

# Prometheus

*Burgerlijke en vrijheden* gaan helaas niet samen.

Vrijheid van meningsuiting wortelt in een bepaalde verstandhouding. Die laatste wordt continu gemanipuleerd in eigen voordeel. Het was te voorzien dat dit constante misbruik van woord en betekenis overal tot een tegenreactie zou leiden in de vorm van onderdrukking van de mening en meningsuiting. Deze onderdrukking zit ingebakken in de burgerij die constant klaagt: over het koude of te warme weer – maar nog eerder het warme, omdat haar hele bestaan is gebaseerd op innerlijke kilte. Met een thema als discriminatie wordt vooral door de middenstand vaak de spot gedreven.

Als iemand gediscrimineerd wordt en daarvan gewag maakt, wordt hij weggehoond en uitgelachen.

Zo hadden we op een zonnige dag eens iemand gerapporteerd – die inmiddels anoniem is geworden – die van een strandtent, De Branding, bij Renesse, dependance van café Zeerust aan de andere kant van het duin, Rampweg 1, op Schouwen-Duiveland in Zeeland, werd weggestuurd, omdat hij zijn tafel onder een parasol afstond aan vier zoekende toeristen en zelf elders op het terras in de zon wilde gaan zitten.

De nieuwe bezoekers hielden naar zijn mening wat aan: "Blijf toch bij óns zitten!" Maar onze gast ging elders alleen zitten, want hij wilde niet langer onder een parasol uit de zon zitten, zo excuseerde hij zich. Hij zei nog: "Anders word ik ook zo ... als die parasols!"

Toen hij nog wat wilde bestellen, werd hij hier door de toevallig dienstdoende vrouwelijke ober – intiem en voorgoed – weggestuurd, omdat er veel klachten waren over zijn 'uiterlijk en gedrag', een rake typering, en dat hij daarmee de klanten weg zou jagen. Hij was hier waarschijnlijk te vaak in zijn eentje gaan zwemmen en hij was dan de enige klant geweest. Dat is ook al niet sociaal. Het strand heet hier namelijk *familiestrand*.

Hij roemde daarop artikel 1 van de grondwet dat iedere vorm van discriminatie verbiedt, maar dat heeft alleen betrekking op erkende minderheden als vrouwen, homo's en allochtonen, lijkt het, met alle respect – de meerderheid dus. Bovendien heeft een klacht over de welhaast sektarische middenstand bij de politie nooit effect, omdat die zelf tot de middenstand behoort, 'haar brood verdienende'.

Achter iedere intrige zit een vrouw, en omgedraaid; dat is een van de eigenschappen van de intrige zelf die de vrouw, of al wie zich hiernaar schikt, tot fenomeen maakt: de dubbelzinnigheid die nietszeggendheid is, altijd ieder punt mist en dus als enig argument chantage kan hanteren, en in haar pure vorm verwijdering als ze bij leven de kans krijgt, maar net zo lief over het graf.

De vrouw zoekt de zwakke plek en waant dat liefde, en moord genade. Daarom ziet ze zichzelf als de bron waar de hele mensheid uit is voortgekomen, en zonder wie er geen man had bestaan. De zaaiende boer ziet haar simpelweg als de akker. Over dit meningsverschil gaan alle wetboeken. De oogst is dan ook vaak mager.

Romantici noemen het een mysterie, strategen een stammenstrijd, juristen masochisme, idealisten sadisme, gelovigen erfzonde, zieners verraad en realisten afgunst. Toch vat geen van allen de koe bij de horens. Wel zal zij al deze goedbedoelde pogingen als een compliment opvatten.

De psyche van een vrouw is egocentrisch, op zichzelf en naar binnen gericht, zoals haar geslachtsorganen, onzichtbaar voor haar, aantonen, en vandaar inderdaad ... Onbewust gierig en plat.

Mannen kalen vanboven, vrouwen vanonder.

Renesse moet bij de top drie van leukste badplaatsen van Nederland horen. Om dat te bereiken heeft het bestuur van de ondernemersvereniging Renesse ambitieuze plannen opgesteld. Kansen zitten in klimaatverandering (opwarming van de aarde door milieuvervuiling waardoor onder andere – het poolijs smelt en – de zeespiegel stijgt en het voortbestaan wordt bedreigd). De plannen zijn nog in een pril stadium, eigenlijk is het niet meer dan een denkrichting, geeft eigenaar van pension café restaurant Zeerust en voorzitter Leo Hart van de ondernemersvereniging aan. "Het beeld moet nog groeien, bij onszelf, maar ook bij anderen."

Het is in ieder geval al met enthousiasme ontvangen door de Schouwse politiek. "Ik ben laaiend enthousiast", zegt fractievoorzitter W. Jumelet van de Volkspartij voor Vrijheid en Democratie (VVD). "De Renesser ondernemers willen dat het dorp bij de beste badplaatsen van Nederland gaat horen."

Wat Renesse betreft: *nes* betekent *plek*. Zie ook *Loch Ness*. *Re* is de Oud-Egyptische zonnegod, *re* betekent ook *terug* of *weer*. Ziehier nu mijn weerwoord.

Het publiek op een terras, als metafoor van de vrije markt, is in toenemende mate, alleen maar, nuttig voor consumptie en spreekt en gedraagt zich hier onderdanig naar en bepaalt de toon – en nog het liefst je leven – en als iemand soms al jaren bij zo'n gelegenheid komt, daar bekend en min of meer ontspannen is en hier in de buurt zelfs, nu bescheiden op vakantie, is geboren en getogen, zoals in dit geval, zal hij weggejaagd worden vanwege een willekeurige, verveelde toerist (die zich bijna altijd verveelt en beziggehouden moet worden of gaat klagen).

"Hoe hebben we zo dom kunnen zijn?", oppert men bij dit soort gelegenheden, ten onrechte achteromkijkend.

Hebben we dit dan werkelijk al achter ons?

Op genoemde plaats in Zeeland heeft het massatoerisme een vlucht genomen met iemand van hotel-restaurant 't Klokje – altijd weer die klok; tijd is geld – die in de Tweede Wereldoorlog vermeend bij de Nationaalsocialistische Beweging (NSB) en later de plaatselijke politie zat hier. Zijn getal is 138338 (naam en adres bij de redactie bekend, maar we moeten voorzichtig zijn bij justitie). Misschien moest hij noodgedwongen de politie verlaten; ik weet het niet. In ieder geval komt tachtig procent van alle Duitse toeristen naar Nederland nu in deze omgeving, zonder hiervan de Duitsers te willen beschuldigen. Maar de details zijn blijkbaar sfeerbepalend geweest – en zijn dat nog steeds.

Sinds jaar en dag bestaat hier heel humaan (we mogen niet overal doorgestoken kaart in zien) een opvangcentrum voor mongooltjes die zo op vakantie kunnen; ik weet niet of die ook Duits zijn. Dit is kennelijk gebruikt als dekmantel voor weer een nieuw vakantiepark. Of zijn bewoners dan ook verstandelijk gehandicapt zijn is onduidelijk, zoals zoveel hier. Zelf beweren die absoluut van niet. Harde bewijzen ontbreken.

De commercie lijkt een soort verkapte oorlog, of ook wel: landverraad, met als achtergrond een niet al te ruim (hierover lopen de meningen al uiteen) denkvermogen. De vorm die dit aanneemt is de totale uitverkoop. De enige die hier beter van wordt is de plaatselijke voetbalvereniging. En oorspronkelijke dorpen worden aan elkaar gebouwd met voor een groot deel van het jaar, verplicht, leegstaande seriebungalows. Hieromheen liggen – van hetzelfde laken een pak – de vele jachthavens.

Maar zeer af en toe gebeurt hier iets. Dan ligt daar een toerist op zijn belegging, een gemotoriseerd jacht, uit te rusten van zijn genuttigde bier met kroketten. Zijn buik steekt ruim boven de reling uit. *Luctor et Emergo!* Roerend en onroerend goed heet dat: ontroerend. Of er wordt gebarbecued.

In de verte zien we de rozige gifdampen van de Europoort in een sliert langs de horizon schuiven. Wat zuidelijker ligt de kerncentrale van Borssele. Hier ligt de Westerschelde, laatste open zeearm van Zeeland, die aan de haven van Antwerpen is uitbesteed, een soort verdieping van de historische scheiding tussen België en Nederland, met Zeeuws-Vlaanderen als onderpand en de Europese Unie als gevolg. Iedereen kent het managerstype wel dat quasionverschillig de post doorbladert om te zien of er iets van jou tussen zit, om dan – om een of andere obscure reden – in dezelfde beweging de politie te bellen. En wie kent nu niet zijn vrouw die een bijbaantje heeft op een strandtent ofzo, nu de kinderen wat groter zijn? Als je er niet aantrekkelijk, keurig netjes, genoeg uitziet voor haar, voelt ze zich gediscrimineerd – zo niet aangerand – en belt de gezondheidszorg, of je niet opgenomen kan worden in een inrichting. In hetzelfde gevoel gaat ze geld inzamelen voor tsunamislachtoffers. Partnerruil is natuurlijk ook altijd nog een optie. Hiertoe wordt de strandtent (met nooit gezien uitzicht op zee) omgebouwd tot een privé(nacht)club met portier en pas, waar, als smeer- of glijmiddel en om de potentie te verhogen, besmuikt gelachen wordt om 'die sul van toen'. Daarna kan er pas verantwoord geneukt worden. Beste vrienden, ik maak geen grappen. Dit soort dingen gebeurt heel vaak. En in deze omgeving woonde ooit Jan van Renesse, van de Guldensporenslag – een van de vroegst bekende vormen van klassenstrijd – in 1302 bij Kortrijk in België, waar de rijke (Franse) adel te paard met gulden sporen, de arme, opstandige boeren weer eens in de pan moest hakken, ware het niet dat mensen als hij (zelf te paard als aanvoerder van het Vlaamse voetvolk) en de zijnen er net op tijd bij waren. Zie ook: *De Leeuw van Vlaanderen* van Hendrik Conscience. Maar, schreef Multatuli: "Een ruiter viel van 't paard, en sinds die tijd noemde ieder die van 't paard viel zich een ruiter." Alles en iedereen is vacant (leeg) op de bankrekening van een paar pooiers na. Hier had Reynaert de Vos nog geen antwoord op. Een bekend filosoof heeft eens gezegd: "Zodra een vrouw haar dienstbaarheid verliest, verliest ze haar vrouwelijkheid." Zijzelf komt daar meestal pas achter als het al te laat is. Daarom heeft de handelsgeest dit ter hand genomen en zijn er allerlei vormen van kunstmatige dienst ontworpen om de vrouwelijke (en naar men beweert zelfs menselijke) soort te redden. Minderheden, die het beeld van de zwakkere bepalen en zich deze laten welgevalen, vormen hier een gat in de markt. Wat is het verschil tussen een vrouw en een crimineel? Een crimineel zegt: "Je geld of je leven!" Een vrouw zegt: "Je geld én je leven!" Hieruit voortvloeiend is deze vorm van – al dan niet geveinsde – afhankelijkheid niets meer of minder dan algemene dienstplicht geworden. De inburgeringscursus wordt ook gebruikt om het vereenzaamde en langzaam wakker wordende individu verder te onderwerpen. De algemene verstandhouding lijkt dat zo iemand toch impotent is. Hij verantwoordt zich nog met allerlei schema's om zijn ondergang te verzachten. En om maatschappelijk relevant te blijven, kan hij zijn dienstplicht altijd nog vervullen door – al dan niet gesubsidieerd – naar de hoeren te gaan of te doen alsof en al dan niet in zijn eentje of als homo de overbevolking bestrijden. Maar vluchten kan niet meer. De rest mediteert en/of krijgt een mes in zijn rug. Er is wel romantisch beweerd dat Odysseus ooit in Zeeland is geweest – als hij zelf al geen Zeeuw was – en dat Zierikzee is vernoemd naar de heks Circe, die alle mannen die bij haar in de buurt kwamen in een zwijn veranderde. Zou dat de reden zijn dat – vooral Nederlandse – vrouwen nog steeds zo onbetrouwbaar zijn? Of is dit een universeel probleem? Zou de vloek al opgeheven zijn, of bestaan er helemaal geen

mannen meer? Deze en andere vragen worden spontaan opgeworpen door de onvoorstelbare gore lafheid die we om ons heen zien. Mythen en symbolen zijn ontstaan om het onvoorstelbare vooral niet te onderschatten.

Voormalig zeeheld Michiel de Ruyter kan daar nog wel bij vanuit de zeventiende eeuw, maar die is ook al niet meer de jongste. Hij heeft nu heel andere zorgen aan zijn hoofd na de emancipatie (na mij de zondvloed). We hebben nog gezwegen over Jan Peter Balkenende als premier van Nederland. We hebben het nu over de 21e eeuw. Mensen zijn hier domweg te dogmatisch: alles wordt gerationaliseerd. En de Duitsers zijn soms ook nogal rigide. Daardoor valt het niet zo op.

Ook milieuactivisten helpen niet altijd mee, want die zijn inmiddels professioneel geworden en zien bijvoorbeeld boerenland niet langer als natuur maar gelijkwaardig aan toeristisch gebied, bebouwde kom enzovoort – alles democratisch onderhandeld en op de tekentafel bepaald. De natuur is slechts een schaakstuk.

Een plastic toegangspoort siert het nieuwe recreatiegetto. En er komt een friettent. De supermarkt ondervindt hier nauwelijks enige hinder van. Hier vlakbij ligt het familiestrand.

Alles is opgedeeld door de verschillende belangengroepen die de gemeentebesturen hebben vervangen, die zelf weer zijn gefuseerd in een efficiënter, overzichtelijk en commercieel geheel, de gemeente Schouwen-Duiveland in dit geval. Bestuurlijke vernieuwing is slechts een variant op het constant manipuleren van structuren, terwijl – misschien moeten we zeggen: juist omdat – iedere kwaliteit of integriteit ontbreekt om die in te vullen. Zo ziet Nederland eruit in het nieuwe Europa, een andere variant hierop.

Het paspoort is niet overbodig geworden; het wordt evenals de mens gedigitaliseerd en geperfectioneerd tot steeds verdergaande controle, alom – en in de diepte, ter vervanging of vernietiging van iedere werkelijke identiteit dan wel compensatie en bewijs van verder verlies of hiervan inmiddels de totale afwezigheid.

We zien de gevolgen overal om ons heen.

Terrorisme is het voorwendsel om dit proces te versnellen en te intensiveren; toerisme is de uiteindelijke vorm. Of was het nu andersom?

In deze laatste levensfase zien we de reeds lang geplande modelburger ontstaan, want hij kreeg een Europees paspoort – iets waar geen frankenstein ooit eerder op is gekomen.

De Tachtigjarige Oorlog tegen Spanje (1568-1648) is voorbij. De geuzen zijn ingeburgerd.

Waar al natuur bestaat, wordt deze weggehaald en een eindje verder met een schop weer opgegooid. Kreeken worden aangelegd en daartoe wordt het grondwaterpeil kunstmatig omhooggebracht, zodat even verder in de stad Zierikzee het water in de kelder staat.

En het gaat maar door. Traditionele vissers worden verordonneerd hun aanlegsteigers aan de kade van Zierikzee weg te geven aan plezierjachten. Boeren voelen zich beledigd boer genoemd te worden. Zij noemen zich nu *zelfstandig ondernemer*. Dit minderwaardigheidsgevoel is misschien nog het meest tekenend. Het ligt alles in dezelfde lijn.

Het klopt dat Nederland, en met name Zeeland, altijd een kwetsbaar gebied was onder de zeespiegel. Daarom zijn er – vooral van hieruit – ooit zoets als kolonies gesticht. Hiermee is, misschien uit dezelfde – kortzichtige en als democratie opgediende – hebzucht, nauwelijks iets nuttigs gedaan. Iedere opbouw werd uit het oog verloren zodra het begrip *winst* opdook.

Het is nog steeds apart hoe in Zuid-Afrika het officiële Afrikaans zeventiende-eeuws Zeeuws dialect is, zoals men daar wel beweert.

Maar laat me hier nu liever niet verder ingaan op apartheid. Een van de grootste slaventransportcentra ooit, een monument, staat in Senegal. En hier ligt dan (Ile de) Gorée – van *goor* en van het eiland *Goeree*, net noordelijk van Schouwen-Duiveland. Nooit stierven meer slaven dan op Hollandse schepen, want ze waren vaak goed verzekerd. Er is al een cultureel uitwisselingsprogramma geweest.

Een stoomtrammetje over de Brouwersdam naar Schouwen-Duiveland, liefst Renesse, is dus ook altijd leuk om de verveling te verdrijven en ons het gevoel te geven dat we niet stil zijn blijven staan in onze ontwikkeling, zoals het geval is, of een concert van de Zeeuwse popgroep Bløf om te verbroederen en de Zeeuwse bieromzet te vergroten. Ik bluf nu maar.

Ik kom uit Dreischor, het groene dorp van Europa. De politie die mijn pas controleert, denkt dat dit in Duitsland ligt. Ik mag doorlopen.

De rollen zijn al omgedraaid. De nieuwe slaven hebben misschien geen (haat-liefdeverhouding met een) baas maar (met) een titel of een ander waardeloos document.

Slaven blijven echter altijd onbetrouwbaar.

Bussen met geblindeerde ramen rijden af en aan alsof ze een of andere schande te verbergen hebben. Het zouden begrafenisdiensten kunnen zijn. Waarom anders blinderen als men toch al blind is? Televisie en gerichte controle – niet alleen op een ticket maar de hele persoon, dat komt op hetzelfde neer – doen hun intrede. Mogelijk krijgen we examenvragen over de laatste quiz. Als we zakken, worden we eruit gezet. De Deltawerken waren een commercieel voorwendsel en een vorm van geïmplodeerd kolonialisme. Natuurlijke landaanwas is er niet meer. Niet alleen de stinkende oevers van de afgesloten Grevelingen, maar ook de hygiënischer oevers en kwelders van de Oosterschelde zakken weg in het water. De watersnoodramp van 1953 was natuurlijk ook al geen groot succes. Wel kan men zien hoe hebzucht op angst is gebaseerd. De Ramp is slechts het madurodam van hoe het Atlantis (ten gevolge van zwarte magie) is vergaan – de zondvloed. Noach is nog steeds een populaire Zeeuw. Het is geen wonder dat de Zeeuwse labadisten al zo vroeg in wedergeboorte geloofden.

*Vak* betekent *woord* of *stem* in onze oude moedertaal Sanskriet en, sprakeloos geworden of onmondig gemaakt, *leegte* in het Nederlands. Vakantie is dus de viering van de leegte. Maar dit wordt ter plekke wel erg fundamentalistisch opgevat.

Wie zwijgt stemt toe.

Wat heeft dit alles met elkaar te maken? Dat snappen veel mensen niet eens.

Waar dit in ieder geval mee te maken heeft, is dat in een door geld zozeer bepaalde samenleving – geld als enige genoegdoening voor afstomping en slavernij – de begrippen *vrijheid*, *rechtvaardigheid* en *democratie* geen enkele inhoud meer hebben en zelfs de wet die niet heeft. Het begrip *gelijkheid voor de wet* wordt al volkomen verkeerd geïnterpreteerd, dus de wetten zelf volgen automatisch. Vrijheid van meningsuiting bestaat alleen in de gevangenis.

Aangezien een volk de leiders krijgt die het verdient, is het relevant uit te leggen hoe dergelijke commerciële structuren – zoals de gevangenis waar we in feite in zitten – hun basis hebben in verraad, bijvoorbeeld in de NSB, al dan niet goedbedoeld of uit onwetendheid, want vooral dat laatste is veel voorkomend. NSB'ers zijn (of waren) niet speciaal meelopers, maar kunnen ook gezien worden als oorzaak van en voorafgaand aan het (invallende) fascisme, dat weer wat orde moet brengen in die slangenkuil.

Het ligt voor de hand hoe de valsheid en de dubbelzinnigheid van de burger nog steeds tot intolerantie en uiteindelijk fascisme leiden en hoe ze zelf ontstaan zijn, zoals in het Westen en vooral een land als Nederland dat kan (en doet) discrimineren

uit ijdelheid, zelfgenoegzaamheid en cynisme – en onder de vlag van tolerantie.  
Hierop lezen we: *horeca*.

"Zo dan, omdat gij lauw zijt en noch heet, noch koud, zal ik u uit mijn mond spuwen."

Wie maar een zweem van kritiek in zich heeft, wordt de prangende vraag gesteld:

"Waarom emigreer je dan niet?!"

We tolereren alleen nog applaus.

Ziehier de multiculturele samenleving: van buiten bont, van binnen stront.

Iedereen zit elkaar af te leggen. Gebrek aan zelfkennis en aan introspectie gaat hand in hand met exploitatie en inspectie. Als dit ratio wordt, hebben we een systeem van onderdrukking, alle openluchtvoorstellingen – ter versiering – ten spijt. Dagelijkse gesprekken lopen automatisch die kant op en dragen hiertoe bij. De repeterende breuk van nieuws en sport is slechts het alfabet van verdere intrige.

Zou de schoolmeester uit het Zeeuws-Vlaamse Sluis, Van Dale, dat zo bedoeld hebben in de taalstrijd? Of is dit weer een nieuwe spelling?

Iedereen is schoolhoofd, maar niemand heeft iets geleerd.

Op een gegeven moment moet die zwakte zich bewijzen en je krijgt karaktermoord of moord ter legitimatie van achterstallig onderhouden eer. Sprak men al met twee tongen, men spreekt nu met twee woorden. Dat komt op hetzelfde neer in de praktijk. U hebt het recht om te zwijgen.

Alles wat u zegt kan – en zal – tegen u worden gebruikt.

Het kan geen toeval zijn dat het Judasevangelie weer opnieuw is uitgekomen.

Tegelijkertijd is Maria Magdalena eindelijk geëmancipeerd. Want *iedereen* is (ouwe)hoer.

Dit komt doordat iedereen hier altijd maar gelijk moet zijn, want: als je iets nieuws of bijzonders te vertellen hebt of een bepaalde verstandhouding zoekt (in termen van de intelligentie van de burger is iedere verstandhouding bijzonder; het gaat eigenlijk om simpele feiten die deze klasse veracht, omdat zij niets anders beneden haar peil kan vermoeden waaraan zij haar exclusieve rechten moet ontleen – hierin schuilt haar dubbelzinnigheid) of desnoods uit zelfrespect en op inspectie ("... en hoe oud bent u nu, meneer?! Dat is toch een normale vraag? Ik ben ook al bijna dood en heb altijd goed de kost verdiend!") juist even niet zoveel te vertellen hebt of gewoon iets spiritueels of eigenzinnigs hebt, irriteren middenklasse en middelmaat zich en gooien je eruit.

Zo gaat het in *alle* sectoren van de maatschappij, al zou je van honger en dorst om moeten komen. Vooral onze weldoeners moeten het ontgelden. Ze moeten bezig zijn maar mogen dat niet. Want iedereen is bezig maar doet niets – dan zichzelf en anderen trachten te verplaatsen. Zo vergaat het ook de feiten en zelfs de plaatsen waar we leven, die alle uit hun context worden gehaald. Wie iets doet heeft een uitkering en wordt gekort, door bijvoorbeeld een Surinaamse ambtenaar. Want die heeft een baan.

Verkeers- en gedragsregels worden nauwlettend in de gaten gehouden. Vervreemding en zelfmoord zijn epidemisch.

Dit heet opvoeding.

Daarna komt pas de werkgelegenheid.

Ze wilde weer eens wat.

Inmiddels begint iedereen allerlei luchtjes te ruiken en haalt verontwaardigd zijn neus op.

Wie het eerste ruikt heeft zijn poepertje gebruikt. Alleen mannetjes komen nu te pas of lopen in de maat. De politiestaat is geboren.

Ik ontmoette eens iemand die ieder jaar voor lange tijd naar de Noordpool ging, avontuurlijk, maar ik bleef me toch afvragen wat hem werkelijk bezielde. Niet zo lang

daarna zag ik hem samen met zijn vrouw. Hij kwam wat vermoeid en ongeduldig over. Het antwoord was gegeven.

Hij was op zoek naar wat warmte.

Te Scharendijke is een nieuw attractiepark geopend. Als je de kinderen dichtbij in de zee ziet spelen, dan weet je dat dit zich ontwikkelende circus hier louter commercieel opportunisme is dat zich op deze nieuwe doelgroep heeft gericht, die straks niet meer zelfstandig in overeenstemming met de natuur zal kunnen denken.

In de Bijbel – hoofdstuk einde der tijden – wordt nogal cru gewag gemaakt van de grote hoer, *die zit aan vele wateren*. Het is natuurlijk beeldspraak.

Het enige optimistische hieraan is het einde zelf, want oorspronkelijke culturen beweren dat tijd een illusie is – en lijden. De moderne wereld zegt dat tijd geld is. Dit komt op hetzelfde neer. *Uur* en *hoer* lijken dezelfde stam te hebben.

Aldus sprak Jaap den Haan vanuit zijn verbanning op het eiland Schouwen.

We weten nu ongeveer waar deze nieuwe opvoeding vandaan komt, waarom er zo hard om vrijheid van meningsuiting en andere 'onzin' wordt gelachen en waar – bijvoorbeeld in het democratische Nederland – en door wie.

Het zonlicht, de lucht en zelfs de innerlijke ruimte worden geprivatiseerd, maar dan in omgekeerde volgorde. Vandaar dat er wellicht zoveel zure regen valt. De ziel huilt. Dat is democratie.

Straks worden de kinderen volwassen, zoeken tevergeefs terug naar hun jeugd en zijn nu democratisch pedofiel. Dan heeft het volk tenminste weer wat om zich mee bezig te houden en een reden zijn verontwaardiging, suggestie van een eigenwaarde, uit te roepen, die het tot dan toe nooit bezat toen het zat te speculeren en te insinueren.

De roep om de doodstraf wordt steeds luider. Want wat is het leven tenslotte waard? Per saldo is dat niet zoveel.

Dat vonnis is al geveld.

Kom eens een kijkje nemen op deze symbolische plek.

*Ik bijvoorbeeld.* Ramptoerisme. Routekaart. Menselijker wijs.

Voorzet. Het gaat nooit meer over. Ik heb van tevoren gewaarschuwd.

Ik heb een bijna-leefervaring gehad. Het jaar is acht. Mijn geslacht is *man*.

Het hart van een wijze zit aan de rechterkant, het hart van een dwaas zit aan de linkerkant. Het moeilijkste is het makkelijkst te bereiken, het makkelijkste het moeilijkst. Een enkele aantekening. Wat van binnen naar buiten gaat, koelt af.

Koude douche. Hard gelach hard gelag. Het laatste uur, lectuur de hoogste tijd.

Het integratiedebat en het economische debat hebben met elkaar te maken, maar behelzen een mondiale relatie die langzaam maar zeker rechtgetrokken moet worden. Zinloze gesprekken zullen dan langzaam verdwijnen. Met het oplossen van de ongelijkheid zullen ook langzaam de problemen van overbevolking, cultuurstrijd en allerlei andere onenigheid in een ander perspectief gezien zijn en vervangen door een

veelzijdigheid die er zeer zeker niet bestaat in het integratiedebat, daar is dit land gewoon te klein voor. Symbolisch gezien is het sympathiek dat dit land zo zijn best doet, dat imago van klompen en molens slijt langzaam, maar praktisch gezien stelt het weinig voor en leidt het af van de realiteit, waar ook allochtonen gek genoeg niet altijd goed van doordrongen zijn. Het is dus niet zo dat er een conflict is tussen de Nederlander en de wereldburger. Overal bestaat kleingeestigheid. Het probleem is hetzelfde met het opwekken van kernenergie. Opgevijselde gaarkeuken.

Dergelijke gigantische processen kun je niet zomaar onder hoge druk zonder gevaar in een ketel op het fornuis doen plaatsvinden. De moderne vrouw heeft haar keuken verruild voor het integratiedebat, waar ze levensgevaarlijke gerechten bereidt.

De pot verwijt de ketel. Potsierlijk. De rapen zijn gaar. Iedereen kookt van woede.

Klimaatdebat. Wees. Je kunt veel beter met een boom praten dan tegen een muur. Dat alles uit elkaar valt aan het einde van een tijdperk, is gezegd, en dat zekere oude waarden niet meer voldoen en aan overtuigingskracht inboeten. We staan verward tussen twee tijdperken in. Symptomen hiervan uiten zich in allerlei achterhaalde geschillen. Het theater zit vol, omdat niemand nog weet wat echt of onecht is, wee. De slimheid. Verweking. Amechtig. Het portaal. Kap ermee. Klimop. Voorportaal. Er is een verschil tussen lezen en de regels volgen. En de les lezen. De poel. Ik voel nattigheid: regressietherapie naar een vorig leven. Een groet uit het rijk der doden. Stilstaand water kan snel gaan rotten, dus iedere beweging die erin gebracht wordt, kan twee dingen doen. Niet gehinderd door enige kennis.

1. Als er geen doorstroming is, en we te maken hebben met enkel de gebruikelijke roerende, ronddraaiende beweging, wordt de overvloed aan bacteriën, virussen en schimmels uit de vijver in omloop gebracht, met alle gevolgen van dien voor de volksgezondheid. Medisch gezien zal het volk dit naar alle waarschijnlijkheid niet meer aankunnen.

2. Als er doorstroming is, kan de vijver weer gezond worden gemaakt, of eventueel opgaan in de stroom.

Maar in dat geval kunnen we er wel van uitgaan dat eerst alle dijken moeten doorbreken. Genesis. Ik moest het mijne ervan weten, ik ging op onderzoek. Toegegeven, in een slepend ziekteproces kan soms verbetering gebracht worden door hierin een crisis te bewerken. Maar de patiënt moet hiervoor stabiel genoeg zijn, anders kan dit ook tot een plotselinge dood leiden. Open baar. Zielenroerselen.

Vandaar is zorgzaamheid geboden. Het smalle pad. Klimaatwetenschap.

Spaans benauwd. Handboek soldaat. Gnosis. Ik hou niet van een zwembad.

Doodsangst en doodsverachting. Infiltratie. Een reis in de tijd: wie ben ik?

Waar kom ik vandaan, waar ga ik naartoe? Moment. Opname. Revalidatie.

Laudatio. Hoe een koe een haas vangt. Letselschade. *Ode*. Belofte maakt schuld.

De Nederlandse hoofdstad heeft nu dan eindelijk een nieuwe (Centrale) Openbare Bibliotheek van Amsterdam, OBA, geopend op 7/7/7, gelijk de grootste van Europa, als ik het goed heb, 7 verdiepingen, of nog meer, maar veel oorspronkelijke boeken zijn verdwenen, en ook werknemers. Ik ging dan maar eens kijken. Er stonden veel computers, leuk, maar toch: veel tijdschriften en boeken, vooral in de esoterie, waren weg. Er was nog wel wat new age en er was een afdeling gezondheid, gebaseerd op de idee dat wie niet rookt, automatisch geen kanker krijgt. Dat is natuurlijk onzin, maar veel artsen zijn socialist of tenminste democraat. Dat is pure clientèle. Het is winter. Het hele gebouw, dat er prachtig uitziet en me direct gevoelens gaf van heimwee naar de zomer, om daar dan op de stoep een sigaret te kunnen roken in de zon, ademde een sfeer en een lucht van de Partij van de Arbeid, ik weet bij God niet waarom.

Gerard Reve, schrijver, en Herman Brood, rocker, voerden de boventoon. Er zaten veel allochtone studenten te studeren (zonder nu politiek incorrect te willen zijn) wat wel een sympathiek gevoel was. Maar anders dan als studieruimte was het nog niet in vorm. Het leek op een schip dat nog niet de haven uit is, en maar half is geladen. Er doemden gevoelens van calvinisme bij me op, vanwege de zuinige invulling van de boekenkasten. Wel zat er iemand piano te spelen, hier aan de Oosterdokskade.

Ik begrijp dat men de digitale poot wat wil bevorderen, maar een boek heeft toch altijd een zekere persoonlijke meerwaarde, die steeds meer mensen al kwijt zijn. Is dan deze bibliotheek net zoals de metro en de Bijlmer en het gemeentehuis weer met ingebouwde defecten of ruimtegebrek opgeleverd? En zal ze straks uiteenvallen in allerlei deelraden? Ik vind trouwens het oude hoofdpостkantoor van Nederland, dat uit milieuoverwegingen vlak bij de spoorlijn stond, of liever de hoogbouw die ervan is overgebleven, voortreffelijk aansluiten bij de architectuur van de nieuwe bibliotheek.



Met de sloop van de laagbouw voor de bouw van de bibliotheek is begonnen in de week van de eerste aanvallen op Bagdad in 2003, de Irakoorlog in de context van een oorlog tegen het terrorisme, waarbij de Iraakse leider Saddam Hoessein om het leven kwam. Ik vond dat symbolisch. De binnenkant van het tijdelijk ondergebrachte stedelijk museum in het overgebleven stuk hoogbouw vind ik vreselijk. Ik had hierover een gesprek met de manager, die wordt geloof ik directeur genoemd, en ik bekende hem dat ik het postkantoor meer artistieke uitstraling vond hebben. Dit gebouw van beton was op de eeuwigheid gebouwd, met een mooi soort tegel bekleed, en met een interieur uit de communistische sfeer van de vroegere Duitse Democratische Republiek (DDR). Ik dacht eerst dat het daarom wegmoest, net zoals Saddam. Maar ik zie nu dat de bibliotheek door Europa gesubsidieerd, dezelfde trekken heeft, dus daar kan het niet aan liggen. Maar zouden er daarom alleen nog maar maatschappelijk verantwoorde boeken en tijdschriften zonder inhoud in de kast mogen staan? Postvatten. Voorzorgsmaatregelen treffen. Droog brood.

Ik krijg net als bij 'De Avonden' van Gerard Reve weer last van een zekere gevoelsarmoede in dit kleine land Nederland dat altijd ruimtegebrek heeft en waar altijd weer te veel mensen zijn. Laster. Als warme broodjes over de toonbank.

De constatering hiervan bestaat nog steeds, het probleem wordt erin bevestigd en verergerd; een oplossing is er ook nog steeds niet, ook niet in de omvang van deze bibliotheek, met alle respect. Ze is geen mislukking, maar ze was zo hard nodig dat ik bang ben dat men er daarom nog wat zuinig mee omgaat. Koppen bij elkaar steken. Normaliter schept die gevoelsarmoede het vermogen tot dierenliefde. Mensen die een liefdeloze opvoeding of jeugd hebben gehad, nemen altijd een hond of kat of kanarie. Vrouwen uit die categorie nemen een allochtoon. Inderdaad veel ontwikkelde mensen, waaronder veel verkrachte vrouwen die zich hiervoor schamen, hebben iets met zogenaamde minderheden, vooral de gekleurde. Die weten de meeste liefde op te nemen en geven geen commentaar. Zij die dit zelf zijn, nemen gewoon zo veel mogelijk kinderen om de eenzaamheid te verdrijven: de massa. Stuitcentrum.

Wie zijn studie nu heeft afgerond, hen, demonstreert voor hen. De gebeten hond. Ik zat hier achter een computer, en keek vanuit de westvleugel uit over het Centraal Station en een ondergaande zon. Dat was een prachtig gezicht, maar een zwarte man die Arabisch las en daar net tussen zat, zei gelijk dat ik niet naar hem moest kijken óf ergens anders moest gaan zitten. Ik zei toen: "Ik hou van de natuur." Het land uit.

Net voor het postkantoor sloot, had ik er alles wat ik had aan waarde al verzonden. Hij dacht natuurlijk gelijk dat ik net als iedere Hollander homo ben. Maar ik kom uit Zeeland. En door zich tegen me af te zetten komt hij aan een vriendin. Gods wegen. En omdat ik net even niet aan het demonstreren was, zag ik er ook nog eens uit als een racist. Er lopen hier overal beveiligingsbeambten, en die zijn gekleurd.

Onlangs had ik een dergelijk 'neerlandisme' meegemaakt, de huidige interpretatie van het begrip privacy. Daarmee is het volgens een Brits onderzoek slecht gesteld in Nederland. Het uitzicht is voorlopig. Privacy en vrijheid doen elkaar teniet.

Ik moest op het Amsterdamse stadhuis een adres opvragen van iemand, een vrouw, die ik uit het oog verloren ben, en voor wie ik belangrijke levensreddende informatie had. Een nieuwe privacywet maakt het echter onmogelijk om nog zomaar het adres van iemand op te vragen op het stadhuis. Je kunt misschien nog via allerlei administratieve rompslomp je eigen privacy volstrekt opgeven om elders bij een archief zoiets te betrachten. Maar dat is voor mij werkelijk te veel aantasting, vooral omdat ik een gratis dienst verleen. Amen, ondergaande zon. Stuitend. Stuiteren.

Nederlanders maken voortdurend dezelfde fout, omdat niemand in zijn lomphheid begrijpt wat privé is en wat publiek: publiek is een hoer; privacy gaat niet verder dan het condoom. Diepzinniger is de Nederlander niet, en hij zal daarom altijd het paard

achter de wagen spannen, en ongevraagd achter in uw kont klimmen terwijl hij anonimiteit eist – ook en vooral van u natuurlijk. Privilege. Strekking. Hij zal u hierbij met twee woorden aanspreken, dat is respect. Samentrekken. Aanvankelijk draaide privacy louter om de gleuf van de brievenbus waarop in Nederland massaal en preuts 'nee' te lezen valt. En in die stugge borstels, kuthaar, valt de brievenbus ook al bijna niet te penetreren. Verder dan dat is het bewustzijn van mens en milieu nooit gekomen. Het klopt als een bus. Hier waakt de hond. Het eerste dodelijke slachtoffer van de privacywet is dus gevallen, wat mij betreft. Je kon het op je klompen aanvoelen. Contaminatie. Het spijt me. Holle vaten. Binnen de afdeling gezondheid wordt er in de bibliotheek veel aandacht besteed aan de besmettelijke en dodelijke ziekte aids, *acquired immune deficiency syndrome*, die onder andere in verband wordt gebracht met seks en die de afweer aantast, zag ik. Dat is maatschappelijk verantwoord en heeft ook met privacy te maken. Het virus. Stelt u zich voor dat net zoals bij de inductie van kanker naar roken achter het rookverbod, de inductie gemaakt wordt van aids naar seks, en de laatste verboden wordt. Koppen rollen. De zeven klieren. Er mág nu alleen nog geneukt worden! Daarom is het zo hard nodig dat er weer eens wat esoterie in de bibliotheek komt; ergens anders bestaat er geen werkelijke privacy. Tegelijkertijd schept dit soort privacy een gevoel voor verhoudingen. In de zevende hemel, woon je in de buurt. Dat de meeste mensen niet weten waar ik het over heb, is duidelijk. Onderonsje. En er hangen overal camera's die me in de gaten houden. Eten betekent diarree. Op de zevende verdieping is een restaurant. Dat ruik je in het hele gebouw. Het feministische vrouwenblad Opzij is het meest opvallende in de bibliotheek. De openbare ruimte telt zeker zeven verdiepingen, dat is symbolisch, want er zijn zeven bewustzijnsgebieden, en er zijn zeven stralen (typen energie) volgens *de Tibetaan*. De toiletten zijn in de kelder, en op de zevende verdieping. In de kelder zijn er ook opbergkastjes die ik maar moeilijk open weet te krijgen. Er gebeuren hier vreemde dingen in die kelder. Ik ontmoette hier een toiletjuffrouw. Staan damestoiletten meestal rechts? Hier wel. Mannen zijn schijnbaar merendeels 'linksdragend'. "Zeven is een getal in de magie", zei een dichter. Bevolkingsregister. Uiteven. Een nadeel zijn de open galerijen over verschillende verdiepingen; hier staan wel overal werkbanken met computers langs. Luister en huiver. En doortrekken. Hier kunnen 'dingen' naar beneden vallen, vallende ziekte, en mensen worden continu van achteren beslopen en dan plotseling lastiggevalen of besprongen door laaggeschoolde veiligheidsbeambten met criminele trekken, om te controleren of ze niet iets op tafel hebben liggen, wat dus verboden is. Ziehier ook de *Master Security*. Het idee van een doorlopende open ruimte over verschillende verdiepingen is waarschijnlijk ontleend aan het Van Gogh Museum. Menslievend. Respons. Waar ook niemand goed over nagedacht heeft, is een bepaalde agressie van sommige bezoekers, die niet als zodanig door de veiligheidsbeambten, vaak verwanten of bekenden uit het criminele circuit, wordt gehuldigd, of op z'n minst een agressieve uitstraling 'voor niets en niemand opzij te zullen gaan', anticiperend op de eerste de beste blokkade in de vorm van zo iemand als ik, althans een frustratie waarachter een kern van laag-bij-de-grondse wraak en zenuwachtige woede zit, waar een dergelijk gevoelig iemand inderdaad hoogtevrees van krijgt, wat, terwijl ze je automatisch hun verder onbewuste (of onbewust hun automatische) aura opdringen, alleen al als ze langsgaan, aanvoelt alsof ze je opzij dan wel over de rand duwen. Van het graf. De architect heeft zich bij het ontwerp niet genoeg vergewist van al deze factoren. Ernaast is er een conservatorium waar je al helemaal niet in mag van de portier. De bibliotheek is nu dagelijks open van tien tot tien, zeven dagen per week. En er zitten

hoofdzakelijk zwervers die hier in de gaten worden gehouden. Liefde, de tweede straal, is nu hoofdstraal van alle stralen. Holland is kut, Zeeland is de lul. Tweeduizend jaar. Ernaast zitten. Nefast. Maatschappelijke vraagstukken. Generale repetitie. Ik heb even pauze genomen. Bargoens. Ik had geen keuze. Er gebeuren alleen belangrijke dingen als ik weg ben. Kamer van Koophandel. Nog maar pas had ik een drukke maar leuke dag, en ging 's avonds naar het café, maar kreeg ik een zelfingenomen ouwehoer over me heen, gezellig samen zitten sterven. Daar moet ik dan dankbaar voor zijn. Hij wilde me vijf keer een hand geven en evenzovaak afscheid nemen; uiteindelijk deed hij dat laatste dan echt, alsof hij me alleen op de Noordpool overliet aan een wisse dood, en ging naar de plee. Elan. Wraak maakt een wrak van je. Vulgair. Ik ging na hem. In het ongewisse. Straalbezopen. Hij ging nu bij zijn soortgenoten aan de bar zitten. Bar baart zorg. Hij zit fout. Over wildplassen gesproken. Och. Liegen, dat het gedrukt staat. Die zit. Toen ik terugkwam, zei ik: "Je pist naast de pot. En als ik na je kom, zal ik daarvoor op moeten draaien. Zo gaat dat. En dit was ook de kern van ons gesprek." Als ik niet zoiets gezegd had, was ik er waarschijnlijk uitgegoot, omdat ik hem al te veel had tegengesproken, terwijl hij me een jaar daarvoor op een glas bier had getrakteerd, wat ik vergeten was, en hem ook trouwens. Hij maakte daar een punt van: "Ben je blij?" Proefrondje. Nee, plotseling niet. Eervolle vermelding. Barrière. Het hoekje om. En om die reden komt de figuur dan naar me toe, begint te me uit te vragen wat ik in het café zoek enzovoort, omdat ik niet veel zeg en in een 'hoekje' zit, en wat voor werk ik doe, en besluit dan – hij was aanvankelijk nog wel oké: "Ik dacht wel dat je geen werker bent", terwijl hij me een telefoon in mijn handen duwt om zijn vrouw gedag te zeggen, die drama schrijft voor de televisie, en net even belt. Uit de hoek komen. Ze had misschien geen inspiratie. "Hoi hoi." In mijn gevouwen handen. Prompt. Men is geïnteresseerd in een samenzwering, omdat men erin is geboren. Goedgeefs goedlachs. Altruïsme. Hij heette Arie, maar ik kwam er te laat achter. Ik was verplicht dankbaar te glimlachen en complimenten uit te delen omdat ik ook nu alweer een glas bier van hem had gekregen, echter bijna met het paternalisme van de homofiele priester, die pater wil worden, zo bleek. Het stond er al voor ik in de gaten had dat ik er ingestonken was. Ja, op een gegeven moment wilde hij natuurlijk ook mijn mening horen over homo's, en of ik er misschien een zou kunnen zijn; zonder homo bestaat er geen gesprek in een kroeg. Ik had geen poot om op te staan. Zo gaat dat bij de respectabele burger; gedrapeerd, ik heb er een einde aan gemaakt. In veel opzichten ben ik het met je eens, maar in één toch niet, dat je me eens zei dat ik me niet kwaad moet maken. Zonder dat slaapt iedereen in. In een seconde. Ietwat later kwam er dus nog een secondant naar me toe die me een halfuur lang met steelse blik probeerde met 'u' aan te spreken, terwijl ik inmiddels met iemand anders in gesprek was. Daarna viel hij in slaap naast me in zijn stoel. Een dutje. Vaak ... Hij heeft daar een uur in zijn stoel liggen snurken, met zijn hangbuik en grijsgele hangsnor van het bier. Als ik niet in had gezien hoe dom hij was, had ik medelijden met hem gehad, zo aandoenlijk was het hoe zat hij er zat. Een lange dag. Axioma. Doordat de barkeeper plotseling zijn handen vol kreeg aan allerlei van dit soort gasten waar het café mee volliep, steeg ik nu van het niveau van de paria tot dat van de laatste strohalm, als ik dat al niet was. Alleen kwam dat bij de eerste bestelling nog niet zo uit, me als zodanig te respecteren. Laten we wel zijn. De krukken. Hierdoor kon ik, ondanks alles, toch mijn mening over enkele maatschappelijke vraagstukken naar voren brengen. De weg, de waarheid en het leven. Kuur. Ze hadden me bijna meegetrokken in de afgrond. Dus het was acrobatiek. Er is heel veel woede nodig, zoveel dat je er zuinig mee om moet gaan, dat wel. Het sfeerbeeld moet duidelijk worden voor het publiek. Big brother. De kegel.

Het eiland. Theorema. Beter een half ei dan een lege dop. Sempervivum, tweede rang. Mijn enige, oudere broer Theo studeerde filosofie in de stad en ik speelde piano thuis in de provincie. Hij vond mij nogal verwend. Hij zag zijn studie niet meer zitten, ging af en toe naar India, studeerde af, maar op oosterse filosofie. Hij kwam wel regelmatig thuis, en nam de piano van me over, en ik bleef achter met filosofie, waar ik me in verdiepte. Mijn pianoleraar gaf me thuis les, hij kwam vaak te laat. Pech. Dan kwam hij liften. En toen gaf hij zijn auto weg aan een boer onderweg. En toen kwam hij niet meer. En zo is het dus gegaan. Boer, daar ligt een kip in 't water. Personeel. Kegelsnede. Wat voor mij persoonlijk is, is voor anderen filosofie. Theorie. De contraproductieve behoefte aan privacy en hygiëne in Nederland gaat zo ver, in een algehele maatschappelijke 'verwijving' die telkens weer afdwaalt naar de vorm van en niet de vraag óf, dat men zich niet eens meer bezig lijkt te willen of kunnen houden met levende mensen van vlees en bloed tussen de dagelijkse schijnverplichtingen door. Is iets leren een kwestie van geld? Publiek geheim. Ruilproduct. Eruit. Kop eraf. De geest is uit de fles. Labyrint. Ingenieur. De hedendaagse burger, met name in een technologisch georiënteerd land als Nederland, is al zodanig gemechaniseerd, of in psychiatrische termen ook wel: gedepersonaliseerd, dat hij telkens weer een ander persoonsbewijs als een oprechte voldoening dan wel compensatie van – of identiek aan – zijn identiteit schijnt te ervaren, die hij in feite juist (door die neurose, want daar is deze naar alle tekenen op gebaseerd) aan het kwijtraken is of al kwijt is. Niet zo goed geprogrammeerd. Als alle uitzonderingen op de regel waar de neuroot zo aan verslaafd is, zijn overwonnen, zult u zien dat deze regel, niet langer bevestigd door dat houvast (van de laatste uitzondering hierop) in de totale chaos en anarchie van een levensgevaarlijke psychose omslaat voor de patiënt. Oorlog aan de terreur met zijn waanzinnige perikelen is hiervan slechts een symptoom. De doos van Pandora. Totalitair. Dit mag maar zeer ten dele een keuze zijn, want het is een geleidelijk en voor de draagster of drager onzichtbaar verval; het is nu al zover dat de neurotica of neuroticus haar of zijn neurose als norm en verplichting doet gelden voor heel het land – of nog liever de hele wereld – zonder dat zij of hij dat inziet of wil zien, zo gezellig is het! De kippenren. Doolhof. In de knoop. Binnen- en buitenhof. De neurose lijkt hier inderdaad in eerste instantie van vrouwelijke aard te zijn. Neurologie. Gepast. Verwend nest. Ik zat weer eens op de bibliotheek. Ik nam een koffie in een kantine op de eerste verdieping, en de pinautomaat deed het niet. Moest ik contant betalen, maar had ik niet. Ik kreeg de koffie cadeau. Schrikkel dag. Later toen de pinautomaat volgens de bediende gerepareerd was en ik nog een koffie nam, deed hij het toch weer niet en haalde ze de portiers erbij omdat ik verondersteld bewust de zaak in de maling nam met mijn elektronische pinpas. Bij de pinken. Ik kreeg demonstratief de tweede kop koffie niet mee, noch cadeau noch op afbetaling. Ik vond dit op zich oké, los van de psychische luchtvervuiling. Tussendoor. Ik ben de hele stad ingelopen ergens geld op te nemen, te pinnen, om de eerste toch te betalen. De hele bieb hield me al in de gaten. Het schrikkeljaar was maar net begonnen. Een andere keer zit ik daar te schrijven aan een lang verhaal, en ik word gesommeerd door een mannetjesputter dat ik geen koffie naast me mag hebben op tafel, beneden in de hal. Ik schrik me dood van zijn penetrante fanatisme. Afschrijven. Fan. Toen ik niet lang daarvoor ergens boven zat met een drankje, had dezelfde man gezegd dat je alleen in de hal beneden iets mag drinken. Gekonkel. Ik begreep dat. Ooit dronk je koffie in een café, voor het niet meer kon. Maar ik moest opstaan en weglopen in het midden van een stuk, en acuut: pure intimidatie. Schrikwekkend. De laatste keer dat ik hier was en wat wilde bestellen in de catering, had ik er al speciaal voor gezorgd dat ik geld op zak had, maar deed de kassa het niet, dus de

caissière vroeg of ik contant had. Ik begreep dat de pinautomaat het niet deed. Maar nee, nu deed de kassa het niet. Ze had al ingeschonken. En ik had contant maar niet gepast. Ze werd al chagrijnig, dus ik zeg: "Hou de koffie dan maar." De caissière wist het verschil blijkbaar niet tussen 'contant' en 'gepast' in het Nederlands. Pinnig. Zakkelig. Ik wilde betalen met de pinautomaat, maar die deed het ook niet. Ze zegt, nadat er al zichtbaar lichte spanningen bij me zijn ontstaan, dat ik later wel kan komen betalen. Ik loop dus weg, licht geagiteerd, en word even later onderschept door een beveiligingsbeambte omdat ik niet wil betalen. Ik hoef nog net geen identiteitskaart te laten zien. Er wordt een tweede beambte bijgehaald, die mobieltjes. Alles bij elkaar heb ik daar een uur nodig gehad om mezelf te rechtvaardigen. Ik was gewoon gegijzeld. Ze hadden het op me gemunt. Je kunt er niet over uit. Ik vraag telkens: "Mag ik nu gaan?" Maar daar hadden ze geen antwoord op dan, na even hopeloos na te denken: "Ja, ja, als u mij normaal aanspreekt, of liever mijn collega" of zoiets. De bemiddelaar. Uithoudingsvermogen, ten tonele gevoerd. Ik werd kwaad en werd ook daarop afgerekend, en met de verholen minachting van de arbeidersklasse beschuldigd dat ik mooie woorden gebruikt – dat waren de woorden 'gijzeling' en 'intimidatie' – en dat ik niet zo intellectueel hoef te doen. "Het maakt ons helemaal niet uit wat u bent, professor, of arbeider, student of werkloze." Vunzig. Ze gniffelden. Vinnig. Waar het op slaat, waar het op staat. Hoog opgenomen. Alles is God. Glunderend zeiden ze dat ik geluk heb dat ik er niet uitgegooid ben. De ene portier zei vervolgens, knikkend naar zijn collega (om duidelijk te maken hoe nobel en vergevingsgezind die wel niet is, en wat een mazzel ik daar wel niet mee heb, en indirect door dit nauw verholen compliment – waar ze elkaar verliefd en dankbaar mee in de ogen kijken – hoeveel nobeler hij zelf wel niet is, vanaf de nog veel hogere en met ernstiger verantwoordelijkheid van de maatschappelijke ladder beklede sport waar hij op staat: "Deze meneer zegt dat u nog mag blijven, maar ik had je", hij werd plotseling amicaal, "er al uitgegooid." Bibliofiel. Hoge ogen gooien. Toegang gratis. Ik zeg: "Dus er is ook nog willekeur in de toepassing van dat uniform?" Voorrecht. "Meneer, we doen gewoon ons werk. Dit zijn de regels." Geen woord te veel. Eindtijd. Laat maar zitten. Dit is de nieuwe openbare bibliotheek van Amsterdam. Geen woord aan vuil gemaakt. Drempelvrees. Met gebak. Op rationele gronden. Archetypen bepalen het politieke en maatschappelijke schouwspel; imago is een variant op dat thema, maar dat is nog niet hetzelfde als persoonlijkheid. Persoonlijkheid is de al bereikte integratie van denken, voelen en fysiek.

In 1979 kwam het presidentschap van Amerika, van eerder pindaboer Jimmy Carter, in een crisis door gijzeling van Amerikanen in Iran, die 444 dagen duurde. Vrouwen, Afrikaanse Amerikanen en een zieke waren eerder vrijgelaten. Carter stelde de levens van de gijzelaars boven de optie van snelle wraak of eigen carrière die voor rustelozer belangen afhing van riskante vergelding, tussentijds mislukte een bevrijdingsoperatie in 1980, en behield zijn geduld dat vruchten afwierp en de gijzelaars vrij kreeg zonder al te groot gezichtsverlies. Inhaligheid heeft dat naïef en goedgelovig genoemd, net na beëindiging van zijn ambtstermijn in 1981 kwamen de 52 vrij, hem er een historische reputatie voor toe willen kennen als sul, hieruit reactionaire politiek willen distilleren en wraak nemen, en nog meer geduld moeten betrachten, cynische geweldsspiraal die Carter wilde doorbreken. Weer in het Midden-Oosten. Olie, brandstof. Geen *peanuts*. Ronald Reagan werd president van Amerika. En met vicepresident, later president, Herbert Walker Bush (senior) was de Bush-dynastie geboren. En in feite de oorlog aan de terreur. En ... En ... En ... Maar dat heeft hier niets mee te maken. Oliedom.

Waarom doen meisjes het beter dan jongens op school? Omdat ze gehoorzamer zijn, en omdat we in een oppervlakkige, conventionele en tamelijk saaie wereld leven die meer om geld draait dan om creatieve verbeelding. Vrouwen zijn van nature gieriger van aard dan mannen, hebben dus minder verbeelding, en zijn gemotiveerder. Maar het gaat er niet om wat je niet mag, maar wat je wel mag. Dictaat. Ik vroeg te vroeg. Ik heb minder geluk gehad dan menigeen met mijn onderwijzer. Schoolvoorbeeld. Klassiek. De klerk. Kinderarbeid of schoolplicht?! Afronden naar beneden. Klasziek. Ik heb op verscheidene middelbare scholen gezeten waar ik hoofdzakelijk, dan ook voorgoed, van af ben gestuurd. Over de exacte vakken die zo hoog in aanzien staan: op de eerste, een openbare, school zat ik bij wiskunde naast een leerling die de beste leek te willen zijn, of in elk geval werd, die ik voorheen zelf was. Ellips. Fopspeen. Zuigeling. Er een punt aan zuigen. Opkalefateren. Metamorfose. Ik werd zodanig aangedaan dat ik er op een gegeven moment niets meer van kon en zelfs aan verstandsverbijstering begon te lijden in een soort scoringsdrift die ik bij mijn buurman, tegelijk het netste en gehoorzaamste lid van de klas, meende te ontwaren. De cirkel is het grensgeval van de ellips, met excentriciteit nul. Die afschermende elleboog over zijn schrift. Het is natuurlijk onvermogen. Ik mag ook niet afkijken. Onherroepelijk. Achter die ellebogen. Probleem opgelost. Het ik als pretext. Spieken. Het brandpunt. Op een briefje. Aangebrand. Inhoudelijke vragen die ik had, konden gewoon niet meer beantwoord worden door de leraar. Hij was verwickeld in een scheiding met zijn vrouw. Ik kon me daar wel iets bij voorstellen. Atmosfeer, de leraar drong me een bepaald gevoel van stupiditeit op, chantage. Democratisering. Voorronde. De brandende vraag. Op een dreigbrief. Ik had ook onenigheid met hem over Pythagoras, die met te weinig respect werd behandeld. Wiskunde wordt te veel in verband gebracht met materialistische en ambitieuze doelen die de wereld geen goed hebben gedaan. De intelligente leerling voelt dat intuïtief aan. De frustraties van sommige schrijvers als verplichte lesstof bij een taal leveren al weinig bijdrage aan helder en logisch voelen of denken in het algemeen, de samenwerking van die twee in deze leeftijd essentieel voor het ontwikkelen van zijn identiteit, krijgt zo helemaal geen kans voor de leerling. Er worden dus neuroten gekweekt. Dit moge weliswaar niet voor iedereen in dezelfde mate opgaan, het op een te laag niveau van emotionele ontwikkeling ingewikkelde wiskunde bedrijven kan slecht zijn voor de verhouding tussen verstand en gevoel, de fenomenen man en vrouw, verwarring scheppen, halfvarianten ontwikkelen, en een aanmatigende schijnrationaliteit – die alles rationaliseert – zoals we om ons heen kunnen zien. En dit kan weer leiden tot allerlei psychische en fysieke problemen, die zelfs tot mode verheven worden – uit diezelfde rationalisatie. Uiteindelijk kan dit zelfs leiden tot een benarde situatie waarin meisjes beter zijn dan jongens op school. Dat is een mondiaal probleem. Ik mag niet jokken. Le voyeur sans bagage. Absorbtie. Afijn: bij nader inzien werd ik gedwongen de school te verlaten; het was zelfs hij (deze leraar) of ik. Voorgoed. Uit de school klappen. Zienderogen. Ik was het. Don Voldoende. Natuurkunde. Wonderlijk. Reiziger zonder bagage. Er zijn ook wel andere dingen voorgevallen, want ik verbeeldde me na een tijdje dat het rekenwonder naast me in de klas homo was en heb daar toen eens een flauwe grap over gemaakt door de ouders hierover te bellen in de hoedanigheid van de leraar. Daar heeft nou nooit iemand om kunnen lachen. Vingers gebrand. Meisjes. Deze ambitieuze leerling met wie ik in de schoolbank zat, was klassenvertegenwoordiger, als voorbereiding op de politiek, het premierschap of misschien wel het gekozen presidentschap van een verenigd Europa. Hij had nogal een dikke kont. Hij is voor dierenarts gaan studeren, en is dus toch terechtgekomen. Een goed product, en goed afgeleverd. Ik had een witte kat als peuter.

Wat ziet gij de splinter in het oog van uw broeder, maar de balk in uw eigen oog bemerkt gij niet? Dit heeft Pythagoras echt niet zo bedoeld. Adderengebroed. Jan Peter Balkenende is wel premier geworden. Maar dat is een te lang verhaal. Het Christen-Democratisch Appèl. CDA. Bellen doe ik niet meer. Wel word ik nog steeds weggestuurd. En ik ben een dierenvriend. Een pre. Dat wil ik wel kwijt. Met het wiskundeonderwijs is het niet meer goed gekomen, en ook niet met de politiek, en ook niet met de samenleving. Opvoeding is atmosfeer. Geen gepeuter. Sexappeal. Opkomst en val van de kabinetten Balkenende, 1, 2, 3, 4 ... Het vierkant.

De zesde straal, seksuele revolutie. Het hexagram. *Six* en *sex*.

De spreekwoordelijke jaren zestig van de twintigste eeuw zouden een positieve ontwikkeling hebben kunnen zijn als die langzamerhand tot haar recht kan komen zonder te speculeren. Nederland heeft nog iets van die tijd meegenomen in zijn structuren, maar wat zien we: die draaien door. Gammel. Olijk op vrijersvoeten. Niemand heeft misschien goed begrepen wat er werkelijk aan de hand is met de terugkeer van de meesters van wijsheid – waarop vele imago's zijn gebaseerd – in het leven van alledag na duizenden en duizenden jaren, hun wedergeboorte, en laten we zeggen hun kindertijd, misschien wel letterlijk, waarvan de jaren zestig het symbool waren. En waarom de meesters nu niet in een vrouwenlichaam konden bestaan. Het zal een ontwikkeling geweest zijn die pas vrij laat tot haar recht gaat kunnen komen. Idealisme moet wel omgezet worden in iets duurzaam, en niet louter als nostalgie. Dat gaat er bij mij niet in: hoe groter het licht, hoe dieper de schaduw, de volslagen massabegoocheling waarin we zijn terechtgekomen. Culturele bagage. Het enige optimistische wat er overgebleven is van deze energie die uit eigenbelang totaal is geëxploiteerd, is de preoccupatie met racisme, en seks of seksisme in gelijke mate, omdat diezelfde meesters gezien worden als de minderen die niet kunnen vrijen of als hun slaven verkrachtende plantagebeheerders; dit is een vorm van ijdelheid die zich tracht te verheffen boven de viezigheid door middel van emanciperende seks en daar anderen mee belachelijk wil maken die te bescheiden zijn om zich zo uit te laten, en hier bovendien nooit schuld aan hadden, en de meest platte toepassing van hun filosofie, die van de meesters. Ongelovig. Op vrije voeten. Vanuit een of ander gereformeerd gevoel kan men zich daar niets anders bij voorstellen in het portiek. *Le voyageur sans bagage*. De voet dwarszetten. Als de tweevoeters geil zijn en niet kunnen mierenneuken, gaan ze neuken over buitenlanders voor het raam van de meester die voor niets anders nut heeft dan als condoom. Omdat ze laf zijn en niets te vertellen hebben, heet dat integratie en wordt er geluisterd. Het is het laatste restje zelfreflectie, dat zich als deze schaamhaar van cultuur manifesteert. Geen haar gekrenkt. Eensluidend. Wist je te vertellen. Vrouwen kunnen hier niets aan doen, ze hebben zich geëmancipeerd, en zijn alleen maar slachtoffer, vroeg of laat dringt zich dat aan hen op, maar dan is het te laat. Het stadium is al bereikt dat dit falen wordt gerationaliseerd. De vrouw als soort. Het heeft er alle schijn naar. Laatdunkend. In deze wanhoop ontstaat de nostalgie. Vandaar dat men terugkijkt naar die oude nieuwe tijd, weer opnieuw langs degene heen om wie het werkelijk draait. Andersluidend. Een wit voetje halen. Wie zijn leven behoudt, zal het verliezen, wie het verliest, zal het behouden. Naarmate de aura van de meesters werd opgezogen, rees de oppositie tegen hen en tegen wat men niet kwijt wilde raken. Kijkende, heeft men niet gezien. Men heeft de klok wel horen luiden, maar weet niet waar de klepel hangt. Plantage. De hippies zijn vernoemd naar rijschool Hippe in Amsterdam, zegt men. Iemand die vanuit Amsterdam naar Amerika emigreerde, had een auto laten overkomen die van rijschool Hippe was geweest, met de naam daarvan nog op het dak. In zijn nieuwe

woonplaats San Francisco werd hij, als hij met zijn auto in de buurt kwam, aldus aangeroepen met *hippie* door een groep die daarmee zelf zo'n benaming kreeg. Zo ontstonden de hippies. Maar ik weet niet of ze ooit hun rijexamen hebben gehaald.

Men zegt dat de politie niet zomaar kentekens kan registreren en analyseren, zoals vlak bij Zwolle gebeurt. Maar je hebt kans dat terroristenleider Osama bin Laden, ontladen, de wel meest gezochte man ter wereld, in een oude pick-uptruck over de A28 naar de A50 rijdt en dan bij Zwolle met zijn kenteken op de foto komt te staan, en dat hij eindelijk gepakt wordt. Zie je wel dat het nut heeft! Uitladen. Tuk. Tukker.

'Goed voor de economie.' Racisme is iedere vorm van saamhorigheid gebaseerd op een fysiek gevoel, die in het westen die van religie heeft vervangen, maar naar men zegt in de eerste plaats door middel van immigranten in wie de biologische affiniteit die ze het volk opdringen sterk leeft. Van holle en communicerende vaten. Gekleurd.

Kunst is sublimatie. Jawel. Het belangrijkste resultaat hiervan lijkt voorlopig dat er geen kinderen meer worden geboren. Dat is jammer, want zo is er straks geen publiek meer. Dus geldt kunst vooral als vorm van nostalgie voor hen die het leven misschien ooit gekend hebben maar vergeten zijn, en moet hier, om hun geheugen op te frissen, een zeker infantilisme gesubsidieerd worden. De tel kwijt. Je hebt er geen kind aan. Gezaghebbend. Om van de natuur te genieten, moet je de televisie maar aanzetten. Elco Brinkman ging eens uit liefdadigheid, toen hij lijsttrekker was van het Christen-Democratisch Appèl, naar de zusters van Moeder Teresa in Amsterdam, zegt men, in een limousine. Dat is blijkbaar tekenend voor de manier waarop het CDA over sociale voorzieningen, en als voorbeeld over jonggehandicapten, denkt.

De eer was subliem voor al die zwervers die daar spuitjes aan het eten waren, zal hij gedacht hebben, één keer in hun leven een man van God in levenden lijve te hebben gezien voor ze dood zouden gaan. Versnapering. Ik heb er niet zoveel mee op. Het woord verruwing is misleidend, want juist de afkeer van die verruwing die de burger bij de aantocht van junks in de – al dan niet respectabele, maar tenminste als zodanig gevoelde – eigen buurt ziet komen, verandert hem subiet in een pyromaan. Dit is geen gevolg van verruwing, maar van een reeds bestaande, niet eerder onderkende ruwheid, ook het feit dat er zoveel junks zijn – voortvloeiende uit maatschappelijke vervreemding, hoewel ik dit niet romantiseer. Zoals iedere politicus in feite anarchie op zijn netvlies heeft, zo heeft iedere gerespecteerde burger een junk op zijn netvlies, en flipt als deze zich materialiseert. Men komt als het ware zichzelf tegen, dat is altijd bedreigend, en bestrijdt wat men in wezen zelf is. Men vlucht voor eigen schaduw als die de hoofdrol opeist: het spook (of de duivel) waarvoor in de middeleeuwen ook al het element vuur als enige remedie werd gezien. Er gebeuren trouwens soms ook spontaan ongelukken met vuur doordat mensen niet goed om kunnen met dat hogere element. Spelen met vuur. Kop in het zand. Zwaar te moede.

Het ene isolement werkt het andere in de hand. Men hoeft zich daardoor niet al te gealarmeerd te voelen. Isolement versterkt de noodzaak tot eendracht. Eilandstaat, republiek Cuba was communistisch en werd geboycot door kapitalistische buurland, wereldmacht Amerika. Echter een Europees, of andersoortig, Cuba, niet noodzakelijk communistisch, viel niet te verkiezen, net zomin als een ruimere koude oorlog tussen oost en west, noord en zuid, links en rechts, boven en beneden. Voor- en nagerecht.

De Ieren hebben aanvankelijk voordeel gehad van Europa, nu minder, omdat andere delen van Europa in dezelfde ontwikkeling zitten die zij al achter de rug hebben en



waar zij nu aan meebetalen. Mensen vergeten snel. De Europese Grondwet zat niet solide in elkaar. Het Verdrag van Lissabon lijkt een bijna onvermijdelijke voorwaarde om de structuur van de Europese Unie (EU) te versimpelen. Maar ik zie er nog steeds niet veel toekomst in. Ik snap nu wel waarom Timmermans van Europese Zaken de Socialistische Partij (SP) niet zo ziet zitten, dat is gewoon zijn ambt. Maar ze hebben in het verleden te grote fouten gemaakt om zomaar even mee te hossen. Voorwoord.

In deze crisis kan een zuivere visie, een nieuwe vrijheid en een ruimere geestelijke horizon worden bereikt. De crisis, indien op de juiste wijze ingezien, hoeft dan niet opnieuw tot de verschrikking te leiden van een wereldoorlog. De spanningen in de wereld zijn van een zodanige aard dat die echter óf tot een laatste wereldcrisis zullen leiden óf tot een zodanige versnelling van het geestelijk leven dat de voorwaarden voor de Nieuwe Tijd bewerkt worden. Luchtruim. En er is eigenlijk geen tijd meer voor uitvluchten. Dunnetjes overgedaan kiezersbedrog. Hotemetoten. Nabuur.

Partijpolitiek zoals die nu bestaat, raakt uit de gratie. Mensen willen een goed voorzieningenstelsel. Sommige primaire belangen lijken juist te worden geschaad doordat ze onderhevig zijn aan partijpolitiek. En een spindocter, dat wrekt zich. Professor in de economie en bankier Muhammad Yunus uit Bangladesh die samen met zijn Grameen Bank in dat land de Nobelprijs voor de Vrede kreeg in 2006, werd gevraagd of hij niet beter de politiek in zou kunnen gaan. Hij antwoordde dat partijen zijn invalshoek niet zouden hebben kunnen bevorderen, vanwege hun achtergrond. Muhammad Yunus was oprichter van de Grameen Bank in 1983, en uitvinder van het succesvolle microkrediet voor armen onder schikkelijke voorwaarden, vanuit het geloof dat krediet ook voor hen een recht is. Leningen van de Wereldbank zouden naar zijn mening te vaak terechtkomen bij of gefilterd worden door structureel daaraan verdienende, plaatselijke ambts- en machtsstructuren. Die zijn aan de staat gelieerd. Het komt te weinig terecht bij de beoogde doelgroep. En dat is nog geen pleidooi voor het afschaffen van een voorzieningenstelsel zoals dat in het Westen bestaat. Prijzenswaard. De boer op. Aan de veren kent men de vogel. Vlieg op.

'Back to the future' klinkt goed, maar kan ook 'forward to the past' betekenen. Ik begrijp echter wel dat we goede padvindende nodig hebben om de weg weer terug te vinden uit de 'bush'. Stemmen kun je ook met vertrouwen in de toekomst, en niet alleen uit speculatie. Ik weet zelf ook niet meer hoe het open veld eruitziet. Er zullen toch niet overal valstrikken staan? Er zal hoe dan ook samengewerkt moeten worden.

Vaderlandse geschiedenis kan leerzaam zijn niet louter uit patriottisme, en enig inzicht geven in wie we zijn. We zijn hier toch niet voor niets geboren of op een andere manier terechtgekomen. Dwang vind ik trouwens nooit een al te creatief middel hiertoe, maar dat is persoonlijk. Ik wilde me ook altijd liever een wereldburger voelen dan een Nederlander, maar toch. Iedereen kent allerlei Nederlandse slogans, maar weet vaak niet waar die op gebaseerd zijn. Ook om de eigen cultuur te kunnen relativiseren kan enige kennis van nut zijn voor hen die niet de benodigde directe kennis, de intuïtie, bezitten, net zoals het voor een atheïst interessant kan zijn de Bijbel te kennen, al was het maar als literatuur. Dat geeft objectiviteit. Voor mij is dat niet nodig; ik heb hem vermoedelijk zelf geschreven. Wie wist er zoal dat de geuzen calvinisten waren? Aparte combinatie is dat in het zwaarbeladen beeld dat van de stugge religieuze denker Johannes Calvijn bestaat. Als er een calvinist langsloopt, hoor je zijn scharnieren kraken. Woningnood.

Aanbevolen is: 'Patriots and Liberators: Revolution in the Netherlands 1780-1813' (1977), alsook 'The Embarrassment of Riches: An Interpretation of Dutch Culture in the Golden Age' (1987) – en als toegift 'Rembrandt's Eyes' (1999); al die drie boeken zijn van Simon Schama. De bibliothecaris. Vastgoed.

Willem van Oranje, die bij de aanvang van de Tachtigjarige Oorlog (van 1568-1648) tegen het koloniale Spanje burggraaf was van Antwerpen, toen de eerste stad van Europa, wordt hier nog steeds wel als een verrader gezien. Zo heeft hij in 1567 de calvinisten verboden om vanuit deze stad de opstandige geuzen tegen Spanje te hulp te komen vanuit zijn veronderstelde, aanvankelijke trouw aan de Spaanse koning. Sommigen beweren dat hij hiermee bloedvergieten heeft willen voorkomen. De gevangen geuzen werden als rebellen beschouwd en gedood.

In deze oorlog die Nederland en België vorm heeft gegeven, trokken later de zeventien gewesten van de Lage Landen gezamenlijk op tegen Spanje. De noordelijke en zuidelijke Nederlanden groeiden uit elkaar, omdat de protestantse reformatie van Calvijn in het noorden een belangrijke rol kreeg, en het machtscentrum van de katholieke Habsburgse bestuurders in de Lage Landen in Brussel lag. Dat is nog steeds zo. Veel Antwerpenaren hadden evenwel hun schaapjes, weg van Spaanse invloed, op het droge in Amsterdam, waardoor dat belangrijk werd en de Nederlandse Gouden (zeventiende) Eeuw kon ontstaan. Tijdsgericht. De grondslag. Je kunt hoe je benen scharnieren alleen vooruitlopen. Historisch materialisme. Goede herder. Commentaar van Karl Marx. De ontdekking van goud en zilver in Amerika, de uitroeiing, slavernij en begraving van de inheemse bevolking in de mijnen, het begin van de verovering en plundering van Oost-Indië, het veranderen van Afrika in een wildpark voor de commerciële jacht op zwarthuiden, signaleerde de rooskleurige dageraad van het tijdperk der kapitalistische productie. Communisme was geboren.

Voorts is ons aanbevolen als min of meer, bijna (al dan niet doelbewust) verloren geraakt (of gemaakt) onderdeel van de vaderlandse geschiedenis het in 2008 uitgekomen boek van Paul van der Velde: 'Wie onder palmen leeft. De sublieme wereld van Jacob Haafner (1754-1809)'. Eerder schreef Paul 'Een Indische liefde. P.J. Veth (1814-1895) en de inburgering van Nederlands-Indië', dat in 2000 uitkwam. Jacob Haafner verbleef in het Zuid-Afrika, India en Sri Lanka van zijn tijd, en schreef hierover verschillende reisverhalen, getint tegen het kolonialisme en de zending, wat hem niet bijster geliefd maakte. Hij was Duitser van geboorte, maar hij schreef in het Nederlands. Lankmoedig.

Kanttekening. Er was een Eerste en een Tweede Wereldoorlog.

Op Koninginnedag kreeg ik op straat een papiertje met de volgende tekst in de hand gedrukt van een bezorgd uitziende man, straatarm. Dat kon je wel vergeten.

Waar zul je zijn op die grote Koningsdag? Aan zijn rechterkant of aan zijn linkerkant? Op de andere kant van het papier ging de tekst verder.

Dan zal de koning tegen de groep rechts van zich zeggen: "Jullie zijn door mijn Vader gezegend, kom en neem deel aan het koninkrijk dat al sinds de grondvesting van de wereld voor jullie bestemd is." (Mattheus, 25, 34.)

Daarop zal hij ook de groep aan zijn linkerzijde toespreken: "Jullie zijn vervloekt, verdwijn uit mijn ogen naar het eeuwige vuur dat bestemd is voor de duivel en zijn engelen." (Mattheus, 25, 41.)

De Nederlandse Grondwet regelt onder andere de positie van het koningshuis binnen de parlementaire democratie. Zij bepaalt dat de koning onschendbaar is.

Hare Majesteit de Koningin is jarig. Er is niets aan het toeval overgelaten.

Tupamaro, Daniel Rey Piuma uit Uruguay, die in Nederland asiel kreeg, moest zich twee jaar lang voor de rechter verdedigen omdat hij in een demonstratie op de Dam in Amsterdam het Nederlands koningshuis had beledigd – vlak voor en vanwege het huwelijk van Nederlands kroonprins Willem-Alexander met Máxima Zorreguieta op 2/2/2 op die plek. Máxima's vader Jorge was in Argentinië minister van landbouw in de regering van generaal Jorge Videla die in 1976 door een militaire staatsgreep aan de macht kwam. En dat was blijkbaar een minder onschuldige functie dan het zich doet voorkomen in een land met zoveel grootgrondbezitters. Daniel was een van de overlevenden van het ondergronds verzet tegen de junta van Uruguay en Argentinië destijds, en hij droeg nog steeds de bewijzen van massamoord onder het gewone volk door diezelfde junta op zak, door hem na zijn ontsnapping aanhangig gemaakt bij de Verenigde Naties (VN); hij was een spion, en geïnfiltreerd geweest in een kamp. Het onderscheid werd per ongeluk over het hoofd gezien en publiekelijk gebagatelliseerd door Willem-Alexander, waartegen hij uit zijn voorkennis demonstreerde.

Hij werd jarenlang in de gaten gehouden door de geheime dienst van Nederland, in naam van de koningin, omdat de Tupamaros – evenals vanuit de optiek van de junta – gezien worden als een terroristische groep. Sinds de grondwet van Thorbecke was hij niettemin de eerste in de geschiedenis van Nederland die hier ooit een rechtszaak wegens belediging van het koningshuis tegen zich heeft gewonnen. Namedropping. De koning is onschendbaar. De telefoon is afgetapt, hij zegt dan van die rare dingen. De Tupamaros zijn terug en zijn democratisch tot meerderheid gekozen in regering en parlement van Uruguay; Daniel was aanwezig bij de beëdiging van de – door hen beheerste – regering onder het presidentschap van Tabaré Vázquez, op 1 maart 2005. Gefeliciteerd. Zijn vrouw werkt bij het Nederlandse ministerie van Justitie. De identiteitskaart. Daar hebben we nog ruzie over gehad op het terras.

Het is niet meer goed gekomen. Hovenier. Terrasganger. Maart roert zijn staart.

Greet Hofmans was gebedsgenezers en een vriendin en adviseur van koningin Juliana. Haar aanwezigheid aan het hof leidde tot een crisis in het koningshuis, de Greet Hofmans-affaire. Erfbelasting? Nee. Het hof gemaakt. Met je handen werken. Op 11 september 1973 was er een coup tegen de socialistische president van Chili, Salvador Allende, waarbij hij om het leven kwam, later bevestigd als zelfmoord. De houding tegen Allende van het anticomunistische, kapitalistische Amerika tijdens de Koude Oorlog speelde hierbij in ieder geval een rol. De koper bepaalt. Chili moest sterven voor het koper. Op 11 september 2001 (9/11) werden de toch democratische Verenigde Staten van Amerika verrast door terroristische aanslagen van islamitische extremisten, gevolgd door een oorlog aan de terreur, met medewerking van sommige landen, ook in Europa, niet van de Verenigde Naties. Osama bin Laden was als leider van Al Qaida met zijn terreurgroep de hoofdverdachte achter de aanslagen. Ellende. Mijn buurman, Diego, zei me dat de Amerikanen het echte uitverkoren volk zijn. Hij was met zijn familie uit Chili gevlucht na de geslaagde militaire coup door generaal Augusto Pinochet. Zijn vader zat in het parlement. Boekje open.

Oorlog met Groot-Brittannië om de Falklandeilanden die Argentinië in 1982 bezette, en weer verloor in de Falklandoorlog, luidde het einde in van de Argentijnse junta, de haviken. Het vliegje, de splinter in het oog, was een imperium, de balk.

Omdat ik voor de Nationale Herdenking op 4 mei naar de kranslegging op de Dam in Amsterdam moest, kon ik toen niet reageren. Op die dag kon ik echt geen inzicht meer geven, hoewel de koningin wel een laptop en een mobieltje bij zich had. De

beveiligingsmaatregelen waren ook gewoon te groot. Maar ik heb daar nu wel geïnspecteerd of de kroonprins het kan. Eendracht maakt macht. Erbij gelapt. Hij kan het. Hij schijnt ook het Wilhelmus te kennen. Het Nederlandse volkslied ... De koningin was trouwens blij dat ik niet meer over Daniel Rey Piuma ben begonnen. Daarnaast kon zij er ook niet zoveel aan doen dat de oorlog aan de terreur is ontstaan; dat was de schuld van de manager van de universiteitsmensa, een banenplan, van de Joodsatheïstische Universiteit van Amsterdam (UvA) die me eruit liet gooien. Hierdoor kon de concurrent, de christelijke Vrije Universiteit (VU) zich opwaarderen. Het zijn niet allemaal zulke theosofen als de koningin. Er zijn geen andere talenten. We hebben onze bezorgdheid hierover geuit. Arrestatie. Op een maaltijd. Vergast. Ook Jan Peter Balkenende was er dus, hij keek wat sip en hield zich gedeisd, daar waren we hier tenslotte voor, maar toch vond ik het leuk weer eens een Zeeuw te zien. Máxima verschool zich achter een te grote hoed. Dat begrijp ik wel, ze was wat verlegen met de situatie. Maxima en minima. Bevrijdingsdag. De ramen lappen. In India wordt de sociale uitkering ingevoerd, die in het Westen verdwijnt. Straks zijn de rollen weer opnieuw verdeeld zoals ze waren voor de zeventiende eeuw, voor de opkomst van de eerste multinational ter wereld – de Verenigde Oost-Indische Compagnie (VOC): India het rijkste, Nederland het armste land van de wereld, en wel in meerdere opzichten. Nederlandse bedrijven verdwijnen ook al in Indiase handen. Nu ik toch bezig ben, heb ik op de ochtend van 5 mei 2008 in Amsterdam het VOC-schip *de Amsterdam* bezocht en heb ik vlak bij de IJtunnel een pakje shag gekocht in de supermarkt, de plaatselijke Spar (Door Eendrachtig Samenwerken Profiteren Allen Regelmatig). Weer opnieuw drong een allochtoon voor, en ook hier was de caissière weer buitengewoon beleefd en onsympathiek. Sparren en sparen. Proficiat.

Er werd in bepaalde kringen, om een veronderstelde wereldleraar voor een heel tijdperk, beweerd dat er een nieuwe technologie zal komen die 'lichttechnologie' wordt genoemd. Daarvoor zal licht gebruikt worden dat rechtstreeks van de zon afkomstig is. Alle andere energiebronnen zouden zo in onbruik raken. De nieuwe energie zal in elke energiebehoefte van de mensheid voorzien. En ze zal vanzelfsprekend door geen enkel individu en geen enkele groep gemonopoliseerd kunnen worden. Die energie is overal vrij toegankelijk voor iedereen, en is onuitputtelijk in haar toepassingen. Ze zou ook medische toepassing vinden in verband met een geavanceerdere vorm van de genetische manipulatie waar de mens zich al mee bezighield. Komen en gaan. Die het eerst komt, het eerst maalt. Tijd. De ontwikkeling van deze technologie zou in Rusland al het verst gevorderd zijn, als antwoord op de betere samenwerking van zowel mens en wetenschap ter plekke als het zoeken naar een betere herverdeling van de planetaire hulpbronnen, en geïnspireerd zijn door die wereldleraar, voor het gemak Maitreya genoemd, die al sinds 1977 zou wonen en werken in Londen, en zekere meesters van wijsheid, waarvan Djwhal Khul een bekend sociaal boodschapper is. We hoeven hier niet sentimenteel over te worden, dat zou als inhalig opgevat kunnen worden. Maar u kunt zich wel voorstellen hoe concurrentie gedefinieerd zal worden in het tijdperk. De beste concurrentiepositie is gerechtigheid. Rechtdoor, voorrang. Veilig verkeer. Op een recht stuk weg worden meer ongelukken gemaakt dan op een weg met veel bochten, omdat mensen dan half in slaap vallen. Automatisering helpt dit fenomeen dus niet. De bestuurder zelf is al geautomatiseerd genoeg, dat is het autisme. Dat is precies de reden dat ik het openbaar vervoer pleeg te gebruiken, dat steeds meer in het gedrang komt door kortzichtige politici die, lijkt het, net hun rijbewijs konden halen, daaraan hun enige klasse ontnemen die ze bezitten en daar een complete structuur aan verbinden. Op hun netvlies zitten er in het openbaar vervoer alleen

maar terroristen met een verdachte tas. En daarom is een ov-kaart uitgedacht, voor het openbaar vervoer. Opbaar. Achtpotig is de spin. De spin weeft haar web en wacht. Prijschietsen. De kat spint. Kat-en-muisspel. Garen bij spinnen. Halfgaren. Zij. Rivaliteit. Dag-, week-, maand- of jaarkaart. Persoonsgegevens horen privé te zijn. Een natiestaat Europa lijkt geen haalbare kaart. Kinderen hebben de tijd nodig om op te groeien en buiten te spelen. Je kunt niet altijd in de schoolbank zitten. Ook de Verenigde Staten zijn op natuurlijker wijze ontstaan dan vaak als voorbeeld wordt aangehaald. Bovendien, wat zou er overblijven van het nationale elftal? Europa doet mij nog te veel denken aan grensgebieden als Noord-Ierland, Baskenland, Wallonië en Flevoland. Een organische structuur bereik je niet door zoiets letterlijk te nemen met een orgaantransplantatie, waar dit aan doet denken. Ik trok de wereld in. Blind date is een leuke typering voor het probleem van studiekeuze; ook de vergelijking met een partner moeten kiezen op de jaarbeurs zou weleens kunnen kloppen. Het Nederlandse onderwijs was altijd vrij goed, mondiaal gezien, zegt men, en daar was Nederland trots op, misschien wel te. Afkloppen. Hersenspinsel. Amerikaans onderwijs is heel anders, en misschien inhoudelijk minder goed (dat varieert veelal van staat tot staat en school tot school en per universiteit), maar biedt meer flexibiliteit. En daar ligt het enorme voordeel, dat aansluit op de tijd. Er is echter ook wel iets mis met de tijd die te snel gaat. Opkloppen. Mismaakt. In feite zou de maatschappij misschien beter aan kunnen sluiten op de universiteit dan andersom, maar dat experiment is mislukt op de Universiteit van Amsterdam. Vandaar de internationale malaise. Stervensbegeleiding. Maatschappelijk werker. Niet mijn idee. Gratis, of voor niks? Contradictie. Er wordt al niet genoeg gegeten. Het hangt af van de nationale identiteit, waar niemand maar uit lijkt te kunnen komen in Nederland, welk soort onderwijs of structuur het meest geschikt is voor een land. In Nederland met het sterrenbeeld Kreeft in de persoonlijkheid wordt zoiets al vlug een 'kreeft-in-de-mandsyndroom', ook wel een krabbenmand. Op een mand met kreeften (of krabben) hoef je geen deksel te doen; ze zullen er niet zomaar uitkruipen en ontsnappen, omdat ze elkaar met hun scharen werktuiglijk vast in de mand terugtrekken, een typisch Nederlands verschijnsel. Mandaat. Onderkruipsel. In Amerika met het teken Tweelingen in de persoonlijkheid (Mercurius) zijn beweeglijkheid en het spel onderdeel van de nationale psyche, maar ook enige oppervlakkigheid. Dichotomie. Het dilemma. Gegeten en gedronken. Bis. Het teken Kreeft typeert huiselijkheid (het schild dat zij draagt, huisvesting). Landen zijn verder hetzij meer mannelijk, hetzij meer vrouwelijk gepolariseerd. Als we in onze nationale ontwikkeling wat verder zijn, en open komen te staan voor onze ziel (die ook ieder land bezit) kan de kennis van de heersende invloed daarvan betrokken worden bij de keuze van een studierichting, maar vooral van een leven. Diezelfde invloed zal ook sekseverwarring en daaruit voortvloeiende conflicten doen afnemen, want sekse is een uitdrukking van de relatie tussen ziel en materie. De invloed van de ziel begint trouwens later dan die van de persoonlijkheid (die plaatsvindt in de zogenaamde puberteit) en die opvolging is de reden dat velen zich vergissen in wat ze aanvankelijk willen, en we in een oorlog aan de terreur vastzitten. Verder is de totale verwarring een eigenschap van de tijd, die te maken heeft met een keuze die alle mensen moeten maken, en die niet alleen op pubers afgewenteld kan worden. Iedereen is namelijk in zekere zin een eeuwige student. Dat is het leven. Een studentenhuus. Maitreya zal de rest uitleggen. Dat heeft te maken met de nieuwe tijd. Ga liever niet te veel decentraliseren, want daar zijn Nederlanders helemaal niet goed in; dat is puur het vermijden en afschuiven van werkelijke verantwoordelijkheid, en het aankweken van anarchie, opportunisme en machtsmisbruik. Het gebrek aan ruimte en ons zelfbeklag en de depressie die we zouden hebben, worden ons

aangepraat door mensen die daar belang bij hebben, om ons uit onze kern te halen, omdat ze zelf niet bij zichzelf *kunnen* blijven; de innerlijke armoede die deze technocraten bij zichzelf trachten te ontvluchten is te groot en moet vooral niet nog verder op de samenleving uitgeprobeerd of afgereageerd worden. Dat is juist hetgeen ingedamd moet worden: veel werk aan de winkel. De Deltawerken zijn er niets bij. Innerlijke ruimte is wat gecultiveerd moet worden. Die kan niet ontwikkeld blijven worden door die van mij af te nemen. Ik ken u. Men kan beter met één slang moeten vechten dan met de vele kleine wormpjes. Wie de schoen past, trekke hem aan. Mijn klomp breekt. Het centrum van een draaikolk en het hart van een tornado zijn stil. De toiletjuffrouw wordt steeds strenger. En wist u wel dat Van Dale discrimineert? In de Dikke Van Dale, het Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal, staat namelijk toiletjuffrouw, in plaats van toiletbediende. Toiletpapier klopt wel. Te kak. Poeha. Goedgepraat. Een fluitje van een cent. Flierefluiten. Aangedikt. Doorfluiten. Het zit zo. De piste. Ik was op de Openbare Bibliotheek van Amsterdam. Ik moest poepen, en de toiletjuffrouw had dit in de gaten, of misschien duurde het gewoon wat te lang – deze toiletjuffrouw is een professional die overal dwars doorheen kijkt, en is bovendien haar tijd ver vooruit, dus ze accepteerde niet dat ik al twintig cent had betaald. Maalstroom. Geestverwanten. Dat is de hebzucht die commercie heet. Over de hele linie. Dwarsliggen. Kont afvegen. Poep is namelijk eigenlijk meer waard dan alleen maar een plasje. En die meerwaarde had het systeem nog niet doorberekend. Ik werd verwijderd door de portier, een doorsnee Marokkaanse man die ingeburgerd is. De lange arm der wet. Handlanger. Kleine boodschap. Hoe het verder moet. Genre. Dan mocht ik er nooit meer in, hij sommeerde me de groeten te doen aan de burgemeester. De welbekende tiener Anne Frank kwam in de Tweede Wereldoorlog (1940-1945) om in een kamp met haar concentratie in een dagboek, en er werd een levensgroot pamflet van haar opgehangen. Want ik ben een racist. Even natellen.

Oost-Europa kwam in het Oostblok van de Sovjet-Unie die met de geallieerden van het Westen de Tweede Wereldoorlog won in conflict met het Westen. Koude Oorlog. Een beroepsleger alleen voor vrouwen lijkt ideaal. Nederlandse vrouwen zijn daar uitstekend geschikt voor. Mannen zijn steeds zachter geworden, vrouwen steeds harder. Of hier nu al dan niet daadwerkelijk het instituut van een leger aan verbonden moet worden, maakt per saldo niet eens zoveel uit. Hebt u de feministe Germaine Greer weleens gelezen die zegt dat vrouwen macht zoeken vanuit een ondergeschikt rolmodel, dat daarmee steeds verder wordt bevorderd? Dat is wat er aan de hand is, en ook mannen doen daaraan mee; daar hadden ze niets over geleerd tijdens hun dienstplicht, en daarom wordt ook dit land bedreigd, en voelt het zich zo minderwaardig, en wordt er, aangehaakt, een wereldomvattende oorlog aan terreur gevoerd, een zo bedoeld soort paardenmiddel om verder verval tegen te gaan. En ook daarom zoekt men zo hopeloos naar waarden en normen, onder het voorwendsel van een of andere dienstplicht. De norm is al gelegd. Men zal ontdekken dat dienst en plicht twee verschillende dingen zijn, of het onderspit delven, ten onder gaan. Spit.

Ik kom helaas nooit meer in het postkantoor. In plaats daarvan ben ik nog wel een keer naar het Stedelijk Museum van Amsterdam geweest dat tijdelijk in het oude hoofdpstkantoor zit. Ik sprak hier de directeur en ik vertelde deze inderdaad dat ik het oude postkantoor kunstzinniger vond. In 1940 bezet Duitsland buur Nederland. We voelen ons weliswaar niet zozeer in de gaten gehouden door de overheid, als wel door de gaten die de overheid en het aantal mensen kenmerken die zich als overheid gedragen. De overheid staat haar verantwoordelijkheid af, en wordt vervangen door pretentie en preventie, in navolging. Het probleem van leiding dat hierin een rol

speelt, is moeilijk te behandelen, daar het op een inherente erkenning van een god berust. Deze instinctieve menselijke reactie is door al veel welwillende hervormers uitgebuit. In het merendeel zijn zij blinde leiders der blinden. Eerste oorzaak. Godsbewijs. In het land der blinden is eenoog koning. Koningsdrama. Ontstellen. Ruwe bolster, blanke pit. Ontsteld. Ongesteld. Rookgenot ... Amsterdam doet het nu redelijk goed. De stad was echter nooit leefbaar zonder cafés, die waren het belangrijkste sociale bindmiddel. Maar de cafés gingen langzaam aan gort, zoals we aan de strip van Fokke en Sukke – in De Engelse Reet – kunnen zien, die in het café is ontstaan vlak bij de Engelse Kerk aan het Begijnhof. Werd hier nog geëxposeerd door bevlogen kunstenaars zoals Henk Mommaas die een broederschap van mannen schilderde, er wordt bitter teruggekeken naar grootmoeders tijd. Pas bezocht de Britse koningin Elizabeth de kerk al. Werd er nog gevloekt, nu spreekt men met twee woorden of twee tongen over kunst, met in de hand een of andere slappe biografie als leidraad. Luidruchtige dilettanten namen het over van kenners die altijd eerst een sigaar of andere rookwaar opsteken alvorens te spreken bij een glas wijn. Het smalle pad. Reet heeft iets te maken met het Engelse reed, meen ik. Het begon op het Spui. Je kon alleen nog staan. De belangrijke kranten waren al uit de binnenstad verdwenen, dus het nieuws kwam altijd te laat, als er nog nieuws was. Want dat lag op straat. Dat wordt nu te letterlijk opgevat; de mensen liggen op straat. Was die in Amsterdam al meestal opgebroken, nu is de burger dat. Er werd steeds meer 'op-gefokt' en steeds meer 'gesuckt'. In een zee waar de haaien waren uitgeroeid, namen de kwallen de overhand. Vrouwen, dat wil zeggen dilemma's, beheersten het dagelijks gesprek alleen nog. Kaken op elkaar. Het liep de spuigaten uit. Zuipen. Drankorgel. Ook ik moest weg. De achterbuurt werd een te dure buurt. Onlangs is er in Amsterdam veel gebouwd rondom het IJ en verscheen hier redelijk hoge woningbouw die ruimte spaart en schept, zonder dat er altijd maar weer van alles afgebroken moet worden, want je kunt het in een stad niet iedereen op dezelfde manier naar de zin maken met een tuintje en weet ik veel wat, dan worden er geen gedichten meer geschreven; al die ditjes en datjes zonder enig algemeen gevoel zijn funest voor orde en regelmaat en voor het overzicht, zoiets als een staalkaart van het leven voor het echte leven gaat beginnen. Die is te lang bekeken en je kreeg een enorme vervlakking; het leven is nooit begonnen, wel zoiets als de Randstad, een verzameling van alles en nog wat: een fabrieksterrein hier, een sportveld daar, een paar woningen, een verlaten schoorsteen, plotseling een montessorischool aan de spoorweg, een boerderijtje – groene ruimte heette dat grootmoedig – enzovoort. Steden zijn bij voorkeur enigszins concentrisch, dus met een centrum, en per definitie niet zoals hier omschreven. Echte mensen hebben ook een kern. Wie alles wil, krijgt dus niets. Een stad wordt gebouwd om en vanuit een sociaal gevoel. Dat is onmogelijk als ik de enige ben die daarmee is behept en daar continu op word afgerekend. De sociale woningbouw was en is geen probleem, maar de bewoners zijn dat. Wel had de woning vaak geen duidelijk gezicht, was niet echt mooi, en werd uitgebaat door asociale en te dure woningcorporaties en omslachtige of opdringerige en geforceerde doorstroming van bewoners door gemeente of overheid die overal verplichtingen aan wilde verbinden. Op een gegeven ogenblik werd zij steeds meer geconditioneerd door allerlei werkgelegenheidsprogramma's, en had geen ziel meer. Bleef gespuis. Proost. Leidseplein. Zelfs de Christus die ik nog weleens in café Reynders tegenkwam, liet het hier op een gegeven moment voorgoed afweten. Pierement. De vrouwenbeweging. Geijkt. Het draaiorgel bleef. Kernramp. Mensenzoon. Doorgedraaid. Is er weer een aardbeving, een tsunami of een verschrikkelijke hongersnood die de wereld teistert, de mensen staan telkens open voor de crisis en trekken alle registers open om geld in te zamelen. Er worden enorme bedragen gedoneerd. Na een paar

maanden vragen de media niet meer om geld, en lijkt de nood te zijn gelenigd, ongeacht of de hulp op de juiste plek terechtgekomen is. Doorgefokt. Hik.

Plan. Eet. Kasbalans. Van wereldformaat. Geschenk van de Nijl.

De consument is waarschijnlijk bang voor de caissière. Ik heb daar ook last van. Ze is goed opgeleid en altijd vriendelijk en legt me daarin dan ook de meest ongelooflijke tests op, en blijft je haten als je die niet overwint en meelacht op de juiste manier, niet te hard en niet te zacht – net de tussenvariant is nodig. Melig. Meelopen.

Iedere keer weer oefen ik onwillekeurig vooraf, onwil, hoewel ik weet dat het neurotisch is en dat dit mijn spontaniteit in haar ogen juist zou kunnen doen afzwakken, en ik weet haar maar niet te overtuigen van mijn oprechte dankbaarheid. Deze beproeving grenst bijna aan een inwijdingsprocedure zoals in het Oude Egypte waar de onschuldige neofiet in een grafkamer werd opgesloten en moest overnachten of iets dergelijks, om iedere angst, de dood, symbolisch te overwinnen. In een tunnel. Hoe je het ook wendt of keert. Het lukt me gewoon niet. Angsthaas? Nachtbraken.

Telkens als ik wegloop met mijn boodschappentas en mijn bonnetje, staat het angstzweet me weer in de handen. Voorgevoelens van de ophanden zijnde ondergang van de planeet bekruipen me iedere keer weer opnieuw. Tot in de verte blijf ik dan omkijken of zij of de buurt me niet heeft gezien, want die spannen samen, en als ik iets laat doorschemeren van een of ander gevoel van afkeur of twijfel, merken ze dat en ben ik misschien wel de lul, en kan ik nooit meer terugkomen om mijn eten in te slaan, en moet ik verhongeren. En Maitreya wil dat iedereen te eten heeft. Heerlijk. Ik geef toe dat ik ook daarom nooit veel boodschappen meeneem, om weer gauw weg te kunnen zijn, en daarom is de arbeid van de caissière in mijn geval nog minder rendabel, bijna een aanfluiting – en zit ik in een vicieuze cirkel waaruit maar geen ontsnapping mogelijk is. En dat laat ze me goed merken ook! Keer op keer.

Iedere keer ga ik hierna gelijk de krant nalezen of er al een economische crisis is uitgebroken, en natuurlijk – laf, maar het is zo – om mezelf gerust te stellen, en iedere keer lijkt het met een sisser af te lopen, maar toch is dat nooit afdoende geruststelling voor de volgende keer. Geschenk van de Rijn. Ik viel in een gat.

Set-up. PR.

Ik heb Peter R. de Vries niet vaak gevolgd, maar ik ben dan ook geen detective – zoals de meeste televisiekijkers dat zijn – en niet nieuwsgierig naar het privéleven van de ander. Ik ben niet in allerlei misdadige mysteries geïnteresseerd, omdat er te veel van zijn, en omdat de ziekelijke achtergrond mij gelukkig nog steeds onthutst, alsmede de sociale wanhoop, of ook de beperkte denkwijze die erachter zit. Ik kom deze dagelijks allemaal tegen, en loop er liever voor weg, als het niet al te gortig wordt. Geweerloop. Ik loop daarom veel. Loopbaan. Ze komen er niet achter, ik zit erachter.

Maar in verbijstering, noodgedwongen, en bij wijze van overmacht, heb ik wel een paar mensen gevolgd die hem volgen, en die kicken op hem. En zo ken ik toch al zijn werk. Zo had ik als voorbeeld een buurman die zo in de ban was van zijn spoorwerk, dat hij allerlei voorwendsels voor een misdaad om zich heen begon te vermoeden, en iedereen in de gaten hield die met de moord op zijn geweten te maken had, en hiervoor bewijs zocht en uiteindelijk vond, en ook ikzelf werd hiervan het slachtoffer. Ik werd dag en nacht gevolgd. Ik raakte paranoïde. Breed scala. In de put.

Langzaam maar zeker hing ook overal een camera met beeldbuis, en/of wandspiegel, cafetaria en shoarmatent, ik vertrouwde niet meer op mijn eigen waarneming; ik zag alleen nog mezelf terug. Ik wist van voren niet dat ik van achteren leefde.

De obsessie van mijn buurman, laat ik hem hier PR noemen, liep op een gegeven moment als een olievlek uit over de planeet, tot de oorlog aan de terreur, en de olievelden van Irak, om maar een zijsprong te noemen. Ik begrijp dat niet. De hele



maatschappij zit verdacht in elkaar, en natuurlijk kan zijn benadering van de misdaad leiden tot een mensenkennis die bij velen wellicht afwezig een van de oorzaken is van die misdaad, die misdaad zelf zit al evenzeer stupide in elkaar – tot het moment dat zich de dreiging omdraait naar de dader of verdachte. Dan wordt iedereen plotseling heel verstandig, en ontstaat er een maatschappelijk verhaal, waaraan Peter R. de Vries deelneemt. Dank je de koekoek. Waterdicht bewijs.

Wij leren hieruit dat criminelen heel verstandige mensen kunnen zijn en verstandige mensen heel crimineel, dat is een tijdsbeeld. Meldingsplicht.

Ik heb per ongeluk zijn programma gevolgd over de moord in 1963 op Amerika's president John F. Kennedy, waarin hij ook leuke dingen vertelt over zichzelf, ander verhaal. Maar misschien vond ik het vooral wel leuk dat hij nu ver weg was, en het niet zoals iedere keer ging over iemand die verdacht veel weg heeft van mijn buurman. Hiervoor zou hij een standbeeld kunnen krijgen, maar dan in Amerika, bijvoorbeeld bij het museum over John F. Kennedy, in Dallas.

Nederland heeft al te veel standbeelden en te weinig ziel. Daarom is er zoveel misdaad, van een te bedenkelijk niveau voor een goed verhaal. Er zit geen romantiek in en is te langdradig. Ook hierin is de Nederlander weliswaar berekenend, maar niet origineel. Iedere caissière kan de prijs van een product voor u uitrekenen als u uw aankoop hebt bepaald. Of ik op een seksistische manier naar de caissière keek?

Ik heb al deze zaken al opgelost. Al voordat ze begonnen zijn. Anarchie.

Anachronisme. Prijs je gelukkig. Dat wil nog niet zeggen dat ik de dader ben.

De invoering van een juryrechtspraak in Nederland is het slechtste idee dat ik hier ooit heb gehoord, tenzij je ook gelijk de doodstraf invoert; dan heeft het rancuneuze volk nog wat vermaak. Kroniek. Zakkenvullen. De ziel kun je niet vullen met materie.

Een oude wijsheid luidt dat iedere getuige van een misdaad betrokken is bij die misdaad, dus altijd medeplichtig is. De tijd, waar velen al zo door in de war zijn, speelt ook in de misdaad niet de rol zoals het volk dat wil doen voorkomen; chronologie (opeenvolging van gebeurtenissen in de tijd) is iets anders dan oorzaak en gevolg. Dat snapt een crimineel nog beter dan een doorsnee stemgerechtigde, zoals we kunnen zien aan de kwaliteit van de huidige politiek, onenightstand. Ja of nee.

De Vries had bijna de opschepperige puber Joran van der Sloot beet met een opgenomen bekentenis via de anonieme set-up van verborgen camera enzovoort.

De verdachte Joran leek nogal met zichzelf ingenomen, en spontaan met media-aandacht om te kunnen gaan, omdat hij zich van het begin al een acteur voelde; de realiteit bestond voor hem niet, alleen zijn eigen rol. Hij was nu een filmster en kreeg de erkenning die hij nog niet eerder kreeg op Aruba. Zijn tegenspeelster die onder de alcohol na een nachtelijke flirt op het strand in het niets verdween, is wellicht aan de haaien gevoerd. Hij was nog niet van plan zich met haar te verloven. Verbeten.

De rechterlijke macht moet uitmaken of zij al dan niet een dom blondje was, en of zij dat zelf is. 'Ze deed het niet meer', neukte niet meer, dat was synoniem aan de dood.

De rest is bekend. Ja, ze hebben elkaar wel gevonden, die twee. Een punt is nog in hoeverre een drugs- en alcoholgebruiker verantwoordelijk is voor zijn daden en/of bevindingen, en of iemand anders (of zichzelf) drogeren mogelijk onderdeel is van de hele opzet. Naar de haaien. Nee, ik vind het nog steeds geen overtuigende roman.

Een getuige is nooit geheel objectief is en zonder belangen: meest belangrijke les voor televisiekijkend Nederland. Dat zou dan samen met Peter R. de Vries – uit gebrek aan een betere hangplek – democratisch mogen gaan kiezen over of en hoe Van der Sloot ter dood veroordeeld moet worden. Uit die hoek zal de vraag dan ook zeker komen: met een of andere Amerikaanse lobby van (belanghebbenden bij de zaak van) de vermiste Natalee Holloway, die net haar middelbare school had afgerond en op vakantie door haar vriendje Joran vermoord zou zijn, en haar familie die hier en

wereldwijd nu maar gelijk het hele Amerikaanse rechtssysteem wil invoeren om haar gelijk (dat is gram) te halen. Druiloor. Feestelijk. Om zeep gebracht. Deze mensen hebben geen enkel gevoel voor verhoudingen in hun mateloze, zinloze angst en wraakzucht. Zo is ook de oorlog aan de terreur begonnen. Wereldbrand. Alleen de hypocrisie en de decadentie noemen dat een democratie. Uit. Putten. Uit. Gewurmd. Oorlog en terreur, de slang bijt in zijn staart. Onvruchtbare woestenij. Iedereen wil tegenwoordig rechtspreken, en iedereen vindt het leuk bij de een of andere misdaad aanwezig geweest te zijn; dat geeft een primeur, je hebt wat te vertellen. Waar gaan de gesprekken thuis over? En de wens is de vader van de gedachte. Daarom kan ik me ook goed voorstellen dat alle aanwezigen bij een misdaad daar weleens medeplichtig aan zouden kunnen zijn. Kun je jezelf voorstellen wat voor impact deze projectie van de massa heeft op sensitieve zielen? En zelfs dit soort gegevens waarmee ik al die misdaden en moorden op en door zinloze levens heb opgelost, zal worden gebruikt, en wel tegen mij; als ik nog enig gevoel voor eigenwaarde heb, voelt dat zo, en zie ik dat zo uitwerken. Daarom gebeuren er van dat soort krankzinnige dingen waar niemand vat op kan krijgen. Dat is puur reflectie. Dus je moet goed oppassen wat je zegt en waar. Daarom staat vrijheid van meningsuiting zo in de belangstelling. Zij die niet gestraft worden, zijn er het ergst aan toe. Nee, liever heb ik nog de wraakgierige god van de joden, en word ik eeuwig vervloekt, dan een Amerikaans rechtssysteem. Of is dat hetzelfde? Ogen en oorlogen. Het oor naar laten hangen. Als je je ogen ervoor sluit. Ringeloren? Oren wassen hoor.

Onze privégegevens worden aan de macht van steeds verder geprivatiseerde of privatiserende ondernemingen weggegeven, met een doel, om ons bereikbaar te maken, en hieraan ondergeschikt. Neem het ervan. Ik had er geen oren naar. Ik ken hier bankroete Amerikanen die het hebben over corporate investments en controle door de Amerikaanse overheid, die nu op doorreis zijn naar Thailand om de malaise te ontvluchten die Amerika ook Europa opdringt, dat blijkbaar voor een groot deel nog in de droom van die optimistische Amerikanen leeft. Syndroom. Iemand uit Texas die in Duitsland had gestudeerd, mediterend schrijver en monnik, had altijd hard gewerkt in de Golf van Mexico en een eigen vermogen opgebouwd. Ik sprak hem net, en hij heeft het nu over hoe te wonen in zijn eigen wigwam met een biokacheltje dat hij misschien zelf kan maken. Hij was nog steeds even optimistisch. Hij had het minstens een uur lang over de verschillende technieken. Wel logeert hij ieder jaar met zijn hangmat tussen twee bomen ergens in de tuin in Amsterdam, Joe, levensgenieter. Enzovoort. Alto. Amerikaanse inlichtingendienst. Gelijkluidend. U wordt met een al dan niet riant inkomen ook die kant opgeduwd. Eigenlijk kan er alleen realiteitszin uit voortkomen als zo iets iedereen tegelijk overkomt, maar dan is de meerderheid mogelijk al gesteriliseerd. Ook daarin is voorzien. Al afgeketst. Het gaatje zegt eng. Gelijke monniken, gelijke kappen. Tot over de oren. Duplicaat. Wie de schoen past, trekke hem aan. Op die leest geschoeid.

Rijksmuseum is deel van een internationaal gezicht van Nederland en heeft meer symbolische waarde dan het Paleis op de Dam ofzo, of zelfs de Wallen. Het is niet nodig deze verschillende erfenissen volledig te vermengen. Het Rijksmuseum is volgens sommige Spanjaarden zelfs interessanter dan het Prado in Madrid. Erven. Aan de overkant is het gras natuurlijk altijd groener. Van het erf af.

Buffer. Is het zo erg? De vlieg zit vast in het web van de spin. Het ging niet zo heel erg goed met de Nederlandse economie.

Laatst was ik weer even in Rotterdam. Hier zijn allerlei kantoren van de internationale groothandel gevestigd. Maar in Rotterdam kun je zonder ov-kaart de metro al niet meer in, dus ik neem hier voorlopig de bus, zolang het nog kan, als ik hier moet zijn. Je zou daar voorlopig nog in kunnen zonder ov-kaart, met een strippenkaart. Gambiet. Ik doe geen vlieg kwaad. Spin-off. Strippen. Metropool. De reputatie van Nederland met zijn pasjesgekte is al tot de hele wereld doorgedrongen. Rotte appel in de mand. Spasme. Rot op. Nou zul je net zien. De uit India afkomstige staalmagnaat Lakshmi Mittal (van 'Metal') – naast India's Tata een van de grootste ter wereld – die verscheidene kantoren heeft in Rotterdam, en door sommigen geschat wordt wel anderhalf miljard euro per jaar aan belastingen te betalen in Nederland, kreeg uitgerekend een paspoort aangeboden van dit land. Hij bedankte hier echter voor, onder andere vanwege de discutabele reputatie van en manipulatie met allerlei identiteitskaarten en -gegevens hier. Kas kraken. Op vertoon. Gewrocht, het gaat niet om de technische bijkomstigheid of de kaart te kraken valt. Naar verluidt kan hij niet meer in Rotterdam, de belangrijkste doorvoerhaven voor staal in Europa, komen, omdat hij niet lastiggevalen wil worden met een dergelijk symptoom als een ov-kaart in het openbaar vervoer, noch als buitenlander noch als binnenlander. Ongein. Ook zijn vrienden wenst hij dat niet toe. Nog een fijne dag.

In Kasjmir leefden soefi en rishi in harmonie.

Beeldenstorm. Het jachtseizoen is geopend. Schokkende beelden, dat is: geen porem. Vernietiging in 2001 van tweeduizend jaar oude Boeddhabeelden in Afghanistan door de islamitische Taliban lag ten grondslag aan de oorlog aan de terreur. Aangekondigd werd dat hiertoe de twee grootste beelden ter wereld van 52 en 38 meter hoog zouden behoren; er kwam een golf van verontwaardiging. De vele protesten, onder andere van de Verenigde Naties, haalden niets uit. Alles werd met de grond gelijkgemaakt. Piramiden zijn trouwens niet door slaven gemaakt. Slaven waar Griekse cultuur op was gebaseerd, waren het resultaat van dat misverstand, misschien, maar ook onze cultuur is daarop gebaseerd. Soefi's hun rechten ontnemen in Egypte, en die leefden ook in Kasjmir, is zoiets als de piramiden als rivaliserende eredienst aan te merken. Verbod op rivaliserende religie door Achnaton werkte in het oude Egypte al niet. Een zonnestraal en een zonnestek. Telekinese. Wie kan rivaliseren met de zon?

Waar hiervoor de voorwaarden bestonden, is spanning van eeuwenoude rassen- en stammenverschillen uitgroeid tot oorlog. Het verlangen naar vrijheid en culturele identiteit is door hen die uit zijn op persoonlijke macht op een cynische manier gemanipuleerd en verder uitgebuit. Over de balk en over de kling. Vanaf dag één. Enorme bedragen werden nodeloos verspilld met de aanschaf van wapens, en de daaruit voortvloeiende oorlog heeft zijn tol geëist in een verborgen haat die aan de oppervlakte kwam in de Balkan. Europa zocht naar eenheid en veiligheid, Joegoslavië raakte verdeeld in voor- en tegenstanders van Europa in een oorlog. Europa kon er niets aan doen. Afgekeken, rassen paperassen. Paparazzi. Hand boven het hoofd.

Een boerka is dan misschien een uniform, maar zo is er overal een toenemend aantal uniformen te zien, vooral in Nederland, en vooral in het openbaar vervoer, omdat dat de laatste vorm van openbaarheid is in de algemeen gezichtsloze samenleving van dit land waar mensen alleen nog in de file in hun achteruitkijkspiegel mogen kijken, letterlijk en figuurlijk. De preoccupatie met boer ka is een vorm van projectie uit seksuele en onderdrukte lusten. Zie ook Sigmund Freud. Automobilisten zijn degenen die hierover hun stem moeten uitbrengen. Zie verder: normen en waarden.

'Meer autonomie voor scholen helpt de kwaliteit van het onderwijs te vergroten.' Dat zou weleens kunnen kloppen. Bovendien is een zekere autonomie de beste richting om het onderwijs uit de politieke dan wel ideologische sfeer (tot zelfs etnische en godsdienstconflicten toe die over de rug van de leerling worden uitgespeeld) te halen. Vergeet niet dat veel mensen alleen maar kinderen nemen om hun persoonlijke mening over te dragen, waar anders geen sterveling in geïnteresseerd zou zijn, en zo zielen te winnen voor de zaak. Dat is ook de oorzaak van een zekere overbevolking in veel landen en in sommige religies. Die (overbevolking) wordt blijkbaar als argument gebruikt. De staat, statisch, moet zich niet al te veel bemoeien met de specifieke eigenaardigheden van de school. Je gaat ook een boer niet uitleggen hoe hij de ploeg moet hanteren. De staat moet alleen in extreme gevallen de leerling in bescherming nemen tegen eventueel machtsmisbruik door de docent, en niet andersom door het systeem aan te passen, want de leerling is de kwetsbare factor en niet de leraar. Omdat de jeugd gelukkig steeds ongehoorzamer werd, paste men echter allerlei regels telkens opnieuw aan, waardoor maatschappelijke vernieuwing, de dynamiek, uitbleef.

De oplossing voor het probleem van abortus, zoals gerelateerd aan een zekere overbevolking in landen van de derde wereld, zou in aanleg in beëindiging van armoede liggen. Op korte termijn betekent dat verkrijgbaarheid van goedkope anticonceptiemiddelen. Nieuwe richtlijnen.

Er is ook een uitgebreid voorlichtingsprogramma nodig. Uit-en-te-na. Abrupt. In het Westen is abortus zo een luxe dan wel een moreel strijdpunt, met veel verwarring omgeven of daaruit ontstaan. In beide gevallen wordt een sociaal probleem echter voor een technisch probleem aangezien, of op zodanige manier aangepakt; dat is zeker leerzaam en deels onvermijdelijk. Want romantici zien de technische kant van het probleem te veel voor een sekseprobleem aan. En ze staan allang aan de dijk. In Rusland stond de technische benadering van het sociale probleem centraal. Het fenomeen is een voortzetting van afpersing binnen alle segmenten van de samenleving, tot op de kern van ons voortbestaan uitgespeeld in een sociale structuur. De hoge erfenissen van onze miljonairs moesten maar weer worden ontzien of minder belast. Kwezelen. Kwellen of kelen. In de gordijnen. Zwellen of gezwel, kwelen of gekwel. Het is het recht van het kind om te kiezen. Nu moet ik ook ineens denken aan de Nederlandse auteur van De kleine Johannes, aan Frederik van Eeden die, naar het heet, met de Amerikaanse president Theodore Roosevelt de klassenstrijd besprak in het Witte Huis, in 1909.

Ook ik ben tamelijk eurosceptisch, maar laten we ons niet al te veel zorgen maken nu ik mezelf hierin maar een rol heb aangemeten. Ik dacht dat Europa een zodanig goed samenlevingsmodel zou worden als Nederland, terwijl Nederland langzaam net zoals de rest van Europa wordt. Zaak is dit om te draaien. Jaap, dat doe je goed. Wie zal dat anders zeggen? Ja. Dus: nee, het Europees Parlement is geen overbodig orgaan.

Of bevolkingsdaling in Nederland een probleem is? Het kan vooral als een symptoom gezien worden van een onderliggend mis-trouwen dat gerationaliseerd is. De miserie.

Tot voor kort heb ik nooit geweten dat God lichtgeraakt zou kunnen zijn. Sinds de controverse rond Geert Wilders die met zijn Partij voor de Vrijheid afwil van de islam, begrijp ik dat dit werkelijk het geval zou kunnen zijn. Misschien zou Wilders met een staatspostbedrijf verstuurd worden, vrijhandel blokkeert het. Commerciële belangen kunnen worden geschaad. De toon bepaalt de muziek. De allochtoon.

Natuurlijk hoef je niet in het water te springen om te weten of het nat is: Hollandse wijsheid. Maar alle gekheid op een stokje: tegelijkertijd vind ik het wel het summum van surrealisme dat iedereen zich zorgen maakt over een film die nog niemand ooit heeft gezien. Ik stel voor om alvast maar aan de recensies te beginnen. Wat maakt het uit? Gewoon doen alsof alles al gezegd en gedaan is, en het spel meespelen, dan schiet het wat op. In een nat land als Nederland kan iedereen zwemmen. Maar kan een Arabische vrouw wel zwemmen met een boerka aan, als zij in het water valt ofzo? Je mag toch ook een helm op? Nee, die *moet* je op, maar nog net niet in de winkel. Suspense betekent de spanning opvoeren door suggestie en niets laten gebeuren. Er worden veel drugs getransporteerd onder een boerka. Met kunst- en vliegwerk. Religieus symbool. Soms komen boerka's uit een limousine. Ook heb ik navraag gedaan. Wie had suspense alweer tot zulke hoogte gedreven? Hitchcock, maak je borst maar nat. Actie heeft nut, maar de vraag of dit zou helpen om het beeld van Nederland in de rest van de wereld te veranderen, mag geen rol spelen. Ik had al aanbevolen om vooraf met de recensies te beginnen van film in plaats van die af te wachten, en in een suspense te blijven hangen van iets wat er aankomt, en zoiets is daadwerkelijk gebeurd, en is vrij origineel. Beteuterd. Hebben we weer wat geleerd.

Er zijn dingen vele malen erger dan oorlog, als men het verval ziet van de menselijke ziel. Pacifisten kwamen regelmatig, ook wel begrijpelijk, voort uit krijgslieden of een nest van verraders, of ze zijn misschien gewoon zichzelf aan het bewijzen hoe fout de anderen zijn. Maar juist ijdelheid en dubbelzinnigheid zijn vaak de oorzaak van de valstrik van de oorlog. Men is van tevoren gewaarschuwd, en men heeft niet geluisterd, maar als een hond in een gevende hand gebeten. De gevolgen zijn duidelijk. Te benoemen. Het is niet zo simpel als 'vrede' roepen, of 'weg met Amerika'.

Ik kwam niet zo lang geleden een jongen tegen die informatie over Maitreya placht te verspreiden, ik geloof in het algemeen geen dankbaar karwei. Ik had hem een keer eerder ontmoet via iemand, maar herkende hem nu niet gelijk. Hij had destijds een sympathieke benadering, maar ik vroeg me toch af wat hij wilde. Hij was nogal aanspreekbaar op een ons-kent-onsgevoel. Hij wilde niet nog eens vijf levens zo door hoeven te gaan, zei hij me nu. Pentagon. Vakbond. Loopjongen. Niet alle vijf op een rijtje. Doodgewoon. Ik ken een vijfling. Een heidens karwei. Zelf ben ik geruime tijd gestalkt. Ik had het aanvankelijk niet eens in de gaten. Dat vertelde ik hem, want hij deed zich voor als iemand die overal wel een oplossing voor heeft. Het feit dat ik werd gestalkt, ontdekte ik aan een bepaald gevoel om me heen. Een stalker is iemand, heb ik begrepen, die ervan uitgaat een verhouding met je te hebben, en niet direct met je wil of kan praten om die illusie niet te verstoren door een mogelijke afwijzing te krijgen, en daarom eenrichtingsverkeer hanteert. Anderen schijnen dat gevoel te herkennen, daar was ik aanvankelijk wat naïef over. Mensen zeggen je dat niet, lang en breed, maar ik heb wel enig verstand van statistiek. Tot je een ons weegt. Toen ik voor het eerst van het begrip stalken hoorde, dacht ik dat het een tamelijk ijdele aanduiding is, en wel ergens van twee kanten moet komen. Daarnaast gebeurden er af en toe wel verbijsterende dingen die mijn privacy aantastten, maar ik had niet een gevoel in een ivoren toren te – hoeven – leven, dus ik liet die dingen zo. Toen het te gortig werd, en zelfs bepaalde vrienden die ik dit vertelde zich hierom tegen me keerden, wat hun medeverdachte maakte, heb ik de politie ingelicht, maar dat is dweilen met de kraan open. Het zootje ongeregeld. Vrienden van mijn vrienden zijn mijn vrienden. Ze zitten erom en ermee verlegen. De politie was immers zelf eerder ingezet om mijn integriteit aan te tasten vanuit (diezelfde?) anonieme bron. Dat die anoniem was stond gelijk aan authentiek voor de

politie, opmerkelijk, maar zo ziet de staatsinrichting er blijkbaar uit. Maar daarom begreep ik ook dat ik dat soort dingen een stap voor moest zijn om de gevolgen hiervan te vermijden, voor zover je de politie kunt vertrouwen, en ging er dus naartoe, om eventuele geruchten met alle gevolgen van dien voor te zijn. Zo gaan mensen noodgedwongen een pact met de duivel aan. Stap voor stap. Doorwrocht. Geen enkel gevoel voor verantwoordelijkheid. Niet erg opgetogen. Gek is ook dat bepaalde geruchten uit verschillende bronnen tegelijk leken te komen. Dat is een teken, geloof het of niet, dat dergelijke praktijken mensen aanspraken en een groepsgevoel doen ontstaan, van negatieve allure wat mij betreft. Maar ja, ik wil niet paranoia worden, dus ik liet het rusten. Ik kon me hier ook absoluut geen belang bij voorstellen. En nieuwsgierigheid is dan zelfkwellend. Ze zoeken blijkbaar graag de meerderheid vanuit een of andere lafheid, behoorlijk saai, zonder consensus, terwijl ze zich ook nog eens als uniek zien. Vindingrijk ... Er is geen speld tussen te krijgen. Dat ik deze pupil van Maitreya een paar maanden geleden sprak, staat hier los van. Ik zag hem nog een paar keer terug. Wat heet los ... Hij was nu met een vrouw bezig. Toen hij dus de laatste keer dat hij me in de buurt zag, wegliep, gaf hij me een half pak yoghurt, om te drinken. Hierop is de huidige staatsinrichting gebaseerd, die was steeds meer een neerbuigend soort eenrichtingsverkeer, met afdankertjes, wat men zelf niet herkent, en als dankbaarheid uitblijft voor die betuigde vriendschap, een vorm van stalken. Als je niet erkentelijk bent als alternatief voor de vuilnisbak, moet je de bak in of het leger. Oorlog is dus de enige logische conclusie, als mensen niet lopen te juichen. Want enige zinnige repliek komt er meestal niet op die uitnodiging; die wordt bij voorbaat onmogelijk gemaakt, als je geen genie bent. We hebben te maken met een spookrijder. Zwart-op-wit. Vuilstort. Met klem. Tot nader order.

'Paal en perk stellen aan' en 'aanpakken' zijn al jaren reanimatieslogans van de politiek die voor heel wat stress zorgen. De moslim is een subcategorie in het allochtonenverhaal – waar sommige mensen al heel lang mee zijn afgetroefd – die de kastanjes uit het vuur halen voor de rest. Zelf heb ik in Nederland acteertussen gevolgd hoe ik op straat uit mijn ogen moet kijken, want het moreel van iemand in de ogen kunnen kijken telt hier niet, voor de meeste minderheden, die toch echt op straat in de meerderheid zijn. Kijk niemand aan. Ogen privé. (*L'oeil privé*). Een terloopse, ook – en zelfs vooral – sympathiek bedoelde, blik is racisme. Ze zullen altijd subiet reageren: 'Is er iets?!' ofzo, en gaan intimideren, ook als je naar de meeuwen in de lucht kijkt (les één). Ik heb van heel achterbakse grappen gehoord uit de Nederlandse tolerantie waar men zo graag mee koketteert, op de Universiteit van Amsterdam: zie de mensa met haar smaad, gelegitimeerd door de politie die wordt ingerukt als iemand beweert 'dat het wel meevalt dat Nederlanders zulke racisten zijn'. De telefoontjes stromen binnen bij de manager: dat zo iemand schizofreen is en levensgevaarlijk, zelfs dat hij terreuraanslagen beraamt. *Horen, zien en zwijgen*. Dit gebeurde al voor de werkelijke terreuraanslagen van 9/11 (2001) in de Verenigde Staten, merk op hoe de gedachte zich voortplant. De politie knapt de rest op. En degene die in het vrije woord gelooft, is voor de rest van zijn leven gestigmatiseerd. Overall lopen tenslotte beveiligingsbeambten (waaronder veel allochtonen) die hier via een werkgelegenheidsprogramma terechtgekomen zijn om het gevaar te bestrijden waar ze voor aangezien worden dan wel dat ze zelf zijn, en dat voorheen nergens anders bestond dan in henzelf. Je moet je blik *terneerslaan*. Xenofobie. Iedereen met wat intelligentie, als die genoeg geld heeft (dat is niet hetzelfde) die nog commentaar durft te geven, heeft Nederland al verlaten. En als je hier – ook op Nederland – commentaar hebt, wordt standaard gevraagd: "Waarom verlaat je Nederland dan niet, en ga ergens anders wonen, als je zoveel kritiek hebt?" Alleen

mensen die gek zijn of gemaakt zijn, blijven over; mensen die niet eens de taal kunnen spreken, lijken dan nog belangrijk: onderdeel van het integratiebeleid. Veel allochtonen zijn bij voorbaat beledigd, de retoriek begint letterlijk al op de kleuterschool. Dat is de enige taal die ze – hier – geleerd hebben. En dan staan in feite Arabieren nog dichter bij het Westen dan bijvoorbeeld Afrikanen (die vaak makkelijker zijn, en alleen wat vertier als maatstaf doen gelden; islamieten compenseren dat weer) los van een wat harde opstelling tegenover vrouwen. En degenen die er verantwoordelijk voor zijn dat veel van die mensen hiernaartoe zijn gehaald, zijn nu juist die vrouwen, omdat die geen kinderen wilden baren, en omdat het inmiddels opgebouwde economisch potentieel had geleid tot een gebrek aan mensen of werkkraft. Nederland had ook bescheidener kunnen zijn in zijn economische ambities, maar het holocaustgevoel was daarvoor te populair. Van ongeveer minister van Buitenlandse Zaken Joseph Luns in de jaren vijftig tot premier Joop den Uijl in de jaren zeventig van de twintigste eeuw zijn Turken en Marokkanen met hun inwendige groepsintensiteit deel van Nederland geworden – men had zoals aanvankelijk ook Italianen kunnen kiezen, die waren beschikbaar. Luns had permanent een fles cognac in zijn bureaula, en tekende contracten zonder na te denken, en zo vertelde zijn secretaresse. Opstel op stelten. Gehalveerd. Al met Suriname waren Hollanders zo begaan met 'het volk' dat dit nauwelijks Nederlands leerde op school. Nederlanders zijn in de koloniale geschiedenis berucht om het feit dat ze nergens enige cultuur hebben achtergelaten, anders dan zoal de Britten. Daarom werden ze ook opzijgezet, zoals in India, waar ze al waren voor de Britten hen er op contract met zekere maharadja's uit hebben gegooid – met hun waardeloze Hollandse VOC-munt die door geen land werd gedekt. Voorbarig. En hiermee was het Brits Imperium in India gegrondvest. Rajasthan. Geslepen. Goud- en diamantmijnen waren toen al voor een goed deel leeggeroofd. Kruidnagel. Nederland zegt dan: 'Ja, maar wij waren veel kleiner dan Engeland.' Het schijnt dat Nederland in die tijd een grotere bevolking had dan Engeland. Maar er bestond wellicht al een latent, kernachtig en narcistisch homogevoel in Nederland, ontleend aan het schoonheidsideaal van de oude Grieken, nagel aan zijn doodskist, waar het misschien wel ten dele uit is gereïncarneerd, net zoals de Britten uit de Romeinen. Ze likken hun wonden. Welopgevoed. Smoel. Zo mag ik het horen. Wat allochtonen betreft, de term is niet discriminerend. Nederland heeft zich alleen te veel uitgesloofd, niet alleen in de verkeerde richting, maar uit een ijdele opzet, en de geadopteerde, opstandige puber had er geen zin meer in. Buik vol van goede raad. Als de immigrant het met je eens is, zal hij je meewillen naar de hoeren; niet zo doen. Je kunt er niet onderuit komen, want dan ben je een verrader, dat is levensgevaarlijk.

In de zeventiende eeuw werd Baruch de Spinoza, Joods, opgevoerd als Nederlands filosoof, nadat zijn leermeester Franciscus van den Enden – van wie hij heet het al zijn schrijven heeft gekopieerd – in Parijs werd geëxecuteerd. Spinoza werd zo een voorbeeld van tolerantie, maar werd niet in filosofieonderwijs betrokken. Spinoza, een lenzenslijper, stelde wiskunde als voorbeeld, vrijheid van meningsuiting, God, scheppende en geschapen natuur, voor in de ethiek, Ethica. In de dip. Grafkrans. Niet negeren van mensenrechtenkwesties kan helpen bewustwording tot stand te brengen. Echter, net zoals de Olympische Spelen in China gehouden worden, zal in dat land ook de tweejaarlijkse Asia-Europe Meeting (ASEM) plaatsvinden, voor het eerst daar, in oktober 2008. Dit wordt in het algemeen als een symbolische doorbraak gezien in de Oost-Westverhoudingen, die zo behoedzaam tot stand kwamen. Op de ASEM worden steeds meer zaken besproken die met cultuur en individuele vrijheden en dergelijke te maken hebben en die dus vatbaar zijn voor kwesties van (de

schending van) mensenrechten. Deze top is hiertoe mogelijk een beter forum dan de Olympische Spelen. Belangwekkende zaken zoals deze, van de mensenrechten, lopen blijkbaar alleen minder snel, of springen minder hoog enzovoort, dan de atleten op de Spelen. Maar het gaat er dan ook niet om een wereldrecord te breken voor het oog van de wereld. Mensenrechten zijn geen competitiesport. Oost-West, Noord-Zuid. Oplossing: het kind niet met het badwater weggooien. Een enorme voorsprong.

De mogelijkheden om via internet te reageren en de politiek te volgen zijn niet alleen zinvol, maar essentieel. De onafhankelijke media zijn alternatieve media, maar door te professioneel te proberen te zijn zouden die hun openheid kunnen verliezen. Het gaat er ook niet om een leuk stukje te schrijven, maar dat de boodschap overkomt. Er rust geen vloek op. Pen en papier. We zitten niet op een examen schrijfvaardigheid. De toegankelijkheid niet alleen voor commentaar maar voor zelfstandige bijdragen heeft zin, al zullen die soms tekortschieten in de verdrukking van de ondergrondse. De geallieerden, Groot-Brittannië, Amerika, corrigeerden, onze verzetsmensen ook niet op taal- en spelfouten, of dankten ons daarom maar af. Niet iedereen is typiste. De onbekendheid in Amerika met de gevaren van opwarming van de aarde door milieuvervuiling die voorheen als een volslagen mythe werd beschouwd, was daar van alle landen ter wereld het allergrootst, maar is onder andere door de onafhankelijke media gekeerd, en niet zonder de nodige weerstanden, opwarming de seksindustrie. De groep die de wetenschappelijke feiten kenschetste als een fabeltje staat gelijk aan de extreemrechtse groepering van de antirooklobby, die daar ook vandaan kwam, en in de marge heeft geknoeid: een van de afleidingsmanoeuvres van waar de werkelijke gevaren voor onze gezondheid vandaan komen, geslaagd om de naïeve burger verder te verdelen in een schijn van welzijn. Zij die er dus ingestonken zijn, vieren de zogenaamd zuivere lucht van een mentale mesthoop. Afschreven. Hardcore.

Mondiale ontwikkelingen zijn verbonden met of geworteld in lokale omstandigheden. En andersom. Ze zitten er warm bij. Pact. Ze hebben het gemaakt. Straat verder. De onafhankelijke media waren in principe niet of zo weinig mogelijk commercieel gebonden, en waren in zekere zin hun tijd vooruit. Ze zijn links getint, en wat mij betreft is dat oké, maar ze hebben ook hun beperkingen en taboes, en zelfs heel erg. Ik heb daar meerdere mensen over horen klagen. Hand-en-spandiensten. Compact. Het concept dat lezer en schrijver één zijn, dat de lezer niet alleen maar consument is, en de nieuwsbrenger alleen maar producent, is optimistisch en reëel. Want lezen is persoonlijk en subjectief, en dus niet zo neutraal. Delibereren. Het papier is geduldig.

President Mugabe van Zimbabwe, die op zich een charismatische persoonlijkheid lijkt, is de draad kwijt. Men vraagt zich af wat zo iemand bezielt, verkiezingen op hem als enige kandidaat te laten houden, of toe te staan. Hij zit muurvast. Hij heeft ziel en zaligheid ergens ingestoken en weet de weg terug niet meer. Hij is nog kwaad ook. Hij doet me denken aan het verhaal van een helderziende in Zeeland die ik kende die tientallen jaren na de watersnoodramp daar een boer in angstige en bezorgde staat boven op een dijk zag staan uitkijken over de zee. Zijn boerderij had daar vlak achter gelegen, en was er niet meer, die was door de watersnood weggevaagd; hijzelf was toen verdronken, maar hij wist het nog niet. De helderziende heeft hem naar het heet van zijn illusie kunnen bevrijden dat hij nog leefde, waardoor hij verder kon op zijn pad. Iets dergelijks is hier nodig. De meesters worden daartoe echter niet in de gelegenheid gesteld door de meerderheid. De meerderheid van de mensen leeft namelijk zelf in een dergelijke begoocheling, en ziet de weg niet. Verwaterd. Ontzet.



Mythen, sagen en legenden. Huisvesting en universiteit spelen elkaar geruchten toe. Drol hoofdrol. Ga eens eten in de mensa Atrium van de Universiteit van Amsterdam, en ontmoet de manager. Wees voorzichtig met over Maitreya te praten. Kijk niemand in de ogen, want dan ben je een racist. Ga liever helemaal niet naar het toilet, want daar heeft men de vreemdste voorstellingen bij, in de pis ronddraaien, omdat je dan eventueel in een God zou kunnen geloven. En dan krijg je geheid de smeris op je dak.

In de Tweede Wereldoorlog begon een voorzaat pas te roken toen hij met de geallieerden optrok. Terwijl hij in die oorlog in het verzet zat, lag zijn verloofde gewoon met een nazi in bed, zo ontdekte hij maar net op tijd; dat was niet mijn moeder trouwens. Dat is niet onvriendelijk bedoeld. Voor hij stierf, was er een maand iedere zondag een dubbele regenboog op dezelfde plek op hetzelfde uur te zien. Ik ben zelf begonnen met roken tijdens de bezetting, dat wil zeggen op de middelbare school. Maar dat is een rookgordijn. De werkelijke bevrijding moet nog komen. De werkelijke verraders hebben het nu namelijk voor het zeggen. Ingefluisterd. Biezen pakken. Ik kreeg eens ter plekke een orkaan in mijn rug toen ik ze net had gehoord. Gezien man. Rugdekking. Zo graag zien ze me vertrekken. Het ging voor de wind. Klachtenregen. Hoorndol. Wie een oor heeft, die hore. Van vijgenblad tot oorvijg. Aangehoord.

Ik ken Amerika, en ik voel me, alleen al daardoor, niet helemaal gezond, door zoal de slechte en blijkbaar onontkooembare (onder andere eet)gewoonten die daar bestaan, maar vooral de emotionele patronen waarin een zeker compromisloos fanatisme steekt, dat de voorwaarden schept voor het verdere verloop van een bepaald sociaal gevoel dat tot en met veel ziekten en problemen via het gewone volk hier de hele wereldgemeenschap teistert.

Van roken heb ik nooit last gehad, wel van de bemoeizuchtige en vervuilende psychische uitstraling die Amerika de wereld heeft aangeprezen als progressief. Blijkbaar is nu het grotere publiek van Amerika, dat in meerdere opzichten al zoveel van de natuurlijke gezondheid van onze aarde voorgoed heeft verwoest, bekeerd tot de gedachte van een direct verband tussen roken en kanker, zoals dat zou bestaan tussen seks en aids. Om die reden heeft men niettemin nog geen seks verboden. Aids ontstaat door een combinatie van factoren, en niet door de welbekende immoraliteit van de inlander of de homofiel. En evenmin als aids een direct gevolg is van seks, maar van andere zaken die daarmee samen kunnen hangen, ontstaat kanker door roken of meeroken. Twaalf ambachten dertien ongelukken, nee.

Ook bij de nazi's bestonden allerlei vooroordelen over afwijkingen, die in dit geval niet alleen de Joden maar ook anderen, zelfs genetisch aantoonbaar en diepgaand onderzocht, zouden hebben, en die de legitimatie werden van zowel hun uitroeiing als de glorie van de wetenschap.

Wat door de nazi's als oprecht wetenschappelijk werd beschouwd in de kille analyse en de daaraan evenredige toepassing, werd weliswaar later, ten dele, herroepen, maar de kern van het vooroordeel – op zich – is blijven voortbestaan onder andere maskers, en is door verder onderzoek en voorlopige resultaten gestaafd.

Allerlei bijkomstige – ook sociale en folkloristische – gebruiken werden als kern van bepaalde groepen ziek en zelfs direct besmettelijk en levensgevaarlijk geacht, die het niet waren, en generaliserend gehaat. De geleidelijk opgeschroefde regelgeving hield gelijke tred met de voorlopige onderzoeksresultaten. Voorlopig, zeg ik, want de wetenschap zocht verder. Ondertussen ging het werk natuurlijk gewoon verder. Schroefje los. De ambachtsman kan niet zomaar stilzitten.

Miljoenen mensen waren echter al vernietigd toen het onderzoek zich langzaam aan in een wat holistisch richting begon te ontwikkelen. Dat was evenwel tijdelijk.

Overall ontwaart men fundamentalisme. De wetenschap staat. Bemoeizucht is de piek op onverschilligheid. Maar wat hebben ze gerookt. De schoorstenen van de crematoria bevonden zich op een steenworp afstand van de wetenschappelijke laboratoria. De wetenschap heeft weer opnieuw een trend doen ontstaan, die ik niet erken. Maar ik kan me niet zo goed concentreren omdat ik rook.

Je kunt niet het beste van twee werelden hebben, je moet kiezen. Dat geldt ook voor het voetbal, en vooral voor het Europees kampioenschap. Er is al te veel getwijfeld aan Marco van Basten als trainer; hij kan zich nu niet permitteren om soft te gaan worden: keihard ertegenaan dus zonder aanzien des persoons; voor watjes is geen plaats. Oranje is geen geëmancipeerde club. Ik wijs het voorstel van de Partij van de Arbeid dan ook resoluut af om meer vrouwen in het Nederlands elftal te plaatsen. Deze bedrijfstak leent zich nu eenmaal niet voor dat soort experimenten. Ballast. De aanval is de beste verdediging. Paniekvoetbal: je moet die bal wel opruimen. Cupido. De cup is binnen handbereik zolang mijn advies blijft gelden om niet al te democratisch voetbal te spelen: geen politiek gemanipuleer om de kwaliteit aan te passen aan spelers met een blessure, zoals heimwee, en gelukt verdergaan zonder jezelf af te meten aan je vrouw. Dat zijn de echte handicaps. Recht vooruit, zonder psychische reflexen op de achterban, en de goals vallen vanzelf, dat is sterrenkunde. Het is geen baan van negen tot vijf. Verdedigen is nauwelijks nodig. Het gaat om de progressie, niet om de identificatieplicht. Geluk is een wetenschap. Wind van voren. Dat er zoiets is als gezonde concurrentie om een beter product of medicijn enzovoort te kunnen leveren is de leugen die ten grondslag ligt aan het verval van de gezondheid zelf. Een patiënt is geen normale consument, net zomin als de gebruiker van lucht of zonlicht dat is. Stopgezet. Het gevaarlijkste verval gaat geleidelijk en is onzichtbaar. Zoals Andries Knevel (van de Evangelische Omroep) op die historische dag, 12 juni 2008, al toegaf in Studio Sport komen de doelpunten toch niet van God. Ik ben het daar zelf trouwens absoluut niet mee eens. Want dat kan indruisen tegen de zoden. Er zijn twee partijen van elf man die elkaar bestrijden op een omlijnd veld met aan de uiteinden in het midden een doel waar de tegenpartij een bal in moet zien te schieten.

Ik wil niet inhumane of afgunstig zijn, want ik ken iemand die zijn leven op het randje te danken heeft gehad aan een donor, en ik was hier danig van onder de indruk. Er werd inderdaad dankbaar melding van gemaakt dat de persoon in kwestie zijn leven te danken had aan die specifieke donor. Ik heb hier nog steeds een beeld van. Maar ik heb goed nagedacht over de verschillende politieke krachten die hier, heden ten dage weer, een rol spelen en de privacy van de burger steeds meer als hun eigendom zien, en ik kan – alleen al – hierin niet veel anders dan een vorm van kannibalisme ontdekken. De burger raakt hierdoor zijn goodwill kwijt, en terecht, en doet niet langer mee. Dat kan als zelfgenoegzaamheid gezien worden, ik zie het meer als een protest, dat niet bestraft mag worden door hier een plicht voor in de plaats te stellen. Men kan ook op een andere manier aan donors komen. De zelfgenoegzaamheid waar hier sprake van is, zit hem dus juist bij de staat die het zichzelf te gemakkelijk wil maken door een algehele verplichting in te stellen voor iedereen zijn lichaam af te staan, zo niet levend, dan maar dood, nu en in de toekomst. De filosofie luidt: iedereen gaat toch dood, dus wat maakt het uit! Ik ben het daar niet mee eens. Draai die redenering – of de intentie – nu eens eerst om. Vinger in de pap. Om mensen die zich nog niet geregistreerd hebben automatisch als orgaandonor in te laten schrijven gaat te ver, en toont onwetendheid aan van de levenswet, welke onwetendheid oorzaak is van veel ziekte. Het tot algemeen staatsbezit te hebben

gemaakt van het menselijk individu is ook oorzaak van veel gezondheidsproblemen, zijn lichaam daar nu letterlijk en automatisch toe te rekenen op deze manier, als het ware door omkering van de bewijslast, is spreekwoordelijk voor het voorgaande, om een crisis aan te kunnen tonen aan hen die nog niet bewust zijn van de mens als meer dan zijn omhulsel, laat staan hoe die met elkaar verweven zijn in ieder afzonderlijk geval, hetgeen de definitie bepaalt van ziekte en gezondheid. Het is geen toeval dat er tegelijk uitbreidingsplannen worden gesmeed voor een algemene identiteitsplicht, voor stande pede inscannen van vingerafdrukken en gezichtskenmerken en aanleggen van een strafketendossier in politie- en justitieregisters van iedereen die niet meewerkt. Dracula is weer op hol geslagen. De vampier zit blijkbaar in tijdnood. Uitgehoud. Als je hem een vinger geeft, neemt hij de hele hand. Hol land. Hup.

Sarren. Het compliment van premier Balkenende aan het adres van Nederlands doelvorderder Van der Sar was een schot voor open doel. Hij is zelf nog nooit buiten het strafschopgebied geweest. De kans bestaat dat nu het goed gaat, ze voor schut komen te staan: dat is een typisch Hollandse reflex. Hollen of uithollen. Het volk begint al te klagen. Zonder geniale wendingen zou het publiek totaal wegzinken.

Dat het gebrek aan donoren mensenlevens kost, is een argument dat lijkt op dat van mensen die zeggen dat ze door een verkeerd advies van een derde veel geld op de beurs verloren hebben door niet tijdig te beleggen, terwijl ze alleen de mogelijkheid hebben verloren om dat geld te winnen. In dat geval is de gierige en onnadenkende speculant al zover doorgedraaid dat hij zijn ingebeelde winst als uitgangspunt en recht ervaart, zelfs met terugwerkende kracht, en zichzelf vanuit die denkbeeldige situatie als slachtoffer. Ja, zo heb je natuurlijk snel een hoop slachtoffers bij elkaar gemaakt, een subtiel verschil. Prettige feestdagen. En veel plezier.

Er zal waarschijnlijk samengewerkt gaan worden. Met een andere tegenstander dan Hillary Clinton, in de spannende voorverkiezingen in Amerika, had Barack Obama misschien de overwinning niet gehaald. Dus heeft zij het ook goed gedaan, bevroedt men. Het is voor beiden belangrijk om meegedaan te hebben, en dit heeft hun beider agenda de nodige opwaardering gegeven. Obama heeft Clinton niet meer nodig om het presidentschap te winnen. Maar Hillary zal niet in de weg lopen. Haar man Bill ook niet. Een win-winsituatie. De peilingen. Stille wateren hebben diepe gronden.

De staat heeft iedereen neurotisch gemaakt en men maakt handig gebruik van de al bestaande neurose. Er is al te veel, en een bepaald slag mensen, ook in de politiek, werkt daaraan mee om 'zijn brood te verdienen'. Dat moet eens ophouden. Je kunt altijd een zekere absurde samenhang zien in het wisselende nieuws dat trouwens grotendeels op meningen is gebaseerd van mensen met een belang. Hardhandig. Ik ken een Joegoslavische vluchteling, die zo gek gemaakt is door de Nederlandse controle, dat hij ten einde raad aan het loket vroeg of ze daar nu eigenlijk zijn lul wilden zien. Daar konden ze danig om lachen. Leuk toch, die allochtonen. Jammer dat die Joegoslaviërs niet zo lief zijn als die Afrikanen. Ja, want de lieverdjes zijn in hun land achtergebleven om op geld en vaderland te letten, en zijn nu dood. Het vaderland is ook weg. Geld is er wel vrijgekomen, maar dat is nu veel minder waard. Het probleem van deze man was in feite dat hij geen echte vluchteling was, want hij was al uit zijn land vertrokken voor de burgeroorlog daar uitbrak. Hij had zijn vrienden gewaarschuwd voor een ophanden zijnde oorlog, maar was hier niet serieus op genomen. Ironie, ze wilden niet achterblijven. Je slag slaan en zo joeg men op hen.

Hij leefde jarenlang in Rome en maakte daar portretten op straat, en sliep 's nachts in een tent in een buitenwijk. Af te romen. Tentamen. Rust in de tent. Hij kon zijn land ontvluchten, omdat hij niet afhankelijk was geweest van een baas, en geen bindingen had, vooral financieel, waardoor tal van andere goedwillende mensen niet wehkonden, of op tijd wehkonden. Hij werd niet op handen gedragen. Probeer toch eens te begrijpen dat mensen sterven, ook desnoods per ongeluk. Je kunt niet alles hebben. Met een levensverzekering ben je niet van een leven verzekerd. En dat iedereen sterft is geen concept bedoeld als repressie. Al die verzekeringen van de veiligheid zijn gerationaliseerde angst, die derhalve een legitimiteit krijgt, en scheppen een buitengewoon negatief psychisch klimaat. Men moet eens ophouden met iedereen aan massacontrole bloot te stellen, van welke soort en om welke reden ook. Want het werkt averechts. Angstaanjagend. Net zoals voornoemd persoon allerlei problemen had dat hij niet echt een vluchteling was, bestaan er ook allerlei twijfels over mensen die een of andere uitkering hebben, en telkens weer 'aangepakt' moeten worden. 'Aanpakken.' Het is absoluut inhumain. Wie hebben verder bepaald wat werk is en wat het nut daarvan? Diegenen die zelf deze twee kwaliteiten van elkaar losgekoppeld hebben. Tweedeling. Snode plannen. Zelfs als iemand niet geregistreerd dood is, zal men zijn dood nog ontkennen. Dat is niet nodig. Gewoon belangstelling; iedereen die geregistreerd is, is dood, en is de lul. Die hoeft je niet te laten zien, het gaat erom dat je er een bent. Geïstitutionaliseerd. Bij deze. Een beproefd model. Iedereen ziet dat zo. Fractie. Tot staan of tot stand. Daar ben je voor opgeleid. Jubelend. Geen twijfel over mogelijk. Fiducie.

Pas was ik weer even in de Openbare Bibliotheek van Amsterdam en liep daar per ongeluk met een – niet-brandende – sigaret naar het toilet, voor ik naar buiten ging. De toiletjuffrouw weigerde me daarom de toegang. Ik deed mijn beklag bij de portier, en die vertelde me dat ik nooit meer de bibliotheek in mag als ik hem nog één keer zo bedreig! Hij keek me daarbij oprecht en streng aan, met een sluwe fonkeling in zijn ogen; ik zag het hele Nederlandse onderwijssysteem voor me, en de crisis daarin. De eerste keer dat ik hier kwam wilde de toiletjuffrouw me dubbel laten betalen toen ik naar buiten kwam en tevoren geld had klaargelegd. Zij had dat blijkbaar niet gezien; vertrouwen in dit soort zaken is geen optie. Ze was dus woedend dat ik doorliep. De voorlaatste keer wilde ik achteraf betalen, maar dat mocht niet. De laatste keer mocht ik niets meer. Tekeergaan. Duplicaat. De situatie escaleerde. U begrijpt waar onze economie om draait, en in welke volgorde de problemen zich voordoen in het land. Onderdruk. Ten strengste verboden. Inhouden. De anale fase is nu zeer rijp. Geen strobreed in de weg gelegd. Public relations. Inzake organdonatie: er moet een algemene bibliotheek komen met een staalkaart van beschikbare organen, met naam, adres en eventueel een mobiel telefoonnummer van de huidige eigenaar, waar men uit kan kiezen, en transplantatie moet verplicht worden gesteld aan dat zootje anarchisten dat geen zin heeft om zich aan te passen. Donor en ontvanger moeten ruimschoots van tevoren in de gelegenheid worden gesteld elkaar nader te leren kennen, zodat de ontvanger zeker weet dat hij geen kat in de zak gekocht heeft, en de donor dat hij niet met een skinhead te maken heeft; de staat speelt hierin een bemiddelende rol, zoiets als een uitzendbureau, en ziet er vanzelf op toe dat er onder het aanbod geen werklozen of -schuven zitten die genetisch materiaal zouden kunnen verspreiden onder de klant en die zo ons ras onzuiver maken. Dat is alleen haalbaar als iedereen automatisch verplicht donor is. Bestellingen kunnen vooraf gedaan worden, voor afgedaan. De gedaante. De staat mag dan initiatiefnemer en bemiddelaar zijn in de hitparade, hij mag uiteindelijk geen monopoliepositie krijgen; privatisering en opsplitsing kan al in een

vroeg stadium plaatsvinden: per provincie of gemeente – per type orgaan – en later per bedrijfstak. Concurrentievervalsing moet tegengegaan worden. Voorts moet het huidige onhandige systeem ophouden te bestaan dat organen van de donor pas beschikbaar zijn na zijn of haar dood. Want volgens het marktpincipe bepaalt de vraag het aanbod, en niet andersom. Stereotype. Ethisch reveil. In hart en nieren. De vrije markt staat ook hier garant voor kwaliteit. Voor een gekozen burgemeester kan men niet dezelfde prijs moeten betalen als voor een student, dat is belachelijk. Er zal zeer zeker een liberalisering van de markt komen; men kan niet doorgaan op dat halfzachte socialistische model waar men nu nog over prakkiseert, dat moet als de kinderfase gezien worden. De klant is koning. Je kunt er niet buiten. Uitbuiten. Bepaalde dieren, bijvoorbeeld pitbulls, mogen niet langer uitgesloten worden ontvanger te zijn, als ze tenminste hun inburgeringscursus met goed gevolg hebben afgelegd. Vanzelf worden deze ook automatisch geregistreerd als donor, en zal er altijd gestreefd worden een voorbereidende ontmoeting met andere dieren of mensen te doen plaatsvinden. En wie niet geeft, krijgt ook niets! Moeten ze maar eens na leren denken, die profiteurs. Een roulerende vorm van hersentransplantatie moet verder het tamelijk saaie onderwijs van nu vervangen. Ik heb hier al een voorbereidend gesprek over gehad met de toiletjuffrouw en de portier. Onze plannen liggen klaar. Gemengd huwelijk. Een stukje eigenwaarde. Een eigen agenda. Natuurlijk zijn dit allemaal slechts de details van een veel omvattender plan. Wij zullen het ras zuiveren van parasieten, terwijl racisme tegelijkertijd uitgebannen zal worden, twee vliegen in één klap: dat is nog nooit iemand gelukt! We mengen namelijk iedereen zodanig door elkaar dat werkelijk niemand buiten de boot kan vallen. Buiten westen. Water en vuur, vrouw en man, doorsnee. Gevierendeeld. Wildplassers zullen voorgoed uitgebannen worden. De heilstaat kan beginnen. Er zal alleen nog door experts over ons lichaam worden beslist, niet door de leken die we zelf zijn. Als je geen plannen hebt, kun je ze ook niet doorkruisen. Dat was de hele opzet achter het rookverbod. Heil tot in de eeuwigheid der eeuwigheden. Grote boodschap. Eureka. Vox populi. In aanmerking genomen. Doordrukken. Reductie. Voor meer informatie verwijst ik naar het verhaal van Prometheus, en hoe die heeft moeten boeten voor het stelen van het vuur van de goden ten behoeve van de mens. Hij werd vastgebonden op een rots en zijn lever werd dagelijks weggevreten door een adelaar, maar herstelde zich 's nachts. Dat herstel is niet voor iedereen weggelegd. Maar het verhaal van Prometheus is symbolisch voor waar we nu voorstaan.

In katzwijn. De kat moet maar naar het asiel.

Ur is de bron van het Licht van Vuur. Naturalisatie.

En het is geen toeval waar de olie vandaan komt. Oligarchie.

Stijging van de olieprijs heeft in het verleden tot verschillende economische recessies geleid en zal dat waarschijnlijk weer doen. Te duur. Van het eerste uur.

Cultuur betekent cult van vuur. Ur is de bron, oer, maar betekent ook uur, of tijd.

Vuur is niet alleen een bekend verschijnsel, maar ook een abstract begrip. Het duidt op het scheppende leven. Het element vuur zal in de komende wereld een steeds grotere rol gaan spelen, vuur dat geen brandstof nodig heeft. Vanuit onheuglijke tijden heeft het element vuur de harten van vele volkeren aangetrokken. Het is van belang dit alvast vooruitziend te ontwikkelen. De ontdekking van de bron van alle energie valt samen met het overwinnen van de tijd. Te vuur en te zwaard.

Mediawijs betekent zoiets als streetwise, neem ik aan, dat betekent hoe je overleeft op televisie of op straat. De media, dat wil zeggen die serieus genomen worden, hebben bepaalde kansen laten liggen uit een soort smetvrees, en zijn verdrongen door fabrikanten van steeds weer nieuwe wasmiddelen, die, anders dan hun voorgangers, thema's die blijkbaar taboe waren, hebben ingezeept, al ging dat gepaard met veel gehijg, en al was het motief steeds onduidelijk. Zo is er een zodanige vermenging ontstaan dat er helemaal geen taboes meer te ontdekken zijn. Dat was het alternatief. Er is dus ook geen onderscheid meer tussen individu en massa te ontdekken. En het opgehoopte sop kan simpel worden weggespoeld via de televisieknop, de stop die eruit getrokken wordt. Mensen aan de rand doen zo de was boven het publiek, dat als biechtvader geldt. En zo voelt de biechtvader zich geëxcuseerd voor zijn eigen overtredingen, terwijl hij anoniem blijft. In hun eigen sop gaar laten koken.

Het kan zeker nuttig zijn om kinderen te laten wennen aan de klank van de taal, en op jonge leeftijd enig Engels te leren. De klank van Engels is niet al te fascistisch, zoals dat bij sommige bijvoorbeeld drammerig klinkende talen meer het geval is. De ene taal klinkt alsof men aan het eten of kauwen is, de andere als drinken, of gorgelen, weer een ander als de keel schrapen, of als rochelen, en spugen, of als voortdurend zoenen. Niet alle talen zijn even muzikaal. Het gelaat dat mensen krijgen wordt ook beïnvloed door de taal die zij gewend zijn te spreken. Uitgekauwd. Woordkennis. Fysionomie. Engels gaat nog meer een voertaal worden dan het al is. Tegelijkertijd hoeft dat niet te betekenen dat andere talen daardoor verdwijnen. Een tien voor taal. Het hele onderwijssysteem is al te zeer beperkt, en te beperkend, als het geen benul heeft van de zin en het doel van het leven, en dus veelal wedijver bevordert; op die manier kan het zelfs nadelig voor je ontwikkeling – en zelfs je gezondheid – zijn als je ergens goed in bent, en veel gevaarlijker dan wanneer je gewoon een sul bent, omdat je talent, vaak gierig, in dienst blijft staan van die agressie, en die vergroot. Wedijver is communicatiestoornis, en is sprakeloos, van twee kanten tegen de muur duwen. En letterlijk dezelfde taal spreken betekent nog niet dat we elkaar begrijpen. Sollen. Woordenwisseling. In hoeveel talen moet ik niets kunnen zeggen. Boter op het hoofd hebben. Overproductie is niet alleen een probleem voor Nederland, maar ook voor de Europese Unie, die hebzuchtig en zelfzuchtig is, boter-, kaas- en vleesbergen produceert door hoge subsidies aan de Franse, Nederlandse en Deense boeren, maar niets doet voor de mensen in Bangladesh, Rwanda of Somalië. Er zijn te veel clubs en dus te weinig spelers. Geschraapt. Chapeau. A. Fluisteren. B. Allen. Er worden te veel ballen geproduceerd. Doorduwen. Overdosis.

Onder werktijd: misschien kan de politie het best de boete betalen. Overdonderen. Veel zieke mensen blijven ook na hun dood ziek, en blijven zo de aarde en hun verwanten besmetten. En ook gezonde mensen sterven. Niet iedereen heeft een dergelijk onsterfelijk lichaam als Maitreya. Voor een eendagsvlieg lijkt zijn korte leven naar verhouding even lang te duren als voor een mens. Hoe je de tijd ervaart, hangt af van hoe ver je bewustzijn reikt. Dat is hier niet heel erg ver. Doodziek.

De SP is niet tegen globalisering, maar zegt met dit feit zodanig rekening te houden, dat Nederland niet achter de feiten aan zal lopen; dat is geen angst maar bescheidenheid. De politieke tendens is echter al sinds jaren die van enige zelfoverschatting. Nederland, dat grootmoedig zijn kolonies heeft afgestaan en het mondiaal altijd maar weer opneemt voor de slachtoffers van kolonialisme en uitbuiting in het algemeen, ziet zich blijkbaar als oorsprong van de beschaving maar speelt tegelijk steeds minder een rol van belang in de wereld, en slaat als een

amoureuze donquichot om zich heen, of nog erger, want in het land van de molens bestond nog niet eerder een donquichot dan toen die niet langer draaiden (dan in het hoofd). Mondiaal. Je mond viel open van verbazing. Je kunt de tijd niet terugdraaien. We moeten eerst eens wat zand uit de Sahara importeren om al die gaten in het IJsselmeer op te vullen, die zijn ontstaan door baggeren van zand ter versterking van de Noordzeekust, als we niet helemaal weg willen zakken. Ik zeg maar wat. Dat geven ze misschien wel gratis weg. Jan Marijnissen van de Socialistische Partij sprak al over de publieke sector als kern van beschaving. Roof, geen zand erover, rover. Vreemde planten of insecten in oorspronkelijke natuur zijn soms catastrofaal. De medische wetenschap is een vakgebied op zich dat niet altijd contact heeft met alle relevante factoren die hier een rol spelen, maar wie zal wel de nodige verbanden kunnen leggen? Zandloper. Een bepaalde dispositie kan genetisch ver teruggaan in de tijd, maar toont nog geen oorzakelijk verband aan. Niettemin, de mensen zijn zo ver van de natuur afgedwaald, en wars van ieder godsbesef gesteld op hun materiële af- en toekomst, dat juist hier de zwakke schakel ontstaat, waar ze niet meer van af kunnen komen. Dat is heel sadistisch. De ketting is zo sterk als de zwakste schakel. Wat bij deze discussie speelt, is hoever je moet gaan met dit soort ontwikkeling. Bepaalde problemen zullen vermeden kunnen worden, maar we hebben hier te maken met een detail, niet met een filosofie. Discussie gesloten. Verzand. Het gebrek aan een levensfilosofie is echter de oorzaak dat steeds meer details een specialistisch vakgebied in stand houden of tot overkoepelend inzicht maken. Het gaat niet om de straf van God die uitgelokt zou kunnen worden, maar is het wel zaak na te denken over de context. Verongelukt verongelijkt. Uiterste zorg. De ene gedachteloze procedure werkt de andere in de hand. Lichaam en geest zijn een eenheid, maar ongelukken ontstaan onderweg. Je kunt niet alles bestrijken. Pas dan vinden mensen het interessant hun verstand te gebruiken. Rovershol. Dat zie je overal. Op de goede afloop. Verstand kwijt.

Als Jan Marijnissen, SP, PS, aan de toegenomen druk en stress in de politiek gezondheidsproblemen heeft overgehouden, of die anderszins heeft gekregen, kan hem dat niet kwalijk genomen worden. Hij is niet de enige. Ik hoop dat men hierdoor wat genuanceerder zal gaan denken over al die mensen die last hebben van hun gezondheid: een recent terugkerend thema in de politiek. Dat is geen toeval. De gewone man is gewond en dreigt met het vertrek van deze gewonde politicus een broer kwijt te raken. Zover mag het echter niet komen, en dus heeft Marijnissen geen onverstandig besluit genomen. Het had geen zin zijn leven te offeren. Zij die dienen, moeten ook zuinig zijn op zichzelf. Dat is niet alleen voorbehouden aan egoïsten.

Marijnissen, iemand uit het zuiden, is toch geen populist; eenvoud en bescheidenheid worden te snel als zoiets als fascisme gekenschetst. Dat heeft het hele sociale klimaat van Nederland al overhoop gehaald. Ik kan me voorstellen dat je dan met dergelijke motieven als die van Marijnissen last krijgt van je gezondheid. Niemand voelt zich hier nog thuis. Toen Marijnissen het had over *heimat*, dat wil zeggen niet alleen letterlijk het huis en de hypotheek, maar het thuis, en men alweer begon te morren, over de te beladen woordkeuze enzovoort, en begon te fantaseren over fascisme, moet Jan wel heimwee hebben gehad, het Ierse referendum over Europa nog hebben afgewacht en de knoop hebben doorgehakt: "Ik heb er gewoon geen zin meer in."

Hoewel er derhalve iets minder dynamiek lijkt te zijn, wordt door een adempauze meer inzicht bevorderd. En is dat niet net waar de globalisering nu over gaat? Marco

van Basten heeft niet voor niets een heel nieuw team ingezet in de voetbalwedstrijd tegen Roemenië om het Europees kampioenschap. Dat werkt, en de andere spelers hebben even rust om zich op de volgende slag voor te bereiden. Of is Van Basten daardoor een antiglobalist? Veel mensen hebben weinig idee wat globalisering eigenlijk is. Zelfs Marijnissen geeft toe dat hij daar nog verder op moet doorstuderen. Zonder bij tijd en wijle bedenktijd is globalisering een systeem dat onverwachte streken kan leveren. Goedgehumeurd. Onder de voet gelopen. Van de tegenpartij. Sirius.

Als Jaap gewonnen heeft, moet je daar eigenlijk niet meer aan tornen, en nooit een Gouden Kooi meer organiseren. Wekken dan wel verwekken. Iedere week verweken. Toch wil ik me stiekem inschrijven voor een volgende serie; het zal allemaal nog beter zijn dan Scientology, en misschien raak ik mijn Zeeuwse emotionele hindernissen nog kwijt. Steevast. Luim. Zo gewonnen, zo geronnen. Goudgeld.

Serieus.

Het is een spiegel. Een schrale troost dat mensen zo ontsteld zijn over dit programma, want zoals gebruikelijk kunnen ze weer niet bevatten dat het, in diezelfde mate van verontwaardiging, over henzelf gaat die zich lof toezwaaïen.

Nooit gedacht. Ze zijn al te veel gewend om zichzelf een compliment toe te voegen.

Het vervolg kan alleen maar nog afschuwelijker zijn. Het is al bijna even erg als de middelbare school. Toch heb ik het op een regenachtige vakantie weleens een aantal keren half noodgedwongen enkele minuten aangezien; vanwege al die verrekte reclames midden in een film ga je zenders afzappen. Als je televisie hebt, kom je het vanzelf tegen, en later op de avond ook overal porno, een ander nepaanbod uit de Randstad. Ik heb wel uitgebreid nagedacht over het nut van dit volksmedicijn, het zou als een soort homeopathie bedoeld kunnen zijn. Het heeft op mij wel het effect gehad dat ik geen Jehova's getuigen meer wegstuur van de deur.

En dus was de ijdeltuit weer in het nieuws: niet veel meer dan een donquichot, maar dan een zonder humor, die zegt dat het om de integratie gaat van moslims, en niet om sociale zaken. Weer zit hij op de verkeerde weg. Integratie is veel eenvoudiger dan hij het doet voorkomen. Door zichzelf zodanig te profileren als een bestuurder schept hij polarisatie en infantiliseert hij, dat komt hem wel uit, die terloopse blik in en langs de camera die hij natuurlijk weer niet zag, voorbij ons gericht, waarmee hij duidelijk maakt dat hij verzonken is in te belangrijke zaken dan ons bevattingsvermogen nog aankunnen. Wat zijn we toch dankbaar dat er zulke edele mensen bestaan op de wereld. U wordt uitverkocht. Wachtijd. De portier bepaalt, de deur is vergrendeld.

Walging.

Ik begreep de walging, ik bezat haar. Eigenlijk gezegd formuleerde ik niet mijn ontdekkingen. Maar ik geloof, dat het me nu gemakkelijk zou vallen hen in woorden weer te geven. Het essentiële is het toevallige. Ik wil, bij definitie, zeggen, dat het bestaande niet het noodzakelijke is. Bestaan is eenvoudig er zijn: de dingen, die bestaan, verschijnen, vertonen zich, maar men kan hen nooit herleiden. Ik geloof dat er mensen zijn, die dat begrepen hebben. Zij hebben allen geprobeerd die toevalligheid te overwinnen, door een noodzakelijkheid uit te vinden, die haar rechtvaardiging in zichzelf draagt. Maar geen noodzakelijk wezen kan het bestaande verklaren: de toevalligheid is geen valse schijn, een verschijning, die men kan laten verdwijnen; het is het absolute, bij gevolg het volkomen zinloze. Alles is zinloos, die



tuin, deze stad en ikzelf. Wanneer men zich daar rekenschap van geeft, raakt zoiets je tot in de kern en begint alles te vervloeien ...

Jean-Paul Sartre.

Niet zo lang geleden was ik in Zeeland op bezoek bij iemand die daar in zijn eentje woont, en die zijn tuin totaal heeft laten verwilderen, prachtig. Dat was op een klein, oud boerderijtje aan de rand van het dorpje Dreischor, drie schorren, dat in 2001 de titel Groenste dorp van Europa kreeg. Alles ziet er daar verder heel keurig uit, daar is aan gewerkt. De Ring rond de kerk is om door een ringetje te halen. Voor ik wegging, zei ik: "Ik ga nog even de tuin inspecteren." Ik zei: "Goedgekeurd, hij mag blijven", toen ik vertrok. Mompelend beaamde hij: "De tuinpolitie ..." Zinspreuk. Opgeschort. Een keer daarop toen ik eens langskwam zei hij: "Kom je mij weer vervelen?" Sartre kan letterlijk als wetenschapper gelezen worden, maar ook als dichter. Ingewikkeld. Zinloosheid ziet hij wellicht als het absolute, dat niet te bevatten is. Sommigen zien dat als deprimerend, dat is een fase. Het hangt ervan af hoe vergaand je wilt controleren. Pas wanneer de controle ophoudt, kun je de kern bevatten, en dat is zinloos, en tijdloos. Daarna komt de ont-wikkeling. Geen datum. Aangevangen. Het grijpen en be-grijpen draait in een kringetje rond, en ook dat is zinloos. Bevangen. Op een rijtje zetten. En ze op een rijtje hebben. Gevleugelde woorden. De ziel is als een vogel, die gekooïd is. De kooi is het verstand, de tijd, de tralies zijn de feiten die hij kent. Te bekwamer tijd wordt de kooi opengezet, maar de vogel blijft zitten, uit gehechtheid of uit gewoonte. Gewoonte is de gevangenis waar hij in vastzit. We weten zelf niets. Maar de directe kennis die niet van anderen afkomstig is maar van het zelf, is de intuïtie, of ook wel het simpele vermogen om te vliegen, dat benut moet worden. Ten volle. Veerkracht. Strekken, uitstrekken. In vogelvlucht. Bekwaam.

Misschien is er wel geen enkel ander dan een paardenmiddel om wat gevoel los te krijgen, als men voor andere impulsen is afgestompt. Een beetje schor ben ik wel. Meerdere factoren spelen een rol in het falen met elkaar in harmonie te leven: armoede te midden van overvloed is een element dat mensen scheidt van elkaar. Maar ook oude haat en vooroordelen, waarvan de oorsprong verloren lijkt te zijn gegaan in vage herinneringen, hebben invloed op leven en handelen. Onder de oppervlakte oefenen eeuwenoude rassen- en stammenverschillen nog steeds hun macht uit. Ook een legitieme structuur verbergt en verergert vaak de spanningen waarin rassenconfrontaties zich weerspiegelen, die al eeuwen aanhouden. De structuur komt pas op het eind, andersom. Intelligentsia uitroeien is onheus. Het omstreden begrip geopolitiek is ter sprake met betrekking tot de Russen die een deel van hun Unie van Socialistische Sovjetrepublieken (USSR), de communistische Sovjet-Unie van 1922, na de Russische revolutie, al in 1991 uiteen zagen vallen in een vacuüm. En dat kan niet worden gecompenseerd door een hernieuwde ideologische belangenstrijd die van etnische soort zou kunnen zijn (of dat wordt), ook niet in een Europees Cuba. Het moet niet veel gekker worden. Het arme Kosovo was een deel van Joegoslavië en later van Servië. Heus. Alles is economisch bepaald. Je moet je jas aan de kapstok hangen. Het schijnt dat in Joegoslavië op een bepaald moment een zeker deel van Bosnië liever bij Kroatië wilde 'horen' dan bij Servië, lang voor er sprake was van oorlog, omdat de economie daar meer perspectief bood. Het begon met tomaten. Servië beheerde het leger, er was dus van het begin af aan een zekere taakverdeling. De Bosnische Oorlog (1992-1995) burgeroorlog? Etnische of religieuze identiteit werd pas achteraf ingevoerd dan wel dusdanig fanatiek gevoeld aangehangen. Men kreeg

nu handgranaten. De rest is bekend. Datzelfde gevaar zag men in allerlei gebieden van de vroegere Sovjet-Unie, omdat daar al het hek van de dam was, maar ook elders. Er zijn twee soorten (buiten)landen die daar oprecht brood in zien en dat voeden:

1. Landen als Nederland die klein en juist heel rationeel zijn en graag andere kleine landen zien,

2. Amerika, enig in zijn soort, omdat het de 'Verenigde' Staten zijn, en als zodanig een concept,

en ten derde Europa dat geen land is. Gekanteld.

Schorem. Daarnaast bestaan er ontzettend veel speculanten.

Dat je niets te vrezen hebt, komt door het profiel dat van je bekend is, een compliment aan jezelf. Je geeft op die manier indirect informatie over het soort vrienden dat je hebt en hun (of jouw) belastingstatus. Een miljonair zegt altijd heel makkelijk dat hij niet om geld geeft. Hij heeft ook altijd leuke herinneringen aan de luchthaven. Het blijft plat, niemand weet op te stijgen. Status-quo.

Amerikaanse belastingbetalers gaven het Joodse Israël tien miljoen dollar per dag, dat is meer dan aan alle Afrikaanse landen ten zuiden van de Sahara samen. Israël werd na de Holocaust, uitroeiing van Joden door Duitsland, Wereldoorlog die door Amerika en bondgenoten is gewonnen, gesticht op het Bijbelse land duizenden jaren her, echter deels bewoond door islamitische Palestijnen, waar Jezus geboren zou zijn.

'Wie niets verkeerd doet of heeft gedaan, heeft niets te vrezen', is een drogreden. Het gaat hier om het criminaliseren van mensen in een soort 'drogstructuur', waar misschien de technisch denkende uitvinder of argumentator niet aan gedacht heeft dat die concreet zou ontstaan, al was het maar vanwege de psychologische uitstraling waar vooral gevoelige mensen de dupe van worden (het zelfmoordpercentage onder Nederlanders is groeiende – dat is in ieder geval een gunstig teken in dat opzicht dat hier nog gevoelige mensen bestaan of bestonden, iets waar de commentator zijn schouders over op zal halen) maar die altijd al bestond en nog bestaat en waar altijd misbruik van gemaakt is, en misbruik van gemaakt kan en zal worden, als we niet iets verder zijn geëvolueerd. Of het moet dan nu eindelijk zover zijn. Schouders eronder.

Orwell, 1984, 'oorlog is vrede, vrijheid is slavernij, onwetendheid is kracht'. Binnen een week na de introductie van de identiteitskaart in Nederland waren er al situaties dat mensen niet in het ziekenhuis opgenomen konden worden, omdat ze geen identiteitskaart bij zich hadden. Het is duidelijk dat we met fantasieloze mensen te maken hebben die met dit soort schijnbaar onschuldige dingen spelen als een verborgen camera voor de hele wereld (een alziend oog); laat ze alsjeblieft op een andere manier hun producten promoten dan met dergelijke kolder.

Een vloek is een omgekeerde zegen. Alles heeft zijn voor- of nadelen. Maar we zaten in hetzelfde schuitje. De wereld is niet te vertrouwen en kan zichzelf niet vertrouwen als ze haar systeem niet inzet om de werkelijke nood van de wereld te lenigen.

Geattendeerd. Daarover moest dan democratisch beslist worden. Proper.

Als de wereld verkeerd beslist, zal ze zelf (ook) omkomen; we maken geen omwegen door ons in te dekken met steeds modernere snufjes van de techniek. We zaten op een hellend vlak, vandaar deze snufjes die alleen maar parfum zijn op een hoop stront. De techniek zou ons niet redden, maar vernietigen in het ontkennen van de helft van de mensheid die nauwelijks te eten had. De natuur doet haar werk toch, de complete zelfvernietiging van de mens werd zo in gang gezet. Strontvervelend.

Het heeft geen zin ons voor te bereiden op het einde der tijden, noch enig mogelijk voortbestaan te ontkennen, noch te vertrouwen op predestinatie, 'omdat het dan toch wel zo had moeten zijn', want die keurige mogelijkheden kunnen niet bestaan voor de verantwoordelijken, noch een pijnloos niet-bestaan; in deze neutrale staat van zijn – de illusie van de krent – is door de universele wetten der natuur niet voorzien op zulk een wijze. En die genoegzaam zwijgend toekeken, zijn medeverantwoordelijk, zo niet hoofdverantwoordelijk. Een proces van miljoenen jaren evolutie is verprutst door de consument. Hij denkt dat hij de schade kan berekenen op zijn rekenmachientje. Nee, de vloek van de mens is dat hij onsterfelijk is, hetzij ten goede, hetzij ten kwade. Want je wordt te allen tijde in de gaten gehouden: door je eigen ziel. Krenten uit de pap.

Ook hier geldt weer dat kunst onderhevig is aan een verkeerde toepassing van het begrip democratie. Gehandicapten moeten werken, heel democratisch: mensen met verlammingen zouden misschien eens gedwongen moeten worden als eerste violist te opereren in het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Een ware veldslag. Dan komen ze er wel achter wat het is om te moeten werken! Ontslag zal gelijk volgen, en we hebben ons gelijk weer – de straat op met dat tuig. Kunst is een graadmeter van de maatschappij, en loopt vaak vooruit op de feiten. Op de wip. In de socialistische cultuurpolitiek leven nog altijd de opvattingen van Tolstoj over volksopvoeding, naast de opvatting dat politici de kunst ongemoeid moeten laten. Voor Tolstoj gaat het er in de kunst niet om de mensen te behagen of in slaap te sussen, maar om het activeren van die emoties die de mensen inspireren tot medemenselijke daadkracht, geen 'l'art pour l'art' dus, en ook geen ov-kaart ...

Het getorn aan de taal gaat te ver en komt voort uit maatschappelijke vervreemding. Men lijdt hier aan een babylonische spraakverwarring die men wil compenseren door aan de spelling te prutsen en dergelijke. Het is niet zozeer de versimpeling, als wel weer de regulering die leidt tot verarming. Het zijn trends. In het Engels worden veel woorden los geschreven die in het Nederlands nu juist weer aan elkaar moeten. Het gesleutel aan de vorm komt voort uit totale miscommunicatie en vereenzaming. De taal is een middel, en geen doel op zich. Een goed verstaander heeft een half woord nodig. Maar een half woord moet geen opgelegde norm worden, voorgeschreven door de egotripper die niet luistert of wil luisteren of tijd heeft te luisteren naar de ander in deze ongeduldige samenleving. Het is pretentie die nietszeggendheid verordonneert.

Vlaanderen was nog niet begonnen zich te emanciperen. Voorspraak. Luistervink.

Het nasynchroniseren van op zich vaak goede films of documentaires vind ik vooral vreselijk knullig, onsympathiek en ridicuul, bijvoorbeeld van het Engels of Frans in het Duits. Het is een regelrechte aantasting van een oorspronkelijk artistiek product, een soort onsmakelijke playbackshow – bij gebrek aan beter, of een imitatie van Van Gogh voor een habbekrats op straat gekocht, één euro. Duitsers accepteren dat soort stijlloze vervalsing, maar ook Fransen doen er voor een grijpstuiver al aan mee in het nieuwe onlosmakelijke 'Europese compromis'. Eurozone. Erogeen.

In wezen is het een vorm van plagiaat, geautoriseerd. Doe liever wat meer moeite, dan leer je nog wat. Andere methoden zijn er al bijna niet. Ik had een oom die zijn kinderen vroeger de Engelse taal opdrong door de ondertiteling bij Engelse films te bekwamer tijd weg te halen. Na enige basiskennis leer je dan snel van de klank. Dit terzijde. Gratis. Mond-op-mondbeademing.

Het gebruik van een voice-over, zoals waartoe is besloten bij de televisieserie 'In Europa' van Nederlands schrijver Geert Mak – nota bene in het Vlaams – is niet

minder dan monstrueus. Dan kun je beter fouten maken. Misschien is zo wel het enige educatieve element van Mak in België verdwenen. "De ziel heeft maar één bewoner", zei geloof ik Marc Chagall. 'C'est le ton qui fait la musique.'

Japa (als Jaap uitgesproken) is in het Sanskriet de wetenschap van de toon, van de mantra. In de oude talen is de betekenis van het woord meer gebaseerd op de klank dan andersom, dan wel heeft daar een nauwe relatie mee. Een mantra is een gedicht, woord, een uitspraak, of een lettergreep met magisch effect. Of gewoon flamenco.

'On nous a volé la Flandre.'

Integendeel is België van de Vlamingen afgepakt, zie ook Brussel, Broekzele. Het heeft te maken met Nederland. Vlamingen lijken uit de loopgraven met de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) te worden belaagd. Dat is manipulatie, een voorbeeld van traditioneel narcistische en nationalistische francofone taal- en machtspolitiek, en een van de onderbelichte oorzaken van de wereldoorlogen van de twintigste eeuw in Europa, onderbelicht omdat deze (manipulatie) zichzelf – ook hier – nu eenmaal niet zo heldhaftig heeft kunnen profileren als zij beweert, in het 'gebruikmaken van'. Pro fileren. Achter je broek. Achterlijk. Lijken in de kast. De broekriem aanhalen. België is ontstaan uit een klassenconflict met de Franstalige adel, die dat conflict al bij voorbaat moreel had verloren. Dat was ook de kern van het probleem in België, waarvan de tweetaligheid (een soort gedoogbeleid op Vlamingen die hier zelf zwaar, verplicht, belasting voor moesten betalen aan de Walen) een symbool is, en waar de Franstalige Walen op inhaken met het enige wapen dat ze hebben: hun snobisme, een ongefundeerd superioriteitsgevoel, dat enkel 'nee' kan zeggen omdat het geen enkele toegevoegde waarde heeft. Dat is die droevige sfeer die je hier zo vaak tegenkomt, het spook van de uitgestorven adel die de levenden teistert en vampiriseert. In je broek. Ze draaien zich om in hun graf. Zelfs de bevolkingssamenstelling is gemanipuleerd. Historische scheefgroei. Et voilà la Wallonie.

Gal. Ook in Nederland werd in de diplomatie ooit Frans gesproken; de tijd is voorbij. Wallonië komt van Wal; zie ook Wales, Walcheren enzovoort. Walgen. Wal betekent *Gaul* of Kelt. De Kelten zijn door de, van de Romeinen afstammende en daar later op georiënteerde, Fransen vertrapt en ontheemd, op dezelfde manier als de Maya's door de Spanjaarden, hoewel de Keltische taal (beperkte) invloed heeft gehad op de Franse taal voordat die werd gestandaardiseerd. Hier wringt de schoen nog steeds. Maar nu zijn dan de verkrachte en gemanipuleerde nakomelingen onder diezelfde standaard van het Frans aan het opkomen voor hun rechten door de Vlamingen te demoniseren.

Het historische verkrachtingstrauma, het archetype, waar men de exacte wortels van kwijt is, wordt tot op de dag van vandaag weerspiegeld in de lugubere zedendelicten in dit land. De Vlamingen zijn hierover te zeer beschaamd om normaal politiek te kunnen bedrijven, en zelfs op dat minderwaardigheidsgevoel worden zij gechanteerd. De Franstaligen speculeren zelfgenoegzaam op een schuldgevoel bij de weggelopen, en in hun ogen nog steeds ongehoorzame slaven, en gaan ervan uit dat die nog even onwetend zijn als ten tijde van hun volstreckte rechteloosheid. Voor een deel is dat ook zo. Zij moeten zich dan ook telkens op zodanige manier verontschuldigen tegenover de aan dementie lijdende overjarige adel, die alleen bestaat uit de bezetenheid door hun in de ruimte ronddwalende voorouders. Diezelfde bezetenheid is de basis van het huidige Europa, en daarom speelt Brussel als stad hierin een symbolische hoofdrol.

Als alle argumenten hebben gefaald, wordt de Holocaust, vernietiging van de Joden in de Tweede Wereldoorlog, uit de kast gehaald door de Franstaligen, op eenzelfde manier als Israël dat doet met de Palestijnen. Dit de nieuwe grondwet van Europa. Wielrennen. Om het halfjaar een andere lidstaat voorzitter van de Europese Unie. De spil. Zucht. België/Wallonië = Europa/Frankrijk. Ondoorgroendelijk. Walhalla.

Tour de France. Oost-Indisch doof.

Het Franse Congres heeft ingestemd met een grondwetswijziging die ratificatie mogelijk maakt van de opvolger van de Europese Grondwet, het wel omstreden Hervormingsverdrag. Hiermee heeft Frankrijk via een achterdeur de uitkomst van het referendum van 2005 over de Europese Grondwet opzijgeschoven, waarin het zich samen met Nederland tegen die grondwet uitsprak. Socialisten zijn begrijpelijk verdeeld. Als God in Frankrijk. Algebra. Sneller is trager, meer is minder.

Geert is dan wel mak, maar erg pro-Europa, vandaar zijn tv-serie In Europa, en wel vanuit de bekende optiek van de Tweede Wereldoorlog. Hij lobbyt in Istanboel met zijn boek 'De brug', wat toch ook een vorm van politiek is, en is voor aansluiting van Turkije bij Europa, op zich niet erg, maar hij weet zelf nog niet hoe dat Europa eruit zou moeten zien, en doet alsof hij het wondermiddel heeft. Hij is niet fout, maar als journalist was hij toch een gesubsidieerd kunstenaar, en is niet onafhankelijk in het verbinden van geschiedenis en actualiteit, dat wil zeggen niet geheel objectief. Een brug te ver, makker. Laakbaar. Haastige spoed is zelden goed. Praten als Brugman.

Debacle. Zou Vlaanderen Oost-Indisch doof zijn? Debat.

Geert Mak is een soldaat. Niemand is onfeilbaar. De boel de boel.

Foute boel. Er zijn twee wereldoorlogen uitgevochten in de Ardennen.

Het is buitengewoon droevig in een tijd van mondialisering dat piepkleine landjes als Nederland en België, historisch nog altijd in het gedrang door de grootheidswaan van hun verdere burens, steeds verder desintegreren, uit pure laksheid en indolentie.

Het is een soort pseudoliefde, die oorspronkelijk gebaseerd is op een theorie van liefde en dienstbetoon, die zoveel menselijke verhoudingen kenmerkt, ook tussen echtgenoten, ouders en kinderen. Begoocheld door hun gevoel voor hen en weinig wetend van de liefde van de ziel, die zelf vrij is en anderen ook vrijlaat, dwalen zij rond in een dichte mist, vaak degenen die zij verlangen te dienen meetrekkend teneinde een beantwoordende genegenheid uit te lokken. De verlenging. In levensgevaar. Zie van hieruit ook het economische wereldschouwspel.

Abortus kan, voor zover mogelijk, het beste plaatsvinden vóór de vierde of vijfde week; in de vierde week begint de incarnerende ziel namelijk al greep te krijgen op haar voertuig en legt zij haar bewustzijnsdraad aan. Daarna is abortus niet aan te raden, tenzij er sprake is van gevaarlijke medische omstandigheden die niet alleen het leven van de foetus maar ook dat van de moeder bedreigen.

In Nederland worden onder allochtonen blijkbaar twee keer zoveel kinderen doodgeboren als onder autochtonen als ik dat onderscheid mag maken, of met mogelijke afwijkingen, omdat veel van deze mensen met iemand binnen hun eigen familie zijn getrouwd. Dat het onderscheid niet gemaakt mag worden, is onderdeel van het probleem. Foeteren. Je leeft maar één keer. Tekeergaan.

Na een moeizame recordtijd onderhandelen van negen maanden en een nieuw regeerakkoord, overlijdt Hugo Claus en is 'Het verdriet van België' symboliek

geworden. Dat is surrealisme: de tijd betekent niets, en leven en dood bestaan niet. Alles bestaat gelijktijdig, of bestaat niet. Dat is vervat in de gelijktijdigheid alsook het niet-bestaan van het dubbele België. Misschien bestaat België zelfs alleen nog maar in dit boek en uit dit verdriet. Leven is dood, dood is leven. Claustrofobie. Uithangbord.

De graangrens verschuift. Belgen gaan demonstratief medicijnen shoppen in Nederland, omdat die te duur zijn in België. Ongedurig. Winter- of zomertarwe. Een nog betere actie zou zijn om helemaal geen medicijnen meer te kopen of nog langer in te nemen, maar dat is waarschijnlijk geen haalbare kaart, en is de patiënt waarschijnlijk zelfs bij wet niet toegestaan, dus het is ook commercieel geen sterke stunt. Wie zaait zal oogsten. Liever geen belasting per vierkante meter. In het rond.

De helderziende die ik uit Renesse, in Zeeland, kende, vertelde me: "Er komt een schaal met fruit voorbij waar je uit kunt nemen. Als je niets neemt, gaat de schaal voorbij." Niet al te ver voeren. Afspraak afgezegd. Gestalte gegeven. Overheen gezet.

Pipo. Maakt het uit voor Europa wie de nieuwe president van de Verenigde Staten wordt? Natuurlijk maakt dat uit, en andersom: het maakt voor wie president van de VS wordt ook uit of het wat uitmaakt voor Europa. De praktijk toont bovendien aan dat er bepaalde parallellen bestaan tussen het kiesgedrag in Amerika en Europa.

President Hugo Chávez van Venezuela probeerde zijn volk wellicht uit hardnekkige armoede te trekken met behulp van de olieopbrengsten. Tegelijkertijd moest hij echter de pogingen van de Verenigde Staten om die taak te ondermijnen nog zien te pareren. Geen gezeik, iedereen rijk.

Er zal gewoon ruzie geweest zijn, of een soort handelsconflict, tussen Brazilië met zijn biobrandstof en Venezuela met zijn olie. En Hugo vindt het nu eenmaal leuk om olie op elke vorm van vuur te gooien. Dat is zijn agni (vuur) yoga, ook wel levende ethiek.

Nederland heeft ooit met zijn Mammoetwet een democratisch, niet-hiërarchisch onderwijssysteem proberen te ontwikkelen, kort voor de onafhankelijkheid van Suriname, dat is van belang vanwege de postkoloniale context van het begrip niet-hiërarchisch. Men wilde een zekere maatschappelijke gelijkheid en, anders dan de koloniale voorvader zich dat voorstelde, een niet-autoritair gevoel.

Als we niet gelijk zijn, ligt dat aan het systeem of aan onze opvoeding. Insgelijks. Cultuur heeft haar wortels in religie, beweerde iemand deze week: zonder hoop en geloof geen toekomst! En deze religie, tenminste de hierop gebouwde traditie sinds de eerste vervalsingen van het vroege christendom, dacht volledig in termen van een doel, niet alleen in het christelijke deel van de wereld. Dat wil zeggen: men geloofde vooral in een leven na de dood. Dat was tot voor kort bij veel mensen vrij normaal. Het leven voor de geboorte was minder een onderwerp van bespiegeling – het ligt toch al achter ons, als het al bestaat. Dat werd pas actueel door het abortusvraagstuk.

Dat het onderwijs mogelijk niet goed zou functioneren, komt doordat er een zekere oppervlakkigheid is ontstaan; men gelooft in het algemeen minder, in wie of wat dan ook (kritisch denken is verplicht onderdeel van het onderwijs) simpel doorberekend niet in een leven na de geboorte of voor de dood, dus met al onze statistieken: iedere sul kan wel uitrekenen hoe kosten en baten er dan uitzien; niets heeft werkelijk zin.

Doordat alles berekend is, zijn mensen een dimensie kwijtgeraakt.

Onderwijs weerspiegelt tot op zekere hoogte de maatschappelijke realiteit. Men heeft getracht gelijkheid tot stand te brengen, maar middelmatigheid was het gevolg. Egalitair. De egel elitair. Regel. Blind. Wat er allemaal niet bij komt kijken.

Het geloof in de wereld is tegenwoordig helemaal geconcentreerd in de controverse tussen christendom en de (hieraan ontsproten) islam, die voor een deel, maar niet helemaal, te wijten is aan het Palestijnse probleem rond de staat Israël die de fundamenteën van beide onder druk zet, zonder hieraan deel te kunnen nemen. Beide, of liever alle drie, verwachten hun profeet terug op het moment dat de hele wereld bekeerd is tot hun respectieve geloof, en daar is haast bij. Dat is niet nieuw. In de oudheid bestonden er al tal van onoverkomelijke twistpunten rond religie. Indien er ooit een christus is geweest, was dat misschien wel juist om aan te tonen minder op de vorm dan de inhoud te letten van de Schrift. En nopens de haast die onze cultuur kenmerkt, nopen, 'Vele eersten zullen de laatsten zijn en vele laatsten de eersten.' Dus niet te veel ex-amens graag. Verbeurdverklaard. Probleemstelling. Wie test wie.

Een of ander genie, een vrouw, zei me eens dat als ik telkens een probleem tegenkom, dat wel iets over mij moet zeggen. Dat is ook zo. Dit *iets* is niet alleen als negatieve indicatie gebruikt door veel mensen, ook vrienden tot dan toe, als er iets vervelends gebeurde, deze uitleg was zelf altijd het leidmotief in dit soort wederwaardigheden, verondersteld mijn eigen projectie door deze mentaal luie mensen die zo gemakkelijk, en zonder enige reden, een trap na kunnen geven. De enige spiritualiteit van deze mensen is die van de psychiatrie, en de enige zelfkennis die ze bezitten is die van (negatieve) projectie, die daarenboven ook nog verkeerd wordt gebruikt. Zo werd er iemand door een vrachtwagen doodgereden, stond er in de krant. We lazen er echter niet bij dat hier op dit drukke kruispunt regelmatig politie staat te controleren, en dat mensen die misschien geen identiteitskaart bij zich hebben, of een klein defect aan de fiets hebben, een impulsieve neiging vertonen om te stoppen of rechtsomkeert te maken, met alle mogelijke gevolgen. De aanzwellende geruchten. Wat zit er in die onderbroek? Ken ik u ergens van? Achterdocht is hetzelfde als kritiek zonder basis. Toen er twintig fietsen van me waren gejat, de laatste twee op een dag, liep ik verder.

De ov-chipkaart was een vinding van de heer Joop Dekker van de Partij van Amsterdam om voor rijdend Nederland aan de rand van de steden met een simpele kaart vlug het stadsgewoel in te kunnen en daar dan de auto achter te laten. Het was onderdeel van onder andere een plan voor kilometerheffing, en vanuit een gevoel voor het milieu. En dit is het resultaat! Ren dement. In de wielen gereden. Bonus. De voorstellen van de heer Dekker van de PvanA zijn in de loop van een bepaald overleg overgenomen, zonder hem hierin achteraf te willen kennen, is beweerd, omdat er een andere wending werd gegeven aan zijn aantoonbare intellectuele eigendom, waar hij het niet mee eens was; hij, en niemand met enig gezond verstand, wilde weer eens een verplichte nieuwe identiteitskaart voor iedereen. Malafide. Hinderlaag. De hele affaire stond op internet. Gotspe. De kaarten zijn geschud. Nederland probeert altijd alles weer keuriger te doen dan de andere kinderen in de klas in zijn gierige, truttige materialisme dat geen enkel oog heeft voor variatie. Tegelijkertijd is aangetoond hoe die keurigheid er in werkelijkheid uitziet die met onze identiteit handel drijft; die is dat neemt niet weg geconfisqueerd: als diefstal.

In Moskou, Londen of Parijs, overal kon je nog met een simpel kaartje op de metro stappen. Sommige mensen maken maar zelden gebruik van het openbaar vervoer, maar zijn daar om die reden niet minder afhankelijk van, het wordt dan gewoon te

duur, voor buitenlandse passanten is een ov-kaart een absurde affaire. Hij zal het vaak niet doen. En de controle heeft al zulke ongezonde proporties aangenomen.

Nederland is inderdaad kunstmatig tot stand gekomen en heeft zelf nauwelijks iets anders dan kunstmatige mensen. Zelfs voor de Hollanders echter gaat de handel te ver om op een dergelijke manier modelburgers te fabriceren, en het product in dezelfde lijn op de lopende band door te manipuleren en te 'stickeren' met een permanent prijskaartje – waar ze zelf voor moeten betalen, omdat ze het zijn. Moskou is evenals moskee gerelateerd aan het Sanskriet moksha, bevrijding. De ov-manie is in Rotterdam geboren. Het kwaad is geschied. Uitgerot. Oude rot. Intelligentsia. Van binnenuit. 'Hoe dichterbij Dordt, hoe *rotter* het wordt.' Geen sterveling met enig gezond verstand keurt de fascistische gladheid goed van plastic pasjes die een gebrek aan identiteit in dit land moeten compenseren. Het is pure begoocheling. Gladjanus. Een luchtje scheppen, dat spaart ruimte. Groots. Diender. God heeft de aarde geschapen, de Nederlander Nederland. Droegen tot voor kort alleen vrouwen een tampon bij zich, weliswaar niet wettelijk verplicht, nu worden vanuit eenzelfde soort gevoel voor hygiëne en privacy ook mannen gedwongen een of andere vorm van compensatie op zak te hebben, en wellicht straks een handtasje te dragen om alle identiteitskaartjes en pasjes en pilletjes bij elkaar te houden als doekje voor het bloeden, als oom agent eraan komt.

Volksvertegenwoordiging of Staten-Generaal, (Tweede) Kamer en Senaat. Privacy wordt nergens gegarandeerd, maar afgenomen, omdat deze gegarandeerd verkeerd wordt uitgelegd. Je kunt je ook wel voorstellen wie de (weinig-spel)regels verzint vanachter de geraniums. Privacy is geen veilig onderduikadres, maar fysieke en/of psychische ruimte. Geen voet tussen de deur. Achter slot en grendel. Veiligheid schijnt men zich tegenwoordig alleen nog voor te kunnen stellen op de operatietafel, die in allerlei documentaires breed uitgemeten wordt op de televisie. Vandaar dat men zo op zijn hoede is voor zijn gezondheid en daar zo op gemanipuleerd wordt, ik geef maar een voorbeeld. Zie ook het rookverbod. De arts van tegenwoordig is analoog aan de 'alwetende' priesterkaste van weleer. De ov-kaart in Nederland komt voort uit dezelfde opdringerigheid, met een schijnheilig soort zorg alsof het een levensreddende kaart met medische gegevens was, als de hieraan voorafgaande controversiële identiteitskaart, die een psychiatrische inslag had. Heiligschennis van het zuiverste water. Als een vis in het water. Goed onderlegd. Was er niet eerder het voornemen van de regering om controleurs in het openbaar vervoer de bevoegdheid te geven ons te laten controleren op onze identiteitskaart en persoonlijke (digitale) gegevens terwijl wij in die fuik gezwommen zijn? En wil men nu niet twee vliegen in één klap slaan? U bent zelf inderdaad nog niet eens één van die vliegen, u bent vliegenpoep op eigen identiteitskaart, dan wel plastisch uitgedrukt niet eens (rotte) vis voor het systeem. Tegelijkertijd worden werkelijke gevaren niet meer tijdig ingeschat door deze vorm van massahypnose in het spinnenweb. Denkt u dat met de aanslagen op, en bedreigingen van, politici, zij stilgezeten hebben en andere overwegingen hebben dan hun 'eigenbelang', voor zover zij dat nog redelijk in kunnen schatten? Maar ja, dan moet je het hele land gevangen zetten, of daar juridisch haalbare alternatieven voor zien te vinden. Kwakzalven. Onberispelijk. Waarom denkt u dat er zoveel wetswijzigingen bestaan, en waarom er zo weinig respect voor de grondwet is? Waarom zou men de Eerste Kamer eigenlijk liever afschaffen? Omdat die praktisch nog nauwelijks zin heeft. De senaat moet ons namelijk beschermen tegen opportunisme, klassen. De studeerkamer van de minister van Justitie is belangrijker dan de grondwet. Afschaffen is wel goedkoper. Ingerot.



De overheid heeft namelijk de sektarische filosofie van de maffia en haar methoden overgenomen. Regelneef. Vaandeldrager op het matje. Artsen zonder grenzen. Nu kunnen we verder praten over Oeroezgan als een zaak van nationale veiligheid en volksgezondheid, een binnenlandse aangelegenheid dus. Wie zichzelf niet kan beheersen, probeert in diezelfde mate anderen te beheersen. Daar is deze onbewuste en doelloze controlecultuur door ontstaan, die zich ook als zodanig, enkel in schijn iets agressiever maar even bekrompen als in Nederland, etaleert in Afghanistan. 'Mens, ken uzelf.' Dit is echter van overheidswege niet toegestaan, omdat hiervan een terroristische dreiging uit zou gaan. Dan heb je een probleem. Voetveeg. Zwanenzang.

Op 2 november 2004 hebben de Verenigde Staten in de presidentsverkiezingen George W. Bush (junior) herkozen, hoewel daar voor sommigen vraagtekens bij staan. Op die dag werd in Nederland de cineast Theo van Gogh op straat vermoord, zeg maar zijn kop werd eraf gehakt door een Marokkaan, er werd hard om gelachen door linke loetje, net zoals toen pa stierf. Lotje is links. In het café. Ze is nogal mollig. Het is duidelijk dat politieke motieven een grote rol spelen bij zowel terrorisme als antiterrorisme. Dat een organisatie crimineel is, is werkelijk lastig te bewijzen. De behoefte aan antiterrorismewetgeving toont echter aan dat de Nederlandse politie niet in staat of van zins is haar (opsporings)werk goed te doen, en te veel met hagel schiet. Het is maar zeer de vraag of dat te compenseren valt door meer hagel te produceren: weer nieuwe wetgeving. Misschien is dat dweilen met de kraan open. De politie is vaak al onvoldoende op de hoogte van de werkelijke strekking van de wet die ze vertegenwoordigt. En door antiterrorismewetgeving vervagen de bevoegdheden, doel en middelen, van de politie voor de burger juist nog meer, en worden bovendien aan allerlei daartoe niet-bevoegden (of nog minder dan dat) gedelegeerd, en is op een gegeven moment iedereen een soort vrijwilliger bij de politie. Hiertoe worden naar de nieuwste mode en opvattingen van de politiestaat steeds weer andere uniformen ontworpen. Een van de meest in het oog lopende gevolgen van verdere antiterrorismewetgeving is dus slechte smaak in een voortschrijdende vervreemding en criminalisering van de maatschappij. Van lotje getikt. Korps. Met een bijsmaak. De Hofstadgroep voelde zich in elk geval thuis in Zierikzee. Een broodje shoarma.

Ik ben bang dat er niet genoeg wil en integriteit aanwezig zijn om zich verdere aanscherping van de wet in dezen te kunnen permitteren. Het gaat om de toepassing van bestaande regels, een formaliteit, die nu naar beneden toe is afgerond. Het gaat er niet altijd om wie gelijk heeft, maar wat wijsheid is in voor- en nadelen. Dat was van meet af aan het dilemma bij de oorlog aan de terreur, en ook hier. Als men naïef begonnen is en verliest, moet men niet te gauw achteraf de regels van het spel gaan veranderen, of anders gaan uitleggen. Over de doden niets dan goeds. Kinderspel.

Niet-westerse immigranten, zoals Surinamers, Turken en Marokkanen in Nederland, zouden volgens een onderzoek grotere kans hebben om schizofrenie te krijgen dan de autochtone Nederlandse bevolking. De mate waarin het risico verhoogd is, verschilt per etnische groep, en loopt op tot zeven keer bij Marokkaanse mannen. Het risico is voor de tweede generatie immigranten nog hoger dan voor immigranten van de eerste generatie. Het onderzoek laat zien dat de verhoogde incidentie van schizofrenie vooral geldt voor allochtonen die wonen in wijken waar weinig anderen van hun eigen etnische groep leven. Daarnaast blijkt schizofrenie vaker in etnische groepen voor te komen als die groepen veel discriminatie ervaren. Popelen pop. Gezinshereniging? Volgens een onderzoeker van het Academisch Medisch Centrum in Amsterdam blijkt voorts dat bij schizofrene patiënten vaak een 'stotterend' gen voorkomt. Misschien

stottert dat gen wel door de speciale locatie van het AMC in Amsterdam Zuidoost, omdat daar veel allochtonen wonen. Misschien is het heimwee. Hoepelen. Op.

Toch moeten we eens bedenken dat ook maar weinig mensen in Nederland iets te vertellen hadden in het verleden. En die klagen en jammeren ook niet voortdurend, bij steeds weer nieuwe klaagmuren en huilmonumenten. Deze zijn een persoonlijke cultuur. Slaven waren misschien nog wel wat beter af dan de horigen, om maar een zijsprong te noemen. De daadwerkelijke slavendrijvers waren zelf de grootste slaven. Ze hadden niets. In feite hebben die de lethargische geest van de slavernij van onwetendheid alleen maar gekatalyseerd. Gelijkmatig verdeeld. Ginnegappen.

Doordat de betreffende groep hier niet als een terroristische kon worden aangemerkt, door een of ander gebrekkig vocabulaire van de leden, een gebrek aan een statuut of een ledenvergadering, of door andere gebrekkige moderne organisatiekwaliteiten, of juist door de doorknede geheimtaal van de ondergrondse, wie zal het zeggen, zijn in feite tal van informele shoarmatenten of cafés als waar de plannen zijn ontstaan, veroordeeld als terroristische groep. En na je dood begint de ellende pas.

Op een mooie zomerdag liep ik onbedoeld op straat langs het huis van een man voor wie ik een klusje had gedaan. Ik was van plan later die dag naar Zeeland te gaan voor een verjaardag. Hij opende zijn raam en duwde me een portret in handen, dat hij me schonk, maar waarvan hij geloof ik niet goed wist wat het was. Hij dacht dat dit wel bij mij hoorde. Ik keek wat beter en zag dat het een tekening was van Jan Toorop van de kerk van Domburg, als ik me goed herinner, met een ijzingwekkend portret van een oude Zeeuwse boer, en van een persoonlijke boodschap voorzien, die toen wel op mezelf leek te slaan. Het was werkelijk een prachtige tekening.

Toen ik doorvroeg, terwijl ik met dit ingelijste werk in mijn handen stond, vertelde hij me dat hij het had gevonden, en gekocht, in Katwijk. Ik heb hem op de hoogte gesteld van de aard en mogelijke waarde van het object, en hem even bedenkijd gegeven, en duwde het kunstwerk onder protest weer terug door het venster in zijn handen. Ik kreeg het later niet meer terug; ik heb er ook niet meer om gevraagd. Het kunstwerk was mogelijk in de Tweede Wereldoorlog voor iets anders geruild ofzo. Nieuwsgierig geworden, heb ik nog wel wat informatie ingewonnen, en zo bleek dat de bezitter van dit soort werk gebruikelijk in een slecht daglicht komt te staan, dan wel als fascist wordt bestempeld. Dus ik had niet al te grote wroeging over de gemiste kans.

Laten we ons niet al te zwaar vergalopperen, en laten we vooral niet vergeten wie er veelal het zwaarst gedupeerd zijn, de kunstenaars zelf, die hier over de rand van het graf meekijken. Of bestonden die kunstenaars helemaal niet? Laat in hun waarde.

Ik wil niet zeggen dat sommige makers van kunst in absolute zin en fysiek zwaarder zijn gedupeerd dan slachtoffers van de Holocaust, want dat zal de verwarring mij graag voor de voeten gooien, maar ik heb het nu over het puur geldelijke – en morele – karakter dat speelt tussen zowel de mogelijke eigenaren of erfgenamen als de bezitters en de maker. Veel kunst is in geld uitgedrukt meer waard geworden door de vele drama's daaromheen, verzameld in de geschiedenis. Dat is het sinistere. Verder speelt er in de kunst een element van privatisering, als in alle sectoren van de samenleving. En als men het geld dat hieromheen doelloos rondzwerft, en vaak statisch is, zou kunnen aanwenden, kunnen er op wereldschaal drama's opgelost worden.

Dat soort belangen speelt nu mondiaal – commercieel: 'Doe toch normaal, man', en dergelijke (nostalgisch) bevoogdende onzin over, door of op de (achter)deur van

Saartje tegen Swiebertje. Veel auteurs hebben geen rechten op hun eigen product, omdat ze meestal een contract hebben voor meerdere boeken, het vervolg is dan ook altijd minder interessant, maar er komt niemand tussen. Geen enkele belanghebbende is echter origineel, des te gieriger, dat is wat ik bedoelde met de kunstenaar die niet meer bestaat. We hadden het al over de georganiseerde misdaad. De schaal gaat altijd glijden als men iets niet begrijpt, dan gaat men dingen corrigeren naar de vorm, en verdraait zo de inhoud, uit een zeker onbehagen en een zekere oppervlakkigheid. Het compromis wordt dan echter nietszeggend. Meestal ontstaan die onduidelijkheid en dat gebrek aan objectiviteit uit de aanwezigheid van een of ander belang dat met leestekens prutst. Dat is toch vooropgezet in een zeker twijfelachtig gemoed. Wie hier de hand in had. Aanbetaling. Maandag wasdag. Onhandelbaar. Ik schrijf de arme kunstenaar geen sentiment toe. Veelal viereen sentimenten pas hoogtij naarmate er geld wordt verzameld. Er waren nakomelingen van kunsthandelaars die in de Tweede Wereldoorlog volstrekt bestolen zijn, toch zijn ze niet op zoek 'hun' kunst of 'hun' geld terug te krijgen; dat is een baan op zich. Ze zijn zelf kunst gaan maken. Ik wil niemand teleurstellen. Geen gouden kalf.

Het is allang bekend dat Nederlanders voor de hele wereldbevolking proberen te compenseren, een messiascomplex van vrouwelijke allure. Daarom lopen er veel zieltogende vrouwen rond in het café. Ik ken ze, smachtend op zoek naar een man omdat ze nog een kind willen, net voor de menopauze. Vaak sterven ze kort daarna. En er worden heimelijk grappen over gemaakt: "Ja, er is wel genoeg sperma in het stamcafé te vinden." Vroeg of laat willen ze een kind. Liefst van een zwakbegaafde. Denktank. Ik heb in ieder geval niets bijgedragen. De stamtafel. Stamboek. Tegelijkertijd vragen deze slachtoffers van de vrouwenemancipatie zich indringend en zelfs beschuldigend, nee aanmatigend, openlijk af of je vrouwen alleen maar nuttig vindt om kinderen te baren, alsof iemand dat ooit beweerd heeft. Inmiddels ben ikzelf hierdoor echter bevestigd dat dit inderdaad wel zo is, te bar, voor woorden, en dat vrouwen zonder kinderen volwassenen infantiliseren, en zelf grotendeels infantiel zijn. Hier is de hele (afwezigheid van) cultuur mee samengevat, er komt niks uit de barre grond. Allochtonen moeten dat maar opvangen, en worden verguisd. Zwangerschap is vaak eerder te laat, wat betekent onmogelijk, dan te vroeg. Zoals zoveel dingen. Maar kinderen leren snel, los van de seksuele overheidsvoorlichting. En de vrouw beweert nu dat zij (in plaats van God) de bron van de mensheid is! Dus wat heeft het nog voor zin commentaar te geven? Niet voor in de wieg gelegd. De baby die ze krijgen, zal wel geen meester zijn, die is meestal anoniem.

Leuke Aziatische mensen moeten natuurlijk altijd sympathiek blijven glimlachen. In het Westen krijgt men daar ook al allerlei – new age – cursussen in. Ze maken echter geen gebruik van de situatie, maar de situatie van hen. Wel worden hun belangen al sinds geruime tijd door allerlei acties mondiaal gesteund, en hun weinig ontwikkelde gevoel daarvoor (voor diezelfde belangen) mogelijk bevorderd. Maar dat is nog geen manipulatie. Ik ben het eens met de critici dat het zwak zou zijn als de dalai lama zich uitgerekend nu terugtrekt, want die deed daar wel een uitspraak over. Hij is als leider spiritueel politiek ook weer niet zo geliefd dat men dan Tibet gelijk onafhankelijkheid geeft. Tibet is destijds door China geannexeerd toen de Sovjet-Unie zich opvallend verdacht richting deze regio begon te bewapenen, als ik het goed heb. Gehecht belang. Ik kan hier niet voor instaan. En toen bestond de Sovjet-Unie ineens niet meer. Als ik zeg dat toen plotseling de Sovjet-Unie ineens niet meer bestond, bedoel ik daarmee: na het vooraf beweerde, zoals duidelijk is uit de context. Siberisch.

Altijd weer worden door de schoolmeester in Nederland op een stupide manier lettergrepen gecorrigeerd, die niet ter zake doen. Ik ben licht getraumatiseerd door dit verschijnsel, maar vooruit. Ingeprent. 'Wie denk je wel dat je bent!'

U bent zelf net als de media niet goed voorgelicht, of tenminste niet genoeg voorgelicht. Nederland is een land dat tussen Duitsland en Engeland, en niet Frankrijk ligt. Actie ondernemen. Niet geschoten is altijd mis. Buiten je boekje. Tibet lag al heel lang in de belangensfeer van Rusland, net zoals Afghanistan, maar ook van China. Het was al eerder een autonome provincie geweest van en lag dicht bij China, dat geef ik toe, u corrigeert mij weer: 'Ligt dicht bij China', maar dat zegt niets. Puzzelen kunnen we allemaal. Er was ook een concurrentie niet zozeer over de geografische ligging, als over twee verschillende soorten communisme, dat van China en dat van de Sovjet-Unie. Dat was een van de redenen dat China zo argwanend werd, en zich harder heeft opgesteld, en het Tibet uiteindelijk finaal heeft ingepakt, voor de Russen er vat op zouden krijgen. Voor het grijpen. Weggemoffeld.

Ik kan hier bezwaarlijk bronnen noemen, of eventuele kopstukken hier belachelijk maken voor de man in de straat in Nederland, die toch alles beter weet. Die zit al lang in zijn zelfgenoegzame vet te sudderen, en zal nooit onderzoeken of hij zich misschien toch niet heeft vergist in zijn onbedwingbare impuls tot corrigeren, al was God zijn getuige; daarom gelooft hij ook niet in die laatste, nog een voordeel, gezien de kwaliteit van zijn bevindingen. Speeltje. Een naald in een hooiberg. Schijngevecht. Groter mensen dan bierbrouwer Freddie Heineken bestaan er niet in dit universum van de Noordzeemist. Ik wil hier dan ook graag deze grote staatsman persoonlijk citeren: "God? Dat ben ik!" Oubollig. Het is fout afgelopen. Sloeber, antropomorf. Ik heb dus gezegd dat de Sovjet-Unie zich richting China bewapende; raketten werden op eigen grondgebied gestationeerd om daarna eventueel afgeschoten te worden en door de lucht te kunnen vliegen naar een of ander nader bepaald doel. Deze wapens hoeven niet als pakketten over land gesleept te worden, naar de Mount Everest ofzo, om dan van de berg afgeduwd te worden, maar zijn er uiteindelijk wel om land te kunnen bemachtigen. Zo begrepen de Chinezen dat in elk geval. Bergop. Smeltwater. Bergafwaarts. En bruin bier is niet goed voor de borstvoeding. Onkunde. Dank u voor uw aardrijkskundeles, die heb ik niet meer gehad sinds ik zojuist het buitengewoon lager onderwijs genoot. Ik voel me net alsof ik weer op de gang moet staan, toen ik zei dat een plus een drie was, en beweerde dat Nederland een provincie was van de moffen. Toch had ik geen ongelijk, meester. Dichter des vaderlands. Begrijpt u nu waarom het onderwijs in Nederland verrot is? Ik ga maar eens wat voorzichtiger zijn. Wat is de aard van een belediging? Beledigen mag hier toch niet? De volgende les krijgen we rekenen, kinderen. Daar zitten veel meer toepassingen in dan in geografie, bijvoorbeeld op geld. De meeste Nederlanders kunnen alleen maar optellen, vermenigvuldigen is onmogelijk voor ze, net zoals delen. Aftrekken kunnen ze zichzelf wel. Niet meetellen. Aftellen. Wist u trouwens dat Staphorst in Nederland ligt, en niet in Tibet? De status van Tibet: de eeuwige sneeuw van de Himalaya smelt door opwarming van de aarde, van vervuiling tot overstroming. Gletsjers ... Gangmaker. En toen was er koffie, net toen de aarde verging. Het ijs daalt tot ons. De Tibetaanse mastiff is een eigenzinnige hond. 'Wie ik wel niet ben.'

Nog geen procent van de wereldbevolking die tachtig procent had van het geld, maakte twintig procent van de wereld tachtig procent van de natuur ervoor op. Mark Twain: "The lie, as a virtue, a principle, is eternal; the lie, as a recreation, a solace, a refuge in time of need, the fourth Grace, the tenth Muse, man's best and surest friend is immortal." Maar Picasso zei: "Kunst is de leugen die de waarheid vertelt." Als er minder gevloekt wordt, zal er meer gelogen worden. Oneigenlijk.

Je kunt je afvragen wat grof taalgebruik is, en of dat wel te maken heeft met vormelijkheid. De grootste etter is het beleefdste, omdat hij zijn energie niet kwijt kan of wil. Uitdrukkingen kunnen afgeschaft worden omdat ze nergens op slaan, maar je kunt ook begrijpen dat ze een geheel andere toepassing hebben gekregen. Schaft. Taalverarming is dus geen optie. De betekenis van allerlei zaken wordt nu eenmaal van tijd tot tijd bijgesteld, en is daarnaast al vaak heel subjectief bepaald. Dat houdt geen woordenboek bij. Verbalisten staan stil, omdat ze niet denken. Spreken zonder denken is het echte vloeken. Iemand die te veel vruchteloos heeft nagedacht, kan beter eens vloeken. Als er minder gevloekt wordt, zal er nog meer gelogen worden.

De Schreeuw is terug. Het Munchmuseum in Oslo heeft in 2008 'De Schreeuw' van Edvard Munch opnieuw tentoongesteld. Het schilderij was in 2004 uit het museum gestolen, werd twee jaar geleden zwaar beschadigd teruggevonden, maar is eindelijk gerestaureerd. Schreeuwen kan weer, als het maar stil gebeurt. Dat is het tijdsbeeld.

Honderdduizenden Israëli's die kritisch stonden tegenover de zacht gezegd onvriendelijke houding van Israël tegen de Palestijnen hebben blijkbaar hun land al verlaten. Volgens de Israëlische auteur Nehemia Stessler in de krant Haaretz zou Israël zonder Amerikaanse steun onderworpen zijn aan een handelsembargo en "uit elk internationaal forum, om nog maar niet te spreken van de VN, gezet zijn" en het niet lang uitgehouden hebben, gezien zijn afhankelijkheid van de import van grondstoffen en de export van wapens.

Het is inderdaad belangrijk om allochtonen te betrekken bij de herdenking op 4 mei en (de viering op) 5 mei van het einde van de Tweede Wereldoorlog, maar dat gebeurt al, als ze zich echt betrokken voelen. Anders krijgen we weer allerlei dubbelzinnigheid waar veel mensen zich van afkeren, en die alleen maar schade oplevert voor iedereen. In landen als Marokko, destijds een Franse kolonie, is bijvoorbeeld niet meegewerkt aan de deportatie van de joden.

Of de eer van Lubbers, VN Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen, hij trok zich terug, gered is? Dat hangt ervan af. Ik weet niet hoe die billen eruitzien. Dat moet grondig onderzocht zijn door de rechter. Aanzijgen aantijgen. Ten voorbeeld. Als een man een vrouw aanspreekt, is het smaadt; aanraking is aanranding. Als een vrouw een man aanraakt, is het tien euro per minuut; zijn aansprakelijkheid is honderd euro per minuut, is gezegd – ik neem hier geen enkele verantwoordelijkheid voor. Draaikont. Ze drukken ieder nuttig begin de kop in. Lulletje rozenwater. Iedere stap vooruit. Kont tegen de krib. Ik was mijn handen in onschuld. Maar is Ruud wel aansprakelijk voor het in de billen knijpen van een lager geplaatste? Heeft hij niet in opdracht gehandeld, van mij, en is de secretaris-generaal van de Verenigde Naties daar niet uiteindelijk verantwoordelijk voor? Neem de schuld op. Wilde Ruud eens eindelijk een beetje meedoen, moet hij naar de rechter! Is het niet begrijpelijk na een lange carrière als man je billen te moeten knijpen, dat je nu eens eindelijk een vrouw in de billen kan knijpen, en is er geen andere manier om aan de top te komen dan wel te staan? In aanraking met de burens. Zo zachtjesaan. Geplaagd. Het antwoord is neen. Tegen te zitten. Nooit en te nimmer. Tegen te staan! Daar moet ie het mee doen. Het is in zijn geheel onbegrijpelijk. Hem te knijpen. Meedoen! Hij is toch niet voor niets minister-president van Nederland geweest? Na zo'n opleiding en hoeveelheid opgedane levenservaring kan zo iemand dat! Billijkheid. Waarom sta je anders aan de wereldtop? Voor Jan Lul. Aftoppen. Immuniteit is dus gewenst. Suikeroom. In den vreemde.

Waarom denkt u dat het vluchtelingenvraagstuk zo hoog op de agenda staat? Volgens Maitreya, de christus, en de meesters van wijsheid komt dat juist doordat dit soort zaken zo vaak voorkomt op een te laag niveau, een belediging aan het adres van de hogere normen en waarden van de Amerikaanse cultuur vanwaar hij is aangesteld. Daarom moet Ruud Lubbers het goede voorbeeld geven op een hoog niveau. Er moeten dan wel genoeg vrouwenbilen op hoog niveau aanwezig zijn. Maar ook weer niet al te hoog. In verzekerde bewaring. Uit je nek geluld. Billenkoek. Hoog spel. Dat is tenminste mijn persoonlijke smaak. Hoogverraad. Alleen nog aan de top de billen kunnen knippen is geen pleidooi voor afschaffing van een sociaal voorzieningenstelsel. Laat Ruud daar dus voortaan liever van afblijven. Hogeschool. Sluitspier. Ik sta paf. In veiligheid gesteld. Met de billen bloot.

De codes van 9-5, 0-85 (geboorte-dood) enzovoort, uitgedrukt in salarissen van nul tot oneindig, zouden ook eens opnieuw bezien moeten worden in de file. Er zijn mensen die 7 dagen per week, zo goed als 24 uur per dag werken voor noppes, zonder erkenning dan het werk zelf, omdat er te veel progressie in zit. Er zijn werklozen die, omdat ze niets te doen hebben, voor hen solliciteren, om hen aan een baan te helpen, puur uit spotzucht, onwetendheid en arrogantie, om macht uit te oefenen op een banaal niveau en deze mensen aan te passen aan dat schema, en omdat ze zelf niets anders kunnen. Er zou ook eens meer nagedacht moeten worden over kwaliteit in plaats van kwantiteit. Consistent. Doorbijten. Alsof er iets te doen is. Consideratie.

Ik vind het geen toeval dat juist degene die bescheiden wil zijn met het natrekken van persoonsgegevens, met een schandaal wordt geassocieerd door iemand die zijn naam 'ergens van kent', hoewel hier vanzelf geen kwade wil bestaat. Zo zit de wereld in elkaar en niet anders, en anders dan dat kennen de meeste mensen elkaar niet eens of zijn geïnteresseerd of gewend elkaar te kennen. En juist die mensen worden het makkelijkst slachtoffer van een intrige die er niet opuit zijn. Dat is een predicaat waar ook internet bol van staat, en dat zich het makkelijkst keert tegen de zeldzame figuur die niet op roddel uit is. Voor velen is het schandaal blijkbaar de enige manier om een vrouw te versieren, of zoiets. De buurt is vol roddel vermeerderd met smaad.

'Zij lijken op een hond liggend in de voerbak der ossen: hij eet niet, noch laat hij de ossen eten.'

Bekendheid is niet alleen een voordeel. Er wordt soms ook misbruik gemaakt van namen, mensen worden geschandaliseerd, alleen al op een naam of naamsverband; de gebruiker van de moderne communicatiemiddelen die denkt het wiel opnieuw te hebben uitgevonden, lijkt soms niet veel hoger te staan dan een ordinaire bezoeker van een peepshow, die is dan nog onschuldig. En de staat doet eraan mee. Dat heeft een negatieve invloed op de vrijheid van meningsuiting, mensen gaan zich dan ook meer anoniem uiten. Ik kan niet zeggen hoever dat gaat. En door jezelf hiertegen te verdedigen bevestig je alleen maar eenmaal ontstane misverstanden. Groot gelijk.

Met kerst kwam je een vrouw tegen die je vertelde over een soldaat (je was zijn naam vergeten) die slachtoffer werd van een zelfmoordactie met een auto op zijn tank, in de oorlog in Afghanistan. Hij was door de luchtdruk tegen de bovenkant van zijn tank gevlogen en had zijn nek gebroken. De annalen. Het verhaal was bekend bij het volk, je had er nog niet eerder van gehoord.

Zij kende de ouders en had tien jaar eerder een droom gehad over de jongen, dat die een dodelijk auto-ongeluk had. Nu was het blijkbaar zover. De moraal van het verhaal

is natuurlijk dat voor- en tegenstanders, omstandigheden, middel en doel, er ineens heel anders uit gaan zien. Denkt men al erg oppervlakkig over oorlog, de oorlog aan de terreur lijkt geboren uit en te dienen tot deze oppervlakkigheid. Dat ziet men ook aan de berichtgeving. Lauw, lauwer, lauweren. Met de nek aangekeken. Autonoom.

#### Pax Cultura.

En als ik zo vrij mag zijn, de oppervlakkige en veelal technische (en anekdotische) interpretatie van de begrippen oorlog en vrede alsmede leven en dood, en cultuur. Is het nu misschien eindelijk weer eens tijd om de Pax Cultura uit de kast te halen? Het Roerich-pact heeft weliswaar de voor de oorlog aan de terreur (te) vaak aangehaalde Tweede Wereldoorlog niet kunnen tegenhouden, het is daarom des te actueler. Zoals de Russische schilder en oprichter Nicholas Roerich zei: "Waar Vrede is, is Cultuur; waar Cultuur is, is Vrede." Ook pleitbezorger Michail Gorbatsjov, de laatste leider van de Sovjet-Unie, heeft dit ingezien. De Oorlog aan de Terreur was een overblijfsel van de Koude Oorlog tussen Oost en West, communisme en kapitalisme, zoals de Koude Oorlog een overblijfsel was van de toen nog niet begrepen Tweede Wereldoorlog.

Fundamentalisme. *Friendly fire*. Staakt-het-vuren. Versus delen en uitwisseling. Schilder van de jazz, Henk Mommaas, jazz is improvisatie, en kunstenaars maken geen slachtoffers. En nu is men in de oorlog gaan improviseren, en schiet men op eigen manschappen, en ziet men het verschil niet meer tussen vriend en vijand. Dat verschil was al onduidelijk, en bestaat hier misschien ook wel niet. Misschien zijn we wel onze eigen vijanden geworden, dan wel bestrijden we onszelf. 'Mens, ken uzelve.' Is tenslotte terrorisme ook niet niets anders dan improvisatie op oorlog? En is oorlog niet het fundamentalisme van de terreur? Daar is nog niet voldoende over nagedacht. Oorlog aan terreur was een fuik, net zoals café en openbaar vervoer; de ov-kaart. Het zou misschien nog optimistisch zijn als er een koloniale kant aan zat. De kantjes eraf lopen. De kans was groot dat er helemaal niets uit voortkwam. Zelfs Suriname dat door het naïeve Nederland tot onafhankelijkheid werd gedwongen (zelf had het daar geeneens zo bijster veel zin in) is achtergebleven met nauwelijks een deugdelijke grondwet. Gebiedsuitbreiding. De helft van het volk zat zo in Nederland. Afghanistan is altijd al een strategisch gebied geweest, voor de Russen, voor de Britten, eerder voor de Mongolen, en nog eerder voor de Ariërs die naar India trokken. Voor wat, hoort wat. Losse flodder. Wat voor naam ze ook verzinnen. Skelet. Wanneer twee honden vechten om een been, loopt de derde ermee heen. De kern van de hele oorlog is gematigd Kasjmir, met atoombommen en al eromheen, dat al vaak geïnfilteerd is geweest uit Afghanistan, en aan moslims een meerderheid kreeg. Pakistan en India kunnen op de langere termijn hun voordeel doen als ze slim zijn. Als het hierover moet gaan, zijn er nu meer moslims in het seculiere India dan in Pakistan. China annexeerde ook al een stuk Indiaas Kasjmir bij Tibet, Aksai Chin. Toen India en Pakistan gescheiden onafhankelijk werden van Groot-Brittannië, viel Pakistan Kasjmir binnen, en Kasjmir viel stamoudsten te raadplegen en keuze van de maharadja van Kasjmir India toe. India had het overige deel ook gelijk terug kunnen pakken, maar daar de Verenigde Naties nog jong waren, wilde Jawaharlal Nehru, de eerste premier van lidstaat India, eigenlijk geen problemen maken, en zo ontstonden het Pakistaanse Azad Kasjmir en de Noordelijke Gebieden waarvan Shaksgam weer werd verruild met China voor militaire steun. India en de wereld bleven verdeeld. Hij delegeerde Kasjmir aan de VN, en sponsorde China als lid van de Veiligheidsraad van de VN; China viel in 1950 tussenliggend buurland Tibet, bevriend met India, binnen.

De oudste cartoons in onze beschaving komen oorspronkelijk uit Mesopotamië, als ik

het goed heb, de omgeving van het huidige Irak dus, waar ook de oudste cafés uit diezelfde, deze, beschaving bestonden, inmiddels ook al zo goed als verboden of in ongenade gevallen. Een cartoon is in feite ouder dan het geschreven woord, en het schrift is zelfs gebaseerd op de cartoon, zoals ook het Chinees nog steeds is gebaseerd op de getekende voorstelling. Dat zegt genoeg. Een café is een vrijplaats. Vrij spreken. Zonder cartoon zou er nooit enig schrift hebben bestaan. In zekere zin hadden mensen toen mogelijk meer plezier dan nu. Onze beschaving is bij uitstek gespecialiseerd in de karikatuur. Zopas is het eerste stripboek over het leven van Jezus uitgekomen in het Zeeuws. Dat was, zoals alle goddelijke geschriften, geïnspireerd. De griezel. Autorit, air. Overgeleverd aan de autoriteiten. Als ze je ziel niet kunnen krijgen je lichaam. In de tijd van het jaar. Ouderling. Het geloof in de wetenschap is te groot. Dat wil niet zeggen dat de medische wetenschap niet tot grote dingen in staat is gebleken en nog steeds op die weg voortschrijdt. Maar mensen schijnen soms hun eigen lichaam niet meer te kennen, en kunnen de noodzakelijke kwaliteit van dat bewustzijn niet bij voorbaat aan deskundigen overlaten dan wel -dragen. Er moet te allen tijde een zeker zelfbeschikkingsrecht blijven bestaan en beschermd worden. Het leven is een kunst, geen wetenschap. Dan weet je 't zeker.

Een verdrag heeft nut, want de mens heeft een vrije wil, en weet al nauwelijks hoe die te gebruiken zonder bommen te maken en weer te verbieden. India en Pakistan hebben allebei de atoombom, derhalve mogen ze meepraten, en kunnen ze misschien een verdrag sluiten, dat is waar die bommen goed voor zijn. Dat men ondanks dat bepaalde landen nu niet mee willen doen aan een verdrag dat toch tekent, is enkel verstandig, en is geen negatieve anticipatie, en is geen grootheidswaanzin. In toom.

Als de vrouw in de overgang komt, kan zij altijd nog Maitreya dienen op een andere manier en neemt een abonnement op *Share*. Dat beveel ik u dan ook aan, anders was deze discussie hier waarschijnlijk niet ontstaan. Stapelgek. Een vurig aanhanger. Bevolkingsdaling of -groei is het domein van de onafhankelijke vrouw geworden, als het dat vroeger al niet was. Zij heeft nu vaak gestudeerd, en kan beter een carrière beginnen, maar heeft nauwelijks enige zelfkennis; zij is een wraakgierig en afgunstig leeghoofd met opgestapelde feiten in haar achterbak, en zal het altijd fantastisch vinden de mensheid uit te roeien. Haar enige chantagemiddel is het feit dat zij kinderen kan baren, opzienbarend, en dat kan weigeren. Mannen zijn bijzaak. Al eerder in de menselijke beschaving zijn hierdoor complete rassen van de aardbodem verdwenen, of bijna verdwenen; de aap heeft het toen overgenomen en de eer gekregen onze stamvader te zijn, want zo is het gegaan, en de strikte regelgeving met betrekking tot vrouwen die nog steeds terug te vinden is in sommige religies, is een overblijfsel van de reactie daarop uit vervlogen tijden. Moraalridder. Juist enige genoten opleiding is geschikt om kinderen te krijgen, omdat dit anders overgelaten wordt aan onderontwikkelden die niet kunnen denken en dus ook niet kunnen kiezen, en zo komt de evolutie van de soort in het gedrang. Mevrouw wil een domme man die ze de baas kan. Domper. Zoals ik aan de hand van het voorbeeld van de aap zei, is dat al eerder gebeurd, en heeft er regressie plaatsgevonden, snotaap.

"Een ruiter viel van 't paard, en sinds die tijd noemde ieder die van 't paard viel zich een ruiter", zei dus Multatuli. In het zadel geholpen. Op het witte paard. Verwittigd. Op zwart zaad. Man en paard. Daarom is Afrika zo romantisch. Doordraven. Maar ja. Verder dan de rosse buurt komt het besef van de natuur niet bij een Amsterdammer.



En nu gebeurt dat weer, zoals men ziet aan de ongelooflijke minderwaardige randdebielen die er rondlopen. Men zal dit wanhopig door de techniek trachten te compenseren, eventueel met genetische manipulatie. Daardoor werd ook Atlantis gecorrumpeerd; daar komt ons huidige sekseprobleem namelijk vandaan, op de huid. Daar is echter niets anders tegen te doen dan dit als een les te zien om de eigen verantwoordelijkheid te nemen. Maar dat besef bezit de kip helaas niet. Om die reden ziet ze het zelfs nog minder zitten om kinderen te krijgen, als er inmiddels tenminste nog iemand in haar is geïnteresseerd, want het is krijgen en niet nemen. De pil. Als u begrijpt hoe karma, oorzaak en gevolg, en reïncarnatie in elkaar zitten, dan begrijpt u dat de glorie van de emancipatie er heel anders uit gaat zien dan tot nog toe verondersteld, en wel in de eerste plaats voor de verantwoordelijken en de directe betrokkenen, die hun korzelige kippenverstand boven de natuur geplaatst hebben. Gewoontegetrouw. Ze zaten me op de huid. Eigentijds. Het is erger dan je denkt.

Dat noemde men vroeger hoogmoed, nu de beurs. En daarmee komt de mensheid ten val, of gaat minderwaardige producten leveren: (dan) zichzelf. Gelicht, niet zo verlicht. Mensen hebben geen organisch gevoel meer, en zien noodgedwongen alles in termen van belastingen. We zijn weer even in Zeeland, want Agathie Christie zei dat zoals het dorp is de wereld is. We gaan trouwen. Er is toch al een arrestatiebevel uitgevaardigd.

Wie op Noord-Beveland wil trouwen moet 155 euro betalen, wie op Schouwen-Duiveland wil trouwen moet door de week 543 euro betalen, en op zaterdag 918 euro. Apathie. Aap uit de mouw. Bevelland. Duivelland. Wat en hoe. Wie wat hoe, waarom.

Een kennis woonde samen met zijn vriendin op Schouwen-Duiveland, ze hadden vier kinderen. Zij had eerder heroïne gebruikt, maar toen ze zwanger werd en haar eerste kind kreeg, stopte ze daar zonder problemen mee. In deze leuke familie met gezonde, intelligente kinderen besloten de ouders ten langen leste te trouwen, om zich sociaal wat aan te passen, en ging het huwelijk binnen een jaar dramatisch stuk; het was net een film. De vrouw werd gedwongen opgenomen in een gekkenhuis – door de politie opgepakt – en ontsnapte, dit alles omdat ze zei dat ze niet gek was. Heel romantisch.

Oorlog aan terreur met alle dubbelhartigheid, controle en identiteitskaarten was in volle gang. Op het eiland Tholen zijn zojuist bid- en dankdag (voor de gewassen) als vrije dag afgeschaft, omdat de Partij van de Arbeid daar een meerderheid kreeg in de gemeenteraad. De PvdA zegt dat we nu eindelijk eens normaal kunnen gaan doen, geen folklore. Gilde. We kunnen nu alles verwachten. Heel de wereld staat in brand.

Ik vier de dagen niet, maar ik vind zoiets als biddag wel iets rustieks en romantisch hebben, als ik in de buurt ben. Per slot van rekening is God de vrije natuur, een vrije dag. Daar geloofde Spinoza al in. Laat ons bidden. En ook Maitreya is voor een beter milieu. Spinazie. Dan hij. Een heiden is gewoon een bewoner van een heide. Bidvalk.

De wereld is in een impasse beland waaruit geen duidelijke uitweg is. Het blinde volgen van de marktwerking heeft de landen in hun felle strijd om markten en winsten tot stilstand gebracht. Sommige handelen behoedzamer wanneer hun economieën wankelen, andere, vooral nieuwere rijke landen, houden stug vol, zinnend op nog meer. Het begint de meer ervaren landen te dagen dat het niet goed gaat, dat de toekomst er somberder uitziet dan zou moeten, en dat een ineenstorting mogelijk niet veraf is. Het lijkt af en toe alsof er zich een nieuw realisme aandient.

De arme boer in een derdewereldland zou moeten profiteren van de opbrengst van zijn werk, wat niet gebeurt. De ontwikkelde wereld produceert zoveel dat het de wereldmarkten kan beheersen. Het stelt de prijzen vast van haar producten en, vanwege haar natuurlijke hulpbronnen, ook de prijzen van de producten uit de derde wereld. Men verlangt van de derdewereldlanden grondstoffen en producten tegen een prijs die ertoe leidt dat hun levensstandaard slechts heel laag kan zijn; één miljard mensen leeft onder de armoedegrens en ongeveer 38 miljoen komen om van de honger. Toch vragen we voor onze hulpbronnen, voor onze productie, de hoogste prijs die we kunnen krijgen op de wereldmarkt, zodat we ons zeer kunstmatige levensniveau kunnen handhaven. Mensen in de VS, Europa en Japan leven op de rug van de derde wereld. Dat is de werkelijkheid. De reden dat we het niet zien, is onze zelfgenoegzaamheid. Maitreya noemt zelfgenoegzaamheid "de bron van alle kwaad". De derde wereldoorlog is de oorlog om de derde wereld, valt zwaar op een lege maag.

De opluchting die van Barack Obama uitgaat, is dat hij niet of nauwelijks over huidskleur of andere bijkomstigheden op- of afgeeft, hetgeen een eigenschap is die afwezig is bij veel, minder begaafde, tijdgenoten, een leegte die voor inderdaad de meerderheid nog als enige – veelal voor- of onderhuidse – maatstaf lijkt te gelden in allerlei selecties in een wereld die niet wil discrimineren, maar iedereen daarmee terroriseert, ieder positief gevoel in de kiem smoort, en het embryo weggooit. Dit is een doodvermoeiende instelling die is ontstaan aan de Universiteit van Amsterdam, en later naar verluidt is verhuisd naar café Scharrebier, en de HEMA (Hollandse Eenheidsprijzen Maatschappij) en andere warenhuizen, en die zich zo over de rest van de wereld heeft verspreid, en wat mij betreft ten grondslag ligt aan de oorlog aan de terreur. Er waren over dit soort zaken al zorgen geuit bij president Bill Clinton en vicepresident Al Gore, in de laatste week van hun gezamenlijke werk in het Witte Huis, de hoop is uitgesproken dat ze met hun werk door zouden gaan, ook indien Al Gore de komende verkiezingen niet zou winnen, van aankomend president George Bush, wat ze gedaan hebben. Het was zinloos nog spijkers op laag water te zoeken. In de buurt van Scharrebier stond een zeemanshuis waar internationale christenen zitten en waar voor de deur ook soep wordt opgeschepd voor daklozen. Hiervandaan liepen ze eerder al met een kruis op wieltes door de stad. Foltering. Kruisbestuiving. De koers waarin de Partij van de Arbeid weldadig en romantisch verder naar de afgrond van een waterval naar beneden wordt gesleurd, is de enig mogelijke koers voor de partij. Er kwamen nogal wat zeelui in café Scharrebier. Lukt het een beetje? Van varen is dus geen sprake, wel van gevaren, hopen, tot alle koersen onderuitgaan. Er staan wel kaarsen in het café voor de zeelieden die onderweg zijn, en er hangt een kaart waar hun positie op zee wordt bijgehouden. Je vaart er blind op. Bij de vleet. De Partij van de Arbeid kan de samenleving niet redden of verder integreren, maar moet zichzelf integreren, dat wil zeggen het hoofd boven water zien te houden in de stroomversnelling van de tijd en al dan niet met (de overblijfselen van) hetzelfde schuitje waar we inzitten te pletter slaan, of in nieuw vaarwater komen. Kaarsrecht.

Alle landen van de Europese Unie zijn verschillend van elkaar meer dan de som. Er schuilen meerdere gevaren in te proberen die landen, die door verschillende stralen van energie gekenmerkt worden, tot één Europa samen te smeden. Allerlei speciale hoedanigheden maken Engeland, Ierland, Nederland, Frankrijk, Spanje, Duitsland enzovoort allemaal op een andere manier tot wat ze zijn, zodat ze iets bij kunnen dragen dat uniek en individueel is, en waarmee ze elkaar kunnen aanvullen. Het kan juist verdeeldheid en verwarring in de hand werken om te proberen van al die landen één staat te maken, met grondwet en centrale regering. De hoge nood en de haast zijn

ontstaan door het schandelijk einde van de Sovjet-Unie die men blijkbaar nooit meer terug wilde zien. De EU is een strategisch en ten dele Amerikaans belang geworden dat pas na dat van de – militaire – Noord-Atlantische Verdragsorganisatie (NAVO) kwam of daar tenminste mee samenhangt. Dat reflecteert zich in de grondwet, en refereert in feite aan (het gebied van) de vroegere Sovjet-Unie. Aan de grond.

U hebt gelijk als u zegt dat we te maken hebben met een vorm van voyeurisme, en ik voeg daaraan toe: van een zodanig duistere, af- en ongunstige soort, dat veel mensen denken dat ze gek geworden zijn, wat het systeem doelgericht en gelijk zal beamen. Zij die dat denken, moeten zich echter gesteund voelen dat ze dat niet zijn; diegenen die gek geworden zijn, weten het zelf niet, het is hun mate van onbewustheid die tot deze excessen leidt. Zij spiegelen zich steeds meer aan hoe anderen hen zien of over hen denken – vooral dat laatste wat die anderen normaal gesproken helemaal niet doen of kunnen, dus dat is illusie dubbelop – omdat ze niet meer weten wie ze zelf zijn en omgekeerd, een vicieuze cirkel. Misschien is het ook wel zo dat ze dat nooit geweten hebben. Want die onwetendheid was al verplichte leerstof. Inschikkelijk. Verstoofd. Dat is het systeem.

Afhankelijkheid van technologie zal enerzijds waarschijnlijk nog verder toenemen, wel zou aan de andere kant de afhankelijkheid van mensen *in ruimere zin* hierdoor kunnen afnemen. Gevangene van je geweten. Gemiste kans, aangestoken de mist in.

Over de gevaren van het breken van codes, die manier van denken lijkt tegenwoordig een beetje een hype bij een schuldbevuste overheid. Het is de romantiek van staat en wetenschap om uit te zoeken hoe hun ontwikkelde codes gekraakt kunnen worden, zoals van de kruisridder die zijn vrouw een kuisheidsgordel gaf. Die laatste oplossing is inmiddels niet langer aanvaardbaar.

Voor technologisch kwetsbare systemen kunnen mogelijk oplossingen bestaan. Laten we hopen dat die worden gevonden voor doelen die zin hebben, en niet voor onzinnige doelen zoals een ov-kaart of een paspoort. Een paspoort heeft nog een bepaald nut. Maar als ook dat nut zijn doel voorbijstreeft door een kunstmatige scheiding tussen de staat en de massa, zoals in de middeleeuwen toen bewaakte vestingmuren de belangen van de tijd moesten veiligstellen tegen de anarchie en ellende van het platteland, ontstaan de problemen. Tegenwoordig worden allerlei belangen, ook publieke, elektronisch beveiligd, maar deze geavanceerde maatregel laat ons aan de andere kant een kwetsbaar maatschappijbeeld zien. Slakkenhuis. Er zal een wetenschap ontstaan waar sedert de oude Grieken niet meer in werd geloofd en een betere balans worden gevonden tussen middel en doel. Omdat dat punt nog niet is bereikt, maakt men zich vooral zorgen om de middelen. Maar dat een echt nieuw millennium nog moet komen, suggereert niet bij voorbaat een bug. Een meer rationeel maatschappijbeeld zal langzaam opdoemen, met oog voor inherente verschillen, anders dan de standaard beveiligde gazons. En we zullen hopelijk worden bijgestaan door meer verlichte geesten dan waar we tot nu toe aan gewend zijn. Het kwam me de oren uit. Laat ons bidden, oremus. Een en al oor. Zaak. Een ander punt is dat een sociaal probleem vaak wordt aangezien voor een technisch probleem, en dat is de malaise die het probleem heeft doen ontstaan. Gereedschap. De muren hebben oren. Het zit tussen je oren. Volmondig. Kopstoot.

Afluisteren en allerlei controle zijn een afgeleide vorm van voyeurisme. Oraal. Oorkonde. Niet alleen de ogen willen wat, maar blijkbaar ook de oren. Lekkage.

Lekker. Lek. Ik heb trouwens net een jongedame ontmoet uit Orenburg, Rusland. Bij het zoeken naar een oplossing van het probleem van steeds verdergaande controle op en repressie van onze menselijke communicatie, denken we vanzelf weer aan het baanbrekend onderzoek van Wilhelm Reich en zijn ontdekking van werkelijk seks als een etherische energie, zogenoemde orgonenenergie. Hij ontwierp hiertoe een orgonaccumulator die vermeend de meest ernstige psychische stoornissen kon genezen, zoals van onze telefoon. Zie orgasme. Wel belandde hij voor zijn werk in Amerika in de gevangenis. Ook legde hij een wetenschappelijk verband tussen de opkomst van allerlei vormen van fascisme en de aantasting van de energie, van het slangenvuur of de kundalini die geleider schijnt te zijn van telepathische processen. Uit noodzaak is daarom telepathie nog de enige mogelijke vorm van telefonie. De staat beschikt niet over orgonenenergie, daarom kan hij ook niet zo goed communiceren en bestaan er zulke misverstanden, en probeert deze energie af te tappen van de burger. Een beetje flauw en onbezonnen, dubbelzinnig, want zo werkt het natuurlijk niet. Ogen en oren tekort. Seks is een rekbaar begrip. Orgie orenmaffia. Oorverdovend. Maar de meesters gebruiken nu dus geen telefoon meer. Wijsheid. Hoe moeten ze ons dan bereiken, verstoken als we zijn? Orakel. Oordeel zelf.

De drugscultuur is een vervalsing van de bewustwording van samen delen en spirituele verlichting die in de jaren zestig zijn ingeburgerd, en heeft die zaken helpen inburgeren, maar is oorzaak van het rookverbod en allerlei andere oppervlakkigheid en repressie, die wat mij betreft gezamenlijk afgeschaft kunnen worden. Een verbod van hasj is misschien niet nodig, maar men moet echt dringend in gaan zien dat hier geen hogere bewustzijnsgebieden worden bereikt of ter sprake zijn, maar mogelijk wel lagere, met negatieve en vaak durende gevolgen voor ons onderscheid. Er wordt hier een receptieve spiritualiteit ontwikkeld die bij primitieve fasen van onze ontwikkeling hoort die achter ons zouden moeten liggen. Voor westerse rassen is het trouwens nog iets minder geschikt dan voor andere. Dat is een verder probleem vanwege de democratisering van de massa die wordt beoogd. Daarom is men zo geëmotioneerd tegen racisme, dat wordt deels ingegeven door de drugsmaffia die vanuit de lagere astrale gebieden werkt. Goesting. Er ging me een licht op. Het zou wel fijn zijn als de vooroordelen tegen drugs niet afgewenteld worden op spiritualiteit, zoals dat meestal gebeurt. Zelden werd zoveel hasj gerookt als op het Christelijk Lyceum voor Zeeland te Goes, waar premier Jan Peter Balkenende zat. Met alle gevolgen van dien. Draai om je oren. Geen groot licht. We kunnen de taal van objecten bestuderen aan hun uitstraling. Als men een verzameling objecten tegelijkertijd en met dezelfde intentie gemaakt bij elkaar neemt, zou men de uitstraling van hun ontstaanstijdperk kunnen zien. We kunnen op die manier de betekenis daarvan bestuderen. Dat onderschrijven we. Kunstobjecten fungeren ook als reservoir van geaccumuleerde aura's, en de creatieve emanaties van hun vorige eigenaren blijven er veel langer inzitten dan men zou vermoeden. Soms bijna religieuze kunstwerken hebben toch geen mooie uitstraling, omdat ze werden gemaakt vanuit een bepaalde gierigheid, en in steeds meer grijpgrage handen vielen. Droog achter je oren. Van de hand gedaan. Lustobject. Soms wordt een kunstobject de wereld ingestuurd om een bepaalde taak te vervullen. Ik heb daaraan meegedaan ... ter bevordering van meer mensenkennis bijvoorbeeld.

De tijd is een constructie van de hersenen en een illusie. Daarop zijn ons banenplan en onze economie gebaseerd. Maar met natuur of met de realiteit heeft dit niets te maken. De tijd wordt gemanipuleerd, maar blijft een illusie, de klok rond. De wijzer draait zinloos rond, maar blijft toch in het midden. Dat is de wijsheid. Door de klok

voor- of achteruit te zetten, zal de zon niet vroeger of later op- of ondergaan. Door de zomertijd komt er geen zomer. We zullen ook niet langer leven, tenzij we naar de natuur luisteren. Tijd is geld. Tijd is de tussentijd. Niet te lijmen. Kwik. Ik heb al steun ingeroepen. Tussen twee vuren. De temperatuur. Natuurgetrouw. Aan de grote klok gehangen. Tekenen van de tijd.

Hier moet ik u weer een compliment geven, die in een paar woorden het probleem van privacy en eenzaamheid hebt opgelost. Er is geen andere tijd dan verleden tijd.

Je grenzen kennen is een kwestie van levenskunst. Sommige ruim- en vrijdenkende mensen kennen geen grenzen. En dat wordt te vaak bij voorbaat als een negatieve indicatie beschouwd. Kunst is in de eerste plaats levenskunst, hoewel dat al te pathetisch klinkt. Het is nog simpeler. Door commercie wordt vrijmoedigheid zodanig aangetast van mensen dat ze zich gefrustreerd voelen. Dat deze beperking werkelijk door hebzucht is ontstaan, wordt niet door iedereen even goed begrepen: "Ik geef toch dit en dat, en doneer zoveel aan arme landen?!" Hebzucht is niet hetzelfde als het al dan niet hebben van veel geld, of daarover afgunstig te zijn, maar is een beperkende angst in de levenshouding. Die angst heeft een symbiotische verhouding met hebzucht. Hebzucht en angst zijn bijna een en hetzelfde, of zijn complementair, maar zijn ook weer niet hetzelfde als zuinigheid.

Mensen die je al jaren kent, beginnen je plotseling met *u* aan te spreken, omdat er nu eenmaal dergelijke normen en waarden worden gepredikt en gepraktiseerd, die een of ander *maatschappelijk profiel* passen. Ze vertrouwden het toch al niet zo.

Het is juist het gebrek aan cultuur dat geen common sense kent, dat onbeschoftheid wordt. Het grijpt maar om zich heen. Tenenkrommend politiek correct. Zelfcensuur. De Britten staan bekend als het meest welgemanierde volk ter wereld, los van wat hooligans, maar spreken iedereen aan met *je* (*you* is *je* of *jij*, en geen *u*). Je van het, dat is de kern van beleefdheid: om geen dubbele maatstaven te hanteren.

De meeste Europese culturen hanteren nog de *u*-vorm en de *jij*-vorm naast elkaar, maar het is pijnlijk te zien op welke gronden mensen althans in Nederland voor het een of het ander kiezen, het heeft te maken met status of leeftijd, autoriteit of onbekendheid, of angst, of afkomst, maar nooit met sympathie, en ook niet met werkelijk respect. Alstublieft dankjewel: door elkaar gebruiken is een barbarisme. Vooral veel leden uit sociaal zwakkere groepen, onder meer allochtonen of vrouwen, worden of zijn al aangeleerd of hebben aangenomen buitengewoon beleefd te zijn. Ze gedragen zich soms onnodig onderdanig, wat een zekere dubbelzinnigheid in de hand werkt. Anderen doen dat juist weer niet, zoals ikzelf. Maar met verstandhouding heeft dit alles niets te maken. Rabarber. U behandel ik als soort, niet als individu.

Ik ben toch blij dat de Engelsen en niet de Hollanders ooit de hegemonie hebben verkregen waaruit de huidige mondiale samenleving is voortgekomen. Alleen om voornoemde reden is het Brits Imperium ontstaan, dat is cultuur en de toekomst. Je *bent* beleefd, dat is altijd passief, of je *hebt* geleefd – of leeft nog steeds, dat is actief. En de pas afsnijden, afgedwongen activiteit is de passiviteit van de slaaf. Kinnesinne. Men zou ook eens moeten nadenken waarom vooral de Duitse, maar ook de Nederlandse taal, veel mannelijke en vrouwelijke vormen uit het Latijn (en de daaraan voorafgaande oude culturen) heeft omgedraaid. Zon en maan zijn in het Duits respectievelijk vrouwelijk en mannelijk, wat Pythagoras tegensprekt. Rara. Zon is zoon. Het Oog van Ra was in het oude Egypte de vrouwelijke zon, Aton was tenminste tweeledig, maar had toch meer van het mannelijke aspect van de zon. Hierdoor is de Tweede Wereldoorlog ontstaan. De verwarring van mannelijk en vrouwelijk is de kern, van het principe – van beleefdheid. Wel, namen we voor.

Voornaám. Bij de naam genoemd. Bijnaam. Vóórnaam. What's in a name. Racisme. Er zijn ook vrouwelijk en mannelijk gepolariseerde landen. Vrouw is vorm, man is inhoud. Vormelijkheid is vooral vrouwelijk en speelt een dergelijk belangrijke rol omdat we in een materialistische maatschappij leven. Niemand heeft een vrouw ooit de vijf gegeven, voor zover ik weet. Ze zou zich beledigd voelen, en doet zoiets zelf ook niet, vooral geen vreemdelingen, die de meeste mensen voor haar zijn. Open hand. Ik zeg zelf trouwens alleen u in de schrijftaal of tegen ambtsbekleders die ik in die hoedanigheid spreek, of uit ironie, en verder alleen tegen vrouwen. Dat laatste is justitieel. Een vuist maken. Ze lachen in hun vuistje. De vijf zintuigen. Handdruk. Plus twee. Pluspunt. Geheimzinnig een-tweetje. Aan elkaar gewaagd. Handtastelijk. Veroordeeld op de lange termijn, merken ze niet gelijk dat ik afscheid nam in de ziel.

To be or not to be, Shakespeare's Hamlet is vergeleken met Oedipus, en met het *oedipuscomplex*. Als Hamlets beste vriend en vertrouweling Horatio Canada is, en Hamlet, die zijn oom Claudius doodt, Amerika, dan is Hamlets vader Engeland, en Claudius, die Hamlets vader vermoordde om met diens moeder te kunnen trouwen, Schotland. De moeder, die in plaats van Hamlet per ongeluk werd vergiftigd door Claudius, moet het Brits Imperium zijn geweest. Ophelia die, verliefd op Hamlet, zangerig zelfmoord pleegt na Hamlets moord op haar vader Polonius, is India. Haar broer Laërtes, die omkomt in zijn wraak op Hamlet, heeft in Frankrijk gestudeerd.

Mogen is het goede woord. Sportlieden zijn niet moreel verplicht te protesteren. Wel is een Olympische fakkel op haar route naar de Mount Everest, de hoogste berg ter wereld, in Tibet zowel een mooi gevoel als een protserig symbool van de Olympische Spelen in China op 8/8/8, en een politiek gebruikmaken van de gelegenheid om het verdrukte Tibet weer eens als Chinese provincie te bevestigen en op de kaart te zetten. Dit is zelfs voor de meest vredelievende Tibetanen, zoals de universele denker Djwhal Khul, die huis en haard heeft moeten verlaten, meer dan alleen maar opportunisme. Dus als wij niet gebruikmaken van de gelegenheid, doen zij het. 'Als je je niet met politiek bezighoudt, houdt de politiek zich bezig met jou.' Huisvrede, breuk.

Mensenrechten worden in China geschonden, en dat zou ook karma kunnen zijn, al was het voor de toekomst. Vat dit dus niet op als excuus maar als hypothese; karma is een Aziatisch begrip. Weg te halen zonder te weten wat je ervoor in de plaats stelt.

In China zijn er veel kinderen met schrikbarende geboortefwijkingen geboren die in de Britse pers al met milieuverontreiniging in verband gebracht zijn. Nee, dan had ik net zo lief Engeland als kolonisator gehad, met zo iemand als Francis Younghusband. Toen de Britten uit Azië vertrokken, ontstond er een machtsvacuüm dat keurig netjes door de Chinezen is opgevuld.

Amerikanen hebben verstand noch van politiek noch van milieu, en zijn nog steeds aan het dekoloniseren – tot de aarde zelf uit haar baan om de zon raakt. Omstreeks.

Plusminus. Verontrust. Wat doet die man hier?

Kanker, waar iedereen door erover na te denken al in een soort gebed raakt, en blijkbaar niet meer helemaal helder kan nadenken of dat durft, is naar beweerd een zeer oude ziekte. Hierbij raken de cellen in een wildgroei, zeg maar. Het genetisch materiaal werkt wel, maar te enthousiast. Circa.

De analogie is die van hebzucht, het materialisme dat immers allerlei zaken produceert, niet alleen zonder nut, maar het bestaande gezonde weefsel van de planeet verdringend en vernietigend. Vooral smakeloos. Lanceren. Dat is in verband gebracht met de vrije markt. Een heilloze weg. Losbandig. Volgens de kenners ligt de oorzaak in oude tijden waar met genetisch materiaal van en door de mens is geknoeid, en als dat zo zou zijn, dan is het raadzaam goed na te denken over deze oprukkende mode, omdat men hiermee weleens het paard achter de wagen zou kunnen spannen. Met het argument van de Amerikaanse expedities naar Mars ten nutte van de ontwikkeling van onze aardse wetenschap en techniek en verdere toegepaste medische mogelijkheden een omweg tot algemeen menselijk heil dus. De paardenrennen kunnen beginnen. Je moet jezelf maar zien te bedruipen. Wroeten. Opmars. God is trouwens niet gevonden op Mars. Martelen. Mee te telen. Mee te tellen. Aftellen. Maar dat kan aan de onderzoeksmethode liggen. Martelaar.

Over de rooie. Vergelijkend materiaal.

Er werd, zegt men, een heel team psychologen op Oranje afgezet na het drama van Boulahrouz, de speler wiens vrouw een doodgeboren kind had tijdens het Europees kampioenschap voetbal. Daarom zou Oranje met een rouwband tegen Rusland spelen, na de succesvolle eerste drie winnende wedstrijden voor Nederland, en was de toon gezet voor een nederlaag.

De wedstrijd daarvoor tegen Roemenië was bijna het hele elftal verwisseld door bondscoach Van Basten, dus Boulahrouz had niet mee hoeven spelen, maar hij diende voor de hele wereld als voorbeeld hoe solidair Nederland wel is.

Dat het lot tijdens het EK een doodgeboren kind organiseerde voor een topspeler, is tragisch, maar was een vooruitblik op het verdere verloop van het EK, dat Nederland al in zijn zak leek te hebben, ware het niet bezwaken voor de reflectie. Overweldigd. En dit was de samenvatting. Op de spits gedreven.

Nederland was zo goed uitgerust tegen Rusland dat het maar niet wakker werd.

De kolonisatiepolitiek van Amerika op de planeet Mars staat symbool voor een multiculturele samenleving in het rood, en dient daartoe als voorbeeld. Afgepeld.

Nu de oorlog in Irak was mislukt, moest de rode planeet de glorie brengen: over de rooie. Ze moeten hun heil maar ergens anders zoeken, nog een partij krankzinniger.

De Amerikaanse expedities naar Irak en Mars – god van de oorlog – gingen ten koste van wetenschappelijk onderzoek naar alternatieve energiebronnen, die zo actueel zijn voor de mens. En omgekeerd was Irak vanwege zijn conventionele energiebronnen daarom zo belangrijk. Niet op de man spelen. Op de bal.

Uit spelen of uitspelen. Tegenhebben. De bal is rond. Leeglopen verontrustend.

Pythagoras zei al dat de aarde rond is, maar kon dat alleen maar aantonen aan de hand van een bal. Uitgespeld. Ballet.

Men moet de metafoor beter bestuderen. Liefde is haat.

Als de aarde wordt verwoest, zal Mars ons niet adopteren.

Opgehitst. En geen psycholoog die uitkomst brengt. Te baldadig.

Het maakt niet zoveel uit of het koningshuis is te vertrouwen; niemand is te vertrouwen. De onderdanen deden je allemaal wat te graag niet te vertrouwen.

De koning had een niet al te grote macht in Nederland en was te vergelijken met de president van Duitsland; zijn ambt was wat ceremonieel. Veel nog inhaliger mensen zouden een dergelijke positie kunnen ambiëren. Je zult maar iedere dag in de media besproken worden over de belastinguitgaven die aan je besteed worden. Ik ben geen pleitbezorger van het koningshuis, we hebben net dat van Nepal achter de rug, maar

dat uitgerekend een land als Nederland nog een koningshuis heeft, was een sprookje. Blauw bloed, hamsteren. Klassieke muziek mag nu.

De draak steken. Vooral omdat de politiek toch al zoveel sprookjes schrijft, is het wijs De Groene Draeck, het privéjacht van de koningin, te blijven subsidiëren. Daar steekt misschien wel een legende achter, en dat doet het goed bij de Chinezen.

Uraeus, esculaap; zoals de slang is de draak symbool van wijsheid, geluk: genezing.

De paus, leider van de katholieke kerk, is het er misschien niet mee eens, maar toch. Stel je voor dat je net als de dalai lama van Tibet als een vluchteling de hele wereld af moet reizen voor je land. Er komen alleen maar aardbevingen van. En hun naweeën. Moeder natuur was zo in de war onder andere door het feminisme dat opvolging van de dalai lama (en anderen) op reïncarnatie gestoeld, in gevaar kwam en ontwikkelde zielen niet meer op het afgesproken moment of op die plek geboren konden worden.

Dat lage lasten het voor moeders aantrekkelijk maken meer te werken is misschien marginaal, en is een kwestie van stijl. Het is al überhaupt onmogelijk voor ze om te werken, al dan niet meer verdienend, als er geen kinderopvang is. Als de markt van kinderen krap is, is er des te meer reden te bezien wie de werkgevers zijn en wie de werknemers. Kraam en miskraam. Samentrekking. Kroost.

Ik vertrouw het koningshuis wel: bijvoorbeeld de in 1824 door Willem I opgerichte Nederlandse Handel-Maatschappij, die van Willem het monopolie op de invoer van opium kreeg in Azië, ging op in de Algemene Bank Nederland en later ABN Amro. En omdat hij zelf de grootste aandeelhouder was, moeten zijn nakomelingen dus van de opiumhandel meegeprofiteerd hebben. Zo concludeert men dat het koningshuis nog steeds tien procent van de aandelen van ABN Amro, afkomstig uit drugshandel, zou bezitten.

Of leeuwen door een hoepel mogen springen? Ze zitten toch al in een onnatuurlijke omgeving en vervelen zich daar kapot. Sorry, ik zit in de verkeerde discussie. Of toch niet? Geadresseerd. Gedresseerd. Je kunt hoog of laag springen.

Een verbod op het houden en commercieel exploiteren van circusedieren, of dit uitzenden op televisie, lijkt humaan. Maar waar is de natuurlijke omgeving voor deze dieren gebleven? Die wordt steeds verder ingeperkt door de welbekende oorzaken. Als bepaalde diersoorten niet in gevangenschap hadden geleefd, waardoor ze elders weer uitgezet konden worden, waren ze uitgestorven, zo ook de mens. De inheemse bevolking is ook al niet altijd even begaan met de menselijke kanten van de dieren als bij de Partij voor de Dieren. Evenmin is men in de beschaafde wereld altijd even begaan met de dierlijke kanten van de mensen, een erfenis van het christendom. Onze ruimte wordt steeds kleiner, ook in de natuur, als er nog iemand is die zich daar iets bij voor kan stellen. Als ik geen porno op de buis zou willen, had ik net zo lief niet op de Partij voor de Dieren gestemd. De partij heeft trouwens veel overlopers van GroenLinks.

Dat komt omdat in Afrika de dieren links rijden.

Dwang kan slechts een deel van de zieke mensen helpen. Het ligt in de handen van alle mensen gezamenlijk om de planeet weer gezond te maken. En vooral dient men te begrijpen dat de mens niet alleen zichzelf gezond maakt, maar ook zijn omgeving, dat wil dus ook zeggen: zijn medemens. Hierin ligt pas ware menselijkheid besloten.

Soeharto was een groot staatsman. Als geen ander heeft hij aangetoond hoe een Nederlandse aanwezigheid in Indonesië verreweg te prefereren viel. Niettemin, gecondoleerd. Hij overleed. Binnen de internationale krachtsverhoudingen van de



Koude Oorlog zal duidelijk zijn wie de leider van Indonesië hebben gesteund, en dat er misschien niet veel andere opties waren. En sinds Nederlanders door de Verenigde Naties werden gedwongen Papoea te verlaten, is Indonesië niet racistisch, en zijn de moorden op de bevolking door Indonesië er nog steeds op gericht 'hen' te civiliseren.

Al van het begin af aan speelde Amerika na de Tweede Wereldoorlog een rol bij de onafhankelijkheid van Indonesië, die vrijheid bood, en die misschien zelfs door de Verenigde Staten van Amerika is afgedwongen. Maar het ene regionale belang werd vervangen door het andere, met opzet. De VS bestond eigenlijk ook nog niet zo lang als het vroegere Nederlands-Indië.

Er is in reactie op de nieuw ontstane belangenstrijd ook samenwerking ontstaan, zoals de Asia-Europe Meeting, waar Amerika buiten de deur werd gehouden. De wijsheid van dit voornemen is onder andere ingegeven door de oorlog in Vietnam, door Amerika tegen het communisme gevoerd, van 1957 tot 1975, maar dat was niet het enige. Hier was geen Vietnam nodig, na de staatsgreep in Indonesië in 1965 kon Amerika zoal Soeharto, die van 1967 tot 1998 president bleef, niet verbeteren. Natuurlijk wordt Nederland altijd beschuldigd van diefstal op de koloniale wereld, misschien deels terecht, maar dit argument wordt altijd en vooral gebruikt om een niet minder sinistere (dan de – als zodanig voorgestelde –) politiek te rechtvaardigen en andere vormen van historisch besef uit te roeien. Vervreemding en afwezigheid van de geschiedenis zijn altijd opportuun voor een dictator.

In het licht van de internationale verhoudingen valt te begrijpen dat na de Koude Oorlog Soeharto uit de gratie viel. Hij had zijn rol gespeeld. Demografie.

Over de grootte van China en de grote aantallen mensen in dat land, ben ik niet noodzakelijk overtuigd dat men daarom maar niet moet protesteren. China is, net als de VS, misschien nog wel niet zo homogeen als men zou denken. En dat zou weleens precies de achterliggende oorzaak kunnen zijn dat mensen om schijnbare redenen gevangengezet of zelfs ter dood gebracht worden, als dat laatste op zichzelf al niet een twijfelachtige methode is om orde te scheppen in een land dat toch genoeg inwoners heeft. 'Een meer of minder maakt niet uit op een bevolking van over een miljard.' Het gaat om de spelregels. Hoewel dat ooit wel gebruikelijk zelfs de hoogste eer was bij de Maya's van Midden-Amerika, worden onze deelnemers aan de Olympische Spelen ten slotte niet aan de goden ten offer gebracht, voor zover ik weet.

Ik vind haar wel grappig, deze estafette waar iedereen elkaar het hete hangijzer door probeert te spelen, los van het dramatische karakter van het schijnbaar permanente verlies aan vrijheid voor de betrokkene. Ayaan Hirsi Ali werd in Afrika besneden en ging in Nederland in de politiek. Ik ben benieuwd wie de volgende zal zijn die voor haar op zal draaien. Wie moet voor haar veiligheid betalen? Iemand anders. Discus.

Voilà, met de nadruk op là inderdaad. Het is uitstekend dat de discussie zich nu dan heeft verplaatst, en uitgerekend naar Frankrijk. Daar kan men zo'n discussie wel aan. Het koekoeksei is gelegd, en uitgekomen. We zijn weer wat stress verder en voorbij. Een aantal politieke partijen zijn gevloerd, andere zijn ontstaan; dat gaat snel in Nederland, in Frankrijk gaat dat minder snel. Toch ben ik benieuwd hoe het politieke establishment dat in het traditionele Frankrijk gaat overleven. Als Frankrijk hier eer aan wil ontlennen, wil dat nog niet zeggen dat Nederland nu weer afgunstig moet zijn. Integendeel, de tamelijk omstreden discussietechniek van Ayaan komt hiervandaan, en op die manier is de hoofdrol van Frankrijk in Europa zo afgelopen. Per slot van

rekening valt elke structuur waar zij inkomt als los zand uit elkaar. Ik zie nu zelfs het einde van de Europese grondwet weer in zicht komen. Tegen de stroom opzwemmen. Extrapoleren. Korte metten. In de netten. Aan de haak. Afgunst ontkent. Dobber. Aas. Gelul. We kunnen weer even rustig ademen. De bui is aan ons voorbijgegaan. Beet. Ik kan nu eindelijk eens rustig gaan vissen ofzo – ik begin weer te geloven.

Frankrijk kan makkelijk voor haar veiligheid betalen, want het houdt toch geen rekening met zijn begrotingstekort, aldus het nieuwe Stabiliteitspact voor de euro. De economie van Europa liep op te verschillende snelheden. Griekenland achterop. Het was wel interessant te speculeren over wie voor de veiligheid van Ayaan moest betalen; wij Nederlanders ontlenen er al geruime tijd een zekere eer aan voor wie wij allemaal wel niet hebben moeten betalen. Tal van sociale voorzieningen zijn op die manier aan gort geholpen, dan wel onder druk gezet om duidelijk te maken wie de lakens uitdeelt. Nog interessanter is het echter om te weten waar ze ondergedoken zou zijn. Bang voor eigen schaduw. Trotseren. Dat luistert nauw, een streep te ver. Wordt er een nieuwe dependance van het Anne Frank (minderheden) Museum gebouwd, of zou ze zijn ondergedoken bij de organisatie Share International, die gelooft dat de ezel van Jezus allegorisch de echte Christus was en dat Maitreya de leraar en bevrijder is van alle geloven? Dat Maitreya de ezel zou zijn waar Jezus door vervoerd werd, is inderdaad niet als een belediging bedoeld maar als symboliek. De ezel werd in die tijd nog niet als een scheldwoord gebruikt, zoals nu; de apostelen zaten of bij GroenLinks of hadden goede banden met De Partij voor de Dieren. Men beweert trouwens dat Petrus lid was van de VVD, maar dat geloof ik niet. Aangenomen wordt dat Jezus geestelijk zodanig werd gedragen door een volslagen afzonderlijk individu zijnde Christus dat hierdoor de mythe is ontstaan, de kern van het christelijk geloof, van Jezus als Christus zelf, die hierdoor nog steeds niet geheel door zijn volgelingen wordt begrepen en zo ongewild de oorzaak is van tal van fundamentalistische stromingen, zowel politiek als economisch, die tegen hem ageren, en dat hierdoor zelfs de schaduw van – de oorlog aan – de terreur over ons heen is gevallen. In deze tijd mag de ezel gerust als scheldwoord worden gebruikt; de Partij voor de Dieren heeft hier toestemming voor gegeven. Maar je moet een ezel liever geen Jezus noemen. Een ezel stoot zich in 't gemeen geen tweemaal aan dezelfde steen. Driemaal is scheepsrecht. Stoot. Niet geheel ongegrond. De grafsteen.

Robert Mugabe is te ver doorgeschoten in zijn antikoloniale houding, en de hem ingegeven grove sentimentele speculatie op antiraciale sentimenten, van de soort waaraan vooral ook jarenlang in het Westen populair is geappelleerd als kern van beschaving, is verworpen tot wat het bestreed, maar mogelijk in de kern al was, namelijk puur narcisme en vandaaruit racisme zelf, een wanhopige suïcidale bewustzijnsvernauwing, en de schade is wellicht al niet meer te herstellen, ook niet voor het buurland Zuid-Afrika dat talloze vluchtelingen heeft uit Zimbabwe, en ook niet voor het Westen. Wie een kuil graaft voor een ander, valt er zelf in. Robbertje.

De leningen van het Internationaal Monetair Fonds (IMF) aan veel derdewereldlanden zijn voorwaardelijk in die zin dat regeringen zich verplichten tot het handhaven van een vooraf bepaalde economische groei per jaar, als garantie voor crediteuren dat deze landen in staat zouden zijn hun schuld en rente af te betalen. Het gevolg daarvan is dat budgetten voor sociale uitgaven onvermijdelijk drastisch verlaagd worden en het welzijn van de armste delen van de bevolking wordt opgeofferd aan terugbetaling van schulden.

Hoe ik dan eindelijk mag horen hoe je de metro in moet zien te komen, toont aan van welke kwaliteit hier sprake is. Maar kan er misschien niet beter een universitaire studie komen om dat te leren? De informatie die ik hier krijg, zullen de controleurs me wellicht niet geven, en waarschijnlijk ook niet eens zelf hebben. En lukt het me erin te komen, dan heb ik allang een boete gehad, die ik mogelijk zal weigeren te betalen, want ik geloof in principes, en zo zijn we weer een paar levens verder. Er wordt tegenwoordig te veel gecontroleerd. Sommige industriëlen geloven dan wel in reïncarnatie, maar dit gaat zelfs hun te ver. Het is mij een raadsel hoe je dan die poortjes zonder kaart open moet krijgen. Kun je misschien het stadsvervoerbedrijf de Rotterdamse Elektrische Tram (RET) ook inlichten? Heb ik het verkeerd gezien toen ik las dat er niemand meer de metro in kan zonder ov-kaart? Controlfreak. Of wordt die informatie bij de ingang altijd alleen gauw opgehangen als ik er aankom, en dan weer weggehaald? Daar had ik al over nagedacht. Er fladdert net een vogeltje langs.

En dan heb ik het nog niet gehad over hoe je de metro weer uit moet komen als je er eenmaal inzit zonder ov-kaart of andere geldige legitimatie. Geen gedicht brengt dan nog troost in de Rotterdamse metro, dat kan ik u verzekeren. Inderdaad was dat lot me daadwerkelijk een keer beschoren toen ik in het kielzog van iemand anders het poortje naar binnen doorkwam, maar niet goed uitkeek toen ik er weer uitmoest; ik ben nog steeds onder behandeling voor PTSS (posttraumatische stressstoornis). Aanvankelijk was de ov-kaart, dacht ik, bedoeld voor studenten die zo dagelijks konden pendelen tussen thuis en school. Na mijn studie heeft men ingezien dat je mensen beter niet te onafhankelijk kan maken, want dan doen ze niets. Het gezin is dus de hoeksteen van de samenleving, hoever dat ook gaat. We gaan desnoods over lijken. Ik ken mensen die dagelijks vanuit Wladiwostok met de trein moeten komen om te studeren, werken in Rotterdam, dat zijn pas kerels – want met de ov-kaart kan alles, of ik moet te zware medicijnen slikken. Daarom moet heel Nederland een soort student worden. Ik geef wel les in de ov-kaart als het op enig moment zover mocht komen, hopelijk vanuit een historisch perspectief. Ik ben namelijk afgestudeerd op de holocaust. Je verslikken. Van je familie moet je het hebben. Huizinga. Overwerk.

Men probeert het in Nederland soms wat overmoedig zogenaamd hogerop te zoeken, en geeft af naar zogenaamd beneden toe, geen kennis hebbende van wie men zo in diens bescheidenheid echt raakt, en wat de consequenties daarvan zijn. Niet iedereen heeft tijd zich te rechtvaardigen tegen dat soort onbenul. Dat heeft al vaker schade berokkend aan dit land, en nu weer. Dat is nog maar begonnen. De schapen moeten gebrandmerkt worden. Maar de eersten zullen de laatsten weer zijn, en de laatsten de eersten. Dringen heeft dus geen zin. Wolven in schaapskleren. Maar tot in den treure.

Zij die het overleefd hebben, zeggen dat de (bijna-)doodervaring een tunnel laat zien, met aan het einde licht. De maatschappelijke tunnel ziet er echter wel heel erg lang uit, en je vraagt je af of er in dit coma ooit een station in zicht zal komen. Tunnelvisie. Het is inderdaad onduidelijk of er nog licht zal komen. Dan maar een naveltruitje. De hersendood is nu ingetreden. Onmerkbaar. Er is geen leven voor de dood. Merkbaar. Misschien te overhaast gereageerd. Kleren maken de man, heb ik iets van je aan ofzo?

Alle automatische afschrijvingen van kleine en/of grote bedragen werken niet altijd even goed, heb ik begrepen, en je wordt gedwongen continu dat soort dingen te gaan controleren, zodat je op den duur alleen nog maar bezig bent met centen tellen, alsof we al niet genoeg zijn afgestompt. Ageschreven, filmisch. Seriemoord. Charade. Bovendien, wie zegt dat iedereen te allen tijde geld op zijn rekening heeft staan, of

zelfs moet hebben staan? Huurmoorden. De vrouwen zitten ook alweer achter je aan. Er zijn er die telkens allerlei afschrijvingen hebben van huur, ziektekostenverzekering enzovoort, die hun hoofd net wel of niet boven water kunnen houden, en af en toe bij de laatste liefdadige familie of vrienden logeren die ze nog hebben om hun kosten te kunnen dekken, en van tevoren geld voor een reis opzij moeten leggen omdat er aan het eind van de maand geeneens geld meer is op hun rekening om die reis op te kunnen brengen, en die anders zonder een dergelijk bezoek nog zouden verhongeren, en hierin hun enige redding ervaren, zowel fysiek als emotioneel. Is dit geen tijdsbeeld? De vriendschap is bekoeld. Ik de pretext. In grote lijnen. Haatzaaien. Een ov-kaart voor een korte termijn is duur en discriminerend naar de minst draagkrachtige, een abonnement bovendien een absurditeit voor veel mensen. Dit is zo beschamend dat niemand erover wil beginnen, zelfs na te denken, lijkt het. Alleen GroenLinks heeft dit beseft, en ernaar gehandeld. De SP ging hierin mee. Onder deze omstandigheden had het kabinet naar ieder redelijk gevoel af moeten treden. Dat lijkt toch al het enige wat het goed kan. Schimmenspel. Reisverslag. De bankrekening wordt boven de reis en boven alles geplaatst. Het min of meer berekende toeval, de romantiek en de uitvlucht van een reisje bestaan ook niet meer uit de dagelijks steeds zorgwekkender omstandigheden waarin sommige mensen worden ingedikt, en die hun het kind van de rekening hebben gemaakt, omdat die omstandigheden op deze meest banale wijze worden geëxploiteerd. Schunnig. Op- en aftreden. Minzaam. Hogesnelheidstrein. Het is te goor voor woorden. Het loopt als een trein. Reserveren graag.

Geen tijd. Doorgezakt. In het verderf gestort. Geen vertraging. Vluggertje. Het einde van een tijdperk gaat weliswaar gepaard met natuurrampen, zoals overstromingen en aardbevingen, we hebben een toename in het aantal rampen gezien die voornamelijk ontstaan zijn vanuit de negatieve energie die vrijkwam door de onmenselijkheid in ons denken, voelen en handelen. Vooral hebzucht gaat ten koste van (mede)mens en natuur. Meteorologen beamen verder dat de toename van instabiel weer verband houdt met de opwarming van de aarde door milieuvervuiling, het broeikaseffect. Het Noordpoolijs smelt, ijsberen zijn er – verdronken. Ontberen. Als de natuur reageert, is zij niet altijd democratisch. Moeder aarde is de natuur. De natuur zuivert zichzelf. De data zijn niet geheel en al toeval. Een vergoeding. Ik heb er al min of meer voor gewaarschuwd. De natuurlijke meesters is een te grote last op hun schouders gelegd om de planeet te kunnen vrijwaren van deze catastrofes. Het naar voren treden van hun leraar Maitreya is ook aan bepaalde wetten gebonden, en kan ten koste gaan van de balans. Broeikas, broeiest van ongedierte. Beminnelijk. Ruig oord. Hij kan hierdoor zijn recht verzwakken om in te grijpen, de rek is eruit. Oord. Deel. Natuur mens. Zonnedans en regendans. Het patriarchaat is overbelast.

Duurzaam bosbeheer heeft in Birma plaatsgemaakt voor ongebreidelde rooibouw. Het bos wordt in verhoogd tempo gekapt, de natuur wordt hier niet in beperkte zin geweld aangedaan. Sinds de internationale gemeenschap economische sancties heeft ingesteld, is het Birmese regime afhankelijk van de export van teakhout en gas, en ziet het zich genooddaakt om de houtkap te intensiveren en uit te breiden, in plaats van democratische hervormingen door te voeren.

De aarde is niet overvol, althans met mensen, maar we zien er te weinig echte; de meesten denken te veel vanuit de schaarste, les één economie, dat is vooral typisch Hollands, omdat diezelfde schaarste ook al in het calvinisme zit. Dat werkt contraproductief, want het is hypocriet. Sterk- en zwakstroom.

Amerika heeft zijn taal ontleend aan Engeland en zijn economisch model aan Nederland, of een ouderwets dialect dan, à la de VOC, zoiets als het Afrikaans. Dat is de oude tijd die nu tegen beter weten in, mondiaal, denken, voelen en handelen van de massa beheerst. Door die opgekropte energie ontstaan al die explosies, direct of indirect. Er is meer dan genoeg voor iedereen. Zogenaamde overbevolking bestaat alleen in gebieden waar heel erg grote armoede heerst, of waar mensen niet met de burens op kunnen schieten. Schietschijf. Handeltje. Een beetje cultuur mag wel.

De vraag of het tijd werd voor koningin-weduwe Beatrix om af te treden, of te hertrouwen, of op vakantie te gaan of staatsbezoek naar de Antillen of naar het hiernamaals, en wat dat kost, en of de monarchie niet overboord zou moeten, is allemaal een en dezelfde onzin. Koningin van de Antillen. Niet te zwaar aan tillen.

Ik moet er niet aan denken wat voor presidentskandidaten zich allemaal aan zouden kunnen dienen, die geen 'onderdaan' willen zijn, en zich wellicht zullen gaan vertillen.

Het resultaat van de Eerste Kamer af te schaffen en de Tweede Kamer te verkleinen, zou een democratie kunnen zijn, maar mogelijk niet. Ter bezuiniging? Aanwezigheid van Kamerleden ter plekke in de Kamer zegt ook niet alles. Het zal je bezuren, zetels van Kamerleden zijn een symbolische uitdrukking van hun vertegenwoordiging; je kunt in je kritiek op de hoeveelheid stoelen waar volksvertegenwoordigers op zitten ook zover gaan dat je zegt dat ze daar te veel stilzitten ofzo, en juist meer moeten 'staan' – voor wat ze willen – of vooruitgaan, of iets dergelijks. Niet onder stoelen of banken steken. Content content. Steekwoord. Onomstotelijk. Ze zien je niet staan. Vorm en inhoud moeten uit elkaar gehouden worden, maar geen eigen leven gaan leiden. Ik zie de humor wel in van sommige kritisch bedoelde formuleringen, maar gebleken is dat ze nogal serieus genomen worden. Dus te lachen betekent dat je uitgelachen wordt, en daarna weglopen dat je een mes in je rug krijgt. Dat laatste bedoel ik overdrachtelijk, en is geen aanklacht aan het mes. Mesjogge.

Deze mensen zijn geen cabaretier en kunnen moeilijk opgenomen worden in een theaterproductie van zeg Joop van den Ende, of geadopteerd in het homohuwelijk van weliswaar staatsidool, maar nog steeds acteur Paul de Leeuw, met alle respect. Dan heb ik nog liever echt fascisme. Tot een goed einde brengen. Het einde is zoek.

Maar dat tussen de regels. De nuchtere Hollander.

Samen delen als de enige voorwaarde voor liefde die ook met ons blijft na de dood. "Al het bestaande ontstaat zonder reden, blijft in stand uit zwakheid en sterft terloops", zei Jean-Paul Sartre. Zo werd ik vaak bedreigd met de dood die men is. Het rookverbod is doorgeslagen, lijkt nog goed bedoeld ook, en is buiten proportie. Drinken en roken verhouden zich als yin en yang, weet ik. Dus alcohol is hiermee ook zo goed als overbodig geworden en zonder te roken nog veel slechter voor de gezondheid. Maar ook allerlei natuurgeneeswijzen zijn verboden of wil men verbieden. Ik heb me nog weleens in alle mogelijke natuurgeneeswijzen verdiept, maar zag al tamelijk snel in dat de hele wereld ziek is, en werd dus maatschappelijk verstoten, zelf ziek gemaakt, en bleef overeind door te roken. Zo is de trend ontstaan tegen roken in het algemeen en tegen mij in het bijzonder. Deur op de knip. Open haard. Cultuur is vuur. Waar rook is, is vuur. Waar geen rook, is geen vuur. Bruine cafés zoals De Engelse Reet, bakermat van de strip Fokke en Sukke, hebben hun bestaan te danken aan rokers. Het behang in De Reet is geheel donkerbruin, en met nauw verholten trots licht de eigenaar voorzichtig een schilderij op om te kunnen zien dat het behang hierachter spierwit is, en dat het café dus bruin is van de rook en

daarom authentiek. Het café zal te bezichtigen blijven voor de hasjtoeristen die Amsterdam rijk is, nadat alle authenticiteit is verdwenen. De sigarenclub van Hajenius zit om de hoek, en vergadert hier, maar zal een nieuw onderduikadres moeten vinden. Het oude zal als museum te bezichtigen zijn als iedereen dood is. Dat is helemaal goed voor het toerisme. Spiernaakt. Nablijven. Kans van slagen. Fijnproevers rotten maar op naar een hutje op de hei. Want mijn haar en kleren ruiken zo lang na voor mijn vrouw. En die is toch al niet meer zo geil. Van bil. Oude wonden. Klere. Dan krijg ik misschien wat minder slaag als ik thuiskom. Achter je reet aan. Maar dat tussen de regels. De gegadigden. Losgeslagen. De Pilsener Club. Pil. De normaalste zaak van de wereld. Valide. De dagen geteld. Neuzen, neuzelen, overgevoeligheid voor de geur van rook – en wat al niet meer – waar veel mensen, of liever gezegd vooral vrouwen, last van hebben, is medisch wetenschappelijk aangetoond als een neveneffect van een weliswaar miskende, maar ernstige en opdringerige en blijkbaar aanstekelijke vorm van schizofrenie. Stekel. Het reukvermogen van de een kan wel duizend maal dat van de ander overstijgen. Dat van ratten is nog gevoeliger. Ratrace. Er zit overal een luchtje aan. Roken schijnt goed te zijn tegen schizofrenie, ontdekte ik bij niet-rokers. Johannes had het er ook al over. Het uur. U. Kierewiet. Afvalrace. Aangeschakeld. In de Bijbel wordt gerept over de grote hoer, groot uur u, aan het einde der tijden, en dat was een metafoor, en wel van de commercie, en verwijst onder meer naar nu, het einde van een tijdperk. Van twee walletjes eten. Hora est. Stipt op tijd. Kwetsuur. De metafoor heeft vele mogelijke toepassingen, maar de verwijzing van Johannes slaat wel letterlijk op Nederland en de Amsterdamse Wallen; hij rept namelijk van de grote hoer 'die zit aan vele wateren'. Het kan in ruimere zin ook betrekking hebben op de vele havensteden (met hun rosse buurten) die vanuit de koloniale tijd aan de grote wereldzeeën zijn verrezen. Bekaaid van afgekomen. Onderhavig. Het oudste beroep. Omgeschakeld. Sekstoer. De grote hoer zit in het systeem, en nergens anders. Die hoertjes zijn alleen maar kralen aan een ketting, en waren voor Johannes een dichterlijk voorwendsel om iets anders wezenlijk duidelijk te maken. Het hele geldwezen gaat hierover. Dat is de mondialisering. We zijn de romantiek van de lichtekooi nu wel voorbij, nu iedereen zich hiernaar gedraagt. Het gaat nu eens even niet over de rosse buurt, en tante Mien, maar over de vernieling van de hele planeet. Tantaliseren. Hoerenloper. In de contramine. Race tegen de klok. Een hele toer. Het slaat alles. Dat is de reden dat Maitreya hier is. Een nieuw bankstel. Bordes. Ik moet hier persoonlijk aan toevoegen dat ook het sekstoerisme in Amsterdam een van de elementen is waarnaar de grote hoer verwijst. Eropaf. Erop afgaan. Bordeel. Zelfkant. Sec stoer. Hoera. Maar zo gemakkelijk kom je er niet van af. Horizon. Het Oog van Horus is niet alleen de vijf objectieve zintuigen, maar ook het denken. Pythagoras stond achter een gordijn toen hij onderwees, zegt men, om zijn leerlingen niet af te leiden. We hoeven dat voorbeeld niet letterlijk te nemen, maar het gaat erom zo onzichtbaar mogelijk te zijn voor de tegenstander, en te kijken met het derde oog. Zie de tegenstanders als een leerling die we nu eens niet gaan ontzien. We staan tenslotte niet in de keuken. Ze zijn al veel te ijdel. We zullen niet verdacht worden van aanranding. Denk aan de parabool. Voetbal is net meetkunde. Het gaat er niet om wie de bal erin schiet, maar dat het gebeurt. Ik kijk niet voor niets. Natuurlijk is het toeval, en het toeval is natuurlijk. Waarmaken. Geen allerlaatste keer. Bekroond.

Inderdaad was er gisteren op een of andere manier onverklaarbaar een positieve sfeer; de voetbalwedstrijd was tamelijk goed, hoewel ik hem net niet helemaal heb kunnen zien; zo goed was de gist, elders al, dat ik werd afgeleid en ik de tijd vergat.

Afgelopen zaterdag was ik op bezoek bij een kennis die aan de top, in het eerste van Sparta, heeft gevoetbald, en die me sportief een lift gaf; we hadden het even over de aankomende wedstrijd, en over het succes van de verschillende Nederlandse trainers in het buitenland. Hij was erg nuchter, als je het vergelijkt met veel supporters, vooral letterlijk, gezien hun alcoholgebruik. Ik zei dat ik het jammer vond dat ik deze wedstrijd misschien niet op televisie zou kunnen zien. Dat bleek toch te kunnen. Na de pauze ging ik even naar een buurtcafé en zag de tweede helft. Het was er stampvol, en ik dacht: toch wel leuk, die verbroedering om de sport. Tegelijkertijd stond ik ervan te kijken hoe iedereen in juichen uitbarst, en met zijn armen staat te zwaaien als er een doelpunt valt, sommigen verdoofd om zich heen kijkend alsof ze het zelf hebben gezet en omhelst weggedragen zullen worden, met hun lul naar voren gericht, zoals op het veld. Ik kreeg even het gevoel alsof ik volstreekte idioten om me heen zag, bijna te beschamend om onder ogen te zien, zo aandoenlijk. Is dat alles? Toch was de sfeer nog steeds goed, en ik zag in dat ik misschien te kritisch was. Het is een vorm van theater, besloot ik, me met mezelf verzoenend. Het bier vloeide rijkelijk. Ik laat me toch niet zo snel uit het veld slaan. De schone schijn. Niet echt. Achteraf wilde ik nog een broodje shoarma kopen, maar ik had geen geld meer. Dus zoals gebruikelijk nadat ik mezelf voor de gek heb gehouden, had ik een licht gevoel van teleurstelling en van leegte. Bovendien moest ik overgeven toen ik thuiskwam, maar ik had niet genoeg gegeten, dus het kwam maar niet. Ik vraag me af of anderen dit soort vermoeidheid kennen, of dat iedereen écht serieus is. Immuun. Misschien ben ik gewoon erg eenzaam. Plotseling lijkt het even alsof je allerlei vrienden hebt. Daar zit 'm de kater. Ik heb maar niet gezegd dat ik in God geloof. Maar zonder dat had ik het niet gered. Ik moet ineens weer denken aan die man die zat te huilen boven zijn glas bier en zijn eigen tranen opdronk. Geborgenheid. Knar. Zodra ik omkijk, valt er altijd een doelpunt. Ambiance. Huilbui. Lichtgelovig. Kopbal.

Vele varkens maken de spoeling dun. Van ieder niveau gespeend. Bio-industrie. Ook echter in een democratie bestaan er hiërarchische principes. Maatschappelijk gezien waren die al geruime tijd zodanig uit het oog verloren dat alleen 'de meest gelijken onder de gelijken' het gelijk hadden, dat wil zeggen het gemene volk kreeg het steeds meer voor het zeggen. Waar dat volk inmiddels precies terecht is gekomen, is onduidelijk, maar misschien wel in de rechterlijke macht. De hoeveelheid wetten en regels is zodanig uitgebreid en verfijnd, dat de rechter niet eens meer weet hoe die nog toe te passen. Knorrig. Door het toegenomen aantal vormen is er dus zowel een babylonische spraakverwarring als dientengevolge juist willekeur ontstaan. Slinks. Een lach en een traan. Verkaveld. Binnenpretje. Eigengereid gehersenspoeld.

De wildgroei aan regels in Nederland, ook wel vergeleken met die bijvoorbeeld in Duitsland aan de Tweede Wereldoorlog voorafging en onder andere aanleiding was tot het werk van Kafka, zijn in een wat modernere sfeer toch ook al langere tijd geleden begonnen, met Hirsch Ballin, zegt men. Het is er vreemd toegegaan.

Er is hier sprake van een subcultuur van rassenstrijd. Met name in de rechterlijke macht zitten Hindoestanen, de upper class onder de allochtonen, maar dat is nog steeds minder het geval onder de hogere rechters. Dat verandert vanzelf.

Ik heb deze seksfilm helaas niet kunnen zien. Ik heb geen televisie. Ik weet dus ook niet precies waar het over gaat. Maar als ik op tijd geweten had dat hij op televisie was, had ik zeker geprobeerd hem bij familie of vrienden te zien, voor zover niet iedere vriendschap aan gort is door seksintriges, een gemiste kans. Ik kijk alleen af en

toe samen met de buurtjeugd ergens naar televisie, of als ik op vakantie ben. En ik heb nooit seksuele voorlichting gehad, want ik kom net als Jan Peter Balkenende uit Zeeland. In Holland geven mensen me voorts graag seksuele voorlichting, iedere dag weer wat anders (maar dan ook niets anders). Ook heb ik natuurlijk Maitreya nog. Hoe het kan, weet ik niet, maar zodra er wat energie loskomt, kom ik altijd overal weer mensen tegen uit hetzelfde parcours. Je hebt volkomen gelijk dat je selectief moet zijn, want de enige toon waar de meeste mensen toe geneigd zullen zijn is een aantasting van iedere stijl, als je ietsje te ver gaat. Ons kent ons. Van haver tot gort.

Het persoonlijk gevoel, in mijn bevattingsvermogen te vaak te maken met seks, is zodanig onaantastbaar voor de massa, ook in de gepretendeerde ruwheid, dat men hier nooit zijn verstand bij heeft willen of kunnen gebruiken, om vooral dat heilig huisje niet aan te tasten. Men loopt er zo achteraan, erbij achter, dat men spontaan gaat vloeken – niet alleen als je dat subtiel onder de aandacht zou kunnen brengen, maar zelfs als je daarvan jezelf in alle privacy onuitgesproken bewust bent, zelfs met spijt. Onthullend. Het loopt zo het loopt. Tot-en-met. Onder het tapijt vegen maar.

Zo kan onder meer een vaag bekend gezicht zomaar op je beginnen te schelden als het je na een jaar of vijf op een afstand op straat terugziet. Zover gaat dat. Dat is wat ik bedoel met opdringerige seksuele voorlichting, omdat men niets anders kan als het gevoel spreekt – en toch niets anders heeft dan dat gevoel, waar ik iemand weliswaar behoedzaam toe wil terugbrengen, maar dat hier te veel pretentie heeft en te weinig substantie. Buiten gebruik gesteld.

Maitreya zegt dat de economie als een kar is – die heeft twee wielen nodig: kapitalisme en socialisme. Vanuit het gezichtspunt van onze meesters is de beste combinatie zeventig procent socialisme en dertig procent kapitalisme. Dat zou dus de weg zijn tot het grootste goed voor iedereen. Karwei. Veel vijven en zessen. Je hebt afwisselend een linker- en rechterbeen nodig om te vooruit te komen. Er is gesuggereerd dat de marktwerking van mensen machines maakt, pionnen die worden verplaatst door mensen die de macht hebben. Wel zien mensen het, maar het gebeurt zo snel en subtiel dat het niet tot ze doordringt: waarom verdien ik minder per uur, werk ik langer dan tien jaar geleden? Waarom neemt mijn levensstandaard af, terwijl die van het land als geheel kennelijk stijgt? Het lijkt gezichtsbedrog.

Oorlogvoering. De Engelse Reet. Lexicon. Beleefdheidsbezoek. Voer het woord, er is geen bar en geen muziek. In de oorlog aan de terreur, waar men maar geen smoking gun vond, is iedere vorm van rook een smoking gun geworden. Reet mee afgeveegd. Het rookverbod heeft ook de sigaar aangetast, het begon gezegd met Monica Lewinsky die als stagiaire in het Witte Huis seksueel met een sigaar werd bewerkt door president Bill Clinton van Amerika, waarover een rechtszaak werd gevoerd, en George Bush eenmaal aan de macht een oorlog tegen de terreur kon beginnen. Het teken op de traditionele sigarenkistjes, dat waarschuwt tegen impotentie, is ook al in strijd met de goede smaak. De sigarenroker is de sigaar. Zo vader, zo zoon. En dan nu, dames en heren, op maandag 30 juni 2008: live op televisie het historische afscheid van het authentieke bruine café, De Engelse Reet, in Amsterdam, op EénVandaag. Drie generaties voerden hier van vader op zoon het bewind. Op de toiletdeur van De Reet kunnen we al lezen dat ook dit toilet binnenkort rookvrij is. Wildplassen mag al geruime tijd niet meer, want dat valt niet binnen het bestek van normen en waarden. Het café zal dus enkel nog klanten krijgen die van het toilet gebruikmaken. Amsterdam heeft het. Geen reet aan. Zo moeder, zo dochter.



Roken mag nog thuis, zegt u, wat een genade, maar of u straks ook nog thuis naar het toilet zal mogen, valt te betwijfelen. De ins en outs. Extraheren. Doortrekken. In een exclusief interview met de eigenaar, Teun van Veen, kregen we al te horen dat er aanvankelijk ook geen vrouwentoilet was in het café, voor dat in heel Nederland in de horeca verplicht werd gesteld. U ziet het verband. Doorsijpelen. Uw reet roesten. Men vermoedt dat in de steeds verder doorgevoerde emancipatie straks het fenomeen café alleen nog maar zal bestaan uit één groot vrouwentoilet. Pathos. Opengereten. Dat betekent, heren, dat u noch binnen noch buiten zal mogen plassen. Lui. Wie uw luier dan zal moeten verschonen is een privézaak, want het gezin is de hoeksteen van de samenleving. Maitreya eet en drinkt niet. Maitreya rookt niet. Ademen doet hij misschien. Hij gaat ook nooit naar het toilet, want iemand van een dergelijk kaliber transpireert noch urineert namelijk. Van poepen is geen sprake. En tenslotte zijn we allemaal gelijk, en eerlijk zullen we alles delen. Verorberd. Dat is zo uitgedacht door hen die dat zelf nooit in levenden lijve hebben gedaan. U mag nog wel samen met elkaar naar bed, maar dan alleen als dat hygiënisch gebeurt en u elkaar niet tutoyeert, die daar zelf debet aan zijn. Adembenemend. De stadswacht zal u controleren, al dan niet met een wapenstok. Drukte. Vechtsport. Vechten tegen de bierkaai. Over smaak valt niet te twisten. Smak. Uitgehuwelijkt.

Je kunt je niets meer voorstellen bij al die subsidies, je blijft aan de gang. Kan dat soort dingen niet simpel geregeld worden, als mensen geen geld overhouden voor de huur? Een tientje hier, een tientje daar; allerlei politieke belangen krijgen hun eigen stand, en er worden alleen maar meer rekenmachientjes verkocht. En dan willen ze plotseling de huur liberaliseren en wordt Balkenende afgezet, net op tijd trouwens, terwijl niemand weet wat er aan de hand is, en waarom. Ik heb het er al over gehad; ik ben ook niet blij met de kortingskaart van een supermarkt als Albert Heijn. Ze kunnen net zo goed hun artikelen gelijk afprijzen. Maar nee, ieder dubbeltje vertegenwoordigt een politieke stroming en een identiteit. Zelfs de geesten van de overledenen murmelen alleen nog over huurtoeslag en hypotheekrenteaftrek, hun nieuwe auto of hun rijexamen, doorstroming noemen ze dat ... Mormel. Huurling.

Buitenlanders die gewend zijn aan een bonusaanbieding zonder kaart, merken pas buiten dat de caissière in opdracht het volle bedrag heeft aangeslagen, en dat ze zijn getild. Aha-erlebnis. Ontwapenend. Voordeel. Ze hadden het niet meer. Buitgemaakt.

In de piepzak zitten. Zak en as. U bent waarschijnlijk met een psychiater getrouwd. Met andere woorden: de Nederlandse Grondwet voor dummy's. Ik vind hem ook nogal flets; misschien een ander behangetje in de slaapkamer ofzo voor mevrouw? De wet is namelijk niet mannelijk, maar vrouwelijk. Ja, leuk: oh ja, en ik zou gelijk de hele keuken verbouwen, andere tegeltjes, ten minste een ander kleurtje ofzo. De nieuwe catalogus komt eraan. Ja, zo gaan vrouwen om met principes. Het makkelijkst is echter om de hele grondwet gelijk maar te laten vervangen door een zak ov-chips: de dominee en de psychiater die samen twee onder een kap hun klantenkring gaan beheren en vergroten. Waar heb je nou een grondwet voor nodig als je een ov-kaart krijgt in Nederland?! Snapt u? Haha. Wat zijn we toch slim. Kamerbreed tapijt.

Gemachtigd. In een shocktoestand. Loesje zegt: "Zorgen moet je doen, niet maken." Ik heb eens een brief gehad met aangescherpte veiligheidsregels tegen brandgevaar, en dat er na drie weken niets meer aan de muur mocht hangen in het trappenhuis en de gang. Ik heb die brief pas op de laatste dag van die drie weken geopend, misschien wel omdat er geen goede energie van dit soort post uitgaat, post die angstvibraties

rondstuurt en potentieel (te veel) strafbare feiten en probleemsituaties creëert in de verbeelding, en zo een soort selffulfilling prophecy doet ontstaan. Dat komt mogelijk weer door een bepaalde ijdelheid in de opgedrongen zorg, een bekend probleem in de opvoeding van sommige mensen. Moet je horen. Bestookt. Reikwijdte. Spoed. Ik las de brief 's avonds om twaalf uur en haalde het enige van de muur wat ik er had gehangen, een schilderij dat ik had gemaakt: de enige positieve sfeer die ik er eerlijk gezegd kon vinden in die tijd. Mijn bescherming leek weggefallen te zijn. Ik ging naar bed en een uur later stond het gebouw in brand. Daar stond dan iedereen midden in de nacht op straat. Effen. Bewonersbrief. We hebben het overleefd. Brandbrief. Oppervlakkige mensen, die al gauw een gevaar betekenen voor een ander, zoals degene die deze brand had veroorzaakt, halen hun schouders op bij dit toeval en zien het als een teken is dat de maatregel niet overbodig was. Ik neig er een ander aspect in te herkennen: misschien was er wel geen brand geweest als het schilderij er nog had gehangen, en heb ik op bevel naïef de hendel overgehaald voor een ramp door het weg te halen. Afsluitend. Bijsluitende brief. Politiek, tot de grond afgebrand. Dwang schept stress, stress gevaar, en gevaar gehoorzaamheid, en dit alles andersom. Het ene beeld maakt plaats voor het andere. Misschien legt men door overdreven zorg tegen een gevaar juist een link met dat gevaar, en men dwingt anderen hieraan deel te nemen. Voedingsbodem. Ik weet dat dit vaak klinkt. Moet je zien. Ze hangen. Dit was echter een voorbeeld van synchroniciteit die ik liever niet te vaak meemaak.

Koket. De vader, de zoon en de moeder. Innerlijk. Rood, blauw, geel, zoon is zon. Men is wat men eet. Nederlanders schijnen nog best verteerbaar te zijn, maar de betere koks zeggen dat ze beter doorgebraad moeten worden; ze zijn nogal taai. Ik bedoel weer niet te discrimineren. Wij beschouwen alle inwoners van dit land als gelijkwaardig: realisme. Koketteren en de kok. Moed, moeder en de middenweg. De heilige drie-eenheid. Macht, liefde en intelligentie. Een, twee, drie. Stralen. Het geheim is de stelling van Pythagoras. En dat is geen geheim meer. Wat tot nog toe niet begrepen was, is dat de driehoek symbool staat voor de drie dimensies. Die kun je niet echt op een wellevende manier ontdekken aan tafel, maar wel op het veld. Ik kan Van Basten moeilijk gelijk geven dat Oranje met 4-1 tegen Frankrijk slechter heeft gespeeld dan tegen Italië met 3-0, of meer geluk had, maar vooruit: hij heeft moeten constateren dat er elementen zijn die zijn controle te boven gaan, wat hij als bondscoach moeilijk toe kon geven. Voetbal wordt pas echt een spel als het de berekening te boven komt. Maar hij doet het goed. Hij snapt de grap. Een-twee-drie. De juiste volgorde is Shiva, Vishnu, Brahma. Een coalitie. Dat de politie chantagemiddelen gebruikt, is een symptoom van de alom gevreesde repressie die tot Nederland al zeer zeker is doorgedrongen, en verder op de loer ligt nu er een economische recessie dreigt – dan slaat de politiestaat toe. We beperken ons even tot het magische Zeeland, waar een zekere vrijheid blijkbaar zo hoog in het vaandel staat, maar ook veiligheid. Dat daar bepaalde evenementen niet door zouden kunnen gaan, is een kans ze toch door te laten gaan en ze zo gelijk uit de militaire dan wel criminele sfeer te halen, zoals het Concert at Sea daar, om maar wat te noemen, dat mogelijk wordt geboycot. Vaandel van vrede. Eventjes. Ensemble. Om te beginnen wordt ons wordt voorgehouden dat om een begeerde loonsverhoging te krijgen, de politie grote evenementen als het Vlissingse Bevrijdingsfestival en de uitreiking van de Four Freedoms Awards in Middelburg moet gaan boycotten. Dat laatste is symbolisch. De *Four Freedoms*, de vier vrijheden, werden in de Tweede Wereldoorlog geformuleerd door VS-president Franklin Delano Roosevelt (van Zeeuwse afkomst), vrijheid van meningsuiting, godsdienst, van gebrek en vrees. Het publiek en de regering die nu eens voor één keer tezamen buitenspel gezet

worden, gaan er te gemakkelijk van uit dat men niet zonder politiebescherming kan. We hebben hier geheel in de lijn der verwachtingen in Nederland met een verkapte coup te maken. Je, rechten, doen gelden. Met harde hand ...

U bent ervan op de hoogte dat onderzoek heeft aangetoond dat de Nederlandse politie mondiaal ongeveer het minst succesvol is in het oplossen van misdaad in haar land. Dat onvermogen wordt al gecompenseerd door meer controle op de onschuldige burger en zou nu dan ook gecompenseerd moeten worden door hogere salarissen. Leuk. De politie in Nederland weet niet waar zij staat. Het zal toch niet waar zijn? Tijd voor een concert. Woodstock. De politie verdient meer arbeidsvreugde, niet meer of minder dan dat. Premier Balkenende is uitgenodigd voor een thuiswedstrijd.

From Berlin Wall to Wall Street. In de beurs, Verenigde Staten, New York, getast. Landen waar de beurzen minder ontwikkeld zijn, zullen het minst aangetast zijn door een recessie of beurskrach. De beursspeculanten van vandaag investeren niet met geld maar zonder geld, of met schijn(geld). Met andere woorden, de beurzen zijn geen goede graadmeter meer van hoe het ervoor staat met de economie. Dat stadium is gepasseerd. Daarom kon de realiteit pas terugkeren als de beurzen zijn geklapt. Het blijft een twijfelachtige procedure, en de gevolgen zouden weleens nog twijfelachtiger kunnen zijn als men niet tijdig voorbereid is hoe dit sociaal verwerkt moet worden. Maar dat is de basis van de crisis, dat een aantal mensen dat geen rekening houdt met sociale verhoudingen, met de buit aan de haal is gegaan, ten koste van diezelfde verhoudingen – na de val van de Berlijnse Muur, einde van de Koude Oorlog en de hereniging van de na de Tweede Wereldoorlog tussen invloedssferen verdeelde stad Oost- en West-Berlijn, en Oost- en West-Duitsland – op straat. Gechargeerd. Kop. In 1961 verlangde de USSR terugtrekking van westerse troepen uit West-Berlijn, die eindigde in de scheiding van Oost- en West-Berlijn met de Berlijnse Muur. De euro was de deal met Frankrijk van het kapitalistische sterke West-Duitsland voor de adoptie van het vroegere door de Sovjet-Unie beheerste communistische armere Oost-Duitsland, alsmede de integratie van het dito Oost-Europa in een munt. Verenigd Europa, waar het begon en het eindigt. Laat me koud. Eurovisiesongfestival. Niemand schijnt precies te weten waar het geld gebleven is, en iedereen is op zoek. Er stond nu een nieuwe muur, dit keer niet tussen Oost en West, maar Noord en Zuid. Die zou ook wel vallen. Met gelijke munt betalen. Losgeld. Euro paf. Deskundig. Een van de aanvankelijke redenen dat men tegen de geplande Europese grondwet was, en men hierover zijn zorgen heeft geuit tegen onder anderen Sarkozy, die hiervoor – toen hij nog geen president van Frankrijk was – ontvankelijk leek, was het zwaartepunt van die grondwet in een Europees leger of liever gezegd, diplomatischer uitgedrukt, een gezamenlijke Europese defensie als bindmiddel, en hoe de daaraan verbonden militaire uitgaven per lidstaat bekostigd zouden moeten worden.

Het had geen zin om in dezen met Amerika te concurreren, dat was een set-up. Vergiffenis vragen is mosterd na de maaltijd en is wat goedkoop, maar is toch niet helemaal onterecht. Het is ook best aannemelijk dat excuses gemaakt zullen worden. Voortgezette haat tegen Amerika is ook geen optie. Het zijn structuren die je niet zo eenvoudig verandert en die zijn verankerd in emoties. Amerika was een symbool van goed of slecht, maar is te emotioneel en kortzichtig geweest in zijn reactie op uiteenlopende zaken. Misschien zou de nieuwe Amerikaanse president als eerste Sarkozy hebben moeten opzoeken en hem maar een rol moeten aanbieden in de verdere internationale onderhandelingen, als hij die al niet had aangenomen. Frankrijk was nog niet zo gecompromitteerd, en is misschien ook minder emotioneel, dat betekent: objectiever, als het die rol aankan. Anders moesten ze Balkenende maar

de woestijn insturen om te gaan roepen. Hij was misschien de enige die nog net genoeg bekend is met een omstreden christelijk begrip als vergiffenis. Het zij zo. Net was Sarkozy aanbevolen de verdere internationale onderhandelingen maar over te laten nemen van Amerika, met een verwijzing naar het secundaire doch christelijke karakter van een term als vergiffenis, en hij had het al over de 'spirituele leegte' in Frankrijk. Interpolatie. Interpol.

Toen Sarkozy nog minister van Binnenlandse Zaken was, werd hem al geschreven over de Europese Grondwet, een gemakzuchtige behoefte aan vaste grond op reis. Je begon hier vanwege het verlies aan nationale en persoonlijke identiteit over, het gevaar van een nog verdergaande depersonalisatie van de burger door het verenigd Europa in een grondwet te verankeren.

Met het verenigd Europa is op zich niet zoveel mis, maar een grondwet zou het uitgooien zijn geweest van een anker op volle zee. Nu moest dat anker blijkbaar wederom uitgegooid worden in het ondiepe. Uitmuntend. Extrapoleren.

Extra politie. Onafhankelijke landen kunnen in Europa geen eigen koers varen. De Europese Unie is min of meer begonnen bij België, Nederland en Luxemburg, de Benelux, en het zou leuk zijn als die gehandhaafd bleef; dat is geen overbodige luxe, noch voor de Benelux noch voor Europa. Máxima heeft geen gelijk als ze zegt dat er geen Nederlandse cultuur bestaat. Dat is misbruik maken van bescheidenheid. Ook economie is een cultuur, en al is die mondialiserend, zijn er landen die ervaring en traditie hebben in samenwerken. Vaak wordt die samenwerking gemarginaliseerd.

"Erst kommt das Fressen, dann kommt die Moral."

Al lang geleden heeft de onderschatte Al Gore de verschillende voedselproducerende gebieden alsmede de relatieve schaarstegebieden van de wereld in kaart gebracht, die allebei soms door oorlog geteisterd worden. Er bestaat hier een verband dat grovelijk dan wel doelbewust onderschat wordt.

Er zal hoe dan ook een of ander herdistributieprogramma door de Verenigde Naties opgesteld moeten worden zoals door Maitreya en de bescheiden meesters van wijsheid is voorgesteld. Hier waren naar ons inzien aanvankelijk misschien geen meesters voor nodig, maar de kortzichtigheid van opportunistische en hebzuchtige politiek van *laissez faire* is blijkbaar zo ver voortgeschreden dat dan de wal het schip maar moet keren, en iedere heldere geest in dezen wat mij betreft een meester genoemd mag worden. Dan blijven er nog maar een stuk of twaalf over. Dat is onderdeel van een mondiale, levensgevaarlijke kwestie, en de ontwikkelde wereld droeg daar voor een groot deel de verantwoordelijkheid voor. Uitheems? Alledaags. De das omgedaan. Om dat op te lossen zijn we hier. Waar het probleem is begonnen.

Wie kaatst moet de bal verwachten. Het is twijfelachtig en naïef dat, als je een oorlog begint, je er niet vanuit kunt gaan dat er ook aan jouw kant slachtoffers zullen vallen. Dat hoort bij de regels, die niet achteraf zijn opgesteld, en niet die schijn moeten wekken, maar die ook geen voorwendsel zijn om de zinnigheid of onzinnigheid van deze missie aan de kaak te stellen, of een vader, en commandant, zout in de wonde te strooien. De pijnlijke situatie als generaal van de strijdkrachten aan te treden en gelijk per toeval – per ongeluk – zijn zoon te verliezen in de onderhavige oorlog is een vorm van synchroniciteit van de soort die al eens is behandeld, en die hier op dezelfde manier is ontstaan, met alle respect. Krishna sprak Arjuna toe dat het zijn morele plicht was om te vechten en niet te twijfelen, en indien nodig zelfs zijn eigen familie te bestrijden, maar dat het een illusie was te denken dat hij daarmee zelf enige

zeggenschap had over de dood. Dat was de eeuwige les van de Bhagavad Gita. En in de Bijbel lezen we over Abraham die zijn zoon moest – kunnen – offeren. Oogappel.

De echte strijd is die van de mens met zichzelf, waarop hij willens en wetens heeft aangestuurd. De echte overwinning is de overwinning op zichzelf. Aanvankelijk was men niet in staat boven zijn emoties uit te stijgen en te weigeren aan de oorlog aan de terreur te beginnen. Er was blijkbaar geen enkele andere mogelijkheid dan de oorlog om tot zelfkennis te komen. Waar brengt Abraham de mosterd naartoe. Foutloos.

Een zekere flexibiliteit zou kunnen helpen een humane kant van het onderwijs te bevorderen. Bovendien is dat mogelijk een manier om het onderwijs uit een politieke en ideologische belangenstrijd te halen. Een anonieme structuur kan zich niet al te veel bemoeien met de eigenaardigheden van een school. Inderdaad. Je kunt een boer niet uitleggen in welke kleur hij zijn boerderij moet schilderen. De staat mag wel de leerling beschermen tegen het machtsmisbruik van de leraar, in plaats van de leraar omgekeerd beschermen tegen de onmacht van de leerling door de agenda van die leraar zo anoniem te maken dat er niets goed of fout kan gaan. De leraar leert ook van de leerling, als het goed is. Men kan de leerling toch bezwaarlijk als een product zien of zodanig standaardiseren. Contradictie: aan de ene kant wordt de samenleving steeds individualistischer, dat is een opgelegd model waar men in gelooft en wat men door wil geven via het schoolsysteem, en die kwaliteit wordt bij voorbaat als vereiste gesteld aan de leerling die men als de toekomst ziet, aan de andere kant wordt hij dubbelzinnig genoeg als standaard behandeld. Op dat examen zakt eenieder.

Toegegeven, Alexander Pechtold van de partij Democraten 66 is een knappe man, met zowaar enige cultuur, en daarenboven arbeidsvreugde in de oppositie, zoals hij zelf al aangaf, die (de kwaliteit van) de maatschappelijke discussie in de gaten houdt. Zolang voormalig D66-minister van Volksgezondheid Els Borst maar uit de buurt blijft, maakt hij een kans. Want veel mensen zijn niet zo gediend van het met haar begonnen rookverbod. Voorts is bestuurlijke vernieuwing een omstreken zaak, die niet het gebrek aan aanwezige kwaliteit en wezenlijke betrokkenheid, en aan lucht, in den lande kan compenseren. En ook het getoonde homo-engagement heeft niets opgeleverd, de harde kern. U komt automatisch in aanmerking voor omscholing.

Dat men de agressieve pitbullterriër weer toe wil staan, is wellicht iets minder opmerkelijk dan het zich doet voorkomen voor een kabinet dat uitblinkt in het van alles en nog wat verbieden. Dat de pitbull weer mag, is onderdeel en beeldspraak van diezelfde repressie. De burgers worden, of zijn al, als honden afgericht, en nu krijgen ze dan hun recht om – vooral door – te bijten terug, voor wie natuurlijk het geld heeft om er een rashond op na te houden. Was dat niet de hele oorzaak van de strenge tijdgeest? Halsband. Sommige rassen worden bewust vals gefokt. Dereguleren.

Pech. Verleden tijdgeest.

Amerikaanse bases in Tsjechië en Polen evenals een gepland raketschild maakten deel uit van een nieuw 'Star Wars'-project. Deze zijn niet bedoeld om de betrokken landen te beschermen of veiliger te maken. Bijna tweederde van de Tsjechen die ernaar gevraagd werden, sprak zich uit tegen de nieuwe bases. In de hernieuwde belangstelling in kernenergie en atoomwapens ziet men het begin van een nieuwe koude oorlog of een nieuwe periode van toenemend gevaar. Als dit doorging, zou het leiden tot toenemende spanning, zowel in Polen en Tsjechië als in de rest van Europa. Verstarring. En vreedzaam gebruik van kernenergie ziet men ook wel als maskerade.

Een verdrag.

Mladen Jurkovic uit Herzegovina, die in Nederland terechtkwam als vluchteling, heeft jarenlang in een tentje op een camping vlak bij Rome gebivakkeerd om overdag portretten van toeristen te kunnen maken in het centrum, bij de Sint-Pieter enzo, waar hij van leefde. Hij had daar een Poolse vrouw ontmoet met wie hij inofficieel trouwde en van wie hij een dochter kreeg.

De vrouw vertrok naar Polen met hun dochter, en bleef daar, en de familie wilde van hem af. Verpieterd.

Hij was uit Joegoslavië vertrokken al vóór de burgeroorlog daar uitbrak, de zogenaamde Bosnische Oorlog die hij aan had zien komen en waar hij voor gewaarschuwd had, wat hem niet in dank werd afgenomen.

Hij wist van Maitreya, Hij is naar Share in Amsterdam gegaan, omdat zijn dochter, die hij nooit meer zag, ziek werd en medisch niet geholpen kon worden, en hij hulp zocht, en de Nederlandse uitkeringsinstantie waar hij in werd gezet het hem ook niet al te makkelijk maakte.

Hij wilde er niet aan. Hij verloor zijn oorspronkelijke hoop en zijn geloof.

Hij had de oorlog overleefd, maar werd in Nederland getraumatiseerd, en in een confrontatie met de politie, die het hem onmogelijk maakte iets op straat te verkopen, onder overmacht in elkaar geslagen en afgevoerd.

Hij werd in de gevangenis gezet, waar hij door een gepantserd raam naar buiten probeerde te springen, raakte zwaar gehandicapt, en werd depressief, en kwam uiteindelijk onder behandeling van een psychiater.

Zijn familie was er nu ten dele niet meer, zijn broers waren ook gek geworden.

Zijn neef die hij vroeger vaak gesproken had en hij, omdat die niet nationalistisch was, aanbevolen had in de politiek te gaan, werd minister van Handel, van Bosnië en Herzegovina, als ik het goed heb, maar er waren ondertussen bij sommige mensen wel twijfels gerezen over het onderscheidingsvermogen van Mladen. Secessie.

Dat is de methode. Hij had het te vaak over gierigheid.

Zij toonden Jezus een goudstuk en zeiden hem: "De mannen van Caesar eisen belasting van ons." Hij zei hun: "Geef Caesar wat van Caesar is, geef God wat van God is en wat van mij is, geef het mij."

Piet Hein Donner werd als minister van Justitie aangewezen als uiteindelijke verantwoordelijke voor de Schipholbrand van oktober 2005, brand waarbij een aantal uit te zetten illegalen in geïmproviseerde cellen omkwam op de nationale luchthaven, in een rapport opgesteld onder leiding van professor meester Pieter van Vollenhoven.

Donner kreeg zijn ontslag niet lang voor het verdwijnen van het kabinet dat al demissionair was, maar hij werd opnieuw ingezet als minister van Sociale Zaken in een volgend kabinet. Het verband tussen die twee functies moge dan duidelijk zijn.

Rusland heeft aangekondigd dat het niet zomaar een antiraketschild in Oost-Europa zal accepteren, en dat het niet enthousiast is over een lidmaatschap van de NAVO (en van de EU) noch van Oekraïne noch zoal van Georgië. Polen werd gepaaid, waar de meerderheid van het volk tegen medewerking aan zo'n schild op Pools grondgebied was. Het eurosceptische Poolse leiderschap wilde wel, en stookte in Oekraïne en Georgië. Maar je kunt niet het beste van twee werelden hebben.

Er is één voordeel aan de oorlog aan de terreur die hier overigens helemaal mee samenhangt, en dat is dat het Amerikaanse ABM-systeem (anti-ballistic missile

system) niet al te hard liep. Dit plan van George Bush deed de spanningen van begin af aan al toenemen rond een nieuwe kernwapenwedloop uit de Koude Oorlog. Het ABM-systeem is een variant op het SDI, of Strategic Defense Initiative, ook wel aangeduid met de Hollywoodachtige naam Star Wars, waar Ronald Reagan al verliefd op was (zie de moderne boer met zijn hark die altijd snel onder de indruk is van de wonderen der techniek) en gaat over gebiedsafbakening en invloedssferen. Het idee was satelliettechnologie te combineren met het gebruik van antiballistische raketten (ABM's) die 'first strike'-raketaanvallen moeten opvangen. Een programma apart. Nationale raketverdediging van de VS is wel aan de wereld verkocht als een noodzakelijk element in de oorlog aan de terreur. Immers de Verenigde Staten beweren dat, om zich te beschermen tegen raketaanvallen, zij elementen van hun antiraketsysteem op bases in Europa moeten opstellen. Directed-energy weapons? Bekend zijn de geplande bases om radars op te stellen in Tsjechië, later bijvoorbeeld weer Turkije binnen de context van de NAVO, en in Polen om raketten te huisvesten. In de struiken. Van kwaad tot erger. Elektronisch of niet is de vraag. Kreupelhout. We hoeven tenslotte toch niet allemaal op te stijgen. Strategische voorsprong. Dit thema ligt zeker in de lijn van het privacydebat, waarin ook geen enkel gevoel voor verhoudingen bestaat. Een raketafweersysteem is een aanvulling en niet een vervanging. Het was zelfs een bevordering van de kernwapenwedloop. Huisgemaakt. Natuurlijk ligt het voor de hand dat Rusland zich niet zomaar de westerse begrippen van democratie op laat leggen. In Nederland wil men elektronisch gaan stemmen; dat was voor George W. Bush ook zo'n succes, met stemmen te stelen. Wie zegt dat de hele wereld er trouwens zo uit moet zien als het Westen? Dat is op zich – economisch al – onmogelijk. Het Westen probeert nog steeds Rusland (verder) te desintegreren, het moet daar eens mee ophouden. Nee, de Russen zijn in het algemeen heel geduldig geweest.

Tot nog toe voor de hand liggend, is het even twijfelachtig wat Rusland in deze regio beoogt als Amerika in Centraal-Azië. Laten we hopen dat Europa niet weer opnieuw struikelt over de Balkan, of andersom. De Balkan is al te vaak tussen de wal en het schip geraakt. Ravotten. Dan word je steeds kleiner. Als de raven.

De nobel ogende voormalige, laatste Sovjetminister van Buitenlandse Zaken, de uit Georgië afkomstige Edoeard Sjevardnadze vond een eenvoudig alternatief voor zijn werkloosheid en voor desintegratie van de Sovjet-Unie door zich een nieuwe baan te geven en een nieuw land en daarvan president te worden, lijkt het, in die volgorde en met dat doel, en met datzelfde resultaat (van desintegratie) in Georgië.

Doordat geavanceerde wapens eenvoudig te verkrijgen zijn, en opportunistisch aangewend werden, was het al te moeilijk om een klein ontwikkelende oorlog te isoleren. Bovendien was er was niet genoeg politieke wil bij de Verenigde Naties om geld in te zamelen voor een VN-leger in Bosnië en zo een eind te maken aan het avonturisme van mensen als Milosevic en Karadzic. Als de VN meteen waren opgetreden, hadden ze de Bosnische Oorlog misschien kunnen voorkomen. Toetreding tot Europa is inderdaad verhaast dichterbij gekomen. Dat is misschien naar twee kanten een voordeel, want (het hele concept van) Europa is niet zonder schuld in de burgeroorlog in Joegoslavië geweest, al was het alleen maar omdat het de begrippen natie en nationalisme heeft geherdefinieerd en zelfs gemanipuleerd, zoals in Joegoslavië is gedaan met een oorlog als gevolg. Laten we dus hopen dat daar behoedzaam mee wordt omgegaan, want eigenlijk zijn Servië en Joegoslavië een contra-indicatie voor Europa. De resten van communisme met een menselijk gezicht, van Tito, zijn in ieder geval weg. Dus aan alle voorwaarden is voldaan. Op je kerfstok.

Het verhaal moet gezien worden waar het thuishoort. Op het oog. Afgod. Betreffende godslastering, de Partij van de Arbeid heeft door hardnekkige generalisaties zelf in de hand gewerkt dat bepaalde vrijheden misbruikt worden. Gastarbeiders niet uit christelijk Zuid-Europa maar uit moslimlanden kwamen de PvdA te pas omdat hiermee niet snel de christelijke concurrent in de Nederlandse partijpolitiek (later bijvoorbeeld het CDA) van meer aanhang voorzien zou worden. Zo werd de islam voor het karretje gespannen van een polderatheïsme, dat wel weer net sluw genoeg is om religie te gebruiken en dus ook geen werkelijk atheïsme is. En zo zien we dan door simpele inductie waar de satan vandaan komt die Geert Wilders voor ogen staat. Drukbezet. Niet alleen zaligmakend.

Ik zou zelf bepaalde respectformules niet te snel overboord gooien, al was het maar om er uit individuele vrijheid niet mee akkoord te gaan, en zelfs vanuit de optiek van een atheïst, beweer ik, ook niet tegenover een in twijfel getrokken god, omdat we anders straks helemaal niet meer begrijpen welke vrijheid – van meningsuiting – we nu hebben, en waarom. Maar wat is, is. Opknappen. Het vuile werk van de moraal. De bescherming van god in de wet tegen belediging zou een mogelijkheid kunnen bieden om ook de god van de islam daartegen te beschermen, als iemand daar nog bij gebaat is of op zoek om vrije meningsuiting daarvoor te beperken. Een ambtenaar is daar al wettelijk in beperkt. Buikspreker. Gemein. De meid hing aan zijn lippen. Luisteren is spreken. Iedereen is al beledigd of vertrokken als ik een compliment geef.

Er is een historisch gegroeide verwantschap tussen de christelijke en de islamitische god, een god die – zeker ten dele – door de mens is geschapen, als minder andersom. Maar het heeft geen zin het graf van al deze theoretische kennis verder uit te graven, omdat begrippenkaders altijd gemanipuleerd kunnen en zullen worden, en de taal op straat bepaald wordt, hoeveel neurotische nieuwe spellingen of grondwetswijzigingen de dames en heren in dit land ook nog kunnen verzinnen. Wist u dat verdomme niet betekent verdoem me, maar verdomme als aanvoegende wijs? Lippendienst.

De termen *god* en *satan* zijn in de loop van de geschiedenis vaak met elkaar verward doordat ambtenaren begonnen te woekeren met die begrippen, zoals ook in dit land weer opnieuw wordt voorgesteld. Dat hebben veel atheïsten weliswaar ontdekt, maar ze kennen maar een tiende van de hele waarheid. Er is altijd veel gestolen bij de post in bepaalde landen. De postbode staat onder druk. Zo is de geschiedenis herschreven.

Harde concurrent of horige vazal, het maakt allemaal niets meer uit, de teerling is al geworpen, het probleem van de ongelijke verdeling van de welvaart in de wereld is juist door de retoriek van deze keuze ontstaan, die op zichzelf typisch nostalgisch kapitalisme is en de marge van haar eigen systeem aan het opeten is. Teer op jezelf.

Het communisme is ten onder gegaan doordat het niet kon (of mocht) relativiseren, hetzelfde zal gelden voor het kapitalisme. De beurzen zouden vroeg of laat springen; dat was niet meer tegen te houden en Japan speelt daarin een hoofdrol. Hondsdol. 'De dag dat de dollar valt' kunnen we dus rustig met kleine letters schrijven. Aha.

De dollar – het is maar een metafoor – wordt overeind gehouden door de yen, ofwel: de typische waarden van winnen of verliezen die nu hoogtij vieren, worden in zekere zin gefinancierd door Japan. De dollar is gewoon een façade. Op zich is er niets mis met dergelijke gevels, maar ze staan al nergens meer voor. Te dol. Dollarteken.



De wereldeconomie, belabberd als zij in wezen al mag zijn, kent geen nationaliteiten of principes, maar is met doping haar eigen weg ingeslagen tot uitstel van executie. Daarom zien we een dergelijk futiele samenleving. Heel veel mensen voelen dat zo aan. Alleen nogal volgzaam mensen – die de massa uitmaken, voor rotte vis – laten zich nog oppeppen tot concurrentie; ze zijn te vinden in meer onontwikkelde delen van de wereld, met of zonder computer. De moraal van het vuile werk introduceren.

Kritische geesten moeten geil meedansen of staan al aan de kant. Het is lief dat Balkenende zo in India gelooft, maar die les heeft hij van Wouter Bos, Partij van de Arbeid, die zich na zijn reis in India kritisch over dat land uitliet in de Nederlandse pers, en zijn hele Hindoestaanse achterban drachtig sms'end zag weglopen. Het bos. Zogenaamde leiders hebben allang niets te vertellen, anders zouden ze niet eens leider kunnen zijn. Ze zijn dat alleen omdat ze volgzaam de weg van de minste weerstand volgen, en dus de massa naar de mond praten. Weldra. Gedrocht. Rekenen rekenwonders nu alleen nog maar in miljarden, het komt op hetzelfde neer als de centen van vroeger. Je hoeft er alleen maar een hoop nullen achter te zetten, en daarvan zijn er genoeg vrijwilligers. De beurskrach die in Japan te verwachten was, zou hopelijk tot meer inzicht hebben geleid dan de atoombom, een tegenvaller.

Ik was er al over begonnen hoe ik de Olympische fakkel uit China naar de Mount Everest een wat protserig beeld vond. Het is echter een tijdsbeeld van de hoogste orde, waar vooralsnog geen al te negatieve perikelen zijn ontstaan waar werkelijk geen sabotage is. Toch demonstreerden de Fransen met een niet-verplichte badge voor een betere wereld. Dat is zonder te saboteren. Bergaf of bergopwaarts.

Hoe sneller men begon, hoe beter. Dan zou men zonder de paniek ten gevolge van verder uitstel nog steeds min of meer afdoende maatregelen kunnen treffen. Zo was het verband tussen het klimaat en de wereldvrede al redelijk duidelijk toen president George Bush van de VS, met als aanleiding de terreuraanslagen van 9/11 (2001) in onder meer New York City, het Kyoto-protocol niet wilde ondertekenen, en – in dit licht – een gruwelijke en kostenverslindende oorlog begon in Irak. Ik zou Nederland als kwetsbare regio trouwens niet helemaal onderschatten. Waarom heeft het anders vierhonderd jaar – onder leiding van de getergde Zeeuwen – geprobeerd kolonies te ontwikkelen om de schapen op het droge te krijgen? Ook al geen al te sympathieke analyse. Maar we zaten nu dan blijkbaar allemaal in hetzelfde schuitje. Mekkeren. Het Kyoto-protocol was het wereldverdrag ter reductie van industrie-uitstoot van voor mens en milieu schadelijke, de aarde en haar atmosfeer opwarmende gassen. Naar Kioto, Japan, genoemd.

De enige manier tot het beëindigen van een steeds verdergaande mondiale economische stagnatie ligt in het delen van de planetaire hulpbronnen. Als we daar niet tijdig aan beginnen, zullen we ons mogelijk – al dan niet geleidelijk of met horten en stoten – vernietigen. Volgens Maitreya en de meesters van wijsheid is daarom de VN het meest reële overlegorgaan om de hieraan gerelateerde en al tamelijk urgente economische problemen te bespreken en hier een oplossing voor te vinden, of hiertoe een duurzaam systeem te ontwikkelen. Een agentschap zou door de VN in het leven geroepen moeten worden om toezicht te houden op een waarachtig verdelingsproces en zodoende een betere doorstroming van het wereldkapitaal dat nu steeds meer op een stilstaande vijver begint te lijken en gaat rotten, zoals in allerlei gewapende conflicten, en ook psychologische problemen. Acclimatiseren.

Ik zou zeggen: laten we door de week een wat meer ouderwets zondagsgevoel hanteren, dat wil zeggen minder dringen in de rij, en minder irritatie graag, en ook niet al die kortingskaarten enzo die de doorstroming blokkeren. Ik vraag me soms af waarom Nederlanders alleen in de rij voor de kassa intiem worden, en nooit afstand bewaren, ze worden zelfs uitgesproken agressief als je afstand houdt voor iemand die voor je in de rij staat, en je wordt acuut gepasseerd, alsof het zo voor wie dan ook sneller gaat, en met verder commentaar riskeer je eruit gezet te worden, of misschien wel te worden vermoord. Ook zou het fijn zijn als de portiers die overal op dit soort ongeduldige signalen afgaan en altijd weer het paard voor de wagen moeten spannen, een beetje bescheidener zijn dan wel volstrekt verdwijnen; zorg dan liever voor een wat grotere werkloosheid dan deze schijnbewegingen. Iedereen die twee tellen na kan denken, zal daarvoor gelijk het voordeel van zijn kortingskaart opgeven ten behoeve van de menselijke waarden en normen, die al verbluffend dun zijn gezaaid. Seksisme.

Wijsgeer. Men kan wel begrijpen dat een klein land als Nederland de neiging heeft tot centrifugaal denken, ook in de politiek, en ook in de handel. De idee van vrijhandel is hiervan een gevolg. Een land als Rusland zal altijd eerder geneigd zijn tot centripetaal denken, wie er ook president is.

Oorlog en vrede. Rusland werd in een spagaat gehouden. Democratie en demon. De NAVO is ter verdediging van Europa. Ik denk dat de Sovjet-Unie – geopolitiek – in ere hersteld wordt, niet op basis van het ouderwetse communisme, maar zoals het gegaan zou zijn als haar laatste president, Gorbatsjov, beter had getimed met openheid (glasnost) en staatkundige en economische hervormingen (perestrojka). Dat was de beste beveiliging voor Europa. Maar zoals we wel zagen, speculeerde Amerika hier in dit gebied, vooral in Centraal-Azië, waar het niets te zoeken heeft. Dat was ook de oorzaak van de oorlog aan de terreur, die volstrekt onbezonnen politiek-strategisch in elkaar zit, voortgekomen is uit een verkeerde afhandeling van het einde van de Koude Oorlog, en is gebaseerd op de aloude indammingspolitiek van Rusland door Amerika, waardoor het Midden-Oosten ineens verdubbeld werd in omvang door eigen toedoen, die het van de andere kant weer overal bestrijdt: dweilen met de kraan open, maar dan in bloed. Killer en banaler kan het niet. Realpolitik.

Het is koud. Een energielabel, al wordt het verplicht gesteld om publiekelijk aan een vlaggenstok aan je huis te hangen, heeft zo duidelijk geen zin. Het kan hooguit een methode tot bewustwording zijn, niet meer dan dat, en lijkt dus geen geijkte of geschikte organisatie tot zuinig gebruik van energie door huis en bewoner. Bewoners mogen wel wat meer warmte en gastvrijheid uitstralen. Mijn huis voor een sleutel. Het energielabel lijkt me niet bedoeld als commercieel succes, maar als een vorm van bescheidenheid die sommige mensen in mijn ervaring niet hebben, en daarop is mijn kritiek gericht. Op zich heeft dit soort dingen wel zin, maar er zitten allerlei addertjes onder het gras. Woningbouwverenigingen zetten als een soort strenge vader of moeder gewoon de verwarming voor hele blokken huizen uit, (niet alleen) 's avonds of 's zomers. Een groot deel van de tijd zitten de bewoners dus al in de kou, in een land als Nederland, uit bezuiniging. Dit soort voorzieningen kan eigenlijk ook gangbaar en automatisch in de huur inbegrepen zijn. Dat kan als mensen zelf een beetje opletten. Mensen worden gek van al die overschrijvingen, en kunnen niet meer helder denken. Als alternatief kan de zo vrijgekomen energie, dus alleen al van de mensen, wonderen doen. Die constante stok achter de deur is om echt gek van te worden. Energie volgt de gedachte. Je mag niet eens je sleutel kopiëren van het tuig.

Voetballer aller tijden, Europees voetballer van de twintigste eeuw: Crujff.

De Cubacrisis was de dreigende atoomoorlog tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie in 1962, als gevolg van hun conflict over Cuba. Door de spanningen van de Koude Oorlog had de Sovjet-Unie besloten om in Cuba kernraketten op te stellen. De Cubacrisis, die deze aarde bijna tot haar ondergang heeft gebracht, is voorbij, maar is nog steeds, als beeld, een bron van spanning of dankbaarheid of beide, naargelang ons persoonlijk bevattingssvermogen, wat overigens gemiddeld niet erg groot lijkt te zijn. In ieder geval is er reden tot bescheidenheid voor hen die op de tribune zitten, en zelf nooit in de arena hebben gestaan. Laten we dus niet te hard juichen. Maar in elk geval komt Johan Crujff terug. Ajax zou zich dus kunnen redden als profvoetbalclub, ondanks het aftreden van Fidel Castro als enig leider van Cuba. "Elk nadeel heeft zijn voordeel." Het kapitaal heeft Ajax niet altijd even goed gedaan: elk voordeel heeft zo ook zijn nadeel. Tussen de supermachten. Johan is zo weer weg. Gekapitteld.

Bestaande energiebronnen zullen langzaam in onbruik raken als ze al niet uitgeput zijn. Nieuwe lichttechnologie zal echter in de hele energiebehoefte van de mensheid kunnen voorzien, nadat er bewust voor een betere en duurzame verdeling van de welvaart is gekozen. Maitreya en de meesters, die nu medewerking van de media nodig hebben om dit voorstel nader uit te kunnen leggen en te werken, lijken ook de sluiting van kerncentrales te willen, die dan vervangen zouden moeten worden door veilige kernfusiecentrales als een tussentijdse maatregel, in afwachting van de komst van de technologie. Kernfusie is trouwens geen kettingreactie. Op de blaren.

Streekroman. Eerlijkheid staat te boek als huiselijk geweld. Boekdelen. Safari.

Kunst als basis, wat een berekeningen! Mag misschien de invloed van het theater op de Nederlandse taal wat minder worden met al haar flauwe taalgrapjes? Die neurose had ik ook; op den duur begon iedereen ermee. De inflatie sloeg toe, en de taal werd nietszeggend. Nu ben ik onhumoristisch bevonden en word op vertrouwelijke toon door vrienden met een of andere vriendin beticht over een sombere natuur te beschikken omdat ik niet om mijn eigen grappen kan lachen, die naast het podium serieus werden genomen, en op het podium als slap risicoloos aftreksel gedijen.

Tabel. Nieuwe aflevering. Kunst kan alleen uit vrijheid worden geboren.

Laat dit over aan mensen die een uitkering hebben. Epos.

Wetenschap is zekerheid, kunst is onzekerheid. Wetenschap is moeten, kunst is ontmoeten. Als er niet zo'n totaal gebrek aan communicatie was op straat, zou niemand meedoen aan dit forum. Straatveger. Het leven is nog niet bewezen.

Er zijn maar weinig tuintjes in de stad; zolang het gras hier en daar uit de stoep schiet, ben ik al tevreden. Maar de onkruidverdelgers rukken op; elders wordt het gras gesubsidieerd. Het kan er wel mee door. Doorgeschoten. Hand op mijn hart.

Episode. Wildplassen is verboden, de toiletjuffrouw vraagt om opslag. Resistent.

Ze viel tegen. Tomaten en kunst komen uit de kas, of je gooit ermee.

Vloeken mag niet meer, maar de lieve mensen moeten op een cursus in de oerschreeuw, snakkend naar lucht, omdat ze stikken in hun valsheid.

In geschrifte. Stiel. Afspiegeling. Innerlijk gesaneerd. Niet kouvatten.

Geen twijfel over mogelijk. Streekvervoer in het poldermodel. Aansluiten.

Worden christenen gediscrimineerd in het politieke debat? Dit is typisch een zaak van de provincie, hetwelk ik met een streek zal toelichten. Niet alleen in het streekvervoer heb ik gekke dingen meegemaakt. Maar ik stond eens nogal een tijdje, urenlang, te wachten op een bus, en er waren al allerlei mensen aangekomen die keurig netjes in de rij gingen staan, schouder aan schouder in de polder. Op die stip zie ik het zelf niet als bevorderlijk voor de tijd om mijn gebrek aan ruimte verder in te perken door te haasten. Dat heb ik van Albert Einstein. Dus ik liet iedereen voorgaan. Echter niet

lang voor aankomst van de bus stak ik nog een sigaret op, ten dele omdat mensen begonnen te mopperen dat ik niet in de rij stond. Toen ik als laatste naar binnen moest en mijn sigaret achter mij weggooide, reed de chauffeur voor mijn neus weg omdat hij niet aankon dat er rook in zijn bus zou komen. Dat kon hij me nog net toewerpen voor hij zijn deuren sloot en doorreed. Dat soort streken is geen incident.

Er zijn door belanghebbende vertegenwoordigers van de staat China en Tibet al eerder bepaalde constructieve gesprekken gevoerd richting een detente tussen die gebieden en een zekere onafhankelijkheid van dan wel autonomie binnen China voor de huidige provincie Tibet, hoewel de Chinezen hier met gemengde gevoelens tegenover staan. Er is verder wel beweerd dat eventuele veranderingen moeten komen vanuit China zelf, maar daarnaast kunnen worden bewerkstelligd door de verschijning van een wereldleraar Maitreya, die een mondiale aangelegenheid is. De Tibetaanse Gesar, van wie de Tibetanen verwachten dat hij zal terugkeren als hun leraar, is vermoedelijk een andere naam voor diezelfde Maitreya, die door de hele mensheid zou worden verwacht. Ook verwacht het Tibetaans boeddhisme de terugkeer van Maitreya Boeddha onder de eigennaam van Maitreya. Onwennig. Tibet leek lange tijd de rol beschoren de oude esoterische kennis van de mensheid te behoeden. Een van de bekendste namen die hieraan in de twintigste eeuw werd verbonden, is wellicht die van Djwhal Khul, simpelweg De Tibetaan.

Toen de esoterie van Tibet naar buiten kwam, werd Tibet ingesloten, ironisch. Veel Tibetanen zijn elders gereïncarneerd. Als een Tibetaan zich op de voorgrond plaatst, voelt dat alsof hij een nazi wordt, de weerstand die hij moet overwinnen in zichzelf wordt ook zo gevoeld door anderen, vond ik, die hem daarom ook te pakken nemen. Er is altijd al meer niet dan wel bekend geweest over Tibet, niet alleen nu, lijkt het. Ga weg. Ook dat is een mondiale kwestie.

Toewijding is iets wat niemand je aan kan dragen en waar geen concepten voor bestaan; zij kan alleen bestaan bij iemand die kan afzien, en die een grote dan wel flexibele ruimte op kan brengen tussen oorzaak en gevolg, arbeid en resultaat, dat wil zeggen iemand die geduld heeft. Dat geduld kan zover gaan dat het lijkt alsof zo iemand nergens mee bezig is, wat irritatie opwekt bij degenen die handelen in en afhankelijk zijn van zijn resultaat. Dat maakt het er niet eenvoudiger op.

Het handelen in alleen maar resultaat kan tot een soort verveling leiden. Dat de handelaar in het talent van de ander de norm aandraagt voor dat talent, kan op den duur zelfs ieder talent doen vervlakken of verdwijnen. Datzelfde zien we ook in het onderwijs. En de politiek kan niemand dwingen een goed boek te schrijven.

Wat ik wil zeggen is: er zijn mensen die een boek schrijven en beginnen met de titel, en er zijn er die ergens beginnen te schrijven en achteraf een titel verzinnen, en eventueel een auteur vermelden. Die het minst origineel zijn, kiezen het makkelijkst. Als men te veel gedwongen wordt zich te legitimeren, zal iedere vorm van authentieke cultuur verdwijnen, en blijven er alleen nog titels over. Er zijn ook auteurs die een boek beginnen met hun naam, en het daarbij laten.

En je hebt de boekhouder. Journaal.

Freelance is symbolisch voor een snelle geest die zich met allerlei zaken bezighoudt en geen tijd heeft voor een conventionele aanpak, en als het ware associatief binnen een stroom van bewustzijn gedijt. Dat kan tot niet-meetbare resultaten leiden. Het moeilijkste is het makkelijkst te bereiken, het makkelijkst het moeilijkst.

Om van overheidswege meer vrouwen in de bedrijfstop af te dwingen is overtrokken, alsof dat automatisch een grotere democratie tot stand zou brengen, of meer kwaliteit. Ik had eerder al gehoord dat men meer vrouwen in de politiek, in de

regering, wil, hoewel dat onder de gegeven omstandigheden misschien geen kwaad zou kunnen.

Dat geldt ook voor het bedrijfsleven. Maar dan komen we in een discussie terecht wat een vrouw nu eigenlijk in wezen is, en of een vrouw inhoudelijk verschilt van een man of niet, en in hoeverre sekse de identiteit van een persoon bepaalt, of louter een eigenschap is die op zich niet relevant is in de zakenwereld.

De tong. De uitvinder van dit plan zal wel op een internaat gezeten hebben, en nooit een meisje hebben kunnen zoenen. Dat is lastig als je in de puberteit zit. Maar om nu een vrouwenquotum af te dwingen; voodoo, we hebben toch niet met vee te maken?

De fee. Een stempel op gedrukt. Het nieuws. Zoenoffer.

Stel je voor dat een belangrijke krant gedwongen wordt op voorhand voor de helft vrouwen als journalist aan te stellen, dan kun je wel ophouden je talenten op inhoudelijke gronden aan te bieden. Je hoeft alleen nog maar aan te geven of je vrouw of man bent, en voor de rest doe je maar wat. Of garandeert een bepaalde lichaamsbouw meer objectiviteit? We mochten niet het voorrecht smaken.

Als er nu zoveel vrouwen in de rij staan voor de top, die geen beurt krijgen, en niets anders willen, is er een punt. Maar om bij de bedrijfstop met dergelijke sociale voorzieningen aan te komen lijkt me overdreven, zo niet gênant.

Animal Farm.

Na de revolutie namen de varkens de touwtjes in handen. Ze legden iedereen meer controles op en eisten steeds meer voorrechten voor zich op. Met een groep honden legde de baas, Napoleon, iedereen zijn wil op en bezorgde zich een eerbaar bestaan. Uiteindelijk gingen de varkens op twee benen lopen. En er was geen verschil meer tussen de varkens en de mensen.

Er waren wel een miljoen buitenlanders omstreden in Nederland. Plaatsvervangend zal het niet zozeer verrassen dat het dodental alleen onder de burgers van Irak al een miljoen naderde. Men vroeg zich af hoe bezettingsmachten dat aantal voor hun volk verborgen houden. Onnodig te zeggen dat die machten hun best hebben gedaan om de cijfers voor eigen doelen te verbergen. Machinatie, gewonden niet meegerekend. Of lijsttrekkersverkiezingen een goede ontwikkeling zijn of dat we resoluut moeten breken met deze Amerikaanse stijl van politiek bedrijven, waarin imago en reputatie een grote rol spelen, in een groot land als Amerika zullen de massamedia altijd een grotere rol spelen dan in Nederland, waar die aanpak belachelijk is en van weinig originaliteit getuigt op de brug, de muis die tegen de olifant zegt: "Wat stampen we lekker samen, hè." Een olifant heeft een sterk geheugen.

En een dikke huid. Plomp. Miezerig meedoen? Complot.

We willen stamppt, maar we moeten niet te veel gaan stampen.

Dat zit vooral in het onderwijs, niet in de puree. Imaginair.

Uitgedund. En ook Europeanen moeten niet gaan stampen.

De theosofie (is geen religie en geen theologie) zegt: "Bestudeer geloof wetenschappelijk en wetenschap gelovig", en heeft als motto: "Er is geen religie hoger dan de waarheid." Deze goedbedoelde inspanning van onder anderen De Tibetaan is helaas niet alleen door veel geloven maar de wetenschap als ketterij afgeschreven. Ik vind de Tibetaan ook wat moeilijk, moeilijk te vinden.

De maharadja die deze oorspronkelijk uit Tibet afkomstige beweging heeft gesponsord, werd als snel slachtoffer van een seksschandaal in de Britse media: dat

hij een affaire zou hebben met de Russische oprichtster Madame Blavatsky, wat niet het geval was, volgens zijn verondersteld kleinzoon, Mahindra, in een Amsterdams park gesignaleerd. Hij had zelf ook weleens 's nachts buiten in het park geslapen na ruzie met zijn (Hollandse) vrouw. Britten hebben hun voordeel niet gezien, anders zouden er nu nog betere banden met hun ex-kolonie India hebben kunnen bestaan. Het monotheïsme van het Westen is voor een belangrijk deel afkomstig uit het oude Egypte, en had een doel en tamelijk rationele basis. Sommige ingewijden beweren dat grondlegger Achnaton bekend was met een voorloper van de stelling van Pythagoras. Zie ook de Berlin Papyrus die in het begin van de negentiende eeuw in Sakkara werd gevonden. Deze bevat wiskundige en medische kennis, inclusief de eerst bekende documentatie van een zwangerschapstest en een proeve van de stelling van Pythagoras. Tussen man en vrouw bestaat er blijkbaar een derde element. Dat de ibis een heilig dier was in Egypte had al een reden; het at namelijk krokodilleneieren, en ging een excessieve krokodillenpopulatie tegen in de Nijl, als ik tenminste goed ben ingelicht. Gewoontedier. Pitā in Sanskriet is vader, goeroe leraar. Hoge piet. Wat dit met de post of met seks te maken heeft, is voor de meesten een raadsel, maar die mijn post ontvangen hebben, weten nu eindelijk meer. Achnaton had zes dochters van Nefertiti (de schone is gekomen). Zonnewende. En professor doctor Pieter Zeeman onderzocht de aard van het licht, van observatie; hij kwam dan ook van *Zonnemaire, Schouwen*.

Je kunt iemand niet uitleggen wat hij niet is.

De eeuwige student is een student van de eeuwigheid.

Het bewijs vertraagt de kennis. Mensen zijn hiervan zelf het bewijs.

Onafwendbaar. Het nieuws is geen compensatie voor leven. Wraak is niet altijd zoet. Ik vind de onredelijke en intolerante commentaren achteraf tegenover iedere andere mening of gewoon zelfs nuance door een hoop mensen die nu blijkbaar toch hun zin hebben gekregen met een rookverbod, tekenend voor het feit dat zowel hun onvrede als het probleem elders ligt, en het bewijs leveren dat dit de juiste volgorde is van het probleem.

Het achteloze en soms wufte en verwijfde gebaar met de hand in intense minachting, toch zo terloops gebracht, dat we of met een acteur of met een god te maken moeten hebben die als het ware al van een afstand de rook weg doet of moet bewegen die te dichtbij komt, het wolkendek dat het zonlicht van eigen grootheid tegenhoudt, als teken dat er iets niet zint, is de laatste jaren ingeburgerd bij tal van gelegenheden. Ik kan u echter garanderen dat de vele mensen die op deze manier aandacht trekken en weer negatief verder verspreiden, en zichzelf al in het centrum denken en daar nu in concreto plaatsen, zelf de oorzaak zijn van het probleem, wat een zeer groot maatschappelijk probleem is, en dat hun gebrek aan lucht voortkomt niet uit grootheid maar grootheidswaanzin, uit niets anders dus dan de bekrompenheid, de engte, het hol, van hun eigen inderdaad buitengewoon verstikkende narcistische geestvernauwing – uit een vaak dicht onder de oppervlakte sluimerend fanatisme dat direct op ieder mogelijk teken van leven uit de buitenwereld reageert in irritatie – die de sfeer voor eenieder niet zozeer (alleen maar) beperkt, als wel vervuult, zoals al bewezen is en verder bewezen moet worden, en gaat worden, lijkt het – nu al – met een maatregel als het rookverbod.

Net als bij de discussie over embryoselectie enzovoort, gaat het weer opnieuw om de menselijke maat. Operaties bij zwaarlijvigheid van tieners zijn een uitzondering en moeten dat liefst blijven. We moeten oppassen voor extremen, en dat uit naam van de wetenschap. We kunnen een analogie leggen naar het rookverbod: als men de logica

hierin zou toepassen op zwaarlijvigheid, zou men iedereen bij wet moeten verbieden om te eten, zeker in het openbaar, en zou McDonald's kunnen sluiten – in plaats van het café. Trammelant. Volwassenen mogen niet roken, kinderen krijgen in Nederland zware medicijnen – opiaten (zoals cocaïne dat is) voor bijvoorbeeld ADHD (attention deficit hyperactivity disorder) opgedrongen, wat in sommige landen verboden is, en worden nu ook nog geopereerd voor hun beperkingen. Men moet oppassen voor structuren, dat is alles wat ik hiermee wil zeggen. Verhapstukken. Ten eerste.

Om te beginnen zou men moeten leren onderscheiden wat men tot zich neemt, materieel en immaterieel. In zekere zin maak ik hier een punt tegen kannibalisme. Doden en levenden zijn even zichtbaar voor elkaar als wij onderling, bewoners van andere planeten voor ons, en wij, wellicht iets meer, voor hen. Wellicht. Of geen licht.

De vraagstelling alleen legt uit waar het hier in alle redelijkheid om gaat, namelijk of de Amerikanen het recht hebben op een – christelijk ogend – raketschild in Europa. Het algemeen nut stond blijkbaar al buiten beschouwing. Het geplande schild was koudeoorlogsstrategie, en was zo nuttig als de War on Drugs door de drugsmafia is ontworpen en de War on Terror door terroristen enzovoort. Pusher. War on Terra. We zijn al bekend geraakt met het rookverbod. Het volk moet van zich laten horen. Er bestaat noch de vermeende dreiging, noch is een raketschild de geschikte verdediging daartegen. Een aanval is ook niet de beste verdediging. De vraag bevat het antwoord.

Maar toch is gebleken dat de steeds spaarzamer geboren kinderen van het mannelijk geslacht in het Westen die op het slagveld moeten worden geslacht van autochtone herkomst zijn, zoals in de oorlog aan de terreur is onderzocht; dat zijn merendeels blanke, jonge mannen uit het Middenwesten, zo hebben de Amerikaanse media gerapporteerd. Fidel Castro had hier al eerder op gewezen. Dat komt misschien doordat het een zekere eer is in het leger te zitten. De eer is dus weer symbolisch voor de dood. Dat is een van de elementen van een ouderwetse rangen- en standenstructuur. De eer te na. Als herboren. Menselijk schild, schilder.

Eerlijk gezegd mijdt ik het openbaar vervoer, maar ik weet dat het geen zin heeft om te klagen: ik heb een natuurlijke weerzin tegen het openbaar vervoer gekregen door een algehele verslechtering van het menselijk klimaat. Ook heb ik moeite met de angst die zich voordoet als beleefdheid, omdat dit geen werkelijke cultuur is. Wurggreep. Ik kies altijd zo veel mogelijk de internationale trein en de weekenden uit om te reizen, met name als ik naar Rotterdam moet, en ik vind de sfeer slecht; dat is met het rookverbod begonnen. Zeg nu niet dat het gaat over de gezondheid van de burger. De restauratiewagon is er eerst uitgemanoeuvreerd. Ik heb geadviseerd die weer terug te halen om de criminaliteit te bestrijden, maar de commercialisering heeft hier ook zodanig toegeslagen dat er een langzaam verval van kwaliteit is ingetreden, en dat wil zeggen doofstomheid. Angst is geen compliment, geen goede raadgever. Ik heb last van toegenomen stress en een fysiek gevoel van beklemming in het openbaar vervoer. Bij gereide twijfel. Klemgereden. Boer met kiespijn. Gereed.

Ik wil hier graag uitleggen wat ik onder bekrompenheid versta. Mensen proberen te helpen maar dringen hun eigen sfeer op en respecteren niet mijn vrije wil, waardoor ze alles onmogelijk maken. Ze zien hun corruptie als liefdadigheid. Dit inzicht is ook belangrijk voor anderen die het niet zien en nog liever recht op hun dood afstevenen dan een woord advies te accepteren. Waar ik dat van hen heb gevolgd, zijn er altijd doden gevallen. Enkel om me tegen te werken, ontkennen ze en werken voor Satan.

Of je bent te jong of te oud, te vroeg of te laat, te dun of te dik, te lang of te kort, te arm of te rijk, te zwak of te sterk, te scherp of te bot. Daar gaat het boeddhisme over: de Middenweg is het tijdloze, en beide tegelijk. Maar dat accepteren mensen in hun oppervlakkigheid niet, omdat het geen prestige geeft. En dus zijn ze niet 'niets' in het midden, maar in het extreme. Maar zelfs de vrek kan de tijd niet indelen in materie. Wat karma betreft, je moet overal gebruik van maken, maar met overleg. Inderdaad maakt men soms te weinig gebruik van gegeven kansen. Dat is de trieste aanblik van mensen die een oplossing zoeken voor de gevolgen hiervan. Ad. Vies. Vicieuze cirkel. Contaminatie. Deze droefenis neemt twee vormen aan, de zorg over de opvoeding, en over de gezondheid. Bijbelse geschiedenis. Ik hou alleen van de zondag. Het ligt er te dik bovenop. Zondagsschool. Opvoeding is voeding. Gezondheid is gewoon de zon.

Jezus werd door de duivel uitgenodigd om steen in brood te veranderen in de woestijn. Vrijmetselen. Slijpsteen van de geest. Vinger op de zere plek. Er zijn miljoenen mensen die met stenen geconfronteerd worden in plaats van brood. Gerecht. U weet hoe weinig mensen echt betrokken zijn. *Man ist was man isst*. Gerechtigheid. Bestudeer de weerpatronen, en ontdek hoe men zich voelt. Steen en been klagen. De onderste steen zal boven komen. Ongeletterd. Ik moet wel in een god geloven, die niettemin een automaat lijkt te zijn. Mensen worden beschermd door een kosmische kracht, die gepersonifieerd wordt door hen die de krachten van de natuur, de wetten van leven en dood, hebben doorgrond, anders zouden we er nog veel erger voorstaan. De meesters van wijsheid zijn geen goden, maar de enige factor in de schepping die de automatische werking van God kan relativeren. De genade komt dus niet zozeer van God als wel door menselijke tussenkomst. Daar gaat het hele christendom over, dit en niets anders. De meester improviseert dus voortdurend. Ik geef les. Ik spijbel om mijn dorst te lessen. Bij de les blijven. De bel gaat. Kameel of kameleon. Het achterliggende geschil lag tussen rijk en arm, waarin rijk zich voelt aangevallen, en arm wordt uitgeroeid. "Niemand is schuldig, maar iedereen is verantwoordelijk", sprak speciaal gezant voor de Verenigde Naties in Soedan, Jan Pronk. Conflict in Soedan draaide om de olie waar Khartoem rijk, en (veilig) drinkwater en onderwijs waar zuidelijk Soedan arm aan is geworden, de oplossing waarvan de regering dan ook niets heeft gedaan. Er gaat een belletje bij me rinkelen. Dromedaris.

Iedere dienstverlening gaat langzaam achteruit door egoïsme; vertaald naar het economische vlak is dat de verdamping van kwaliteit door commercialisering. Ik hoorde zopas dat er ook geen toilet meer zal zijn in nieuw te bouwen treinen. Ik had al een verband gelegd tussen het verbod op wildplassen en op roken in het openbaar. Op een zeker moment is er een vrouw, een Amerikaanse geloof ik, in een trein in Frankrijk uit het raam gegooid door een vrijgelaten crimineel, en is er een lobby van de familie geweest om open ramen weg te halen in de trein. Op dezelfde manier is, na een gigantische gezondheidsschadeclaim, het rookverbod ontstaan, en ook de oorlog aan de terreur. De pret drukken. Als je weet hoe je moet leven ben je te oud. De treinen werden dus zonder ramen, of raampjes gemaakt, en airconditioning werd ingevoerd, die meestal een – te – kille lucht verspreidt, zoals veel mensen. Bovendien werd de restauratiewagon eraf gehaald en werd het rookverbod ingesteld. De angst van de mensen bestaat voor een groot deel uit het feit dat ze niet weten – waar ze bang voor zijn, en daarnaast absoluut hun plaats niet kennen. Ontlast. Stronteigenwijs. Mensen hadden geen enkel gevoel voor proportie meer. Daarnaast is er blijkbaar een vaste groep boeven die heibel maakt, omdat ze anders geen meisje kunnen versieren. Dat kan heel ver gaan, maar past in dezelfde lijn.



Het multiculturele maatschappijmodel is ook geen al te groot succes geweest, en ook dat was een imitatie van – de problemen in – Amerika, om erbij te horen. Ik pas.

Kneuterig. Gevoelsmatig werd ik hieraan herinnerd. Voor galg en rad.

Opgroeien. Misschien ligt dit volgens velen buiten het bestek van de discussie.

Op een gegeven ogenblik was de minister van Justitie, Hirsch Ballin, op de buis, die de kinderporno wilde aanpakken. Nu is dat iets waar je moeilijk tegen kan zijn. Toch had ik enige achterdocht, en twijfelde ik hierdoor weer of ik wel helemaal goed in elkaar zit, zoals veel burgers aan zichzelf twijfelen. Bijbehorend. Minimumstraf.

Kort daarvoor had ik, op bezoek in de provincie, op Schouwen-Duiveland, gelezen dat er daar in de bebouwde kom geen dieren meer gehouden mogen worden, buiten. Een van de reacties op deze regel was dat je straks ook wel kinderen kan gaan verbieden buiten te spelen. Iemand vertelde me trouwens dat er in Den Haag jarenlang een man woonde die een paard had in zijn appartement. Ik weet niet of ze getrouwd waren.

De volgende dag was er in het nieuws te lezen dat Hirsch Ballin een wet ging maken die het mogelijk maakt dat de politie kinderen onder de twaalf jaar oud 's avonds van straat mag halen. "Een jong kind hoort niet op straat in de avonduren", zei de minister op een congres in Amsterdam. Hirsch Ballin wil ook dat de ouders van kinderen die laat op straat rondhangen, worden aangesproken (op hun opvoeding) en zo nodig ondersteuning krijgen. Hij vindt het van belang dat snel wordt ingegrepen als kinderen het verkeerde pad op gaan. Hij waarschuwt wel dat kinderen die eenmalig de fout ingaan niet altijd hard moeten worden aangepakt, omdat dat averechts kan werken, aldus het bericht. Avondklok. Schragen. Domesticeren.

Dat lijkt nobel, maar ik vraag me af of de maatregel niet te ver is gezocht, namelijk of het de taak is van de politie zich met de opvoeding van kinderen te bemoeien. Zoals de minister het formuleert, hebben we te maken met aan de ene kant verscherpte regelgeving, aan de andere kant het scheppen van de mogelijkheid tot willekeur in de toepassing van diezelfde regel. Er is op die manier al vaker juist anarchie ontstaan.

Van het allerhoogste belang. De brede weg op. U voelt de bui al hangen.

Oververmoeid. Men mag een gegeven paard niet in de bek kijken. Zorgenkind.

Nog maar pas wist een politieagente in de consternatie in Amsterdam het onderscheid al niet te maken tussen haar plicht en haar moederinstinct, zij werd neergeschoten. De galg. En er zijn heel wat meer mensenlevens mee gemoeid.

Ook Karin Spaink was in het televisieprogramma, een aparte combinatie. Karin Spaink, de linkse schrijfster en columniste voor de Amsterdamse krant Het Parool, die zich met Bits of Freedom (BoF) voor burgervrijheden inzette, en die inmiddels alle beproevingen – en ziekte – van de wereld had doorstaan, is nog steeds een roker. Ik vind dat laatste een nobele kwaliteit. Zij heeft zich veel beziggehouden met privacy – een interpretabel recht. Bont en blauw. De politie is geen goede opvoeder. Bofkont.

De mantra van een voor bepaalde mensen voorspelbare criminalisering van een door het systeem doelbewust georganiseerde vervanging van handenarbeid door machines om geld te besparen is een gebed zonder end, en is dezelfde impulsieve reactie op ieder beetje initiatief, flexibiliteit en creativiteit die in de samenleving doorschijnen als die we al min of meer gewend waren, uit een verslaving die de samenleving al eerder daadwerkelijk zo crimineel en repressief heeft gemaakt. Benepen.

De duisterten hebben een grote verantwoordelijkheid. Er komt geen einde aan. Wie anderen ondertussen tot werk verplicht, om gelijk de eigen rekening kloppend te krijgen, behoort een werkstage te worden opgelegd tot niets doen en (is) zijn mond houden; dat is veel nuttiger en heilzamer dan het soort vondsten dat zich voordoet als

moraal, om 'twee vliegen in een klap (dood) te slaan', maar neerkomt op gierigheid. Laten we hier vooral wat belastingcenten voor overhebben. Mooi meegenomen.

Zolang de kleuters maar geen Amerikaans leren praten, vind ik alles goed, zeker niet via onderdompeling. Nederlanders worden al te veel bedreigd met verdrinking; daar hebben ze dan vierhonderd jaar voor gevochten, om als racisten in eigen land rond te moeten sluipen, als een hond met de staart tussen de benen. Een of andere toekomst bestaat er inderdaad niet voor Nederland, tenzij bijvoorbeeld gefuseerd met België, of in Benelux-verband. Maar ook daar heeft de bezetenheid al toegeslagen. Wat veel beter is om zich aan te passen en veilig te blijven is dat iedereen die dat nog niet is, zich donker schildert of alleen nog kinderen neemt met donkere mensen. Dat gen overheerst toch bij de voortplanting, en zo kun je de ongelijkheid oplossen. Het type van blond haar en blauwe ogen moet dus wettelijk verboden worden. Het makkelijkst is dat iedereen zijn mond houdt en helemaal geen taal meer leert. "Geld spreekt niet, het vloekt", zei Bob Dylan. Het zweert. Maar het wurgt met fluwelen handschoenen.

Ik weet nog goed, bij me in de buurt was er een christelijke groep, nog tamelijk alternatief. Ik sprak eens wat van die mensen in het café, en toen heb ik een keer iemand bij me thuis uitgenodigd. Hij heeft gelijk mijn halve boekenkast in de ban gedaan. En je bent voorgoed gestigmatiseerd. Volstrekt geschikt. Voordat je het weet, gaan ze nog voor je bidden ook, opdat je die boeken niet meer leest. Ze zien trouwens iedere vorm van filosofie of esoterie als boeddhisme, zoals van Alice Ann Bailey. Dat is wel grappig, die onwetendheid is in zekere zin nog een voordeel. Eind goed al goed. Boffen maar. De taalregels zijn wel erg strak en beperkend in het Nederlands. Sneu is dat. De exercitie. Want veel mensen denken ook zo. Vroom.

Ik kan maar niet begrijpen waar sommige christenen de brutaliteit vandaan halen de naam van timmermanszoon Christus zodanig te monopoliseren en op te eisen dat ze verwensingen en beledigingen, nota bene gebaseerd op de Heilige Schrift, verbinden aan iedere nuance van buitenaf, en nog te geloven dat ze naar het paradijs gaan ook. De meeste christenen lopen continu letterlijk met de duivel in hun gevoel, en hebben geen enkel recht van spreken, lijkt het, dan afgedwongen door de methode van rechtstreekse intimidatie. Van dik hout zaagt men planken. Nomenclatuur.

Omdat ze al hun kruut verschoten hebben in de afgelopen eeuwen, blijft alleen de Satan nog over als argument (dat wil zeggen letterlijk verdichting) waarmee ze hun eigen kinderen conditioneren; liefde noemen ze dat, ik weet er alles van. Dat is exact het fundamentalisme waaraan ik refereer als ik het heb over de uitzonderingen op de regel dat de manifestatie van de energie van de krachten van het kwaad goeddeels achter ons ligt, en medeoorzaak waarom zoveel mensenlevens psychisch en zelfs fysiek verwoest of verkwist zijn en worden, ook en vooral in Nederland, en waarom verstandige mensen helemaal niet meer in een God geloven, en waarom die zogenaamde echte christenen alleen nog maar hun sympathie kunnen betuigen voor of door verstandelijk gehandicapten, zoals we in de politiek en in de provincie zien – dat is affiniteit, en wel met zichzelf en met hun eigen toekomst – in plaats van dat soort afwijkingen vooraf voor de toekomst te vermijden door een met gevoel gebalanceerd verstand.

Deze christenen hebben grote affiniteit met het Joodse volk, dat is historisch zo gemanoeuvreed, om in het protestantisme het gebrek aan traditie in vergelijking met de katholieke kerk goed te maken. Precies in deze sfeer huizen tegenwoordig die kwaadaardige krachten. Ik kan u alleen maar zeggen dat u zichzelf verraadt.

Al wat laat. Van een andere kant belicht. Deformatie. Pregnant.  
Ik hou het nog beschaafd. De plank misslaan. Een geanimeerd gesprek.  
Kunnen ze niet aan tippen. Opgelicht. Een tip van de sluier. De ongeziene hand.  
In 2002 werd een alter ego in Nederland uitgenodigd op de radio te komen in de maand april, op een willekeurige te bepalen zondag. Ik vertaal. Zondag rustdag.  
Ik zei dat ik zou komen als het goed weer was, maar iedere keer was het erg slecht weer, en had ik wat last van negatieve energie. Uiteindelijk zou ik op 5 mei komen, maar gaf ik mijn interviewer alvast de informatie om nu zelf maar een verhaal te maken, als ik weer niet zou – kunnen – komen. Dat heeft hij gedaan.  
Ik ben niet meer geweest. Ik kreeg er eigenlijk een beetje genoeg van.  
De volgende dag werd de politicus Pim Fortuyn vermoord, het was al wat laat.  
Nog wat later die dag werd ik uitgenodigd om mee te gaan naar U.G. Krishnamurti die in Nederland op bezoek was. Het hoort erbij. De laatste der Mohikanen?  
Ik was geïntroduceerd vanwege een of andere referentie van Koot Hoomi.  
Kersvers. Het naar voren treden op het wereldtoneel van de leraar Maitreya.  
UG, een soort spirituele anarchist en rebel, die secretaris was geweest van de Theosofische Vereniging in Chennai (Madras), India, vertelde enige anekdoten over KH, en hoe hij die ooit nog had gezocht in Tibet, dat toen al was bezet door China. Bij zijn aanvraag voor een visum had hij als reden voor zijn reis genoemd te willen zien of het boeddhisme al was uitgeroeid in Tibet, zo vertelde hij. UG stond bekend een gruwelijke hekel te hebben aan elke vorm van religie, zelfs aan boeddhisme. Maar niemand wist hoe sarcastisch hij echt was. Zijn grootvader had hem ooit aanbevolen: "Als je een schandaal maakt, moet je een groot schandaal maken, geen klein."  
Hij vertelde verder hoe er een verhaal in de theosofie bestaat over hoe KH de doorslag had gegeven voor de invoering van het Engels in Amerika, door een simpele voorkeur. "Stel je voor dat ze daar nu allemaal Duits hadden gesproken!" UG zei ook dat hij zich nooit had kunnen voorstellen dat het Brits Imperium uit elkaar zou vallen, en dat hij ooit tegen Gandhi heeft gezegd dat die laatste India niet onafhankelijk heeft gemaakt, maar Hitler die de door hem begonnen Tweede Wereldoorlog verloor voor Duitsland, maar won voor het grootste, tevens slechtste, imperium ooit: de Verenigde Staten.  
Ik heb UG een paar keer ontmoet. Waar hij toen logeerde en wat kleine half besloten samenkomsten had voor intimi, zag ik die week Jimmy Carter en Fidel Castro nog op de buis, maar dit terzijde. Isis Ontsluierd. Tot in lengte van dagen. Bruggen bouwen.  
UG was hier toen vijftig jaar geleden voor het eerst in Nederland geweest vanwege de sterfdag van Madame Blavatsky, grondlegster van de Theosofische Vereniging, op 8 mei. Haar echte (meisjes)naam was Helena Petrovna von Hahn. Blavatsky was de naam van haar eerste man, ze was tweemaal getrouwd geweest. De Geheime Leer.  
UG werd die week al snel door verschillende vrienden de Pim Fortuyn van de theosofie genoemd. Hij viel me trouwens behoorlijk af, maar dat moest ik als compliment opvatten volgens Wim, die me daar had geïntroduceerd.  
We hebben het al over synchroniciteit gehad. Ouwe-jongens-krentenbrood.  
Op 6 mei werd Pim Fortuyn vermoord door Volkert van der Graaf, een Zeeuw.  
Op 7 mei is Jan Peter Balkenende jarig, die in Zeeland is opgegroeid, en toen hij hoofdonderwijzer, premier van Nederland, dreigde te worden of al was, Harry Potter werd genoemd, een tovenaarsleerling. Maar dat was hij weer niet, ik wel.  
De een zijn dood is de ander zijn brood. Daar geloofden ze dan ook in. Toveren.

Steen der wijzen. Het atoom, bouwsteen van de materie.  
Het volk krijgt de leiders die het verdient. Vrijmetselarij.

De meeste mensen uit de gebieden waarvoor een verplichte inburgeringstoets is ingesteld, komen uit culturen die af kunnen zien en duizenden jaren hun eigen taal en gewoonten zullen volhouden, al was het maar omdat voor hen de Nederlandse, westerse taal (en cultuur) minder toegankelijk en bevattelijk zijn. Voor Japanners die ook een totaal andere taal en een ander schrift kennen is echter de westerse cultuur toegankelijker, en in veel opzichten geloofwaardiger.

Japan zou trouwens niets betekend hebben of zelfs maar bestaan hebben als het in het verleden niet dezelfde maatregelen had genomen met zijn immigranten.

Nederlanders moesten hun voet op de Bijbel zetten, en er als het ware overheen stappen, voordat ze aan land mochten en er zaken gedaan konden worden, andere volkeren kwamen er al helemaal niet in: dat was nog eens een inburgeringstoets!

Nederlandse handelslieden gaven daaraan toe, en je kunt zeggen dat zo iets opportunisme is, maar iedereen kan begrijpen wat de reden was achter deze maatregel.

Petrus stond voor hetzelfde dilemma.

Men wilde niet gekerstend en verder door het westen overgenomen worden in Japan.

Had Japan deze toets van vertrouwen niet ingesteld, dan zou nu heel Japan christelijk, en misschien wel gereformeerd, of anders katholiek geweest zijn, zoals de Filipijnen, en dat op zijn allerminst, en zaten ze daar nu iedere zondag in de kerk psalmen te zingen. Halleluja! En misschien lag het beloofde land dan wel op Papoea. Dat was ook veel leuker geweest. En daar draait het hele verhaal om.

Iedere pappenheimer is op zoek naar zijn beloofde land. Eerder onteerd. Heraut.

Nederland staat voor dezelfde keuze. Toets. Aanslaan. Dief van eigen portemonnee.

Velen voelen aan dat het ook hier gaat om religie, in dit geval de islam die zeer op zichzelf is gericht maar niettemin juist daardoor makkelijk de overhand kan krijgen of kan gaan domineren. Eerder heeft diezelfde eigenschap van het Joodse volk al tot dergelijke problemen geleid, en de gevolgen zijn bekend. Deficit.

Catalogeren. Datzelfde geldt voor Afrika. Niet te overzien.

Wat er in de Koran staat maakt niets uit, het gaat erom hoe het vogeltje is gebekt.

De Human Rights Watch die dit discriminerend noemt, ruikt bloed en gaat gevaarlijk om met sentimenten.

Migranten zoals uit de Europese Unie, de Verenigde Staten, Australië en Japan hoeven niet eerst een inburgeringstoets af te leggen om Nederland in te komen, omdat die veel meer wil en kennis hebben om zich aan te passen, zonder daarmee hun eigen identiteit op te geven. Dat laatste wordt echter ook niet van immigranten gevraagd die wel een inburgeringstoets moeten doen.

De maatregel is niet discriminerend binnen het huidige cultuurhistorische patroon, maar is gezond verstand. In zeven dagen schiep God de aarde.

De zevende is een rustdag. Nederlanders zijn een minderheid.

Ik heb weleens een man ontmoet uit Syrië die in Nederland met zijn inburgeringscursus bezig was, en me hulp vroeg bij het leren van de taal.

Die heb ik hem gegeven in ruil voor wat kennis van het Aramees dat zijn moedertaal was, voor de grap. Zo leerde hij me wat *haan* is in het Aramees, als ik me niet vergis, want het geregeld gebruik van het Nederlands wist wel vaker alle andere vormen van kennis bij me uit of gooit die op een hoop en vermengt die. Ik weet in ieder geval nog dat ik het helemaal met hem eens was.

Deze bijzondere man was een vakman die luiten maakte. Het zou sneu zijn als een inburgeringscursus de uitoefening van het persoonlijk talent onmogelijk maakt. Ik kreeg door deze man een iets minder traumatiserend beeld van de inburgeringscursus dan door de verhalen die de ronde doen, en het was ook leuk met

zo iemand te communiceren in het Nederlands, wat anders misschien niet had gekund. Hij vroeg me zelfs nadrukkelijk in het Nederlands met hem te spreken, en bijvoorbeeld niet in het Engels, omdat hij anders nooit vooruit zou komen. Een beetje Nederlands lijkt geen kwaad te kunnen. Waar het om draait zijn de voorwaarden waaronder. Nederlands is wel erg moeilijk, zei de – christelijke – man: er zit geen logica in, en het stikt van de regels en vooral de uitzonderingen daarop. Vooral met dat laatste was ik het weer opnieuw eens. En alleen al door mijn schrijven hier is wel duidelijk dat het klopt. Als u dat nu als voorbeeld neemt, ziet u in hoe belangrijk het is om echt direct goed Nederlands te leren. Normaal gesproken doen de verhalen over de inburgeringscursus me denken aan een middeleeuwse martelkamer, met het Nederlands als martelwerktuig. Zouden gevangen terroristen in Guantánamo Bay Nederlands moeten spreken?

Mobiele telefoon op een vliegtuig heeft nut, maar alleen als het neerstort, als op 9/11. Twee ervan vlogen in het 110 verdiepingen hoge World Trade Center, de Twin Towers in New York, die instortten, een in het Pentagon, van het Amerikaanse Ministerie van Defensie in Virginia. Nog een stortte neer op het platteland. Onder andere omstandigheden hebben ze niets meer te zeggen. Vleugellam. Zelfmoordactie met gekaapte passagiersvliegtuigen. En de verdere verdachten. Dat we allemaal maar het veel nobeler Engels zouden moeten spreken, lijkt voor de hand te liggen, maar ik ben hier al te vaak op gecorrigeerd door de in Nederland inburgerende of ingeburgerde allochtonen, zelfs op onplezierige manier, omdat als je in het Engels tegen ze begint, dat in hun optiek betekent dat je ze als buitenlander ziet en ze dus discrimineert.

Op zondag 11 februari 1990 werd Nelson Mandela na 27 jaar gevangenschap plotseling vrijgelaten en hij werd president van het nieuwe, non-rationale Zuid-Afrika. Zijn eerste woorden tot het begeesterde volk waren na zijn vrijlating: "Ik groet jullie allen in de naam van vrede, democratie en vrijheid voor allen. Ik sta hier voor jullie, niet als profeet, maar als nederig dienaar van jullie, het volk." De voorspelling van de vrijlating van Nelson Mandela, afkomstig van Maitreya in Londen, werd al in het blad Share International gepubliceerd in september 1988. Nelson Mandela heeft zijn negentigste verjaardag in Londen gevierd, en heeft daarmee zijn gezag weer, symbolisch, overgedragen aan de bron, zoals bij die gelegenheid in The Times gezet. Hij zat vast als terrorist tegen apartheid.

Ik weet me te herinneren dat ik als kind eens met mijn familie noodgedwongen op bezoek was bij een gezin dat een kind had dat verstandelijk gehandicapt was, een mongooltje. Het was niet ver weg waar minister-president Jan Peter Balkenende is opgegroeid: veel geraniums, en de sanseveria of vrouwentong, in de buurt van Goes, in Zeeland. Ik wil niet alles verklappen, want dan krijgen we weer een kabinetscrisis, en daar heb ik even geen zin in. Vooral vrouwen gaan ervan uit dat alle kinderen in principe gelijk zijn. Mijn moeder zag er in ieder geval geen kwaad in, die is christelijk. Maar ik heb er tot op de dag van vandaag een trauma van, hoe bang ik daarvoor was. Toch is het heel normaal dat ouders daar juist sociaal mee scoren. Ook weet ik nog goed dat er vroeger bij ons in de buurt een asociaal gezin woonde. Natuurlijk had ik geen contact met de kinderen van die familie, waar blijkbaar daarbovenop sprake was geweest van incest. Niettemin werd ik toch al beschermd tegen contact met leeftijdgenoten, vooral meisjes, dat lijkt achteraf heel verstandig, want ik was al vroeg volwassen, en heb ik er een speciaal onderscheidingsvermogen aan overgehouden wat nou eigenlijk asociaal is, het klopt, want dat woord begreep ik

eerder dan het fenomeen, en pas later wat sociaal is (is al betwijfeld).

Dus ging ik weleens op pad naar een plek waar soms zigeuners zaten, waar ik samen mosselen mee at. Dat werd me ook heel voorzichtig afgeraden, hoewel ik het daar wel leuk vond. En het is beter dan een zak patat. Mossels of mosselen. Zó gepiept. Natuurlijk wijzen die dingen zich vanzelf. Dit is weer een probleem van de multiculturele samenleving, ook wel consumptiemaatschappij, lijkt het. Maar ik vind dat je mensen, en ook kinderen, beter niet te veel moet dwingen met elkaar om te gaan vanuit een sociaal standpunt. Ze mogen alleen ongehoorzaam zijn. Ik wil dus niet met leeftijdgenootjes omgaan. Tante Kee woonde in Krabbendijke. In klederdracht. Ze zei dat ik het wel zou halen. Ik maakte me de grootste zorgen. Achter de oren krabben. Mijn moeder is jarig vandaag. Ze komt uit Scherpenisse, met scherpe kantjes. Gefeliciteerd. Balkenende sprak zijn moeder iedere dag, hoorde ik.

Een Labrador is de meest vredelievende en intelligente hond, en ik had er als kind een die als pup bij mijn oom voor de deur was gezet, een vondeling dus, een vrouwtje. Deze heette Lano, naar het droge gras van Los Llanos, de Zuid-Amerikaanse prairies, in de buurt van de Andes, dat die kleur heeft. Later kwam ik erachter dat Lanoo 'discipel' betekent in het Tibetaans. Mondeling.

Als kinderen veel met leeftijdgenoten omgaan, zullen ze dat later ook blijven doen, en lijkt het net alsof de mensheid alleen daaruit bestaat, en de rest apart. Men ziet dit al overal, en het is een rigide concept waaromheen een zekere moraal circuleert, zoals bij iedere vorm van apartheid. Hoewel de wereld derhalve veel kleiner is, wordt hiermee geen overbevolking opgelost.

GroenLinks heeft mogelijk te lijden aan de problemen rond de Zeeuwse mosselkwekerij in het Waddengebied. Een verbod op het vangen van mosselzaad en mosselen in de Waddenzee brengt de vangst in moeilijkheden.

Natuurorganisaties dwongen bij de Raad van State een verbod af op het vangen van mosselzaad (dat in twee jaar tijd opgekweekt wordt tot consumptiemosselen) in het voorjaar.

Natuurorganisaties eisten voor de Nederlandse Raad van State ook een voorlopig verbod voor de najaarsvisserij op mosselzaad. Er zou onvoldoende zijn aangetoond dat de mosselkweek geen schadelijke gevolgen heeft voor het Waddenmilieu.

De mosselsector haalde 98 procent van de Zeeuwse mosselen uit de Waddenzee. Deze sector moest nu aantonen dat de vangst geen schade aanricht.

Het onderzoek zou tot 2014 duren. Dat is pas nadat de Mayakalender zou stoppen in 2012. En sinds het steken van pieren niet meer mag in een beschermd vogelreservaat, zijn er geen pieren meer, en geen vogels. Elders nog wel.

De manifestatie van de krachten van het kwaad, of de zogenaamde antichrist, door Hitler en zijn groep ligt achter ons, enkele uitzonderingen daargelaten, en maakte de wederkomst van de Christus mogelijk, zegt men. Hitler is verleden tijd. Maitreya is de toekomst, maar is voor het publiek en de media toch nog steeds moeilijker te bevatten dan Hitler, lijkt het; hij is niet voor één gat te vangen. Niet mis te verstaan. Hit?

Dat Duitslands Hitler geen categorie op zich is, maar in het gezelschap staat van Pol Pot (Cambodja), Lenin of Stalin (Rusland), Pinochet (Chili), Mao (China) en andere dictators is een gedachte die in Amerika ontstond om de Koude Oorlog en later de oorlog aan terreur te rechtvaardigen, een glijdende schaal. Deze wortelt al sinds geruime tijd in een foute toepassing van het begrip democratie, en is een mode die nochtans enkele monsters heeft voortgebracht. Maar weinige zitten op hun gat.

Monster. Om een beeld te vormen, het was een despoot in collectief werkzame was. Vandaag is het Independence Day, the Fourth of July, in Amerika, en is Adolf Hitler terug in Berlijn, in het wassenbeeldenmuseum. De goeie ouwe tijd is springlevend. Monsterverbond. De mondiale economie is ook net een wassenbeeldenmuseum. En dan hebben we nog geluk. De realiteit is veel erger dan mensen willen inzien. Halfwassen. Er waren steeds grotere problemen. En het beeld, Hitler is onthoofd.

Misschien is het voor Israël minder moeilijk dan het lijkt om gevangenen te maken. Maar het gaat nu om één gevangene, die Israël ruilt voor twee ontvoerde en gedode militairen. Ja, als je even nuchter nadenkt – de militairen zijn dood – is dit een emotionele zaak, hoofdzaak lijkt dat ze ontvoerd zijn bij het volk. Patholoog-anatoom. Het lijkt erop dat de hele strijd in het Midden-Oosten een ruil is van emoties die draait om de dood, als bewijs, en religie als kist, dat wil zeggen het recht op een begrafenis. Buurman, een charmeur, was nogal geliefd bij de vrouwen. Hoe ik de onevenredig lijkende ruil van gevangenen moet interpreteren, weet ik niet. Misschien draait het om de publiciteit of probeert men de burens of zichzelf te overtuigen van morele kwaliteit, of zijn er meer perikelen waar we niets van afweten. Scheefgroei. Misschien is het moraal. Monsterzege. Aan de dood ontsnapt. Ik gebruik het woord lijken te veel, maar daar gaat het hier tenslotte om. Lijken, ze lijken. Gelijkspel. Geen lang leven beschoren. We geven om je.

Dat sport democratie zou bevorderen, is een opvatting die steeds meer erkenning krijgt. Maar het blijft wel klimmen. Sport is hard werk, maar met name de grote sportevenementen worden al heel lang gebruikt als promotiemiddel voor politieke boodschappen. De boodschap van de Tour de France is dat Frankrijk zonder doping zou moeten kunnen floreren, zelfs bij de beklimming van de zwaarste cols, maar dat Europa gewoon een wiel is. Misschien wel spaak gelopen. In de pen.

Ik heb inderdaad eens van een interessant voorval gehoord in een universiteitsmensa (aan de Universiteit van Amsterdam) waar een Marokkaanse jongen werkte. Hij noemde zich een Egyptenaar, dat geeft blijkbaar aanzien. Deze jongen werkte daar aan de balie, en vroeg iemand die een huis had in Zuid-Spanje of hij dat eens zou mogen gebruiken, waar die laatste nee op antwoordde (zijn invalide vrouw woonde daar blijkbaar nog). De manager berispte de huiseigenaar op racisme, en hij werd eruit gegooid. In diezelfde tijd kreeg iemand anders daar tien man politie op zijn dak, die hem er uitgooiden op nog belachelijker gronden, na een anoniem telefoontje. Een paar jaar later kwam ik deze Marokkaanse jongen tegen, die toen net uit de gevangenis kwam. Hij was veroordeeld voor diefstal in die mensa; hij had jarenlang de kluit belazerd. Hij vertelde me dat zelf. Na de vernederende toestanden waar ik van gehoord had, was mijn oordeel over hem tamelijk mild. Ik vertelde hem dat ook. Hij zei droevig dat de sfeer daar niet deugde! Balie, balen. Grapje van de zaak. Hij was erg populair bij de meisjes, die hij daar stuk voor stuk versierde en waar hij mee naar bed ging bij hem thuis. Later kwamen hun ouders gezamenlijk in opstand dat hij van allemaal geld had geleend dat hij niet terugbetaalde. Want daar draait het weer om. Zo viel hij door de mand. Ik ken wel meer van die Nederlandse meiden die zo afgeserveerd zijn, en soms op straat terechtgekomen, al dan niet met een abortus. En dan hebben ze nog geluk gehad. Van een normale relatie komt er niet zoveel. Soms vangt een of andere secundaire Hollander ze nog op, ja, dat zou kunnen. Of ze gaan met de eigenwaarde van een snol de politiek in, om hun gevoel te reanimeren. Je kunt niet met iedereen tegelijkertijd naar bed. Te gelijk.

Begrijpt u nu hoe de zogenaamde bevolkingsproblematiek eruitziet in Nederland, en waarom het onderwijs er zo middelmatig uitziet, om niet te spreken van de politiek? Al die zaken houden direct met elkaar verband. Het is jarenlange recalcitrante rassenpolitiek, die dit land heeft vergiftigd. Gemoederen liepen op. Poliepen. Voor het goede doel. Er liepen daar te veel mensen rond te manipuleren, en nog. Er is al gesproken over de invloed van het sterrenbeeld Tweelingen dat Amerika's persoonlijkheid beheerst die altijd twee of meer dingen tegelijk doet of wil, en het teken van de Kreeft in haar schild (schuld) dat Nederlands persoonlijkheid beheerst, de soort die achteruitzwemt, of achteruitkrabbelt. De scharen zijn er om te pakken wat ze pakken kunnen, het dier komt er moeilijk voor uit. Dat is het probleem. We komen in een nieuwe tijd aan, het tijdperk van de Waterman die gericht is op samenwerking. Drie belangrijke landen in de wereld worden beheerst door het teken Waterman op hun zielestraat, zoals dat heet: Amerika en Nederland, maar vooral Rusland en de andere leden van de vroegere Sovjet-Unie, zoals in Centraal-Azië. De Waterman is de reden dat de toe- of ingewijde tot nog toe aan veel zaken tegelijk heeft kunnen werken, onder andere via het vrij neutrale en anonieme Nederland, om nieuwe wereldvormen te ontwikkelen, terwijl het lijkt alsof hij niets doet of kan. Dat laatste komt door zowel zijn concentratie, als de versnippering van de Nederlander. Meerdere dingen tegelijk doen ligt de een wel en de ander niet, maar wordt pas nuttig als er samenwerking is, en neurotisch als die er niet is. Voor het goede doel. Pakkerd.

Ik heb op het Waterlooplein in Amsterdam bevestiging gekregen van mijn vermoeden van een gebrekkig ruimtelijk inzicht om me heen, dat veel intriges in de hand werkt. De radio stond aan, en ik luisterde – met enige verbijstering. Er is een nieuwe ziekte ontdekt, die overwegend vrouwelijk is (zoals autisme meer mannelijk is) en gaat om een slechte oog-handcoördinatie die nuttig is bij tekenen en schilderen, en een slecht oriëntatievermogen; het ligt aan de ogen, is ook een nadeel bij sport, en heet *ziende blind*. Mensen die hieraan lijden kunnen bijvoorbeeld niet goed naar opzij zien, wat ook lastig is in het verkeer. Daarom zijn ze van plan de sporten op scholen enzovoort aan te passen aan het toch al algemeen verminderd oriëntatievermogen bij vrouwen. Dát is dus wat er in de rij in de winkel gebeurt, en in het maatschappelijk bestaan, dat die (roof)kippen niet kunnen sturen, en zo kakelend in de weg lopen. Want zo praten ze ook. Ze moeten natuurlijk voortdurend die logge kut bijsturen, en hebben geen tijd om op te letten. En daar zijn ook de ogen op gebouwd. Het wetenschappelijk bewijs is zeer geschikt, want tot nog toe klaagden vrouwen vooral over het asociale gedrag van anderen die niet om ze heen lopen. Ze kennen dus gewoon geen diepte of perspectief: de een- of tweedimensionale hersenen. Op de kop getikt. Tik. Kippig. Op de koop toe. Te kijk. Het volle pond. Loeiend. Heb je weleens een koe zien denken? Melkweg. Bovendien staan de krenge altijd met hun kont naar de wind, waardoor die kut de verkeerde kant lucht. Slag bij Waterloo. Een logistiek probleem. In de clinch.

Dit is weer hetzelfde familiethema als alle andere die uit de recente machtswisseling zijn ontstaan, en toont aan waar het eigenlijk om ging. Zijwaartse beweging. Het multiculturele poldermodel heeft geïnfiltrerd, en dus moeten we alles vermengen. Hebt u bij de staat ooit weleens een goed kleurenpalet kunnen ontdekken? Laat hij zich dus niet bemoeien met kunst, want dan krijgen we helemaal een kleurloze samenleving. De kunstenaar maakt ook geen schilderij uit een tevoren opgelegd bedacht concept. Een grijs gebied. Niet in slaap vallen achter het stuur. Nederlanders als Gerrit Rietveld en Piet Mondriaan hebben dat soort dingen nog wel geprobeerd, maar zelfs dat was niet zo bedoeld. Weerslag.



Ga maar naar het Stedelijk Museum van Amsterdam. Er is niets te zien wat aan kunst doet denken. Uit de kunst. Neerslag.

Alleen de schooljongen heeft nog een liniaal nodig om een rechte lijn te trekken. Maar waarom een rechte lijn; kunt u echt niet improviseren?

Met kromme tenen. De rechte lijn is een speciaal geval van de kromme lijn.

Op mijn eerste les portretschilderen kreeg ik de uitleg dat ieder gezicht ten minste bestaat uit vier kleuren – rood, geel, zwart en wit – die van de verschillende rassen die niet besproken mogen worden. Die kleuren zijn naar de natuur altijd al in verschillende gradaties vermengd in iedereen.

Slechte vermenging leidt tot grijs. Ongerechtigheid.

Ziehier de vergrijzing, ook in dit thema: "Dit is geen bibliotheek."

Schadevergoeding. Penseel. Nog zo'n blond kreng met bruine kindertjes.

Als je iets leest, word je al het café uitgezet. Schoenmaker, blijf bij je leest.

Bemoei je niet met zaken waar je later spijt van gaat krijgen. Waar je staat.

Van buiten bont, van binnen stront. Kleurenblind. In de stront. Weggezaakt.

Nog een schuiver. Ik mag sommige mensen niet eens aanspreken in het café.

Het zou leuk zijn als allerlei mensen anders dan al bestaande vaders meer tijd krijgen voor het vaderschap. De meeste authentieke mannen komen daar in ieder geval niet meer aan toe; ze zijn veel te veel bezig met de neurosen van een vrouw op te lossen, die al het eenvoudige moeilijk wil maken. En die inburgeringstoets gaat het hele leven door, tot de dood erop volgt. In de maatschappij in het geheel moeten kinderen dat compenseren en legitimeren. Kinderen die vragen. Toetje.

Laten we ook eens stilstaan bij de kinderen die nooit uit de hun opgelegde rol kunnen komen – van het kind, en dat hun hele leven moeten blijven. En sta er eens bij stil hoe strak het kind-zijn is gedefinieerd. De afhankelijkheid van een kind wordt veelal geromantiseerd en bevorderd, en het ouderschap generationaliseerd. Dat is structuur.

Hoeveel mannen kunnen het aan om met een vrouw om te gaan, die de hele dag zomaar decennialang met haar eigen gevoel bezig is, en alleen dat? De vertederling voor een kind is verplichte kost in een wereld die stijf staat van angst en haat en agressie, en een uitvlucht voor veel mensen die daar zelf het hardst aan meedoen.

Hoeveel wordt er daarom niet gezeurd! Als ze maar een leuk gevoel hebben! Alleen als er een crisis is of (geen) geld, gebruiken ze hun verstand. Wie overleeft dat? Ze willen alleen wat hun uitkomt en van dienst is, de rest is onbekend, of het is afgunst en jaloezie. Jaloers ben ik nooit, dat laat ik aan vrouwen over. Groen en geel.

En u dacht dat kinderen dat niet oppikken en overnemen? Staat van dienst.

In het algemeen nemen mensen kinderen omdat ze hun eigen gebreken moeten op- en aanvullen, onder andere de dood. Dus opvoeding is vaak indirect een overdracht van onmacht, om die te vergeten worden kinderen lastiggevallen met een dergelijke vorm van geweld. Het gaat om wat je kan, niet om wat je niet mag.

Staat de partnerkeuze staat al bol van opportunisme, met de kinderen wordt het nog veel erger. En zo kabbelt de menselijke evolutie van generatie tot generatie voort. In zaken. Inzakken. De opvoeding doet de rest. In zakken. Grote broer.

Ik vind het een goede zaak dat er ook over simpele dingen nagedacht wordt.

Een vriend heb ik een boek gegeven over opvoeding, toen z'n vrouw een kind kreeg, omdat daarin beweerd werd dat kinderen ouders bewust maken, en niet andersom. Maar ja, dat mag je nu eenmaal niet. Zelf was ik dus moeilijk opvoedbaar, en ik ben dat nog steeds, ik wist het van het begin af aan. 'Nu moet het eens afgelopen zijn!'

Toen mijn broer (of zijn vrouw) kinderen kreeg, nauwelijks meer voor commentaar bereikbaar was, en op een onbestemd tijdstip alle contacten met zijn verdere familie verbrak om zijn kinderen vooral niet de opvoeding te geven die hij zelf al had gehad,

heb ik hem gezegd dat het verder zijn taak dan maar moet zijn de familielijn in stand te houden en kinderen te verwekken, en dat ik wel zorg voor de inkomende zielen, de bezieling. Zo gaat het, dames en heren. U hebt niets.

Wat hebben ze me gehaat. Maar ik was niet erg haatdragend.

Veel mans. Ben ik mijn broeders hoeder? Zijn kinderen spelen wel muziek. Ze mijden me als de pest, zelfs mijn naam mag niet meer genoemd worden. Majeur. Natuurlijk ouderschap: laat de kinderen tot mij komen. In. Mineur.

Een nieuw kapsel.

Ruim dertien jaar nadat hij door het Joegoslavië-tribunaal werd aangeklaagd, is Radovan Karadzic gearresteerd en naar Den Haag overgevoegen, op naar de VN-gevangenis in Scheveningen. Karadzic, een psychiater, had zich jarenlang als een natuurgenezer onder een andere naam schuilgehouden. Niemand had hem herkend achter zijn lange baard en haar en zijn bril. Karadzic was medeoprichter van de Servische Democratische Partij (SDS), een nationalistische Servische partij in Bosnië en Herzegovina. Van 1992 tot 1995 was hij ook president van de Bosnische Serviërs. Nu kunt u dus eindelijk zien wat een leuke, fijngevoelige man de opgepakte, van massamoord beschuldigde Radovan Karadzic eigenlijk is. Vooral vrouwen hebben daar een instinct voor, dat is de norm, ook in het maatschappelijk debat, omdat ze hun verstand niet willen gebruiken, en alles en iedereen moet daarvoor wijken. Het slagveld is een voortzetting van het gevoel. Want alleen daar vindt men een uitvlucht voor de norm, die het gevoel zodanig opvoert dat het verstikt. Een vriendinnetje wel. Je twijfelt of God alles heeft gezien vanuit de lucht, het kan niet altijd bewolkt zijn. Superieur inferieur. De prijs is hoog. Ingekapseld. Luchtverkeer.

Als ik deze man zo zie, laten we dan in elk geval hopen dat hij de echte Karadzic is die gepakt is en niet, zoals van de gepakte Iraakse leider Saddam Hoessein aannemelijk is, een of andere stand-in, die na een poosje zelf niet meer wist wie hij was van de drugs die hem bij de Amerikaanse ondervragingen waren toegediend; hij werd hoe dan ook geëxecuteerd. Ja, zo gaat dat – met de waarheidsvinding – in de 'war on drugs (terror)'. Hier zit wel symboliek in, want niemand weet nog wie wie is, en wie hij zelf is. Daar gaat de oorlog over. Sein. Hoessein had net als Hitler een snor. Op het lijf geschreven. Niet snor, wie niet met mij is, is tegen mij.

Laten we ook hopen dat de Republiek Bosnië en Herzegovina voorlopig overeind blijft tot er een nieuwe sfeer is ontstaan. Want hiermee is de malaise begonnen.

De rondreis van Obama is diplomatiek een goede zet, omdat hem bij de komende verkiezingen makkelijk verweten kan worden dat hij geen ervaring heeft met het buitenland, wat hij nu op voorhand heeft rechtgezet. Als er nu verkiezingen komen, lijkt het bijna alsof hij al president was, en is het risico om op hem te stemmen kleiner. Berlijn is een goede keuze, dat legt een verband met Kennedy die daar in 1963 op bezoek was. Ten dele is de politieke verrechtsing ontstaan uit een verkeerde inschatting van de val van de Berlijnse Muur en het einde van de Koude Oorlog die Amerika gewonnen denkt te hebben; anders waren de gigantische jarenlange financiële investeringen waarmee het de Sovjet-Unie probeerde te overtroeven helemaal voor niets geweest. Dat zou gezichtsverlies zijn.

Dit schijnbaar specialistische, uiterst ingewikkelde thema kan ik niet verder uitleggen dan door terug te gaan naar de basisschool. Racisme is een afgeleide vorm, zo u wilt

een zijtak, van egoïsme, maar heeft een onterecht disproportionele aandacht gekregen door hen die de stam daarvan vormen. Dus heeft men een multicultureel model ontworpen, om minderheden te integreren op een manier die de aandacht afleidt van de stam, namelijk het egoïsme zelf, en deze levensgevaarlijke manipulatie heeft tal van allochtonen werkelijk nog verder bekeerd tot dat kleurloze en anonieme egoïsme, terwijl, en omdat racisme als onderwerp altijd zo brutaal aanwezig is, en is geweest; dat is ontstaan door hen die geen scrupules hebben, dat wil zeggen door hoofdzakelijk intellectuele, toch nog emotionele, vrouwen, die medestanders wilden of willen in hun vermeende onderdrukking, die nooit heeft bestaan, behalve in het feit van hun grootheidswaan die met kleuters wil manipuleren – het echte domein van de vrouw. In Nederland wordt men dus juist steeds vaker niet geaccepteerd, en met minachting geconfronteerd, omdat ze gewoon je kop niet mogen. Windrichting. Nederland was oorspronkelijk, volgens de theosofie, een doorgang van het vijfde wortelras, er zijn er zeven in totaal, en was nog tamelijk jong en min of meer vrij van zeer oude vormen van karma die de oude volkeren vasthielden, en is om die reden tot stand gekomen. Om diezelfde reden is ook de hoofdrol van het hele Westen op het wereldtoneel ontstaan. Open dag. Neem dat van mij aan.

Daar wilde men graag verandering in brengen. Het vijfde wortelras werd aanvankelijk blank of wit genoemd, wat niet de hele lading dekt, maar toch heeft dat een betekenis. Zwart en wit worden niet algemeen als kleur erkend, maar ze modereren de (andere) kleuren. En dit is puur symbolisch bedoeld. Het spectrum. Wit licht is samengesteld uit verschillende kleuren, die een andere brekingsindex hebben.

'Gay' betekende oorspronkelijk gewoon 'luchthartig', en die betekenis die het voor veel mensen heeft verloren, begint het misschien langzaam weer terug te krijgen, en als iedereen plotseling 'homo' is, betekent dat straks ook weer gewoon 'mens'. Soms vond de homo zich wel een beetje superieur, alsof hij eigenlijk boven de seksen staat: een misvatting. Stront aan de knikker. En niet te vergeten. Deserteur.

Mij kwam een bijzonder verhaal van een Nederlandse kunstschilder voor de ogen, ik weet niet meer of het in een vorig leven was, die plotseling oogklachten kreeg en een bril moest gaan dragen. Hierdoor kwam hij in een zeker isolement terecht, en kreeg hij allerlei visioenen (waarvoor hij uiteindelijk een psychiater bezocht) die hij opschreef in een dagboek. Afgesneden. Uit de roulatie. Briljant. Hou je vast.

Wat hij aan gezicht verloor, werd ingevuld door een vorm van helderziendheid. In weerwil van zichzelf begon hij te geloven dat de gedetailleerde, veelal traumatische beelden die zich aan hem opdrongen vorige levens betroffen, maar dat kostte veel tijd, en hij schaamde zich ervoor. Hij kwam in een innerlijke wanhoop (een soort identiteitscrisis) als deze zich aandienden, maar kon daar alleen maar weer van afkomen door ze toe te laten. Hierover te schrijven werd een therapie op zich.

Hij was homo. Enige fragmenten die ik me van zijn relaas voor de geest kan halen.

Hij herinnerde zich een leven in de Tweede Wereldoorlog waar hij als piloot voor het Duitse leger bombardementen had uitgevoerd, en de herhaalde herinnering werd in eerste instantie opgeroepen door een propeller in zijn atelier voor airconditioning.

Hij was in dat leven getrouwd met een vrouw die zijn vriend was in dit leven in de tijd dat de visioenen begonnen. Hij had op een zeker moment zijn kamp gebombardeerd, was weggevlogen met zijn vliegtuig en neergestort, boven Afrika. Hij had de exacte locatie gezien.

Er was volgens hem veel homoseksualiteit onder de nazi's. Niet lang voor zijn dood onthulde hij dat hij het frappant vond dat leer en politiepetten enzovoort zo populair waren in de homoscene, dat hij het zeer voor mogelijk hield dat meerderen van zijn (vroegere) vrienden en bekenden dezelfde achtergrond hadden als hij. Beangstigend.

Na Duitse visioenen kreeg hij er van een leven dat hij gehad zou hebben als vrouw aan het hof van Versailles ten tijde van de Franse Revolutie (1789–1799) toen de monarchie door de republiek werd vervangen, waarbij hij, of zij, onder de guillotine ter dood werd gebracht (na de revolutie kwam Napoleon Bonaparte aan de macht, die zich tot keizer liet kronen). Hij moest er zelf soms hard om lachen, als hij over dat soort dingen vertelde. Een vriend van hem (die zelf geen homo was) maakte daar de flauwste grappen over. Maar hij herinnerde zich het gillen en juichen van het volk bij de onthoofding, en zag zijn latere Duitse leven als een omdraaiing van het Franse waar hij zich op een zodanig zinloze manier door de massa geslachttofferd voelde, dat hij wraak had genomen nu diezelfde massa zelf af te slachten, te bombarderen.

Giller. Hij speelde piano. Kleinzerig. Niet op de pianist schieten.

In de loop der jaren kreeg hij ook beelden van een leven als priester in Italië, en een in Egypte waar hij, meende hij, een inwijding moest nemen die hij niet gehaald had. Helemaal op het laatst kreeg hij visioenen van een leven dat hij had gehad dat naar hij meende een belangrijke rol had gespeeld in zijn karma: als een soort priester van de Maya (of een daaraan verwante cultuur uit misschien nog vroeger tijden – hij wist dit leven niet goed te lokaliseren) die zijn beste vriend die hij ook in dit leven had gehad, dezelfde als zijn vrouw in Duitsland, aan de goden moest offeren door het hart eruit te rukken, die was toen weer man. Ik weet niet meer of hem dat gelukt was, mogelijk niet. Bij deze ceremonie droeg hij een soort zorromasker, en hij was ervan overtuigd dat het feit dat in dit leven al zijn problemen waren begonnen met een bril, daar direct naar verwees. Chakra's zijn energiecentra, in het lichaam, bij de klieren. De schilderijen die hij maakte, baseerde hij alleen nog op de ervaringen van zijn verschillende vorige levens. Hij heeft er meer dan vijftien jaar over moeten doen de beelden die hij had als authentiek te kunnen accepteren, en nog twijfelde hij. Hartstilstand? Ik geef louter weer wat hij heeft genoteerd. Kom voor jezelf op. Uit het oog niet uit het hart. Daaropvolgend overleed hij aan aids.

Zowel aan het Franse hof als in het Duitse leger zaten er blijkbaar homo's.

Overstatement. De nieuwe kleren van de keizer. Wat zijn uw bevoegdheden?

Wat betreft gay en discriminatie van homo's, hoop ik niet dat gay gediscrimineerd wordt in de zin van luchthartig, nu gay de exclusieve betekenis lijkt te hebben van homoseksueel, en dat we ook nog op andere wijze gelukkig kunnen zijn. Elke sociale beweging die een gezicht en een statuut krijgt, wordt politiek geëxploiteerd; dat zie je hier ook. Daarom is het goed dat er ook niet-homo's meedoen aan de parade, de Gay Pride, en dat dit wordt geaccepteerd – hoewel ik hiermee geen uitspraak doe over de seksuele geaardheid van de deelnemende minister Plasterk van Onderwijs. Bed uit. Mensenoffers waren eigenlijk symbolisch voor de tijd, wiskunde en de zeven chakra's. In de kunst van de Maya komen zeven slangen uit een symbolisch onthoofde winnaar.

Van onder wijs. Understatement. Hiervoor onderdoen. Buigen of barsten.

In de waanzinnige identiteitsperikelen met pasjes en ov-kaarten mag het nog een wonder heten dat we daarin niet hoeven te vermelden of we hetero of homo zijn, en is het een goede zaak dat bij de Gay Pride niet dit soort identiteitskaarten gelden.

Iedereen is welkom, dat is in ieder geval een humane zaak. Verder moeten we erbij stilstaan dat ook veel niet-homo's gediscrimineerd worden omdat ze homo zouden zijn. Niet veel bekijks. Open kaart spelen, je had je uiterlijk natuurlijk ook niet mee. Ik zie de Gay Pride niet als een biologisch product, maar als een sociaal statement. Ik geloof niet in de overheersende rol van genetica, wel in de langdurige overdracht van conditioneringen. Natuurlijk bestaan die massademonstraties niet voor niets, al

het andere heeft gefaald, dat had je ook – misschien een heel andere zaak – in Joegoslavië. Vooruitgang is achteruitgang. Opvoeding ondervoeding, eigen volk eerst. Daarom is de schuldvraag zo'n moeilijk thema, als er bijvoorbeeld een oorlog ontstaat. Triviaal. Manipulators maken slachtoffers en zijn dat uiteindelijk zelf. Iedereen kan natuurlijk zeggen: 'Ich bin ein Berliner', of 'Ich bin ein Homosexuelle.' Gay Pride is sowieso geen agressie, maar wel een trend die daar opnieuw toe kan leiden, als die te veel wordt gepolitiseerd. Triomf. Tocht. Optocht. Wat is het erg. Daarom spreek ik van een demon-stratie. Je erover uit te laten. Go with the flow. De keizer draagt geen kleren. De smoes. Op de tocht. Overval stoet. En Amerikaans president John F. Kennedy vergiste zich toen hij tijdens de Koude Oorlog in 1963 op bezoek in Berlijn zei: "Ich bin ein Berliner", want dat zou betekenen dat hij een berlinerbol was, zo vertelde iemand me. Dat komt op hetzelfde neer als wanneer een bezoeker – laat staan een inwoner – van Hamburg zich een hamburger zou noemen. Wat hij dus bedoelde te zeggen was: "Ich bin Berliner." De Berliner bol wordt in Duitsland over het algemeen 'Berliner' genoemd, maar niet in Berlijn zelf. Daar is het 'Pfannkuchen'.

Kleine cafés worden buitenproportioneel benadeeld ten opzichte van grotere uitspanningen door antirookwetgeving in de horeca. Maar de cafés en andere openbare gelegenheden zijn in de loop der tijd zelf begonnen met een zielsvernaauwing, en het lijkt erop alsof ze hun eigen lot bezegeld hebben. Het geld werd te belangrijk, en nu worden ze daarop gepakt. Ik dacht nog even dat het rookverbod meer communicatie tot stand zou brengen, maar dat is larie. Langzaam maar zeker kunnen mensen niets meer leren.

Dat roken niet gestimuleerd wordt, vind ik niet erg, maar een compleet rookverbod in cafés is overdreven. De cafés hebben ook te lijden aan het karma van hun eigen gierigheid, een algemeen maatschappelijk euvel. Maar ik hoop echt dat deze trend zal keren, die dezelfde kant op gaat (of al zo ver op is gegaan) als in Singapore, waar je in de gevangenis kan komen als je per ongeluk een toffeepapiertje op straat laat vallen, of je zakdoek, bij wijze van spreken.

Ook al niet zo tof zijn in sommige openbare gebouwen de beveiligingsbeambten, oorzaak in Nederland van de verbanning van de vroegere minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid – uitvinder van de gesubsidieerde melkertbaan – Ad Melkert naar Amerika. Ad Melkert was fractievoorzitter van de PvdA in de Tweede Kamer en voorzitter van de vaste Kamercommissie voor Inlichtingen- en Veiligheidsdiensten. Wat je al in de melk te brokkelen hebt.

Uitgemolken? In Amsterdam mogen integere intellectuelen niet eens meer de universiteitsbibliotheek in. Er is over gesproken met Paul van der Velde, van het Maagdenhuis, het bestuurlijk centrum van de Universiteit van Amsterdam, en ook vanwege Maitreya en het beginsel van samen delen heb ik nog een portret gemaakt, Paul is daar meen ik vertrokken. Dat is hem aanbevolen. De universiteitscultuur was al te ver afgedwaald om een zinnig verhaal uit te distilleren. Ik mag die Zeeuwen wel. Paul is onder andere sinoloog en was betrokken bij de ontwikkeling van het International Institute for Asian Studies. Daarnaast organiseert hij de Zeeuwse boekenprijs als hoofdredacteur van het Zeeuws Tijdschrift, waarvan een speciale tweetalige uitgave in het Nederlands en het Engels gewijd is aan de Four Freedoms Awards, die jaarlijks afwisselend worden uitgereikt in de Verenigde Staten en in Zeeland waaruit president Roosevelt zou stammen die de vier vrijheden uitsprak. Met Roosevelt is ook de atoombom ontwikkeld in de Tweede Wereldoorlog. We zijn erg op onze vrijheden gesteld. Pauls moeder woonde nog in het huis waar Reynaert de Vos

zou hebben geleefd, in Zeeuws-Vlaanderen. Ze was op dezelfde dag jarig als ik. Paul woonde vlak naast het café in Amsterdam, in de buurt ook van Daniel (Rey Piuma).

Sommige dingen kon ik gewoon absoluut niet, fysiek noch psychisch: ik had dus een handicap.

Ik was altijd nieuws- en leergierig, maar kon me niet aanpassen aan scholen, en voelde me ook soms volkomen belachelijk gemaakt. Misschien werd ik ook wel belachelijk gemaakt. Ik was niet dom; af en toe ging ik tijdens schooltijd op vakantie naar het buitenland en zond een kaartje naar de rector dat alles oké was, want op schoolreisjes mocht ik zelf niet mee (van de school). Ik zat toen al op kamers.

Ik zat op verschillende scholen, en pas later op een montessorischool, en toen ik daarna ging studeren merkte ik hoe schools dat eigenlijk was. Ik heb dus ter aanvulling van allerlei hiaten in het systeem en de menselijke ziel me verdiept in de leringen van de nieuwe tijd. Want ik begreep dat de school een reflectie is van de samenleving, en dat erkenning een motief is dat veel mensen studeren, en nauwelijks om iets te leren. Uitgemolken. Ik heb mijn tijd uitgezeten. Informeel. Informatie. Er zijn kort samengevat twee vormen van onderwijs, die van het Oosten en die van het Westen. Die van het Oosten is esoterisch en individueel, die van het Westen is exoterisch en groepsgewijs. Duimen draaien. Ik heb beide genoten.

Allebei hebben hun waarde, maar zijn niet aan iedereen in dezelfde mate besteed. Ik vond de discussies en de werkgroepen op de universiteit, maar ook de verplichte spreekbeurten, op school al, dus vreselijk. Ik schaamde me gewoon kapot en kon het niet opbrengen. Er komen pretenties uit voort waar je niet meer van af kan komen, en de hele samenleving gaat hieronder gebukt. Snoevers acht je overal toe in staat.

Leer studenten gewoon iets en probeer van de school geen vakantieoord te maken, of een discussiegroep, dan kun je daarbuiten ook nog genieten, en het onderscheid maken. Ik zie geen verschil meer tussen een school en een café en een huiskamer, overal ligt de schoolmeester op de loer. Kwel. En iedereen weet het beter. Scholen proberen net als een soort doorzonwoning alles ineen te zijn, met tuin en al in de huiskamer, dan hoeft je niet naar buiten. Iedereen wil nu eenmaal graag 'binnen' zijn. Ik dacht dat een universiteit met universaliteit te maken had, niets is nu minder waar. Als je sommige studenten ziet, de zelfingenomenheid is fenomenaal, met hun grote bek dan wel gemaakte halfgeile televisiestemmetje. Geïmiteerd. Als ze alleen met zichzelf zijn in een publieke gelegenheid, zitten ze trouwens constant te neuriën of met zichzelf te praten, ze zitten gewoon (mentaal) te masturberen, en ze verwachten ook nog dat ze bijval of bewondering krijgen, alsof het filmsterren zijn. En als je bezwaar maakt, laten ze je verwijderen, of snappen ze er 'helemaal niets meer van'. Het is werkelijk pijnlijk. Ze hebben hooguit met twee woorden leren spreken. Ze zoeken onbewust de aandacht die ze normaal niet krijgen. Snappen? Ontsnappen! Asjemenou. Aanbevolen is dus Sri Aurobindo, of Het avontuur van het bewustzijn.

Ik sta paf en ik paf. Bestrijden met eigen wapens. Uitroken.  
In een wereld die volledig is vervuild, is roken homeopathie.

De kluizenaar.

Als kind kende ik een kluizenaar, Ingenhoes, die afgestudeerd was in de chemie, doctor ingenieur was, kort gewerkt had op een laboratorium, en daarna zijn hele leven over de wereld had gereisd.

De man kwam oorspronkelijk uit Nederland, Den Haag, en was onder meer boer geweest in Frankrijk, maar hij had het grootste deel van de tijd doorgebracht als gaucho in Zuid-Amerika, in Argentinië, een heel ruig bestaan.

Op het eind van zijn leven had hij een houten huisje, zeg maar een hut, betrokken in de duinen waar ik in een dorp in de buurt aan zee woonde. Duinkom.

Mijn burens en mijn familie bezochten hem af en toe, en brachten hem warm eten. Hij was toen al oud en kon niet meer zo goed zien. Hij had een klein houtkacheltje, en sprokkelde hout in de omgeving. Op een gegeven moment brak er brand uit in zijn hut, waardoor hij overleed.

Hij had ooit een vrouw gekend waar hij niet mee had kunnen trouwen toen hij jong was, en dat was mogelijk een van de redenen geweest die hem de wereld hadden doen intrekken.

Op het laatst had zij hem teruggevonden. Zij was getrouwd tot haar man was overleden, en ze hadden een zoon, die ook ingenieur was, net als zijn vader. Zij heeft nog eenmaal een tijdje in de primitieve hut bij hem gelogd, in een in onbruik geraakt kolenhok. Wonen is een recht.

De vrouw en haar zoon waren naast mijn familie en mijn burens de enige vrienden die de kluizenaar had. De bewoners van het nabijgelegen dorp vonden de man wat vreemd, en hij werd soms gepest door de kinderen. Hij werd ook bestolen op het weinige wat hij had. Hij dacht dat het blanke ras was achteruitgegaan door alcohol. Hij wilde niet in het dorp in een gewoon huis wonen, dat hem werd aangeboden door de gemeente, en hij wilde ook met bijna niemand contact.

Hij was een soefi. Soms rookte hij een pijp.

Ik heb eens een portret van hem willen maken toen hij al niet meer leefde, maar het lukte aanvankelijk niet zo. Dus probeerde ik het verder af te maken op mijn gevoel, en er kwam een heel bijzonder gezicht uit, dat er echter Aziatisch uitzag, en dat was de kluizenaar niet. Het was echter veel beter geworden dan ik me had voorgesteld, en ik noemde het *de abt*, toen ik had besloten dat het klaar was.

Een dag later kwam ik in een boekhandeltje een boek tegen met een portret dat hetzelfde was als ik net had gemaakt. Dit was Djwhal Khul. Op leeftijd.

Youp van 't Hek zei dat hij de hongerwinter had meegemaakt.

"Maar dat kan toch niet, toen was je toch nog niet geboren?"

"Nee, maar mijn moeder wel."

Het stroomstootwapen klinkt natuurlijk als een verzachting van gewoon een kogel te kunnen krijgen, maar mensen zijn in deze tijd nerveus zonder dat te beseffen, dus beter is de ouderwetse bobby, die helemaal geen wapen droeg. Ooit werd Londen de veiligste stad ter wereld genoemd, het was ook de (eerste) grootste stad ter wereld. Inmiddels is de bevolking van de derdewereldsteden geëxplodeerd. Mexico-stad had voor de Tweede Wereldoorlog een paar honderdduizend of miljoen inwoners en nu meer dan twintig miljoen. Dat valt niet met pistolen recht te zetten. In Brazilië is het aantal doden door vuurwapens enorm. Laten we het ruim zien. Adrian Harrison, een Engelse kunstschilder afkomstig van the Isle of Man, die een documentaire over de Gouden Eeuw wilde maken, ging gelijk de fout in door niet te beseffen dat er toen nog geen politie bestond. Hij dacht nog eens wat over de politie recht te kunnen zetten door de zeventiende eeuw daarvoor te gebruiken. Dat is vergezocht. De politie is ontstaan als variant op de Franse geheime dienst. Het voordeel van haar publieke functie is dat zij daarop controleerbaar is. Verder heeft zij nog steeds dezelfde tekortkomingen, en is niet erg doorzichtig.

Zelf vind ik het onnodig dat Wijnand Duyvendak van GroenLinks opstapt als Tweede Kamerlid. Misschien heeft hij toch de statistieken te veel geraadpleegd. Als het nou kogelbrieven waren waarmee ik dacht dat de vroegere partijleider Paul Rosenmöller

is verjaagd, dan heb ik daar begrip voor, dat je opstapt, maar daar begin ik ook aan te twijfelen. Voor de presentatie van zijn boek kwam Duyvendaks betrokkenheid bij een inbraak in het ministerie van Economische Zaken aan het licht. Verdonkeremanen.

Huisdieren lopen weg van huis, kinderen raken de weg kwijt, scheiding en verliefdheid vinden plaats. Het ligt allemaal aan de volle maan. Ook de menstruatiecyclus wordt erdoor beïnvloed. Er is een golf van op zich positieve energie, waar iedereen anders, maar de Nederlander vaak met een of ander schuldgevoel op reageert, typisch, als hier werkelijk van een dergelijk gevoel sprake is. Met volle maan doen, vooral emotionele, mensen, zoals blijkbaar bij GroenLinks, de gekste dingen, en nemen zomaar afscheid, de verkoop is geslaagd. Studentikoos. Van de weeromstuit en van de weerwolf.

Het stuk dat mogelijk als satire is bedoeld, mist pointe en scherpste, en is vrij bot. In dit geval is te verwachten dat je daar problemen mee krijgt, overigens een voorbeeld van een glijdende schaal, en hoe de schuldbekentenis en spijt van Duyvendak weinig educatief zijn geweest.

Je kunt bepaalde vormen van onrecht en geweld natuurlijk zo absurd voorstellen, een bekende stijlfiguur uit het Griekse drama (de zogenaamde nemesis en daaruit voortvloeiende catharsis, of loutering) die ik goed begrijp, dat ze belachelijk worden, en ervan uitgaan dat het feit dat je die publiceert, of kunt publiceren, al aantoonst dat je zo onschuldig bent als een lam. Overwerk. Doordrammen.

Maar hier is niet over nagedacht. Daar wordt voor gewaarschuwd, dat niet iedereen je analyse zo leest als je haar bedoelt, dus misschien is er wel weer opzet geweest, om een schandaal te maken. Sommige mensen lezen wel gauw iets negatiefs in een tekst, maar ik vind deze zelf ook te ver gaan, ik denk eerder een gebrek aan onderscheidingsvermogen dan aan kwade wil. Tekst en uitleg. Het wordt weer laat.

Diefstal van stukken uit het ministerie van Economische Zaken gaat wel wat ver, en dan de publicatie van die stukken, en het is goed dat de zaak besproken wordt, want het is natuurlijk niet zo dat wat niet bekend is geen invloed heeft achter (en over) de schermen. Het volk is niet helemaal gek. Dat ik er mild tegenover sta, komt vooral doordat er maatschappelijk veel te veel gemuggenzift wordt op kleine foutjes die mensen maken, waarschijnlijk omdat men de grote lijn kwijt is, dus: "Wie zonder zonde is, werpe de eerste steen", voordat de klaagmuur omvalt. Er was al eerder sprake van mensen die met zichzelf in de problemen kwamen. Was het maar zo dat alle mensen wijzer worden naarmate ze ouder worden. Wat in het vat zit verzuurt niet. Er moeten toch redenen zijn dat het politieke debat voor velen zo ondoorzichtig is geworden? Welnu, dit zijn de redenen. Ouder worden is ook niet jezelf aanpassen.

Om geen thuis te hebben, is een noodzakelijk attribuut van de Leraar. De Leraar heeft misschien een verblijfplaats, maar geen thuis. De Leraar neemt deel aan het leven, maar wordt niet geraakt door het ordinaire. De Leraar verschoont een discussie, maar verlengt haar niet. Hij betreurt, maar zal niet beklagen. De Leraar verdedigt, maar gebaart niet. De Leraar bevestigt, en is nooit onzeker. Hij waarschuwt, en stelt niet uit. Indien absoluut noodzakelijk, zal Hij plagen, maar niet verwonden. Hij evalueert motieven, en toont geen zwakte. Voorzichtig let Hij op, maar Hij zal niet opleggen. Hij is niet bang, Hij is niet roekeloos. En dus, koester de Leraar, die onthuld is voor de groei van uw geest. Bewust moet de geest gevoed worden.

Agni Yoga.



Schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea: "Dit zegt Amen, de trouwe en betrouwbare getuige, het begin van Gods schepping: Ik weet wat u doet, hoe u niet koud bent en niet warm. Was u maar koud of warm! Maar nu u lauw bent in plaats van warm of koud, zal ik u uitspuwen. U zegt dat u rijk bent, dat u alles hebt wat u wilt en niets meer nodig hebt. U beseft niet hoe ongelukkig u bent, hoe armzalig, berooid, blind en naakt. Daarom raad ik u aan: koop van mij goud dat in het vuur gelouterd is, en u zult rijk zijn; witte kleren om u te kleden en uw naaktheid te bedekken, zodat u zich niet meer hoeft te schamen; zalf voor uw ogen, zodat u weer kunt zien."

Openbaring, 3, 14-18.

We kennen het fenomeen van huisjesmelker en van hospita. Dat is uit de tijd, het is gecommmercialiseerd in conglomeraten. Poedelnaakt.

Zolang mensen eigendom hebben waarvan anderen afhankelijk zijn, zal men die anderen daarmee kunnen chanteren, en de staat kan daaraan meedoen en daar symboolpolitiek van maken, zelfs tot op zekere hoogte succesvol, tenzij er te allen tijde een groep blijft die door zelfopgelegde risico's het volk wakker houdt. En dan nog is het rendement vaak marginaal. Huisje-boompje-beestje. In gebruik. Amen. Ik heb noch het vertrouwen in een kraakverbod, noch in compenserende maatregelen, omdat ik meen dat die te veel wortelen in zowel rechtstreekse achterdocht, als onrechtstreekse (indirecte) belangen. Kraakhelder. Dement. Vorig jaar werden, aldus premier Jan Peter Balkenende, bij een ontruiming doelbewust politieagenten – persoonlijk – in gevaar gebracht, waar hij erg van geschrokken zegt te zijn, daar draait het om. No hard feelings. Amendement. Dit is niet vervelend bedoeld, maar de voorzitter van Bouwend Nederland is niet voor niets voormalig CDA-minister Elco Brinkman. Op 10 juni 2006 is Brinkman uitgeroepen tot invloedrijkste bestuurder van Nederland. Vruchtwater.

Nood. Kraken verbieden is misdadig. Het eigendomsrecht staat veel te hoog in het vaandel. Een schommel. Mensen vervelen zich dood in hun huis. Je hebt nog niks. Het hebben van een huis is voor velen een valstrik; je moet net altijd iets meer betalen dan je normaal op kunt brengen, waardoor je geen onafhankelijke dingen meer kunt doen, dan je huis in stand houden. En daar kom je nooit meer van af. Dus de eenzaamheid zoekt medestanders door anderen vast te zetten, en daar zit weinig cultuur in. De vorm moet in dienst staan van de inhoud en niet andersom. Maar je kunt de vorm niet onderscheiden zonder inhoud te hebben. Dat is het probleem hier. Niet alleen worden mensen die niet al te egoïstisch zijn, gediscrimineerd, ze worden gedwongen tot een alom nivellerend egoïsme, hetwelk volstrekt terug gaat slaan op de dwingeland. Wonen. De dief stal. Onverklaarbaar bewoonde woning. Buitengewoon? Noot. Kraken verbieden is hetzelfde als iemand verbieden ander werk te doen dan in een baan. En de baan is gedefinieerd door het inkomen. Ik heb het nog niet over de speculatie met huizen, en het verdere misbruik van bezit, waarvan de implicaties voor iedereen duidelijk zijn. Bezitten is zitten, of stilstand, en daarna leegstand. Werk draait te veel om hebzucht en bezit, dat is de afstomping, en dat is de decadentie. Daarom wordt er zulke nonsens geproduceerd. Als er niet nog mensen waren die zonder die erkenning konden functioneren en geleerd hebben zo te functioneren, zou de samenleving er werkelijk heel somber uitzien. Lukraak. Geert Mak heeft trouwens beweerd dat uitkeringstrekkers (dat is niet hetzelfde als krakers) goed zijn voor de economie. In een andere omgeving vind je al niet eens mensen meer die nog een klusje kunnen (of willen) klaren, die dat zelf hebben

moeten (of willen) leren, en iedereen met een opleiding is chantabel, omdat hij, of zijn familie, achteraf moet betalen voor zijn traumatische schoolervaringen en dus moet werken. Dus alles draait om wraak, of anders uitgedrukt: ambitie. En die wraak heet werk, zoals we zien in de oorlog. Ambiguïteit. Meer valt er niet te vertellen. Dezelfde mensen die kraken willen verbieden, willen de huren liberaliseren; ze willen alles wat loszit te grazen nemen, met hun gedeformeerde schoolhoofd. Ik heb niet kunnen kraken, waar ik zelfs al een te burgerlijke verplichting aan vond kleven, maar ik heb plezierige herinneringen aan mensen uit dit circuit, zonder wie het leven al ondraaglijk zou zijn. Wraak is een wrak. Begeleid wonen. Botgevierd. Dat de apostel Johannes zijn huis vol had zitten met vrouwen, mogelijk Maria Magdalena, die hij had geadopteerd, volgens de Amerikaanse helderziende Edgar Gayce, heeft Johannes ook niet bestempeld doen worden als een hoerenaaier. In een kraakpand aan de Amsterdamse gracht had ik een kano liggen die ik had gekregen van iemand en die ik daar heb opgeknapt, waarmee ik naar de universiteit ging, de peddel stond naast me in de collegezaal. Niemand nam hier aanstoot aan. Nu varen er in diezelfde grachten alleen nog maar speedboten en dergelijke, die doen denken aan een Amerikaanse misdaadserie, en dat ook zijn; dat kost veel onderhoud aan de kade, burgemeester. Ook is de Gay Pride, de Canal Parade, uitgevonden als alternatief, als het maar massaal is. En dat gaat allemaal ten koste van de krakers. Scheldkanonnade. En grachten zijn te smal voor de limousine, om langs te rijden. Ik ben lange tijd bekritiseerd omdat ik niet in het compartiment zou (kunnen) wonen of leven dat de burgerij me per se had toebedacht, en kreeg de grootste problemen, en sociale afwijzing. Ze begonnen me zelfs een psychiater aan te raden ofzo, en dat soort lui stond op een verloren moment dan ook gewoon (in elk geval door mij ongevraagd) aan de deur. Ik heb in moeilijke tijden nooit huursubsidie gevraagd en gehad, omdat ik dat al te omslachtig vind, en dat bovendien een laffe sfeer vind. Werkschuw? Ik heb in de kraaksfeer, die ik trouwens vrij summier ken, de meest intellectuele topmensen ontmoet. Kraken verbieden is hetzelfde als bejaarden verbieden nog buiten een bejaardenhuis te wonen, of een student met een tweedehands kano te varen. Een toegenomen aantal eenpersoonshuishoudens, duur. Bestemmingsplan. Maar iedereen wordt gedwongen zich als bejaarde te gedragen, met zijn opleiding uit de Achterhoek. Kinderen van acht (jaar) praten serieus over hun pensioen, ik mag het zweren, en uit die berekening nemen ze een baan, of liever gezegd: *krijgen* ze een baan. In hun pens. Gekidnapt. Ademnood. Logboek aanvaarding. Kaal pand. Aanvaring. Een structuur moet kunnen ademen. Uit de kraakbeweging zijn onafhankelijke geesten voortgekomen, alhoewel sommige hun achtergrond verbergen. Dat is jammer. Niks romantisch aan. Laten varen. Toe-eigenen. Aannemer. Iedereen die met zijn burens te maken heeft, is op zijn dood voor repercussies. Ik ben dat niet, want burens zijn een vorm van repercussie op zich. Alle plekken die ik zag die ik leuk vond, ook in de provincie, werden binnen een halfjaar daarna afgebroken. Zo kende ik een straatje dat achteraf tot mijn grote verbijstering *perron nul* werd genoemd in een dorp, dat had niets te maken met drugsverslaafden, maar de huisjes waren daar in die buurt van een iets kleinere, oudere soort dan de recent opgetrokken nieuwbouw, en ze waren goedkoper. Nu staan er alleen nog bejaardenhuizen. En hoe groter de huizen, hoe minder mensen. En zo gaan ze met mensen om. Het dorp is dood. Afkraken. Ik schaam me. Het gekrakeel. En dat allemaal om die vrouw. Hoezo? De laatste boom is gekapt.

Er zou een verbod moeten zijn op het kraken van mijn ziel, waar dit soort zaken uit voortkomt. Maar omdat ik in ieder geval begrijp dat de ziel zich niet kan ontplooiën onder dwang, is dat contraproductief; alleen een zielloos iemand is in staat iemand af

te kraken. De enige oplossing voor die leegstand is dat men contact krijgt met zijn ziel voordat deze afsterft en men iedereen meetrekt in het graf. De vogel moet zijn vleugels kunnen ontplooiën. In vol ornaat. Ik ben dus tegen kortwieken.

Joschka Fischer had een verleden dat ter sprake stond, vanwege onder andere extreemlinks geweld. Toch werd hij voor Die Grünen (van 1998 tot 2005, onder Gerhard Schröder) vicebondskanselier en minister van Buitenlandse Zaken van Duitsland. In Nederland zou zo iets toen al ondenkbaar zijn geweest. Nee, neem dan de oorlog aan de terreur, die is tot stand gekomen door de beste jongetjes van de klas, met een vlekkeloze reputatie; die hebben nooit één keer belletje gedrukt, of één keer een kapot achterlicht gehad. Ze hebben altijd hun huiswerk gedaan, en hebben 's avonds nooit buiten gespeeld. Daar sta ik persoonlijk voor in, dat betekent: daar klopt natuurlijk allemaal niets van.

Fischer stond met zijn linkse verleden op een gegeven moment bijna gelijk aan de Rote Armee Fraktion, maar als hij er niet op tijd nog bij was geweest, zou Duitsland nu waarschijnlijk in de oorlog aan de terreur vast hebben gezeten.

Voor één keer heeft Duitsland zich enigszins gerehabiliteerd voor de twee wereldoorlogen, want de geallieerden van toen lijken wel de asmogendheden van nu te zijn.

Hans Sakkers, die een boek maakte over de Atlantikwall, de kustverdediging aan de Atlantische kust waarvoor nazigeneraal Erwin Rommel aan het eind van de Tweede Wereldoorlog de verantwoordelijk kreeg, schonk daarvan een exemplaar aan Rommels zoon Manfred, die van 1974 tot 1996 burgemeester was van Stuttgart, en naar het heet enige sympathie had voor de links-extremistische Rote Armee Fraktion. Rommel senior raakte in 1944 in Frankrijk aan zijn hoofd gewond bij een geallieerde luchtaanval op zijn auto, en werd verdacht van betrokkenheid bij een complot tegen Hitler. Hij werd niet berecht, maar kreeg, of nam, de eer van zelfmoord door zich te bedienen van een fatale dosis vergif, een aanbod van Hitler, zo luidt het verhaal. Voor het volk leek het alsof hij aan zijn verwondingen was overleden.

Wat er bij mij in de straat te zoeken is, er heeft geen sterveling van gehoord, daar is de hele wereld naar op zoek. Alles wordt gevonden. Maar alles is al uitgezet. Want ik zie nou eenmaal scherper dan Google. Digitale zoekmachine. Och, de ochtend gloort.

Natuurlijk kan de dienstverlening van Google misbruikt worden, en vooral door de overheid, maar bij mij in de straat is niets te zoeken en ook niet te vinden, want ik woon zelf bij een overheidsgebouw, en nu zijn bepaalde overheidsgebouwen niet te vinden. Daarom ben ik ook zo onbekend. Straks gaan ze me nog mogen.

Vossenjacht. Men moet vossen met vossen vangen.

Dus vanuit het hol van de leeuw: sommige overheidsgebouwen, zoals kazernes, mogen niet door Google gefotografeerd worden.

Dat vertelde tenminste Reynaert de Vos: "Wie niet sterk is moet slim zijn."

"Anonimiteit is vrijheid", zei Jiddu Krishnamurti. Sloddervos.

In Egypte werden ooit mens en dier gebalsemd. In feite beïnvloedt dat nog steeds de ideeën die men in het Westen heeft over onsterfelijkheid. Maar tegelijkertijd was het oude Egypte een vluchthaven van een heel andere cultuur, Atlantis, die onder andere aan het gerotzooi met menselijke en dierlijke genen is ten onder gegaan. Er werden mensen gekloond, en half mens, half diervormen gecreëerd (in de Griekse mythologie vinden we de voorbeelden daarvan nog terug die echt hebben bestaan) die echter

geen individuele menselijke ziel hadden, waardoor uiteindelijk het hele mensenras gecorrumpeerd werd. Cyclisch leven we aan het eind van een tijdperk, waardoor deze Atlantische gebruiken niet voor niets opgang doen, en ze zijn een herinnering aan de zwarte magie van de Atlantiërs, die dit continent (groter dan heel Europa) te gronde hebben gericht. De westerse beschaving heeft zich maar zeer langzaam opnieuw opgericht uit het verval van minstens honderdduizend jaar geleden, en als zij er niet in slaagt de nieuwe verworvenheden rechtvaardig te delen, en de wetmatig opnieuw de kop opgestoken tendensen van zelfgezaaide zwartmagische hebzucht en egoïsme te overwinnen, zal de planeet in haar geheel verwoest worden. Alle 'mythen' uit de wereld spreken van een gedeeltelijke vernietiging (van Atlantis) die al eerder heeft plaatsgevonden, zelfs in de Bijbel, en bedoelen dat als een waarschuwing. Zie het verhaal van Noach en de zondvloed. De waarschuwingen uit de Bijbel, bijvoorbeeld in de Openbaring van Johannes, zijn in die intentie omgedraaid en vastgezet door onnadenkende christenen, beogen op die manier zo tragisch het tegendeel van wat de schrijver bedoelde, zijn tot het dogma van een voldongen feit verheven en werken dus mee aan die vernietiging. In. Continent. Van generlei waarde.

Echo's van de Atlantische cultuur zijn bewaard gebleven in het huidige Marokko, in de Atlas (naar Atlantis vernoemd) die zo hoog was als de Alpen, en het Caribische gebied, zoals de Antillen. Daarom hebben sommige (half) intuïtieve mensen zo'n moeite met Marokkanen en Antillianen. Dat is allemaal geen toeval. Amerika wordt trouwens vaak gezien als een heel nieuw land, dat is een vergissing, Amerika is een oud land, en Amerikanen zijn een oud volk in een nieuw vel. Amerika is geologisch zowel een overblijfsel, als volkerenkundig de directe incarnatie en opvolger van Atlantis. Hier zijn ook de kern van de toekomst en de keuze van het hele mensdom geconcentreerd, om de fouten van het verleden te herstellen. De woestijnen van het Midden-Oosten zijn ontstaan door de oorlogen van de gecorrumpeerde Atlantiërs met de Witte Broederschap die zelf de cultuur van Atlantis had ontwikkeld en zich terugtrok in het gebied van het huidige India, Tibet en Kasjmir, toen de cultuur de weg was kwijtgeraakt. Diezelfde broederschap is nu terug onder ons, onder leiding van Maitreya, de oudere ziel van de planeet. Dat er nu een oorlog heerst in het Midden-Oosten, in Irak, is een miniatuur van iets wat al eerder is gebeurd, om de mensen wakker te krijgen. Angst is versterkt door de onbewuste herinnering, die weer is uitgebuit. De perfecte mens. Per direct, kleun. Atletiek. Clown.

We gaan niet ten onder aan het klonen van een huisdier, maar de nieuws waarde van een kloon is nihil buiten de context. Het klonen hier van een (Amerikaans) huisdier van een (Amerikaanse) vrouw kunnen we gevoeglijk een vorm van sentiment noemen die evenredig is aan de buitengewone agressie van Amerika die hiermee verhuld zou moeten worden, en is gebaseerd op angst en hebzucht; dat is de context. Het nieuws besteedt al te weinig aandacht aan de context van de feiten, dus moet je het wel ver zoeken om die nog aan te voeren, context én feiten. Integere journalisten klagen hier al langer over. Het klonen van huisdieren is dus decadent, en een vorm van fundamentele – en zelfs fundamentalistische – imitatie, niet echt of origineel, en heeft een analogie naar het klonen van complete staten alsook het nieuws. Israël is tegenwoordig te vergelijken met zo'n kloon (van Amerika) en er zijn meer van die voorbeelden in het nieuws waaromheen zich problemen ontwikkelen. Dit sentiment bestaat uit nostalgie naar een onbekend verleden van de dood die een politiek conservatisme legitimeert, dus daar zit zeker een vernietigingsdrang in. Bepaalde kunstmatige staten hebben net als kunstmatige mensen, en ver doorgetrokken de Atlantische klonen, geen ziel, zoals we kunnen zien aan de ontwikkelingen.

Nihilisme.

De mensen, met wie ik empathie heb, zijn te onopgevoed, en dat in toenemende mate. Dat is de kern van een mondiaal probleem. Bij de feiten neergelegd.

Georgië gedraagt zich bijna zoals Israël met zijn claims op een volstrekt eigen cultuur.

Ik had het al over het oude Atlantis bij het thema klonen van huisdieren, wat vergezocht lijkt en als fantasie zal worden gezien door veel mensen. In Georgië en omstreken gaat deze nostalgie echter zo ver dat teruggegrepen wordt naar exact die tijd, van de zondvloed waarvan verslagen bestaan in die cultuur, die gebruikt worden om de eigen identiteit te bevestigen. Daar is Israël, dat hier in de regio belangen heeft, nog peanuts bij met zijn paar duizend jaar (overgeslagen) geschiedenis. Die trek je nooit meer recht. Het is volstrekt waanzin en, weer grijp ik terug naar mijn uitleg over klonen, een misinterpretatie van oude geschriften, zoals christenen dat bijvoorbeeld doen door de waarschuwing in de Bijbel voor een einde der tijden tot een dogma te verheffen. Bewonderenswaard. Ophef. Ieder geval afzonderlijk.

Toch bestaat ook hier weer geen toeval. De vrouw van de Georgische president Saakasjvili, Sandra Roelofs, komt niet voor niets uit Zeeland, Terneuzen, waar ook allerlei herinneringen aan de zondvloed levend zijn gebleven. Distinctie.

Daar schort het aan. Zeeuws meisje. We worden bij de neus genomen.

De zondvloed waarvan hier sprake is, gaat over de laatste etappe van die zondvloed, namelijk die waarbij de Bosporus doorbrak en de Zwarte Zee ontstond, zoals eerder diezelfde vloed de Straat van Gibraltar en de Middellandse Zee deed ontstaan.

Gebral. Ook Geert Mak is hierdoor geïntrigeerd. Buurtzorg. Ark van Noach.

De Zwarte Zee wordt niet voor niets zwart genoemd. God verhoede.

Stalen leider Dzjoegasjvili (Stalin) van de voormalige Sovjet-Unie was een Georgiër.

Jozef Stalin. Maar nu weer terug van de klok naar de klepel. Kleptocratie.

Het conflict in Georgië is van een levensgevaarlijk geromantiseerd rassentype, en gaat voorbij aan het feit dat Georgië door Rusland is ontwikkeld, en door manipulators is afgetroefd, net zoals heel Centraal-Azië. De milde droeve regen overtroffen.

"We willen nooit meer naar de pijpen van Rusland dansen", zo worden sommige mensen geciteerd; dat is net zoets als iemand citeren die zegt niets meer met mensen te maken willen hebben, omdat we van de aap afstammen. De klok teruggezet.

Ornament. Hier draait het hele fundamentalisme om. Het is een valstrik.

Volksverheffing. Een hele kluif. Een groot gemis. In de voorhoede.

Het wordt nooit wat. De fastfoodketen (het woord restaurant is een eufemisme) voorziet in een tamelijk goedkope hangplek voor soms asociale jongeren, die zich anders op jacht naar voedsel nog op de burger zouden storten. Waarom zou je die door de staat laten subsidiëren? Consequent, met ketenen. Legio.

Aan de lijn, de verkeerde. Nog wat bijleren. Een welomlijnd begrip. Ingewreven.

Veel mensen laten hun hond uit om hun vitaliteit te luchten, of te ontluchten. De hond zit te veel aan de lijn, en probeert los te komen. De hond is al een metafoor.

Niet luchten of zien. Hondsbartaal. Ontvluchten. Dierenbescherming. Zwartepiet.

De betere huisdieren klonen zichzelf. Zo is de levensbedreigende legionellabacterie van het Stedelijk Museum van Amsterdam, die hier door een sproeisysteem op het dak is gekweekt, overgewaaid naar de burens, naar de nieuwe Openbare Bibliotheek.

Tegenwoordig zeggen mensen me dat ik te vertrouwen ben, nu ik ze niet meer tegensprek dat ik geschilderd ben. Ze beginnen zelfs van me te houden. Polijsten?

Eigenlijk heb ik maar eenmaal een schilderij gemaakt van een meester (dat dacht of zei ik niet). Ik heb het in Amsterdam, in het Van Gogh Museum, weggegeven aan een meisje die daar in het museum werkte. De arme tragische schilder Vincent van Gogh werd nog in de negentiende eeuw door zijn broer gesteund, Theo, die kort na hem het loodje legde en naast hem werd begraven. Familie redde zijn werk van de ondergang.

Maar hoeveel mooie dingen die door dezelfde weerwil, onwetendheid, vergetelheid en onverschilligheid ploegen als die ze verheerlijken, zijn er niet verloren gegaan omdat er geen broers waren? En hoeveel zaken van waarde zijn er niet gered door broeders?

Het milieu is onder en boven ons, links en rechts, betreft iedereen, overstijgt alle politieke tegenstellingen, en doet een beroep op ons daadwerkelijk samen gedeelde belang. Wel zou het zowel unfair als ontoereikend zijn de kosten van milieudefensie op de minst draagkrachtige af te wentelen, zoals het automatisch zou gaan en gaat. Ook dit inzicht is een noodzakelijk onderdeel van een samen gedeeld belang.

We zijn het eens dat het milieu weliswaar door links was geannexeerd, maar niet kon rekenen op de ruime visie die hierbij zo hard nodig is, en het op moet passen niet te dweilen met de kraan open. Het linkse milieubeleid zoekt in mijn vuilniszakken, die te vroeg buiten staan, naar mijn naam, om me een boete te kunnen geven, terwijl hele oerwouden verwoest worden. Andere zwervers zoeken weer naar voedsel in diezelfde zakken. 's Morgens of 's avonds. Zet u de vuilnis wel correct buiten? Zakkenwasser. Het linkse milieubeleid gaat over hondenpoep en sigarettenpeuken, terwijl in de derde wereld met ontwikkelingsgeld corrupte regimes overeind gehouden zijn, uit valse sentimenten, die adverteren met foto's van zielige bruine kindertjes, terwijl volwassen kerels hier op straat slapend door diezelfde kinderen met stenen worden weggejaagd, en er zo in feite tsunami's worden gesubsidieerd. Er gaat een wanhoop van uit die de mensen nog cynischer maakt. Geldkraan. Gesteld kan worden dat het milieuvraagstuk ongeloofwaardig is. Wet van de jungle, geen greintje gevoel.

Als er niet genoeg gepresteerd wordt, wil dat nog niet zeggen dat er psychisch iets met je mis is, een gevaarlijke redenering. Er is pas iets met je mis als je daar een diepere oorzaak aan toekent. De Olympische Spelen gaan in de eerste plaats om deelname, niet om het winnen. Iemand zei eens dat een spel niet de moeite waard is om gespeeld te worden als het niet de moeite waard is om voor te verliezen. Kornuiten. Niets loos dus. Zonder verliezers zijn er ook geen winnaars. Misnoegd.

De straat uit. Wat is excellentie op de universiteit? Grappig is dat. Ik was net aan het uitzoeken wat een *man van de straat* nou eigenlijk betekent, omdat men beweert dat de uitdrukking niet klopt en het een 'man in de straat' moet zijn. Ik vond maar een paar verwijzingen. De man *van* de straat is dus naar mijn inzien iemand die zijn kennis van de straat heeft, misschien beperkt, maar uit het leven, en de man *in* de straat is iemand in een rijtjeshuis. Het eerste is blijkbaar voor veel Nederlanders te min geworden. Ik ben blij dat het echter nog ergens bestaat en vooral dat er mensen zijn die hier nog voor uit durven komen, en dat vocabulaire nog kennen. Anders zou er helemaal geen straat meer bestaan in de zin die we hieraan geven, noch een *man* die daar iets van afweet. Ik begrijp dat de man in de straat te zeer beschaamd is. In Nederland is een *man van de straat* blijkbaar hetzelfde als een *zwerver*. Dat is het probleem. Hollanders hebben nog *wel* de pretentie gewoon te zijn, of willen dat graag zijn, of althans bekendstaan als *de gewone man*, lijkt het. In kennelijke staat. Uit het leven gegrepen. Huis aan huis. Orkaan Gustav komt eraan. Uitzinnig.

Middelmaat is nog een zeker voordeel, en betekent dat men kleur heeft bekend ten opzichte van iets wat men aan kan voelen wat superieur is. Laat de middelmaat zich dus niet intimideren door al te grote bekken die nog niet doorhebben dat ze vervloekt zijn. En pas op, als je een losbol mag voor wat flair, wil hij het tegendeel nog bewijzen.

Na orkaan Katrina waarbij in augustus 2005 New Orleans overstroomde en er veel mensen verdronken (Gustav kon ik later nog net op tijd wat sussen) zie ik helderder in hoe de zaken er hier voorstaan. De opwarming van de aarde en de stijging van de zeespiegel worden in Nederland niet al te serieus genomen, misschien juist omdat ze hier denken dat een watersnoodramp alleen maar hun kan overkomen. Dat is dus niet zo. De dijken ophogen vind ik dus toch wel een goed idee, en het geeft een nieuwe zingeving aan de Hollanders (en sommige Zeeuwen) die al te veel last hebben van irrationele angsten. Rationele angst is intelligenter, en minder bevorderlijk voor de psychiatrie. Je kunt toch niet zomaar al die allochtonen laten verdrinken? Dat zou racisme zijn. En anders moeten we een deel van Duitsland of België annexeren, hoewel ik de Belgen zelf niet onsympathiek vind. Die rode nummerborden zien er zo leuk uit. Ook het Franse Vlaanderen hoort eigenlijk bij ons, Nederlands mag niet overal verboden worden. Het beste is de dijken gelijk zo hoog mogelijk te maken, zodat er een muurtje op kan, dat voorlopig niet meer weghoeft. Dat is veel gezelliger. Alleen de zogenaamde muraltmuur (genoemd naar ingenieur jonkheer De Muralt) op de dijk aan het Grevelingenmeer bij Scharendijke in Zeeland, vanaf het nog net in de duinen staande Koepeltje, sinds 1598 in de Tachtigjarige Oorlog – eigen – uitkijkpost, is als monument beschermd. Dus ik weet niet hoe de dijk daar dan opgehoogd moet worden. Scharendijke stamt van schardijk, maar heeft naar mijn mening een relatie met het woordje *share*, en in het Engels *share*. Maar ik heb nooit erkenning gehad als taalkundige. Schaarste. Aangemeerd. Trouwens geen poot voor me uitgestoken.

Minister van Financiën Wouter Bos heeft zijn begroting rond, zo moeilijk is het ook weer niet, maar het is een druppel op een gloeiende plaat bij een crisis op Wall Street die zich aandient met Prinsjesdag. Het zou jammer zijn als zijn werk voor niets is geweest. Gerrit Zalm, VVD, vele vrije dagen, komt ook weer op de proppen met zijn begrotingsexpertise. Is die man zijn flipperkast soms stuk? De stekker eruit. Zoals door Maitreya vanuit zijn basis in Londen is aangekondigd, vanaf december 1988, komt er een internationale beurskrach, die zal beginnen in Japan. Net nu er een lezing was van Benjamin Creme in Nederland, wilde je ook weer eens iets leuks doen. Big Ben. Crematie.

Ik geloof wel in Maitreya, hoewel ik dit niet aan Benjamin Creme (min of meer de grondlegger van Share; de naamgever die is vertrokken, noemde verder geen namen meer, dus ik zal dat ook niet doen) te danken heb maar aan het noodlot, waarom ik voorzichtig over deze situatie begonnen ben die zich heeft ontfouwen. Dus vanwege niets anders dan de sterke concurrentiepositie van Share zou eens kunnen bekeken worden waarom alles aan de voorspelling door Maitreya van een beurskrach opgehangen werd, niet alleen voor het gierige publiek maar ook binnen de ingewijde gelederen van Share. Komt dat misschien omdat de waard is zoals hij zijn gasten vertrouwt? BC. Ze hebben zich vergist. Beleidsmedewerker. Crème de la crème. Share heeft vlak nadat er bezoek was, en je de deur werd gewezen vanwege het gehalte door Ben erkende aanwezige ingewijden en familieleden, een stel stinkende zwervers over de vloer gehad, waarover iedere maand nieuwe glorieverhalen te lezen waren: de verschijningen van Jezus en Maitreya. Er is toen gemeld dat er eens over nagedacht moet worden waarom deze meesters op zulke bizarre manieren verschijnen, misschien om iets duidelijk te maken: homeopathie. Ingewanden. Naar een lezing kun je niet, want geen enkele portier kent zijn grenzen. BC was toch niet voor een goed gesprek vatbaar. Die doet gewoon wat hij 'moet doen', net zoals iedereen; dat is zijn aanknopingspunt met de 'objectieve' burger. Of ben ik nou gek? Floers. Ze verwachtten zelfs dat de meesters hun werk even onbezield opvatten.

Vrouwen en ander dubbelzinnig personeel moeten zich niet met mij bemoeien, met hun huurwoning en hun corrupte woningbouwvereniging. Zij moeten mij ook niet uitleggen hoe, en nog minder wat ik ben. Wie is uitgesloten. Ze zaten op de hielen.

Dit is nog eens de zaken in perspectief zetten. We kunnen gelijk geschiedenis gaan schrijven. Het monetaire systeem van nu is meer ontwikkeld en onafhankelijker van nationale belangen, die op hun beurt minder geprononceerd zijn dan in 1929 in de economische crisis toen. Nationale belangen zijn meer afhankelijk van mondiale dan andersom. En alles draait er nu om dat in te zien. De wereldeconomie is in een zeker opzicht gedecentraliseerd en daarin ligt ook de oplossing van het probleem van een economische crisis, nationale eenheden zijn zowel afzonderlijk als gezamenlijk de greep wat kwijt, aan de speculant. Nationalisme is nu misschien niet het allergrootste gevaar. Een eenmaal zich ontvouwende beurscrisis is mondiaal, en kan alleen mondiaal opgelost worden; een andere optie is niet mogelijk.

Ik ben het volledig eens met de advocaat Jan Boone dat er een verraderscultuur is bevorderd, en er is helaas een overaanbod van vrijwilligers die hierin zijn opgevoed. Dat er weinig zijn die hier de corruptie van in kunnen zien, toont aan dat dit verval, waar veel onschuldige mensen de dupe van zijn geworden, geleidelijk is ontstaan. Het drijft vooral op lethargie, en inburgering door middel van het handige mobiele telefoontje, de genadeslag zou weleens uit een heel onverwachte hoek kunnen komen. Niet meer gelijk te trekken. Het slachtoffer waant zich overwinnaar. Parttime. Verziend of bijziend. Overacting underacting. Eigen schuld, dikke bult. Fulltime. Verder is het verraderlijke van een verraderscultuur dat de – al dan niet schuldige – gedupeerde zich ook een verrader neigt te gaan voelen, of nog erger zich hier zelf naar gaat gedragen na zijn ontdekking hoe er blijkbaar zaken worden gedaan. En dit proces is blijkbaar al zo ver voortgeschreden, dat niemand nog van eerlijkheid heeft gehoord. Hoe vergaand het mobiele telefoontje ingeburgerd is, zien we aan de gang van zaken op de financiële beurzen die nu op instorten staan. Je kunt die bijna met een vorm van klikken vergelijken. Daarom ziet de speculant geen enkel onderscheid meer. Manipulatie is dan wet geworden. Zelfverraad. In het hok. Personele bezetting.

Het probleem van de kredietcrisis is mondiaal, is weliswaar begonnen in Amerika, maar heeft invloed op de rest van de wereld, ook al in Duitsland, en zelfs in China waar de openstaande schulden de staat zelf betreffen: van Amerika. Een overname van Amerika lijkt dus onderweg. De overname van Fortis is op zich goed, als we ervan uit moeten gaan dat wat later niemand nog geïnteresseerd zou zijn. De enorme waardedaling zal de directe belanghebbenden echter niet echt blij hebben gestemd. Er wordt beweerd dat ook grote problemen zijn ontstaan door simpele communicatiestoornissen aan de top, wat veelzeggend is. Apart is dat het woord vertrouwen zo vaak genoemd wordt. Apert. In diskrediet. Simplistisch. Blokken. Jan Blokker zei al op de televisie bij de VARA (vroeger Vereniging van Arbeiders Radio Amateurs, of Van Armoede Rammelt Alles) over het zelfopgelegde imago van de tolerantie van de Nederlander dat diezelfde Nederlander eigenlijk bekend placht te staan als tamelijk achterdochtig. Hij heeft gelijk, en ik vat dit inmiddels op als een compliment. Communicatiestoornissen vinden overal plaats. Ons economisch bestel gaat in rook op, en de man in de straat is de sigaar. Het rookverbod heeft het einde van een tijdperk ingeluid. Bomen. Henk Mommaas zei dat we voor die tijd nog iets van elkaar 'op konden steken'. Dat is snel achteruitgegaan. 'Prop die asocialen maar bij elkaar in hun eigen stinkhok.' Alert. Afsteken. De beste stuurlui staan aan wal.



Overheidssteun is in deze dagen onvermijdelijk, maar lijkt een doekje voor het bloeden dan wel uitstel van executie. De beurzen zullen zich in deze omstandigheden niet zo eenvoudig zelf corrigeren. Ja, als je denkt aan puur rechtvaardigheid, kun je zeggen dat men dit had kunnen weten. Maar deze crisis is geen reactie op een normale marktwerking, en er zijn tal van mensen die erdoor aangedaan worden die er geen directe verantwoordelijkheid voor hebben. Nemen we het voetbal. Nederlandse clubs bieden zich aan voor overname. Toch zullen de scheidsrechter en de grensrechter hun matigende rol blijven spelen. De overheid heeft te lang aan de zijlijn gestaan, en zodoende een crisis in de hand gewerkt. In Amerika gaan de verkiezingen hierover. Maar als de grensrechter zijn rol niet naar behoren heeft vervuld, wil dat nog niet zeggen dat hij de marktwerking niet begrijpt. De marktwerking heeft de rol van scheidsrechter al overgenomen. Voor- en tegenstanders zijn vermengd en hebben geen duidelijk gezicht meer, en iedereen mag in eigen doel schieten. Inert, het volk is slechts een speelbal. De aftrap is begonnen. Electoraat.

Over de hele wereld zijn biljoenen dollars van de Wereldbank, het Amerikaanse Agentschap voor Internationale Ontwikkeling (USAID) en andere buitenlandse 'hulp'-organisaties naar de schatkist van grote ondernemingen gesluisd die de hulpbronnen van de planeet beheren. In de VS zien we nu de economie instorten. Er zitten scheuren in het systeem. Alle systemen om de grootste problemen van de wereld op te lossen zijn voorhanden, ze moeten alleen anders ingericht worden. Dagelijks sterven 24.000 mensen van honger; 30.000 kinderen sterven door gebrek aan medicijnen. Dat is onnodig.

Barack Obama heeft gezegd dat hij toch doorgaat met de campagne, omdat die al betrekking heeft op de problemen die zijn ontstaan. Dat was al zo vanaf het begin. Ook werden het buitenlands beleid en de oorlog in Irak en Afghanistan door hem genoemd.

John McCain leek de situatie naar zich toe te trekken. Maar zijn voorstel tot samenwerking tussen Republikeinen en Democraten in het helpen oplossen van de crisis op Wall Street was niet unaniem van hem, en zou weliswaar ingegeven zijn door vaderlandsliefde en betrokkenheid, maar is volgens sommige commentatoren vooral een politieke manoeuvre; hij had zich een leidende rol toebedacht door op de feiten vooruit te lopen.

De kandidaten zien de ernst van de situatie. En er zal werkelijk samengewerkt moeten worden.

Zo kunnen we zien hoe een zeker onverantwoord beleid in naam van de democratie en de vrije markt het tegendeel in beide opzichten onvermijdelijk maakt.

Vooruitzien is beter, en zoals Obama zegt: het voorlichten van het publiek over de verbanden.

Ook Barack Obama liep echter vooruit op de feiten door te zeggen dat een president verschillende dingen tegelijk moet kunnen doen.

De winnaar van het eerste debat tussen Obama en McCain was George Bush, in samenwerking met Osama. De hele agenda was bepaald door de oorlog aan de terreur. Zelfs Obama liet zich uit in spierballentaal. Maar misschien won toch Obama dit debat, waarin hij meer initiatief nam, en meer ontspannen leek. Ik was al bang dat de Holocaust hoog op de agenda stond. Daarom zou ik Franklin D. Roosevelt aan willen halen die zei dat het enige waar we bang voor hoeven te zijn de angst zelf is. Dat zei mijn vader ook al. Angst is een begoocheling van liefde die Amerika eigen is, zoals fanatisme een begoocheling is van idealisme, en manipulatie van intelligentie.

Het debat ging dus over Israël, en niet over Amerika. In Amerika wordt de angst gecompenseerd door idealisme of fanatisme, met Israël wordt de intelligentie of anders wel de manipulatie daaraan toegevoegd. Je had het graag anders gezien.

Sommigen beweren wel dat we blij moeten zijn met een economische crisis, maar wie zegt dat de mensen daar plotseling allemaal van gaan samenwerken en *samen delen*? Misschien zullen ze elkaar de hersens wel inslaan voor een stuk brood. De mentaliteit al, en je hoeft daar niet voor naar de derde wereld. Op je brood, de hoek van de straat.

Meesters maken iets van hun leer en zichzelf bekend, voordat de egoïsten zouden knoeien, en de premisse krijgen, waargebeurd waar er niet goed uitgekeken werd. Als je mondiaal kijkt, begrijp je wel dat de bedragen die in geld omgaan, niet meer staan voor herkenbare realiteiten dan andere bedragen in geld, een vicieuze cirkel.

Zojuist hoorde ik van een kennis dat zijn vrouw opnieuw in een inrichting is gezet, waar zij elektroshocks krijgt. Een rechter is hier blijkbaar niet bij nodig, zo was het aanvankelijk toen ze niet toegaf dat ze een psychisch probleem had, maar nu niet meer. Vlam in de pan. Protocol.

Ze was ooit werkzaam geweest in de psychiatrische zorg, en was derhalve zelf depressief geworden en opgenomen. Toen ze kinderen kreeg en was getrouwd met degene die haar uit de inrichting had gehaald waarin ze toen zat, werd ze opgenomen op verzoek van dezelfde, en werd ze door de politie op straat opgepakt, op de vlucht in de buurt van haar geboortegrond. Hij had nu een vaste baan. Leuk stel. Stelligheid. Ze had een auto gekocht, en werd manisch verklaard. Iemand die manisch is, wordt verondersteld daarna automatisch depressief te worden; dit wordt manische depressie, een bipolaire stoornis. De cirkel en de ellips. Ze had een vriend van hen ontmoet, en werd kennelijk verliefd op hem. De twee brandpunten.

Hij was met de kinderen op vakantie bij een oude vlam, nu getrouwd, die hij eerder aan dezelfde vriend was kwijtgeraakt. Dit soort dingen is blijkbaar schering en inslag. Zijn vrouw ontsnapte dit keer zelf uit haar inrichting, nam een advocaat en vroeg een echtscheiding aan, die ze kreeg. Toen ze daarna echter alleen woonde, ging het op een gegeven moment zo slecht met haar, dat haar ex-man haar weer terug in huis haalde. Ze bleef stil en introvert, maar werd ook weer wat opstandig, en hij wilde weer op vakantie. En werd ze zo te zien opgesloten. Doen we iets niet goed?

Ik heb hem gesuggereerd eens wat humanere methoden te bedenken, zoals een gesprek dat ik met hem had, waar tal van zaken naar voren komen. Maar er was al te veel gebeurd om dat nog op te kunnen brengen. Hij is geen slechte man, maar hij denkt inmiddels zelf in psychiatrische termen. Echtpaar. Hoe breng je het.

Soms gaat een hele familie naar de psychiater, voor de bekende gezinsproblemen, maar komen en blijven de kinderen onder toezicht, opgezaald met een psychiatrisch rapport, omdat de ouders niet hun eigen fouten in willen zien, en de ouders zijn tenslotte degenen die betalen, al dan niet goed verzekerd. En wie betaalt bepaalt. De toon is gezet, en er is bijna nooit ontwikkeling. Ook de psychiatrie is niet ontwikkeld genoeg de problemen van mensen op te kunnen lossen, en is een politiek instrument. Manicure. Ik kan er ook niets aan doen. Bekende psychologen geven het ruiterslijk toe. Daarnaast is de psychiatrie een economisch instrument, een ellenlang verhaal.

Wel handig als je op vakantie wilt, en als je niet meer verliefd bent. Monoloog.

Het principe van empathie wordt onderbelicht bij psychische problemen.

Men ziet de menselijke psyche als een isoleercel en, met de farmaceutische industrie, als een neveneffect van chemische processen, dat is het probleem – ontstaan door de materialistische wetenschap, gesloten afdeling. Zorgverzekering verplicht.

Economie is vooral massapsychologie, beweerde men deze week tijdens de crisis op Wall Street. Overigens is Wall Street wellicht naar de Walen vernoemd.  
Vaag.

We moeten ineens denken aan de juriste Rolanda, die eens schreef over cameratoezicht op de vagina in het toilet bij psychiatrische patiënten in een ziekenhuis. Keurig. Bureaucratie. Geruggensteund afgezeikt. Andere pagina. Ik ben niet links of rechts. Iemand die geld heeft, heeft verantwoordelijkheden die anderen misschien niet zouden willen hebben of zouden kunnen dragen. Anderen kiezen voor de eenvoud en de bescheidenheid om de ruimte te hebben die anders onmogelijk is. Gun die mensen dat, en geef ze die mogelijkheid. Dat mensen veel geld kunnen hebben, betekent niet dat ze anderen moeten frustreren, of dat die anderen die het niet hebben zich hoeven te schamen of te frustreren. En geef mensen het recht hun huis onder te huren, zodat ze normaal kunnen delen. Woningbouwverenigingen hebben allerlei gemengde belangen en zijn niet humaner. Hen uit te verkiezen als standaard is het paard achter de wagen spannen. Post mortem, eigenbelang dienen. Laat mensen zijn hoe ze zijn, maar geef geen verantwoordelijkheden aan mensen die dat niet aankunnen. Werp geen paarden voor de zwijnen, opdat ze zich zullen omdraaien en u vertrappen. Antipathie.

Te hooi en te gras. Feit en informatie zijn paard en wagen, en niet andersom. De consumentenorganisaties hebben zich terecht teruggetrokken uit het overleg rond de invoering van die ondenkbare waanzin, de ov-kaart. En hou nu vooral vol. Mijn complimenten voor deze daad van realisme tegen de waanzin. Nu pas krijgen de contra's wat serieuze aandacht in de media. Stop met die onzin, en zet de hakken in het zand. Dat zal zich zeker belonen. GroenLinks heeft ook al eerder ernstige vragen gesteld. Tenslotte zijn de mensen achter die chips iedere binding met de natuur kwijt, en dus ook met zichzelf. Ze verdienen wel gratis behandeling, maar dan buiten de politiek graag, en liefst zo snel mogelijk, desnoods voor een kabinetscrisis.

Rond de Noordpool hangen nu eenmaal mensenrassen, die een lichte huidskleur hebben (samen een paar procent van de wereldbevolking), die het gevoel hebben dat ze discrimineren, ze wagen het erop, en dat is dan ook het enige gevoel dat ze hebben.

De crisis van 1929 werd opgelost door de aanzet naar de Tweede Wereldoorlog waarin de geallieerden hun economische productie opvoerden om de asmogendheden te bestrijden. Dat recept werd echter zo populair bij sommige politici, dat we kunnen zeggen dat de Oorlog aan de Terreur, waarbij een nieuwe gedoodverfde Adolf Hitler nodig was, net op de feiten vooruitliep, maar deze juist onvermijdelijk heeft gemaakt. Dit was onderdeel van een tijdsbeeld, ik was ook kandidaat. De huidige crisis lag al langere tijd te sluimeren, omdat de hele wereld nog te veel lag te sluimeren, ondanks, of misschien wel juist dankzij, het lawaai van de oorlog – achtergrondmuziek van de buurt, de dreunende bas waarop de fundamenteën staan te trillen dat je wel wegmoet.

Stilte voor de storm. De wereld brandt. Goed voor jezelf zorgen. Oogluikend. Verlept. Ik dacht al. Men zou beter in kunnen zien dat de strijd ook geleverd kan worden met geavanceerde wapens zoals intelligentie, in plaats van die (intelligentie) in naam van de ov-kaart en andere mechanieken zoals de oorlog hier en daar te verbieden dan wel onmogelijk te maken en verder te verstikken. Intelligentie is dus wel het tegendeel van een automatisme. In de kaart laten kijken. Kaartenhuis. Storm in een glas water. Het nut van automatisering was nog niet begrepen. Kruit drooghouden. Algoritme.

Ik heb hier alleen een boeket van uitgezochte bloemen gemaakt en heb er niets van mijzelf bijgevoegd dan het touwtje dat ze samenbindt.

Montaigne.

Er zijn vrouwen die er niet van houden om leed te berokkenen aan veel mannen tegelijk, en die zich bij voorkeur concentreren op één man. Dit zijn de trouwe vrouwen.

Alfred Capus.

Moet het polygame huwelijk wettelijk erkend worden? Sportpsychologen zijn onvermijdelijk.

Brits officier uit de koloniale tijd, ontdekkingsreiziger en spiritueel schrijver, Francis Younghusband, geboren te Murree dat nu in Pakistan ligt, die in 1904 Tibet bezette, en daar spijt van kreeg na een mystieke ervaring, geloofde later in de vrije liefde, en dat de huwelijkswetgeving verouderd is.

Hij wordt wel als een voortijdige hippie gezien. De eindstreep tekortgedaan.

Hij greep hoog. Hij had een cursus telepathie gedaan in Kasjmir, en geloofde in een spiritueel wereldleider van de ster Altair, maar verwarde mogelijk zijn bronnen. Hij had dus ter verdere studie beter nog iets langer in Tibet kunnen blijven.

Dan waren er nu misschien ook geen vragen geweest over de Olympische Spelen in China.

De bezetting van Tibet door China wortelt in wat The Great Game werd genoemd, een Russisch machtsspel om Tibet dat leidde tot de toenmalige Britse bezetting van dat land.

Vanwege zijn spirituele inkeer richtte Younghusband in 1936 het World Congress of Faiths op.

Melancholie en wraak. De Olympische Spelen zijn nog niet voorbij.

Moeten opstaan in de rechtbank betekent dat je ook mag weglopen.

Kafka bedoelde hiermee dat je nooit meer overeind komt. Kaf en ka.

Manneken Pis was hier. Op dezelfde golflengte. De groten der aarde.

Wie plast tegen de kerk, gaat gevaarlijk te werk. Er een plasje overheen.

Een daad stellen. Op enigerlei wijze. Grasduinen. Plankton. Lege kokkel.

Duinovergang. "Renesse doet raddraaiers in de ban", stond er in de krant. Algen.

In Renesse heerst al enkele jaren een bizarre sfeer, ik liep er per ongeluk weleens rond, en heb mogelijk een nieuwe controle doen ontstaan omdat ik daar juist zo'n hekel aan heb, niet alleen te hooi en te gras. Slot Moermond te bezichtigen.

"Horeca, vervoersbedrijven, politie en gemeente broeden nu gezamenlijk op een manier om stappers die zich misdragen uit Renesse te weren." Maar ik drink hier nooit een druppel bier, want bier zie ik ook als controle, en toch doe ik aan wildplassen, juist om die reden, want als je naar binnen gaat, moet je ook wat drinken. Er zijn geen duidelijke regels voor het wildplassen in zee trouwens.

Ik heb geen zwembroek, ik zwem in mijn onderbroek. En dit wordt verfoeid.

Er worden al portofoons (een soort babyfoons, maar dan voor de wat meer gevorderden) gebruikt, en cameratoezicht is ook overal gebruikelijk bij dit soort gelegenheden. Schappelijk wordt toegegeven dat iedereen weleens te diep in het glaasje kijkt. Als je hier namelijk te weinig drinkt is het onmogelijk in een café te komen, of je wordt er geheid uitgewerkt. Want er moet 'verdiend' worden (ook dat zie

ik als controle). Dezelfde eisenstellers willen nu méér controle. Hetzelfde geldt voor de psychiatrie, alleen gaat het om andere 'diensten'. Hartslag nog stabiel. Er is geen essentieel verschil. Je broek zakt er letterlijk van af. Je bent er ingedeeld. Let op de samenwerkingsverbanden. Eerst had ik hier nog een kano in de buurt. Wel heb ik in deze omgeving pas op zondagavond een paar glazen bier gedronken in een café, en toen ik daarna langs een kerk kwam en zag dat het licht aan was, ben ik even naar binnen gegaan. De preek was net begonnen. Monogaam. Schoolslag. In de zomer is er ook Duitse politie in uniform in Renesse. Cheerleader. Verdomhoekje. Wereldverbeteraar. Voor het zingen de kerk uit. Mokkel. Amok. Schelpen zoeken. Rennen, niets is zo zwaar als een vrouw. Eronderuit te komen. Dit is een alternatief voor een donatieplicht. De vrije wil blijft beter gehandhaafd, geld of geen geld. Er moet een compleet nieuwe inschatting zijn van de waarde van het leven, en als dat eenmaal is gebeurd, zal ook de gezondheid toenemen. Commonwealth. De begraafplaats. Ervan afmaken. Dwarsligger. Op het strand. Een voorlichtingsprogramma kan tussentijds nuttig zijn, dat is nog geen reclame. Delen is nog even iets anders dan directe organische uitwisseling, zoals seks; die vorm van samenwerking krijgt overal veel aandacht, maar is alsnog een tamelijk vruchteloze en materialistische interpretatie van een op zich goedbedoelde intentie. De ontwikkeling hierin gaat in feite veel te traag door radicale standpunten zoals van het feminisme dat alles politiseert. Rendement. Ren. Voor je leven. Staat je goed. Het een is een gevolg van het ander. Het maakt geen moer uit. Begin van het einde. Einde van het begin. Rente. Stomdronken. Maar niet te veel hooi op je vork nemen. Als de nood het hoogst is, is de redding nabij. Plastisch. Rechtszaak: aan je broek.

Ook de gemeente Goes had miljoenen euro's op een rekening bij de in de problemen gekomen IJslandse bank Landsbanki staan. Dit soort banken stelt meestal niet zoveel voor, vertelde iemand me. Het zijn speculanten, die andere speculanten aantrekken. Een normale bank heeft geld, gebouwen, traditie enzovoort, dit soort bank heeft aanvankelijk enkel een gymzaaltje ofzo dat vol computers staat, en met hoge rente, je krijgt misschien wel acht procent, beleggers trekt. Je krijgt misschien wel twee keer zoveel rente als ergens anders; je kunt wel begrijpen dat er dan iets niet helemaal in orde is.

Toen ik een maand of wat geleden een oude kennis tegenkwam uit Goes, die daar althans nog weleens komt, en die nogal arrogant is, en ik maar deed alsof ik er weer niets meer van begreep, vroeg ik hem dus naïef hoe het sociale gevoel er daar nou uit ziet. Ik kon Henri niet uitleggen dat er een economische crisis zou komen, hoewel ik daar wel graag op aan wilde sturen, maar dan zou hij me als een zwever hebben gezien, of misschien wel als een zwerver. Zelf een homo, als ik het goed heb, vertelde deze bankier, die daar ooit met de broers Balkenende op het christelijk lyceum had gezeten, me gretig dat het volk valt te typeren als gereformeerde graaiers, en omdat hij daar zelf ook wel iets van weg had, geloofde ik hem gelijk en heb ik daar dus geen geld belegd.

Als het bestuur van Ajax, de voetbalclub, en dat van de gemeente Amsterdam van de ene op de andere dag van bezetting zouden verwisselen, merkt niemand het verschil, bij geen van beide. Voetbalclubs werden trouwens meestal met de spelers opgekocht.

Maitreya voorspelde al in de jaren tachtig van de twintigste eeuw de ineenstorting van het huidige economische systeem omdat het niet meer ten dienste stond van de werkelijke behoeften van mensen. De media zijn sindsdien geregeld op de hoogte gehouden van de prioriteiten van deze, de authentieke, Christus en zijn proces van

naar voren treden, maar van nature sceptisch ingesteld in een tijdperk waarin de wetenschap gelijkstaat aan het voortschrijden van onze levensstandaard die geldt als overwinning op de fabeltjes van religie. Van de media werd gevraagd naar concrete bewijzen en tekenen, van de kant van Maitreya naar een beter begrip. De hebzucht en scepsis groeiden, de welvaart ook, en lichaam en ziel van de massa slibden verder dicht, en mensen werden ontevredener. En hierdoor werd religie in haar achterlijke vormen weer populair, als zij maar genoeg meedeed aan de moderne vooroordelen en de decadentie. Voor de dag ermee.

Dat Maitreya zoveel rekening moet houden met de opinie in de ontwikkelde wereld, mag bijzonder heten als we zien wat voor schade er ondertussen met het verstrijken van de jaren is gedaan aan de planeet; "de wereld wordt kaal", lazen we. Dat heeft te maken met het feit dat de grotendeels onbekend geraakte miljoenen jaren evolutie van de mens met hiaten tot dit punt heeft geleid van verstandelijke kennis en onderscheidingsvermogen, en dat de toekomst van de mensheid fysiek niet kan bestaan en de haar voorbestemde tijd af kan maken zonder de meer ontwikkelde rassen van de wereld, die de vroegere wetmatig hebben opgevolgd en die zelf verder opgevolgd zullen moeten worden door nog ontwikkelder rassen, wat niet mogelijk is als deze schakel ontbreekt. Er zijn ondertussen niet veel onderwerpen zo omgeven met massabegoocheling als de opvolging van die rassen, een van de meest belemmerende factoren voor het individu, die opvolging. De man in de straat maakt zich weinig zorgen, lijkt het. En de media gaan aan de slag met deze feiten als het concrete teken waar ze om gevraagd hebben en dat ze gekregen hebben als onderdeel van het plan om een overdreven voldane, trage en tragische, achterdochtige wereld in te lichten, al doen ze dat ondanks zichzelf en ondanks hun belangen, niet, reden waarom ze zo onhandig zijn.

Intussen roepen dan wel mompelen de anders toch zo bevlogen en taalvaardige of opstandige, respectievelijk meer of minder verlichte, christenen alle mogelijke onzinnige muren van onsamenhangende en verwarde Bijbelteksten en slaan de toehoorders voor deze bezwerings van onmacht en gebrek aan eruditie over het spook van de evenzeer misvormde evolutietheorie op de vlucht terug in een grijs verleden, en spreekt de meester over de weg naar de sterren, alsof we niets anders aan ons hoofd hebben met het ophogen van de dijken, en wordt Al Gore in de cafés opnieuw verguisd als een papzak die niets voorstelt en een te groot huis heeft, en beweert de Joodse overbuurman dat het bewijs hiervan ligt in het feit dat we allebei even oud zijn en gelijk zullen sterven, want Abraham was onze stamvader in een van die hiaten en zit daar nog steeds, en verdoet de multiculturele generatie die geen enkel progressief maatschappelijk besef heeft, haar tijd en hoofd in het beeldscherm van haar computer. De gierzwaluw werd in haar bestaan bedreigd. Doemscenario.

De vrouw baart de dood. Het thema van abortus komt altijd weer in de aandacht als er een of andere genocide of hongersnood in de maak is in Afrika of Azië. Dat is een typische reflex: er zijn toch al veel te veel mensen op de wereld. Daarnaast is abortus niet alleen een mooi woord met een schijn van belang, zoals kernenergie, maar een zekere levensfilosofie die de inherente westerse arrogantie steeds verder bevorderde plaatsvervangend gebaseerd op de macht van de vrouw die politicologie studeert en aan ontwikkelingshulp doet: de manipulatie van de dood. De vreemde werking van karma verloopt via de vrouw, allerlei ongemakken doen dat. Kar die ma trekt.

Rijke landen eisen wederkerigheid van ongelijkwaardige landen. Wederkerigheid tussen alle handelspartners kan vervangen worden door die tussen gelijke partners. En ook half ontwikkelde landen kunnen hun markt openen voor de nog minder

ontwikkelde.

De handelstarieven die ontwikkelde landen hanteren voor producten uit ontwikkelingslanden zijn vier maal hoger dan de handelstarieven voor producten uit andere ontwikkelde landen. Het bedrag dat arme landen betalen aan deze handelsbarrières is drie maal hoger dan het bedrag dat zij aan ontwikkelingshulp ontvangen.

Nestplaatsen voor gierzwaluwen namen af door onze gladde stijl van bouwen. Manipulatie begint bij het door elkaar halen van hoofd- en bijzaak, inhoud en vorm. Zaterdag liep ik om tien uur 's avonds van de openbare bibliotheek in Amsterdam naar de Prins Hendrikkade, langs het water van het Oosterdok, en langs het *science center* NEMO (New Metropolis) en het VOC-schip. Het was volle maan, en de lucht was helder en bijna onbewolkt. Ik had buiten op de stoep voor de bibliotheek even staan praten met een wetenschapper, die daar aan het schrijven is, en ik maakte een grapje over Karl Marx, omdat die vaak in de leeszaal van het British Museum in Londen kwam, en deze vriend wel wat weg heeft van Marx en zijn problemen, alsook zijn werkwijze, en ook inhoudelijk! Hij is bezig alle bestaande wetenschappelijke disciplines tot één wereldbeeld met elkaar in verband te brengen. Nestor.

Hij vertelde me dat de oudere Marx aambeien had. Maar de harde schijf met duizenden pagina's werk van de huidige Marx was gestolen, en hij moest naar de politie. Hij wist wie de schijf waarschijnlijk had gestolen, en de dief moest waar hij aan het werk was en het ding was gestolen toen hij maar heel even was weggelopen en het naïef had achtergelaten, op een bekende tijd op de camera staan, en de bibliotheek zou de beelden dan aan de politie moeten geven.

Hoe dan ook, ik liet hem alleen achter, omdat ik te voet was en hij zijn fiets ging zoeken, en toen ik langs het water liep, zag ik vanuit zuidelijke richting van de stad een stel heldere oranje lichten op geometrische wijze vrij laag in een bocht door de lucht naderbij komen en voorbijgaan naar het noorden, over het water van het Oosterdok. Ik telde er zeven, en ze veranderden van formatie, van achter elkaar, toen ze verder vlogen. Ze vlogen tamelijk langzaam. Op de Prins Hendrikkade kwamen verschillende mensen naar me toe die zich afvroegen wat deze objecten zouden kunnen zijn, en ik zei dat ik weleens officieel een ufomelding had gedaan van iets wat ik daar op die locatie had gezien toen er nog geen bibliotheek stond, maar dat ze me toen vertelden dat het waarschijnlijk wilde ganzen waren. Zo zag het er in ieder geval nu niet uit. En ik gebruik geen hasj, het waren geen straatlantaarns. Achteraf kwamen er informeel nog een paar kleinere groepjes van een stuk of drie van deze lichten overvliegen, als het ware om duidelijk te maken dat dit geen parade of een show was. Ze zagen er absoluut niet erg buitenaards uit, maar toch kon niemand een goede verklaring vinden voor het verschijnsel. Ik dacht aanvankelijk even dat het *strobe lights* waren, lichtprojecties van de een of andere discotheek, iemand dacht dat ze iets te maken hadden met een marinekazerne die daar in de buurt lag, en dat het misschien helikopters waren, maar niemand vond de gebruikelijke verklaringen echt bevredigend, van hemellichamen, meteoren, satellieten, vliegtuiglichten, weerballonnen, lichtshows en Japans vuurwerk. En ik hoorde achteraf in café *Ted* daar vlakbij dat er in de kazerne alleen nog maar aan werving wordt gedaan. Voorts leek het erop alsof het niet alleen lichten waren, maar lichten *ergens aan bevestigd of daarvan uitgaande*. Ze maakten geen lawaai. Ze vlogen geruisloos. Maar toch is het gek dat de observatie het verschil in gewicht meende te kunnen schatten met bijvoorbeeld dat van een ballon. En ze vlogen *door de wolken heen*. Ik dacht: toch maar even melden. Unidentified flying object. Proefvlucht. Hoofd recht te houden. Ik heb verder geen 'free movers' meer gezien. De decadentie van het intellect.

De wetenschapper kwam nog voorbij op zijn fiets, maar die was te zeer verdiept in de ernst van zijn problemen. Hij had haast, en kende alle verklaringen al. Ik had geen camera bij me. Er was een bijzondere sfeer. Maar er is niemand ontvoerd. Het NEMO, ontworpen door Renzo Piano, ziet er ook wel een beetje uit als een ufo. Anderen zien er een zinkend schip in. Te veel feiten doen het zinken. Marx was vaag verwant aan de familie Philips (van het latere bedrijf Philips Electronics) heb ik weleens gehoord. Gloeilampen. Geen klap op de vuurpijl. Maar toch. Memo. Het raakt een noot. Het NEMO is geloof ik opgestegen. IJlings. Neutraliseren. Ufo, de bemanning is zeer wel mogelijk protestant. Een oorzaak loopt niet altijd vooruit op haar gevolg. De wet van de perken. Venusheuvel. Andersglobalisten. Ufo's schijnen hoofdzakelijk van Venus en Mars hiernaartoe te komen om de vervuiling van de planeet aan te pakken. Ze hebben in Amsterdam geen graffiti, of cirkels in het graan, gemaakt, maar volgens metingen is de lucht in deze buurt, rond de IJtunnel, bovengemiddeld vervuild. Adamski wist ze. Toen ik naar school het hele eind op de fiets heen en weer tegenwind had, begreep ik al dat veel dingen geen zin hebben om tegen in te gaan. Ze hebben veel in hun mars.

De Westerschelde moest uitgediept worden vanwege een oud verdrag tussen Nederland en Vlaanderen over de bereikbaarheid van de haven van Antwerpen via deze zeearm. Dat is gebeurd; een paar eeuwen geleden waren er nog geen zeeschepen met de diepgang van nu in de Westerschelde. En toen moest ineens de aangrenzende Hertogin Hedwigepolder in Zeeuws-Vlaanderen aan de natuur teruggegeven worden, boeren vinden het misschien niet erg om zich uit te laten kopen, alternatieven dichterbij aan de monding halen ook de milieunorm bij lange na niet en je ziet er geen oprechte betrokkenheid in, voor vermindering van de vloedhoogte in Antwerpen. Schaakspel. Dat past in een visie waar niet over wordt gediscussieerd, die minder te maken heeft met het milieu dan me toeschijnt. Aken en Keulen zijn niet op één dag gebouwd. Kernreactors zijn ontwikkeld als variant op kernwapens. De kerncentrale van het Belgische Doel staat aan de grens met Zeeland. Daarnaast nemen de schorren en slikken van het Verdrongen Land van Saeftinghe daar in de buurt, waar je wel uit moet kijken om niet besmet te raken als je daar gaat grasduinen, veel gif op. Ik had een oom die loods was in Vlissingen, Bijbelkenner en atheïst, geen al te makkelijke man, waar ik weleens logeerde. Als het stormde, ging ik als kind met een loodsboot – sommige kunnen helemaal omdraaien – mee van de steiger naast het standbeeld van admiraal De Ruyter. Als ik nu veel Zeeuwen zie, dan zie ik een zootje ambtenaren zonder ziel. Ontpolderen, was dat niet een voorstel van Pim Fortuyn? Intact. Wij zijn geuzen, geen relnichten. Zomer in Zeeland. Ontpolderen moeten ze in Den Haag doen, en niet in Zeeland. In de ietwat hardvochtige wildwestfilm *High Plains Drifter* neemt regisseur Clint Eastwood zelf in de hoofdrol van een dood gewaand slachtoffer wraak op zijn bijna-moordenaars en hun hypocriete dorpsgenoten, die hem aannemen ter bescherming (hij stelt een dwerg aan als sheriff en burgemeester van het dorp, laat het helemaal rood verven, en verft de plaatsnaam over als *Hel*) en ludiek tegen elkaar opgezet als vanzelf uitgeroeid worden, het is ze naar het hoofd gestegen. Ik hou ook van de natuur, dus ik wil niet per se het laatste woord hebben, maar we hoeven niet neurotisch te worden. Zeeland heeft ambitieuze plannen om toeristische kern te worden in de driehoek Amsterdam, Rijsel en Keulen, en zelfs aantrekkelijk te worden voor kunstenaars, waar halen ze het lef vandaan. Ik heb bijvoorbeeld ontdekt hoe gastvrij ze daar zijn, naar de Zeeuwen. De laatste keer dat ik daar was, vroeg ik iemand dus: "Heb je *High Plains Drifter* weleens gezien?" Wij geloven dan in God. Maitreya heeft nog veel werk te doen in Zeeland. Het in Keulen horen donderen.



Vaargeul. Uitgescholden. Oosters. Westers. Er moet nog meer diepgang komen.

Zoals Erasmus al in Lof der zothed zei: "Wat is er zotter dan om welke redenen ook een strijd aan te gaan van dien aard dat beide partijen er meer nadeel dan voordeel van ondervinden?" Er zijn dus ook wel investeerders die gelijk hebben in de crisis, omdat zij zelf de beschaving in de uitverkoop hebben gedaan die zij nu bevestigen. Wel kan de staat erin slagen flexibiliteit en stabiliteit te combineren. De privésector alleen kan geen van beide garanderen. Econoom Keynes die op de Grote Depressie van de jaren dertig in de twintigste eeuw *Algemene Theorie van Werkgelegenheid, Interest en Geld* schreef, was belegger en verzamelaar van kunst, ik weet niet wat voorop stond, overheid en privésector spelen een rol in zijn gemengde economie. Ik weet niet zozeer hoelang het realistisch rekenen nu al in zwang is en hoelang de basisschool bestaat, maar in ieder geval geeft de ING Bank met vijfhonderd miljoen verlies door de kredietcrisis niet veel moed dat het rekenonderwijs er in Nederland erg op vooruit is gegaan. Men rekt niet sneller, en er zijn geen tekenen dat ze weten wat ze aan het doen zijn. Het hart in de schoenen gezonken. Haantje de voorste. Blijkbaar staat de functie burgemeester van Rotterdam hoger aangeschreven dan die van staatssecretaris van Sociale Zaken. Dat soort transfers komt wel vaker voor, wel wat verwonderlijk. Maar of dat een persoonlijke keuze is, is ons niet bekend. Het is geen slecht teken om niet al te veel op te vallen, want 'geen nieuws is goed nieuws'. De man in kwestie was te uitstekend geschikt om de balans te bewaren met Donner. Dit is weer een politiek compromis. Te bezien valt of dat niet juist polarisatie schept in Rotterdam. Voetbal: Feyenoord werd weer geen landskampioen. Oud zeer. Verwelkt.

Aanvankelijk was ik goed, en toen slecht in wiskunde, misschien is dat genetisch bepaald, want mijn moeder wilde dat ik netjes gekleed ging, maar als leek sprak ik later gerenommeerde wiskundigen die tot de wereldtop behoren, en die zich met de chaostheorie bezighouden en dergelijke, en toen ik uitlegde waarom ik ondertussen zo'n hekel aan wiskunde had, bleek ik de beste inzichten te kunnen bieden in hun vakgebied. Ik ben dus nogal chaotisch. Wel moet ik daarbij zeggen, dat hoe verder ontwikkeld men is in de wetenschap, hoe toleranter en sympathieker, en hoe meer men samenwerkt. Want de vleugelslag van een vlinder in Brazilië zou maanden later een tornado in Texas kunnen veroorzaken. Vlindereffect. Niet alleen de beurshandel, maar ook de atmosfeer is hier gevoelig voor. De vlinder is een symbool van de ziel. Samenwerking is in het algemeen een teken van beschaving, die vergezocht lijkt. De lagere wetenschapper is soms niet veel meer dan een soort portier van het wetenschapsgebouw, vaak met een fascistische inslag, die er alleen maar opuit is talent te verwoesten of buiten te sluiten, domheid is arrogantie. Ambtenaar of niet, hij is een bedreiging voor de planeet. Ik had een vriendin door de chaos, niet de theorie, haar pa was fysicus. Wiskunde draait om eenvoud, niet om egotrippen. Nemen we professor Zeeman, uit Zeeland, een belangrijk wetenschapper in Nederland en in de wereld, die in zijn observatorium in Zonnemaire met simpele observatie begon, op het eiland Schouwen. Zo iemand wist wat schouwen is, en waarschijnlijk bracht alleen de naam van zijn geboorteplaats hem al op nieuwe ideeën over de beweging van het licht. Het kan verkeren. Zonnediens. Brug van de ziel. Dat is wat de Egyptische farao Achnaton (Agni Iten) bedoelde met zijn zonnegod Aton, zon de tweeledige straal van liefde. Ware intelligentie richt zich op de natuur. In 1883 was het noorderlicht goed zichtbaar in Zonnemaire, waarvan Pieter als middelbare scholier een beschrijving gaf in het tijdschrift Nature. Van de zon afkomstige deeltjes worden afgebogen door aardmagnetisme, en bevatten energie die wordt vastgelegd in de bovenste laag van de atmosfeer en weer vrijkomt als de aurora

borealis.

Later onderzocht Pieter Zeeman het effect van magnetische velden op licht. Hij kreeg in 1902 samen met Hendrik Lorentz de Nobelprijs voor de Natuurkunde voor zijn ontdekking van het Zeemaneffect.

"Spectraallijnen van een atoom dat vanuit een aangeslagen toestand licht uitzendt, splitsen zich op bij een magnetisch veld."

Als professor Zeeman nu bij de Universiteit van Amsterdam, waar hij docent was, langs zou gaan, zou hij worden weggestuurd door de portier.

Het Professor Zeeman Lyceum, dat naar hem werd vernoemd, in Zierikzee, werd later wereldwijd berucht door een zekere wiskundeleraar. (Zo schiet het niet op met de lichttechnologie.)

Wiskunde is een taal. Voorbode.

Als kind dacht ik trouwens dat een analfabeet iemand is die geen taal nodig heeft om te kunnen communiceren, dat is wel uitgekomen. Want wiskunde is een intuïtie.

Het Zeemanlaboratorium in Amsterdam is inmiddels afgebroken en op de vlooiemarkt terechtgekomen, legde iemand me uit. 'Vlinders in mijn buik.'

De rups. Ook in het onderwijs geldt de volgorde: verwerven, vererven en verderven.

Ik snap zowel het moderne systeem, van realistisch rekenen, als het ouderwetse, en als ik terugblik op mijn basisschool, zou ik bijna neigen naar het moderne systeem, omdat ik altijd heb gestreefd naar kennis die onafhankelijk is, of zo onafhankelijk mogelijk, van de materie. Deze inzet heeft mij altijd zo veel mogelijk de essentie doen onthouden, en van onthouden is eigenlijk geen sprake, want wat je echt weet, gaat inderdaad niet verloren. Dus hoe meer ik weet, hoe minder ik onthou. Maar de werkelijke essentie is dat de hersenen zelf materie zijn, en die te veel te vermoeien beperkt haar zuivere werking en leidt ons juist af van waar het om gaat. Daarom, na veel moeite de kennis verworven te hebben die niet stukgaat met de materie, het stukgaan waarvan mij vooral als kind al heeft gegriefd, moet ik zeggen dat in een tijd dat iedereen een computer gebruikt, juist omdat de hoeveelheid kennis die we hebben en gebruiken zo vergaat en zover gaat, het geen schande is om een notitieblok te gebruiken, en boven- en onderkant van de ouderwetse som niet overboord gezet hoeven te worden. Ik geloof wel dat kennis bij voorkeur gericht moet zijn op de natuur, en dat ware natuurkunde hier eigenlijk over moet gaan. Aangaande de getallen die we moeten berekenen, is het dus niet verwonderlijk dat ik bij Pythagoras uitkom, die het getal als een kwaliteit definieerde, en niet louter als een kwantiteit, en daarenboven als een middel om de mentale ruimte te krijgen die we nodig hebben tot zelfkennis. Dit mag als tamelijk primitief opgevat worden, de moderne wetenschap is die richting op gegaan dat de natuurkunde in dienst staat van de wiskunde in plaats van zoals voorheen andersom, dus dat wiskunde primair is aan natuurkunde, omdat wiskunde gaat over de energetische aard van de natuur, waarvoor zij de erkenning krijgt dat wijzelf hiervan de essentie zijn, en het heelal. Reken maar uit. Bon vivant.

Niet lang geleden kwam ik een wetenschapper tegen wiens harde schijf met zoveel gigabyte vol van zijn openbare werkplek was gestolen (uit zijn jas) toen hij een paar minuten weg was. Daar stond wel (een deel van) zijn eigen werk op, maar ook een complete collectie verzamelde relevante artikelen waar hij gebruik van had gemaakt. Hij heeft aangifte gedaan, om die schijf terug te krijgen, maar dat gaat veel tijd kosten, en zal tot geen resultaten leiden. Dit was dus in een openbare bibliotheek. Hier zijn mensen uit allerlei landen aan het werk, die elkaar vaak inmiddels kennen. Ja, het is diefstal. Die bibliotheek is zelf ook al bestolen door haar eigen medewerkers, een leger aan beveiligingsbeambten dat dit soort dingen moet tegengaan.

Ze kunnen me gestolen worden.

Erotiek eropin. We slaan in, de verkeerde weg. Vrouw weet weg, we trekken eropuit. Ervan langs. Wie weet ermee weg, we mogen al hopen dat de flauwekul van de bully, die zich nu afspeelt op het schoolplein, geen aanleiding is tot een hetze, en er allerlei nieuwe hekken en muren opgeworpen worden. We weten in de meeste gevallen niet de oorzaak van een ruzie, vooral niet tussen kinderen, maar ook tussen volwassenen; onwetendheid doet de rechter vaak grijpen naar het bezit als maatstaf voor de crime. Dat gebeurt overal. Zelf loop ik het risico liever dat ik één keer bestolen word dan dat ik tien keer gecontroleerd word, of in de gaten gehouden als potentiële dief. Maar het gaat er natuurlijk om hoe je wil leven, dit is de kernvraag die ik iedereen hoop voor te leggen. Doe eens wat meer aan vriendjespolitiek.

Er heeft nog nooit een gesprek plaatsgevonden zonder van onderwerp te veranderen. Wie bepaalt de hiërarchie van het verdere belang in het aangeboden thema? Zodra men het sec genomen met elkaar eens is, is er sprake van herhaling. In dat opzicht begrijp ik dat men de vraagstelling wil herhalen, zo wordt ook de oorspronkelijkheid van kinderen op veel scholen wel tenietgedaan, en heeft iedereen het sedertdien over hetzelfde. Als dat echter zo is, waarom bestaat de maatschappij dan alleen maar uit een aaneenschakeling van misverstanden? Omdat iedereen een model is geworden van een voorgeschreven standaard. Ik heb alle respect voor een wetenschappelijke analyse. Maar de wetenschap staat voor dezelfde patstelling. Wie komt ermee weg. Een open vraag betekent nog niet dat we een open deur in hoeven te trappen.

Diefstal van virtuele eigendommen staat in verhouding tot het eigendomsrecht, hier van minderjarigen. Dat lijkt bijna beter geregeld dan het gewone eigendomsrecht, misschien juist omdat er een nog emotionelere waarde aan wordt gehecht. Diefstal met andere woorden lijkt de aanleiding te zijn het voorheen beperkte persoonlijk bezit van de minderjarige uit te breiden, alsmede zijn eigendomsrecht, en eventueel uit te doen stijgen boven dat van de ouders. Gapen. Een staat in de staat. Dat geeft vrijheid. In de kijker. Aangapen. Ik dacht al dat daarom de computer zo populair is bij de kinderen, die niet veel te zeggen hebben thuis, en niet economisch aansprakelijk zijn. Als de ouder het virtuele bezit afpakt van zijn kind, dan zou ook hij eigenlijk vanwege diefstal voor de rechter moeten komen. Er waren wat ongeregelde heden. Op elkaar uitgekeken. Gappen. Als ik op tijd naar bed moet, graag geen virtuele eigendommen meer afpakken voor straf! Dat zou er ook nog bij moeten komen. Met enige schroom. Te koop gelopen. Verbeurd. Ik zit niet hier voor niets op de computer te spelen. Niet vermeld. Jatten. Het computerspel is trouwens een belangrijke voorbereiding op mijn carrière, en op de beurs, genoteerd, en raakt dus de kern van mijn opvoeding, waarover ik zelf beslis.

Eerder dit jaar waren het Tibet en de Olympische Spelen, nu is het de kredietcrisis waarmee het integratiedebat zich afspeelt in China. De Asia-Europe Meeting (ASEM) is nu welhaast compleet met China erbij, en wel als gastland. Ik denk dat Nederland zich eerder probeert te emanciperen dan te integreren. Mensen zijn in het verleden verzonken. De onmacht en de hebzucht hebben ook mij altijd willen integreren, en niets dan brokken gemaakt, waar ikzelf verantwoordelijk voor werd gesteld. Zodra men het niet meer weet, krijgt men de behoefte anderen aan te passen aan eigen agenda, de eigen portemonnee, een zeer kwalijke eigenschap die al wereldwijd schade heeft berokkend, waarover zachtjes wordt gefluisterd, terwijl de verantwoordelijken ijdel tegen elkaar opscheppen hoe ze met mensen zoals ik zijn omgegaan. En nu heet

ik dan het integratiedebat. Bijna begon dit rechtgetrokken te worden, maar men was blijkbaar nauwelijks geïnteresseerd, hetgeen ook genoteerd is. We zien gierigheid graag gepaard gaan met een eerlijk voorkomen, maar dat bestaat niet. Men kan anderen niet gaan aanpassen aan eigen niveau als dat niet erg hoog is, dat is involutie. Het oorspronkelijk atoom moet niet gedeeld worden, zei de Tibetaan. Maar het geld moet gedeeld worden. Entrepreneur van de moderne computer Bill Gates heeft ook net besloten zijn hele kapitaal weg te schenken, voor het niets meer waard is. Ik hoop dat het nog zin heeft. Maar hij was dus niet voor niets eens mijn achterbuurman. Naar het zich laat aanzien. Terug bij af. Opschepen. In toom houden.

Ik ben zelf geen leraar, althans niet voor een school, want ik vind haar daartoe niet bij uitstek het geëigende terrein, maar ik ken wel mensen die dat wel zijn, en ik begrijp door de afnemende lijn van gesprek met hen dat ze het inderdaad druk hebben. De leraar hier spreekt over minder werkdruk door minder leerlingen in plaats van minder lesgeven, dat is een mogelijkheid. Ook is een mogelijkheid de lesstof te vereenvoudigen. De druk zal naar twee kanten gelijk toe- of afnemen. De holt op.

Er zijn vaak mensen die zich wat buiten de gevestigde orde uitlaten, door wie ik toch – soms ook op een andere manier dan zij het willen – informatie krijg die ik anders niet zou krijgen. Zelfs als iemand woorden verdraait, krijg je nog een indruk waar zijn conclusies op stoelen. En waar mensen tegen zijn, is de hoogste waarde te vinden. Inhoudelijk nu, ik kan niet beoordelen of werkgevers blind zijn voor allochtoon talent. Maar in het artikel lijkt de vraag zichzelf al enigszins te beantwoorden. Een hooggeschoolde is niet minder geschoold doordat zijn ouders dat niet zijn. En ik hoop dat iemand niet door een bedrijf wordt aangenomen omdat hij goed kan tennissen, tenzij het om een tennisballenproducent gaat, wat vaak niet het geval is. Natuurlijk spelen interesse en sociale omgangsvormen een rol in die zin dat flexibiliteit en een niet al te fanatieke instelling nuttig zijn voor het soepel met elkaar omgaan in werkverband, het vermogen dus tot samenwerken. Belangrijk is ook welke argumenten er naar voren komen als er een conflict ontstaat. Als dat argumenten zijn die te maken hebben met discriminatie, en als dat vaker gebeurt, tracht men dat te vermijden, en dat kan weer de oorzaak zijn van een verschil in prioriteiten.

Dat is leuk en aardig; ik ken inderdaad een gezin met enkele kinderen die van verstandelijk gehandicapte ouders zijn geadopteerd, en dat gaat blijkbaar goed. Ze zijn zelf zwakbegaafd, maar absoluut niet verstandelijk gehandicapt. Het sfeerbeeld in Nederland met al zijn technische termen geeft helaas weinig moed op enig gezond verstand. Wij zien het hier als gezond verstand om de lijn niet te ver door te trekken na de overgelegde bewijzen, maar hebben we daarin gelijk? En ik neig dit relaas te vertrouwen. Los van wat er hier nu precies aan de hand is, en de belangen van de kinderen die natuurlijk altijd voorop staan, als het niet te veel moeite kost, zou ik ervan uit durven gaan dat de geschetste situatie als een droevig symbool kan worden gezien. Ik zag een grappige stomme film van Charlie Chaplin en zijn gezin, die nu ook in een inrichting thuishoort. Liefhebbende vader. De noodtoestand is afgekondigd.

Er zijn natuurlijk ook kinderen die door eigen ouders uit huis geplaatst worden, en echt vanwege kleinigheden. Als je jezelf bijvoorbeeld niet goed genoeg aanpast aan het keukengerei, gooien ze je er zo uit. De moeder speelt hier dus vaak een belangrijke rol als huisvrouw, ook nu nog, de vader kijkt angstig toe. En anders wordt hij het huis uitgegooid. Dit in naam van de maatschappij. De verwickelingen gaan zo soms vele levens achter elkaar door. In dit systeem zien we hoe de vraag het aanbod bepaalt.

Alleen zijn zorgverleners een eigen leven gaan leiden boven het gezinshoofd uit, als een experiment, opgewekt monster van dokter Frankenstein. Dan worden de rollen omgedraaid, net zoals bij karma, dat op iedereen slaat. Geïsoleerde gevallen bestaan dus niet. Het doet iedereen aan. En het heeft geen nationale grenzen. Übermensch.

Er is gezegd dat kindermishandeling, kindermisbruik en kinderverwaarlozing vaker voorkomen bij mensen met een hoger intelligentiequotiënt dan de ouders hebben wier kind vlak na de geboorte is weggehaald. Dit is belangrijke informatie. Mensen met een hoger IQ zijn bovendien gevoeliger voor de eer, dus ook de schande, anders hadden ze geen hoog IQ, en er zullen dus minder snel pottenkijkers bij zijn dan in het geval van de schijnbaar bescheiden ouders. Die bescheidenheid is ook een vorm van cultuur, die veel mensen missen. Potver. Potverteren. Op poten gezet, oppotten gezet.

Ondertoezichtstelling vindt alleen plaats in het uiterste geval.

Maar als ik het goed begrijp heeft, volgens advocaten, voor de rechter als het zo uitkomt de relatie met de Raad voor de Kinderbescherming in de wandelgangen prioriteit boven het belang van het kind. Ik neem de kans niet, ik zie haar schoon.

Om aan een kind te beginnen moet je dus inderdaad verstandelijk gehandicapt zijn, wat hiermee weer eens is aangetoond. Maar met het IQ dat dit kind nu over zich heen heeft gehaald, moet het wel een genie worden, of het al zijn. Als het niet zo uitkomt.

Ja, je voelt het goed aan. Inderdaad ben ik ook alweer psychopathisch sinds mijn eerste IQ-test. De uitslag was erg hoog. Ziehier mijn testament. Test. Testosteron.

De complicaties van verslechterend onderwijs heb je ook in omringende landen, in ieder geval in Engeland. Hier zou je langzaamaan de conclusie uit kunnen trekken dat het moderne systeem niet helemaal voldoet. De puberteit begint steeds vroeger en stopt steeds later, onderwijskrachten hebben hier dus zelf ook last van, dat is één gegeven; de druk op kinderen om erbij te horen is steeds groter, en 'erbij te horen' is een steeds onduidelijker gevoel, het is grotendeels Amerikaans met alle ongemakken, tenzij we met een tamelijk conventionele omgeving te maken hebben die zich minder bekommert om de trend. Bill Gates liet zich hoogst zorgelijk uit over het Amerikaanse onderwijs, en hij redeneerde in dezelfde lijn door over de uitdaging die Amerika nu eenmaal is aangegaan met een multiculturele samenleving. Een voorbeeld uit onder andere Denemarken werd hem voorgelegd, maar hij beweerde dat Amerika zijn eigen weg moet vinden. Hij zei dat talent niet plotseling uit de grond geschept wordt, maar in een context ontstaat, en een geschikte omgeving nodig heeft. In Amerika zijn er veel teenagers die de middelbare school niet afmaken; de school is niet populair. Afmaken is doodmaken. Om de beurt.

Al vaker heb ik het erover gehad hoe de oplettendheid van de burger niet bestaat, en dus een repressieve zaak is, en een enorme opdringerigheid die alleen nog verdere kortzichtigheid tot gevolg heeft. Op z'n allerbest is dat zoiets als op iedere straathoek een pizzeria verplicht stellen. Of een snackbar. Als je alle straatlichten uit wilt zetten, kun je de lampen een voor een losmaken, of ze in één keer centraal uitschakelen, het gaat er natuurlijk om ze aan te zetten. En je kunt niet fiks wat niet stuk is. Tanend.

De schaduwen van jaren van waanzin moeten nog verdwijnen. Tanen? We dachten dat we nog zouden sterven in die egotrip, stel je voor. Is dit echt allemaal gebeurd? Kunstenaars konden geen kleur meer vinden in deze periode die alles sloeg, en zelfs

door de duistere middeleeuwen en het bewind van Caligula in het oude Rome niet is geëvenaard. Laat alle betrokkenen hun droevige heldenrol gespeeld hebben. Ik durf niet te beweren in welke levensgevaarlijke situatie de planeet al is terechtgekomen. Het gevoel is van de rand van de afgrond weggetrokken te zijn. Maar de schade is gigantisch. En platitudes overheersen; men wil maar niet geloven hoe deze situatie echt is ontstaan. Laten we vooral niet weer opnieuw gaan paraderen. Een lichte duizeligheid overheerst nog. Laten we zeer zuinig zijn op deze mogelijke kentering. Ik hou nog overal rekening mee, maar Bush gaat weg. Tot voor die tijd en misschien zelfs daarna zie ik nog steeds levensgevaarlijke mogelijkheden, want we weten uit de geschiedenis hoe het afscheid van verscheidenen van onze redders eruitzag. En de president was dan nog maar de uiting van een tijdgeest en een spiegel, dat is geen al te grote troost. Er is nog weinig gevoel voor het sprookje. Er rust een werkelijk enorme verantwoordelijkheid op onze schouders. De wederopbouw moet nog beginnen, en we zouden de les beter niet al te gemakkelijk moeten vergeten, zoals kort na de wederopbouw na de Tweede Wereldoorlog het geval was, toen de meute snel verviel tot dezelfde oude kwaal van gierigheid, waarvoor de oorlog als een voorbeeld moet dienen. Wat mensen elkaar aandoen! Geven en nemen. Parodie.

Veiligheid is misschien een zaak van de burgers, maar politie is geen zaak van de burgers, daar ligt de valstrik. Je kunt je zo wel voorstellen dat alleen mensen met beperkte verstandelijke vermogens zich hiervoor zullen lenen, die dat onderscheid nog niet kunnen maken, en die zich vervelen. We denken hierbij vooral aan de reclassering van ex-gedetineerden. Veiligheid en verveling worden vaak met elkaar verward. Net even buiten de stadsmuren zag ik hoe er in de cafés gerookt werd. Ze hadden een aangrenzende rookkamer waar iedereen ging zitten, ook de niet-rokers na een poosje, en dus hebben ze de deuren maar opengezet en werd er weer in het café zelf gerookt. Dat kan alleen maar omdat er in de natuur niet zoveel vrijwilligers rondlopen. Waarom niet weer gewoon een nieuw uniform? Of moet het undercover? Er zijn groeiende geruchten van een verraderscultuur om ons heen. Voor de bestrijding van het gevreesde wildplassen vind ik trouwens dat er een aparte garde ingezet moet worden van alleen maar topcriminelen. Het gonst. Ik het voorwendsel.

We moeten de onderwijsinspectie in een veel ruimer verband zien. We wisten al dat het verbod op wildplassen vooral is gericht op het mannelijk geslacht, omdat vrouwen niet zo makkelijk kunnen wildplassen. Daarom wordt op meerdere scholen jongens al op jeugdige leeftijd aangeleerd om beschaafd zittend te plassen, zoals een vrouw toen. Het goede voorbeeld geven. Zij maakt het uit, wat maakt het uit. Geen reet? Geen bal! Plastiek. Maar Manneken Pis leeft, niet alleen in Brussel. Niet in je broek. Je. Broekje.

Ik ben blij dit te horen. Maar toch blijft het gevoel hangen dat de politie wel erg sympathiek is afgebeeld. De begane fouten laten vaak niet toe dat er nog verdere samenwerking met deze mensen mogelijk is. En als er niet zo actief en zelfopofferend door sommigen werd gewerkt aan de misstanden waar ze het slachtoffer van waren, weet ik zeker dat de politie niet zo lief zou doen, die nota bene ook nog met de eer strijkt. Over jezelf hoeft je niet te beginnen, dat is asociaal en is allang niet meer toegestaan. Heeft dit volk dan geen enkele eigenwaarde? Het ergst is dat straks de verontschuldigungen nog zullen komen. Daar hebben ze ook aparte mensen voor in dienst met een goede kapper. Bijpunten.

Iemand zat te studeren op de bibliotheek waar ik weleens kwam, en trad altijd direct op tegen mensen die zaten te kletsen, en kwam ook in actie als er vaag wat muziek

vanuit de verte klonk. Ik keur dit niet af, maar toch had hij een lichte spanning bij zich. Er lopen daarnaast overal mensen rond met een negatieve uitstraling, die er constant opuit zijn anderen te corrigeren, dat gebeurt al buiten. Maar geluidsoverlast in het openbaar vervoer is grafschennis.

Het gevolg van de zondeval is, volgens Piet Hein, Genesis, dat we voortaan in het zweet des aanschijns ons dagelijks brood moeten verdienen. Wat hij er niet bij zei, of misschien is vergeten, is dat Christus voor onze zonden is gestorven en ons inmiddels heeft vrijgekocht, in ieder geval als we op het CDA zouden hebben gestemd.

Socialisten hebben dat laatste vaak niet gedaan, dus slaat de erfzonde in haar ongewijzigde vorm, zoals door Karl Marx is beschreven in Het Kapitaal (1867), alleen op hen. Verder is nu de omgekeerde volgorde realiteit: van de (aan)schijn waarmee we ons brood verdienen de zondeval. Kritiek op partijleider Wouter Bos van de Partij van de Arbeid is dus terecht. Broodnuchter. Het zelf is geen zucht, maar adem.

Hoe meer zielen, hoe meer vreugd. Ze stoeien nog te veel met hun afkomst.

De zondeval wordt inderdaad vaker verkeerd begrepen; deze is een symbool van de eerste incarnatie van de menselijke zielen (de zogenaamde engelen) in de stoffelijke materie, ook wel involutie, waardoor de discutabele evolutie van de menselijke soort kon beginnen. Van godslastering is geen sprake. Ze vallen alleen wat tegen. Het deed wel een beetje pijn, daarom hebben ze zo gevloekt. Maar het huidige alfabet was toen nog niet bekend. Zachtaardig. Ze waren niet op hun mondje gevallen.

Wat betreft de politiek in een beurscrisis waarbij de economische ladder waarop we staan omvalt, blinken verschillende wereldleiders bovenaan uit in oppervlakkigheid. Het wel wankel evenwicht is veroorzaakt door de beurzen en de waardedaling van valuta. Maar eigenlijk is het een politiek: probleem. De internationale markten zijn eenvoudig te beïnvloeden structuren, die zelf niet het vereiste sociale en economische houvast bieden. Echter vanuit de politiek heersen vooral een gebrek aan vertrouwen en een reële basis. De politiek heeft haar macht geprivatiseerd. En er staan tal van instanties onder aan de ladder te trekken, om die overeind te houden. Lazarus.

De verovering van de zilvervloot. En de beurzen werden ladderzat.

Sport. Voor je naar de politie ging, moest je jarenlang naar de rechter.

De wereldorde was nog niet volledig ingestort, maar moest zich bezinnen en een pas op de plaats maken: met een meer verlicht leiderschap dan tot nog toe aangetoond. We waren getuige van het proces van een wereldwijde beurskrach die in Japan begon, en definitief de weg zou moeten openen naar een meer gebalanceerde economische sport. Criticus in eigenwaan, hield men al geen rekening meer met de natuurwet.

Godslastering is volgens Van Dale de beschimping van God of een god. Het is vaak niet esthetisch om iemand te horen vloeken als hij zich per ongeluk met een hamer op zijn duim slaat, echte godslastering is meer dat miljoenen mensen niet genoeg te eten hebben door een economische ideologie. Een hel vindt dus eerder plaats op aarde dan ergens anders. Maar niet alleen. Duimschroeven aangedraaid, werk kost geld.

Nederdaling is misschien zacht uitgedrukt, maar de zondeval is veeleer een symbool. In goede aarde gevallen. Etiket, we hebben ons grootgehouden. Parmant.

Met open ogen. De pineut. Gediscrimineerd met complimenten ... Gemarginaliseerd.

We staan vol vertrouwen aan de rand van de afgrond, en we zien het niet van de mist. Langzaam dood laten bloeden. En nu is er een standbeeld van Spinoza in Amsterdam. Het doel van de staat is de vrijheid. Opbloeien. Een mysterie: wonderen bestaan toch. Veel mensen beheersen nu eenmaal het Nederlands nog niet zo heel erg goed. Dat wil nog niet zeggen dat ze liegen of aan godslastering of fraude doen. Het Engelse woord

*sin* is gerelateerd aan *zin* in het Nederlands (met bijna de omgekeerde betekenis) en *Sinn* (verstand) in het Duits, en betekent zonde, maar dat kan deels zijn omdat het met een kleine letter geschreven wordt. Bloed, zweet en tranen. Voor onbepaalde tijd.

Het Duitse *sin* staat net zoals in het Nederlands voor *sinus* in de wiskunde. *Sinus* in de wiskunde betekent letterlijk holte of bocht. Men kan dus het verband zien tussen het logische begrip *sinus* en het Engelse begrip *sin*, of zonde. We kunnen dus helder inzien hoe voor een gelovig en rechtlijnig iemand *sinus* zonde zou kunnen betekenen in de dagelijkse omgang. Dogmatici houden niet van golfbewegingen. Woordhoek. Juist volgt de gesproken, levende taal vaak de betekenis niet van het woordenboek, en krijgt dezelfde klank van land tot land een andere inhoud, en de inhoud een andere klank. Ik ben dus dankbaar dat u er het woordenboek op na hebt geslagen, zodat ik niet opnieuw voor schut sta. Datzelfde doen fundamentalisten met hun eindeloze doorvoering van de dode letter. Na iedere woordspeling, die een kleuter kan volgen, duiken ze in hun heilige geschrift. In Nederland is dat het woordenboek van losse woorden zonder zin of zinsverband. *Zin* in het Nederlands zou hier dus thuishoren, maar heeft de betekenis van beide uitersten van zonde en verstand al in zich verenigd. In het Duits betekent *Sinn* inderdaad rede, gevoel, betekenis en *verstand* of logica. Al die begrippen zijn in het Nederlands als in geen andere taal zo ver uit elkaar getrokken. Ook dat heeft een betekenis. Kijk eens goed om u heen. Golf.

De wiskundige sinus is een Latijnse benaming die wel als fout wordt gezien. De benaming is per ongeluk ontstaan, maar is toch weer niet zo heel erg fout. De Arabieren noemden het een koorde, gib, een woord dat werd verward met gaib, of bocht, in het Latijn sinus. Koorde is het rechte lijnstuk dat twee punten op een cirkel met elkaar verbindt. De *functie* van de (veranderende) sinus is een golflijn. Ik ga dus akkoord met het woord sinus. Veel ontdekkingen gaan via een omweg, of maken een bocht. De bananen zijn ook niet voor niets krom, zoals Einstein – eensteen – heeft uit proberen te leggen. De verboden vrucht was dus mogelijk een banaan of zoiets. De cirkel is zo weer rond. Zinnebeeld. Zo krom als een hoepel. Kort door de bocht. Geen vrucht gedragen. Bananenrepubliek. Een steentje bijdragen. Maar nu alle gekheid op een stokje, het woord *sin* in het Engels wordt gewoonlijk in verband gebracht met het Oudhoogduitse *sunta*, en met *sont*, *sons*, schuldig, in het Latijn, maar dit alleen als waarschijnlijkheid. *Sin* betekent in het Oudhoogduits *zijn*. Een heersende geloofsopvatting heeft mogelijk het woord (er) *zijn* als identiek aan zondig opgevat, en dat was de heersende christelijke opvatting van die tijd. De relatie tussen *zin* in het Nederlands en *Sinn* in het Duits is duidelijk, maar ook hier geldt dat de *zin* een oorspronkelijk *zijn* is, gerelateerd aan de *zondeva*, ofwel de *eerste zonde*, *oerzonde*, of *erfzonde*. Men is hier nog steeds niet uit. Heilige oorlog. Visserslatijn.

Last but not least: het Latijnse *sin* betekent in het Nederlands *zonder* en duidt een gebrek aan.

Sinister.

Spiritualiteit is voor sommigen een vies woord, voor anderen is het alles. Veel vormen van yoga die in het Westen worden beoefend, zijn echter niet bevorderlijk voor een spirituele ontwikkeling, die immers bedoelt dat je in contact staat of komt te staan met je hart, en dat moeten we ook weer niet al te romantisch zien. Ze bevorderen op hun best een lager soort psychisme. Veel mensen in dit circuit zijn gewoon ronduit sentimenteel, en er valt geen land met ze te bezeilen. Maar ze willen in elk geval geen geluidsoverlast in de trein. De een is een zacht ei, de ander is keihard. Wel blijkt juist spirituele ontwikkeling de weg van de meeste weerstand, en niet van de minste. Maar



dat kan aan het land liggen. Meestal blijft men volgzaam zoals ons op school is aangeleerd. Zelfpreservatie is de aard van de materie, dienst is de aard van de ziel. Maar die dienst is niet hetzelfde als onderworpenheid. Men moet zelf de weg vinden. Adviezen komen onderweg, maar zijn niet opdringerig. En je leest ze bijna nooit in een folder. Als alternatief voor seks komt spirituele ontwikkeling vaak niet veel verder dan de intrige. Er zijn geen woorden voor. Eens zijn is niet hetzelfde als een zijn.

De spiritualiteit van de afgelopen duizenden jaren was vooral mystiek en van de wereld afgekeerd met als vrucht de huidige wereldreligies, zoals het christendom. Alice Bailey schreef boeken die vooral gaan over een spiritualiteit die geschikt is voor het type van de moderne manager, die midden in het leven staat. Het is niet zo dat de ene of de andere spiritualiteit meer of minder egoïstisch is. Djwhal Khul heeft zo iets gezegd als dat de moderne manager door het ritme dat hij creëert dat bij zijn werk hoort ook een mentale polarisatie bereikt die vereist is voor spirituele ontwikkeling. De spiritualiteit van het voorbije tijdperk was vooral devotioneel, en daarom meer emotioneel die van de kinderlijke overgave aan God. Moderne spiritualiteit vraagt daar niet om.

Spiritualiteit en egoïsme zijn natuurlijk tegenpolen. Spiritualiteit draait om de decentralisatie van de persoonlijkheid die voornamelijk op zichzelf gericht is. Door decentralisatie ontstaat langzaam spirituele polarisatie. De mens heeft een ziel en een persoonlijkheid. De persoonlijkheid ontstaat door integratie van denken, voelen en handelen, wat een proces is van vele eeuwen, waar de fysieke evolutie van de mens op heeft aangestuurd. Daardoor wordt de ontplooiing van de ziel mogelijk, en ontstaat het conflict tussen de persoonlijkheid en de ziel, zie de innerlijke strijd waarmee de huidige verwarring in de wereld verklaard kan worden, die dus eigenlijk een hoopvol teken is, ware het niet dat de moderne psychologie geen soelaas biedt. Dat is tamelijk actueel. Landen maken hetzelfde proces mee, van these en antithese tot een mogelijke synthese. Met hart en ziel. Standhouden. Hieruit komt voort de werelddiscipel. Wetenschappers zetten vraagtekens bij het bestaan van de ziel. De scheiding tussen wetenschap en religie heeft tot de ontkenning geleid van het bestaan van iets bovenaards als de ziel. Maar dat is bezig te veranderen. We leven in een tijd waar veel verwarring bestaat, die gereflecteerd wordt in spiritualiteit. Op zich is spiritualiteit natuurlijk geen egoïsme. Maar ook hier is begripsverwarring. Bohemien. Onderscheidingsvermogen is belangrijk als de onzekerheden van mensen standaard worden uitgebuit in de supermarkt. Sidderen. Ik had er geen zin meer in. Als een bepaalde illusie een ritme krijgt, ontstaat de waan van de dag, dictatuur van de tijd, maya, de afgunst van de verwaten kleinburger. Het dagelijks leven legt alles uit. De realiteit. Het kon ook niet anders. Duizend jaar is als een dag. Mayday. Samen delen heeft betrekking op het feit dat de mens ontdekt dat hij als ziel een deel is van de wereldziel, en dat daartussen geen strijdige belangen kunnen bestaan. Dat er een dergelijke strijd zou bestaan, is begoocheling. Maar het verhaal moet geworteld zijn in echte mensen, en die zijn er niet zo heel erg veel. Hoe moet ik er dan uitzien? Ik heb dus maar een keer kortgesloten. Je hebt geen schilderij voor de lijst. Boeddha zegt in feite dat God niet bestaat, omdat bestaan dualistisch is, en God niet. Of een verbod op godslastering in de praktijk veel uit zal halen, valt nog te bezien. Ik snap dat het een soort principe is in de verwildering van normen en waarden. Maar het is onnodig provocaties via een opperwezen persoonlijk op te vatten. Een verbod raakt de kern of men nog als een gelovig land wil doorgaan, en indien, zal deze maatregel niet het geloof redden waar ons hele rechtssysteem min of meer op geënt is. Het christelijk geloof zal ook niet zo snel helemaal verdwijnen. Het zal in een

nieuw licht gezien worden, dat wel. Laten we geen oude koeien uit de sloot halen. De twaalf apostelen zijn bijvoorbeeld al goeddeels vervangen door het Nederlands elftal, met één reserve ...

Jezus is de trainer.

Verschuldigd. Spiritualiteit is in Nederland compensatie voor emancipatie, en draait om vrouwen die het spoor bijster zijn en zo graag 'anderen helpen'. Te verschuldigen. Ze onderkennen dat en zijn nu op zoek naar zichzelf en de bron van hun 'vrouw-zijn', daar draait de hele new age om. Daarnaast zijn ook veel mannen op zoek naar hun 'vrouw-zijn', waar moeten ze anders een vrouw vinden? Zonder omwegen. Wat de new age bereikt heeft, is dat ze betrouwbare bronnen mede met zichzelf belachelijk heeft gemaakt voor de leken, die wel enig (achterdochtig) instinct hebben, maar nu nog verder van huis zijn, van de zuiverste bron. Dolle pret. Ze staren zich dood. Verder zijn er gewoon heel veel lage figuren die al zoveel schade hebben gedaan. Je kunt alleen maar bidden dat ze niet naast je wonen. Vrijersvoeten. Onverbiddelijk. Op vrije voeten. Volgende ochtend. Uitgewoond. Uitstapje. Bij elkaar scharrelen. Het verbod op godslastering is een laatste strohalm, want er valt weinig anders te beleven. Het is zoiets als een rookverbod op een berg radioactief afval om je gezondheid te bewaren. Er is veel zwendel geweest. Humor misplaatst. Speeltuinen grof vuil. Hoofdschotel. Scharrel. Opgehaald met grof geweld. De gigant. Met grof geld. Bijgebracht. We zijn echt al te ver, heilige koe.

Roermonds diplomate Petra Stienen, die als vierjarige over de spoorlijn wegliep, schreef Dromen van een Arabische lente, over leven en werk in de Arabische wereld, en zei dat we eens naar Ahmed moeten kijken op kantoor en niet over religie moeten praten; ze had het ook over die mooie billen van een massa geknielde biddende mannen van achteren gezien, op een levensgrote diavoorstelling achter haar. Een aantrekkelijke vrouw wel, ja. Dat zou veel verschil kunnen maken. Men was dezelfde avond echter minder gerustgesteld door de kaart van Nederland, de Noordzee, op een diavoorstelling van Al Gore. Waren ze hier maar nooit gekomen. Ze heeft wel een dochter. Teweeggebracht. Je weet meestal niet van tevoren wat je te leren hebt.

Quo Vadis? Waar wil ik naartoe. Wikken en wegen. Niet te zwaar wegen. Zwaar weg. Vadsig. Geen hoogte van krijgen: even leuk als goor doen, en zien wie de volgende is. Ik begon nu bijna te geloven dat de crisis mensen dichter bij elkaar brengt. Zeg waar.

Prins Bernhard heeft het altijd heldhaftig opgenomen voor de zwakkeren in de samenleving. Een hoogtepunt in zijn carrière was dat hij de boete wilde betalen die een politierechter oplegde aan een supermarktedewerker omdat die een overvaller met al te zwaar geweld had overmeesterd. Bernhard hield zijn woord en betaalde inderdaad, na de aankondiging van dat voornemen in De Telegraaf. Dat soort voorbeeld heeft sterk geholpen het sociale klimaat in de hoofdstad te verbeteren. Niet lang daarna werd in Amsterdam een vrouw door winkelpersoneel doodgeslagen voor vermeende diefstal van een blikje bier in een supermarkt. Betaald gezet. Het rapport-Beel over de perikelen aan het koningshuis ontleent vooral waarde aan het commentaar van gloria, dat meer cultureel besef aantoonde dan dit baalpakket, een zes min. We begrijpen nu in ieder geval beter waarom spiritualiteit egoïstisch heet in dit land. Bedenklijk is de verwarring van eigenbelang en landsbelang. In dat opzicht staat de Bilderberggroep – weliswaar niet spiritueel – bloot aan veel grotere

verdenkingen en complottheorieën, van hieruit in het klein ook zoal het huwelijk van prins Willem-Alexander en Máxima. Alles mee. Winkeldiefstal de sociale cohesie.

Ingepeperd. Het verhaal van Joran van der Sloot wordt steeds spannender. Het kan natuurlijk niet zo zijn dat de hoeveelheid geld die je hebt de mate van je gezondheid bepaalt. Mensen die meer dan gemiddeld veel geld hebben, zijn vaak ziek, en ze hebben omgekeerd meer geld omdat ze daarin hebben voorzien, ook vaak voor anderen. Dus misschien wil het ziekenhuis een bepaalde ongelijkheid compenseren, en door deze mensen voorkeur te geven de kern van een groter probleem aanpakken.

Enkele aantekeningen uit het ondergrondse. Maak je klein.

Ik was afgelopen weekend even op Schouwen om bij te komen van het rapport-Beel. Vrijdagmiddag werd ik daar in Zierikzee opgevangen in café De Vlinder van de ondergrondse waar gerookt werd. Het was erg gezellig vergeleken bij pakweg Amsterdam, en afgelopen zomer was het ook al zo, maar toen liep er nog een barkeeper rond die 'u' zei, en was het rapport-Beel nog niet bekend. Ik was al trots op de primeur, want een rookverbod is bedoeld om burgerlijke ongehoorzaamheid uit te lokken, maar ik wilde niemand verraden, dus ik ben er toen niet over begonnen, en heb geen namen genoemd. Nu las ik echter de volgende dag in de Provinciale Zeeuwse Courant van de buurvrouw dat er overal in Zeeland weer asbakken staan in de cafés. Asters. Dat is geen toeval.

Geheimhouding is nu overbodig geworden. Asteroïden. Uit de pop.

Ergens vind ik het wat saai als er geen rookverbod zou zijn, want dan worden de burgers weer zo gehoorzaam, en is er weer geen gesprek mogelijk.

Er wordt gesproken: namelijk over het rookverbod.

Afgelopen zaterdag is dus het nieuwe standbeeld van Pieter Mogge uit Dreischor onthuld in Zierikzee. Pieter Mogge was in de achttiende eeuw Heer van Renesse en Dreischor, maar ook raad, schepen en burgemeester van Zierikzee. Daarnaast was hij opperdijkgraaf van Schouwen en zat hij voor Zeeland in de Staten-Generaal. Mogge had altijd al gepleit voor een universiteit in Zierikzee. De deur geweigerd.

Ik had een afspraak het bestaan van een Zeeuwse identiteit te onderzoeken.

Paul van der Velde (van het Zeeuws Tijdschrift) begon ermee. Weddenschap.

Het heeft wat lang geduurd voor ik weer eens met een wapenfeit op tafel kon komen. Iedereen dekt zichzelf af. Zinloosheid is de zin. Zinsnede wetenschap.

Als diplomaat was Paul geregeld in Azië, China enzo. Hij was vaak niet thuis.

De indruk bestaat van een survival of the fittest binnen de PvdA. Blijkbaar kreeg de minister voor Wonen, Wijken en Integratie, Ella Vogelaar, niet genoeg geld om aan de verwachtingen te kunnen voldoen. Er staan echter wel betere kandidaten op mijn verlanglijstje om te vertrekken, zoals de genius achter de verkwistende ov-kaart, een peperduur systeem, tenzij men natuurlijk openbaar vervoer als een achterstandswijk ziet: rijdend wonen. Of een flop, ontspoord. Geen doorkomen aan. Wonen op wielen. En al moeten wij naar de psychiater de onpraktische, onwerkbare kaart te gebruiken.

Al die schadeclaims zijn een typische wildwestfilm. Er zijn tal van zaken schadelijk voor de gezondheid. Je zult die maar allemaal gedetailleerd in kaart moeten brengen, buiten iedere context plaatsen, en in geld uitdrukken, nu de goudvoorraden al op zijn.

Het is ironie. De Zeeuwse gemeente Terneuzen is van plan wiet te gaan verbouwen om de (illegale) bevoorrading van coffeeshops de wind uit de zeilen te nemen. Bakzeil halen.

Er zijn Amerikanen die een gruwelijke hekel hadden aan Al Gore, en die pure wiet rookten, en zich ergeren en doen alsof je niet goed bij je hoofd bent als je een sigaret opsteekt. In Nederland wil men een Amerikaans avontuur, maar dan beheerst, zoals in een broeikas. Zou men daarom zo weinig geloof hechten aan de gevaren van het broeikaseffect? Museum. De huismus werd ook al in haar voortbestaan bedreigd.

If the doors of perception were cleansed every thing would appear to man as it is, infinite. For man has closed himself up, till he sees all things through narrow chinks of his cavern.

William Blake, The Marriage of Heaven and Hell.

Ik kwam weleens wat verdwaalde toeristen tegen die hartstikke stoned waren van de paddo's, hallucinerende paddenstoelen. Het probleem is dat zo'n trip nogal een tijdje duurt, en dat er dan een innerlijk gevecht kan ontstaan om weer normaal bij bewustzijn te komen, of controle te krijgen. En zo iets kan weer leiden tot een bad trip die kan traumatiseren. De een kan er beter tegen dan de ander. Aanbevolen is zo iets te doen in de natuur en onder rustgevend omstandigheden. Ook met het rookverbod in de horeca bestaan die niet in de stad. Verder zijn er wel andere bekende storende factoren, vooral in Amsterdam, en kunnen deze drugs, net zoals het vele lawaai en de politie, schade toebrengen aan het zenuwgestel, ook onherstelbaar. Met The Doors of Perception van Aldous Huxley hebben de drugs minder te maken dan vaak wordt gedacht, en nog minder met de oorspronkelijke visie van William Blake. Ze voegen niets nieuws toe, maar halen conditioneringen weg. En als dat snel gebeurt, kan dit tot extra problemen leiden, zoals bij een duiker die te snel naar de oppervlakte gaat en caissonziekte, decompressieziekte, krijgt.

Een psychiater en bestuurslid van de Stichting Drugsbeleid heeft het over onwetendheid. Hij doet verwonderd over een Kamerlid dat redeneert dat als paddo's gewoon harddrugs zijn en mensen denken dat ze kunnen vliegen we dat spul niet meer moeten verkopen, waarom die dan niet een verbod op alcohol en op sigaretten eist.

Hij is veilig aan de oppervlakte. Zijn retoriek is onlogisch en inderdaad van een dusdanig exemplarische kortzichtigheid, ook met zijn verwijzing naar een lijst van twintig roesmiddelen, gerangschikt naar gevaar, dat we mogen concluderen dat de 'doors of perception' voor hem altijd gesloten zijn gebleven.

Er zijn tal van aspiranten die het bewustzijn van tijdloosheid hebben gevoeld en dat op deze manier hebben trachten te bezitten die allemaal zijn afgevallen als van verder belang voor dit leven. En ook heeft niemand nirwana bereikt. Dat is puur bluff. Iedere vorm van geestverruiming is een gevaar, en is in gevaar. De kunstschilder slaat overigens de spijker op de kop dat de middelen er niet toe doen, het gaat om het doel. Een verbod op geestverruimende middelen zou dus niet nodig zijn. Want ze zijn niet geestverruimend. Maar hij gebruikt natuurlijk wel olieverf op gomterpentijn, en veel kleur. Vooral dat laatste is verboden, waardoor het atelier rustig als de ondergrondse gekwalificeerd kan worden.

En ook Aldous Huxley zat in een egotrip.

Toen Scharrebier werd verbouwd, stond er voor het café een strandtent in de stad.

Alleen al de registratie bij sommige media is tamelijk dubbelzinnig en misleidend, want hoewel deregistreren altijd even makkelijk heet te zijn als registreren, is dat in de praktijk blijkbaar niet altijd even eenvoudig bij een subcultuur, net zomin als bij een sekte. Dit heet entrapment, ook wel klantenbinding. Je mag commentaar geven. Als je per ongeluk iemand zou beledigen, word je wel verwijderd. Het is een geschikt alternatief voor gefrustreerde bezoekers van cafés, zoals Scharrebier, waar je geen vrijheid van meningsuiting hebt, en als genoegdoening voor drugsgebruikers. Het is de gierige barkeeper die opdringerig je glas volschenkt voor je een nieuwe bestelling doet, hoe goed hij daartoe misschien eerst een vriendschappelijke band met je heeft opgebouwd. En vloeken is napraten. Maar bij hem thuis blijf je gewoon 'die klootzak'. Het zijn eenzame mensen zonder stijl, die zich uit ijdelheid voordoen een strijd bare minderheid te zijn, en dus uniek zijn, maar in feite de vlakke meerderheid vormen. Als je eruit gezet wordt, blijkt dat bewegingsvrijheid uit vrijheid van meningsuiting voortkomt, en dus uit de geest, en niet andersom, en hoe beperkt die is. Gestrand. Keet. Je mag ook tegen de politie zeggen: 'Ik vind je een lul', niet: 'Je bent een lul'.

Er is een cultuurpatroon waar constant de bewijslast wordt omgedraaid. Dit is uitgebreid behandeld, waarbij ik de zaken weer terug heb om trachten te draaien zoals ze zijn begonnen, zoals bij de kredietcrisis, die a priori op een dergelijke wanverhouding was gebaseerd bij de banken, maar wat zijn we tolerant. Verslavend. Bomvol. Je moet je mond houden, of praten op afbetaling, het hangt je de strot uit.

Gissen. Hou je mond. Gisteren, gegist, hoorde ik van een kunstenaar uit Finland die blut was, nog wel net een vriend, enkele pikante details over de paddo. Psychedelisch. De man speelde harp en kwam in Amsterdam op de Rietveld Academie terecht, waar hij later spijt van kreeg. Hij mocht er in de derde klas beginnen en zat er twee jaar op, maar maakte zijn laatste examen niet af omdat hij "hier niets leerde" en er echt niet meer tegen kon. Hij wordt daarom ook wel als drop-out gekenmerkt.

Hij kreeg een vriendin uit een rijke Filipijnse familie, zij werd als kind door haar vader gekidnapt en meegenomen naar Amerika waar zij allengs staatsburger werd. Hij ontmoette haar in Amsterdam, en zij schreef een boek van meer dan zeshonderd bladzijden over hun relatie, dat gepubliceerd werd met een opdracht van Kurt Vonnegut. Hun relatie ging uit nadat hij haar voorstelde aan een popster, die een hoofdrol kreeg, ook in het boek.

Hij heeft jarenlang een groot atelier gehad, vlak onderaan de Golden Gate Bridge in San Francisco, maar zat daar vier maanden in de gevangenis omdat hij haar met de vlakke hand een lichte klap in het gezicht had gegeven, en neemt nu liever wat afstand. Zij deed geen aanklacht, maar de politie was al ingelicht, en die doet daar de aanklacht. Zijn voortanden werden ook al uit zijn mond geslagen.

Een vriend van hem in Los Angeles schreef net dat hij een portret van Obama had gemaakt dat gekocht en gebruikt werd voor diens campagne en dat hij daarmee een nieuwe klantenkring heeft opgebouwd.

Maar we hadden het over hallucinerende paddenstoelen, en Otto zei dat die bij zijn vader in Finland spontaan in de wei groeiden uit hopen koeienmest.

In de tijd van de ramp met een kernreactor in Tsjernobyl, was het slecht weer in Finland en het regende.

Er was een wolk met radioactief afval met de wind mee naar het noorden gedreven.

De dag na de ramp was het er volop lente!

Paddenstoelen, ook niet-hallucinerende, zuigen makkelijk – ook radioactief – gif op uit de omgeving, en daarom vermijden verstandige mensen die te plukken in de vrije natuur langs bijvoorbeeld een snelweg. Ook tabak heeft de neiging radioactiviteit op

te nemen, daarom wordt hij luchtdicht verpakt. Sinds de ramp in Tsjernobyl zijn de paddo's twee keer zo groot geworden, en hij vertelde me dat dit overal zo is. En de paddenstoelen hebben een compleet ondergronds netwerk van wortels soms over kilometers verspreid. Paddo's mogen verboden worden, maar de koeien eten ze ook, met hun eigen koeienvlaai, en via de koe komen ze bij veel mensen toch het lichaam binnen. Vak is leegte. Vaca is koe, dierkunde. Vacature.

Ik zei dat ik nu begrijp waarom die koeien altijd zo stoned uit hun ogen kijken, en waarom je geen normaal gesprek met ze kunt voeren. Het klopt van geen meter. De koe is een heilig dier. Maar ze zien je natuurlijk altijd in veelvoud rondzweven boven die wei. Daarom begrijpen ze ook niet wie ik ben. Niet veel aan toe te voegen. In ieder geval, iedereen eet en drinkt paddo's, en neemt Tsjernobyl in.

Daarom zien de meeste mensen er natuurlijk zo vaag uit, ik dacht echt bijna dat dit een soort cultuur was. Waar je zoal tegen aanloopt. Heb er vrede mee.

Ontwenning. Maar hier bestaat dus gewoon een biologische verklaring voor.

Otto had trouwens het Zeemanlaboratorium als atelier nadat het was leeggehaald.

Ter illustratie van de cultuur van de paddo die veel giffen, giften, opneemt, zei ik al hoe Obama de presidentscampagne heeft gewonnen; een medewerker uit Echo Park in LA heeft zijn portret gemaakt dat blijkbaar succesvol gebruikt is voor de campagne, daar is niks mis mee. Er is genereus voor betaald. Maar hiermee zijn we nog niet toe aan het echte verhaal. Auma, Obama's zus, die tenminste fatsoenlijk Duits kan, zei in een interview op de televisie dat de Amerikanen verandering willen, die willen ze trouwens altijd, en dat hij dus weinig andere opties had dan voor verandering te pleiten. Nieuwe bladzijde. Er is wel meer een gesprek dat openstaat voor derden. Ze voeren iets in hun schild. Rampzalig. Discussie. Het echte schilderij is nog niet klaar.

Ik zie niet in waarom de overheid verantwoordelijk zou zijn voor de inhoud op een discussiesite, vooral niet als er *per ongeluk* iets door de moderator glipt wat ontoelaatbaar is. Niet stout zijn. Gemengd zwemmen? Toilet. Ten strijde getrokken. Bij de krant zitten er nog mensen van vlees en bloed die de discussiesite beheren. Hoe vaak zullen zij niet in verlegenheid gebracht zijn? Wat een discussies zullen er alleen al niet gevoerd zijn op de redactie om te bezien of de ongepolijste commentaren en grove schetsen uit ons psychiatrisch dagboek geplaatst kunnen worden!

En dan de gewetensnood waar wij de editor instorten. Klinkklare onzin.

En wat een straf als door een combinatie van de overgevoeligheid van de instuurknop en een slecht fysiek coördinatievermogen onze impulsief ingezonden vergissingen toch juist geaccepteerd worden terwijl wij met een kater nog half in een droomwereld in de ochtend na sinterklaasavond achter de computer zitten omdat we het verschil per ongeluk niet zagen met de gootsteen of het toilet, of de gebruiksvolgorde kwijt waren, en ons delirium van een nacht van drankmisbruik en seksuele uitpattingen er op de verkeerde plek uitbraakten, om ons een lesje te leren, en wij voor heel Nederland, nee, voor de hele wereld, voor schut staan, omdat de redactie vrijheid van meningsuiting wil, ondanks de aantasting van de esthetiek. Eerbetoen.

Levenselixer. Is zij dan medeplichtig? Grof geschut. Dure woorden volstaan.

Natuurlijk is over dit alles nagedacht en worden wij verzocht onze echte naam op te geven, zodat wij juridisch aansprakelijk zijn voor de schendingen van het algemeen fatsoen, in plaats van de krant. Teruggekrabbeld. Wie schetst mijn verbazing.

Maar dan, deze site is geloof ik niet gesubsidieerd. Geen informatie achterhouden. Het is veel beter om een gemengde discussie te sponsoren, maar daar is niet iedereen aan toe: en kinderen die vragen, worden overgeslagen.

Ik kan u bijna verzekeren dat de tolerantie, hysterie, van sommige verlichte vrouwelijke christenen en andere socialisten die verward in de Bijbel ronddolen een preoccupatie is van het niveau van de hollenmens die weliswaar heeft leren lezen en schrijven maar een of ander vaag en ongedefinieerd schuldgevoel heeft over zijn overdreven wens- of seksleven waarin hij te indolent is inzicht te zoeken uit een inherente opdringerigheid naar de ander, noem haar extravertie, en daarvoor een legitimatie zoekt door de overeenkomst met gesjeesde, maar helaas ook extraverte, 'spontane', primitievelingen uit een lang vervlogen verleden waarin hijzelf nog kon scoren. Laten we eerlijk zijn, Nederland heeft asielzoekers van enige allure, die weliswaar solidair zijn met andere allochtonen op raciale basis, huidskleur, die zich op dezelfde manier belachelijk maken, maar als we deze aldus samen als een groep zien, is misschien iedereen juist van een laag allure, inclusief de vergenoegde Surinamers die hieraan meetafelen.

Dit is de tussenscore van een nationaal minderwaardigheidsgevoel dat zich altijd al wilde bewijzen, en nu de bewijzen in handen heeft met de gesmolten chocola van gevoel over gezicht, kleding en maatschappij gesmeerd, en met de verlichte vrouw als vlaggendraagster, achterlijker is onmogelijk. Het feit dat zij behandeling nodig heeft, camoufleert zij met tolerantie. Smerig dan wel ranzig. Aangesmeerd. En uitgepakt.

Ik ken een boer in Zeeland aan een verlaten landweg waar ik weleens langskom, die af en toe aan het eind van de oprijlaan aan de weg naar het erf een karretje heeft staan met wat groente of fruit in zakken ingepakt, met de prijs van het product per zak erbij aangegeven op een kaart: een paar kwartjes of hooguit een paar euro ofzo. Er hangt een centenbakje aan het karretje, controle is er niet. Dus je kunt zo met het product ervandoor, hoewel ik daar natuurlijk nooit misbruik van heb gemaakt. Dit is de enige vorm van winkelen die ik nog aankan. Wat de rest betreft, verhoonger ik soms net zo lief als dat ik me laat vernederen door die stomme wijven in de winkel. Gelukkig ken ik wat yogatechnieken om een tijdje zonder voedsel te kunnen overleven. Kijven ... Bekvechten. Maar dit was niet de bedoeling van samen delen. Dat staat buiten kijf. Inderdaad heb ik meegemaakt dat ik uit een supermarkt werd gezet, omdat ik er maanden voordien eens wat fotokopieën moest maken in verband met het overlijden van mijn vader, en de machine het maar niet goed deed, en er lichte strubbelingen waren. Ik kwam daar verder bijna nooit. Dit was ook in Zeeland, en ik kon dat toen nergens anders doen. Veelwijverij. De superstaat. Aan de praat gehouden. Proviand. Toen ik daar dus veel later eens terugkwam, werd ik hierop aangesproken door de eigenares, heel indringend en intiem, met een air alsof al haar kinderen waren verkracht, en werd ik eruit gezet omdat ik durfde uit te spreken dat ik geen respect had voor die behandeling. Altijd weer die suggestieve bevelende toon. Ik had de situatie al uitgelegd. De politie werd er op mijn suggestie bijgehaald. Ik heb keurig anderhalf uur gewacht, en ik mocht daarna nooit meer terugkomen. Stel je voor dat je daar woont, en moeilijk ergens anders je voedsel kunt halen. Waarom denkt u dan dat miljoenen mensen sterven van de honger? Nog maar een dorp. Dit was in Bruinisse. Christelijk ook. Bruin. Bij mijn weten. Ik geef er de brui aan. Dank je feestelijk. Vandaag of morgen. Het is overal hetzelfde. Mijn vader is begraven. Ja, het is inderdaad een seksueel probleem. Op eenzelfde soort manier zijn trouwens de aanslagen van 9/11 in Amerika ontstaan. De termijn is overschreden. Beduusd bedeesd. En Osama bin Laden had hier part noch deel aan. Provisie. Neem van mij aan dat Helena Roerich gelijk had dat we ons vergissen in de hoedanigheid van de krachten van het kwaad. De duivel moeten we in veel

bescheidener omstandigheden plaatsen dan we gebruikelijk doen, en zonder al de bekende attributen. Diffuus. Een zijstraat. Tel je zegeningen. Zij die al weten hoe ze moeten leven, hadden niet de omstandigheden. Die de omstandigheden hebben, weten het niet, dat is nogal omstandig. Innen. Minder confuus. Een kassa hebben ze wel altijd. Innige omarming. Het zal wel. Afgeblazen. Het gaat heel lang duren voor dit goed gaat komen. Tijdrekken. Is er leven voor de dood? De duivel heeft het vragen uitgevonden.

Het werkgelegenheidsprogramma Afgaan-istan is nu eenmaal in trek bij tal van milities. Geslagen kinderen die weer hun kinderen slaan. De duivel speelt ermee.

Wouter Bos werd door Gerrit Zalm voorgedragen als minister van Financiën, dus nu hij dat is moet hij wel een beetje lief zijn voor zijn alter ego, met het oog op de toekomst. Van de ene op de andere dag verschijnen of verdwijnen plotseling miljarden, ik heb dus geen verstand van geld. Men heeft het over de eigen cultuur van banken als Fortis en ABN Amro, die gefuseerd zijn en waar ex-minister van Financiën Zalm als bestuursvoorzitter is aangesteld, maar ik zag allang in dat die nauwelijks bestond. Zometeen. Wijsbegeerte. Verfomfaaid. Daar sta je dan met je goeie gedrag. Het koste wat het kost. Men zegt dat Zalm een te hoog salaris krijgt. Voorschot. Ik ken een groot wetenschapscentrum waar de directeur niet eens een eigen parkeerplaats mocht hebben op het parkeerterrein, om maar niemand te discrimineren. In dat opzicht hoort Zalm gewoon rond te lopen in hetzelfde uniform van de bank als de portier, met een speldje op zijn borst. En alleen als hij op zakenreis moet naar Amerika mag hij een eigen kostuum aan met bijpassend ondergoed en schone sokken. En je mag niet laten uitlekken dat hij in feite maar het minimumloon krijgt voordat de economie echt volledig is ingestort. Neusje van de zalm. Mobilisatie. Pas daarna praten we verder over de garderobe. Haar in de klit. Van leven ga je dood.

De moderne zelfbewuste vrouw die aan de faculteit der sociale wetenschappen politicologie heeft gestudeerd, met als bijvak pedagogie, en nog steeds geen romantiek wil, maar wel weet wat voor een slechte opvoeding we allemaal hebben gehad, probeert ons met man en macht op het rechte pad te krijgen. Volgens een welingelichte en betrouwbare bron, Sancho Panza, komt de anonieme, kinderloze Dulcinea eindelijk uit de kast nu zij heeft ontdekt welke behandeling Sancho's heer en meester, ridder Don Quichot, heeft moeten ontberen in zijn strijd tegen het gedane onrecht. Hij kreeg niet zomaar politiek asiel. Gewiekst. Een klap van de molenwiek. Hij was uit het gezicht verdwenen. Idylle. Onkreukbaar, in de kreukels. Kostganger. Don Quichot is terug, een schone lei. Kwiek als ooit. Reïncarnatie bestaat. Crèche.

Voedselbanken aanleggen is gewoon beter dan niets, maar het is geen goede ontwikkeling om op die manier armoede te bestrijden. Truffel. Ten eerste is het stigmatiserend, ten tweede trekt het sociale voorzieningen in de sfeer van ouderwetse liefdadigheid. Dat geeft wel een warm gevoel met de kerstdagen, en sommige mensen doen hier goed en nuttig werk, dit soort discussie bestond al in Engeland, maar het is niet buitengewoon populair; het werd gezien als een excuus voor falend sociaal en politiek beleid, en als afdoen. Troef. Wel is het goed om over deze dingen na te denken, en iets te ondernemen, maar dit mag geen alternatief zijn. De sociale sfeer is voor iedereen belangrijk bij het eten. Ik ken een plek waar mensen op straat soep krijgen, met alle vernederende commentaren van sommige burens. En dan de instelling van de hulpverleners. De kleumende armlastigen worden nog bijna gedwongen te bidden en te danken ook



voor hun kopje soep. Kopje kleiner. Nee, ik word hier niet echt blij van. En zo wordt dit al snel spottend gebruikt om anderen die dit misschien niet nodig hebben op deze mogelijkheid te wijzen, als een subtiele dreiging. Meesmuilen.

Toch ken ik een tamelijk arrogante man die ik eens zo hoorde smalen, die nu zwaar door de kredietcrisis is getroffen; die werkte geloof ik bij een woningbouwvereniging, veelzeggend. Hij had geen kinderen, maar wel een goede baan. Misschien moet ik hem maar opgeven voor een kerstpakket. Die mensen moeten toch ook bestaan? Wilt u dit noteren? Linke soep. Lekker dier. Ze danken God op hun blote knieën. Misschien kunnen we een inzameling beginnen, het maakt niet uit voor wie. Dan krijg ik weer een goede naam, als gulle gever, en ik kan zelf een beetje meesnoepen zonder mijn hand op te hoeven houden. Meesmullen.

Dezelfde gifstoffen die in het voedsel zitten, zijn overal aanwezig. Dus we hoeven niet zo op te passen met wat we eten. De enige plek waar je gif kunt vermijden, is in jezelf. Al jammer dat, kreunend en steunend, niet meer mensen daarbij stil hebben gestaan.

Let vooral op afgunst. Je wordt er gek van.  
Kas spekken. Ik wil alleen nog blij varkens.  
Man ist was man isst. Godsvrucht. Flagrant.

In Amsterdam werd er ieder jaar op kerstavond een gratis kerstdiner georganiseerd door de doopsgezinde kerk, waar ik weleens ben aangeschoven. Ik werd uitgenodigd door iemand die echter zelf niet kwam opdagen. Ze hadden daar iedere vrijdagavond open huis, waar daklozen samenkomen, maar ook anderen, mensen die wel geld hebben maar geen regulier sociaal circuit, of gewoon christenen, of weet ik veel wie. Maar doopsgezinden zijn nog geen baptisten. Aroma. Het was er een bont gezelschap. Ook werd er ieder jaar op eerste kerstdag in de Dominicuskerk in Amsterdam een samenkomst georganiseerd, in de eerste plaats op kinderen gericht, met een diner. Er wordt goed gegeten, en met wijn. Er is muziek en er wordt de hele dag gespeeld en gedanst. Er worden nauwelijks paddo's gebruikt. Wel komen we hier nog net een paar van de laatste echte Amerikaanse Indianen tegen, zonder te hoeven zoeken. En het zijn geen toeristen. Het gedrag van kinderen en volwassenen is niet te onderscheiden. Door de achterdeur zien we uit op de verlichte vensters van een paar hoertjes. Als we al laat in de nacht naar huis gaan, zwaaien ze nog naar ons. Het onderste uit de kan. Het spektakel doet denken aan een Italiaanse film, van Fellini, en het is een van de plekken waar de jaren zestig voortleven. Spek voor je bek. Iedere zondag wordt er een kerkdienst gehouden. De pastor is een goed danser, maar ik weet niet of hij verstand heeft van god. En of ze een voedselbank hebben, daar zou ik niet op durven zweren. Hier heerst het spel. Fel. Operatie opportunisme. Opperhoofd, op. Opera. Een pluim. Eten, drinken en plezier gaan nog samen, en zonder imagoproblemen, tendentie of de opdringerigheid van allerlei ambtenaren, delen mensen van allerlei pluimage hun verdriet. Karaf en karavaan. Water bij de wijn. Persona non grata. Er zwaait wat. De Dominicuskerk is ontworpen door de architect Pierre Cuypers van het Amsterdamse Rijksmuseum en het Centraal Station. Voor spek en bonen.

Als je iemand iets overhandigt, geen alcohol, wordt het uit zijn handen gegrist. De horeca is gewoon een afzetgebied geworden, met de dweperige inslag van een sekte om de omzet te vergroten. Aarde en water zijn de elementen van respectievelijk fysiek en emotioneel bestaan. Het eerste element is al volkomen vernietigd door bijvoorbeeld de pizzacultuur die ieder normaal huishouden heeft vervangen, het tweede is een symbool van Neptunus die alle helderheid vervaagt. Afzetten.

De vraag is niet of je dronken mensen nog bier mag schenken, dat is een persoonlijke keuze van de bar, of die zich al dan niet bedreigd voelt. Je kunt hier geen sociaal werkers of moralisten verwachten. Moralisten zijn een uitdrukking van het element lucht, gebakken dan. De vraag is of je mensen in een café moet accepteren die nauwelijks de omzet helpen vergroten. Niet boven hun theewater te komen.

Als mensen zelf niet weten of hun wijk slecht is of niet, dan is er iets mis; dat is waarschijnlijk de ergste vorm van bouwfraude. De bouwbedrijven willen natuurlijk actie, de psychiater/socioloog maakt een rapport, en sloop en nieuwbouw kunnen beginnen. Vooral die bomen moeten weg. Nooit heb ik enige vreugde in iets gelegd wat niet gelijk werd getrimd of weggehaald. Wat eenmaal wortel heeft geschoten, moet weg, omdat mensen een baan moeten. Omdat hun talent nul is, is iedereen zonder wortels. Dat is alles wat er gezegd kan worden over de economie. Crisis. Er is echter pas ook een rapport geweest dat nieuwbouw geen oplossing is voor het aanpakken van een wijk met sociale problemen, hoe die er dan ook uit mogen zien. Het verbaasde me dat het nodig zou zijn om hier een rapport over samen te stellen. We hebben hetzelfde probleem met het plantsoen. Het fatsoen. Lichaamsbeweging. Telkens wordt het plantsoen opnieuw aangelegd, zeg gereorganiseerd, en zodra de nieuw geplante kale boompjes bladeren krijgen en er behoorlijk uit gaan zien, worden ze weer uitgegraven en vervangen door nieuwe stekjes. Dit zal wel milieudefensie heten. De probleemhonden krijgen de schuld en moeten naar een asiel om netjes te leren kakken. Exact zo gaan ze nu om met mensen. Eigen stek. En maar doorzagen. Doorzien. Zo hol ziet dit Hollandse landschap er inderdaad uit, maatschappelijk: kale kak. En alvast een gelukkig nieuwjaar. Afgezaagd. Je moet nog gaan trimmen. Kern. Kermis. Maar natuurlijk in de eerste plaats een zalige kerst. Schilderachtig. Kermen. Kerstmis. Het moet voor een vrouw toch wel heel erg moeilijk zijn om twee dagen lang niet te verhuizen, te manipuleren; hele gezinnen vallen uit elkaar. Je moet in beweging blijven. Weer een probleemwijk erbij. De plantsoenendienst. Accuraat. Vakantie. Een vertrouwde stek. Een beetje sjouwen en alles erger maken dan het is.

Computers hebben zeker hun nut. Maar alles wordt verkeerd gebruikt, en dus zijn mensen soms door het vele, ook verplichte, lezen op een computer nog meer het contact met de werkelijkheid kwijtgeraakt dan daarvoor al het geval was, omdat nieuws en de persoonlijke sfeer daarvan in de suggestie van een of andere luxe weggezogen worden, waarop ze zitten te navelstaren. Het autisme is nog nooit zo groot geweest. Ik kende eens wat domme maar sympathieke mensen die altijd van tien centimeter afstand naar de televisie zaten te kijken. Nu doet in feite iedereen dat. Ook doemt het beeld op van de spiegel. Maar het is wel een prachtige afleiding om de zo catastrofaal in aantal toegenomen asociale elementen te drogeren en het gevoel te geven dat ze erbij horen. In feite lijkt de computer dus het meest op de vijver waarin Narcissus verliefd op zichzelf zat te staren, er inviel en verdronk in zichzelf. Rimpel.

Veel mensen zijn oud geboren. Schootsveld. Ze waren dat liever niet. Oudgediende. Veel bejaarden die we met sinterklaas een computer hebben gegeven, nemen nu wraak en dragen allerlei ideeën aan en proberen maatschappelijke problemen op te lossen vanuit de optiek van een halve eeuw geleden toen alles er nog zo uitzag als nu het bejaardenhuis. Als ze wat bescheidener waren, zouden iets minder gevorderde amateurs niet zo gediscrimineerd worden. We lopen in. Broer, die leeft niet lang. De regelrechte nachtmerrie hoe sommige ouderen overgeleverd zijn aan en behandeld worden door tamelijk laag ontwikkeld, plat en dominant personeel in de zorg, heeft al heel wat kinderen die dit aanzicht deelachtig werd, doen besluiten

afstand te doen van niet alleen iedere betrokkenheid, maar vooral van de economische dimensie van een maatschappelijk bestaan. Want daar komt deze onverschilligheid uit voort. Daarom nemen mensen ook geen kinderen meer. Het verband is duidelijk. Na de zomervakantie beginnen de kerstinkopen alweer. Iedereen wordt afgemeten aan de catwalk en de topsport van het gemene volk, dat zelf al niet vooruitkomt, en waar je na je dertigste al helemaal niet meer meekan, en tot de ouderen behoort. Ontwricht. Die gaan niet zo lang meer mee. Kien op. Daarom sloven natuurlijk zoveel jongeren zich uit om er jong uit te zien. Anders worden ze zo afgevoerd. Om erbij te horen. Drijfnaat. Tocht naar het zelf. Je ziet het verschil niet met een (ouwe)hoer. Meelijwekkend winstogmerk. Stel je voor dat je echt onsterfelijk zou zijn! Dan komen alle strijdende partijen over je heen. Je de waarheid vertellen. Van ons heengegaan. Het zonnetje in huis. Dat is waar de meeste mensen zichzelf mee verwarren. Winstbejag. Sporen verdiend. Paradepaardje. Vandaar ook die concurrentie.

Een raketschild in Oost-Europa is ook al voor niemand goed in Europa. Ook een lidmaatschap van de NAVO van Oekraïne lijkt contraproductief. Europa wilde gas uit Rusland, maar kreeg het plotseling even niet vanwege onbetaalde gasrekeningen door Oekraïne waar de pijpleiding doorheen liep. Je kunt niet zomaar gas reserveren uit Rusland, en het land voor schut zetten.

Op universiteiten kunnen sommige onderzoekers allang niet meer binnen op een computer, omdat er continu bewaking is die een studentenkaart vraagt. Nu is er in Amsterdam een nieuwe Openbare Bibliotheek voor het overige publiek, die volledig bezet wordt door dezelfde studenten die ook elders een plaats gereserveerd krijgen. De ingang is altijd versperd door de sul die je een gratis krant opdringt; hij dribbelt, verdedigt zijn positie als een doelverdediger, soms met puisten, en hij achtervolgt je.

Goudgemalen. Je kunt niet alles willen, dat is een kwestie van sociaal gevoel. Veel vrouwen kennen het alfabet goed, maar van enig zinsverband hebben ze nog nooit gehoord. Zinnen op gezet. Het is niet eens slecht bedoeld. Taalgrens. Ze doen overal aan mee. Om nieuwe banen te creëren. Je krijgt geen muziek uit een trekharmonica als je de balg alleen maar indrukt. Uittrekken is even hard nodig. En zo is het ook met menselijke relaties.

In België is de crisis wat harder aangekomen. Maar het gaat nu om dezelfde fundamentele scheiding der machten als in Nederland. Ook in Nederland kan het nuttig zijn om hier eens over na te denken. Waar een klein land niet groot in kan zijn, ik bedoel België. Fijn dat er nog respect voor de wet bestaat. In Nederland klaagt men over gebrek aan respect voor de wet, maar die wet wordt soms volledig verward met de politiek. In gebreke gebleven.

Ik heb me niets aangetrokken van het spitsalarm, ik heb alleen het weer wat gewijzigd. De waarschuwing voor zware sneeuw was nuttig, we hadden hooguit een meevaller. Ik had nergens last van, het dooide al. Je moet de waarschuwing zien zoals de waarschuwingen op shag en sigaretten dat je doodgaat. Als je niet doodgaat, kun je altijd nog de tabaksindustrie aanklagen. Verkeersborden hebben ook opvallende alarmkleuren. Het was gisteren erg mooi weer met al die sneeuw. Dat geeft gevoel voor avontuur. De natuur moet onvoorspelbaarder blijven dan de mensen, die zijn zelf ook niet altijd even voorspelbaar, en begrijpen nog maar weinig van het weer.

Toen er gewaarschuwd werd voor orkaan Gustav, en het allemaal meeviel nadat heel New Orleans al was geëvacueerd, heeft ook niemand zijn beklag gedaan. Nee, dit past niet in het thema betutteling.

Oeganda. In Kampala zijn er geen melkertbanen. Dat kun je toch niet menen? De ervaring in Nederland leert dat als bewakers hun werk te goed gaan doen en de hoofdrol krijgen, er niemand meer binnen kan komen die geholpen moet worden. Bewaking moet onder geen omstandigheid het doel gaan overschreeuwen, dat is de teloorgang van iedere dienstverlening. De bewaking moet altijd een bijkomstigheid blijven. De bewakers staan hier om mensen te beschermen. Als ze te veel verdienen, zouden ze onbescheiden kunnen worden. En u weet waar dat toe leidt. Tegoed doen.

Westerse landen kwamen langzaam tot actie om klimaatverandering tegen te gaan. De voorzitter van de eerste klimaatconferentie van de Verenigde Naties, Nederlands minister van Milieu Jan Pronk, zei dat het belangrijk is om de gestelde doelen van het Kyoto-protocol te bereiken, omdat de westerse landen anders hun geloofwaardigheid in de gesprekken over het volgende stadium zouden verliezen bij landen als India en China, die niet deel hoefden te nemen in het eerste stadium. Deze en andere landen zijn ook grote vervuilers geworden en moeten deelnemen aan de volgende ronde, maar zouden dat alleen doen als westerse landen de beloften houden die ze hebben gemaakt.

De Japanse economie is jarenlang overeind gehouden met cadeautjes. In Amerika zijn veel mensen zelfs in therapie om hun kerstinkopen te kunnen beteugelen. Dus voor de neuroten onder ons: de crisis is goed nieuws en is goedkoop, alleen wordt nu de psychiatrische dienstverlening getroffen. Ze kregen er geen genoeg van. Meltdown.

Met de kerstdagen gaat iedereen de stad uit of blijft thuis. Er is dan niemand te vinden. Dus dan is de stad een prachtig vakantieoord. Niemand maakt een probleem. Zo is het in zekere zin ook op oudejaarsavond, maar dan net weer iets anders. Als de massa één kant op loopt is er altijd gedonder, dat is de symboliek die het volk me uit wil leggen, en die begrijp ik. Dus ik ben dan afwezig. Die les is trouwens overal toepasbaar. In feite is er altijd wel ergens gedonder. Het antwoord is dus dat je het hele nieuwe jaar preventief tegemoet moet zien. Want overal gooien mensen je rotjes en andere rottigheid voor de voeten, omdat ze zich in hun vrijheid beperkt voelen. In die zin moet ook de steun van Nederland aan de inval in Irak worden gezien. Niet weifelen. Onderdrukken is geen manier om vrijheid in de wereld door te voeren.

Homoseksualiteit is een eigenschap, geen identiteit, en zeker niet noodzakelijk een biologische identiteit. Er is wel beweed dat rond tachtig procent van de homoseksuele gemeenschap is ontstaan uit imitatie of sociale omstandigheden, mede met zoveel van onze neigingen of conditioneringen, hoewel ik erken dat er homoseksualiteit bestaat die biologisch bepaald is, en ik zie die niet als een afwijking, maar wel als een uitzondering. Maar is het voor een homo dan een compliment dat je als zodanig gepredetermineerd bent? Vrouwen vinden dat heel vanzelfsprekend. Homofilie wordt als voorbeeld gesteld, en als norm, en wordt geadverteerd als een aantrekkelijker optie dan heteroseksualiteit, en dat is waar men maar niet van afwil. En bid voor de verloren zielen dat ze rustig naar de andere wereld overgaan. Ze blijven daar te lang ronddolen. Er zijn geen banen. Ruziezoekers. Ik zie de identiteit van de mens in zijn zelfbeschikking, dat wil zeggen in die eigenschap die hij zelf kan beïnvloeden en eventueel kan aanpassen. Die hoeft niet

afgedwongen te worden, kan niet. En elkaar scherp houden is nog geen ruziemaken. Bewondering. En daar ligt het echte probleem, dat afkomstig is van de staat. Aangeboren mannelijke en vrouwelijke eigenschappen worden helemaal niet begrepen, of zelfs nog herkend in deze nivellerende en gevoelloze, bijna harteloze, samenleving, waar seks als politiek steekpunt aan de orde van de dag is. Misschien wordt de overgevoeligheid over het thema van homoseksualiteit hiermee verward. Omtrent homogenezers moet gezegd worden dat in een repressief milieu vervormingen worden gekweekt van een emotionele en eventueel seksuele aard. Die zijn absoluut niet aangeboren. Saai. Het is manipulatie. Genetisch. Het ras sterft uit. Dat is een excuus van dezelfde opvoeder, van de staat.

Je kunt niet alles en iedereen aan Jezus afmeten. Homoseksualiteit komt voort uit de seksuele repressie die eigen is aan het gevoel van schuld en schaamte van de Noord-Europese beschaving, en heeft alles te maken met het christendom. Dus homorechten worden opgevat als seksuele rechten in het algemeen, vandaar de populariteit, het is halfslachtig en indirect. Homo's hebben vaak een mystieke inslag waar ze nog minder voor uit durven komen dan voor hun homoseksualiteit, als die twee al niet door elkaar gehaald worden, en ze volgen Jezus, die trouwens niet bekendstaat als erg seksueel actief. Vandaar het dilemma. Seks mag altijd, als het maar problematisch is. Het lichaam is de tempel van de ziel. Zielig. Uit dit dilemma komt ook wel de idee voort dat Jezus een verhouding had met Maria Magdalena, hoer, of dat hij gewoon homo was. Laat de christenen dus maar goedmaken wat ze zelf veroorzaakt hebben.

Als je zo begint, kun je beter ophouden. Subsidie wordt niet gegeven door de staat omdat de verstrekker van die subsidie daar een persoonlijk belang bij heeft, als het goed is. Misschien heeft de betrokken minister een belang, en hij trekt hiermee het hele gegeven van subsidie in die sfeer. Subsidie heeft geen uitdragend effect, en is vaak een kleinigheid. Anders zou ik nooit met één cent subsidie iets kunnen doen, nog niet in het beste algemene belang. Het is allemaal compleet marginaal. Geadverteerd. Verteerd door medelijden. Het kon niet op.

Er zijn tal van die clubjes die een subsidie krijgen, die allemaal onder een of andere noemer vallen, min of meer binnen de algemene doelstellingen van die subsidie. Er zijn subsidies voor bepaalde clubjes die als twijfelachtig kunnen worden gezien, maar niet worden afgeschaft, omdat als je daar eenmaal aan begint, je ze allemaal wel af kunt schaffen.

Maar omdat alles gepolitiseerd is, is homoseksualiteit telkens weer de laatste strohalm om zich aan vast te houden in dit seksloze land dat probeert zich geil voor te doen naar het buitenland, maar er met zijn minderwaardigheidscomplex uit ziet als een aap met een gouden ring. Bladgoud. Uit de pan gerezen. Kitsch.

Ik heb het woord decadentie hier maar even niet gebruikt, en ik baseer me niet op de officiële geschiedschrijving maar op de taal van de straat en op het sociale leven en de grenzeloze conflicten thuis rond deze thema's die wel millennia kunnen voortduren. Ook gebruik ik de decadentie, die wel zal bestaan, niet als argument.

De doorverwijzing naar de islamitische wereld die ik kreeg is een logisch vervolg op het politieke steekspel met seks. Pre, mierennest. Ik wilde niet zover gaan.

In sommige landen lopen mannen of vrienden gebroederlijk hand in hand, en geen sterveling heeft ooit van het begrip homo gehoord. Maar als jongens al hand in hand zouden lopen op een basisschool in Nederland, zouden ze waarschijnlijk als homofiel worden gezien. Je ziet het ook niet zo vaak, misschien juist omdat alles en iedereen hier al door een haag van seks en eer wordt bekeken, en argwaan. Mierzoet.

Mensen zijn vooral het slachtoffer van hun eigen definitie. Behaaglijk.

Advent. Zouden er genoeg ongehoorzame kinderen zijn om de wereld te redden? Je eigen straatje schoonvegen. Prettige kerstdagen en een gelukkig nieuw tijdperk. Er zou een grote, heldere ster aan de hemel verschijnen die voor iedereen over de hele wereld zichtbaar zal zijn – dag en nacht. Het gaat in feite om een *sterachtig hemellichaam*. Sociaaldemocratie.

Men zegt dat dit *wonder* alleen ooit heeft plaatsgevonden toen Jezus geboren werd, en een ster de weg gewezen zou hebben naar diens geboorteplaats aan de drie wijzen uit het oosten. De tijd heelt alle wonden.

Dit keer zou Maitreya, de wereldleraar voor de hele mensheid, zijn openlijke verschijning beginnen en, ofschoon nog niet onder die naam, geïnterviewd worden op een groot Amerikaans televisiestation.

Veel mensen waren het lange wachten al na een paar jaar, of liever een paar dagen, moe, en velen zijn tegenstander geworden van waarin en helaas ook in wie ze zelf geloofden, en hebben extra werk noodzakelijk gemaakt in een langzaam wegstervende wereld. Laat de balans opgemaakt worden.

Naar deze gebeurtenis is de laatste paar duizend jaar toegewerkt; om die reden is ook het christendom geboren.

Een probleem is dat veel mensen het verleerd hebben om naar de lucht te kijken; zij hebben te lang naar de grond gekeken. Drillend op hun grondvesten.

Drie wijzen symboliseren wellicht drie grote monotheïstische wereldreligies, dat ze de weg vinden. Ze keken ertegen op. Oploop. Trillend.

Zie eens op, zou ik zeggen. Optimaal.

Misschien klaart de lucht op.

Ik woonde in een leefgemeenschap, waar een jonge vrouw verliefd op me was, na alle vernederingen die ik al had meegemaakt (van vrouwen). Haar deur stond altijd open, maar ik had ook een buurman die net tussen ons woonde, die een oogje op haar had, en de situatie half doorhad. Telkens als ik hem tegenkwam, zei hij tegen me: "Jaap, ik ben geen homo, hoor." Van de koude grond. Goden verzocht. Baarlijke nonsens.

Door de grond gezakt. Ik nam afstand. Geen poot aan de grond.

Ik heb haar tamelijk vroeg erop aangesproken. Maar het was al te laat.

Modaal. Ook zij verviel tot manipulatie, en chantage. Die zijn nooit meer gestopt.

Pas nadat we alle drie allang niet meer bij elkaar op dezelfde gang woonden, en zij al bijna dood was, sprak ik mijn buurman hierop aan, en hij bekende me lachend: "Ja, Jaap, je kunt het allicht proberen." Impressie. Vrouwvriendelijk. Gangbaar. Op kop. Op- en afgang. Ritselend. Te hoop gelopen. Gelaatsuitdrukking.

Alles waar ik ooit een uitzondering in was, werd vroeg of laat de norm; democratie is de rationalisatie van die vrijheid. Ik ben alleen de uitzondering die de regel bevestigt. In alle twee de gevallen ben ik eenzaam, omdat de arme massa per definitie laf is. Het tweede is echter extra karakterloos omdat het mij moet discrimineren om exclusief te blijven en te kunnen overleven. Vergankelijk. De controle zat in alle hoeken en gaten.

Tête-à-tête. Ik was weer op de bibliotheek, en weer was er vals alarm. Te kort dag.

Toen het hele gebouw onder leiding van de veiligheidsdienst naar buiten was gedirigeerd, en ik iemand foto's zag maken, beweerde ik dat ik op de knop had gedrukt om de informatie voor mijn doctoraalscriptie culturele antropologie.

Hij begreep er niets van. Ook zijn hier steeds vaker groepen die muziek maken.

Links op de stoep zit een stel vrouwen in de zon. Rechts zit een stel mannen.  
Uit de toon gevallen. Het is midden in de zomer, en de mensen zijn licht gekleed.  
Ik kom hier naar buiten met een verfrissing. Geef je ogen de kost.  
Er is voldoende ruimte; ik ga tussen hen in zitten, en kijk wat om me heen.  
Er zit een vrouw met pronte, nauw verholen borsten links naast me. Een van de mannen rechts begint me ineens heel strak en kritisch, bijna dreigend aan te kijken, en houdt zijn blik op me gefixeerd, dus ik vraag me na een tijdje af wat er aan de hand is. Met een betekenisvolle blik poogt hij me tot bedaren te brengen. Priemen.  
Dan word ik me eigenlijk pas bewust van de borsten van die vrouw.  
Dat is sociale controle. Door de mangel te halen.  
Doorzettingsvermogen. Kostelijk. Manifest. Wat fors.  
De maatschappij is een vorm van leven, niet andersom.

Als er werkloosheid ontstaat, is daar wellicht een reden voor. Hoe daar sinds de jaren tachtig politiek mee is bedreven, is niet altijd even positief gebleken voor de maatschappelijke verhoudingen. Arbeid zal gaandeweg nog meer gemechaniseerd worden, en de burger zal meer vrije tijd krijgen, die hij creatief in zal moeten leren vullen. Onder de hoogbetaalde banen zijn er al veel die niet zoveel meer zijn dan een vorm van vrijetijdsbesteding, met dat verschil dat er goed voor wordt betaald. Als dat een recht is, moet dat gewoon gespreid worden, in plaats van de onnozele arbeider lastig te vallen met de zondeval. Fabuleus. Verboden toegang voor onbevoegden.

Banen in de dienstverlening moeten een andere dimensie krijgen, in dat de dienst niet opgelegd of afgedwongen mag worden ten bate van de arbeidsvoorziening, dat is grof misbruik. Wie de dienst uitmaakt. De simpelste handeling werd gecompliceerd.

Ik had het er al over. Dat Ahold corrupt was, merkte je al in de winkel, Albert Heijn. Niet lang voordat het bedrijf zijn Latijns-Amerikaanse vestigingen af moest stoten zoals ik per gelegenheid voorspelde, werd ik uit het filiaal gezet waar ik een probleem had met de kopieermachine die haperde, en waarom ik bijstand vroeg van het personeel, in Bru (Bruinisse), naast een school. De politie werd erbij gehaald, toen de bazin mij hierop – een halfjaar later, toen ik daar weer binnenkwam – kritiserend aansprak, als een strenge schooljuffrouw die een kleuter een standje geeft. Ik maakte een grapje om de politie erbij te halen, en dat deed ze toen. Ik heb dus anderhalf uur gewacht op de heer Blessing uit Zierikzee. Ik moest lachen om die naam, Blessing (is zegen in het Engels) van de politieman, toen hij zich voorstelde, maar ik vertelde hem dat ik blij was dat hij nog gekomen was. Het interesseerde de bruit geen zier. Met spanning op mijn borst van de zielsvernauwing van de hele procedure, werd ik zo nog zwaarder aangepakt, en mocht ik nooit meer terugkomen. Ik voorspelde toen dat Ahold in zwaar weer zou komen. Ik kom van Bru en ik weet van niks. Klokkendieven. Je zult er maar wonen, en afhankelijk zijn van zo'n winkel. Je vergeet het nooit. Als je al binnengaat moet je iemand anders zijn dan wie je bent. Ik snap wel waarom sommige mensen daar kilometers verder naar een christelijke C1000 gaan. Kil. Ahold is bijna zo corrupt als de politie. Daarom heb ik zo'n respect voor zwervers gekregen. Die worden ook altijd gemangeld door dat soort bedrijven. Waarom denkt u dat er zoveel honger is in de wereld? Wat voor straffen de mensen krijgen die zich aan zelfverrijking schuldig hebben gemaakt, maakt me niet zoveel uit, als dat soort geïnteresseerden maar verdwijnt met hun kleingeestige afgunst. Mond omspoelen. Bruusk. Maitreya gaat ook niet meer naar Albert Heijn. Brutaal. Betaal. Vandaar de economische crisis: geen bonuskaart.

Mechanisatie moest alles versnellen, maar steeds trager, verliepen we door de waan. De reden dat de burger identiteitskaarten opgedrongen krijgt is inderdaad zijn verlies aan identiteit te compenseren dan wel te bevorderen. Geen hart onder de riem, geen riem onder het hart: op de juiste plaats geen kortingskaart democratiseren. Moestuin.

Tegenstanders waren er genoeg, maar troost van hen te ontvangen gaat werkelijk wat te ver. Als de eer wat groter is, denken de tegenstanders medestanders te kunnen zijn.

Obama is president van Amerika, de vierenveertigste. Men zegt dat hij zwart is. Waarom niet de Amerikaanse gevangenen van Guantánamo Bay op de luchthaven Schiphol opslaan? Daar staan misschien nog wel wat cellen, of anders improviseer je die. Toeristische attractie.

De politieke status van Nederland deed al denken aan die van Guantánamo Bay. Nu we het hebben over de trieste producten van marteling, constateert iemand dat er steeds meer vrouwelijke vormen worden gebruikt in het Nederlands. Freudiaans.

Amerika en Nederland worden steeds vrouwelijker.

De echte terroristen of terroristen in spe komen voort uit dezelfde melige universiteitscultuur die ze weer wil opnemen. Sponsor en gunsteling.

Waarom zouden ze geen collegekaart aan de Universiteit van Amsterdam kunnen krijgen? De overstap is niet zo groot.

Geef ze anders liever een eredoctoraat. Niet te dicht bij het vuur.

Ze hebben in ieder geval hun toelatingsexamen met goed gevolg afgelegd.

Na de Tweede Wereldoorlog en de Holocaust werden sommigen menselijker, maar sommigen die niet per se in religieuze termen van goed en kwaad dachten, en toch het aangezicht van een dergelijke catastrofe geen plezier vonden, werden bovendien realistischer. Marshallhulp van Amerika aan Europa hielp ook de goede gever.

Velen dachten echter dat men nu zomaar zonder problemen hele volksmassa's kon integreren simpelweg door eigen idealisme, en dat alles vanzelf wel goed zou komen, misschien 'omdat we het toch allemaal al achter ons hadden'.

Een andere stroming vond dat het verstandig was hier bescheidenheid in te betrachten. Die is niet gek of onmenselijk, maar moet wel de kastanjes uit het vuur halen van de idealisten.

Met vuur spelen. Of smeulen. Mogelijkerwijs. Uitgeprobeerd.

Nederland wordt niet voor niets in diplomatieke kringen genoemd als het meest geschikt om deze gevangenen hier onder te brengen; deze twijfelachtige eer duidt op het welbekende fenomeen van internationale arbeidsdeling of specialisatie binnen de markt.

Trots op Nederland. Aan mijn lijf geen polonaise. Menselijkerwijs.

Van Osama tot Obama; ik ben altijd geobsedeerd geweest met rijm.

De gevangenis schijnt te begrenzen; integendeel is zij derhalve overal.

Aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid. Doktoren van nu hebben de priesterkaste van toen vervangen. En het ziekenhuis heeft de kerk vervangen.

De wetenschap onderzocht wat nog niet rationeel is verklaard vanuit een gegeven premisse, gebruikmakend van een model. Zo diende Sinterklaas als model voor het onderzoek in de meester, om die beter te kunnen bespelen als een pop aan een draad.



Een jonkheer sprak me over Mein Kampf, culturele biografie van Adolf Hitler die de wereld in een oorlog stortte. Iemand had het boek tweedehands op de vlooiemarkt gekocht en had een boete gekregen. Verkoop was immers verboden. Daar was mijn gesprekspartner het niet mee eens. Maar ik werd daarop aangezien, alleen omdat ik een gesprek met hem had over het boek.

Bisschop Richard Williamson vergoelijkte de Holocaust, de vernietiging van zes miljoen Joden enzovoort in concentratiekampen in de Tweede Wereldoorlog. Williamson is symbolist. Hij lijkt verder niet helemaal gek te zijn; hij studeerde in Cambridge, gaf ooit les in Ghana, en ontmoette Albert Schweitzer gedurende zijn jaren in Afrika. Hij lijkt niet het type dat uit de 'mein-kampfbelt' komt. Gezien zijn achtergrond heeft hij zich misschien met een te grote maat schaatsen begeven op het gladde ijs van de retoriek, dat nog niet helemaal dichtgevroren was. Er zijn er wel meer in dat wak gevallen, en niet alleen die een scheve schaats rijden. Op de schop.

Williamson gaat ervan uit dat bewijzen naar hem als gezagdrager persoonlijk toe moeten worden gebracht, voordat ze geldigheid kunnen hebben. Hij plaatst zich daarmee in een merkwaardige positie, die hem echter welbekend is, omdat hij op dezelfde manier met het bestaan van God omgaat. De vraag is wat hij als bewijs ziet. Als gelovig iemand mag gezegd zijn dat het bestaan van God voor hem ook nog nooit bewezen is. Dat moet hem waarschijnlijk ook persoonlijk overgedragen worden, door de massa knielende gelovigen, voordat hij zelf maar iets begint te geloven, laat staan te weten. Hamvraag.

Omdat mensen aanbidden wat ze zelf willen zijn, hoef ik ze nog niet te aanbidden. Voor alles wat je doet heb je nu een bewijs nodig, voor de film alleen een rijbewijs. Een bewijs wordt meestal enkel op de meest banale gronden aanvaard, en is altijd afhankelijk van de maatstaf die wordt gehanteerd, die vaak weer afhankelijk is van de persoon. Acteurs zitten altijd aan het stuur, vrouwen hebben gewoon te hoge ambitie.

De Joden zijn het uitverkoren volk, maar wat betekent dat? De Joden zijn symbolisch een soort microkosmos van de mensheid, met alle goede en slechte kanten daarvan in zichzelf geaccentueerd. Dus de controverse duurt voort. Zonder esoterische kennis zal men nooit de betekenis van dit soort zaken begrijpen. Daarom is het ook zo dat als er spanningen zijn, de Joden al snel in de belangstelling komen te staan vanuit die metafoor. Racisme is niet meer dan een uitvloeisel van de idee van een uitverkoren volk door wie niet de betekenis daarvan begrijpt. Het is geboren niet uit huidskleur maar uit de geest. Gek dat weinig mensen daar ooit bij stilstaan. Daar is toch wel aanleiding toe. De christenen hebben een haat-liefdeverhouding met de Joden en marchanderen met die groep. Koren op de molen. Welingelichte kringen. Protestantisme heeft hun gebrek aan traditie in vergelijking met de katholieke kerk willen goedmaken door een alliantie met het jodendom: het joods-christelijk geloof. De Tibetaan zegt dat het Duitse volk directe familie is van het Joodse, en er sprake was van een familieruzie, en dat die altijd het ergst is van al. Maar er zijn even erge vormen van onwetendheid als de ontkenning van de Holocaust. Het begint klein. Bijna net zo klein als Williamson. Elektronisch rijbewijs.

De rode draad.

Pas kwam er in de bibliotheek een vrouw naast me zitten die op een computer een paar ontwerpen opende voor de omslag van een boek, de voor- en achterflap. Dat

legde ze me uit en ze vroeg om mijn advies, welke optie de beste zou zijn. Alle waren in licht olijfgroene tinten, met aan de rechterkant over de hele lengte een kolom met in het klein talloze krantenknipsels van gezichten. Het hoofdontwerp vertoonde links daarvan de afbeelding van een standbeeld. Ik was gebiologeerd.

Een volgend ontwerp liet de contour van een naar links toe wegrennende man zien. De kernvraag was of er onderaan in een van beide of allebei de ontwerpen een horizontale rode streep zou moeten komen achter de figuur op de voorgrond. Ze liet me de voorbeelden zien.

Ik zei dat het hele beeld daardoor veel dramatischer zou worden, misschien te, en vroeg haar of er een symboliek inzat.

Ze draaide er wat omheen. Verknipt.

De resterende vraag was of er nog een iets geprononceerdere afbeelding van een mannengezicht met een bril bij zou kunnen in de kolom: de onderzoeker.

"Het kan geen kwaad."

Ik zei dat ik weleens een schilderij in deze kleuren had gemaakt, in de sfeer van Amedeo Modigliani, van een zittende voorovergebogen vrouw die ging breien en daarop contempleert, met twee gekruiste breinaalden, en daarop één draad, *de rode draad*. Brein. Van de hoed en de rand weten.

We worden voor het ergste behoed. Toen vroeg ik wie het standbeeld voorstelde.

Het stond in Duitsland. Het was een standbeeld over de Jodenvervolging, een korte magere man met een hoed en een tas.

De krantenknipsels betroffen artikelen die verzameld waren met persoonlijke details over allerlei mensen uit de Holocaust. Ze had al een papieren proefexemplaar bij zich op tafel liggen van het boek, dat snel uitgegeven zou worden, in het Jiddisch.

Natafelen. Het was een lijvig boek, dat begrijp u wel.

We hebben gezellig wat zitten praten, maar op een gegeven moment meende ik een soort verrotting om me heen te voelen.

Ik had op de computer de betekenis van het woord satan op proberen te zoeken in het Hebreeuws, omdat ik dacht dat ik me mogelijk ooit had vergist in de bron van het woord, dat me plotseling weer te binnen geschoten was, maar er waren alleen maar de gebruikelijke oppervlakkige vertalingen, die ik niet zocht. Ik vertelde haar dat. Ze zei: "Ja, ik zie het nog staan!"

Ik vroeg of zij misschien Hebreeuws kon. Ze zei: "Ja, heel erg goed."

Ze kwam met de satan echter ook niet zo uit de voeten. En ik wilde haar niet belasten. Dus we lieten het maar zo. Voor- of achterhoede.

Ze was ontwerper en zei dat ze soms wel een nacht wakker ligt over een detail, en dat dan niemand het verschil ziet, wat heel frustrerend is, en dat ze dus maar in het wilde weg iemand vraagt om een mening. Nee heb je, ja kun je krijgen.

"Dat is verstandig, dat heb ik ook", zei ik. Ik voegde daaraan toe: "Andersom schrijf ik weleens, waarop alleen maar een aanmerking komt over een detail, bijvoorbeeld een leesteken, tenzij het een aanklacht is tegen mij. Om vooral niet op de kern van de zaak in te gaan is ook heel apart." Ieder detail telt. Onverhoeds. Voortborduren.

Voltreffer. Er zat al iemand in de buurt beleefd te kuchen die zich hinderde.

Maar wat zeur ik, de slachter heeft met zijn bijl geen enkel gevoel voor detail.

Op het eind van het gesprek zei ik dat die rode streep er misschien toch wel bij zou kunnen. Niet al te flauw. Op je strepen staan. Aangeprepen. Ik brei er een eind aan.

Kuch. De draad kwijt. Een streep doorzetten. Ten voeten uit. Een steekje los.

Ik sprak net een Master Cleaner in de openbare bibliotheek. En we kwamen tot de conclusie dat het Internationaal Strafhof net op tijd is opgericht, in 2002, net voor het begin van de oorlog in Irak in 2003, en wel net op de goede plek, in Den Haag.

Het doel is volgens de Master Cleaner (dat is iemand van de schoonmaakdienst) dat men het woord Irak nog zeker honderd jaar lang niet kan horen. Grote schoonmaak.

Ik vind dat de ceremoniële aard de regering onherkenbaar maakt.

Kroonprins Willem-Alexander trouwde met Máxima op 2/2/2.

Die dag was mijn neef overleden die jurist was.

Het is een leuk idee.

6/6/6 ...

7/7/7 ... Live Earth.

8/8/8 ... Olympische Spelen.

9/9/9 ...

Pretendent. Naar de kroon gestoken. En toen kwam koning Willem de Vierde. Zolang het maar gewoon Koninginnedag blijft. Dat is beter voor de emancipatie. En als hij zich maar niet zoals prins Bernhard bemoeit met Albert Heijn. Kroniek. De lijn van het koningshuis naar onze supermarkt is nog verdachter dan naar de bierbrouwer. Een rondje. Van de zaak. Serving the planet. Een uitgemaakte zaak.

'Bemoei je met je eigen zaken, joh.' Als bescheiden wonen al als een schande wordt gezien, en belachelijk gemaakt en zelfs gediscrimineerd, kan het geen toeval zijn als een kwart van de wereld onvoldoende behuizing heeft. Verkommerd in een uithoek.

Piet Blom uit Amsterdam was de architect van de kubuswoningen in Rotterdam. De achterliggende idee hiervan was een vorm van interactief wonen, zoals dat nog wel in de Amsterdamse Jordaan bestond waar hij opgroeide. Rotterdam werd in de Tweede Wereldoorlog gebombardeerd door de Duitsers. Wonen is dus een vorm van communicatie. Piet is familie. Ik geloof in samen delen. Strenggelovig.

Er wordt in België Nederlands gesproken. In Nederland neigt men meer verbaal te zijn (niet dat men meer *spreekt*, maar meer letterlijk, woordelijk, *denkt*; dit komt doordat het land hoofdzakelijk protestant is, of atheïstisch. Katholieken zijn meer grootgebracht met een beeldentaal. In België is men dus meer visueel georiënteerd. Een *symbool* bevat beide elementen. Een signaal.

Geweld tegen hulpverleners, het is zo simpel als het maar zijn kan. We hebben een steeds groter aantal idioten, met een gevaarlijk laag IQ. Een stier schijnt agressief te reageren op een rode lap. En dit soort mensen reageert op eenzelfde manier op de zwaailichten van een ambulance die bovendien lijken op die van de politie, waar niets tegen te doen is. Ambulancepersoneel is niet gewapend, dus het is een makkelijker doelwit. Ook de felle en fluorescerende kleuren van de kleding roepen geweld op. Ik vind ze ook vreselijk. Stijlvol. Aan je laars lappen.

Hetzelfde heb je met racisme. Omdat mensen uit Zuid-Amerika en bijvoorbeeld Marokko qua huidskleur wel wat op elkaar lijken, worden ze als hetzelfde gezien. Meer verwantschap bestaat er dan ook niet tussen die mensen. Blanken is die verwantschap niet toegestaan, bij hen heet die pas echt racisme, dus interesseren die zich alleen nog maar voor geld en zwaailichten. De binnenstad is ervan vergeven. Het is trouwens goed mogelijk dat sommige burgers de lichten van de discotheek en die van de ambulance door elkaar halen, en er een hekel aan hebben dat het ambulancepersoneel zoveel aandacht vraagt.

Ik schaam me al voor sommige soaps waar kleine kinderen zich vergapen aan hoe een aanrander ofzo wordt gepakt. De beeldvorming die bij kinderen ontstaat, is misschien wel niet zo heel erg gezond. Er wordt nog een of ander ego opgefokt, gebaseerd op die valsheid, als je niet oppast. En binnen de kortste keren lopen er overal kinderlokkers rond. Wat erger is, is dat het nieuws eruitziet als reclame, en reclame als nieuws, door de manier hoe het gebracht wordt. Ik vraag me dan ook oprecht af of men het onderscheid nog kan herkennen.

Vriendinnen enzo zijn verdwenen of hebben ons verlaten, nadat ze een computer of mobieltje hebben genomen om ons te vervangen, de samenleving is onpersoonlijk geworden, zie ook *phone* en *phoney*, maar niet per se veiliger. En nu proberen ze dan dezelfde technologie te gebruiken om die verloren vriendschappen, en ook families, via Google te herstellen. Ze zijn al dood. Of ze hebben alleen nog digitale vrienden; ze worden nu nieuwsgierig waar die eigenlijk zijn, en of ze wel bestaan. Waarschijnlijk bestaan ze niet. Of ze zijn blut. Wat te zeggen van de vele managersopleidingen en de universiteitsgraden voor wat je maar kunt noemen of niet (is er een nieuwe naam) tot het toilet schoonmaken toe; de valsheid wordt vaak gebruikt om een gerucht te verspreiden naar de politie, dat volgende week politiek is. Niet te bereiken.

Onverschillig. Gierig, gegireerd. Gebruiken we de mosterd voor of na de maaltijd? Of de Cito-toets op school niet afgeschaft moet worden, is een bijna net zo relevant vraagstuk als dat of we onze giroafschriften moeten bewaren, of de aardappelschillen moeten weggooien dan wel bewaren nadat we de aardappelen geschild hebben, of dat we na het eten moeten danken. Cito is het Centraal Instituut voor Toetsontwikkeling. Het probleem is dat we net zo lang door blijven schillen tot er geen aardappel meer over is. Er zijn alleen maar geschillen. Aan zichzelf te danken. Geen half werk doen. Een levensverzekering verzekert je nog niet van leven. Hip en gehypnotiseerd. Plat. Plot. Cito betekent met spoed. Cito maturum, cito putridum: vroeg rijp, vroeg rot.

Michel Foucault zei dat hoewel de moderne samenleving het juk van middeleeuwse vormen van bijgeloof heeft afgeschud, zij haar eigen mythen heeft ontwikkeld, en dat we die met even weinig kritisch onderzoek hebben aangenomen. Een van die mythen betreft de wijsheid van doktoren. Volgens de moderne mythe is de dokter evengoed verbazingwekkend wijs. De geest is gewillig, maar het vlees is zwak. Bij zitten, bijzit.

De paus zei dat de voornaamste zonde van mannen lust is, en van vrouwen trots. Homofobie heeft alles te maken met de grondslag van religie, en is begonnen in Egypte, namelijk met Achnaton, die nog steeds wel als een homo wordt gezien. Hij was de grondlegger van het moderne monotheïsme, maar werd niet door iedereen even goed begrepen. Sommigen zien in hem weer de bron van de mythe van Oedipus die zijn vader vermoordde en onbewust met zijn moeder trouwde. Hij werd omringd door zijn moeder, zijn vrouw, zes dochters en zus ofzo die wellicht zijn ondergang zijn geworden. Misschien juist doordat hij die vrouwen om zich heen had, maar niet de hele dag in een harem doorbracht, na zijn vader, werd hij gezien als homo. Je zus. Daar is hij mee gezien als vader van Toetanchamon, enig zoon, die trompet speelde: de vloek van de farao. Hypocrisie is hyperkritiek. Hier gaat de kredietcrisis over. Homofobie treft niet alleen homo's maar vooral ook niet-homo's die domweg als homo worden aangemerkt. Roomser dan de paus. Slagroom. Rang uitgerangeerd. Veel domme, beleefde mensen trekken gewoon de schoen aan. Maar hoe trekt een slak een schoen aan? Liever gezegd dus slijmen zij door in hun eigen slijm, als een slak die zonder dat slijm niet vooruitkomt. Ontwikkelingen zijn daarom altijd traag.

En het betreft de patiënt die vaak zelf een homo is, maar zonder die onmacht geen vrouw kan versieren, omdat zij te verwaand is. Die onmacht wordt door vrouwen als eerlijkheid gezien. Naast je schoenen lopen. Snakken naar meer, onzin erkenning. Ik ben geen expert, maar ik kwam eens bij Share, en op mijn werk kwam ik vlak daarna een juffer tegen die daarbij zat, en toen er een vergadering kwam van Share, en ik in de buurt was, kwam de beheerder me vertellen dat ik wel moest onthouden dat dat zijn vriendin was. Ik nam dat ter kennis aan, en heb hem gefeliciteerd. Op de vergadering zat er een jongen naast me die onthulde dat hij homofiel was, en een tamelijk dikke vrouw putte zich uit in verontschuldigen, dat dat niets uitmaakt, zo erg dat ik dat in twijfel trok, en zei: "Wie zegt dat dat niets uitmaakt?" Het is nooit meer goed gekomen. Homofilie is dus een volstrekt emotionele toepassing van het beginsel van samen delen. De volgorde van deze manoeuvres vond ik interessant. Ik bedoelde het niet eens beledigend naar hem toe. Maar dat maakte niet meer uit. En toen was er aids. Geen stap vooruit. Ik zal je nog wat vertellen. In besloten kring.

Ik sprak een bevriend katholiek over de Bijbel. En dat was gelijk het einde van de vriendschap. Hij zei dat de mens in principe slecht is, zoals het Oude Testament zou aantonen. Hij meende dat ook oprecht, en hij handelde ernaar. Bezien we werk als straf of als bevrijding, opstand of opstanding? Zo heb ik eens The Passion of the Christ gezien, wat werkten die mensen hard. Het is een verschil van inzicht. Maar, heb ik vernomen, de samenleving die met de crisis van de jaren tachtig deze kant op is gegaan, is nog steeds niet helemaal hersteld. Doe eens onderzoek naar hoe die bijstandsmoeders er zijn gekomen, en met wie zij samenleefden of kinderen hadden, en u komt tot verbazende inzichten over onder andere de multiculturele samenleving.

Het verste weg is dichtbij, het meest dichtbij is het verste weg.  
Het meest dichtbij is het verst weg, en het verst weg is dichtbij.  
De beste stuurlui staan aan wal. Opstaan. Erop staan.  
Dat kan op twee manieren uitgelegd worden.  
1. De beste stuurlui staan echt aan wal.  
2. Het is makkelijk vanaf de kant kritiek te geven.

Bevordering van de geest van competitie zal afstand, vervreemding en ziekte doen ontstaan of als u wilt verder doen toenemen, en oprechte motivatie doen afnemen. Deze vorm van verveling al-gemeen maken is de bron waar uitsluiting uit voortkomt. Door een zekere rust in de economie kunnen mensen zich bezinnen op wat ze echt willen of kunnen. Hun dat afnemen is een misdaad. Een bepaalde politiek probeert een norm aan te leggen, via de idee van uitsluiting, via de uitzondering die de regel bevestigt, een welbekende truc, en zij doet dat omdat ze anders zelf geen werkelijke norm aan kan leggen. En ze probeert deze zelfbediening, waarmee ze de hoofdrol zoekt, te doen voorkomen als compassie, wat nog dubbelzinniger is. Kunstmatige inseminatie. Politici vermoeden dus dat ze een baan hebben. Meer ver-dienen in plaats van dienen is ook voor zwakkeren vaak de laagste vorm van voldoening, die alle organische samenhang in de maatschappij al bijna heeft verwoest. Samen hang geen aanhang. Hanger. Als ratten in de val. Het laagst denkbare niveau. Dat je op de fiets moet, is leuk en aardig. Maar waarom moet overal dubbelzinnigheid in gezien worden? Jarenlang stond Al Gore zo bekend als iemand met een gigantisch hoge energierekening, omdat hij vocht voor een beter milieu. Weer anderen zien hem als een narcist. De ratten, de vijanden van de planeet, hebben hem doelbewust, en ten onrechte, die reputatie willen toebedelen. Dat werd rechtgezet. Maar hoeveel soorten

waren er in de tussentijd niet verdwenen? In mijn persoonlijke ervaring is bijna negentig procent van alle positieve ontwikkelingen door dit soort sadomasochisme ongedaan gemaakt. Te midden van de gebruikelijke burengeruchten zou hij allang vermoord zijn. Je bent altijd of te belangrijk of te onbelangrijk om naar te luisteren. Ik zie hem als een dienstverlener. Hij is een natuurgenezer die de etter, voornamelijk arglist en boosaardige afgunst, uit de wond haalt van hen die door het klimaat vergiftigd zijn. Tegenhanger. Exorbitant. Kort gehouden.

Veel mythen betreffen de volwassenheid, denk aan alcohol. Treffend. Op patrouille. Het leven begon bij mij pas echt na de tweehonderd, als ik me goed herinner, maar ik hou die dingen niet meer zo bij. Arriveren onwelgevallig. De enige echte baan die ik ooit heb gehad, is een glijbaan.

De hond uitlaten is wel als metafoor gebruikt van ons eigen instinct luchten; we hebben de hond aan de lijn, maar hij leidt. Voorwaarts gedreven. Aan het lijntje gehouden. Leven in de brouwerij. Ratjetoe.

In Amerika is een wapen dragen net zoiets als een horloge dragen. Het wapen is een fetisj. Per ongeluk staat de tijd weleens stil. Oververhit. Gedeponeerd. Geseponeerd.

Op je achterste benen je laatste benen. We zijn uit dieren ontwikkeld. We zijn ook uit een moeder ontwikkeld. Maar daar is niet alles mee gezegd. Als we het mondiaal aandurven te zien, beseffen we dat schaarste vooral in de menselijke ziel is ontstaan, en dat honger onnodig is. Er is genoeg voor iedereen. Akkefietje. Oorlog is een uitroepteken, vrede een vraagteken. Opstand neergeslagen.

Ik dacht dat de kern van religie erom ging boven de materie uit te kunnen stijgen. Maar ik begrijp nu pas wat een 'gebed zonder end' betekent, dat niet wordt verhoord, in welke religie dan ook. Alle hoop op gevestigd. Handtekening. We wentelen ons om.

George W. Bush zal bekend blijven, maar na een paar duizend jaar kunnen mensen geen onderscheid meer maken tussen het oude Rome en het oude Amerika, tussen Nero en Bush. Zijn naam is onsterfelijk geworden en zal symbool blijven staan voor de ondergang van een beschaving of anders, op andere planeten, voor de ondergang van de hele planeet. George Walker Bush was acht jaar president van Amerika.

Vanwege het sinistere karakter van het presidentschap van George Bush, het begin van de eenentwintigste eeuw, schiet me het korte verhaal 'Het Mysterie van Marie Rogêt' van Edgar Allan Poe in gedachten. Vanwege mijn herhaalde kritiek op *het systeem*, wil ik graag een voetnoot citeren uit dat verhaal:

"Een op de hoedanigheden van een object gebaseerde theorie zal verhinderen dat ze zich in overeenstemming met haar objecten ontwikkelt; en wie gegevens rangschikt met betrekking tot hun oorzaken, zal ze niet meer in overeenstemming met hun resultaten kunnen waarderen. Zo bewijst de jurisprudentie van elke natie dat het recht, zodra het een wetenschap en een systeem wordt, ophoudt rechtvaardigheid te zijn. De vergissingen waartoe een blinde toewijding aan *principes* van classificatie het gewone recht heeft geleid, komen aan het licht als men ziet hoe vaak de wetgevende macht tussenbeide heeft moeten komen om de billijkheid te herstellen die haar schema verloren heeft."

Landon.

Dit is de kern, waar de hele (westerse) wereld, en vooral ook Nederland, eens over na moet denken:

"Zo bewijst de jurisprudentie van elke natie dat het recht, zodra het een wetenschap en een systeem wordt, ophoudt rechtvaardigheid te zijn."

Er zijn een paar illusies afgeschud die blijkbaar hardnekkig waren maar die niets met de gewenste vrijheid te maken hadden.

Hegemonie. Er was weer eens een Zeeuw die over de heg keek, en gelijk door de burens werd beticht van spionage. De heg werd dus maar weer weggehaald.

Wat het doel en de middelen betreft, is het zo dat uit het middel niet altijd een doel ontstaat, maar soms wel andersom. Sommige Zeeuwen hebben dat door. Zo hebben ze ook Paaseiland ontdekt, Jacob Roggeveen, op 5 april 1722, en Tibet, Samuel van der Putte, rond 1730.

Samuel van der Putte maakte geen reclame voor de Himalaya. Hij maakte aantekeningen, maar vlak voor zijn dood gaf hij opdracht die te verbranden. Op enkele overgebleven delen is een gebied ten oosten van Lhasa te herkennen. Dat is waarschijnlijk de oudste kaart van Tibet die nog bestaat. Hij had natuurlijk de onopvallende meesters van het verre oosten ontmoet die daar in de buurt waren, of was daardoor aangedaan en op andere gedachten gebracht, en zag zijn beperkingen in, hij begreep dat Tibet beter esoterisch kon blijven voor het gemene volk. Branie. De meeste meesters kwamen niet toe aan iets anders dan interventie of preventie. Ik heb weleens gezegd dat eerst de waarheid van het dak van de wereld, althans van de hogere gebieden, naar beneden kwam, maar daarna vanuit de laagte, Nederland, of liever Zeeland, praktisch langzaam naar boven komt. Verrijzenis. Afwachtende houding. Het is al gebeurd. Luchtbrug. Pasen.

Net sprak ik iemand die bij cultuurcentrum Paradiso werkt in Amsterdam; hij gaf een opmerking over de Mayakalender die stopt in 2012. Sluikreclame.

Ik zei: "Ja, Londen, de Olympische Spelen!"

Hij vertelde me tamelijk onsamenhangend dat hij in Londen was. Daar had hij het gevoel gekregen dat er iets helemaal niet klopte, en hij liet zich onmiddellijk uit zijn hotel uitschrijven met als excuus dat hij dringend voor onverwachte familie zaken wegmoest, en vertrok toen hals over kop naar Brussel, waar hij wat bijkwam van de stress, die ik nu per ongeluk weer opnieuw bij hem wakker geroepen leek te hebben. De dag nadat hij vertrok, was het 7 juli 2005, en was er vlak bij het hotel een bomaanslag, die hem zeker geraakt zou kunnen hebben.

Hij begon door te zagen over het einde van de wereld, dus ik trok me terug, maar ik gaf hem een compliment voor zijn intuïtie. Zaniken. Logies en ontbijt. Enzo.

De echte Zeeuwen weten hoe het zit. Z is de laatste letter van het alfabet, is afgeleid van het getal 7, mensen of gebieden enzovoort wier naam met die letter begint ofzo, hebben altijd het laatste woord. Van a tot z.

In een verloren zaak. Frank en vrij. A is ambitie.

De kat kijkt iedereen al veel te lang uit de boom, en die zit er nog steeds. Dus laat ik het nu maar eens echt doen. Wat wil nou het geval.

Autoritair. Een kat heeft negen levens.

De aarde is voor iedereen.

Tragiek is traag. Maar diep.

Kleine bewustzijns hebben geen horizon, en het is bijna onmogelijk ze te dwingen uit hun kippenren te komen. Het is bedroevend dat mensen met kleine bewustzijns belangrijke posten bekleden. Deze kleine bewustzijns zouden in twee soorten ingedeeld kunnen worden. De eerste is altijd bang haar waardigheid te verlagen, en ontkent en weigert daarom alles wat haar begrip te boven gaat; de tweede, niet in staat in bewustzijn boven plat bewijs uit te stijgen, verbeeldt zich alles in gelijksoortig verkleinde maten. Allebei zijn bijna even schadelijk in hun gevolgen.

Helena Roerich.

Hachelijk. Iemand noemde haar wel een warenhuis, maar er is een bibliotheek.

Het doorgeven van het beetje cultuur dat we hebben, is belangrijker dan de eigen kennis vergroten via uitgebreide studies, want er kan heel goed een hiaat ontstaan door maar één generatie, en zo worden de voorwaarden geschapen voor een holocaust. En kennis die opgezameld wordt en niet gedeeld, leidt tot mentale indigestie, zoals we wel bij de intellectuele 'elite' zien. Iedereen moet individueel openingen creëren, en niet het initiatief alleen bij de ander laten liggen.

De combinatie van bepaalde geluiden geeft te denken.

Joden zijn door de nazi's opgespoord via de archieven, gewoon de burgerlijke stand, en het is ook niet zo extreem ingewikkeld te bedenken hoe men achteraf tot de vermiste aantallen is gekomen.

Een vrouw vertelde dat zij zich had uit laten schrijven uit de katholieke kerk in Haarlem toen ze naar Amsterdam was verhuisd, maar dat ze van de kerk toch haar adres hadden gevonden en haar post hadden toegestuurd, en dat ze toen veel moeite heeft gedaan om de vermelding van haar geloof uit de archieven te krijgen, omdat ze op die manier ook de joden hebben opgespoord!

Tot op de dag van vandaag houden verstandige mensen nog rekening met dat soort zaken, en daarom is er ook begrijpelijk en terecht weerstand tegen allerlei wetten die de zogenaamde privacy aantasten. De trauma's van de Holocaust zijn deel geworden van het collectief onbewuste, zoals Carl Gustav Jung het noemt, en daar zitten twee kanten aan. Ze dachten altijd weer dat ze goeddoen. Je hachje te redden. Lacherig.

Obama heeft officieel een nieuwe hond in het Witte Huis, een Portugese waterhond. Hoofdzaak is dat hij zwart is. Ik vertrouw er in ieder geval op dat het een hond is. Hij kan heel goed zwemmen. Ik hoop dat hij niet uitgekozen is louter in het vooruitzicht van de stijging van de zeespiegel en overstromingen door klimaatverandering. De hond zal immens genieten van zijn eerste presidentiële trip naar New Orleans.

Het is apart hoe in Amerika sociale onderwerpen zijn vermengd of verward met raciale. Kluwen. Derden. Honderden. Niet harder blaffen dan dat de hond groot is.

Dit thema is van een te hoog niveau voor ons. Maar ik ga ervan uit dat topmanagers meer weten van hun eigen professie dan wij, en dat er daarnaast morele redenen zijn dat er ook voor het toilet in een vliegtuig moet worden betaald. Anders dan wij leken, zijn zij hierin opgeleid. Hete aardappel. Hoogopgeleid. Maar zal seks nog gratis zijn?



Dit is een meest lofwaardig voorbeeld van de vrije markt. Maar is het mogelijk om naar de burens te gaan voor deze dienst, laat staan te wildplassen? Of is dat daar ook al verboden; fascisme is geen manier om democratie in de hele wereld door te voeren.

De Schotse Gordon Brown, minister van Financiën (Labour) onder de eveneens in Schotland geboren Tony Blair, en premier van Groot-Brittannië, legde uit dat mensen vóór banken komen. Schotse banken zijn traditioneel het meest betrouwbaar, heb ik vernomen. Zijn landgenoot, de kunstenaar Benjamin Creme, had het niet beter uit kunnen leggen. Wie geen verstand van geld had, gaf bijvoorbeeld eens schilderijen aan Share. Achteraf werd verzekerd dat ze veilig opgeborgen waren in de vuilnisbak, en opgehaald. Schil, schild, zo ontdekken we de betekenis van werkelijk samen delen.

Omdat een oorzaak niet bepaald kan worden door haar effect, zegt Schots filosoof David Hume, kan het bestaan van God niet bewezen worden aan de hand van dat van de wereld. Maar omdat de wereld een zekere mate van vrije wil heeft, is zij deel van haar oorzaak, en kan haar modereren. Verder zegt Hume nog dat een wonder de enige mogelijke steun is die hij zou kunnen aanvaarden voor een religie. Maar hij definieert een wonder als een transgressie van de wet van de natuur, terwijl het een bevestiging dan wel herstel is van de wet van de natuur. Wethouder en wervelwind.

Geef cultuur door en deel haar, want de mensen slapen.  
Na de misdaad loop je daar heen en weer met je vuilnis.  
Een holocaust komt voort uit puur zelfgenoegzaamheid.

De reden dat sommige sentimenten, zoals de religieuze, een slechte reputatie hebben gekregen, is dat ze overdrijven en op liefde lijken, maar afstammen van het tegendeel. Gelaat. Haat heeft vaak geen gezicht, dat zien sentimentele mensen dus veel te laat in. Gelaten. Ze leven altijd in het verleden, dat deden ze toen ook al. Doctrine. Toekomst. Haat is laat. Pandemonium. Het verleden kan niet afgemeten worden aan het heden.

De ijdel masturberende generatie die in de jaren tachtig is geboren, is dus iedere band kwijt met de ellende van de Tweede Wereldoorlog en de daaruit voortvloeiende uitvinding van de atombom; dat is het zelfgenoegzame resultaat van indoctrinatie. Julia heeft waarschijnlijk wel altijd goede cijfers gehad op school, allemaal achten. Gefeliciteerd, Julia (geboren in tachtig, tachtig jaar oud) young and beautiful, oud en dement, de ingeburgerde gecombineerde geilheid, ik bedoel de truttigheid, heeft het toch gewonnen. Een acht. Gevingerd. En in je vingers gesneden. De wanhoop nabij.

Er zijn er te veel die pizza pushen en/of Italiaans proberen te zijn, dat is sexy. Wie zou met enige eigenwaarde geen anorexia krijgen in zo'n omgeving? Waarom eten als wat je eet toch geen enkele voedingswaarde heeft, los van de seks? Ongezouten. Combine.

Je vraagt aan een dame niet hoe oud ze is.  
Clint Eastwood is tachtig: "Eighty? It's just a number."

Al wat langer zijn blanken niet meer de norm. En ten aanzien van de sleutelposities, die dienen niemand behalve zichzelf, en die zijn bovendien verroest. In Amerika zijn er ook veel blanken in de verdrukking, en net zoals in Zuid-Afrika, gevlucht naar de buitenwijken, het buitenland, het geld, of andere vormen van zelfisolement, waardoor een anonieme samenleving is ontstaan, met als compenserende factor de eindeloze

analyse van moordzaken in de media, en de misdaadromans, in de eenzaamheid, of anders in de misdaad, of in de media, zelf. Niet uit te vlakken.

Rust roest. Er is misschien een economische onevenredigheid.

Nederland heeft geen traditie met andere rassen binnen zijn grenzen in een tijd dat ze geen stemrecht hadden (alleen met vrouwen, die dit onderwerp oprakelen alsof het hen zelf betrof en die daarom het onderscheid verder vertroebelen tussen sekse en ras, vandaar de opgang van homoseksualiteit, het gevolg van die politiek).

Daarin had Amerika wél nog iets recht te zetten, Nederland is dat lot bespaard gebleven. Roer dan ook niet in de misère, voordat je ermee besmet raakt.

De Nederlandse betrokkenheid is weer een vorm van imitatie, en is daarnaast decadent omdat zij nergens op slaat.

De beste manier om constant aan een worst te denken, is om een uur lang *niet* aan een worst proberen te denken. De beste acteur acteert niet. Je wordt wat je niet wilt.

Het zogeheten blanke ras is in een tamelijk laat ontwikkelingsstadium van de mensheid ontstaan, en was nog vrij jong.

Blanken waren de norm omdat ze min of meer beschermd werden.

Maar ze zijn nu al een bedreigde soort.

Als het gen van het donkere en het lichte type zich vermengen, heeft het donkere overwicht. Onbeschermd zullen daarom blond haar en blauwe ogen langzaamaan verdwijnen (vooral omdat blonde vrouwen nogal vallen op het donkere). Fysiek stammen mensen dan misschien af van dieren, maar er zijn talloze rassen tussen de eerste dieren en de laatste mensen geweest. Subversief.

Rassen zijn volkomen animaal bepaald totdat in een vrij laat ontwikkelingsstadium het verstand gebruikt werd. Vers.

Dat verstand wordt echter nauwelijks of niet gebruikt onder invloed van bepaalde typen die dat liever niet toegeven, maar die zich wel mede trachten te ontwikkelen door vermenging, de meltingpot, die deze minder rationeel maar meer instinctief ontwikkelde deelnemers haarscherp aanvoelen, het zogenaamde versieren. Men zegt in Nederland bijvoorbeeld graag dat zonder vermenging inteelt ontstaat, maar de Chinezen zijn ook miljoenen jaren geïsoleerd geweest.

Onder 'ons' verstaan we niet alleen Nederland, dat is een algemene misvatting van Nederlanders die het toch anders zo ruim zien en zo goed bedoelen, maar die voor de overmacht aan Chinezen met iedere logica steil achteroverslaan, en zichzelf volslagen in het niets zien verdwijnen.

Voor zeven magere jaren is weinig tijd, het noodlot wil dat onze belangen met die van de rest van de wereld zijn verbonden. En daar hebben ze Job niet gelezen.

Het feit dat Nederland niets heeft, maar toch uit het niets iets heeft ontwikkeld, bewijst dat armoede op te lossen is door (of voor of met) landen die wel iets hebben.

Nederland kan die landen niet adopteren, maar kan er wel mee samenwerken.

Gebieden die geïsoleerd zijn en/of te veel aan zichzelf vasthouden of zichzelf isoleren, zijn gebruikelijk overgenomen door vreemde mogendheden. Maar dan nog bestaan er verschillende morele codes.

In bepaalde gebieden waar de bevolking snel is gegroeid, en waar veel armoede is, hoor je dat seks een van de weinige uitvluchten is uit de verveling van niets anders te hebben. Voor Nederlanders, die seks juist als een luxe zien, is zo iets ondenkbaar.

De betrokkenheid bij de armoede in de derde wereld verloopt daarom meestal via een geslachtsziekte, bijgenaamd aids, of seks. Dat ligt wat makkelijker.

Een waarschuwing is nog geen dreigement. Dat heeft bijgeloof ervan gemaakt.

Iemand van de politie heeft gewaarschuwd dat de economische crisis mensen die normaal nooit demonstreren, zal aansporen dat nu wel te doen. Kinderdagverblijf.

Wat me verbaast is dat meerdere mensen hun zorgen hebben geuit dat ze niet van rellen en opstootjes houden. De politie heeft niet gewaarschuwd tegen deelname aan een demonstratie, of dat die uit de hand zal lopen. Haar waarschuwing schijnt eerder gericht te zijn tegen de regering. Vreemd dat mensen al zo geïndoctrineerd zijn, en zo bang zijn, dat ze dit als een dreigement zien. Of misschien is anders de lol eraf.

Ik voel me er niet zo bij thuis. Laat ze maar tellen. Unieke kans.

Op de vingers van een hand. Uitgeteld. De politie kan het. Op de vuist.

Maak geen foute beweging. Als niemand het voor me op kan nemen, doe ik het.

Ze kunnen hun lol op. Ongenaakbaar. Een tevreden roker is geen onruststoker.

We krijgen nu even geen rapportcijfer in klassikaal verband, van de UvA ofzo, want anders zou ik weer de politie over me heen kunnen krijgen (we staan er verbijsterend goed voor met onze mensenrechten), dus ik kan vrij spreken: ja, de aanpak van de crisis is belangrijker dan mensenrechten, omdat die gaat over de meest fundamentele toekomstige kansen. Bovendien kan Amerika niet zonder China. Belangrijk is dat de EU een ietwat socialere kant op lijkt te willen gaan. Er komt weer langzaam beweging. Bij de aanleg van de dodenspoorlijn in door Japan bezet Birma door dwangarbeiders in de Tweede Wereldoorlog werd er ook niet over mensenrechten gesproken. Amerika kan het zich nu eenvoudigweg niet veroorloven. Laat de Nederlandse politiek maar in de eigen prullenbak zoeken of er nog mensenrechten worden geschonden. Een deuk.

Ik ben eens bijna omgekomen bij een verkeersongeluk, een botsing van twee auto's. Terwijl ik er half dood bij lag, kon ik nog net zien hoe de bestuurders de blikshade aan hun auto aan het opnemen waren in het halfduister. Het gaat om de articulatie.

Handelsland of kennisland, Nederland is toch eerder een handelsland, en wat voor kennis doorgaat, is gewoonlijk niets anders dan de energie van onwetendheid, die zo eigen is aan de zogeheten vijfde (ziele)straal, pentagram, van wetenschap waarop evenals België dit land staat al dan niet via de moderne middelen van internet. De vele wetenschappelijke publicaties gaan over en zijn zelf slavernij.

Natuurlijk is het mooi dat wetenschap aandacht krijgt, maar dat zou eigenlijk moeten kunnen plaatsvinden vanuit *onafhankelijke* kunst. Professoren zijn onderworpen aan eenzelfde puntenstelsel waarbinnen de student moet scoren, dus al die publicaties zijn afgedwongen om niet van school gestuurd te worden, de vrije markt, waardoor voor gedegen wetenschap geen plaats of tijd is, en docenten aan hun oren tot een scriptie gedwongen zijn. Ik heb gehoord dat er daardoor een enorme middelmaat is ontstaan om gewoon aan de normen te voldoen, en geen ontslag te krijgen. Deze nooddrufte concurrentie is exact symbolisch voor de energie van onwetendheid. Op de lange duur werd ook alle Nederlandse gesubsidieerde kunst naar het buitenland verhandeld om de depots te schonen. In dat opzicht zou de wetenschap de handel dus moeten dienen. Om je oren. Laten hangen.

Als ik langer dan tien minuten op een en dezelfde plek ben, beginnen de nieuwe regels al op te komen als onkruid. Ik heb ontdekt dat dit overal zo is, omdat mensen niet weten wie ze zijn. Maar in combinatie met een natuurlijke lafheid drukt deze haat

zich uit als onderdrukking in plaats van een regelrechte aanval.  
Als de staat niet zoveel regels had ingesteld die onze vrijheid om te treiteren beperken, zouden mensen mogelijk hun eigen regels maken, en nog erger.  
En dat is wat ze hebben gedaan. Ontbinding.  
Staande ovatie. Zo is die ziekte begonnen.

Er zijn mensen die alwetend zijn, niet omdat ze gierig de hele wereldbibliotheek in hun hersenen hebben opgestapeld, maar omdat ze de hele *wereld* in hun hart hebben gesloten, dus omdat ze, in alle bescheidenheid, een open geest hebben. Die open geest die ze niettemin door hun inspanning zelf tot stand hebben gebracht en die nu beschikbaar is voor ons, is wat de consument in verwarring heeft gebracht die dwangmatig de spirituele erfenis heeft proberen te privatiseren van deze oprichters van onze beschaving, die nu onder ons zijn. Kleine dieven denken dat ze onzichtbaar voor ons zijn, terwijl de lijken om ons liggen opgehoopt door hun gunsten aan ons.

Laten we eens kijken wat er in de wereld in feite aan de hand is; er is geweld van velerlei soort, niet alleen uiterlijk, maar ook in onze relaties. Er zijn oneindig veel nationalistische en religieuze scheidslijnen tussen mensen, iedereen keert zich tegen de ander. Wat doe je als je deze enorme verwarring, deze immense smart, gadeslaat? Is er iemand die je kan zeggen wat je moet doen?

Jiddu Krishnamurti.

Een klein visje wordt soms als lokaas gebruikt om een grote vis te vangen.  
Als je een ezel vooruit probeert te krijgen, gaat hij precies de verkeerde kant op.

De economische en financiële crisis was het resultaat van de krachten van materie (het zogenaamde kwaad) en de actie van hen die daar het meest ontvankelijk voor waren, en die hun voordeel hebben gedefinieerd als een talent, dat vervolgens werd opgedrongen als opvoeding, blind (makend) voor het leidende satanische principe. Nog ziet men ernaar uit te recapituleren, en op hetzelfde pad verder te gaan. Het is allemaal begonnen met kleinigheden, maar er zijn zowel de experts van de dag als de profeten en hun gevolg die hun deelnemend gebrek aan solidariteit van een afstand hebben uitgelegd. De impact van een nieuwe energie heeft de zaken op scherp gezet. Er was geen andere manier om tot zelfkennis te komen dan door een crisis. De troep reflecteert enkel onze innerlijke gedachten en gevoelens. Er was geen andere manier.

Schaamte is: als je mensen nodig hebt, zijn ze er niet, en als je ze niet nodig hebt, proberen ze je te helpen. Zo zien die schaamlippen eruit. Geen houden meer aan. Het constant tegen elkaar aanschuren, de dubbelzinnigheid veroorzaakt irritatie.

De uitvinder van de ultracentrifuge voor de verrijking van uranium hadden we al gesproken. Rond kerncentrales is een verhoogd aantal gevallen van allerlei ziekte gemeten. Leuk. Leukemie.

De valk, Horus, zoon van Osiris en Isis, had als rechteroog zon en linkeroog maan. Er is een nieuwe messias opgestaan. Ik moest net even denken aan dat koffiehuis in Amsterdam waar ze altijd De Telegraaf lezen, geen onsympathiek publiek, maar altijd broeien er problemen, en begint er wel een te kankeren die zich net te goed voelt. Het niveau van het Waterlooplein lag nog net wat hoger, maar dat is alweer uit de mode met alle 'gloss' en 'glass' handig over het grauwe beton getrokken. Bij een plek waar

een buurtjongen (het gaat nu niet over mij, maar ik neem waar) al jarenlang komt, daar werkt dan zo'n wijf, die klaagt plotseling dat er niet netjes gevraagd wordt of je van het toilet gebruik mag maken. "Ook dát nog!" Waarschijnlijk is dat ook hier het geval. Hou ze in de gaten. Orde op zaken. Opstanding. Opgestaan is plaats vergaan.

Groot recht. Voeding is geen alternatief voor seks. Stramien.

Legerstede. Ik vrees het ergste. Het publiek kleurrijke figuur. Informant.

Met kerst kwam er een dakloze bij me langs, die ik kende, Vincent. Hij sliep vaak buiten, en was weggestuurd door kinderen die stenen naar hem hadden gegooid. Ik liet hem alleen om wat te slapen, en ging even naar een katholieke kerk. Er stond toen ik binnenkwam een jesus in een lang wit gewaad te bidden voor de piëta. Een maand later las ik dat Maitreya daar in de buurt was verschenen.

Geen zere schenen. "Wie niet werkt zal niet eten", zei een politicus eens.

Opgedist. "Zonder rechtvaardigheid kan er geen vrijheid zijn", zei Maitreya.

Uit mijn ervaring met karma en reïncarnatie kan ik zeggen hoe verreikend de gevolgen kunnen zijn van de onvriendelijkheid waarin dakloosheid is geworteld.

Snelrecht. Uit je dak. Zonder cultuur kan er geen rechtvaardigheid zijn.

Fascisme heeft niet altijd het heroïsche voorkomen dat het toegedicht wordt, dat is een vorm van zelfgenoegzaamheid, en onderdeel van de routekaart van het fascisme zelf, deze verveling. De politie is gewoon een winkel. Je moet je kennissen niet in hun eentje aanspreken, maar als er een getuige is. In groepsverband begrijpen ze beter dat ze fascist zijn. Ze zullen om zichzelf kunnen lachen. Richtsnoer.

Of het nu het leger is of een veiligheidsdienst of restaurantketen, overal planten ze hetzelfde soort personeel op een eigen structuur die hiermee haar identiteit verliest. Ik kwam Marx van de bibliotheek weer tegen. Hij had 'die vliegende lichten' nu zelf toch ook nog eens gezien, maar dit keer gingen ze van het westen naar het oosten, en was het om twee uur 's nachts. Verstop te appelleren aan het verstand van een vrouw.

Van alle kanten manipulerende om met al het andere op te houden.

Sleutel en slot. Trema. Tijd en ruimte verhouden zich als man en vrouw.

Beeldhouwer Henry Moore legde uit hoe abstract vrouwelijkheid is. Steen.

Erosie. Tijdruimte of ruimte-tijd. Man is logos, vrouw is eros: alles of niets.

Emancipatie, er zijn ongeveer evenveel mannen als vrouwen, oorlog of niet.

Het probleem met vrouwen is dat ze een moeder hebben, trouw ma of trauma.

Iedereen wil zijn zin krijgen. Als mensen hebzuchtig genoeg zijn, gaan ze net zo lang door tot ze hun zin krijgen. Al dan niet vriendelijk of democratisch glimlachend, zijn sommige mensen allesbehalve onschadelijk, die altijd aan een foute beweging doen. Stranden. Ik zie geen verschil meer tussen een school en een groenteboer of slagerij, een schoonheidssalon of een strandtent. Gestroomlijnd. Maar aan flarden gesneden.

Op een nader moment zal werk een heel andere dimensie krijgen. Het automatisme zal verdwijnen. Werk wordt geleidelijk overgenomen door computers, en vrije tijd zal dus steeds belangrijker worden. Nu wordt deze ontwikkeling tegengehouden door de financiële markt, waardoor mensen juist dat soort zaken als werk zien dat hun het uit handen moet nemen. Zo zag ik op de buis een programma waarin carrièrevrouwen uitlegden of ze een kind wilden, dat is laagopgeleid werk. Maar worden ze gedwongen om dat aan te nemen? Nee, integendeel. In koeienletters.

Hans Mommaas, professor vrijetijdswetenschappen, waarschuwt voor de valkuil om het marktdenken in de politiek toe te passen en beleid af te stemmen op wat kiezers volgens bepaalde modellen willen. Stemming. Waar één hond plast, plassen er meer. Tijd en vrije tijd. De gelijkenis van de talenten in de Bijbel wordt te letterlijk opgevat. Bezitsdrang. De betekenis van ieder woord kan omgedraaid worden.

Maak van je hart geen moordkuil.

De betekenis van een talent is:

1. een hoeveelheid geld.
2. een kwaliteit.

Een jongen had een tweede moeder, overleden en herboren bij haar dochter. Er is een verschil tussen ambitie als een innerlijke drang zijn om vooruit te komen, die bij ieder kind is ingeboren, en concurrentie met haar vergelijkende stress en frustratie. Als woede wordt bevorderd als een beleid, betekent dit gewoonlijk meer stress, die onze concentratie beperkt. Maar eerlijke, niet-gemanipuleerde woede te midden van de angstige en onderdrukkende gevolgen van concurrentie kan opluchten en onze creatieve energie losmaken.

Er is vaak een discrepantie tussen de feiten en de emotie die eraan toegekend wordt. Zo verliezen feiten hun betekenis, dat is inflatie. Is het een eer om tot de meerderheid te horen? Dat is nooit zo geweest, en nu nog het allerm minst.

Er is een gesprek als mensen elkaar niet al te persoonlijk onderuit proberen te halen. En er is achterdocht, die is ook te begrijpen, maar heeft een achterliggend patroon en een traditie, en is vaak min of meer onbewust, en komt juist bovendien voort doordat er een gesprek is, dat zie je al in een gezin. Veel mensen bouwen hele carrières op uit één enkel misverstand. Als je al in een café komt, en er zitten maar tien mensen, dan hebben die ieder zeker tien verschillende strijdige belangen en daaraan gekoppelde groepen waarmee ze dagelijks rekening moeten houden, en die ze om zich heen meedragen. Al deze mentale compartimenten gaan zich vermenigvuldigen in zo'n ruimte, en je krijgt dan de grootste chaos, tenzij je bewust zoekt naar consensus, en die is soms nog een hele rekensom. Dus om overeenstemming te krijgen, verlaten mensen zich of op oppervlakkigheid of op de essentie. Het maatschappelijk debat is ermee te vergelijken. Levendige belangstelling. Ze weten niet zo waar ze aan toe zijn.

Oppervlakkigheid is eigenlijk een te complimenteuze aanduiding voor grove mentale luiheid en eigenwaan, die men meent te moeten verhullen door bijvoorbeeld af te geven op werklozen en dergelijke. De media vullen die innerlijke leegte doorgaans met verdere vooroordelen op tot en met en voorbij het slagveld. Boter bij de vis.

Het nieuws is wat tekortgeschoten. En Benjamin Creme heeft met de organisatie van Share aangaande een wereldwijd beeld geschetst van meesters en hun onbeperkte krachten, om de scepsis te compenseren van de media die hij nodig had, naar simpele mensen toe zoals ik die hij later afwees voor het marchanderen met die meesters, en die daarvoor dus de prijs betaald hebben met bankroet of een fysieke handicap voor het leven of iets dergelijks. Was dat de deal? En hangen die onbeperkte krachten hiervan af? Of was het andersom zo dat de valstrik die ze voelden de media sceptisch heeft gemaakt, in navolging van de scepsis werk te stimuleren uit ontkenning, de zogenaamde uitdaging, de eer? Ik ben dus te saai. Eerbied. Doe maar een bod. Iedereen wordt vermoord. Eerbiedwaardig. Maar door wie.

Zelfs een onsterfelijk iemand zou sterven. Niemand sterft een natuurlijke dood.

De manier hoe mensen met dieren omgaan is wat sentimenteel. De vergelijking met slaven en vrouwen is hierin significant. Hebben de afstammelingen van vrouwen en slaven de geschiedenis dan nooit bestudeerd, of daaruit begrepen dat zij gedwongen zijn deel te nemen net zoals iedereen, of zijn zij de eeuwige martelaar met als enige handelswaar het thema discriminatie, nu van dieren? Slacht en vertroeteling zijn uitdrukking van dezelfde eigenwaan die sommige soorten eigen is, die zich naar de medemens ook wel uitdrukt als achterdocht, achterbaksheid, achterlijkheid of haat.

De familie Bush is van oorsprong Nederlands. President George Bush van Amerika was sluw op kortzichtigheid, zo sluw als de aankoop van Nieuw-Amsterdam was van de indianen door de Nederlanders voor een 'appel' (en een ei), de Big Apple, de verboden vrucht. New York werd na 9/11 weer opnieuw uitverkocht. Onverteerbaar.

Uit niets komt niets voort. Ik ben het daar helemaal niet mee eens. Maar er is gefluisterd dat Brits premier Tony Blair naar een lezing van Benjamin Creme is geweest. Mijn verontschuldigen dus als er iemand is beledigd. We werkten al samen om de oorlog aan de terreur op een hoger niveau te krijgen. Met de lafbek.

Er zijn vier natuurrijken met een verschillende trap van ontwikkeling: het rijk van de mineralen, de planten, de dieren en de mensen. De mens is het vierde, en daarom is het getal vier van belang. Reconstructie. Het seizoen. Wisselen.

De aarde wordt gevoed door kosmische energieën, die de mens doorgeeft aan de lagere natuurrijken, en de mens ontleent hier zingeving aan, dat hij niet geïsoleerd staat in de schepping. Het bewustzijn van stenen, planten en dieren zou meer geïsoleerd zijn van het onze dan het onze van het hunne.

Overtreffende trap van de drie. De ziel is de synthese van de vier. Rijken. Reiken.

De mens is wellicht het meest in staat tot lijden, niet alleen vanwege de aard van het vierkant (het kruis), maar omdat hij in zijn bewustzijn van de wetten van de natuur is afgedwaald, en het verband kwijt is met de andere natuurrijken. Trap er niet in.

Het vijfde rijk, dat van de ziel, komt voort uit het vierde. Het vijfde rijk is even realistisch voor ons als wij dat zijn voor bijvoorbeeld planten of dieren, en het is even realistisch voor zichzelf, als wij dat voor elkaar zijn, als gegeven, want de mens is niet buitengewoon realistisch. Als hij zichzelf namelijk als soort vernietigt, zal hij gewoon elders doorbestaan op een veel pijnlijker manier. Dat is de wet van actie en reactie.

Laten we daar niet te kortzichtig en te sentimenteel over doen. Een recht.

Veel mensen die al te ver zijn gegaan, zijn daarnaast al verloren. En sommigen daarvan zijn onze leiders, die ons trachten op te voeden. Aan het aanrecht.

Omdat die optie buitengewoon sterk voor ons allemaal tegelijk opdoemde, zijn Maitreya en de meesters van wijsheid, die volledig zielebewust zijn, onder ons. Ze vereenzelvigen de hele aarde. Aardig. Ze hielpen ons tegen onze onontwikkelde wil. Onze devotie. Ze zijn ook teruggekomen naar de wereld van alledag de catastrofe te helpen vermijden van de herhaling van een wereldoorlog. Een sterk verhaal.

IJzersterk. En trawanten. Maar ze zijn daar nu al de enigen die nog over zijn.

Landen of bedrijven die op hulpbronnen zitten die een mondiale erfenis zijn van miljoenen jaren, hebben niet zomaar het recht om die uit te buiten of te putten uit een kortzichtig eigenbelang. Dat is ook voor hen zelfmoord, en iedereen is minder door dat element geraakt, ware het niet dat ze veel anderen, zo niet iedereen, naar de afgrond zullen hebben getrokken voor hun eigen onvermijdelijke einde aanbreekt. De

slachting van mens en dier houdt onderling verband en is onderdeel van een mondiaal belang om de hulpbronnen van de planeet te delen, hetgeen plaatselijke gemeenschappen minder afhankelijk en agressief zal maken. Als aan de voorwaarden is voldaan, kunnen deze redelijk gesanctioneerd worden. Op je punt staan.

Laat eens wat van je horen. We kregen het maar mooi voor elkaar.

Appetijtelijk. Een Zweedse sociologe zei dat de vrouw de man probeert te isoleren. Komedies zijn door mannen uitgevonden, net zoals erotisch dat is. Mannen kunnen zichzelf bespotten om het gebrek aan humor in vrouwen te compenseren. Vrouwen bespotten mannen om hun eigen gebrek hieraan te compenseren. Maar ze hoeven er niets voor te doen om dwaas te zijn, ze hoeven alleen maar lachen te verplichten om zichzelf grappig te vinden. Zo is het ook gegaan. Waar ik niet zo over kan beslissen, is hoe mensen mij inschatten op mijn leeftijd. Dat is dus het enige wat ze doen.

De oorlog aan de drugs en de terreur: als we geen drugs meer nemen, zien we geen terreur. Economische recessie: moeten vrouwen niet terug naar de keuken? Terug? Om een richting te hebben, moet je een oorsprong en een doel hebben. Alle drie zijn afwezig. De recessie is daarvoor enkel een verontschuldiging. Kastelein. Zandkasteel.

Openbaring vermeldt vier paarden: wit, rood, zwart en vaal. Van stal gehaald. Hoewel een sterke cartoon, zijn de paarden, die verovering, geweld, honger en dood voorstellen, in werkelijkheid (met hun ruiters) symbolen, het zogenaamde hoofdkruis in de astrologie, van Steenbok (wit, midhemel, de boog van de ruiter is geleend van de Boogschutter, hem werd een kroon gegeven), Ram (rood, ascendant, hem werd een zwaard gegeven), Weegschaal (zwart, descendant, met weegschaal) en Kreeft (vaal, imum coeli, de onderwereld, of het middernachtspunt – de vale kleur komt van de maan – hem werd macht gegeven over het vierde deel der aarde).

"Kom en zie! En ik zag een zwart paard, en die daarop zat, had een weegschaal in zijn hand. En er kwam een stem uit het midden van de vier levende wezens, die zei: 'Een maatje tarwe voor een dagloon, en drie maatjes gerst voor een dagloon; en beschadig de olie en de wijn niet.'"

Het zwarte paard verwijst naar honger, mogelijk door de oorlog. Voedsel is schaars, luxeartikelen zoals olie en wijn zijn voorradig.

Na wat journalisten en de media uit angst hebben laten liggen, is het niet verbazend dat media te koop staan. De lezer is ook al niet erg revolutionair, geen nieuws, gierig wel, als een hond die bijt in een gevende hand. Het bijgeloof: van de hand in de tand.

Loslippig. Knauwend en snauwend. Mondialiseren. Binnensmonds. Zum Kotzen.

"Niet wat de mond ingaat vervuult de mens, maar wat de mond uitgaat", zei Jezus. Vrijheid van meningsuiting staat niet op zichzelf. Zij heeft overal mee te maken, dus ook met het dagelijks leven dat veel mensen niet begrijpen. In het Westen ziet men vrijheid van meningsuiting vooral als een papieren zaak, omdat hier, anders dan in bijvoorbeeld de oude talen als het Sanskriet, de gesproken taal meer is beïnvloed door of voortgekomen uit de geschreven taal dan andersom. Men ziet datgene wat geschreven is als maatstaf voor de waarheid. Daarom hadden de Egyptenaren hiërogliefen. Een dia is een beeld. Het hoogste woord. En een dialect is een beeldtaal. Iedere klank heeft een betekenis en schept, volgens de Indiër. Dat is een wetenschap, van de mantra (klank), japa genaamd. Bij de kladden. In het begin was het Woord.



Vrijheid van meningsuiting bestaat pas als het te laat is. Het gebrek aan vrijheid van meningsuiting is in wezen de weerstand van de materie op het uitdrukken van de ziel. De enige vrije meningsuiting die nog telt, is een hamburger eten. Nu zijn uitgever en schrijver getrouwd, en het boek gaat over hun probleem, we zien zo de samenzwering. Roman: zodra je weet te leven, is het einde. De klad zit erin. Hoe schrijf je een boek. Een goede tip is om te allen tijde een klein notitieboekje bij je te hebben, ik ga soms naar een café waar gepraat wordt, en soms willen ze mijn notities zien, ik kreeg er al ruzie over, hoewel ze geen wijs konden uit wat ik opgeschreven had, het was precies wat ze gezegd hadden. Notoir. In klad. Boeken zijn soms beter voor dan na te lezen. Als de boekenkast omvalt, en je de boeken lukraak weer terug in de kast zet, krijg je een beeld hoe zoveel boeken tot stand gekomen zijn waarin we lezen: "Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen en/of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever." Beeldende taal ... Onverholen. Diaken.

Babysitten. Een bijzonder hygiënische maatregel van de Europese Unie was dat in de Pyreneeën kadavers van vee moesten worden verbrand, en niet meer door de boeren mochten worden achtergelaten voor de aasgieren, die zich toen op zoek naar voedsel over heel Europa begonnen te verspreiden en, hongerig, hier en daar nog een baby uit een kinderwagen zouden stelen. De vale gier was al eerder bijna uitgestorven. Soms hebben we iets dergelijks met mensen, maar die realiseren zich dat niet. Verworpen.

A man's got to know his limitations.

Clint Eastwood.

Zo las ik het op de toiletdeur van een café.

Tijdrekken. Ethos. Pathos. Man is ja. Vrouw is nee. Ruzie zoeken. Altijd dreiging, is seksuologie. Een vrouw wordt geil als een man nee zegt. Als nog jonge vrouwen een tijdje met elkaar omgaan, zullen ze tegelijkertijd menstrueren, maar dat is nog geen samen delen. Het te pakken hebben. En bij de pakken neerzitten. Smaak te pakken.

I refuse to join any club that would have me as a member.

Groucho Marx.

Economische factoren moeten in dienst staan van sociale en niet andersom. Communisme – hamer en sikkel – kon overeind blijven door elementen van kapitalisme, maar ging toch ten onder, kapitalisme door elementen van communisme, maar gaat ten onder doordat het is doorgedraaid. De nood aan de man.

Share schreef dat er in de heel nabije toekomst een grote, heldere ster in de lucht zal verschijnen, die voor iedereen over de hele wereld zichtbaar zal zijn. Nu denk ik als er miljoenen sterren zijn, en deze ster een wonder zou zijn van Maitreya, het plagiaat is.

Ik hoorde van een kaartclub die haar naam had ontleend aan een frase die eerder al door een beroepskomediant gebruikt was. De komediant stapte naar de rechter, en de naam werd verboden op basis van copyright. Op een scheet zat al auteursrecht, dame. Ze wou, het is welletjes. Ik kan daar nauwelijks om lachen. Daarom is er open source.

Ik wil niet vervelen, maar er is ook zoiets als de akasha, waarin alle feiten en kennis van de wereld (helderziend) kunnen worden waargenomen door een meester, of door zijn bewustzijn. Als je een kijkje neemt in deze bibliotheek, is bijna niemand ter wereld nog authentiek. Jaarwisseling. Valsspeler. Alle pijlen verschoten, op één na.

Maat was de Egyptische godin van de orde. Wollige taal.  
De maatschappij, ook wel *maat-schapij*: schapen op maat.  
De maat is vol. Bokken bestijgen de berg alleen. Bergrede.  
Weet. Bidden bij het eten bevestigt dat iedereen moet eten.  
"Ik sluit mijn ogen om te kunnen zien", zei Paul Gauguin.  
Vincent van Gogh sneed in zijn oor. Delen. Oreer. Ik zwijg.

Ik ben aan het einde van het jaar geboren, en ik zou een Boogschutter zijn. En Boogschutters houden niet van conventies. De sterren neigen wel, maar ze dwingen niet. Dus de grote feestdagen zijn sinterklaasdag, mijn verjaardag, kerst en Nieuwjaar. Ik zie geen enkel verschil. Non-dualisme. Het absolute. Kwikzilver. Op leven en dood. Tussenbeide. Een rel. Alles is relatief. In oppositie had ik dan als ascendant Tweelingen, ik ben in dubio. Een dubbel teken zou de zon zijn in het teken van de ascendant. Boogschutter is retoriek, Tweelingen zijn de dialectiek, bot en scherp. Als je de vrienden van een Tweeling bij elkaar brengt, heb je de twijfel. Het voordeel van de twijfel. Spelenderwijs. Tot op het bot verdeeld. Als je bevooroordeelde partijen verzoent, heb je ze zelf als vijand. Ruzie. Ik was in Am-ster-dam. Je ster gaat weer stralen, stond er in de bibliotheek. In december zag ik bijna iedere avond vroeg een heldere ster in de zuidwestelijke hemel, heel mooi, vanuit een bepaalde open ruimte in de stad waar ik was. Er waren geen andere sterren te zien om die tijd. Enkele mensen vertelden me dat de ster ook hun was opgevallen, en iemand zei me dat zij Venus was, de ochtendster of de avondster, de alfa en de omega. Dit was misschien geen wonder, maar er is een punt. Ook was er een maansikkel voor een tijdje, ernaast. Een aantal Arabische landen heeft een ster en een wassende maan in zijn vlag. In de sterren geschreven. Ik werd herinnerd aan het schilderij De sterrennacht van Vincent van Gogh.

Pijl en boog zijn het symbool van intuïtie en verruiming van bewustzijn, evenzeer als de snavel van de vogel en zijn uitgespannen vleugels dat zijn. Plotsklaps. Absolutie. Ontspanning. De vogel is gevlogen. Vrijdenker. Geluksvogel. Ook lichaam, ziel en geest kunnen gezien worden in de pijl-en-boog. Als het lichaam de boog zelf is, is de ziel de draad en de geest de pijl. Of concentratie, contemplatie, meditatie: de spanning van de draad is de concentratie, de boog is het bewustzijn en de pijl is de intuïtie. Scherpschutter, span en richt, maar loslaten is het belangrijkste om de kern te raken. De boog is de ruimte, de pijl is de tijd. Meditatie is loslaten, boogschutter. De enige die kan weten wie je bent, ben je zelf: stroom van bewustzijn. Niet mis. Als ik iemand tien jaar lang uit probeer te leggen hoe, laat staan wie, ik ben, is dat volstrekt futiel. Maar als iemand weet wat ik ben, zo zij het, de teerling is geworpen. Als ik tien minuten tevreden met mezelf ben, en iedereen op me afkomt om me aan de hand van tal van objectieve details uit te leggen hoe mijn hele leven eruitziet, en heeft gezien, en zal zien, is dat de lafheid van wie zichzelf niet kennen, en misschien wel de zuigkracht van wie dat wel doen. Ik heb een soos opgericht. *Trace*. Associatie. Teer, uitgeteerd. Midden in de roos. Het juiste woord op de juiste tijd, nemen alsdan. Tracé. Ik ben gecensureerd. Maar ik zie er ook uit alsof ik er niet helemaal bij kan.

Afgezworen. Iemand vertelde me dat er een stukje uit zijn hersenen is gehaald. Hij is wetenschapper. Censuur is ook maar een mening. Van de bovenste plank.

De taler was in de middeleeuwen een munt in Europa. In het dal (Tal) in de Alpen werd namelijk handel tussen het noorden en het zuiden van Europa gedreven, en ontstond een muntsoort waarnaar aannemelijk zowel de taler als de daalder als de dollar is vernoemd. Ik ga ervan uit dat de Nederlandse *taal* hier ook vandaan komt. Munitie. Naar de filistijnen. En de Taliban. Woord, en beeld, wederwoord.

De bedilals doen me niet goed snik. Aplomb. De laatste loodjes wegen het zwaarst. Er zijn er die aan de universiteit gestudeerd hebben en loodgieter geworden zijn, en daar tevreden in zijn, maar onder dit soort noodmaatregelen heb ik alleen maar een volk zien ontstaan van ongeïnteresseerde zombies. Dus laat je niet uit het lood slaan.

Geachte dames en heren, van Venus en van Mars.  
Hoe een koe een haas vangt. Het zo zien te draaien.  
De dood is een afstudeerrichting. Schrik zit er al in.  
Van eten krijg je honger, van honger nog geen eten.

Wat bij vrouwen vooral lastig is, is dat anarchisme, de absolute zekerheid die je hebt van een soort logica zo kernachtig mogelijk van de kern af te wijken en er dan van uit te gaan dat je voor schut staat. Schutfiguur. Gelijk geven. Achtergrond verloochenen.

De man heeft zes ingangen, de vrouw zeven; met een zevende ademt ze astrale lucht. De vrouw is innemend, de man is uitgevend. En maar tegenvoeren. Vorm en inhoud. Vermogen. Alles omdraaien en je krijgt gelijk. Kans grijpen. Navoeren. Heet welkom.

Inboorlingen dachten dat hun ziel gestolen wordt als je een foto van ze maakt. Een toerist is een dief. De politie gaat nu niet op vakantie maar heeft ook een ziel nodig.

Het is een goed idee om ambtenaren in schone auto's te laten rijden. Inderdaad, hierin kan de staat het voortouw nemen. Dit zal een goede stimulans zijn voor de duurzame industrie. De kleur van de auto hoeft trouwens niet per se groen te zijn, maar misschien is dat zelfs wel een goede reclame. Deze reclame mag. Politieauto's hebben ook allang geen mooie kleur, blauw was beter. De VVD sprak weleens over meer blauw op straat, meer groen is beter, het kleurenspectrum mag hier verschuiven naar turkoois. Een positief voorbeeld is vele malen beter dan een negatieve controle, zoals die van de milieupolitie. En als er echt iets aan het milieu gedaan wordt, moet het economisch voordeel herkend worden. Aan het begin van de eerste ambtstermijn van George Bush was er in de kranten al een voorlichtingscampagne van tal van wetenschappers en politici in die richting. Daarom is dit plan ook geschikt tegen de economische crisis. Groen mag niet een voorwendsel zijn voor egaliseren van de menselijke soort of voor emancipatie, en dat iedereen dezelfde kleur of sekse zou moeten hebben. Er is al te veel verwarring. Hoewel Mars rood is, zijn marsmannetjes groen. Dat laatste wordt meestal letterlijk opgevat maar was figuurlijk bedoeld. Eindelijk begrijpt iemand dat. Van Mars hebben ze al zoveel moeite gedaan om onze planeet schoon te krijgen. En ze krijgen daar geen enkel honorarium voor, ook niet van de Nederlandse staat. Want in die ufo's zitten geen toeristen, en ook geen terroristen. Ufo's zouden nooit zo geavanceerd zijn, en naar andere planeten kunnen vliegen, als er geen groene technologie gebruikt was. Of dacht u soms dat ufo's op aardgas rijden? De stille kracht. Ze schieten als paddenstoelen uit de grond.

Bevlieging. In de rondte. Ja, best wel graag. Vrijgevochten. Schoonfamilie. Een soldaat is een ambtenaar in uniform, en volgens de VVD moet een ambtenaar een schone auto rijden. De luchtmacht moet dus volgens alle logica op schone energie vliegen. Daar kan ik me wel in vinden. Kosmopoliet. De aarde, Jupiter, Venus, Mars en ander planeten zijn uitdrukkingen van het zonnestelsel, een *logos*. Evolutie, het gevolg van dienst, bepaalt het niveau van mogelijke communicatie tussen planeten en hun inwoners, die niet zozeer afhangt van fysieke afstand. Een vestiging van McDonald's in de ruimte is geen compensatie voor honger op aarde. Het onbekende is overal, het is in ieder geval veel dichterbij.

Recht op vrije meningsuiting berust op het feit dat alle mensen gelijk zijn, dat wil zeggen zo plat als een dubbeltje. Dus hoe platter je jezelf uitdrukt, hoe meer (recht van) spreken: democratie. Hoe meer gelijk ze zijn, hoe meer gelijk ze willen hebben. Luister. Ze vertrouwen je hun ellende toe, leggen een verbinding met je, en gaan jou troosten omdat je verondersteld net iets onder hen staat. Concurrentie. Als iedereen een trauma heeft, valt er niet veel te zeggen. Dat is namelijk altijd veel te beledigend. Zo hoor ik dat de gehandicapte geen rechten heeft, hij leeft maar op de samenleving. Waarmee uw eigen schijnbare gezondheid, als privilege, opnieuw bezien zal worden.

De naam Aten klinkt door in Athene. Zonneklaar. De feiten verdoezeld. Als een gelovige me slaat, word ik geen atheïst, maar wordt hij een leugenaar. Aton (Aten of Atom) was de Egyptische zonnegod, het atoom is de microkosmos. Er zijn afwisselende vormen van geweld, fysiek en emotioneel, afhankelijk van de tijd. De tijd heeft altijd een grote rol gespeeld in religie en wiskunde. Wiskunde is wellicht begonnen met de studie van de tijd, om een volgorde vast te leggen. Niets is meetbaar zonder meter. Het oneindige is verondersteld dat waar altijd iets buiten te plaatsen is.

Wat me opvalt, is de schijnbare desinteresse van een aantal mensen uit de derde wereld voor waar ze vandaan komen. Voor zoete koek aangenomen. Dat koekhappen is wel een vernedering. Karwei. Bijten en ontbijten. Maitreya, die begaan is met de derde wereld, maar die telkenmale zijn verschijning uitstelt, terwijl er een 'verwachting' moet zijn, doet daar in zekere zin ook aan mee: je bent net een hond die gespannen voor het karretje van iemand achter een vandaaruit bestuurde worst aanloopt, terwijl je het zelf trekt. Je trekt het niet.

Het gaat er niet alleen om *waarvan* je leeft, maar *waarvoor* je leeft. Maar dat werd niet op school geleerd. Werk moet dus ruim gezien worden. Je kunt niet worden wat je niet bent. Het hangt vaak af van toevalligheden. Een slechte eigenschap is vaak verbonden aan een goede, haal je de eerste weg, dan haal je de tweede weg, en zo ook met ervaring. Je kunt niet tegelijk volzaam zijn en oorspronkelijk. Of wel?

Oorlog: de verzoeking in de woestijn. De tropische regenwouden zuchten. Jezus liep over het water. Hij kon niet zwemmen, en het water kwam tot zijn enkels. Zelfs als een burgerrecht staat vrije meningsuiting niet helemaal op zich. Voordat zij een recht was, begrepen mensen dat, en werden ze sneller kwaad. Toen vrijheid van meningsuiting een grondwettelijk recht werd, werd zij ook marginaler. Daarom is zij mest, dierlijke uitwerpselen, al dan niet met stro vermengd, gebruikt om het land vruchtbaar te maken.

Heb je weleens een democratisch schilderij gezien, of een dirigent een orkest democratisch zien dirigeren? De regie in handen, de spelers staan al op straat.

In de opera Die Zauberflöte van Mozart zoekt prins Tamino voor de Koningin van de Nacht, Astrifammante, haar dochter Pamina, die door de priester van de zon Sarastro gevangen wordt gehouden. Dan blijkt Astrifammante Sarastro om te willen brengen, dat wil zeggen het licht te doven. Tamino moet onderweg een zwijgplicht doorstaan, vuur en water, om Sarastro te bereiken, wat hem lukt door de toverfluit. Tamino's reisgezel, de vogelvanger Papageno, symboliseert al zoekend naar zijn vrouwelijke wederhelft, het te pas en te onpas gebruik van de taal, van de idioot, waar de neofiet mee te maken heeft. Fluitend door het leven. Heilige dwaas, kan niet door de beugel.

Er zijn geen onafhankelijke, technische, neutrale of objectieve elementen die de economie beheersen. Dit is wat mensen moeten demonstreren: zichzelf, en dat ze geen onafhankelijke, technische, neutrale of objectieve elementen zijn.

De lift: wie zichzelf verhoogt zal vernederd worden, en wie zichzelf vernedert zal verhoogd worden. Zonder recht is er geen vrijheid. Zonder cultuur is er geen recht.

In de zomer staat de gevangenis vaak wat leeg, in de winter laten daklozen zich vastzetten om binnen te zijn en niet te verkleumen of te verhongeren. Sommige zwervers overnachten op de luchthaven ofzo, ze moeten wel rechtop zitten als ze slapen. Als ze gaan liggen, worden ze gearresteerd. Ze hebben vaak last van de bloedcirculatie in hun benen, maar iemand vertelde dat hij niet meer door de dokter geholpen wordt, als hij niet liggend gaat slapen. Met het verkeerde been opstaan? In Amsterdam mogen zwervers niet meer in de binnenstad slapen. Daarom zijn er twee metalen beugels dwars over de straatbankjes gemaakt, zodat ze niet kunnen gaan liggen. Toch, het tocht. Ze hebben de aftocht geblazen, op een doodlopende weg. Soms worden daklozen direct naar een uitzetcentrum overgebracht, om het land uitgezet te worden. En daar ontdekken ze dan dat ze met gewone autochtonen te maken hebben, en worden ze weer terug op straat gezet. Op het verkeerde been. Iemand werd na een paar keer veroordeeld te zijn voor diefstal van wat voeding, gewaarschuwd dat hij de volgende keer twee jaar cel krijgt. Hij was gewond aan zijn been, maar kon niet voor een dokter betalen. Onkosten van een beveiligingsbeambte zijn hoger dan diefstal. Ze weten niets beters te verzinnen. En hiermee is de kous af. Hij zit. Het blijft droog. Er is morgen geen bewolking. Hij ziet er geen been meer in.

Hebbes. De computer is gebaseerd op en reikt ons aan het kortetermijngeheugen. Duurzaamheid is ons langetermijngeheugen, tenzij we liever niet herinnerd worden wie we kwijtgeraakt zijn. Men zoekt wat men telkens heeft afgewezen. Stangen. Torso. Het enige effect dat reclame op mij had, is dat ik niet meer naar de winkel ga, torsen. Vrije wil is van belang, ook bij kinderen. Maar de vrijheid om te eten en te drinken wat je wilt is wel verdronken in het overaanbod van rotzooi. Ook het voedsel is inderdaad al jaren gecorrumpeerd door het minderwaardigheidscomplex van de Nederlander die zich schaamt iets te eten wat niet rijmt op bikini. Dat wordt je ondergang. Bij zwaarlijvigheid spelen ook psychische elementen een rol. Juist de lichtzinnigheid van de reclame is dus vaak misleidend. In Amerika werd het aanbod van een bepaald soort brood een manier tot integratie van de verschillende etnische groepen. Kruimels. Taart. Ook in Nederland speelt dit een rol. Maar hier zijn er veel meer gezondere soorten brood. Drank om van de honger af te komen, om te komen.

We weten overigens niet of verbieden van snoepreclame voor kinderen veel zin heeft, want les één van de reclame-industrie is dat de mensen – met een kinderlijke inslag – altijd willen zijn wat ze zelf niet zijn. En alleen daarop wordt gespeculeerd. Kinderen identificeren zich dus met volwassenen en andersom. Op die wijze heb ik door Share International de neiging mezelf af en toe te zien als de mahatma KH. Niemand is dus wie hij lijkt te zijn. Vetzucht heeft van het begin af aan te maken met bewustzijn, niet dat ik erken dat er verschillende mensentypen zijn. Terminologie. Vet. Binnenvetter? Waar het eigenlijk om gaat is het langetermijngeheugen. Welvaart, ziekte en welzijn.

Ik wil niet mythologiseren, ik heb het noodzakelijk al vaak over mezelf, maar ik heb wonderlijke dingen meegemaakt, en daarover te spreken schept meestal nog grotere onduidelijkheid over wie ik ben. Maar een dag voor Koninginnedag kwam ik Anton weer eens tegen die me heeft beweerd occult begaafd te zijn. Hij vertelde nu dat zijn moeder de volgende dag jarig was, dus op de verjaardag van wijlen Juliana, en dat dit de eerste keer was dat hij niet naar zijn moeder zou gaan op Koninginnedag. Hij begon gewoon een vriendelijk gesprek, maar begon toen te speculeren of ik nog steeds op dezelfde plek woon, waar ik hem vanzelf nooit van heb verteld, en ik zei dat ik te veel trauma's heb met de bemoeizucht van de medeburger, waar hij me weer aan herinnerde, om mijn laatste beetje privacy op te geven. Opgeilen. Vlotte babbel. Hij begon me dus te bespotten ten overstaan van nieuwsgierig wordende klanten. Ik heb hem ernstig gewaarschuwd dat inbreuk op mijn vrije wil, en een dergelijke speculatieve nieuwsgierigheid is dat, vooral als iemand beweert occult begaafd te zijn, grote catastrofes heeft teweeggebracht, en dat er nu weer een is verzekerd, en dat hij en niet ik daarvoor de verantwoordelijkheid zou dragen, door de brutaliteit tegen me, uitgespeeld aan een aantal toehoorders waar hij zo een amicale verbinding, zeg maar een amoureuze verhouding, mee aanging. Rode loper. Het is niet mijn karma. Radio. Als ik ergens aan denk, gebeurt het al per ongeluk, ook wat de ander via mijn aura als een soort luidspreker in de ether uitvergroott. Over wie ik denk te zijn moet ik me dus behoedzaam uitdrukken. Geen leger kan er iets aan doen. Het is kosmisch. Antenne. De koningin kwam met de schrik vrij, maar op Koninginnedag was er tijdens een rijtoer met haar familie een aanslag op haar, waarbij verschillende mensen uit het publiek hun leven verloren. Formule. Doe maar gewoon, dan doe je al gek genoeg. Ik gaf waarschijnlijk de oorzaak al aan hoe de eenzame man die op Koninginnedag met zijn auto op de koninklijke familie inreed, geflipt is. Geert Wilders hield met zijn Partij voor de Vrijheid ook al niet van de koningin. Daarnaast zijn mensen zoals aan het koningshuis vaak ingewijden, met een zekere graad van mentale polarisatie, daar zijn ze mee geboren, waar democratisch geëmotioneerde mensen niet tegen kunnen. Of was de zelfmoordactie bedoeld als een reclamestunt? Misschien wilde de man wel bij de film. Met hem meerdere doden, maar de koningin bleef ongedeerd. Een negen. Er is een toenemend aantal psychopaten in het land, zowel binnen als buiten het staatsapparaat. Dat wordt alleen maar erger door verscherpte regelgeving, die vaak aan de bron ligt. Er is te veel ongelijkheid en stress. Amsterdam is nu wat minder eenzaam als trendsetter. Daar vloeken ze je zomaar uit het niets uit op straat. Pas werd ik nog in mijn gezicht gespogen door een wildvreemde, tot enig ongenoegen. Grand prix.

De trotse autobezitter die op Koninginnedag een demonstratie gaf van zijn nieuwe merkartikel, werkte dus tot voor kort bij een veiligheidsdienst. Zo zien trouwens veel mensen eruit die ergens mee inzitten. Het bevestigt wat ik al eerder heb uitgelegd dat al die controle pure negatieve energie veroorzaakt. Op de universiteit moet je met een pasje binnen, omdat ik hier eens zo graag studeerde maar niet gelijk de informatie kreeg die ik zocht. Hij had zich wel voorbereid. Als je kennis wilt, moet je nu eenmaal

subjectief veranderen om die te kunnen zien, dan maakt die kennis je onafhankelijk. En dat ziet de slaaf als verraad door zijn broeder. Maar de antwoorden komen dan vanzelf dichterbij. Meldkamer. Er is inmiddels wel grof misbruik van me gemaakt.

We hadden het over obsessie met grammatica, de vorm, en over de taalfascisten, de neurotische betweters waardoor de koningin bijna werd vermoord, waarvoor ik heb gewaarschuwd te midden van gepensioneerd schoolmeesters, waarvan de toekomst walgt vanwege *de reden waarom*, en waarom geen weldenkend mens nog Nederlands kan of wil spreken. Iedere leerling begrijpt waarom Van Dale van top tot teen bedekt was met zweren. Niemand wil besmet raken. En dat Van Dale Nederlands *kende*, daar bedoel ik mee dat hij *kon* lezen, spreken was niet zijn passie. Vastgepind. Daarom was hij zo geobsedeerd met de spelling. Recht of plicht. Ook hij had geen hoop. Toernooi. Uw hoop is vals. Zonder servet. Je tenen met je vieze vingers opeten. Hoogstandje.

Ik bedoel het niet onsympathiek, maar kunnen is actief, kennen is passief. Je kunt dus een taal actief of passief beheersen, zoals met alles. Maar het onderwijs is alleen geïnteresseerd in het passief beheersen van het Nederlands. Daarom *kennen* veel studenten wel Nederlands, maar *kunnen* het niet. Nederlands *kunnen* is namelijk geen goed Nederlands. Toch is niemand geïnteresseerd of iemand zijn werk *kent*, maar of hij het *kan*. Maar waarom *doet* iedereen mij trouwens, hebben ze geen eigen ik? Voor mij zijn kennen en kunnen (en doen) hetzelfde, daar kan maar niemand bij.

Als kind was ik bevriend met een jongen waar ik weleens thuis over de vloer kwam. Op een gegeven moment kwam ik daar echter niet meer, en hoorde ik dat hij en zijn vader plotseling vlak na elkaar waren overleden. Toen ik er al niet meer woonde, en jaren later in de buurt van ons dorp kwam, plukte ik ergens in een veld bloemen, die ik gaf aan een meisje die hen ook goed had gekend en daar nog wel woonde. Omdat het er nogal veel waren, heb ik op weg daarnaartoe ook twee bossen daarvan op hun graf gelegd. De volgende dag was het meisje zelf dood. En niemand weet hoe. Dezelfde week lag ze op dezelfde begraafplaats. In de lage landen.

Totem. Slavernij is een besmettelijke ziekte. Afstotelijk.  
De slaaf is een ziekteverspreider, vooral als er geld inzit.  
Pal. De meeste wildplassers gaan naar het toilet. Pispaal.

Wie zichzelf niet kan beheersen omdat het eigen gevoel te goor is, beheerst de ander in die mate. Het systeem is dus sadisme. Wie zelf niet vooruitkomt, dwingt de ander.

Laken. Lakens. Laks. Lakei. Onwetendheid is het stigma van de slaaf. Kei.  
Veel mensen zijn niet alleen slaaf, maar ze klagen als ze geen slaaf mogen zijn.  
Ik kan nooit met zekerheid zeggen of de dames lachen of huilen of woedend zijn.  
Kapsalon. Kapsones. Studenten worden steeds meer omringd door kampbewakers, om nog niet te spreken van de kapo. Kapotje. Je kapot. Vergis je niet. In de grimas.  
Luisteren, vrijheid van expressie de vrucht, is censuur beloning van de doofstomme.  
Exploitatie: de student met voor zijn eigen opleiding tot slaaf betalen. Tamelijk tam.  
Een verschil tussen de christelijke en de niet-christelijke school was hoe er op de niet-christelijke school seks werd onderwezen. Opgetut. Bijziend, verziend, niet doorzien.  
Eerst gaan ze je populair doen, en dat gaat meestal over kanker, en even later liggen ze met je vrouw in bed. Niet moeilijk doen. Ze zijn vaak nog gekker dan ze eruitzien.  
Het is wel besmettelijk. Opgeleid nuttig te zijn voor de staat, is het niet voor zichzelf.

Tafel en bed. Beweerd werd dat er een nieuwe wereldreligie zou ontstaan. En er is al voetbal. Want velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren.

Los van het technische aspect, kan voorlichting ook bij volwassenen de realisatie helpen dat seks een element is om het mensenras in stand te houden, en in lichamen te voorzien voor inkomende zielen. Er zijn al lichamen met weinig ziel ten gevolge van de onwetendheid gerelateerd aan seks. Het inkomen, ik kan er niet inkomen. Wablief.

Daarnaast zijn er allerlei hysterici, kille wijven, die bijvoorbeeld één koperkleurig ras willen (mengen). Hitler had een rasideaal, anderen hebben weer een ander, maar het komt op hetzelfde neer. Heulen. Je hoort het goed. Iedere dag hetzelfde in je bed.

Hoewel Hitler een massamoordenaar was, werd hij democratisch tot leider gekozen.

De mahatma's zeggen dat een schilderij soms de emanaties van de maker draagt. Ik weet niet hoever dat gaat. Maar sommige mensen hebben een destructieve neiging naar kunst. Ik heb dat ondervonden. Zelfs als je gewoon wat schildert, zien ze je al als een Hitler, als een gevaar voor de wereldvrede; hij schilderde aanvankelijk. Zo ben ik hem voor het eerst wat beter gaan begrijpen. Daarom werd de Pax Cultura opgericht. Toch prefereer ik een Churchill, de premier van Groot-Brittannië, leider van het vrije Westen, de geallieerden in de Tweede Wereldoorlog tegen nazi-Duitsland, schilderde. De omgeving ziet er af en toe wel fascistischer uit dan Hitler in zijn stoutste dromen voor had kunnen stellen. En buitenlanders hebben even hard de toon helpen zetten.

Gelukkige mensen zijn van een zo zeldzaam hoog gehalte dat ze wel geen geld nodig zullen hebben. Is dat wat erachter zit? Niemand was tegen president Sarkozy, maar geen Fransman zag hem zitten, en met een toegenomen kloof tussen arm en rijk; ze schaamden zich kapot, de armen zijn altijd het gelukkigst, zei men wel, een gezin uit Bretagne was redelijk welgesteld, het waren geen daklozen. Snor. Pa maakte zo een verticaal gebaar langs zijn bovenlip, alsof hij iets duidelijk wilde maken. Sardonisch. Maar laten we niet negatief zijn over iedere nuttige gedachte die ons toevalt. Waardeoordeel. Neem de benen. Armen en benen. Je valt of staat ermee.

Als er geen enkele economische toekomst bestaat, wordt het belangrijk om vooral heel erg gelukkig te zijn. Men veronderstelt dat er nooit meer een Franse revolutie zal komen, zolang men gelukkig is. In Frankrijk waren de meeste mensen dus erg blij dat er zo iemand kon bestaan als Sarkozy, iedere dag werd er geheid weer gelachen. Daar hebben ze in Frankrijk geen dure opleiding voor nodig. Mijn broer ging altijd graag op vakantie naar Frankrijk. Daar hebben de mensen niet van die familiecomplexen die ze moeten compenseren met geld. Iedereen begrijpt dat. Zo zag ik bijvoorbeeld vanochtend nog een meisje met een lolly dat moest lachen naar haar moeder. Dat zijn de dingen waar het over gaat. Daaraan moeten we een voorbeeld nemen, in plaats van altijd maar te klagen over ons bankroet, geen lolletje. Met de Franse slag. Kwinkslag.

Maar nu even serieus, moet de overheid bij welvaartsmetingen rekening houden met geluk? Ik weet niet of er meetapparatuur bestaat die fijngevoelig genoeg is. Het thema geluk moet wel uit links-extremistische hoek komen. Zelf ben ik voor het CDA, zo had ik een jaar of vier geleden eens een aanval van geluk: de psychiater zei dat het niet zo ernstig was, opname was niet nodig; je kunt er via de huisarts al goede medicijnen voor krijgen. Denken in de wortel, als stam en als afgeleide, bijwerking.



Dus als het toch weer niet anders kan, weet ik van fascistten dat ze verbazend weinig humor hebben. Inzake de concentratiekampen, waar veel mensen nogal gruwelijk omkwamen, er zwerven daar verbazend weinig zielen rond, van overledenen, omdat ze begrijpelijk niet zeer gehecht waren aan hun omgeving. Maar het lijkt er wel op of de Joden de exclusieve rechten hebben verworven op fascisme. Want als je eens een grappig verhaal hebt, dan word je gehanteerd, al is het met een holocaust, om maar dezelfde status van onwetendheid te behouden. En het begon net gezellig te worden. Je moet primitief genoeg zijn om bevattelijk te zijn voor een zekere eigenwaan, maar de feiten zijn bekend. Sinds die bekend zijn, ben ik zo begunstigd overal verbannen.

Intensieve veehouderij. Ook als kind, bezocht ik eens een familie die een legbatterij had voor kippen. Er waren nog meer kinderen, en we mochten boven op zolder in het huis spelen, waar ze een elektrische speelgoedtrein met rails hadden. Ik vond hier ook wat pornoboekjes. De combinatie van al die faciliteiten intrigeerde me toen al. Ik was ook eens op fietsvakantie in de Ardennen met een vriend, er is daar hard gevochten in de Eerste en de Tweede Wereldoorlog, we waren al vlak bij de Duitse grens en langs de weg zagen we een heel groot zwijn, een indrukwekkend dier. Nepotisme. Op de rails. Rails die elkaar niet raken. We stapten af. Kippenvel? Juist. Ik wilde een rustpauze hebben, en gebruikte het varken als voorwendsel, en deed alsof ik in zijn bestaan was geïnteresseerd en even nader kennis moest maken. Mijn vriend was een groter sportman, die veel langer kon fietsen, dan ik. Maar ik slaagde erin hem te interesseren, zodat ik even uit kon rusten. We raakten samen onder de indruk van het tamelijk vriendelijke mannetje en speculeerden over zijn karma en zijn identiteit, en hoe het varken had kunnen worden. Want we geloofden allebei in reïncarnatie, en we konden duidelijk zijn militaire uniform visualiseren, speciaal de pet, met embleem. Mijn vriend was gekleurd, en was nog gevoeliger over fascisme dan ik, en ik vertelde hem dat sinds we niet ver van de gevechtlinie in de Tweede Wereldoorlog waren, en niet al te ver van Duitsland, het varken waarschijnlijk een nazi was geweest. Een modewoord. Hij gelooft hier nog steeds in. Jan met de pet. Gezegd is dat varkens mediamieke dieren zijn die gebruikt kunnen worden om telepathisch contact te leggen met de doden, toegift. Spreekbuis. Hoen. Pluimvee. Megalomaan. We overnachtten in de buurt, en ik had een uitzonderlijke droom. Aan een beek. Niet benijdenswaard. Indelen in hokjes is simpeler. Om af te sluiten. Juist. De meester zegt evenwel dat dieren nu niet in mensen kunnen incarneren.

We houden er in het Westen van alles langs rechte lijnen uit te tekenen. Britten hebben de hele wereld uitgetekend langs liefst rechte lijnen, en zo zijn vele naties ontstaan. Groot-Brittannië kon dat voor zichzelf niet; het was een eiland. Indonesië bestaat uit duizenden eilanden, net zoals misschien de islam. Vernieuwing in de islam kwam uit het flegmatische Oosten, net zoals voor het christendom.

Het is niet gemakkelijk om democratische kunst te maken, maar je kunt erover denken. De gemeenschap zou een kunststuk kunnen maken, misschien met een artdirector. Neem kunstschilder Benjamin Creme die om die reden Share opstelde met een groep mensen; je hebt nooit iemand zien schilderen. Toch was er een zeker groepsbewustzijn bij de verschillende leden van de gemeenschap aanwezig. Het is belangrijk dat groepsbewustzijn niet al te theoretisch wordt. Pret. Interpretatie.

Er is gezegd dat sinds de Koude Oorlog voorbij is, het kwaad erachter een nieuwe baarmoeder heeft gevonden: commercialisatie door marktkrachten, die veel chaos heeft veroorzaakt. Niet te erg verheffend. Bode en bond, ontboden en ontbonden.

Ik kende een typisch, klein en charmant postkantoor met een winkel in een dorpje. Het werd gerund door een gezin, met twee dochters en een zoon, die allemaal af en toe in de winkel werkten. Ze woonden ernaast. Het postkantoor als staatsinstelling vertrok in een proces van privatisering in de meeste kleinere plaatsen volledig, maar dit was het eerste. Het verhaal is bizar, omdat de moeder van het gezin samen met haar zoon vertrok en met hem ging samenwonen. Ze kwam niet onbeschaafd over. Koddig. De man bleef achter, en begon elders een nieuw leven. Postbode. Opdoffer. Duivenmelker. Ik heb eens postduiven gehad. Niet onder iemands duiven schieten. Doordat veel postkantoren verdwenen nadat elke communicatie al uit het straatbeeld was verdwenen, en we in bezet gebied omringd werden door steeds meer criminelen, werd aldus ieder contact met de buitenwereld afgesloten: een algehele vervreemding. Hermetisch.

Vincent van Gogh schilderde; niemand luisterde. Van zijn vele zelfportretten weten we dat Vincent vaak een baard droeg. In "Zelfportret met verbonden oor" zien we dat hij geen baard draagt. Die was net afgeschoren. Hij sneed zich waarschijnlijk in zijn oor toen hij zich probeerde te scheren. Van over zijn graf: wie een oor heeft, die hore. Of snij het af. Innerlijke stem. Moed. Wil. Naar behoren. Laat je geen oor aannaaien. Toch ligt de symboliek van Van Gogh veeleer in zijn liefde voor mens en natuur op niet-consumptieve persoonlijke wijze, en in zijn armoede, en minder in zijn oren. Maar als er zoveel mensen zijn die consumerende onpersoonlijk krankzinnig zijn, kan hij alleen commercieel uitgebuit worden voor zijn krankzinnigheid. En ze hebben nog gelijk ook in het vlakke landschap van de waan. De zaaier. Armoedzaaiër. Behoorlijk. Van Gogh was een pijproker. Ongehoord. Hij maakte er een eind aan. Ongeoorloofd. Ik bedoel dit niet cynisch, maar de meest bijzondere herinnering aan mijn vroegere stamcafé was toch wel de lijkverbranding van mijn kroegbaas, waar ik bij was met het hele café. Ik had een of ander gesprek met die mensen. Vroeger kraaiden de hanen, nu gapen ze, zei de dove. Doofpot. Oproerkraaiër, oorzaak en oordeel, scheer je weg. Het was zomer. Die avond sprak ik een Ier die zijn halve leven in de gevangenis had gezeten. Zijn paard was gestolen toen hij nog zo goed als minderjarig geweest moet zijn, en hij raakte in een gevecht verwickeld om het paard, waarbij de dief het leven liet. Hij had muziek gestudeerd in de gevangenis en hij speelde wat balladen. Het is leuk een Van Gogh te vinden, maar leuker een schilderij te maken, wat je niet kunt doen als je niet zo leeft, als jezelf. En dat is onmogelijk als je er een wilt vinden. Voor het geld. Ceci n'est pas une pipe. Nooit van z'n leven. Tafelmanieren.

Stan, een echte Engelsman, die al jaren zomer en winter iedere nacht buiten in een tent in de natuur slaapt, had inmiddels de ster van Bethlehem gezien, zei hij eens. Evolutionisten hebben zo gelijk dat we van de dieren afstammen als dat we uit een moeder geboren zijn. We hebben onze fysieke lichaam aan de dieren te danken, en verder terug zelfs aan planten en mineralen op dezelfde manier als een moeder haar kinderen met de borst heeft gevoed van de voeding die ze zelf heeft gehad. Charles Darwin heeft onze ontwikkeling uit het dier geanalyseerd, maar hij wist nog niet genoeg van de dualiteit van geest en materie in de natuur, die ten grondslag ligt aan seks. Aantrekking en afstoting. Materie is slechts de vrouwelijke kant van de natuur, en is dan ook als woord afgeleid van mater (moeder). Niet aan dovemansoren gezegd.

Wordt het belang van borstvoeding overdreven? Ik stam zelf niet van de apen af. In een dierentuin waar pasgeboren welpen of tijgerjongen soms door de moeder worden verstoten, hebben de oppassers geprobeerd die met de fles groot te brengen, wat bijna nooit lukte, ze stierven. De mens staat te ver van die dieren af. Maar bij nader inzien

hebben de oppassers apen gebruikt om de jongen met een fles te voeden, en dat lukte wel. Op een foto zag je hoe een aap breed lachend een welp met de fles voedde. Apetrots sloeg hij zich op de borst.

Een aap in een dierentuin, een mannetje, had zich aangeleerd stukken steen van een muur in de gracht rond zijn kooi af te brokkelen die hij verzamelde om de bezoekers pas later mee te bekogelen, met voorbedachten rade dus, en hij mikte en gooide raak ook, en hij werd er steeds beter in. Let wel, hij verzamelde de stenen speciaal voor de volgende dag, en in de winter als de dierentuin dicht was en er geen bezoekers waren, deed hij het niet. De volgende zomer ging hij gewoon verder met zijn taak. De aap, die zijn werptechniek had verfijnd, normaal onderhands, hield zijn ammunitie achter de hand. Steen voor steen. Onverzettelijk, zo is de chimpansee gecastreerd. Backhand?

Sigmund Freud zei dat woede de bron is van cultuur. Daar is alle reden toe. De opwarming van de aarde is nu omgekeerd evenredig aan die van de ziel.

Vanwege mijn uiterlijk ben ik de eerste die gezien werd als een terrorist. Politie heeft een instinctieve affiniteit niet zozeer met mensen die eruitzien als terrorist, maar die het zijn. Zolang ze een stropdas of kostuum dragen zoals zijzelf, is alles in orde. Dat is oorzaak en gevolg: karma. Het gaat je niet in de koude kleren zitten. Heet ijs koud? Het passen en meten gaat je niet altijd even goed af. Het kwam ons wel duur te staan. Natuurlijk wordt de politie opgeleid om niet al te racistisch te zijn of te discrimineren.

Een tijdje schreef ik eens gedichten in een internetcafé bij me in de buurt, en ik zat dan gewoonlijk naast een stel mannen die aan de terreurgroep Al Qaida gerelateerd waren, zo ontdekte ik later. De politie kwam me hier regelmatig controleren. Ik was verdacht. Die mannen werden nooit lastiggevallen. Pas later las ik dus de poëzie van hun leider Osama bin Laden. Ze wilden niet hem opsluiten, maar mij, realiseerde ik, zoals met mijn leer is gebeurd, en waarom er terrorisme en oorlog aan terreur zijn. Geen toegangsprijs. Zelf-realisatie is niet alleen gratis, maar volledig onbetaalbaar.

Denk aan de onderdanigheid waarmee zo'n stom wijf, een asielzoeker, je aanspreekt als je haar een paar cent geeft als je uit het toilet komt. En ze doet nog alsof ze je een compliment geeft ook, de toiletjuffrouw. Ik weet nooit of ik van tevoren of achteraf moet betalen om dat gevoel te vermijden. Van tevoren is misschien toch verstandiger. Rendez-vous. Het verknoeien. Een bastaard. Bezig type, bezig. Ik ga over mijn nek.

Tien jaar in de hatelijke aura wonen van een terrorist die altijd wordt geëxcuseerd, nee gecompimenteerd, door de burens, die zelf altijd hypocriet zijn, is erger dan een terreuraanslag. Natuurlijk zien zij die in de slechte uitstralingen delen, deze niet als een bedreiging (voor henzelf). De burens kunnen wel een wereld van verschil maken.

De suspense van gecorrumpeerde energie is een vreselijke ziekte waar zelfs varkens ziek van worden. Zij is altijd bedekt onder een deken van liefde. Het resultaat kan in al onze relaties gezien worden. De trots van een terrorist op onze sekseverandering is geweldig.

Als je in Nederland de twintig bent gepasseerd, word je al geholpen met oversteken door een allochtoon ofzo, die zo voorbeeldig is opgevoed dat je haren er grijs van zijn. Afgrijzen. En kijk uit voor die vrachtwagen. Er is niets anders te doen.

Een feministe zei dat als gevangeniscondities te zwaar zijn voor kwetsbare vrouwen, ze dat zeker zijn voor de mannen voor wie ze zijn ontworpen. Ik voeg daaraan toe dat vrouwen veel meer gewend zijn aan en beter uitgerust op een gevangenisomgeving dan mannen dat zijn, die een zekere vrijheid hiervan nodig hebben om niet tot misdaad te vervallen. En alles buiten de gevangenis is een misdaad.

Een onbewuste misdaad maakt haar erger een bijzaak, en een vorm van verachting. Wie de vrijheden tot stand heeft gebracht waarmee iedereen marchandeert, kreeg de gunst om zijn mond open te doen, met korting, in de marge. En daar vechten mensen zich dood voor in de woestijn, omdat ik voor de eer heb bedankt. Ze dachten dat ik ze tegen zou spreken. Sommige boeken waren mooier voor ik ze las dan daarna. Van Dale. Boekweit. Boekenwurm en boekenworm. Naam en toenaam. Roeping. Het Van Dale Groot woordenboek van de Nederlandse taal pleit voor rust in de Nederlandse spelling. Er zitten te veel ezelsoren in. Het puntje van je tong afbijten. Obsessie met de spelling is een soort van neuspeuteren, of gepeuter aan een wond.

OM is een oerklank, een mantra, bestaande uit een klinker en een medeklinker. Omnivoer. Ompraten. Een punt achter gezet. Je haalt me de woorden uit de mond. Recht van spreken: een roepende in de woestijn. Dat is precies waar ik ze hebben wil. Woest en onverwoestbaar. Hoegenaamd. Spreken is zilver, zwijgen is goud, zwoegen.

Ja en amen. In het begin was er het geluid. Nee maar. Neem haar. Vrije meningsuiting: ik spreek tegen mezelf. Met andere woorden: ik mag mezelf tegenspreken. Kortaf. En je mocht niet protesteren als je in de stront geduwd werd. Luisteren is niet tegenspreken. Taalunie: taal is de unie. Aspect. Spuit elf. Drie plus vier is zeven. De zevende straal, de ceremonie.

Ritueel. Haag. Hagedis. Krekel. Salamander. Rampenplan. Stappen. Wildplassen: to pee or not to pee. Homo sapiens non in ventum urinat. Ceremoniemeester. Kreek. Een wijs man plast niet tegen de wind in. Antiseptisch. Tant pis. Een boete. Elfen. Als kind had ik een buurvrouw met een prachtige bloementuin. Surplus. Wandel heette ze. Ik wandel wel, maar dat maakt me nog geen wandelende Jood. Te elfder ure. Piste. Prototype. Doorzetten. Na elfen. Aanspraak. In de wind slaan. Zonder blikken of blozen. Ik stond op springen. Lingerie. Ze zullen versteld staan.

Mystiek: misschien trekt de mist op. Weten uit welke hoek de wind waait. Plasma. Wat vandaag een waarheid is, is morgen een leugen. Bagger, gabber. Wederwaardigheden dagelijkse gang. We zijn er al. Charme, vriend of vijand, meid of mijden. De spreker past zich aan de luisteraar aan, en zegt niets. Met een kapmes door de jungle: muziekte is nog geen muziek. Welke instrumenten je ook mag bespelen, cultuur blijft subjectief. Het klonk als muziek in mijn oren. Niet om het een of ander. Tweelingen. Castor is sterfelijk, Pollux onsterfelijk. Als Castor sterft, is Pollux ontroostbaar.

Als iedereen dezelfde taal sprak, zou men er te gemakkelijk van uitgaan elkaar te begrijpen, terwijl dat niet het geval is. Dus vrijheid van meningsuiting: niemand luistert. De mening is de schaduwkant, die een vrouw opdringt, van een principe. Uitgesproken man en vrouw. Leven en in leven laten. Steken en in de steek laten.

Zittend rijk. Ik ben niemand, sta op en wandel. Zegje doen: niet erg breed gehad.

Er is het verhaal van apen op een eiland die een truc aangeleerd wordt, en plotseling kunnen apen op een ander eiland zonder met de eerste groep fysiek contact te hebben gehad dezelfde truc. Maar wie voor een dubbeltje geboren is, wordt nooit een kwartje. Op het verkeerde paard gewed. Testament. Hoogdravend. De bereden politie, kous af.

Gokken. Schud de beurs. Ik was in Schuddebeurs. En de beurs was beurs. Gekken. Het weer verweer. Hindernis. Economie is een non-lineair systeem. De mensen met het grote geld gaan vrolijk door vanachter hun muren, de banken, terwijl armoede de massa bedreigt, en verdere studie van klimaatverandering heeft aangetoond dat we al veel verder van huis waren dan gedacht. Over het paard getild.

Je hebt ontdekt dat je wordt gechanteerd op voedsel, misschien is dat een laatste toevlucht voor een duivel die je uit inductie weet dat bestaat, vooral als men iets te vertellen heeft. Wat voor een andere naam zullen we bedenken? Meerdere mensen hielden er zo van me te haten, dat ze automatisch de duivel zijn gaan volgen. Zelfs tamelijk onschuldige groepen deden hieraan mee toen ik binnenkwam. Affront. Ze kwamen er niet meer van af. Want geen politiek systeem heeft een antwoord op de problemen die ze zelf hebben veroorzaakt. Het speet je. Verknocht. Ziel verkocht.

Kort en bondig, onderkomen opperste staat van beroering: wreed. Honkvast. Gekkenwerk. In 2009 is de openbare bibliotheek van Amsterdam negentig jaar. De huidige tijd is de basis voor de toekomstige duizenden jaren die gaan komen. Iedere beslissing, achteloos genomen of niet, telt vele malen sterker dan ooit. Ieder individu telt mee. Spreek mij dus niet met meneer aan, want dat ben ik niet en ben ik nooit geweest, en zal ik ook niet zijn. Van de tongriem gesneden. Weer aan het werk?

Iedere taal heeft d'r eigen klank. Ik vond altijd Engels aantrekkelijk. Renesse. René. Rex, Romeo, Rudolf kan ik niet goed uitspreken. Zo ben ik nu eenmaal. Daarnaast is het Engels net zoals dialecten meer vloeiend, het Zeeuws, waar affiniteit mee bestaat vanwege de klank, en dat heeft weer te maken met de eilandcultuur. Het Nederlands is meer als een blokkendoos die je in elkaar moet zetten. Bovendien vind ik het plezierig als mensen *je* tegen je zeggen. En anders praat ik helemaal *niet* met ze. Er is maar één kans. En als ik afstand neem, dan is het voorgoed. Misschien ga ik nog wel naar de winkel, maar alleen al onder de suggestie van dwang of chantage accepteer ik geen sympathie, die bestaat niet. De Engelse taal is onder een andere straal tot stand gekomen dan het Nederlands, en is meer beweeglijk, meer mercuriaal. Engeland en Amerika en de Engelse taal worden beheerst door het teken Tweelingen, dat staat voor tweeledigheid maar ook voor communicatie. Een gewaarschuwd man telt voor twee. Groot-Brittannië heeft Tweelingen als ziel. Niet verplicht. Zelfstrijd. Op een gegeven moment had ik een tekst (van mezelf) die ik uit het Engels in het Nederlands had vertaald, maar ik wist niet of ergens nou een komma of niet moest staan (in het Engels is een spaarzaam gebruik van komma's meer ingeburgerd). Ik stap een café binnen en vraag het aan de barjuffrouw, en die zegt dat ik het aan die dame moet vragen die net binnenkwam en die daarboven woonde. Ze was vertaalster. Ze legde uit dat het allebei kon, maar dat hoe ik het eerst wilde moderner is. Maar er waren vrienden die op haar wachtten, en ze hadden het over een of ander boek dat iemand bij zich had van Lord Byron, De omzwervingen van jonker Harold. De wereld is klein, ondanks alle omzwervingen. Even goede vrienden, een komma is een bijzonder leesteken. Beschermengel.

Een groot voordeel van het Engels is dat er geen mannelijk en vrouwelijk bestaan, naast enige marginale voorkeur. In het Nederlands zijn mannelijke en vrouwelijke zelfstandige naamwoorden weliswaar niet aan het lidwoord te onderscheiden, maar ze bestaan wel. Deze halfslachtige gebruiksaanwijzing is symbolisch. Als persoonlijk of als bezittelijk voornaamwoord zijn mannelijk en vrouwelijk nog wel van elkaar te onderscheiden, maar alleen in de derde persoon enkelvoud, dus als je over iemand praat. Als man zijnde. Is een stoel vrouwelijk? Nee toch? Je van het. Een goudmijn. Vrouwen vinden net zoals in het theater een slechte recensie meestal beter dan geen. Johan Cruijff staat bekend als iemand die het Nederlands ingrijpend heeft beïnvloed.

Daar ik langere tijd op dezelfde plek woonde, in een groep, en de anderen geregeld vertrokken, heb ik enig inzicht in menselijke verhoudingen. Telkens als er iemand wegging, kwam er op dezelfde plek een ander wonen die echter verbazend veel leek op degene die zojuist was vertrokken. Er was geen voorkeur, er was geen bewuste selectie, ze kenden elkaar niet, de volgende werd automatisch van een wachtlijst ingevoegd, lukraak dus. En toch bestond er een helder patroon dat voor niemand zichtbaar was dan voor mij. En iedereen dacht dat ik geen identiteit had dat ik op dezelfde gang bleef. Ik had twaalf burens, een microkosmos. Mijn postcode was KH. De sleet kwam erin; de bewoners waren altijd aan het verbouwen om uniek te zijn. Ik had een oude agenda waaruit ik adressen overzette in een nieuwe, en legde vijf namen opzij van vrienden die ik al jaren niet meer had gezien, en waaraan ik zoal twijfelde of het nog zin had ze in een agenda te zetten als ik ze toch nooit meer zag. Ik kwam ze alle vijf afzonderlijk nog diezelfde dag tegen, en zonder overleg. Vitten. Ik ken veel mensen die op dezelfde dag jarig zijn, meestal twee of drie man, of meer.

Ik kijk weleens in het taaladvies, zoals u ziet. Want weleens schrijf je vast als één woord, en niet als 'wel eens', in de betekenis van af en toe. Het laatste probleem dat ik uitgevorst heb, ging over wanneer je het betrekkelijk voornaamwoord 'dat' of 'wat' gebruikt. Ik zeg soms 'wat' met betrekking tot een lijdend voorwerp en gebruik 'dat' met betrekking tot het onderwerp. Het juiste gebruik van 'dat' is niet altijd erg goed verwoord, toch is te begrijpen dat 'dat' als *zelfstandig* aanwijzend voornaamwoord soms in plaats van het betrekkelijk voornaamwoord 'die' verwijst naar het 'gegeven dat', of de actie, zojuist vermeld, en niet naar een zelfstandig naamwoord.

In het Engels wordt na een bijvoeglijke bijzin meestal geen komma gezet, zoals in het Nederlands. Dan is het: "Het laatste probleem dat ik uitgevorst heb (geen komma) ging over wanneer je 'dat' of 'wat' gebruikt." Steekspel met woorden.

Van Dale was een Zeeuw. En toch kende hij Nederlands.

Op school wordt soms niet veel aandacht besteed aan grammatica.

*Het* is onzijdig als lidwoord van bepaaldheid bij een onderwerp, maar als daar bezit aan is verbonden, in het bezittelijk voornaamwoord, niet aan het meisje, mannelijk. Het meisje had haar dag. Ze wilden mij ook al gebruiken ten koste van mijn lichaam. Het lichaam had zijn licht. Leraren zijn nog veel bezig met mannelijk en vrouwelijk. Licht en lichaam. Jonker Harold is geïllustreerd.

Meesterwerk. Werken die werkwoorden trouwens wel echt?

Het is interessant dat de enige taal in het Westen waarin dingen niet officieel mannelijk of vrouwelijk zijn het Engels is. De sekse van dingen heeft de dingen van seks tot stand gebracht. Een freudiaanse vergissing zou moeten uitwijzen wie of wat. Zo vraagt men zich af of de Vikingen al voor Columbus in Amerika waren, terwijl er eeuwen later nog (roodharige) indianen zijn die zich aan ons voorstellen als Magnus, een toenmalige koning van Zweden. Goed onder woorden gebracht.

Ze hebben zich vermengd. Misschien zijn ze daarom ook langer.

Indianenverhalen. Voor de eerlijke vinder. Daveren.

Er waren zondag tienduizend bezoekers in de bibliotheek, op dat vlak. Begeven.

In ruil voor Spaanse les maakte ik een portret van een student uit Madrid. Toen het klaar was en droog, en ik er in een kantine mee zat te wachten op het model, zag ik op een tafel een krant liggen met op de voorpagina een portret dat hier heel erg op leek. Toen ik beter keek, las ik dat het van Columbus was, en het nog maar pas in Amerika was gevonden. Op eenzelfde manier werd ik me eens bewust van een pas gevonden portret van Shakespeare, gemaakt, las ik, door iemand uit zijn theatergezelschap.

We mogen de politie die ons arresteert vragen om legitimatie. Die gaf ze niet. Een goeie vondst is uit de lucht komen vallen. In beslag genomen. Sluwe vos.

Op dezelfde manier als gevangenen een boek lezen in de gevangenis, raakte ik geïnteresseerd in poëzie op school, zo'n hekel had ik eraan. Ik bedoel, ik had een hekel aan school én gedichten. Vooral liefdesgedichten maken me neurotisch, een overblijfsel van dit trauma. Daarom probeer ik hier daadwerkelijk verandering in te brengen. Ik kwam eens een chemicus tegen die voor een grote bierbrouwer werkte in Duitsland, en vroeg hem wat het beste bier is. Ik probeerde hem niet alleen te vleien met hem niet gelijk mijn eigen interesses op te dringen, maar ik wilde ook iets leren. Hij vertelde me dus dat het goedkoopste, gratis, bier het best is. Ik dacht dat hij een grapje maakte, dus herformuleerde ik mezelf, maar hij hield vol. Dus ik begreep zijn punt. Recht zo die gaat. Een fluitje van een cent. Het is niet alles goud wat er blinkt.

Dichters zijn zwervers. Het beste moet nog komen. Het allerbeste.

Het is natuurlijk om thuis te zijn, maar dat is niet mogelijk in een planetair vakantieoord, waar alleen thuislozen, in lichaam en geest, worden toegestaan. Integratie: doordat domme mensen scherpzinnigheid ervaren als agressie, raken scherpzinnige mensen afgestompt, en worden ze aangevallen. De stompzinnigheid.

Castor en Pollux: in de tussentijd van twee sessies dat er een portret werd van me werd gemaakt, vond de schilder een harde ruwe steen en een teddybeer op straat.

Toen ik op vakantie ging, kreeg ik een ingeving dat ik een tekening van Maitreya die ik had gemaakt weg moest geven aan een vrouw waar ik oppervlakkig iets van afwist. Ze woonde nogal ver weg, in Buenos Aires.

Net nadat ik die ingeving had, zag ik op straat een Arabisch uitziende man in een lang wit gewaad met een tulband op zijn hoofd, eenling, met een tweeling, twee zwart-wit geklede meisjes met een rokje, met identiek hetzelfde uiterlijk, van een jaar of vier, aan elke hand één. Twee zielen, één gedachte. Ik heb de tekening verstuurd.

Later vertelde de vrouw, Zuni, me dat ze ten tijde van Jezus had geleefd. En ze had een droomvisioen gehad dat ze met een kruik bij een bron was waar hij water nam. Ik zag een analogie met het sterrenbeeld Tweelingen en Waterman, de waterdrager. Die eerste was er ooit met de terroristische aanslag op de Twin Towers in New York. Lotje en haar vrienden huilden in café Scharrebier. Evelien ging ook dood, en Edith, de eigenares, leerde de klant me, met twee kinderen, had zo een nieuwe, haar vriend. Ik werd er weer uitgezet, en ook uit café De Druif. En daar kreeg de eigenares kanker.

Arthur Conan Doyle, auteur van verhalen over de detective Sherlock Holmes, schreef ook over spiritualisme. Rond negentienhonderd schreef hij *De oorlog in Zuid-Afrika: oorzaken en verloop*, een pamflet dat in veel talen werd vertaald.

Hij verdedigde hierin de Britse politiek in Zuid-Afrika, de ontwikkeling van concentratiekampen, en geloofde dat het hierom was dat hij werd geridderd. Naast het pamflet schreef hij een uitgebreider boek over de Boerenoorlog.

Ik geloof in Sherlock Holmes, en geheel in zijn traditie heb ik een onderzoek verricht naar concentratiekampen en hun nawerking, zoals apartheid.

Later werd deze reflex, de rassenscheiding, wat verzacht door Benjamin Creme, die het einde van de apartheid voorzag, en bezweert zelf geen Edinburger te zijn zoals Conan Doyle.

De Society for Psychical Research verwoestte de reputatie van Madame Blavatsky met de Mahatmabrieven die zij had ontvangen, maar verondersteld zelf had geschreven, terwijl ik ze waarschijnlijk vervalst heb. Conan Doyle was een vroege volgeling van Blavatsky. Ik vraag me wel af wat voor burens Blavatsky allemaal niet heeft gehad.

Geen Jip en Janneke. In het verschiets. Leraar leerling, het antwoord is de vraag.

Ik hoorde eens van bepaalde mensen die in het oude Rome als toeschouwer aanwezig waren bij christenen die in de arena voor de leeuwen waren gegooid enzovoort, dat ze vreselijk karma hadden. Ik weet niet of het klopt. Klopjacht. Geen kleinburger.

Interim. Bij jullie is er ook nog karma waarvan je op vakantie bent. Opruiend.

Rat. Rationalisatie van angst is een controle. Bourgeois?

Rataplan. Soms spreek ik een dichter. Robbertje vechten. Strijdbijl begraven. Viriel. Bij voorkeur staat hij als hij tegen me praat, en vooral als hij het over meditatie heeft, rukt hij langzaam op, zodat, als ik niet in kringetjes draai, hij over me heen zou lopen, of ik zou alleen maar recht achteruit moeten gaan. Capituleren. Het zou niet poëtisch zijn om vrouwen te noemen. Surveillance. Leuren. Opfleuren. Oppleuren.

Je moet ook nooit je vrouw om je mening vragen. Spreken is luisteren.

Op persoonlijke titel. Persoon betekent masker. Geen stem in het kapittel.

Ik weet niet zeker of poëzie en academische kringen elkaar niet wederzijds uitsluiten, en of poëzie in zo'n omgeving kan overleven. Leuren. Mascara. Maar moddergooien.

Mijn indruk is soms dat de media bang zijn dat er zonder hun speciale preoccupatie geen nieuws meer is. Ezel. Wezenloos. In wezen wezel. Iedere kritiek is weggewuifd.

De maskers op het carnaval van Venetië zijn een symbool van vrijheid: anonimiteit.

Gemeen schap. In het reine gekomen. Hallo. Ben ik in beeld? Reglement.

Nee. Inwijding is wij in alle dingen. De volgende dag ben je alles vergeten.

Toen een kind betrappt werd op kattenkwaad, werd het voor het eerst beleefd.

Verdachtmaking. Het zei u. Tegen het lijf gelopen. Ik heb me laten zien. Zoethouden.

Je sprak de kleindochter van destijds de eigenaar van de Argentijnse krant La Nación over de relatie tussen politiek en pers. Ontvoeringen leken een inleiding te zijn van de junta. De pers speelt in sociaal-cultureel en historisch perspectief in het algemeen een symbolische rol. Depersonaliseren. Pianospelen? Bloed aan uw handen, nee, dat is zo.

Moeten en ont-moeten: iedereen wil respect, niemand heeft het.

Ontmoedigen. Je ontwaart, je kunt ernaar fluiten. Dag, mijn eer.

Ik mocht nooit mee op schoolreisjes. Maar waarom zit je anders op een school?

Carlos Marcos, leider van de Maya, de rebellerende zapatisten in Chiapas, Mexico, zelf geen indiaan, zei toen hij zijn studie afrondde zoiets als: "Voor de rest van mijn leven zal ik alles bestrijden waar jullie voor staan." We leven te veel met de tijd door



al die examens. En daar kom je al niet makkelijk van af. Ik ben dus nooit geslaagd. Vlak voor het afgebroken werd, liep ik per toeval eens langs een oud lyceum waarop ik zat. Ik heb iets met die ruïnes. Het was verlaten, het gras schoot hoog op uit het schoolplein. In de lach. Zonder te weten was ik altijd al helderziend. Het werd nog onpersoonlijker. Voelen en voorvoelen. Ik stond altijd wat moeilijk op, en ik ga moeilijk slapen; ik ben doorgegaan waaraan ik begon. Zelf, vertrouwen. Nog steeds ben ik bezig op dezelfde manier. En nog steeds proberen mensen me op dezelfde manier, fout dus, op te voeden en volwassen te laten worden, ik zag al vlug in dat die opvoeding zowel onvermijdelijk als onmogelijk is, en niets met mij te maken heeft. Uittreksel. Ik heb geen hielen gelikt, maar gelicht. Geen herkansing. Ik heb dus vaak langs de Atlantikwall, langs de Atlantische kust, gereisd, niet zozeer voor de Duitse bunkers uit de Tweede Wereldoorlog, samen met een vriend die hier boeken over begon te schrijven, de Atlantikwall. Hij vertelde me later dat ik gedacht moet hebben dat hij een soort dromer was, wat hij vreemd genoeg wilde corrigeren. Hij zei dat hij niet zoals ik was en ik hem zag. Maar hij zal het wel goed bedoeld hebben. Ik werd van school gestuurd net toen hij van een andere school daar vlak naast ging. Ik was in contact gekomen met Maitreya, denk ik, maar ik kon hier niet over praten. Ik maakte wel een schilderij van deze ervaring van het tijdloze. Ik heb al op school gezegd dat ik nog weleens uit zou leggen wat er aan de hand was. Iemand zei dat het allemaal wel aan mij zal liggen. En dat zou het inderdaad. Ik wist dat als je haar af zou maken, je karma is dat je er nooit meer van afkomt. Dat is ook gebleken. Ik wist van het begin dat er oorlog van zou komen. Als mensen ouder worden, beginnen ze soms van het einde terug te rekenen, en van achteren naar voren te denken. Het is nooit meer overgegaan. Ik was dus niet zo op tijd. Hardop. D-day. Vanwege de verplichte inburgering en aanverwante zaken werd het almaar moeilijker om nog ergens op tijd te zijn, en omdat ik tegen iedere vorm van identiteitsplicht ben op school, was ik extra gehandicapt. Door een identiteitskaart leren we onszelf noch de ander echt kennen. Gelukkig ben ik net op tijd van school gestuurd, anders was ik nu premier van Nederland geweest. En dan zou niemand meer de weg weten. Ik kan een rechte weg niet zo goed uitleggen. Toch heb ik veel van die bunkers geleerd. De reünie had voor mij een extra dimensie, ik zou de befaamde meester De Graaf ontmoeten, bij wie ik al in de klas zat toen ik tussen de acht en tien jaar oud was, en van wie ik mijn neiging tot spot heb – hij noemde me krielkip, en mijn vriendje van de groenteboer kropsla – die me niet altijd in dank werd afgenomen, alsmede mijn interesse in de meesters van wijsheid en Maitreya. Hij werd leraar wiskunde. Ik snap nog steeds niet wat hij daarin ziet, ik kwam weer bij hem in de klas. Ik begrijp alleen de chaostheorie. Ik kan dus niet zo mee. Kukeleku. Steekproef. Kanslozen. Slalom. Ik was dus op Onafhankelijkheidsdag, Amerika, onderweg, en ging via Schouwen-Duiveland naar Middelburg met de bus. Ik kreeg trouwens dezelfde twijfels die ik altijd al had toen ik naar school ging, maar ik besepte dat het weinig zin had dat nu nog uit te leggen. Pech deed me de laatste trein missen. Geloof het of niet. Ik kwam uit de bus. De trein, die maar eens in het uur ging, reed voor mijn neus weg. En er stonden enkel automaten op het station. Paragraaf. Ik aarzelde nog. Ik had al een kaartje naar Arnemuiden, maar ik realiseerde me dat er daar op het station nog veel minder faciliteiten waren. Ik had geen mobiele telefoon, en had dus verder moeten lopen naar het Veerse Meer, en iemand vragen me terug te brengen, maar waarnaartoe, dat zou onder de omstandigheden chantage zijn, er was weinig keuze, ik wilde niet weer opnieuw met een probleem aankomen. Eén klasgenoot was directeur, een ander had bij de dierentuin gewerkt waar ik hem tegenkwam op zijn laatste werkdag, en waar hij me uitnodigde voor de reünie, een derde, een vrouw, werkte bij het televisieprogramma De Reünie. Overnachting was nog een optie, maar

ik had me niet van tevoren ingeschreven, dus ik wist niet zeker of dat veel dank zou oproepen. Wel was ik al gewend aan niet veel dank. Ik wilde altijd al weten of er een diepere reden was dat ik van school werd gestuurd. En die was er. En toch was ik er. De tijd moet overwonnen worden. Waarom schrijft iedereen die ik ken kinderboeken?

Ik wil niet saai zijn na mijn verslag over de ov-kaart waar ik psychisch op ingestort ben, maar ik kom net uit Rotterdam, waar ik het aandurfde er – voor het eerst – een aan te schaffen uit een automaat, en mijn pinpas werd niet geaccepteerd. Ik kon nog net contant betalen, want ik had het bedrag per toeval gepast op zak, maar moest even zoeken, en achter me in de rij stond er al iemand zich enorm op te fokken. Wat er al niet gedaan wordt om de multiculturele samenleving te bevorderen, het blijft contraproductief. De rijen zijn gesloten. Nakaarten. Ik ben de pretext. Verslag. Verslagen. Waarom worden vrouwen ouder dan mannen, en zijn er zoveel weduwen? Eicellen van vrouwen invriezen voor gebruik later. Een goed idee? Ja, voor een land als Nederland is dit *cool*, de al redelijk koele Nederlandse vrouw zal zich wellicht meer aangetrokken voelen tot een koelkast dan tot een man, als ze tenminste niet overcompenseert. Tot de nobele wilde. Kenbaar gemaakt. Ze zijn er mooi klaar mee.

U zult zich afvragen wat het volgende hiermee te maken heeft. Het is een koan.

Par Isis. Is is.

Destijds werd er op het platteland een familiehuis verkocht, ik heb daar in de buurt nog schilderijen gemaakt aan het strand. Het was weliswaar een seriehuis, maar toch. Dezelfde nazomerdag laat toen alles was verhuisd, werd 'prinses' Diana van Groot-Brittannië doodgereden in een tunnel in Parijs, ze was al gescheiden van kroonprins Charles en had een affaire met Dodi uit Egypte, ik wilde nooit uitgebreid uitleggen wat van deze finale de oorzaak was. Die week ontmoette ik uit Sevenoaks een vrouw die haar beter kende, en die niet in toeval geloofde.

Toen er eens in Amsterdam noodgedwongen verhuisd moest worden, stortte er diezelfde dag een vliegtuig neer in de stad, de zogenaamde Bijlmerramp.

Exodus. Een dubbel paspoort? Je kunt in Nederland niet eens naar bepaalde gemeenten verhuizen als je daar niet economisch gebonden bent zoals het heet. Nu hoorde ik pas dat van alle huizen die er gebouwd zijn van dit type, alleen dat specifieke huis op de lijst staat om gesloopt te worden, het was daar ook het eerste. Het was nieuw. Ze zijn te goedkoop geworden; dit zou dus een typisch voorbeeld zijn van de corruptie waar ik het al over had. Hoever wil men gaan om maar weer te bouwen. Ik kan het nauwelijks geloven, maar iemand vertelde dat toen we op de verjaardag van mijn moeder waren, de verjaardag van kunstschilder Rembrandt die er niet bij was, op 15 juli.

In die context vertelde ik hem het verhaal van Diana, hij kon zich dat herinneren.

Ergens van. Op de rem.

Mijn vader was overigens op 20 juli jarig (in 1977 begon Maitreya verondersteld op die dag zijn missie in Londen), Johannes en Johanna.

Welke series er ook verzonnen zijn, iedere serie keerde zich altijd in mijn nadeel.

Als ik op een of andere manier meedoe aan het spel, worden de regels veranderd.

Dus met andere woorden, graag contant.

Als je schaakmat staat, kun je altijd nog het schaakbord weggooien. Ik heb het eens meegemaakt, dat iemand het ter plekke weggooide. Hij kon de spelregels niet op tijd veranderen. Zwart-wit. Schaken is een rassenstrijd, de koningin is ook te belangrijk.

Ik zag een ster op de Hollywood Walk of Fame. Gambiet. Filmster. Achter de vodden.

Toen ik Hollywood verliet naar een rustige omgeving, veranderde de wereld, en werd steeds meer zoals wat ik achter me had gelaten. En ik werd hiervoor gediscrimineerd.

Het is enkel rationeel dat men in ieder stadium van de ziekte een stem heeft, en niet alleen in het terminale. En ik moet hier denken aan karma dat verkeerd kan worden toegepast en ook wordt toegepast, omdat het nooit op zichzelf staat, zonder maar het woord te kennen. Karma is verantwoordelijkheid zonder kennis van de vrije wil.

Che Guevara legt in zijn handboek over guerrilla uit dat er in kleine groepjes gewerkt moet worden, die met elkaar in contact staan. En er moet niet te veel gepraat worden. Vrouwen moeten daarom naar mijn mening zo veel mogelijk geweerd worden, anders kan intern verwarring ontstaan, en ze zouden de vijand kunnen opwekken. Spreiden.

Sommige mensen grijpen snel naar allerlei zogenaamd objectieve middelen, en dat is weer de oorzaak van hun subjectieve depressie, die ze geheid krijgen als ze een beetje intelligent zijn. En de medicijnen worden opgedrongen. De antidepressiva tasten de intelligentie meer dan de depressie aan, in het duister. Farmaceutische industrie is hier wel bij gevaren. De gevaren.

Museum.

De Hermitage in Amsterdam, dependance van het museum in Sint-Petersburg: de Randstad is een randfiguur. Het gaat natuurlijk om de rondvaart. Stichter van Sint-Petersburg – naar Petrus, tsaar Peter de Grote, werkte als scheepstimmerman in Amsterdam, hamer en sikkel waren ook weer niet zo incongruent.

Belgiës koning Leopold II (1835-1909) wilde Nederland verbelgen. Inlijven.

Goed plan? De Belgische vlag lijkt veel op de Duitse.

De heremiet.

De aarde is een vrouw, en is toch niet uit zichzelf ontstaan.

God is dus mannelijk. Doortastend.

Daarom ben ik voor God. Ik kan het verder wel alleen af. Behouden vaart.

In de Nederlandse taal bestaat er grote onduidelijkheid over welke woorden nu eigenlijk nog mannelijk en vrouwelijk zijn, dat heb je alleen in het Nederlands, niet in andere talen. Die onduidelijkheid bestaat ook maatschappelijk, niemand ziet het verschil nog. In het Zuid-Nederlands (in België) worden nog meer vrouwelijke vormen gehanteerd, maar niet altijd.

De oorspronkelijke vormen van mannelijk en vrouwelijk zijn hier gewoon nog iets meer bekend.

De vervaging is ontstaan door mechanisatie en gebrek aan oorsprong. Dat is nergens zo sterk als in Nederland. Een Nederlandse feministe, die ik hierover advies vroeg, zei smalend: "Succes met je woordjes." Nog genadig van afgekomen. Vijf voor twaalf. Vrouwen in Nederland zijn beter dan mannen in spelling, omdat ze de regels veel beter kennen, en hierin een bepaald venijn hebben. Om hun zin door te duwen. Ze hebben alles kapotgerationaliseerd. Onheilspellend. Maar dat is geen natuur. Het kapitalisme is in Nederland geboren als antwoord op de afscheiding van het Zuiden. Het was een nieuw soort oorlogvoeren, anders dan de Fransen gewend waren, die lang het wereldtoneel heeft beheerst. Vernuft. Kruiswoordraadsel. En het materialisme is een afgeleide van mater, of moeder. Moederziel alleen. Robot. Vaarwel. Wie niet sterk is moet slim zijn. Doortimmerd.

Kansberekening. Liefvallig. Het geluksgetal komt van pas.

Pythagoras zei dat het getal een energie vertegenwoordigt.

Op een gegeven moment viel het me op dat mensen steeds meer in afkortingen en codes begonnen te spreken, en mogelijk ook te denken, net zoals in sciencefiction. Ook over geld wordt zo gedacht. De hoofdprijs zal altijd gaan naar iemand die geen fantasie heeft, die hierdoor echter wel meer macht en invloed krijgt, waardoor de maatschappelijke malaise en ongelijkheid verder worden verergerd. Het kansspel. Dat is het hele doel achter het staatslot, om aan te tonen dat de staat het lot is en het lot de staat. De loterij en de medische stand van zaken. Het lot over zich afgeroepen. Zonnebaden. Die strandtenten van tegenwoordig zijn ook al gesubsidieerd.

Zou een 250-jarige puber alcohol mogen drinken? Dit is onder meer een probleem voor de meesters van wijsheid die in de wereld zijn. Vreemd genoeg kunnen zij aan de sceptici hun wijsheid alleen maar bewijzen door hun onsterfelijkheid. Maar dit bewijs kan enkel komen door middel van een identiteitskaart, als ze ergens geregistreerd staan. En het is voor de sceptici niet wijs hen op die manier te imiteren. De gifbeker. Opzien. Was Michael Jackson *king of pop*? Hij was een pop geworden.

Ik ben natuurlijk maar een amateur, maar wat voor leven kunnen we eigenlijk verwachten? Terwijl ik al dood had moeten zijn, en verschillende vrienden in die omstandigheden zelfmoord pleegden, realiseerde ik me dat ieder procent gebruikt moet worden. Men zal hiervoor gediscrimineerd worden, maar zo leert men hoe de samenleving er echt uit ziet. Waarom? Ik hoor het woord liefde. Sommigen die erop staan dat ze me altijd liefde hebben gegeven, hebben me levend proberen te begraven. Hun advies is altijd gevaarlijk, en hun rechten moeten zo beperkt mogelijk gehouden worden. Laat incompetente mensen die zoveel schade hebben gedaan niet de eer van compassie toegekend worden, maar het klopt: er is een verschil tussen zelfmoord en dood. En wie niets kan, voelt zich ook al gauw gediscrimineerd. Zwijmelend in gevoel. Google was zo groot dat de zoekmachine geen commercie nodig had, en was daarom interessant als je geen koopjesjager bent. Verder ga ik naar de vlooiemarkt. En om een vrouw te vinden of ervan af te komen, ga ik af op – dan wel uit de weg voor – de geur.

Realiteit is relatie.

Atma is het atoom.

Adem de natuur. Atma sfeer.

Realiteit scheiden is illusie delen.

Gewenning. Een goeroe leert af aan.

Van nu af aan. Wat je daaronder verstaat.

Een adept is een medewerker van de natuur.

Een reële relatie is zonder zinloze verplichtingen.

Sommige staalmeesters maken beelden van staal. Stijl.

Tijl Uilenspiegel is eruit. Onomkeerbaar, diep in je hart.

Spinnen en ontspinnen.

Hartaanval: aanval op het hart.

Iedere vogel zingt zijn eigen wijs.

Eer of eerlijk. Eer aan jezelf houden.

Volgen, vervolg, vervolging, vogels vlogen.

Zijn en hebben: dit is de omgekeerde wereld.

Liefde en genegenheid, over een andere boeg.

En dan praten we verder. U bent aan het woord.

Wie een kuil graaft voor een ander, valt er zelf in.

Mijn geheugen is niet meer zo goed sinds ik alles weet.  
Ontspannen. Als ik geen stress heb, gelooft niemand me.  
Spa. Ik kan ook niet meer zoveel sinds ik alles en iedereen ken.  
Spijsvertering. Carnivoren hebben kortere darmen dan herbivoren.  
Kennis moet net als voedsel afgebroken worden om nuttig te kunnen zijn.  
In het lichaam dan. Er is genoeg. Onze hersenen zien eruit als onze darmen.

Paranoia. Aanpappen. Op dievenpad. Dieven en dievenvrienden. Hechten.  
Paranormaal. De aarde is een vrouw. Paradox. Vriendenkring. Onthechten.

Niet te ver sturen. Ventileren.  
Teruggevallen tot herhaling vervallen.  
Hechte vrienden. Pappen en nathouden.  
Heling of helling. Helen. Streven of sterven.  
Chronologie is chronisch. Terrorisme is territoriaal.  
Passé, een hengst voor je kanis. Sjiek. Liever dood dan dood.  
De hel is dat het licht te hel is. Het moet me een keer van het hart.  
Verscheurend. Naar omstandigheden gaat alles goed. Langzame dood.  
Vent. Iel. De wind eronder houden. Oplichter. Je kunt ervan opaan. Kortom.  
Ronken. Rukje. Voet bij stuk houden. Een kort rokje. Te heet onder de voeten.  
Aan het kortste eind trekken. Je, van de domme houden. Op een houtje bijten.

Constant is het omgekeerde gedaan van wat ik bedoelde. Dat stemmetje.  
Op sterven na dood. Een leuk meisje. De schrik slaat je om het hart. Onwijs.  
Het meisje is onzijdig, omdat het een algemeenheid meent te moeten uitdrukken.  
Mannetjes hebben in de natuur de kleur. De mannetjes zingen, pronken en sieren.  
Mannetjes moeten kunst maken. Vijvervreugd. Verheugd. In heugenis in hechtenis.  
Oeverloos. Door het slijk. De vijf. Weerspiegeling. Welingelichte kringen. IJver oever.  
Narcissus, een steen in de vijver. Hoe meer je uitlegt, des te meer je uit hebt te leggen.

Amerika was de laatst overgebleven supermacht.  
Binnen- en buitenland, binnen- en buitenwereld.  
Niet het juiste onderscheid kennen is territoriaal.  
Straal. Je kon niet eens meer veilig de straat over.  
Oriëntatie. Je kunt je alleen op de Oriënt richten.  
De absolute tijd. Een kennis wilde niet de pijp uit.  
Ik wist geeneens dat hij in de Pijp woonde, de wijk.

In Amsterdam. En hij vertelde dat hij met beide benen op de grond staat.  
Maar hij stond tot aan zijn knieën in de modder. Als het geen drijfzand was.  
Huisvesting hoeft niet zoveel te kosten. Studenten worden uitgebuit: projectie.  
A. Muzikaal. B. Kaal. Overmoed. Zin, en tegenzin doodgestaard op een definitie.  
Studeren zou gezien moeten worden als een persoonlijke interesse en vanuit een verlangen naar kennis. Studie en student zijn geen inruil. Veel meisjes en andere mensen met een ongelukkige jeugd willen psychologie studeren en/of sociologie of politicologie zodat steeds meer idioten nodig zijn om hen van een baan te voorzien: projectie. Op dezelfde manier als de psychoot dus patiënt wordt van de psycholoog, wordt de politicus gekweekt ten behoeve van de politicoloog. Geen man, overboord.

Er worden net zoveel misdaden gepleegd en ziekten gecreëerd als opgelost.  
Zwaktebod. De vrouw, ze volgt alsof ze leidt. Vrouwen gaan voor. Uniform.

Welbespraakt. Onder de rokken. Creperen. En zichzelf te buiten. Uitgevist. Je kunt in je handen klappen. Losgeweekt, uit de school geklapt. Uitgewist. We wisten het. Niet te zuinig. Onder de plak. Eronderdoor. Over doorgaan. Dat het een oordeel is. Label. Labiel. Niet de oorlog mee te winnen. Inkeer. Bij zinnen niet voor vol aangezien, of in koelen bloede. Kronkel. In je recht. Ze sterven liever en helpen alles aan gort dan een oprechte steun te krijgen. Je wenst het je ergste vijand niet toe. De echo heeft altijd het laatste woord. Vers turen. Ondervoeren, overvoeren. Vers likt, verslikt. Ver zoenen. Vertik. Ik discrimineer iedereen gelijk. Niemand wil achterblijven. Aanvoer. Raad.

Niet te ver raden. En maar sturen en versturen. Vervoeren, afvoeren. Ontaard. Ver stikt. Vers tikt. Eerst nog een voorwendsel. Ook dat nog. Uit één stuk. Toverstok. Kortweg de stuipen op het lijf. Wortel en stok. Uiteen. Mannen staan vaak onder curatele, van een vrouw. Uiteengezet. Honden aan de lijn. Sokken aan de lijn. Met handen en voeten gebonden. Supermacht. Uithongeren. Grootmacht. Vaak eet ik liever niet. Geen trek. Apartheid: er zijn evenveel groepen als individuen, iedereen is een groep.

Als de straf voor geweld tegen iemand proportioneel zou zijn aan de algemene verdienste van de aangevallene, dan zouden we er beroerd voorstaan. En dat is misschien het geval. Een meisje van acht vroeg haar ma al hoe ze nu doodgaan.

Criminelen zijn dom in één opzicht, dat ze beloning en straf in nogal rechtlijnig tegenovergestelde richtingen zien. Semicriminelen hebben gewoon al een baan. Semantiek. Op een bepaalde manier is er veel schade berokkend. Daar gaat ze. Infantiliseren: iedereen wordt gelijkelijk als een klein kind behandeld, vooral door vrouwen die geen kinderen hebben, en maar op willen voeden. En de halve wereld verhongerde. Chantage, die vrouwen zijn nog zo dom dat ze gaan huilen ook als ze hun zin niet krijgen. Ze zijn niet al te beroerd. Te lijf. Ga ervoor, uit de buurt.

Geef, om haar. Ze zei dat ze er niets mee kon, daarom geef je het, en gaf ze het terug. Ze willen anderen meer vervangbaar maken dan zichzelf, dat is het werk; ze zullen niet zien wie onvervangbaar is. Uit een filosofie van delen, naar de ander, luisteren ze niet, ze maken het dus in het echt onmogelijk. Rukwinden. En met alle winden meewaaïen.

Ik heb eens de verschillende rechterlijke stukken mogen bezien over Jeugdzorg en dergelijke instanties die samen met moeder en school samenspannen om een kind van acht jaar dat aan ADHD zou lijden aan de medicijnen te krijgen, achter de rug van de vader, die hierover een strijd was aangegaan; hij vertelde me dat het allemaal ambtelijke instanties zijn die met elkaar verweven zijn en elkaar de bal toespelen. Hij had voldoende inzicht hoe je met officiële stukken om moet gaan, bij hem al een halve meter hoog, wat de meeste mensen, of liever gezegd de meeste ouders, missen. Hij zei dat de problemen geschapen zijn om de ambtelijke structuren zelf in stand te houden.

Ik zou misschien naar een technische school zijn gegaan als er daar niet meer geweld was geweest, mij ligt het niet, dus ik was veroordeeld tot het intellect, ook al agressie. Ja, geweld heeft vergaande consequenties, en zit in de hele samenleving ingebakken. Het geweld op straat waarvan wordt gerept, is in zekere zin nog onschuldig, maar vaak ook dommer. Ik kan me wel voorstellen dat vanwege een grotere sociale controle een gezellige vechtpartij als de enige uitlaatklep wordt gezien, zoals in Asterix en Obelix en de Romeinen.

Ja, de Romeinen zitten overal. De ergste vorm van agressie is wel onderhuidse met een laagje superbeleefdheid die je in de supermarkt moet ondergaan. Het sentiment.

Gek genoeg verlossen gewelddadige films me soms van bepaalde spanningen, die blijkbaar onbewust doorgegeven zijn. Je kunt hierover theoretiseren, maar ook dan ben je al bezig met de negatieve energie. Exoterische psychologie helpt ook niet. De Tweede Wereldoorlog is nog steeds een bron van spanning doordat deze geheel is geconcentreerd op het Jodendom. En deze spanning zou weleens een voortzetting kunnen zijn van hetzelfde. De Joden voelen zich hier blijkbaar niet helemaal mee geholpen. De verkrampte structuren, vertaald naar het onderwerp racisme, ook een Nederlandse fobie, hebben een ernstige soort hypnotische toestand teweeggebracht, en allerlei zinloze geweldsuitingen, groot en klein, hangen hier al mee samen, maar nooit direct. Niemand kan hier nog enige common sense uit opmaken, en dus helpt dit type film het gepeupel wellicht de Joden weer leuk te vinden, omdat mensen een verborgen affiniteit hebben met drama. Christus is al eerder aan het kruis gestorven.

Een voorzaat was in de Tweede Wereldoorlog eens de nederlaag van de Duitse generaal Rommel in Egypte – slag om El Alamein – aan het vieren met wat vrienden uit het verzet, toen er een groep Duitse soldaten binnenkwam in het café. Die had mogelijk dit nieuws nog niet gehoord, en wist niet dat dit hier verzetsmensen waren. In ieder geval, de Duitsers hebben vrolijk meegefeest, terwijl ze eigenlijk hun eigen ondergang vierden. Eenzelfde soort fenomeen zie je in de film waarin Joden zich door middel van geweld emanciperen. Ik had al begrepen dat ze weinig ophadden met de term vergiffenis zoals die door Christus aan het kruis werd gepredikt. Deze analyse wordt als fascisme gebrandmerkt, en toch ben ik er niet zelf over begonnen. Aan kop.

"Als ik die Duitser de schedel insla, voelt dat als seks." Te verwaarlozen. Peloton. God schiep de mens naar Zijn beeld, Adam, Eva erbij, en verdreef uit het paradijs, man en vrouw. Dit zegt iets over hoe een regisseur seks ervaart. Inderdaad is veel seks gebaseerd op wraak, bijvoorbeeld op de Tweede Wereldoorlog, de Holocaust en de verwarring die hieruit aanzwelt. In de Tweede Wereldoorlog vielen naar schatting vijftig tot zeventig miljoen doden. Ik moet hierbij ook denken aan de Israëliëse seks met de Palestijnen. Maar toch vergeef ik de regisseur. Morgen vieren we 9/11. Een standje.

Erudiet. Wie geboren wordt, weet dat hij sterft. Als je die allochtonen niet verstuurt, dan word je verstuurd. Of standrechtelijk geëxecuteerd. Lynchen. Geen tweede keer. Lunch. Als je geboren wordt, huil je en wordt er om je gelachen. Als je sterft je lacht en er om je wordt gehuild, is het goed. Ze krijgen eigenlijk spijt dat ze zijn geboren.

Hulp aan arme landen was dus soms een verkwisting van geld. Onderzoek naar de fondsen is geen discriminatie naar die landen. Maar discriminatie is het gastland in de schoenen geschoven, en is een voorspelbare subcultuur geworden. Het thema van de derde wereld is niet dat mensen zwart of bruin zijn, dat is enkel pop, maar dat ze geen geld voor voedsel hebben. Derde wereld is inmiddels een discriminerende term geworden. Een Nederlander kan niet steeds apart als een Maitreya aan alle burgers van de wereld verschijnen als zijnde van dezelfde huidskleur of sekse als zichzelf.

De waarde van het individu voor het land is niet altijd evenredig aan zijn inkomsten. De schade van het individu voor het land is niet altijd evenredig aan zijn onkosten.

De waarde van het individu voor het land is niet altijd evenredig aan zijn onkosten.  
De schade van het individu voor het land is niet altijd evenredig aan zijn inkomsten.

Ik had een vriendin, in Amerika. Haar vader was in de wetenschap. Zo schreef ze me brieven op briefpapier van het Los Alamos National Laboratory in New Mexico, waar de eerste atoombom werd ontwikkeld. Nu snap ik dat pas. In een envelop. Ontwapen.

Ik geloof dat ik weer de ster zag die we dachten dat Venus was. Ze was wel vijf maal groter en vooral helderder groter dan welke andere ster ook. Op een avond ging ze onder, maar de volgende dag op dezelfde plek en op hetzelfde uur steeg ze. Toen ik op het platteland was, zag ik de ster ook. Ik ging naar mijn moeder toe om de ster te laten zien, en toen we keken, was de ster plotseling verdwenen, alsof ik niet goed bij mijn hoofd was. Na een tijdje zoeken kwam ze plotseling op uit het niets en werd groter, en toen weer kleiner. Dit herhaalde zich verschillende keren, waarbij in een volstrekt onbewolkte lucht de ster uit het zicht verdween, en ook weer terugkwam. Wijsgemaakt. Ik ben voor de gek gehouden. Sprong in het duister. Je ster is rijzende.

Een gek voor je of achter je. Opgedooft. Wat vrouwen dragen boeit me niet. Een hoofddoekverbod vind ik, net als hoofddoekjes zelf, een tamelijk saai onderwerp dat past bij de algehele vervlakking en de culturele teloorgang die met uiterlijkheden en de dood manipuleert. Met een hoofddoekje krijgt iemand geen hersenen, en zonder ook al niet. Ik kan me er nauwelijks iets nuttigs bij voorstellen. Uit de wind. Nederland is als een verwend kind dat zich verbeeldde een veelzijdig genie te zijn, een soort Da Vinci. En het is pure kille hoogmoed. Hulde. Dood is geen democratie. En zo schilderde het met minderheden en etnische groepen een maatschappelijk schilderij van een ongehoorde valsheid waar geen enkele diepte inzit. Het is een buitengewone domheid die zo arrogant kon worden. We zijn een zootje opportunisten geworden die van alle markten thuis zijn, en die nergens goed in zijn. En nu worden we geconfronteerd met het gebrek aan ernst en vooruitzien toen we de keuze kregen om over de meester die men hiermee wilde bespotten na te denken. Het interesseert de lolbroek geen snars. Lach toch eens, Jaap! We worden genaaid bij het leven. Er is weer eens een meeting. Nog een hapje? O, en we gaan trouwens volgende week samenwonen. Er geen doekjes om winden. Alle wegen afgesloten. Rot. Rotonde.

Iemand had een uitkering vanwege zijn gezondheid, maar hij werd gekort toen hij zijn buurvrouw had genaaid. Enquête. Er ingenaaid. Geen steek laten vallen. Ik had tot voor kort goede moed dat een boerka voor alle Belgische vrouwen haalbaar was. Vooral veel Walen waren enthousiast. Minirokjes verplicht. Een hoofddoekverbod op school: de Verenigde Naties zullen wel onderzoeken of een lange broek op het werk niet ondraaglijk is. In de Tweede Wereldoorlog werd Hiroshima als eerste onthaald op een atoombom. Ontharen. Normaal hou ik niet zo van dit soort analyse, maar in concentratiekampen was toch lang haar ook verboden? Of misschien toch niet. Geknipt. Ik vind trouwens dat ook schaamhaar verboden moet worden in het openbaar. En een onderbroek dragen vind ik absoluut uit de tijd. Wel dient op het werk een spiraaltje als anticonceptie verplicht te worden voor vrouwen. Angst voor de boerka is dat de dwang zich kan voortzetten waar vrouwen er een uit vrije wil dragen. Ook is betwijfeld of het vrije wil is. Men herkent een vergelijkbaar patroon in de kleding van de Ku-Klux-Klan. Ik was bekritiseerd op bescherming van mijn ogen tegen de zon, en als ik die niet droeg dat ik te scherp keek. Oogkleppen.



Sinds gezicht niet langer essentieel is aan identiteit, is een digitale code de kern geworden die privacy aantast. Privacy die essentieel is aan de boerka die het hele lichaam bedekt, verdwijnt elders honderdvoudig, omgekeerd evenredig verband tussen privacy van de boerka en van iedereen die er geen draagt. Ergens mag de boerka niet verboden worden omdat dat racistisch zou zijn, wat betekent dat ras bepaald wordt door je kleren. Ik weet nog dat ik op school altijd een gevangenisjas droeg, en dit is niet bedoeld als een metafoor. Een paspoort hoort voor het leven te zijn. Een stropdas: ik draag een strop, en een hanenkam moet kunnen. Huig. Tussen neus en lippen door. Het hoort bij mijn werk. Doortasten. Bloedeloos. Door je neus geboord. Huichelen. Doen. Alsof je neus bloedt. Veertig dagen zonder seks. Wie zijn neus schendt, schendt zijn aangezicht. Op de tast. Ik hoorde verschillende verhalen over een verzorgingshuis. Een man stond er bekend als kinderloos weduwnaar, maar hij was twee keer getrouwd geweest, en hoewel zijn eerste vrouw er ook al niet meer was, had hij nog een dochter uit dat huwelijk. En zo schrok men een beetje toen zij daar kwam kijken en zijn verwondingen ontdekte. Hij werd gemolesteerd als hij niet luisterde of niet op tijd naar bed ging of iets niet goed hoorde ofzo. Het is niet beledigend de naam van het tehuis na zo iemand zijn dood te noemen. Alleenstaanden, met name zonder familie (dan is er geen controle) worden zowel actief als passief, ze gaan toch dood, vermoord, veel zwervers. Wat het ene moment actief is, is het andere passief. Niet te bewijzen. Het gaat om dezelfde moordenaars die dit onderscheid maken als normale menselijkheid al is vergeten. Termen dekken de goorste vorm van blinde eigenwaan en laffe hebzucht. In hoogst eigen persoon. Zelfmedelijden, niets gemist. Twee kanten van dezelfde medaille: fascisme en antifascisme. Pek en veren. Face it. Fascisme heeft wel een erg hijgerige gedaante aangenomen. Het schiet je door je hoofd. Feces. En wat dies meer zij. Traject. Seniorengeluk. Bezint eer ge begint. Om en om. Een nieuw zorgstelsel. Meerdere mensen hebben vergelijkingen getrokken met de concentratiekampen, waar men (op een heel bijzondere maal) werd vergast, met name mensen (of hun familieleden) die daar zelf in passieve zin ervaring mee hebben, met de zorg. Dit zijn absoluut geen fabeltjes. Lippenstift. Strofe catastrofe. Mascotte. Geen moment te verliezen. Geen al te koude douche de gaskamer. Te gast.

Sommige delen van Joegoslavië wilden lid worden van Europa, (burger)oorlog en etnische zuivering waren het gevolg. Dit wetende wilde de Britse premier Tony Blair opschieten met Europa, een mythe, maar Groot Brittannië iets minder, en zo raakte hij samen met Amerika en bondgenoten betrokken in een oorlog (aan de terreur) in de voornoemde te willen vermijden, inclusief de inepte rol van Europa in Joegoslavië, in Irak. Beating around the bush. Pas goed op jezelf. De Europese Unie werd even onzichtbaar doorgedrukt als de oorlog aan de terreur in Irak. We zouden symbolisch een gevallen geheim agent krijgen als de eerste president van een Europa zonder grondwet. Alleen in Irak werden geen kernwapens gevonden. Karadzic moest zich voor het Joegoslavië-Tribunaal verantwoorden wegens volkerenmoord, waarvan duizenden moslims het slachtoffer werden. Dat deze moslims volgens de toenmalige leider van de Bosnische Serviërs – vanuit de door Nederland (voor de VN) beveiligde enclave Srebrenica – omliggende Servische dorpen aan zouden hebben gevallen, is wel pikant. Het proces tegen Karadzic in Den Haag is zoals het Proces van Neurenberg aan het einde van de Tweede Wereldoorlog een moeizaam verhaal met een bijna filosofische inslag. Schaduw van het Ottomaanse Rijk. In zijn nieuwe habitat in de gevangenis, een doorsnee appartement, zoiets als een studentenkamer, zou later de Bosnisch-Servische generaal Mladic schilderlessen aangeboden krijgen. In een soort spaceshuttle die ook wel doet denken aan de

leefomgeving in een psychiatrische kliniek zou zijn geheugen opbloeien wat er op aarde gebeurt. Hij zou erachter komen wat het is om in Nederland te zijn. Het atelier. Niemand kon een unanieme schuldige aanwijzen, maar niemand kon het zich veroorloven de man te laten lopen. Niemand kan helemaal de duistere krachten peilen die achter de oorlog schuilgaan. Maar ze bestaan, en ook hier. Geïsoleerd waren ze niet, laten we ons daarover geen illusies maken. Nederland was hierbij betrokken. En als omstanders geen deelnemers zijn, zou een filosofie van lafheid en ontkenning gelden als maatstaf van objectiviteit. Ik ben geen soldaat. Maar alleen al om van mij af te zijn, gaan ze zover een heel huizenblok te willen slopen. Vergelden. Voor de buitenwacht is er dan niets aan de hand, de sloper is de sloper toch? Het heeft niet veel zin ons bloederige taferelen voor te stellen, de afkoopsom. Het aanzicht van het achterliggende kwaad is te erg. Dat in Nederland vanuit dezelfde etnische controverse als die op de Balkan eeuwen de gemoederen onderhuids is blijven voeden, een oordeel moet worden geveld, was hopelijk geen teken aan de wand voor dit land. Toch maar wakker ... worden. In het slop. De landen van Oost-Europa werden na de Koude Oorlog, val van de Berlijnse muur, in 1989, vanachter het IJzeren Gordijn verlost van het communisme en geïntegreerd in de Europese Unie. Joegoslavië viel tussen wal en schip. Bloed aan de paal. Karadzic staat voor het feit dat niemand hem of zijn soort wil, en daarom werd Europa opgericht, om toekomstige oorlog in Europa onmogelijk te maken, en dat is waarom Karadzic er kon zijn, en oorlog realiteit werd. Het verenigd Europa en een veranderende machtsbalans in de wereld waren de wortel van de Bosnische Oorlog. Ook Tony Blair, door niet zo'n oorlog te willen, kwam er op die manier in terecht, meer betrekking hebbend op het voormalig Brits Imperium dan de Europese Unie die hij zag als voorwaarde om niet geïsoleerd te raken als land. Oorlog was ook hier het gevolg. Het is onmogelijk om de oorlog tegen Irak te zien buiten de verschuivende machtsbalans tussen Oost en West, tussen communisme en kapitalisme, na de Koude Oorlog, later de EU genoemd, zoals wel is gesuggereerd door de terreuraanvallen op Amerika in 2001. Europa leek op een land, binnen een land, dat onafhankelijk werd.

In de Tweede Wereldoorlog durfden veel mensen geen hulp te vragen aan de ander, men was gelaten. Je ziet het klimaat, en de mentaliteit. De gedachte alleen aan deze verhalen doet je verstand enigszins afnemen. Ik heb in kort bestek zo'n waslijst aan ellende gehoord, dat ik met hartkloppingen wegliep, en een dag nodig had om bij te komen van wat ik hoorde over de zorg. Als ik er niets nuttigs mee kon doen, wilde ik liever niet te veel horen, zei ik nog, want je gezondheid wordt werkelijk aangetast. Mensen zijn zeer gevaarlijk de weg kwijt, hoewel me verzekerd werd dat het doelbewust is wat ze elkaar en de zwakkeren aandoen. De verhalen die ik heb gehoord, zijn beschamend, en ik weet dat ze niet gelogen zijn. Lijdensweg. Gemelijk. Geen gelijk. Melkmuil. Dissociatie. Kunnen of kunne. Beter eenzaam dan schizofreen. Koekeloeren. Nurks. Welnee. Kwetteren. Een ongeluk zit in een klein hoekje. Nukken. Een ongeluk komt zelden alleen, Kundig. Een vrouw ook niet. Staat binnen de staat.

Meesters van wijsheid en Maitreya die tot een hogere wereld toegang hadden, en ikzelf, niet zozeer de kansel, waren in de onze, nog geen kerk, om ons de zeer reële confrontatie van de atoombom en haar toepassing te helpen inzien, omdat zoveel landen er al een hadden dat een groot conflict het einde zou kunnen betekenen van alle leven op aarde, noch toeval noch een vervulling van de Schrift, behalve dan dat we door een lang en moeizaam evolutionair proces onder de oppressie van allerlei regressieve omstandigheden die bij onze val als een verenigde soort passen, op een verafgelegen, duistere, onontwikkelde en fragmentarische planeet zonder verder

halleluja onze weg terug zouden moeten worstelen tot waar we gebleven waren, en zonder een psalm.

Er bestaat geen direct verband tussen het promille alcohol die je ophebt en geweld zoals tussen autorijden onder invloed en een gevaar vormen op de weg. Daarvoor zijn min of meer wetenschappelijk normen vastgesteld, gebaseerd op onderzoek en enkel tot dat doel het verkeer veiliger te maken, waartoe de wet bestaat. Resultaten van dat specifieke onderzoek toepassen op willekeurige voetgangers is misbruik, en maakt de wet ongeloofwaardig, zoals trouwens wel meer wetten ongeloofwaardig zijn gemaakt.

Ik kwam weer eens in een café. Al in het raam zat een fascist te loeren als een snol, wat had die ijdele gladde kuif snot in zijn gevoel, net op de verkeerde plek, er liepen daar meerderen van die neonazi's rond, ook zo een die was ingekort: kleine overall in billen, met dik rond brilletje op zijn – met zalvend Duits accent gelardeerd venijn – kort zicht compenserend overgevoelige neus. Je kunt zoiets niet veinzen. Blunder. Toch waren er ook wel iets meer ontwikkelde mensen. Maar die passen zich veelal aan de laagste vorm van de burger en zijn speciale brutaliteit aan. Het is een ramp. Daarom herinner ik me door die karakterloze hoeren het verhaal van een Zeeuw die in de watersnoodramp gered zou worden van de verdrinking, maar toen het bleek door een Duitser, liet hij gaan en stierf liever. Maar zo wordt er geen bier gedronken. Het komt je je neus uit. Steek je neus maar in andermans zaken. Een gedenkteken. Kunstje. Gereed. Mensen houden van dode kunstenaars, levende liggen wat lastiger.

Onweerlegbaar. Sigmund Freud was grondlegger van de psychoanalyse. Leg je erbij neer. Hij analyseerde de menselijke ziel voornamelijk in seks. Roman. Ik weet niet veel van Roman Polański en zijn films, die ik nooit naar voren bracht in een gesprek, maar die verschillende keren naar voren werden gebracht door meisjes, ik begrijp dat nu beter (een dertienjarig meisje had al dan niet onvrijwillig seks met de reeds langer als volwassen bekendstaande regisseur) maar ik wist altijd al dat zijn persoonlijke leven en zijn films iets overeen hadden.

Hij overleefde als kind de Holocaust maar net.

Hij viel in zijn eigen val. En wat niet bekend is, is vaak toch informatief. Seksen.

Ik sprak een vrouw, en had de indruk van iets aparts, waarvan ik vroeg of het mogelijk te maken had met iets uit haar ervaring. Ik kan niet verzekeren dat het klopt, maar door het detail dat ik noemde, herinnerde zij zich dat ze in Los Angeles een huis had bezocht dat te koop was, met haar familie, die het wilde kopen, dat stond naast dat waar later onder anderen Polański's vrouw, de zwangere actrice Sharon Tate, gruwelijk werd vermoord, en dat ze op die plek een heel vreemd gevoel had gehad. Ze was toen nog maar een kind. Haar ouders hebben het huis niet gekocht.

Niet veel later gingen de moordenaars door de tuin van het huis om bij de burens binnen te komen. In de verkeerde film terechtgekomen.

De meeste moordenaars hebben een behoefte om door *mijn* achtertuin te gaan trouwens, ik weet niet waarom. Niemand is ooit meer dezelfde geweest.

Hoewel ik miljoenen doden heb geteld ten gevolge van de exploitatie van de slachtofferrol, ben ik nog steeds verbaasd over de massale onwetendheid over vrouwen.

Er is een overschot aan homoseksuele mannen in Los Angeles, waardoor er veel vrouwen beschikbaar zijn.

Sommige mannen zijn nog niet helemaal veramerikaniseerd, en zijn niet helemaal *in tune* met deze ontwikkeling en de regels die dit alles met zich meebrengt, en vandaar deze ontsnapping.

Misschien is het geen hoogstaande literatuur. Maar een oplettende hetero die werd verteld dat hij hier een voordeel aan heeft, weet dat vrouwen na een bepaalde leeftijd niet langer betrouwbaar zijn, tenzij men onder druk van deze cultuur zelf homo is geworden, en ze niet meer aantrekkelijk zijn.

Er hard aan trekken. Ze zijn allemaal uit op geld.

Polański was blijkbaar in paniek dat hij een of andere onschuld vond, die niet gauw opnieuw aan zijn deur zou verschijnen, en dat hij snel moest handelen om één affaire te hebben die niet bezoedeld was in zijn hele leven. Tragisch genoeg was dit die éne affaire die *wel* bezoedeld was.

Iel.

Een vader werd door zijn dochter verdacht van pedofilie, omdat ze naakt door de huiskamer liep, terwijl hij in zijn stoel zat. De schurk.

Op zijn pootjes terechtgekomen. Flink je best doen.

We zijn niet vergeten dat Pythagoras een dertienjarig meisje trouwde toen hij negentig was. Ze kenden elkaar al. Dit is niet bevestigd. Had hij een zwak voor.

Er is zoiets als wettige volwassenheid en biologische volwassenheid die nogal kan variëren. Daarnaast is er een volwassenheid die niet nader omschreven is en geen leeftijd kent, anders zou ze niet kunnen bestaan.

In het boek Het Proces van Franz Kafka, waar een landman zijn hele leven voor de deur, met daarachter nog veel meer deuren met hun wachters, op toegang wacht tot de wet, om van de portier te ontdekken dat de ingang enkel voor hem is gemaakt en nu gesloten wordt, dit hem toeschreeuwend, kan de wet ook wel vergeleken worden met het zelf. Er is een Freudiaanse interpretatie. Maar die laat ik over aan de rechter. Wachter op de drempel. De deur kan open en dicht.

Als de lezing ons probeert te overtuigen dat we te maken hebben met een perverse misdadiger, en dat het slecht was wat hij deed, alsof de lezer nooit tot die realisatie had kunnen komen zonder die hulp, alsof hij een kind was dat nog niet kan lopen, en hem tegelijkertijd te *framen* als van dezelfde vreselijke statuur als een verkrachter, is dit een vorm van pedofilie.

In het verleden werd gelijkelijk om homofilie en pedofilie gefronst. Net zoals de pedofiel wordt gezien als grootste vijand van de samenleving, werd homofilie de norm. Het lijkt wel alsof mensen zich proberen te rechtvaardigen. Te flikflooiën.

Uit compassie van de hoogbegaafde werd je al uit het straatbeeld verwijderd.

Geen kwade dronk, gewoon niet aantrekkelijk voor overspelige middenstand.

In de middeleeuwen werden mensen geëxecuteerd voor een juichende menigte die zich toch al bedrogen voelde. In symbolische straffen kwam de staat tegemoet aan haar onvrede.

Brood en spelen. Rome wist hier raad mee. Huisraad. Sport. Radius.

Nu zijn er de media, en er zijn geen tientallen of duizenden maar miljoenen mensen die hun plaats innemen in de arena. Ze hoeven zelfs de deur niet uit. Vijandige sfeer. De arena is in de huiskamer. Guitig. Je reinste tuig. Je moet wel goed begrijpen. Dat. Hongerstaking: misschien zouden we de mensen die niet kunnen eten als activist hebben moeten kenmerken, die vielen niet zo op. Die hadden geen studentenkaart.

En of iets of iemand racistisch is, hangt veelal af van de graad van schaamte waarop wordt gespeculeerd: toename afname. En hoe deze verliezers zich over je ontfermen. Misdaad en straf zijn een vicieuze cirkel van middelmaat aan de ene kant en het exces van oorlog aan de andere kant; niet alleen, maar vooral in hun combinatie vormen ze de banaliteit waar we mee te maken hebben. Een balletje opgooien, maar niet te hoog. Veel vrouwen klagen over de geur van rook, terwijl er al helemaal niet gerookt wordt. Als ze rookwaar zien, ontwaren ze rook. In plaats van. Brand. Ik dicht aldus per vers. Een maar niet eens. Concessie. Fikse tegenwind. Van de winkelier. Geen relschopper. Op een dag liep ik de straat in, en zag ik daar iemand in een overgebleven kraakpand boven voor het raam verschijnen, ik zag niets bijzonders, toen ik vlakbij was sprong hij. Hij was dood. Van het volk, voor het volk. Alles met alles. Schuld en boete. Tot nu toe. Toen ik een vriend diezelfde avond vertelde van mijn ontmoeting, zei hij: "Onzin, dat gebeurt overal de hele tijd." Op slag. Opslag. Het hele toeval kraakt in zijn voegen.

Tussen zenit en nadir. Een natuurfilm: je hoeft tenminste niet naar buiten. Onvermoed. De horizon. De dwergen. In de schemer. Aanwijzing overmoed. Soap. Je echte gezicht. Je moet in balans zijn, zegt de kleinburger. Ingezeept. De waslijst. En als er geen gewicht in ligt, is de weegschaal in balans. Waagschaal. Bijna alle wetenschappers waren het erover eens dat het klimaat in belangrijke mate was veranderd door toedoen van de mens, en verder werd het toedoen van de mens aangetast door diezelfde vervuiling. Want daar hebben we het over. Gezapgig wel. Radioactiviteit speelde hierin een belangrijke rol. Hogere lagen ervan lagen buiten bereik van de atoomtechnologie. Een goede gezondheidszorg terwijl de klimaatverandering niet wordt aangepakt, was onrealistisch. Melodrama. Wat door milieuvervuiling in het algemeen werd beïnvloed is het hormoonstelsel. De aanmaak van vrouwelijke hormonen nam toe zoals te zien aan het bestaande maatschappijbeeld, om zeep. Ook bij mannen spelen die een rol. Ze liggen eruit. De toegenomen reuk is vooral een vrouwelijk kenmerk, wat wel als een vooruitgang werd gezien, maar andere zintuigen gaan hier weer door achteruit. Daarom zien veel mensen dat niet. Nieuwe benoeming. Viespeuk! Badinerend. Een poepje laten ruiken.

Geschiedenis schrijven. Hij zal toch niet helemáál gek zijn? Ik was. Een heel klein beetje maar. Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Bad, ik bad. Stank voor dank. Een uur in de wind. Stress is besmettelijk. Davies. Ik stink, maar ik stink er niet in. Balling. Duizend jaar in de wind. De krentenkakker gunde je het vreten niet in je mond of het licht in de ogen. Balorig. Er zijn heel veel koorballen zonder ballen, als u begrijpt wat ik bedoel.

Vrouwen die hun geilheid gebruiken, zijn daar bij voorbaat zelf het slachtoffer van. Porno is een homeopathische toepassing. Opgedragen. Op- of afdrogen. Ten oorlog. Ziekmakend. Besmeurd. Op het scherp van de snede. Een jaap. Bloot slaat dood. Oorlog is een zaak voor mannen, die niet anders een vrouw kunnen ontvuchten. Of andersom. Boodschappentas. Kleur bekennen. Rekening houden met ... De vendetta. Iedereen wordt afgemeten aan geld, gelletje en het velletje. Weer zien we dezelfde arme lieve kinderen demonstreren tegen racisme. Je ziet geen kleur. Winstpunt. Kan ik u ergens mee helpen? In de slappe was. Het rassenverhaal is een sekseverhaal geworden, omdat men niets anders heeft. Vete. En de oorlog menstrueert, de afkoopsom van de multiculturele samenleving. Veteranen. Vreemdelingen en ontvreemding. Veto. Zoekt u iemand? Ik was mezelf. Er is geen tussenweg. Nee, dank u. Mag ik de rekening, mevrouw? Graag. Goed. Ik maak er geen geheim van. Nee, laat maar, fooi. Het wisselgeld kunt u houden.

Kun je op je vingers natellen. Waan van liefde is eigenliefde, verliefdheid projectie.

Bergbeklimmen.  
Lethargie is een liturgie.  
Onmacht helpt een ander graag.  
Zwaartekracht: aanpassing naar beneden.  
Na verliefdheid komt misschien liefde.  
Kristalliseren. Angst is een slechte liefde.  
Falling in love, vallen en opstaan.  
Heb uw naaste lief gelijk uzelf.  
Tegen de klippen op.  
Het kristal.

Pigment of *pig mentality*.  
Pain-ting of *pain thing*.  
Opgeleefd. Een ezel. Balken zonder ende.  
Schilderij: hoe kom je uit de verf. Bewijs. Vedette.  
Ezelsbruggetje. Met verve. Uit je doppen. Weerlegd.  
Het filosofisch ei. Ad. Verteren. Uitleg. Eieren voor je geld.  
Nog een vlekje wegwerken. Pikorde persistent. Vergadering.  
Liever een kip met dan zonder kop. Een kip zonder kop is gepikeerd.  
De kip met de gouden eieren is geslacht. Dat pikken: een kip met kop.  
Filosoof in de dop. Het ei van de schepping. Overleefd, overlevering. Pik.  
Pendant. Pikant. Daar kan geen drielidig kostuum tegenop. Ik zweer erbij.  
Ambitie is een, competitie twee, oorlog drie. Huiswerk. Crime passionel.  
Het ei van Columbus. Een-saam is eenzaam. Palet. Een wellust vanjewelste.  
Pedant, de ellips is de meest harmonieuze figuur van de cirkel. Hoe kleed je het in.  
Zodra iemand iets over me weet wat ik hem niet zelf heb verteld, is het een leugen.  
En zelfs het meeste wat ik zelf heb verteld, werd een leugen. Aanhaken knieval.  
Treurig. Iedereen weet dat al, daarom word ik zo op uiterlijkheden beoordeeld.  
Spiegelei. De planeten begeven zich in een ellips om de zon. Schwung. Eieren gooien?  
Ik zie van iedereen die ik per dag tegenkom wat hij uitgevreten heeft, en iedereen ziet dat ik het zie, en dat maakt mijzelf juist verdacht. Maar dat heeft men dan weer niet in de gaten, omdat men enkel bezig is met bewijzen. In een rechte lijn. Gezegevierd.  
Cirkelredenering. Het isme, liever is dan me. Het is me. Het kosmisch ei.  
Ruimtekromming. Op eieren lopen. *Don't put all your eggs in one basket*.  
Oog-handcoördinatie. Ik ben niet over één nacht ijs gegaan. De laatste tijd. Yoga.  
Een-na-laatste. Juk. Het lichaam is de wagen, verstand zijn de teugels. Zintuigen zijn de paarden, de objecten van de zintuigen zijn de weg. De wagenmenner is de persoon, en de passagier is de ziel. Wie zich eraan gewaagd hebben als laatste. IJselijk.  
Door het oog van de naald. En in het oog van de orkaan is de stilte.  
Het was zaak tijdig het economische systeem meer transparant te krijgen.  
Opdat er tussen de resterende delen niet stiekem inteelt ontstaat. De dupe.  
Finaal. Het is weer zover. Hoe een kip een ei legt. Doop of dope, ik ben gedoopt.  
Uit de dop. De haan kraait victorie. Rotten eieren. Het zat me hoog. Oprotten. Rel.  
Afgehaakt. Dat religie opium is voor het volk, is geen reclame, ook niet voor opium.  
Tussen religie en atheïsme draaide de middenstand om een meer tastbaar *racisme*.  
Substituut. Het mooiste voetbalveld dat ik heb bezocht, was compleet overwoekerd met hoog gras, wilde bloemen en onkruid: psychotisch. Ik was er de enige bezoeker.  
Bewaar je kalmte, ik heb mijn woord gehouden. En er werd niet stilletjes gevoetbald.

Zeven deugden zijn wel wijsheid, rechtvaardigheid, matigheid, moed, geloof, hoop en liefde. Zeven zonden: hoogmoed, hebzucht, lust, jaloezie, onmatigheid, toorn, luiheid.

Nederland begon bij de Zeven Verenigde Nederlanden.  
En chemie komt van *chem*, de vruchtbaarheid aan de Nijl.

Vals spel. Aanwinst. Aan lager wal. Mondig mondiaal.  
Deductie. Orgasme kwam altijd van één kant. Doorgedreven.  
Vrouwelijke ejaculatie was nooit een populair onderwerp bij ons thuis.  
Falsificatie, verificatie. Inductie richt zich naar de kern. De lijn doorgetrokken.  
Er is een soort – omgekeerd – evenredig verband tussen de distributie van voedsel en de distributie van mensen. Uitgeleverd uitgeleefd. Schadeloos blijven is de hele kunst.  
Attent. In zekere zin eten we ons voedsel of onze mensen. Aan het gas.  
Ras. Ik hou 't kort. Valsheid is geen bescheidenheid, en geen luiheid.  
Welig tieren. Tuinieren. Veldboeket. Nogal wiesdes. Ver van mijn bed. Show.  
Dicht bij huis blijven. Het medicijn dat het best bij je past, groeit bij je in de tuin.  
Tablet. Maar ik heb geen tuin. Medicament. Voor- en achtertuin. Psychotherapie.  
Drie keer niks verdriet. Wieden. Bittere pil. Onkruid vergaat niet. Razernij.  
Stress is de opdringerige urgentie van de onbenul als er niets aan de hand is.  
Het probleem was niet dat er niet genoeg voedsel wordt geproduceerd. Een van de problemen was overproductie die leidt tot lage prijzen. Spelbreker. Afgeleefd.  
De Verenigde Staten waren de grootse voedselexporteur ter wereld en beheersten de vrije markt. Hoe deze manier van uitdrukken een innerlijke tegenstrijdigheid bevat, konden we zien aan de disbalans tussen de mens en zijn omgeving. Verbloemen.  
Het probleem is met andere woorden dat de markt niet reageerde op menselijke behoefte of honger, laat staan hongersnood, maar op geld. Voor het oprapen.  
Aan te vechten. Elk land heeft in principe de bronnen om zijn inwoners te voeden.  
Maar een manier om in een mondiale context de productie te verhogen om aan al onze behoeften te voldoen, zou zijn een systeem waarin zij die het werk doen, zelf zeggenschap hebben. Dan zit er niets anders op dan de knollen bij elkaar te rapen.

Verschillende mensen waren met elkaar aan het praten die een missie hebben die in de eerste plaats is tegen de spreekwoordelijke racist op een manier dat je er zelf een neigt te worden. Een jonge vrouw die rechten studeert, had het nu over de rechten van dieren en zei dat die in ieder geval menselijk behandeld moeten worden. Een zeeman zei haar dat dieren niet menselijk behandeld kunnen worden, omdat ze nu eenmaal geen mens zijn. Een opstootje, wat voor een idioot moet je wel niet zijn?

Ik had een bruid kunnen importeren, die ik al enkele jaren had als vriendin, uit de Verenigde Staten, uit een tamelijk rijke en ook beschaafde familie. Zij wilde echt in Nederland wonen. Ik voelde een soort frictie met haar interesse in mij als individu. Nederlanders zijn niet al te chauvinistisch, normaal gesproken voelen ze dat soort dingen niet of malen hierom. Dus heb ik toen voorgesteld om in Amerika te wonen, waar niet voor niets meer ruimte bestaat, waar ze aanmerkelijk minder enthousiast over was. Arabieren discrimineren niet. Een vrouw representeert het huis, dus laat die mannen maar bij hun vrouw intrekken, of alleen leven zoals de Nederlandse man. De import van bruiden is een vorm van mensensmokkel. Het is humoristisch hoe in een land als Nederland waar iedereen zich moet rechtvaardigen hoe goed hij er wel niet uitziet, Arabieren gewoon bruiden importeren zonder zelfs te kijken. In zekere zin is het wijzer om niet te kijken. Daarom is in Arabische landen het gezicht van de vrouw vaak bedekt of deels bedekt.

Laat ze goed ingepakt worden. De bruidegom heeft al zoveel aan zijn hoofd. Boef. Een van de eerste tekenen van terugkeer van het communisme op de werkvloer zou zijn dat we weer tien cent voor een koffie uit een automaat moeten betalen in plaats van twee euro aan een zich gedragende goedgeklede employee, waarmee we allerlei kleine afleidende interacties hebben over de manier van betalen, alsof we getrouwd zijn. Verbruid. Belastingeenschap, met de komst van de euro werd alles al even te duur.

De Nobelprijs voor de Vrede voor Obama na iets meer dan een halfjaar regeren was licht beschamend, maar de president van Amerika heeft daar zelf al op gezinspeeld. De aandacht wordt afgeleid naar de aard van de Nobelprijs. Obama kreeg de prijs omdat hij zwart en vredelievend is, zo'n ongekennde prestatie dat hij hem verdiende. We moeten begrijpen dat we het hebben over Scandinavië. In veel noordelijke landen hebben mensen dit soort mededogen. En toch kreeg zijn vrouw geen huisarrest.

Regenwouden zijn de longen van de aarde en zijn van levensbelang voor ons. Zuurstofvoorraden gaan op door de verwoesting van het oerwoud dat ook veel koolstof absorbeert. Ik wist het al toen ik tien was, maar ik voel me alsof ik het vergeten ben, omdat iedereen het over iets anders lijkt te hebben. De rimboe. En vervolgens onderhandelen de wereldleiders over de lucht die we mogen inademen. Het geld groeit niet aan de bomen. Geld brengt verantwoordelijkheid, niet iedereen. Regenwouden verdwijnen zo snel als het poolijs. Niet om aan te zien. Aardkloot. Naar de kloten. Geld moet rollen. Het een staat in verband met het ander. Klote.

Met iedere boom die wordt gekapt, wordt er een stuk poolijs afgekapt. Wind waait door. Open aan alle kanten, rond tempeltje van de natuur. Het Koepeltje in de duinen, met rieten dak, is weer eens in de fik gezet.

De verhalen die ik als kind hoorde, waren allemaal profetisch. We moeten begrijpen dat kinderen een open geest hebben. Wat ik toen absoluut weigerde te accepteren, is zich nog steeds aan het ontvouwen als de realiteit. Bakens uitgezet, kansen gekeerd. En het wordt steeds kinderachtiger. Aangrijpend. Onbereikbaar. Terug naar de basis. Oude bomen moet je niet verplanten. Ik kan het geld niet van de bomen schudden.

Volgens Ingenhous, chemicus, brengt alcohol veranderingen in het lichaam teweeg die erfelijk zijn. Stan, uit Newcastle, die in een tent woont en geen cent heeft (hij haalt voedsel uit de winkel dat net te oud is om verkocht te worden) omdat hij niet tegen de mentale sfeer op het werk kan, zegt dat alcohol een sociaal probleem is. Zelf drinkt hij geen druppel alcohol, en rookt ook pertinent niet.

Alcohol en sigaretten balanceren elkaar wel. Gierigheid is wat het meest schadelijk is. Alcohol wordt opgedrongen, het kost de bareigenaar niet veel, en de winst is hoog. En de steden zien er al droevig uit. In sommige gebieden in de wereld, als Mexico, waar mensen in het algemeen een gezonde manier van denken en leven hebben, serveren ze voedsel, en rijk voedsel, voor misschien de prijs van een bier in een normaal café. Het leven ziet er zo plezierig uit.

In sommige streken zijn mensen al slechtgehumeurd als je iets bestelt wat meer energie kost dan biertappen, zelfs al ze het officieel verkopen. Ze zijn gewoon te lamlendig. Het is onderdeel van de extreme armoede van de samenleving, die zo gierig is, dat alles een vergif wordt.



Alles wat uit de tijd is, zou symbolisch, dom zijn. Maar een wiskundige vergelijking is al een symbool dat men niet van een feit kon onderscheiden, een contra-indicatie van evolutie. Vandaar de economische crisis als de grafieken voor geen reële waarde meer staan, door een tunnelvisie van gierigheid. De Bijbel heeft het er vaak over. Er is niets nieuws onder de zon. Er is altijd discriminatie om me ontwikkeld in naam van religie of wetenschap, of nog populairder. Up-to-date. Stemmen temmen. Gestemd getemd.

De partijen die de antikraakwet hebben aangenomen, en nu wel weer de huren zullen willen liberaliseren, zodat er weer meer koopwoningen gebouwd kunnen worden, zijn schuldig.

Oud-minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en later voorzitter van Bouwend Nederland, die ik in Amsterdam op straat tegenkwam in de buurt van een kraakpand dat na ontruiming negatief in het nieuws stond, waarna het rumoer aanzwol van de politie om het kraken te verbieden, begon gelijk driftig tegen zijn vrouw te gesticuleren dat ze zachter moest praten op haar mobiele telefoon. Hij maakte hierbij met zijn rechterarm snelle heftige gebaren van boven naar beneden. Hadden zij soms iets te verbergen? Ondeugend.

Er is een kleine straat daar in de buurt die helemaal opgeknapt is, waar in korte tijd meer dan 35 huizen te koop staan aangeboden. We moeten wel van goeden huize zijn. Elders, in een dorp waar ik was, zag ik dat de hele kern opgeknapt, verbouwd, gaat worden. Prijzen gaan zo omhoog, ook de huren, voor sommige mensen wordt het te duur, en zo worden de schapen van de bokken gescheiden, over één kam geschoren.

James Ensor schilderde niet meer toen hij bekend was geworden met zijn spot. Zonder die spot was men niet in hem geïnteresseerd. Hij had zich voorgenomen. Wie er belachelijk is gemaakt. De zondebok. De ontering onwaardig een spotprent. Een cartoonist van Die Welt schilderde, over cartoons werden er processen gevoerd, en zijn schilderijen staan in de kluis van een bank in Zwitserland, hij doet niets meer. Meer mensen met talent doen allang niet meer mee aan de samenleving, behalve dan als tramconducteur. Ze zijn getrouwd. Enkel en alleen. Tautologie.

Kunst is waardevast, en de belangen zijn in crisistijd geprononceerd. Speculanten zijn altijd heel geïnteresseerd in de muze als hun munt in het geding is. Ziehier de kunstliefhebber. Wie de schilderijen heeft, maakt misschien niet veel uit. Esthetisch is kunst als onderpand niet. Maniërisme. Suppoost van eigen werk. Maar hoeveel mensen worden niet zo gebruikt en leven zo en zijn daar zelfs trots op? Een depot is niet de beste plek om kunst te bezichtigen, hoewel het doorsnee publiek er vaak ook niet veel opener uitziet dan een gesloten kluis. De sleuteltjes zijn gestolen. Kunst is generositeit, gierigheid heeft geen fantasie en vernietigt oorspronkelijkheid. Net zoals mensen weinig meer te vertellen hebben over hun eigen kinderen, heeft de kunstenaar geen zeggenschap over zijn werk en wat hij maakt. De opmerkelijke Constantijn de Grote was de eerste christelijke Romeinse keizer. Ik kwam een Turk tegen die me vroeg of ik nog weleens in een bepaalde kroeg kom. Hij vervolgde gelijk dat het gesloopt zou worden, hij dronk niet meer, zei hij. Ik had geen antwoord. Wie het geheel accepteert, moet ook de negatieve, gefrustreerde en verbitterende, tegengestelde elementen in dat geheel accepteren.

Als mannen hetzelfde spel spelen met vrouwen als vrouwen volgens hun regel met hen, zijn ze seksistisch, racistisch en fascistisch. Dribbelen. De bal is doorgespeeld.

## *Het spel.*

Als mannen *niet* hetzelfde spel spelen met vrouwen als vrouwen volgens hun regel met hen, worden ze wel seksistisch, racistisch en fascistisch *genoemd*. Doorspelen.

Ik heb telkens hetzelfde probleem als ik Share lees. Iedereen probeert het blad van me te stelen. Ik heb geen abonnement omdat er anders geruchten verspreid zouden worden dat ik lid ben van een sekte, waardoor ik me al niet meer vrij kan bewegen. Daarom durf ik Share alleen te lezen als ik in de metro zit waar ik me veilig voel, tot voor kort. Memoires. Een harde tante.

Iedereen maakt alles steeds moeilijker. Ik ben daarom van mening dat de beste manier om samen te delen discriminatie is.

Ik heb de psychologische zwervers proberen uit te leggen dat ze het nieuws niet stelen, maar mij. Er zat niets anders op.

Ze zuigen. Zodra ik buitenkom, is niemand meer geïnteresseerd.

Ik ben helderziend, dus ik weet dat als ik vertrokken ben, niemand nog iets leest.

Alleen omdat *ik* het lees, wil iedereen het lezen. En als het lukt, zien de zwevers er niets meer in, en zouden ze *mij* beschuldigen en agressief worden.

Het is een mondiaal probleem.

Zo vaak moest ik op een willekeurig tussenstation snel uitstappen om de groeiende verontwaardiging en woede voor te zijn van hun teleurstelling voordat ik vermoord zou kunnen worden.

Ze zullen gelijk zeggen dat ik een racist ben. Eruit gestapt. Tieten. Sluw.

Diefstal is gebaseerd op imitatie en vervreemding. Die is overal. Luw. Ontfutselen.

Complete universiteiten bestaan hierin, en ze hebben iedere spontaniteit gecommmercialiseerd die ik had. Een dief of een dievegge wil niets ontvangen.

Gauwdief. Maar het is niet meer literair om in je beha te gluren dan in je krant, in de ondergrondse, om maar niet te spreken van die toe te eigenen, in de luwte. Pijnpunt.

Rond 1919 kregen vrouwen actief kiesrecht.

Rond 1929 begon de Grote Depressie.

Rond 1939 begon de Tweede Wereldoorlog.

Op de vlucht geslagen. Reizen en buitenland zijn natuurlijk een hype. Boemerang.

Ik heb veel mensen ontmoet die veel gereisd hebben, en ik heb een grote vergissing gemaakt dit als ontwikkeling en cultuur op te vatten. Realist op doorreis.

De haren rijzen mij te berge. Beter een verticale ontwikkeling dan een horizontale.

Ze blijven soms hun hele leven het buitenland idealiseren, ten koste van de taak die ze kregen hier geboren te worden, ze nemen zichzelf overal mee, handzaam. Aftakelen.

De ontwikkeling is zeer oppervlakkig gebleken. Iemand merkte op hoe verschillend culturen zijn die aan de oppervlakte bedrieglijk veel op elkaar lijken. Verder dan het bedrog is er bijna niet een gekomen die ik ken. Ingenesteld. Nieuwe lichting.

Iedereen doet zich voor als wereldburger, ook de toerist die in Azië aan het strand ligt. De koene internationale student is een uitvinding die bijna nooit boven zijn kwieke uitvinder is uitgestegen. Het wemelt hier van die dappere studenten.

Ontwikkeling hangt af van staying power. Die hoedanigheid is bijna onmogelijk geworden door de multiculturele Engelse drop naar Amerikaans model, de drifter.

Aspiranten zijn of in de val getrapt van uitwisselingsprogramma's en hebben geen authentiek gezicht of hebben uit eerbij zichzelf op deze manier verraden. Het is al te laat. Dus ga maar op reis. Afwijzen gaat niet veel sneller. Weg wijzen.

Ze zullen wel meerdere levens moeten wachten voor ze weer een kans krijgen.

Feesten zijn vaak dwangmatig, maar het toeval is een feest.  
De voordelen ziet iedereen. Daar hoef ik het niet over te hebben.  
Wel zo handig. Dansen is leuk, de dans ontspringen is het helemaal.  
Sadomasochisme: zelfmoord is moord. Als je niet deelt, word je gedeeld.  
Zonder karakter kan er geen karaktermoord zijn, verontschuldigt de sadist zich.  
Zonder karaktermoord kan er geen karakter zijn, verontschuldigt de masochist zich.  
Breuk, teller en noemer. Wat jij niet wilt dat u geschiedt, doe dat ook een ander niet.

Kernspijting. Een dubbele persoonlijkheid moet wel gespleten worden.  
We hebben al kennisgemaakt. Raison d'être. Net getrouwd, ter kennisgeving.  
Het is erg als degenen die je helpt, je uit domheid verdenken en tegenwerken.  
En uit sympathie. En zelfs wie zijn moeder hielp, werd verdacht van misbruik.  
Het getal acht bestaat uit twee corresponderende nullen: synchroniciteit en relativiteit. Dubbelepunt.

Het Chinese woord voor crisis bestaat uit twee karakters: gevaar en kans.  
Als iemand je niet mag, kun je die beter vergeven dan je zelf ook niet te mogen.

Kennis: zonder object is er geen subject.  
Intuïtie: zonder subject is er geen object.  
Ik ben subjectief. Zonder leven is er geen dood.  
Doodop. Zonder wil is er geen kennis. Dat zullen ze weten.  
Verplaats je in een ander. We dachten ons maar in. Wie weet.  
Zelfregulering. Je kunt je gedachten niet nooit onder controle hebben.  
Maar je kunt nooit je gedachten van een ander onder controle hebben.

Zelf denken is een kunst. Onder verdenking. Resumeren. Hand.  
Werpen. De hand aan zichzelf slaan is het bijgeloof van de dood.  
Vrijheid begeerte, hoe meer begeerte hoe meer vrijheid een illusie.  
Jij komt er niet meer in. Ding en onding. Hard op weg. Bijgetrokken.  
Hard in goedheid. Zachter in de slechtheid. Afgetekend. Huiszoeking.  
Inkomen. Glashard ontkennen staat haaks op vlote babbel. Geldwolf.  
Overweg en onderweg. Het loopt weer als gesmeerd. Recht op je doel af.

Weten is niet bezitten. Wil het toeval. Zodra je kennis hebt, ben je haar kwijt.  
Zodra je mond het eten snapt, ontsnapt het naar de maag. Teruggeschrokken.  
Schrokken, daar moet je boven staan. Poepen. Je brengt er toch niets tegen in.  
Je kunt er niets tegen doen. De wereld draait. Ik weet niets en alles. Met liefde.

Pipo. Weten is eten. Kennis is een dimensie. Dood lijkt afgestudeerd. Nipt.  
Er geen goed woord voor over. Wat heb je eraan. Wat moet ik ermee. Piepen.  
Wat ziet mijn oog. Slavernijmonument. Er zat al bijna geen vis meer in de oceaan.  
Vriend, publiek. Wal, vis. Ik spreek vanzelf met mezelf; ik ben een goed luisteraar.  
Rond mijn tiende sliep ik niet zo, dat begon al in de tijd dat een paar meisjes tietten kregen in de klas, ze werden daar later heel populair om, en ik de Openbaring las in de Bijbel. Ik vroeg toen om een helderziende in de buurt, die niemand kende, die ik pas jaren later toch ontmoette via mijn broer, die eerder mijn piano van me afnam.  
In onderhuur werd mijn kamer vol demonen geschilderd om er zich thuis te voelen.

Met geen pen te beschrijven. Een echt filosoof schrijft maar één boek, zei iemand.  
Maar je kunt moeilijk een autobiografie gaan schrijven als je nog niet hebt geleefd.  
Intentie de intensiteit. Maar ik kan nog niet zo goed mee. Geen vooruitgang geboekt.

Basis. Bias. Woorden veranderen en de inhoud blijft. Zien en herzien.  
Onderdrukking leidt tot vreemde uitdrukkingen. Een vertekend beeld.  
Hedonisme, heden of heiden. Puntjes op de i. Heroïsme is hier-o-ïsme.  
Afleiding of opleiding: er is te zwaar met onze sterfelijkheid gemanipuleerd.  
Boekverbrander. Keuren. Nauw. Taxatie. Nou, nee. Aanleiding. Levensboek.  
Alles waarin de zo gevoelige kwezels me tegenwerken doen ze uit sympathie.  
Iedere keer weer zo'n dweil die sympathiek probeert te doen, je zo te keuren.  
Als je geen behoefte aan ze hebt, denken ze dat je ze niet begrijpt. Absoluut.  
Ze werken de genezing van hun slachtoffer zoal nog verder tegen. De oproep.  
In de war. Ik ben vaak als biechtvader misbruikt. Ik heb rechten gestudeerd.  
Ik leerde dat het geen recht is. Pijnbank. Rechtbank. Ja, dat kennen we. Bank.  
Ternauwernood. Je bent van diefstal verdacht door de dief die je heeft bestolen.  
De slijtage. Beter een goede buur dan een verre vriend. De biecht. Een shock.  
Vastbesloten ook. Ze begrijpen je heel erg goed, dat krijgen ze niet meer goed.  
En vooral besloten. Hom of kuit. Kunst brengt samen wat wetenschap scheidt.

Genade. Telefoon!  
Het toilet als biechtstoel.  
Geluk afdwingen. Misrekend.  
Smeekbede. Reputatie of repetitie.  
Frigide. Vergiffenis of vergif. Wil is wet.  
Compliment of complement. Waarzeggen.  
Er is wel iets voor te zeggen. Waar te zeggen.  
Zege of zegen. Zo nodig zonde. Gezegde gezag. Slet sleet.  
Daar krijg je me niet mee. Op slot. Heb medelijden. Niet spijbelen.  
Zeggen. Erbarmen. De schrik in je benen. Fijntjes, boven jezelf uitstijgen.  
Ontzeggen. Stellig. Gewoon geld verdienen. De liefde van God voor de mens.  
Jezus Christus is voor onze zonden aan het kruis gestorven; het afschuwelijke  
mededogen van de toiletjuffrouw. Vorderen of bevorderen. Stel je toch niet aan.  
'Wat jullie binnenskamers hebben gefluisterd, zal van de daken geroepen worden.'

'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven  
heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.'

De vrije hand. Niets omhanden. In de hand houden. Opwinden.  
Heftig. Deftig. Iedereen hetzelfde. Het heft in handen. Afwinden.  
Op de vingers kijken, op de vingers tikken. Om de vinger winden.  
Ruimte is ons afhandig gemaakt. Ook astronauten moeten plassen.  
Met je handen van afblijven. Arbeidsmoraal. Zo boven, zo beneden.  
Wie buiten slaapt, krijgt een bekeuring, vooral als hij niet rechtop zit.

Onder de hoede van de magistratuur. Onderhoudend gesprek. Crescendo.  
Niet verder dan je neus lang. Te veel gevraagd? Niets van terechtgebracht.  
De reden dat sommige mensen zijn bezeten van hygiëne is hun vulgariteit.  
Ieder mens is een zondaar. Geeuw. Slaperig. Dan kunnen we wel ophouden.  
Daarom houden ze zich bezig met misdaad. Slaapverwekkend. Paniek zaaien.

Gulden snede. Under lying logic.  
Je moet wel uit je woorden komen.  
Proleet of profeet. Luis of luisteraar.  
Elektromagnetisme. Geconcretiseerd.  
Natrekken. Pion of pionier. Wederkerig.  
De vraag is de vrouw, het antwoord is de man.  
Linea recta. Een golf is moeilijk te controleren.  
Een bepaalde rechtlijnigheid komt voort uit angst.  
Napraten nadenken. Een baksteen is een probleem.  
Dollen. Ze weten niet waar ze zich in begeven hebben.  
Je hebt mooi praten achteraf, zeggen ze dan de profeet.  
Ik ben de wal die het schip doet keren. Helaas had ik gelijk.  
Een vraagteken is een golfbeweging, uitroepeten een rechte lijn.  
De rechte lijn is een kromme lijn met kromming nul. Naar hartelust.

Hoe meer innerlijk er is, hoe meer vasthoudend een lafaard op de uiterlijkheden let, hoofdzakelijk om te kleineren dan. Uit de klei. En toch is hij heel aardig als hij dreigt klem te raken, of liever als hij met zijn rug tegen de muur staat. Het gaat vanzelf niet alleen over de man, maar als hij klemzit, lijkt hij bijna op een echt menselijk wezen. Er was een fotograaf die op straat foto's maakte. Je kon dan samen met zijn papegaai op de foto, maar de dierenbescherming verbood deze exploitatie, van de papegaai. Hij praatte te veel. En je kunt sommige mensen niet harder kwetsen dan ze gelijk geven. Het kwam niet bij ze op dat ze zich ooit vergissen. Voor schut voelen ze zich vereerd.

Sleutel en slot. Zeker weten. Sleutel- en slotwoord.  
De hoeksteen van de samenleving staat onder druk.  
Het zekere voor het onzekere. Moedeloze moed.  
Keuvelen. Klei. Gelijk hebben is niet gelijk zijn.  
Sleet. Je kunt niet overal iets achter zoeken.  
Kleinéren. Kleineren van de kleineren.  
Niet meer weg te denken. Uitgedacht.  
Gelijkgezinden, denken is niet-weten.  
Weten is niet-denken. Ik heb geen gelijk.  
Nu is de spil. Verleden, heden, toekomst.  
In een hoek gedreven. Rad van avontuur.  
Wat niet weet, dat niet deert. Actie is reactie.  
Harmonie. Vast, vloeibaar, gasachtig, plasma.  
Vier elementen, viereen komt van vier. Vuur.  
Aarde, lucht, vuur, water. Ether is drie.  
Acht slaan en acht komen van het getal acht.  
Vier plus drie is zeven. Tweemaal vier is acht.  
Niet vierendelen. En verdraaid is 8 tweemaal o.  
Parallel universum. Vers van unie. Dubbele lus.  
Achter is misschien de vergrotende trap van acht.  
Overdrijven is dus achterdocht. Dat kan achterlijk zijn.  
Slijtageslag. Achteroverdrukken. Buiten mijn medeweten.  
Voor gek versleten. Uitzeven. Zeveren. De schijn opgehouden.  
Octet. Potentiëren. Velen en vervelen. Seks. Octaaf. Sextant of octant.  
Achtvoudig pad. Oscilleren. Materie en antimaterie. Gesel van de tijd.  
Gezelligheid kent geen tijd. Het einde der tijden is tijdloos. Eindeloos.

Nectar. Iemand moet het doen. Ik geef je de vijf. Het vijfde element. Kwintessens. Vijf regelmatige veelvlakken. Vier-, zes-, acht-, twaalf- en twintigvlak. En toen het bedelende, bellenblazende levende standbeeld in zilverachtig engelenkostuum met dito vleugels, centenbak op straat, mee een biertje ging drinken (één vleugel was al beschadigd in een vechtpartij met de concurrent) en zijn uniform afdeed, imker uit Sicilië, en daarna zijn mond opendeed, ben ik gestopt. Zesvlakken in de honingraat.

Lichaam en ziel. Gezel. Fiftyfifty. Ge ziel. Meditatie is verticale synchroniciteit. Mijn bovenbuurman ging altijd op de vloer tikken als ik mediteer, ik ben dus getikt. Het is vreselijk altijd een mening te moeten geven als je er geen hebt. En naast me ... Angst drukt zich uit als ontkenning. Mensen die er alleen aan denken hoe ze moeten sterven en niet het feit dat, zijn flauw. Doordat ze flauw zijn, zijn ze bang. Ze lijken in hun slaap te willen sterven, met hun kinderen in hun armen. De cultuur die ze aldus hebben gecreëerd, is gebaseerd op eenzelfde doodswens. Het is natuurlijk misdadig om kinderen met angst op te zadelen, ook voor het klimaat, mentaal en fysiek. Borg. Door en door. Op de situatie inspelen. Het lachen is ze vergaan. Op-en-top. Afbreuk.

In je wiek geschoten. Geschikt. Ga ze, uit de weg. Ga uit je bol. Schik, schrik aanjagen. "Dat is hoe het gaat met vrouwen," zei Don Quichot; "ze jagen hen op die om ze geven en houden van hen die ze haten. Maar ga door, Sancho." En hierom draait die wereld.

Voor een vrouw is objectiviteit onmogelijk, en het is onmogelijk met een vrouw. Don Quichot, een held en een ziener, de eerste die molentjes zag, en de machine bestreed, kreeg volledig gelijk over de bedreiging van mechanisatie voor de mens. Niet hij maar de machine was gek. Dingen kunnen niet vanuit zichzelf bewegen.

Zijn en tijd zijn de meest universele concepten, en hun toepassingen zijn eindeloos. Maar niet voortrekken. Zo had ik een universele ervaring van tijdloosheid, die zowel persoonlijk als onpersoonlijk is (en ik de alfa en de omega mag noemen) en moeilijk te omschrijven is, omdat het tijdloze geen tak is van de tijd die onze hersenen bepaalt. Kauwgom. Sindsdien heeft mijn innerlijke verbazing zich gereflecteerd in het uiterlijk ridiculiseren naar mij toe. Op het toppunt. Afdingen. Twee weten meer dan één. De omega is niet minder authentiek dan de alfa. Voortrekker. Van lieverlee.

Iedereen die zich ontspant, heeft al een gevoel van het tijdloze. Hou de moed erin. Ik heb mensen nooit willen hinderen zoals zij zichzelf, mij, en het onderliggende plan op aarde zoals ik het heb gezien. Maar men kan niet concurreren met het tijdloze zoals het wordt geïmplementeerd door hen die het kennen, behalve in het op één lijn vernietigen van de planeet. Ik had me niet voorgesteld dat mensen zo ver zouden gaan me tegen te spelen en te proberen winnen. Dingen en mededingen. Ik moest er wel wat op verzinnen. Maar dat hebben ze gedaan. In de omgang hun doel voorbijgestreefd. En toen moesten ze hun mogelijke uitroeiing als soort in de ogen zien. De spanning erin houden. Houdgreep. We hadden geen tijd meer.

Zodra we denken, zijn we in de tijd, tenzij we boven het verstand uitstijgen tot wat de wereld van oorzaken wordt genoemd. In contact staan met die wereld is meditatie. Dingen verhouden zich als mensen. Net zoals er de constructie *zij* (wij behalve ik) bestaat, in plaats van *ik*, is er *iets* in plaats van *niets*. Alleen als we spreken van *zij behalve ik*, komt (bezittelijk voornaamwoord) *mijn* ter sprake.

Tijd komt in het spel als we het *zijn* (bestaan) proberen voorbij te streven, wat onmogelijk is, het veroorzaakt conflict, het is een illusie, en de schrik zit erin.

Je zou kunnen zeggen dat iedereen hun in plaats van zijn (haar) eigen verantwoordelijkheid kent, maar niemand neemt haar. Onder de knoet. Ik denk dat alles meer drastisch gedemocratiseerd moet worden dan iedereen. Mensen zijn geïdentificeerd met dingen en hun suspense, en daarom heeft niemand hun, onze, eigen verantwoordelijkheid. In- en intriest. Boeman. Borg staan. Verloedering de nietsnut. Illusie allusie. Hebben is niet zijn, hebbeding. Allooi. Niet al te veel pingelen. Telepathie is vrij natuurlijk voor mensen. Gierigheid verstoort echter en manipuleert instinctief, omdat zij de onderliggende eenheid ontkent die telepathie mogelijk maakt. Te geraffineerd in de bovenkamer. Er is mentale telepathie en er is de sensitiviteit die dieren onderling hebben op een meer functionele manier dan de mens voor hun overleving. Echte telepathie bestaat alleen tussen bewuste geesten, en stoelt op de vrije wil. De kans waarnemen. Voor meesters is telepathie de normale wijze van communiceren. Media zijn hiervan een reflectie. Jezus werd telepathisch overschaduwed door Maitreya, zoals, en dat, de mensheid deelachtig zou worden. Geen leidinggevende functie. Helemaal het einde. Telepathie kan bewezen worden, maar er zijn geen instrumenten die geheel objectief kunnen zijn, tenzij we ons daaraan onderwerpen en de vrije wil opgeven als zo(ver) velen, zever, wat onmogelijk is, zelfs door de dood, wat in zichzelf al is bewezen. Vrouwelijke intuïtie is een vorm van telepathie die geromantiseerd is, en is een vervorming van de waarheid, en is de bron van de meeste illusie, omdat de man hierdoor ook niet meer het lef heeft om objectiviteit van manipulatie te onderscheiden. En de illusionist kon dat nog wel maar werd zelf te begoocheld. Telepathie is ook wel vergeleken met rechtstreekse kennis, omdat zij geen medium nodig heeft om te weten, zij is onafhankelijk van materiële bronnen van transmissie. En dit is geen schizofrenie zoals de romantische variant het even wil. Ingecalculeerd. Als dit niet begrepen zou worden, zouden er nooit enige meesters hebben bestaan, en dit is hun wijsheid die hen onsterfelijk maakt. De evenaar. Kissebissen. Tussen cynisme en hysterie. Niet te evenaren.

In twee tellen. Benevens de waarheid. De glans. Spiegelglad. Goochelaar. De spiegel heeft en geeft geen zelfkennis. Open wond. Van je levensdagen. De spiegel reflecteert, en draait om, maar ziet niet het geheim. Open geheim. Zogenaamde vrouwelijke intuïtie is een vorm van telepathie die niet eerlijk is.

Ik hou zelfs niet van kleine dinosauriërs. Er is geloofd dat ze tegelijkertijd met de mens hebben bestaan. Nog mysterieuzer is dat geloofd wordt dat sommigen van die mensen nu nog bestaan. Dan heb je tenminste nog wat te doen. Dan maar trouwen. Wie niets doet, kan ook niets fout doen; wie niets uitvoert, voert niets in: zijn schild.

Wie niet ook de goede kanten ziet, kan de slechte niet begrijpen. Op- en neerkijken. IJken. De finale. Op hoop van zegen. Geen overwinning. Fascisme en fascinatie. De slaap is een gebed. Werk, geld en emotie scheiden. Ik ga liever buiten spelen. Velen zijn geroepen, maar weinigen zijn uitverkoren. Desolaat is idolaat. Afkeer, afkeren is afkeuren. Onthechting is geen afzijdigheid. Fiasco. Een keur aan kansen. Steen des aanstoots. Buitenkansje. Fiat. Edelsteen. Als je een steen op je weg tegenkomt, kun je die wegschoppen of oppakken en bekijken, de steen der wijzen, je bent er niet op te pakken. Een kei. Zwerfkei.

Gebied gebod. De eerlijkheid gebiedt. Het stof wordt oud, en de geest blijft fris.  
Hoog gegrepen. Even aanzien. De grond ingeboord. Je hebt weleens een slechte dag.  
De pessimist ziet neer op anderen, terwijl een ster aan de hemel de geboorte van een  
nieuw tijdperk heeft onthuld. Gebed. Op mijn bord. Want als je niet kiest, kies je toch.

Positie bepalen. Converseren of conserveren. Te machtig.  
Hoofdbestanddeel. Ongeïdentificeerd vliegend voorwerp.  
De reünie was een ruïne. Ik had altijd al een hekel aan gym.  
En koken kan ik ook niet zo. Leeg bord, en hierop doorbordurend.  
Mijn kookkunst gaat al zo ver als de zogenaamde vliegende schotel.  
Puur natuur. Don Quichot is werkeloos. Windmolenparken zijn onze redding.  
De vogel die uitreikt naar de horizon, in het hoofd, die doorprikkend waar de zon  
opgaat, legt de vlucht uit, vrijheid en licht gaan samen: de ontvouwen vleugels de  
ruimte, de punt van de snavel de concentratie, de twee samen de ogen, visie.  
Een en twee. Ik ben zo vrij als een vogel. Daarom ben ik vogelvrij verklaard.  
De neus is de staart. Richting geven. Energie vrijmaken. De weg vrij.

Tijdbom. Met veel pijn en moeite. Gediplomeerd. Van de kook. Wip eens langs.  
Mensen kunnen alles aan, als het maar fictie is. En als je maar geschift bent. Ik zie  
alleen wat sneller dat u bedrogen bent, dat heb ik overeen met de meesters. En nog  
een bittere pil. Terrorisme, hoe vervreemding gepaard gaat met finesse. Argusogen.  
Modeshow. Nomaden en monaden. Je bent te sterk. Het zout der aarde. Libido. De  
kippen op stok. Ze vinden het niet leuk als je ze beter kent dan zij zelf. Aan de beurt.  
Gelukkig ben ik niet overal geweest. Stel je voor dat je alles zou weten, geen toeval.  
Ik heb er een hard hoofd in. Zienswijze. Je grenzen verkennen. Proefondervindelijk.  
Verdeel en heers. Imperium. Empirie. Will be not would-be. Mantel der liefde.  
Hoop doet leven. Ontmantelen. Waarom ik het altijd heb over mensen?  
Omdat ik hoop dat ze het eens zullen zijn. Vrijgevig. Een ei hoort erbij.  
Bijstand. Proef op de som. Vrijwel. Vrijdag. Dat is het hele eiereneten.

Liefkozen. Koosnaam. Echtgenoten.  
Eierstok. Vrijplaats. Niet echt genoten. Boerin.  
Wat was er het eerst, de kip of het ei? Aan de stok.  
Ik heb te vaak deze discussie gehad. Als de zon opkomt.  
Als haan weet ik dat de kip altijd beweert dat zij eerst komt.  
De haan is een halfvogel, die niet hoog kan vliegen; daarom kraait hij.  
Als je wilt dat je kippen eieren leggen dan moet je het kakelen verdragen.  
Ze hebben er geen weet van. Als de vos de passie preekt, boer pas op je kippen.  
Proefronde. Vrije markt vrijen is nog geen vrije tijd. Pais en vree. Waar voor je geld.  
Wat peur je er zoal uit. Er komt een man bij de psychiater, samen met zijn broer, die  
zojuist genezen is van de dwanggedachte dat hij een kip is. Vrij geven, vrijgeven.  
Een vrij man. Als je er kans toe ziet. De psychiater vraagt: "Wat is het probleem?"  
"Ik heb de eieren nodig!" Geen windeieren. Staatsgodsdienst. Eiwit. Opgeleukt.  
Kuiken. Lentekriebels. Wie heeft nu de eieren nodig in deze zaak?  
Pracht en praal. In schrill contrast. De geschiedenis herhaalt zich.  
Als je een omelet wilt maken, moet je eerst de eieren kapotslaan.  
Roerei. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden. Flair.  
Bakkeleien. De eieren klutsen. Dienstweigeraar. Non-profit.  
Een zachte dood. Eidooier. Glamour en glitter. Op schaal.  
De roerige geschiedenis. Van universiteit en universum.  
Eenheid in verscheidenheid en andersom. Roerend eens.



Ik kan er niets anders van maken. Eieren zoeken met Pasen. Opstand. Vrijgevigheid. Middel en doel zijn zodanig door elkaar gehaald, dat beide volkomen zinloos worden in de afgedwongen diversiteit. Pure commercie is het verkwisten en compliceren van een standaard en uitwisselbaar medium. En zodat je maar blijft kopen. De kluts kwijt.

De stompe driehoek. De scherpe driehoek. De rechthoekige driehoek.

Eens was mijn tekenleraar ergens de enige die me niet van school wilde sturen. Hij gaf me ook geen les, hij zei dat ik beter was als ik geen instructies kreeg. Hij gaf me altijd hetzelfde cijfer op mijn rapport om aan te tonen dat cijfers geen kunst maken. Om geen andere reden hou ik nog van kunst.

De ongelijkzijdige driehoek. De gelijkzijdige driehoek. De gelijkbenige driehoek.

Stuurse blik. Bakboord en stuurboord. Kantje boord. Overstuur. Kwestie van tijd. Klein is wendbaar en dynamisch, groot is log en statisch. De antiglobalisten: met maar kleine schepen brachten de geuzen de Spaanse Armada de nederlaag. Door de stijging van de zeespiegel zal Nederland wel geen immigratieland meer zijn. Vroeg op.

Ik heb gezegd dat als ik alles geofferd heb en die bescheidenheid wordt opgevat als zwakte en daar misbruik van gemaakt wordt, er een wereldcatastrofe uit zou breken. Schromend dan wel schromelijk. En zo geschiedde. Geestig. Opgeblazen. Halve cirkel.

Peper en zout. Koek en ei. Naargeestig. Hoegenaamd.  
Rechte. Kromme. De Kromme was eens een voetballer.  
Ik zei het de wiskundeleraar, en ik werd van school getrapt.  
Welk buitengewoon lager onderwijs hebt u gehad? Vingervlug.  
Als de caissière zich vergist, rondt ze de prijs altijd af naar boven.  
Diploma. Onderwijs rondt af naar beneden: je studie is afgerond.

Aan het eind van je Latijn. Voor woorden gek om los te lopen.  
Vaandel. Lees vandaal. Droef. Geestig. Op vleugelen van illusie. Indalen.  
Droefgeestig. Op de letter, te pijnlijk voor woorden. Pokdalig. Ingrediënten.  
De maffia en de Nederlandse Taalunie profiteren van een aanval op de Italiaanse premier Silvio Berlusconi, en niemand anders. Overvleugeld. Charade. Vandalen.  
Van Dale beweert rust in de spelling te willen. Ik ben al een paar jaar bezig aan een boek waar de honden geen brood van lusten dat ik in delen deel. Gisteren schreef ik zo iets over insecten in sekten! Vandaag staat er in de krant dat er weer een nieuwe spelling komt omdat je insect met een c schrijft en elektriciteit met een k. Moet het dan geen elektri-s-iteit zijn? De polemiek. De ka, Nederlands is nog geen Zweeds.  
Sectie. Het Nederlands is een menging van Latijnse en Germaanse taalinvloeden.  
De c is een zachte k of een k in wording, of een precaire s, in het schrift, dat is van belang. En accorderen is nog geen akkoord. Wat een moeite het kost om die spelling goed te krijgen, wat nodig is als niemand het voor je doet! Alleen als ik begin te schrijven, komen de problemen al op me af, dat is in dit land psychisch en fysiek geweld in de vorm van de injectienaald. Ik gaf als voorbeeld al een aantal vormen van synchroniciteit aan. Als je eenmaal weet hoe de spelling eruitziet, zie je de logica en is het probleem weg. Maar weer opnieuw? Nee, dan nog liever naar Afghanistan. De taal- en andere fascist, insecten in sekten, zo is het. Visserslatijn. Het bastion. Berlusconi is gewoon een theatrale figuur op zijn Italiaans, de opera. Basta.

Pas had ik het over de weerbarstige, onzichtbare 'petty tyrants' (plaaggeesten) met iemand die me daarvoor waarschuwde, de tegenwerkende, pestende elementalen, exoterische asoera's; die zijn absoluut niet onzichtbaar voor mij en ze zijn niet zo goedgezind, ook u niet die er wellicht aan meedoet omdat u ze niet kent. Smeuïg. Maar door de opwarming van de aarde zijn er steeds meer storende insecten, die kunnen steken, ook in openbare functie, en steeds meer gestoorden. Taal kan nooit logisch zijn zonder een goed verstaander. En die is weg, geënd, dat is het probleem.

Boodschapper van de goden en gids naar de onderwereld. Doet de deur dicht. Was niet onder meer dit gebied bakermat van de eerste fysieke mensensoorten? Naast de islam waren natuurreligies altijd sterk vertegenwoordigd in Indonesië. Op 17 augustus 1945 proclameerden Soekarno en Hatta de onafhankelijkheid.

Een aantal vrienden hadden een vijf jaar in de gevangenis gezeten voor de bezetting van het Indonesische Consulaat, Molukkers in Nederland wilden een onafhankelijke republiek, waarbij iemand uit het raam was gesprongen, in Amsterdam, en waarvoor iedereen doodslag werd aangerekend.

Als Nederland de Indonesische geschiedenis erkende zoals Indonesië die ziet, zou Indonesië makkelijker de met Nederland gedeelde honderden jaren geschiedenis, met minder wrok, erkennen zodat die niet voor dubbele politieke doelen wordt gebruikt, en zouden we allebei een stap verder zijn. Er zijn meerdere vormen van negatie over de Nederlandse geschiedenis die zich volgens sommigen reflecteert in een halsstarrige ontkenning van het heden, ook inzake India, en die al dan niet doelbewust vergeten is in de officiële annalen in Nederland, en toch bekend is omdat de Britten die in archieven in New Delhi hebben bewaard.

Mahindra, bekend met een van de laatste maharadja's van een vorstendom dat na India's onafhankelijkheid van Groot-Brittannië na de Tweede Wereldoorlog in India opging, heeft, zijn beweerd kleinzoon, deze uitgeplozen. Uitgevorst.

Ik heb het gehad over de wereldleraar, die al langer bekend was in theosofische kringen zoals vermeend van zijn familie. Ik bedoelde Maitreya, die weliswaar in Londen werkte en zich te lang en leste met een wereldwijd lichtverschijnsel moest aankondigen, maar een ashram had in Mysore, in India.

Dit soort zaken lagen gevoelig doordat ze ontkend werden, en daarin schandalen teweegbrengen waar trouwens veel mensen dol op zijn, die zich uitdrukken in nog grotere ontkenning tot in onze onmiddellijke sociale structuren en vermeerderde schandalen. Grot. Uit gewoonte. Toch, plompverloren. Antidotum.

Maitreya zou wereldwijd 777 bronnen maken. De camping. En ineens was hij er.

Mahindra, die iedereen graag op de hoogte hield van ontwikkelingen in India in de wereld, maakte me ervan bewust dat de rijken in India niet allemaal gierig zijn, ze doen ook aan liefdadigheid. Dingen die ik wel heb gezien, leken niet te bestaan, en kunnen liever niet al te veel genoemd worden, want hij zou voorgoed de miserabele staat blijven noemen waar het westen in verkeerde voor het India ontdekte, *het schip van staat*. Hij had in zekere zin gelijk. Weetal. Erbij ingeschoten. In de kajuit.

Voetballers en hun soort geld kunnen niet vergeleken worden met de rijken in India, maar zij hebben de empathie in het westen. Niemand trekt hun rol in twijfel, zij zijn te belangrijk in een systeem van onderdrukking. In *De Republiek* zegt Plato dat als er ooit een ideale samenleving zou moeten ontstaan, de filosoof koning moet worden, en de koning filosoof. De Britse schrijver Paul Brunton droeg een boek op aan zijn gastheer in de Tweede Wereldoorlog, de maharadja van Mysore, met dat citaat. *The Quest of the Overself*.

Paul van der Velde, kopstuk van het International Institute for Asian Studies (IIAS), schreef verschillende boeken die betrekking hebben op de Nederlandse geschiedenis in Indië die nog niet helemaal als een reële toevoeging aan de Nederlandse cultuur werden begrepen. Indien dat onder meer wel gedaan werd, zou die hele geschiedenis een minder verkrampde dimensie krijgen, zou men zien dat we ook overeenkomsten hebben en niet alleen verschillen, en zou Indonesië en de rest van de wereld ook wat makkelijker de hand in eigen boezem steken en niet de schuld van alle corruptie op de koloniale geschiedenis af kunnen wentelen, of op mij. Bleu. Met de verworpenen.

Papoea was half gedoemd tot uitsterven ongeveer het oudste, Nederland het jongste volk ter wereld. Als de grondverf niet in orde is, kan ook de bovenlaag nooit goed zijn, zei de Nederlandse, zich dichter en duiveluitdrijver noemende Rob Tuankotta die zijn achtergronden heeft in Indië en hierover meer heeft gepubliceerd.

En de grondverf is zelfkennis. Dat geldt ook voor Nederland. Lak.

Maar erkenning van de onafhankelijkheid van Indonesië in 1945 houdt in dat Nederland dat daartegen gevochten heeft tot 1949, daarmee een verkapte invasie is begonnen tegen een reeds autonome natie, en dat ligt niet lekker, en dat is ook weer niet helemaal terecht. De geplande unie tussen de Verenigde Staten van Indonesië en Nederland, de Nederlands-Indonesische Unie, kwam toch niet van de grond.

Op 26 december 2004 werd misschien de onafhankelijkheid van Indonesië, die door Nederland aanvankelijk gesteld werd op 27 december 1949, een dag te vroeg herdacht. Een paar honderdduizend Indonesiërs verloren op die dag hun leven in een tsunami, een van de ergste vloedgolven door een zeebeving in de bekende geschiedenis. De gemoederen waren te hoog opgelopen.

Aangekaart. En van tafel geveegd. De moskee liep onder.

Het klimaat stond in elk geval op de agenda. Sterfgeval. Inferno.

Op het smalle koord. Cordiaal kordaat. Aanmerken. Hoogtepunt.

Ik zat die avond met leden van Al Qaida aan tafel zonder het te weten.

Eerder die dag klaagde een Arabier die een zaak had waarin hij me had dwarsgezeten, dat zijn huis volledig was platgebrand.

Op 17 augustus 2005 werd de aanwezigheid van Nederland bij de viering in Jakarta van zestig jaar onafhankelijkheid als een erkenning opgevat.

Het geval wil met semitisme en antisemitisme dat je er niet makkelijk achter komt wat het is. Maar er zijn heel wat complottheorieën geweest dat de Joden onder wat voor naam of nationaliteit ook het wereldkapitaal in handen hebben, en sinds lange tijd, en dat ze met elkaar te maken hebben op een manier waar we niet bij kunnen.

Een van de eerste VOC-kapiteins die India bereikte was Joods. Achterwege gelaten.

Ook maharadja's hadden een bloedlijn die te herleiden viel tot de diaspora.

Het Joodse volk kwam tot stand onder het dualistisch teken Tweelingen, hetgeen het mercuriaal maakt, moeilijk te bevatten en ambivalent. Het lijkt niet echt extravert en makkelijk te identificeren, en daarom is het verdacht. Je ontdekt eigenlijk pas wat het is als het te laat is. Pers en persiflage. Semi. Staatshervorming, herhuisvesting.

Ik ben weliswaar geen echte Jood, maar ik zou een ascendant Tweelingen hebben waarin ik vooroordeel en verwijzing ondervond, ook wel van de moslim (slim) die ervan uitgaat dat ik semi ben, waarom er terrorisme was alsook een oorlog aan de terreur, in Nederland begonnen. Een van de betere bondgenoten. Binair. Afpersen.

Ook heeft een bepaalde ijdelheid dat grote mannen en genieën dat waren door hun genen tot een tegenreactie geleid. En dat heeft weer geleid tot een versterking van semitisme en antisemitisme. De twee gingen in hand in hand als de tweeling. Dat is hoe de Twin Towers in New York werden gebouwd en vernietigd.

In een primitief land nu eten kinderen wanneer ze trek hebben, en ze gaan naar bed als ze moe zijn, en niet speciaal omdat het bedtijd is. In de moderne wereld is alles bepaald door de mechanische klok, die draait om bedtijd, en is de biologische klok vergeten. Op dezelfde manier hebben mensen seks, niet omdat ze zin hebben maar omdat het *tijd* is om naar bed te gaan. Daarom krijgt een vrouw niet gemakkelijk kinderen. Het probleem voor zich uitgeschoven.

Het probleem van de moderne maatschappij is dat mensen stofzuigen, *vacuüm trekken*, omdat ze verslaafd zijn aan onpersoonlijk bezit zoals geld dat geen loyaliteit vraagt, wat haar materialisme is en haar gebrek aan respect voor het individu, zelfs zijn (eigen) aura. De vloer mee aangeveegd. Publieke ruimte. Men bleef erin. Geëigend. Ik maak geen grapje. Als je leeggezogen bent, word je weggegooid. Oorlog is gerelateerd aan de obsessie met hygiëne en haar pendant beleefdheid.

Publiekstrekker. Daarom houdt men zo steriel van een foto. Flaneren.

Schilderijen hebben hun eigen uitstraling, zoals de mensen die ze maken.

Vincent van Gogh zou nooit een schilderij hebben gemaakt als zijn plek iedere dag was gestofzuigd. Hij zou ieder contact zijn kwijtgeraakt met de natuur, zo essentieel in zijn werk dat hij zag in het stof, zelfs binnen. Picasso maakte zijn atelier ook niet schoon, hoe meer stof hoe beter, het trekt magnetisch samen naar beneden en blijft op zijn plaats in plaats van zich te verspreiden door het schoon te maken.

Als je een schilderij maakt op het strand, stuift er zand in, anders is het niet echt.

Van Gogh stond erop dat de elementen zich vermengden met zijn werk, daarom is het zo magnetisch. Dat was ook de reden dat hij in zijn leven nooit echte liefde heeft ervaren van een vrouw, zij trekt altijd vacuüm, en waarom hij zich doodschoot.

Hij beet in het stof. Wat een rare man. Dat heeft al heel wat stof doen opwaaien.

Lente, zomer, herfst, winter. Kinderen worden ook overdag geboren. Opvoeding.

Graf mee intrekken, inpraten. U ducht.

Euvele moed. De lamme helpt de blinde.

De moed opgeven. Van de wal in de sloot.

Smetvrees is een ziekte. U dacht bestaansrecht.

Niets wat je verliest kan gecompenseerd worden.

Zal wie het zwaard opneemt door het zwaard vergaan.

Je eigen graf graven. En erin vallen. In je eigen zwaard.

Erdoorheen praten. Als je maar blijft speculeren. In puin.

Op waarheid berusten. Helperschap is vaak puur egoïsme.

Delen is het enige redelijke alternatief. Bewaken of ontwaken.

Omdat een ander sadist is, ben ik nog niet verplicht masochist te zijn.

Een masochist ervaart de geweldloosheid van een sadist wel als agressie.

Kennis is licht, het goede. Duisternis is onwetendheid, het kwaad. Mensen worden door hun onwetendheid beschermd om geen wetten te schenden die ze niet kunnen bevatten. Als je sommige mensen aardig gaat vinden, dan maken ze misbruik van je. Congregatie wilden. Ze wilden wel. Deuren zijn gesloten. De jaartelling is begonnen.

Niemand kan het over me hebben zonder dat ik het weet.

Alleen in een wereld van leugens heet de waarheid geniaal.

Wakend slapen en slapend waken. Helderheid is heldendom.

DiffRACTIE. Uit de droom. Sadisme. Doodsdrift en penisnijd.  
Gedistingeerd. Van de partij. VrouwTjesspin eet d'r gemaal.  
Wat er niet inzit, komt er niet uit. In de groep gooien. Bitch.  
Bits. Zwarte weduwe. Zwart gat. De tijd staat stil. Sneuvelen.  
Tijd is altijd verleden tijd, ook geprojecteerd op de toekomst.  
Niet altijd is het een voordeel om tot de meerderheid te horen.  
In concurrentie met het verleden. Je ziet er al geen gat meer in.  
Lof. De bom is gebarsten. Bombarie. Zij ontploft in je eigen gezicht.  
Inquisitie. Feeks. Komma, kom ma. Oma, om ma. Enigma, enig ma.  
Ommetje. Verlof. De tijd is een bom. Zij die sterven gaan, groeten u.

Koster. Nagenoeg. Met ingang van de eerste van de maand moet u uw huis uit.  
Een simpele man woonde met zijn moeder in de Jordaan in Amsterdam. Toen zij overleed, moest hij daar weg omdat het huis op haar naam stond. Hij had daar niet bij nagedacht, en kreeg een huis waar hij zelfs wordt gecontroleerd hoe hij zijn toilet gebruikt. De man was geen briljant intellectueel, maar hij was niet krankzinnig of asociaal. Gewoon een goedgezovige Jordanees. Hij werd dus gecoacht. Hij kreeg in zijn manier van spreken dezelfde controle die hem deelachtig werd. Heer des huizes. Alle gelijk. Op het eerste gezicht leek alles oké toen ik in Amsterdam aankwam.  
Door een of ander burengerucht, vermoed ik, stonden er plots een stel psychiaters van de gemeentelijke gezondheidsdienst met een aktetas bij me aan de deur, en later nog eens een paar keer. Ik zou daar onder meer niet thuishoren. Ik ben er niet op ingegaan. Ik ga nog liever dood. Dus ze kwamen gewoon terug. Ze zijn veel erger dan de verguisde Jehova's getuigen die bij iedereen met hun krantje aan de deur komen, want ze hebben de staat. Het is net zoiets als toen er een vlucht, een enkele reis, naar Jordanië op mijn naam was geboekt door iemand die een flauwe grap wilde uithalen, van me af wilde en me daarvoor zelf wilde laten betalen, of toen er op de Universiteit van Amsterdam een anoniem telefoontje binnenkwam dat ik krankzinnig was.  
In je hemd staan. Hoog in je bol. Daarna begint pas het gedonder in de glazen.  
De fascistten hebben geen bruine hemden meer aan, en zijn niet te rangschikken onder typetjes die ze immers zelf overal in zien. Voor het blok. Haal Henkes in huis. Als hij niet gestorven was aan de structuren waar hij de strijd mee aanbond was, zou ik adviseren eens Henk Mommaas te bezoeken. Hij is blij dat hij dood is. Wat zou er van Jazz de kat geworden zijn die bij hem ingetrokken was, van de buurvrouw? Zijn huis werd gelijk achter hem afgebroken, er was geen spoor meer te vinden. Hendrik. Controle, toen in een groep iemand zijn huur al een jaar lang al dan niet terecht niet had betaald, werden de regels aangesterkt. De Antilliaan was op tijd weg, maar zo zijn er steeds meer mensen op straat gezet die misschien maar een paar dagen te laat waren met hun huur. En toen kwam moeder Teresa. Herrie. En toen Al Qaida.  
Eigen naam of soortnaam. Enzovoort, enzovoort. Het plot wordt dikker. Wij zijn hier niet van onder de indruk. Ik was bijna aan de beurt, maar toch nog net niet helemaal. Ik placht met broerlief en vrienden van hem bij een helderziende te komen. Een van hen studeerde psychologie, en wilde plotseling met niemand meer te maken hebben. Hij was bijna afgestudeerd en begon alvast mensen te ontleden. Hij zag spiritualiteit als onderdeel van zijn studie en zijn toekomstige baan. Of het moet eraan gelegen hebben dat hij een vriendin had. De groep viel uiteen, zoals dat later de hele samenleving is gedaan, dat is georkestreerd door krachten waar u misschien nog geen kaas van had gegeten. Casemanager woonfraude en overlast. Hof. Huis. Incasso.  
In de tijd van Jezus had Judas een neiging tot – psychiatrische – objectivering,

projectie, waarin hij de gezochte Jezus verried aan de onwelgezinde autoriteiten, Jezus werd gedood, en die tijd is weer teruggekomen. Incasseren. Autorit. Staker. Blootgegeven. Overuren draaien. Het is al bijna iedereen te veel geworden. Ik adviseer de strijd niet na een halfjaar te staken of zulks te verkondigen. Want dan houdt Dracula zich gewoon even koest en is daarna weer opgelucht terug. Nachtwerk. De kwaadaardige krachten werken binnen het reguliere banencircuit dat afhankelijk is van tijdsbepaalde projecten, nu door staatsgeleide psychiatrie, dat was al zo bij heksenverbranders die niet in de persoonlijke identiteit geloofden. Infiltrant. Melkertbaan. Een missie weet zelf niet waar zij eindigt. Stakker. Jazz is interactie. Ik zou hier dus niet lichtzinnig over doen. Want ze zijn altijd overtuigd dat ze de mensen een dienst doen. Bij overlijden van de huurder alstublieft een kopie van de overlijdensakte of rouwkaart meesturen. Bij de hand houden. Veel sterkte.

Mahindra had in Amerika gestudeerd, zag me als allochtoon, Achnaton, moest uit nachtelijke meditatie vertellen niet van het verleden weg te lopen, zei hij en dat zijn hele familie theosofisch is, behalve hijzelf die zich bekeerde tot het christendom; hij had ook contact gehad met zijn overleden grootvader van vaderskant, de maharadja, die hem vertelde dat alles Jezus is "hier". Zijn voorvaders hadden de Britten in India binnengehaald om verlost te worden van de Hollanders (die zijn land bestalen van goud en diamanten, en Ceylon, het latere Sri Lanka, en Indië, het latere Indonesië, kregen ter compensatie) en de mogols. Vaders vader.

Hij zou als jongen bij de deal van de onafhankelijkheidsverklaring van India zijn geweest, met de laatste Britse onderkoning Lord Louis Mountbatten, Jawaharlal Nehru die de eerste premier werd van India, en Mohammed Ali Jinnah die op het laatste moment koos voor een onafhankelijk Pakistan waarvan hij de eerste gouverneur werd, aan de hand van zijn grootvader, een van de sleutelfiguren.

Hij zou eens een brief hebben gekregen van een maharadja, van Mysore. Niemand kon evenwel nog aan hem relateren, omdat hij wel wat te dubieus werd, misschien onder invloed van zijn omgeving, familie, of een ex-vrouw (die wat schilderijen van mijn hand van hem had gestolen, waar hij ruzie over had) of door zijn gezondheid. Hij was diamantbewerker, zei hij. Klover. Feit en theorie. Concept en geloof.

Zijn spreekwoordelijke schoonmoeder waar hij geen al te warm contact mee had, was de beste vrienden geweest met een goeroe, die zijn scheiding had voorzien, en die in mijn omgeving had gewoond en afwist van de meesters, en persoonlijke lezingen gaf aan een kleine groep. Sai Baba, de avatar uit India, was hier weleens geweest, incognito. Later sprak Benjamin Creme over de meesters in relatie tot Maitreya.

Wat mijzelf betreft, gebeurtenissen zijn dusdanig dat ik schizofreen ben verklaard zoals dat wel heet bij de oningewijden. Niet dat ik dat heel erg vind, maar met het delen van bestanden wordt zoiets een riskante zaak. De haan kraait drie keer.

Ik heb op die manier onafhankelijke geesten kapotgemaakt zien worden.

Hij stond zei hij weer in contact met zijn familie (die hem zou hebben verstoten dat hij trouwde met een Nederlandse vrouw die hij in Amerika ontmoette, Hollanders stonden in India slecht bekend hoe ze hebben huisgehouden in de geschiedenis; ik begrijp ze trouwens wel wat beter die Mahindra hinderlijk insinueerde alsof hij bijna bezeten was), die tot de rijken der aarde zou behoren, hij liet zich nu uit als een van hen. Hij zou in Londen een ingenieur en scheepsmagnaat in de familie hebben, Ravi Tikoo, waarmee een zus is getrouwd, een succesvolle zoon en een dochter in Amerika, en zijn broers zouden een groot bedrijf vanuit India runnen, Mahindra en Mahindra, maar hij kon er zelf niet wonen; wie zijn Indiaas paspoort opgeeft, schijnt niet meer terug te kunnen volgens de wetten van het land. Hij heeft het geprobeerd, maar men zegt wel dat hij gewoon gehecht is aan Amsterdam. Hij had inmiddels ook zijn naam

ietsje veranderd. Hij zei nog dat hij spoken had in zijn huis aan de Keizersgracht. De koopman die het zeventiende-eeuwse huis had gebouwd, zou betrokken zijn geweest bij de moord op een verre voorvader, een maharadja. Zijn grootvader schijnt dat huis als afscheid voor hem te hebben gekocht toen hij zich niet meer terug kon trekken uit een huwelijk, waar die hem per se uit wilde kopen. Daarna kon hij niet terug. Hij was vaak bezig met de man. Pas toen hij weer contact kreeg met zijn zus in Londen, en zijn vader en grootvader niet langer leefden, is een familieban opgeheven.

Een tik. Hij voelde zich nooit echt geaccepteerd in Nederland. Het gekke is ...

Eens was er 's nachts een vrouw bovenop komen zitten die wilde vrijen toen hij nog op zijn rug lag te slapen, hij vroeg zich nog even af of hij onverwerkte driften had, en hij vroeg eens een spook wie het gezonden had en het noemde een naam, ik weet niet of dat hetzelfde was. In ieder geval, hij deed hierover zijn beklag, in levensgevaar.

Nefertiti, marxiste, zou hem een boek hebben gegeven toen ze het uit had, In de Ban van de Ring. Ik zou haar ook verstuurd hebben in Egypte. Redder, reder of redenaar.

Als vrienden met hem opliepen, liet hij ze altijd op tijd achter of nam een omweg om niet uit te laten lekken waar hij woonde. Dat verklaarden meerdere getuigen. Gering. Als hij iets ging drinken, wilde hij alleen naar McDonald's, of nam hij koffie of wat te eten in een liefdadigheidsinstelling voor daklozen van de kerk of soms ook wel in de universiteitsmensa, dezelfde waar ik uitgegooid ben. Ik had geen keuken, dus ik heb sindsdien amper gegeten (ik werd uitgetest of ik wel een yogi ben die zonder eten kan); winkels zijn een nog grotere kwelling. Ik kon hem dus niet als oprecht zien.

In de krant stond dat hij op zijn zeventiende door een zendeling bekeerd met koek, verstoten door zijn familie en met zijn leven bedreigd door zijn grootvader die bij de politie werkte, naar Nederland gevlucht was waar enkel christenen wonen, een beurs kreeg voor een studie in de VS, waarna hij terug in Nederland als vliegtuigingenieur was komen werken tot zijn pensioen. Hij was in het artikel wel christelijk, en hij was door God genezen van een ziekte. Hij heette nu Mahendra. Hij hing wel vaak verhalen op. Hij wist veel, maar hij kon het niet uitleggen. Hollanders verdraaien alles, zei hij. Hij nam maar zelden iemand in vertrouwen. Precies was hij in een zeker opzicht. Hij spelde iedereen van alles op de mouw. Bijna niemand geloofde of vertrouwde hem nog. Wie zich een Nederlander noemde, nam hem tegen zich in. Maar hij stond niet ingeschreven op de Keizersgracht. Andere koek. De ether van de eter. Ethisch mee.

Mijn broer had al afstand genomen van mijn hele familie en kwam zelfs niet naar de begrafenis van mijn vader. Hij bezocht zijn doodsbed toen hij net was overleden, dat op voorwaarde dat er niemand anders thuis was. Hij liet een brief op hem achter. Ik schreef mijn broer zelf later nog eens over zijn piano die eerder van mij was, en gelijk stond er exact zo een voor mijn voorkeur. Uit het niets. Ik ben er toen maar niet meer opnieuw over begonnen. Achter diezelfde buitendeur van mijn flat stond er ook eens een bevallige vrouw halfnaakt op de gang. Toen ik voorbijliep, was ik al bang dat ik daar nooit meer van af zou kunnen komen. Gang laten gaan, een afgang. Nefertiti?

Domme mensen zien een waarschuwing als dreigement, en een voorspelling als een waarschuwing. Ik mag Sai Baba. Iemand zocht hem op in zijn ashram, en werd daar weggestuurd, maar kreeg de lange taxirit om weg te komen wel gratis. Kort daarna werd iedereen op diezelfde weg daarheen vermoord door overvallers. Heel flatteus.

Er was een tijd dat Bosnische en Servische vluchtelingen die in dezelfde buurt in het buitenland woonden elkaar, voor hun leven, vreesden. Deze absurde paranoïde sfeer was de oorzaak dat er in Joegoslavië überhaupt een burgeroorlog was. De consensus ontwikkelde zich dat oorlog een manoeuvre was van het leger, een overblijfsel van de

Turkse overheersing van Europa, alternatief een lidmaatschap van de Europese Unie. Dat was bekend van het begin. En ze voelen de hete adem van de Turken in hun nek.

De Koreaanse Oorlog (1950), van communisme tegen kapitalisme, Noord-Zuid. Een Koreaanse supermarkt werd 50 jaar later nog beveiligd met stenguns in Los Angeles. Iemand die het prikkeldraad om een ander heen weghaalde, raakte erin verwickeld.

Bittere mensen kunnen heel gevaarlijk zijn, ze verbitteren. Het zogenaamde zogen. Buitenstebinnen. Legaliseren. Zeug. Big. Bang. Verkroppen. De nieuwe wereldorde. Buit binnen. Zwakzinnigheid verplicht. Halve maatregelen hebben geen zin. Vrijen. Dat Nederlands gezicht naar buiten toe belangrijker is dan op beperkte schaal, houdt in dat er ruimschoots is gemarchandeerd met zogenaamd typisch Nederlandse zaken als vrijheid van meningsuiting juist ten koste daarvan, zo is gebleken. Nederland staat in het buitenland beter bekend om vrijheid van meningsuiting dan in het binnenland.

Wat een avontuur was ten tijde van Jezus, werd achteraf een concept voor komende duizenden jaren. Wat een avontuur is ten tijde van Maitreya, wordt een concept voor haar ontkenner die alleen maar de gelovigen kant-en-klaar van morgen kunnen zijn. Volgelingen waren dermate gemodelleerd in fictie dat ze niet meer weten hoe een feit van een mal te onderscheiden, afgezien van het drama van de verkwiste en verkeken kansen waar romans om draaien, de feiten zijn er ook naar, omdat de journalist een stadium is van romanschrijver. Dus een ondeugd is norm, en deugd een avontuur.

Er is een legende dat Jezus' familie schaduw vond onder een sycamore in Matariya, en dat hij op die plek een bron schiep, en dat Maria daaruit haar kind Jezus waste, en dat waar zij het water liet weglopen, er weer een boom opgroeide. Matariya werd een pelgrimsoord, vertakking, maar ik zie er Heliopolis. Kind aan huis. Evident.

Zoals Eva was Pandora de eerste vrouw, uit water en aarde geschapen, schenker van alle gaven, die door Zeus verdrongen werd en gezonden om de mensen te straffen dat Prometheus het vuur van de goden had gestolen om hen te bevrijden. Haar afgunstige nieuwsgierigheid werd de mensheid noodlottig, de burgerlijke vrijheden, blussen.

*Ire* betekent vuur. Woede is de Scandinavische Wodan. God is een verterend vuur. Vuur loutert, maar moet getemperd worden. *Ire* is ook gerelateerd aan *ariër*, zoals Iran. *In der Beschränkung zeigt sich der Meister*. Temperament. Minder is meer.

Ironie. Allerlei soorten hekserij waren populair. Ik ken heel wat heksen, niet alleen kruidendokters; ze zijn een sterke kracht in de politiek. Ik had een gesprek met een mannelijk lid van een heksenkring, hij sprak wijzere woorden dan ik had verwacht. Hij realiseerde zich ook beter dan de meeste mannen dat zij degenen zijn die worden gediscrimineerd. Vaak echter gaat men bij een club die men het meest vreest. Dus zie je onschuldige vrouwen juist in een relatie met het soort crimineel waar ze bang voor zijn, om zich veilig te voelen in de groep en vrijuit vrij uit te gaan. Veilig vrijen. Vrijhaven. Tinctuur. If you can't beat them, join them. Grollen en grappen. *Satire*. De ergste soort hekserij overkwam mij persoonlijk door een vrouw die verliefd was, en in zichzelf continu met me praat, en me wil versturen, ik weet dat het gek klinkt, maar zo is het, als ik de bron van deze gedachtestroom niet had geverifieerd, zou ik nog denken dat ik gek was. Ze is loyaal, ja, en ze pest en kleineert me. Als iemand als een mantra zo de hele tijd met je bezig is, dan pik je dat vroeg of laat op. En een hoop mensen om me heen hebben het geratel opgepikt en volgen het of brengen zelfs haar



behoefte om me te versturen in praktijk. Het is onmogelijk om direct met haar te praten, dan zet ze me voor gek. En mensen die de bron hiervan niet kennen, maken zelfs misbruik van haar invloed voor hun eigen doel, en noemen mij krankzinnig of occult of een aanhanger van de duivel, als ik dit probeer uit te leggen. Het was zelfs onmogelijk om op dezelfde plek te blijven wonen door de gevoeligheid van de hele buurt die me hierin exploiteerde, met het gevolg van mijn volledige uitputting. En in die mate dat je onbewust geëxploiteerd wordt, word je bewust tegengewerkt. Ze stond eens halfnaakt voor mijn deur, en omdat ik haar niet gelijk mee naar binnen nam, heeft ze sindsdien een ziekelijke afgunst ontwikkeld. Sommige mensen hebben er een hoop lol in gehad hoe mijn bestaan langzaam ondraaglijk werd, en gingen ervan uit dat ik me wel aan zou passen. Ik kon hier nooit met iemand over praten, of ik zou nog meer problemen krijgen, de aantasting van mijn vrije wil wordt niet eens serieus genomen, zo weinig respect bleef er nog voor me over. Ik heb hier een cultus uit zien ontwikkelen die wereldwijd is en geen naam heeft. Afmatting. En isolement. Het klopt dat ik enigszins gevoelig en helderziend ben, maar niet veel meer dan de meeste mensen, ik kan het alleen onderscheiden, in plaats van romantiseren. Zo wist ik al dat ik haar zou ontmoeten, maar ze kwam te laat om wat mij betreft nog nuttig te zijn, en ze gebruikte haar verkwisting van de tijd en haar leven als chantage. En dit is waar het element hekserij erin komt, conventionele noties gebruikend over hoe ik zou moeten leven, waarvoor ik alles heb opgeofferd om dat niet zo te doen. Ik ben niet de romanticus die een vrouw verheerlijkt die een levenslange maagdelijke affectie voor me heeft, maar ik zie wel dat zo'n vrouw zeldzaam is vergeleken bij de vele mannenhaatster die landen als Nederland en Amerika tellen. Een vriendin liet me achter vanwege haar met wie ik geeneens fysiek contact had, maar wier impact een zo tastbare aanwezigheid was dat mijn vrienden het niet konden helpen haar op te merken, ik dacht eerst dat ze dat zelf niet in de gaten had, maar dat is onmogelijk, ze heeft een patroon in werking gezet dat zich in mijn hele leven herhaalde. Goochelen. Het is chantage. Renovatie. Goochem. Heksenketel. Overspel, doordat een vrouw haar hele leven op me was ingesteld, werd ik overal verdacht. Meerderen noemden haar Nefertiti op wie ze leek, sommigen hadden dromen of visioenen, of pleegden zelfmoord als ze te geïntregeerd werden, ze konden niet tegen de geur. Ze probeerde zelfs een plek voor me te organiseren om te wonen waar ik meer kwetsbaar en toegankelijk ben, nadat al haar spelletjes waren mislukt. Poppen aan het dansen. Met haar hele gewicht erin. Aan me reflecteren; ik kan geen kip meer zeggen. Ik zie hekserij als een soort romantische beweging die de krachten van de natuur verheerlijkt, fair, in een tijd van milieuproblematiek en minachting voor de natuur ten gevolge van gierigheid en industrialisatie, want wat niet echt is, heeft geen effect. Het meest hierin geïnteresseerd waren Kelten, hetzij biologisch, hetzij in hun uiterlijk of gedachtegoed, of al die dingen samen. Ze hebben allemaal één ding gemeen, en dat is dat ze een hekel hebben aan Brits imperialisme en het Imperium dat ik heb georganiseerd om een wereldcultuur te krijgen die zelfs Indiërs niet begrijpen sinds Gandhi een Mahatma werd genoemd, en in Groot-Brittannië zijn ze Iers, Schots of Welsh, ze zitten achter de onafhankelijkheid van Schotland, en de herintroductie van het Gaelic als gesproken taal. Ik ken verschillende Keltische schrijvers, kunstschilders en musici die hun twijfels hebben over een zeker fanatisme hierin. Maar het is allemaal hekserij. Ik kende ook mensen uit het zuiden van Engeland en van het eiland Man die het drinken, niet van appelsap, verheerlijkten. Een schilder uit Man, Adrian, maakte een einde aan zijn leven vanwege een vrouw. Drinken betekende voor hem onder meer uitgaan om mensen te beledigen, in een Hollandse kroeg tot de nok vol met voetbalsupporters, in het Engels schreeuwend voor hun tegenstander, of voor meer competitie en nationalisme in het voetbal in het algemeen. Goed gaar. Hees.

Zulke avonden die ik heb bijgewoond, ik probeerde altijd te vertrekken voor er een vechtpartij van kwam, eindigden meestal in de nor. Kelt of Galliër. Man is eigenlijk Mann, en niet alleen maar man. Woman, woe man. Grensgeval. Gallië zowel als Galilea is gerelateerd aan gal, wal, grens of ring, ook een rivier. Er zijn al heel wat oorlogen gevoerd over het verschil tussen een cirkel en een rechte lijn. Gejammer. Anderen gebruiken weer enkel wiet, en weigeren iedere vorm van alcohol en tabak. Diezelfde romantische gevoelens aan de basis van Iers nationalisme en Baskische onafhankelijkheid zijn ook in Joegoslavië teruggevonden, en waren de oorzaak van de Bosnische Oorlog. De Bosnisch-Servische dichter en leider Karadzic die zichzelf jaren verborgen hield, was niet voor niets kruidendokter. Hij is een romanticus. We hebben allemaal de neiging in hem iets te zien dat niets te maken heeft met zijn melancholie. Maar ook de nazi's dreven voor een deel op natuurreligie. Aan tafel had ik mensen uit Swansea en Dublin, en uit Bosnië, Cyprus, Georgië, Chiapas, Tsjaad, Senegal, Peru, Argentinië, Quebec, India en Vietnam die allemaal op hetzelfde spoor zitten. Tegenvoeren. Nog dagelijks als ik wakker word, denk ik dat ik gek geworden ben. Ze was wel lang. Waarom kunnen vrouwen niet accepteren als ik niets met ze kan? Heb je weleens een vogeltje gezien van wie het mannetje doodging, of van wie haar nest met eitjes is weggehaald? Dat is de situatie. En dat is het dagelijks geweeklaag. Ze dacht: als ik maar lang genoeg wacht, tot hij dood is, krijg ik hem wel. Hebzucht. Omvoeren. Verlangen. Als ik al slaap, maakt ze me midden in de nacht nog wakker. Een en al zinspeling. Wachtwoord. Er komt geen zinnig woord uit of ze spreekt niet.

Charlatan. In Amerika spannen links en rechts samen tegen de staat. Men wilde ook al de smaakstoffen uit de tabakszaak halen. In de verlenging. De minister van Volksgezondheid voor D66(6), die een eerste rookverbod instelde in Nederland, zei dat haar euthanasiewet, en of die in gelijke mate opgaat voor mensen met een psychische aandoening, te vroeg kwam. Nasmaak. Snaak. Voor pampus. Zo sprak ik een zuster die zelf een zoon heeft die van stress aan verlammingen lijdt, en soms voor een week aan een rolstoel is gebonden. De minister zegt dus dat de wet op de euthanasie te vroeg kwam. Blijkbaar leven we in een samenleving die te zeer is gebaseerd op competitie en gierigheid om het risico te steunen. Het individu en de staat zijn te ver uit elkaar gedreven, en zijn onderling uitgewisseld. Zo zijn ze allebei een contradictio in terminis geworden, waardoor niemand nog mentaal gezond is. Men is dus begonnen met het verbod op roken, roken dat ik in The New York Times las dat de 'gezonde competitiegeest' bij mensen doet afnemen. Je kunt gemakkelijk het verband zien. Ik denk dat competitie helemaal niet gezond is, voor niemand. Zij is aangeleerd, in scène gezet. Of er nog wat uit te halen valt. Psyche-industrie. Ziekten worden geschapen, en staan nooit op zichzelf. Ik denk hier ook aan ADHD die behandeld wordt met opiaten met mogelijke bijwerkingen op lange termijn, wat verboden is in sommige landen, en deze opiaten zijn in de handel algemeen verboden voor volwassenen. Deze medicijnen zijn gedwongen voor duizenden kinderen, in Nederland. Zie ook Ritalin. In sommige landen zijn deze medicijnen gewoon andere namen gegeven en geïntensiveerd na weerstanden uit het volk. Lange tanden. Michel Foucault zei inderdaad dat een van de mythen van de moderne tijd is dat de dokter een heel wijs iemand is. Het virus van de varkensgriep bedt zich ook in, in zinloze psychische angst, een soort zelfontkenning. Op televisie zien we veel seks, maar zonder enig punt, er zijn sekskursussen live voor beginners, ook wel starters, aan de andere kant is chirurgie heel populair. De staat volgt deze exhibitionistische dan wel experimentele onderzoekstrends in onze meest intieme delen en implementeert ze, en maakt er wetten mee; er is geen ziel gevonden. Kwelduivel. De beest uithangen. Het slaat als een tang op een varken. Doorvoeren.

Blamage. Je moet de lat niet te hoog leggen. Dehumaniseren. Mij treft geen blaam.  
Tangens: verhouding van de tegenoverliggende tot de aanliggende rechthoekszijde.

We zien het schrijnende voorbeeld voor me hoe Nederlanders door de vrouw van de kroonprins en andere buitenlanders werden verteld dat er niet zoiets bestaat als een Nederlandse identiteit, een trieste (zelfbevestigende) voorspelling, selffulfilling prophecy, is aangetoond. Ik vind dit van een ongehoord importunisme. Als ik naar India ga en zeg dat de Indiërs geen eigen cultuur hebben, zullen ze niet blij zijn. Want ze hebben nog het gevoel van eigenwaarde dat hier afwezig is. Naties hebben niet alleen een persoonlijkheid, maar een ziel die zich maar langzaam ontvouwt als een belangrijk doel van hun evolutie ontkend door hen die dat bewustzijn niet hebben en het daarmee compliceren terwijl ze onderwijzen en intimideren alsof ze de waarheid in pacht hebben. Witwassen. De vuile was hangt buiten. Ten hemel. Schreien. Tobbe.

Witte magie. Intelligentie is vereenvoudigen. Zielsveel.  
Varkentje wassen. Dat schiet niet op. Luguber. Comfort.  
Zinnig, zinnelijk of zindelijk. Botheid wordt steeds botter.  
Wie niets doet, doet niets fout. Hypofyse. Zinnigheid is fijn.

Niet alleen te spreken over een nationale identiteit, maar zelfs te denken in een land als Nederland (en een van de oprichters van de Europese Unie), die voor mij van een esoterisch gehalte is, die zichzelf identificeert als tolerant, heeft hier en daar zelfs de grootste intolerantie opgeroepen. De slavenhandel in het verleden die je dagelijks in je gezicht gesmeten wordt, verbleekt bij die vorm van terreur, en wint op die manier allengs sympathie. Tobben. Wie zaait zal oogsten, hoor ik, nog geen respect: dat oogt niet bij wie geen paar duizend jaar geschiedenis heeft om eindelijk aan te reflecteren.

Het is maar een tijdsbeeld. Geen overwinningsroes. Bikkel.  
Hetze. Medium en medicijn. Moed, wat moet je ermee. Bikkelhard.  
Geen beeldspraak. Doodmoe. Moe zet man en kinderen maar uit huis.  
Bijdehand. Ze loopt zichzelf en de ander voor de voeten. Pootje lichten.  
Vader haalt uit Indonesië een vrouw die er met zijn vriend vandoor gaat.  
Schets. Pa en ma zijn het oneens, pa leeft. Ma speelt het zoontje maar uit.  
Sensitivitytraining. Gediskwalificeerd. Schoffie. Morsig. Traineren. Mores.  
Luchtledig. De oplossingen zijn er, maar moeten anders aangewend worden.  
Problemen zijn voortgekomen uit reflectie hieraan van hen die hierin hun enige aanknopingspunt hebben. Intrinsiek jezelf tegenkomen, tegenwerken ... IJkpunt.

Onderscheid tussen test en compliment. Immoreel. Afkeuren. Schuw.  
Mot. Wat moet je nou, joh? Buitenstebinnen. En passant. Gefraudeerd.  
Motregen. Daar moet je ook niet moeilijk over doen. Puberteit enzovoort.  
Puberteit kan er alleen zijn als er een persoonlijkheid moet zijn. Een hele klus.  
Verpatsen. Imago. Jantje lacht, Jantje huult. Binnenstebuiten. Heks. Hexagram.  
Prullen, prullen. Eigenrichting. Excentriek. Me, mekaar, tegemoetkomen. Gokje.

De innerlijke stem. Met twee maten meten. Onmatig en onmetelijk.  
Meisjes naar de moeder, jongens naar de vader. Moederdag. Vaderdag.  
Lijfeigene. Eerzaam. De daad bij het woord voegen. Wreed. Pochen pech.  
Elk vogeltje zingt zoals het gebekt is. Een toontje lager laten zingen. Doetje.  
Legendarisch. Behaviorisme. Freak en fanaat. Marcheren of marchanderen.  
Je wordt al belazerd waar je bij staat. Wedden? Boe of ba. Gek, een nieuw hek.

Fantast. Grimmig grommen. Je moet geen stootje kunnen hebben. Maskeren.  
Wat je. Touwtrekken. Discreet. Patstelling. Matig zo niet mat. In zichzelf gekeerd.  
Troef. Een stalker zal altijd zeggen: 'Laat me met rust.' Afdanken. Blijf van mijn lijf.  
Een dubbele persoonlijkheid kan er alleen zijn als er geen enkele persoonlijkheid is.

Wat in de volksmond schizofrenie heet, ontstaat soms puur uit de innerlijke  
opdringerigheid van anderen bij gevoelige mensen waar misbruik van wordt  
gemaakt. Je doet je die innerlijke stemmen zelf aan, echo uit de diepe put van je  
omgeving. Je probeert te weten wat mensen denken, maar dat doen ze niet en je  
vangt alleen op wat ze willen zeggen, dat is onzin en dragen ze mee in hun aura. En zo  
vind je geen raakvlak, maar een breukvlak. Ik ga daar niet te ver in. Maar de ziekelijke  
term schizofrenie is van de proleet of de egotist, patser, die niet deelt, troef in handen,  
om het slachtoffer, zonderling, van zijn waan te legitimeren. Niet eigen en niet aardig.

Gezond lichaam, gezonde geest. Geen surrogaat. Momentum.  
Geen invaller. Wie kan zo helder tot je spreken als jezelf. Onwijs.  
Kiesstelsel. Met de hakken over de sloot. Me maar ergens parkeren.  
Met mes en vork eten. Motie van wantrouwen mot. Intimiteit intimidatie.  
Werken om te leven en andersom. Zonder ding zonderling. Echo. Deugniet.  
Deug niet. Het middel is erger, ijler, dan de kwaal. Te veel van het goede. Prima.  
Onpasselijk. Feilloos. Scenario. Zielenpoot. Kernachtig. Lijfspreuk. Pret. Prisma.  
Notie. Scherts. Vaag of vuig. Agressie en depressie. Burn-out. Kiezen. Ongestoord.  
Voor je kiezen. De pleuris breekt uit. Scène. Procedé. En Mozes komt van de berg.  
Tweeledigheid. Het breken van licht. Tien Geboden. Het beste van twee werelden.  
Alles bestaat bij de gratie, of liever de kunst, van het vergelijk. Stem van de stilte.  
We komen in leven om een bepaald potentieel uit te werken. Intimidatie imitatie.  
Dodenmars. Schelm. Om vooruit te gaan zullen we terug moeten. Pas op de plaats.

Een vrouw had een afkeer van de trein. Het bleek dat ze dat over had gehouden aan  
haar deportatie in de Tweede Wereldoorlog, met een trein in een vorig leven. Ja, ik  
geloof dat het authentiek was. Dat is een gepasseerd station. Strikt noodzakelijk.  
Ik woonde vlak bij de oude Jodenbuurt in Amsterdam, het gaat inderdaad zover dat  
mensen die in de Tweede Wereldoorlog zijn gedeporteerd weer in dezelfde straat in  
de buurt wonen als toen ze werden afgevoerd en vernietigd in een kamp in hun vorige  
leven. Sommigen zijn blij in nieuwbouw te wonen, omdat ze dan geen last zouden  
hebben van geesten, zoals waargenomen van een onbeduidend iemand die daar in  
een afvoercentrum werkte. Morsdood. Je kunt de doden niet meer terughalen?  
Gelukkig hoeven we niet alles te weten, maar niet weten is het verhaal van de  
bediende die daar nu als spook rondzweeft in de waan dat ze nog leeft (er zijn nog  
heel wat van die zwevende kiezers). Die waan hebben trouwens ook mensen met een  
fysiek lichaam wel. Dat is wat we moeten herdenken. De doden zijn onder ons in alle  
schakeringen, ook de vroegere nazi's, en die hebben niet meer hetzelfde uniform aan,  
ze hoeven ook geen blond haar en blauwe ogen te hebben. Rassentegenstellingen zijn  
soms van het ene naar het andere leven omgedraaid, ik weet niet of dat doelbewust is.  
Sommige gereïncarneerde nazi's, ze zijn niet zomaar allemaal naar de hel gegaan, zijn  
nu trouwens meer paranoia voor fascisme dan de (vroegere) Joden (die nu vaak niet  
Joods zijn), of ze doen alsof, misschien wel een dekmantel. Het is werkelijk sinister.  
Waanzin ten top. Hoe de vork in de steel zit. Ze zien me liever gaan dan komen.

Dodenherdenking en Bevrijdingsdag zijn een variant op kruisiging en opstanding.

Als ze er niet bij kunnen, gaan ze in de contramine, of doen ze alsof je er zelf niet zo goed meer bij kan. Apart is dat ze je proberen vast te zetten of te isoleren om je zo te kunnen traineren of versturen, uit achteloosheid. Zeg maar dat ze me graag dumpen. Van het kastje naar de muur. Ze hadden er geen zin meer in. Als ze er zin in hadden.

Parmantig. Zichzelf. Met vereende krachten tekortgedaan.  
Voorwaar. Prullaria gefuseerd. Optimisme en pessimisme.  
Lijden en leiden. Onnoemelijk. Breken, berekenen, van steen.  
Lieve hemel. Barbaren baren zorg. Polariseren. Dunk. Een kick.  
Penarie. Anekdote. Makelen. Afstoten aantrekken. Randgebieden.  
Klucht. Kwellen. Kwelen. Op de pof. De kwee. Halfslachtig. Eunuch.  
Lijp, leep. Tegen de borst stuiten. Die halve gek. Betekenisleer. Nep.  
De intimidatie van de zwaargewicht. Eronderdoor. Afkicken. Heilig.  
Ervan langs geven. Laf lef. Moed moet niet. Total loss. Heilige geest.

Chronologie. Wiegelend. Een waggelende eend met haar kuikens over de snelweg.  
Ik had besloten zo lang mogelijk door te gaan en rond te krijgen waarvoor ik was, en dat was nu juist wat iedereen me probeerde te verhinderen, en is deel van het proces. Als ze voor schut staan doordat ik ze beter ken dan zij zelf, voelen ze zich of geveleid of gaan je proberen te versturen of te helpen. Als het niet lag aan mijn koloniale gebrek aan seksuele opvoeding, iedereen behalve ik is een gediplomeerd hermafrodit, zou ik me wel aanmelden als leider. Ze hebben zich in me vergist en kunnen niet meer terug. Je snapt nu wel waarom mensen me zo graag onderwijzen. Ze zullen je nog vergeven. Ik kijk altijd meer naar intentie dan resultaat, inhoud dan vorm. Daarom wist ik veel meer. Dat is beschamend genoeg. Vrouw is vorm, en daarop werd ik verstuurd. Draai oorzaak en gevolg dus maar om, dan weet je genoeg. De verwarring is de oorzaak van alle corruptie. Authentiek of volgzaam, autochtoon of allochtoon. Kwast. Petje af. Af gezant. Afgezant. Iedereen wordt hermafrodit, vrouw, dus opschieten geblazen.

In retraite. Wie goed doet, goed ontmoet. Humor is niet hun sterke kant. Specifiek. Vrouwen kunnen bepaalde dingen niet, dat is genetisch, en de emancipatie heeft dat onvermogen tot verplichting gemaakt. Ik ging dus een keer naar de kerk, vijfduizend negers. Allochtonen hebben wel gepist tot Christus of zijn moeder Maria in de kerk. Meer middelen, minder doel. Ramp, zalig zijn de armen van geest. Timide. Capaciteit.

Eer. Leiband. 'Wat hebben ze me gehaat. Maar ik heb het ernaar gemaakt.'  
Niet goed snik. Het neukt beter. Om voor de duivel te dansen. Te dom. Koest.  
Ik ben demonoloog. Wil wilde niet meer. Wilma ... Tegen gekant. Van huis uit.  
Kasbalans. Maak geen slapende honden wakker. Schuinsmarcheerder. Geklets.  
Pezen. Jobs. Voor ze weer eens op een idee komen. Het kabaal. Liederlijk of lied.  
Ons werk kan niet altijd afgemeten worden aan de hoeveelheid. Wie in controle is of wat we doen nuttig is, houdt misschien van examineren en te worden geëxamineerd, dat wordt hij zelf door het tegenovergestelde van wat hij toepast, op de lange termijn.

Inertie kost ons veel werk. Beperk onze perceptie van tijd niet. Wat eens een millennium kostte om te bereiken, kost eens een seconde. De kleintjes tellen.

Beschaving of bijschaving. Sardonisch.  
Job was een gekwelde figuur in de Bijbel.  
De sollicitatieplicht. Patriarch. Kampioen.

Pappa en mamma. Voor je eentje koken is veel werk, en is duur en is saai.  
Niet meer te bolwerken. Eigen boontjes doppen. Verhalen op dooddooener.  
Maar omdat het volle maan was, kreeg ik geen boete toen ik geen licht aan had.  
Slavernij genoot in het verleden geen algemene steun, en was gesubsidieerd. De  
mensen die aldus uit Nederland werden verjaagd, gingen zoal naar Zuid-Afrika.

Bezig blijven. De sportschool. Ledigheid is des duivels oorkussen.  
Kern van de zaak is dat de wereldleraar niet chanteert en geen cijfer geeft.  
Brutaliteit. De slang noemt zich sjofel de satan, een heel klein slangetje maar.  
Advocaat van de duivel. Analyse. Anaal. Banenplan. Banaal. Plot. Missie of baan.  
Kanaal. Misschien wel passie. Passief. Trimmen. Je bent nooit te oud om te leren.

Zenuwcentrum.  
Kennis vergaard. Ontladen. Zielskracht.  
Batterij opladen. Onbespreekbaar. Ontlasting.  
Iedereen is onschuldig tot het tegendeel is bewezen.  
Petje af. Streep erdoor. Natuurbescherming. In petto.  
Het forensisch onderzoek. De gelegenheid maakt de dief.  
Desoxyribonucleic acid. DNA-onderzoek. Driehoog-achter.  
Uitwisselen van bestanden. Niet morsen. Op de begane grond.  
Hij lag met een vrouw in bed. Uit. Putten. Putten. Uit. Daadkrachtig.  
Midden in de nacht werd er gebeld door haar man, of ze bij hem was.  
"Ja, we zijn net de krant aan het lezen." Vaderlandsliefde. Prominent.  
Uitputtingsslag. Hij stierf in de daad. Pop. In de maïsvelden. Popcorn.

Samengevoegd. Judaskus. Tussen hamer en aambeeld.  
Mag ik bestaan? Sporadisch. Vele kleintjes maken een grote.  
Niet bij nagedacht. Levenszuur. En niet sporen. Fanatiekeling.  
Je hebt al een paspoort nodig om de hoek van de straat om te gaan.  
Een geschil. Asielzoeker in eigen land. Mensen zien je graag verjaren.  
Geboortedag of verjaardag – verlopen paspoort – is een inherent verschil.  
Omdat er te veel buitenlanders zijn, moeten binnenlanders een paspoort op zak  
hebben om naar bed te gaan, of naar de winkel. Doortrapt. Te pas en te onpas.  
Het noodlot tarten. De Mongolen droegen toch ook geen paspoort? Tartaren ...  
Ziekenhuis is zacht uitgedrukt, het gemeentehuis lijkt meer op een crematorium.  
De gekweekte keurige sfeer is geen rook, maar is een hel. Oefening baart kunst.  
Geef geen blijk van verkramping. Ontlopen. Het ontloopt elkaar niet veel.  
Overheen kijken. Kletsen. Klutsen. Aangifte. Allergie. Mag ik sterven?  
Vagevuur. De een wil werken en mag niet. Tot de volgende keer!  
De ander wil niet en moet. Tot een volgend leven. Vrij onwel.  
Vrijwel. Geëmigreerd zonder te verhuizen, werkverschaffing.

Je kunt de persoonlijke vernedering maar niet vergeten. Ze willen me zo graag  
dat met de identiteitskaart geen enkele terroristen werden gepakt dan scholieren.  
Er is niet vaak zowel innerlijk als uiterlijk contact tussen man en vrouw in een relatie.

Sinds de kruisiging van Christus ben ik niet meer zo onwel geweest. Geklets.  
Muskieten. Speculatie is besmettelijk. Ik hou niet zo van gekleurde pasfoto's.  
Eilandpas vergt extra investering. Voor je het weet zijn de intriganten familie.  
Eergevoelig, de kluts kwijt. Van een mug een olifant maken, in een porseleinkast.

Als muggen om een lamp in de nacht draaien ze, tot ze op je aura sterven en vastplakken. Welles. Nietes. Er ging een lampje bij me branden. Het is al uit.

Vergeven betekent voorgeven, al van tevoren gegeven. Mag ik?  
Geen haan die ernaar kraait. Vrijheid van meningsuiting. Mug.  
Maandblad voor uitkeringsgerechtigden. Rug terug. Passie actie.  
Ruggespraak. Ruggensteun. Neem maar geen blad voor de mond.

De nar die wanhopig pakt naar zijn kap, met een haan, waant zichzelf geketend.  
Het juiste woord op de juiste plek is magie, alleen de nar mag de vorst alles zeggen.  
Op de keper beschouwd. De feniks die uit zijn as verrijst. Niet voor je beurt spreken.

Kip is geil. Verklipper. Stoepenschieter en stoepenschijter. Uitsmijter. Sappel. Sap.  
Je ontketenen. Zodra de proleet een druppel krijgt van de ziel, wordt hij vaak nog  
materialistischer dan hij al was. Ik wil niet onbeleefd zijn. Een prettige dag verder.  
Ongesteld. Wicht zwicht. Leegloper bijgesteld. Heeft u niet kleiner? Het bonnetje.

Ontmenselijken. Keeper. Een wig. Enig.  
Kleinzielig. Onmens. Gezwam splijtzwam.  
Tot misselijk wordens toe. Usque ad nauseam.  
Sentiment en vernietiging gaan soms hand in hand.  
Bijltje erbij neergelegd. Te hulp geschoten. Reprimande.  
Stress is oppervlakkigheid. Er moet altijd wel iets mis zijn.  
Recht gedaan. In hoge mate. Dag en nacht, geven en nemen.  
Maf. Intensive care. Bijgeloof, haan. Ontwikkeling is onthechting.  
Naar twee kanten. Zonder onthechting word je waar je tegen werkt.  
Mensen die niets weten zijn ongevaarlijk, en mensen die alles weten.  
Daartussen komt het gevaar. We zijn al gedoemd tot onsterfelijkheid.  
Het sociale gevoel. De maffia is altijd heel gezellig tot je iets meer weet.  
En dan word je zo vermoord. De meeste mensen weten dus liever niets.  
Ze hebben alles, maar ze doen er niets mee. Dwangneurose. Dwangbuis.

Leedvermaak. Prinses Irene placht wel met bomen te praten. Missie. Magie!  
Het huilen staat nader dan het lachen. Wereldrecord om te huilen. Mag ie? Mis.  
Gunnen. Een pijnlijke ervaring laat een diepere indruk achter dan een plezierige.  
Masochisme is het dragen van sadisme. Sadisme het uitdragen van masochisme.  
Een vriend was vijf jaar lang beledigd, en sprak me niet meer, omdat ik hem per  
ongeluk corrupt noemde, corrupt met een c. En iedereen volgde hem. Hij was het.  
Misgunnen. Alleen zou de ster nu weer een ruimteschip zijn waarin mensen zitten.

Kraken verbieden. Nadat iedereen zijn huur netjes betaalt, zul je zien dat nu weer de  
huren geliberaliseerd moeten worden. Dat was al eerder bijna gebeurd, net voor er  
weer een kabinet verdween. Een baan, als ze je eenmaal hebben, gaat het verhaal  
verder. Dat zou misschien wel nooit stoppen, zolang zo geld werd verdiend aan de  
meest primaire leefvoorwaarden. Je betaalt niet alleen met geld. Tenzij apekool.  
Eten doe je ook niet met alleen geld. Idealisme als uitvlucht. Mag ik kotsen?  
Escapisme. Chantage. De slimheid druipt eraf in lange dunne stralen.

Huilen is voor jou te laat. Het doek is gevallen. Ze lachen zich suf.  
Muizenval. Wereldvisie getransponeerd in het muizenhol. Inenten.

Bolleboos. Het enige enig kind. De panne.  
Ecologisch onverantwoord. Booswicht boos.  
Korrel zout. Op iedere slak. De piste. De pest.  
Het verschil tussen organisme en organisatie.  
De god Pan en de plot. Nee, er is niet één duivel.  
Het kabinet zou vallen. God is eenzaam. Vrije val.

Te gek! Kritiek is onmogelijk dan wel onvermijdelijk, wat je niet weet.  
Eenzaamheid zoekt steeds meer medestanders en wordt steeds eenzamer.  
Krachten van het kwaad zijn in wezen krachten van de materie. Of involutie.

Mechanisatie wordt in de hand gewerkt. Meesterlijk vioolspel op straat wordt niet herkend. Mensen lopen gewoon door. Kunst buiten op het terras schilderen wordt gefnuikt. Organische zaken werden niet al te gewaardeerd. Macrokosmos carrousel. Het kan nog erger; om rechtstreekse agressie te voorkomen is mechanisatie voor de vele onontwikkelde zielen, die zo welkom zijn, een noodwendige afleiding, speelgoed. Enige kinderen in de zee van primitieven die zo dol op een blond kutje internet ook al overbevolken. Jan en alleman. Nog op toegelegd ook. Het liefdesleven van de bonobo.

Gril. De seksuele involutie. Het exemplaar. En het matriarchaat.  
Een, twee, drie. Les jeux sont faits. Achter de coulissen. Afgedroogd.  
De Neanderthaler. Hoe groter geest, hoe groter beest. Verslingerd. Plebs.  
Het klierstelsel. Geen blik waardig gunnen. Surfen. Psychiatrische inrichting.  
Pandemie. Varkensgriep was besmettelijk voor mensen. Die misprijzende blik.  
Zoenen. In de kaart spelen. De seizoenen. Op de spits drijven. Potentie potentiaat.  
Hink-stap-sprong. Voorgeschiedenis. Bink. Van hot naar her. Klik. Klikken. Kliek.

Liefde is gebruikt om tal van trends aan te duiden die ons vervullen met schaamte.  
Om haar oorsprong te vinden moet men behept zijn met scepsis en crimineel begrip.  
Er zijn speciale feestdagen ontworpen om ons daarvan af te houden. Kapitaalkracht.

Ik zal niet zeggen dat ik een expert ben, maar er is een belangrijk element van ongedefinieerde angst die een nieuwe code kreeg, die een zekere ontkenning sanctioneert. En ik denk dat die angst zeer wel het bed zou kunnen zijn van het virus. Voor deze informatie hoeven we geen hogere bron aan te boren. In de al psychische instabiliteit uitgedrukt in de oorlog aan de terreur en de besmettelijke varkensgriep, of liever de Mexicaanse griep, laten we meteen de Spaanse griep herdenken waaraan vijftig tot honderd miljoen mensen toegevoegd aan de vijftien miljoen dodelijke slachtoffers van de Eerste Wereldoorlog stierven. En ga dan pas naar de dokter. Als het achtereind van een varken. Speerpunt. Escapade. Poot stijf houden. Dom. Het loopt als een speer. Ziekbed. Wat draag jij op de begrafenis?

Ook de struisvogel is kwetsbaar, een eerbaar bestaan. Saga. Geënceneerd.  
Apocalyps. Troostgerecht everzwijn met sinaasappel. Kloon clown. Fuiven.  
'Ik zal u tonen het oordeel over de grote hoer, die daar zit aan vele wateren.'  
Het element water staat voor de (collectieve) emotionele aard van de mens.  
De hoer als stad, zouden wateren dus ook de massa zijn, scharen en tongen.  
Spetter. Crisismanagement. Pro feit. De ernst van de situatie. Profijt profeet.  
Sport. Proces verbaal diarree. Sputteren spetteren. Op cursus, zenuwinzinken.  
Door de bomen het bos niet meer zien. Het zwaard van Damocles. Pantheïsme.



Al Gore kreeg met het klimaatpanel (Intergovernmental Panel on Climate Change, IPCC) van de Verenigde Naties de Nobelprijs voor de Vrede in 2007, hij was niet de humorloze figuur waar hij wel voor werd gehouden, en hij was ook niet geobsedeerd. Onder de mogelijkheid van een klimaatramp die hij analyseert, was hij nog tamelijk realistisch; een acteur heeft geleerd angst of emotie te tonen, wat hij nuchter niet kon. Daarom had hij soms geen goed imago. Dat was niet zijn keuze, maar van sommigen sommerkend. Ganzenbord, de beste gans is een domme gans. Met lede ogen. Speeksel.

Hoge bomen vangen veel wind. Beerput. Steigeren. Aan de rand van de afgrond. All in the family. Alleen al in de omgeving van Micronesië waren er zestig plant- en diersoorten die aan het uitsterven zijn. Maar we moeten ook beter kijken waar meer mensen leefden. Zo geobsedeerd met meteorieten die een einde aan het leven kunnen maken men sentimenteel is over het uitsterven van de dinosauriër eer de mens werd verslonden, is men blind voor het rap verlies van de huidige biodiversiteit. Kaalslag. Vermolmd. Rigoureuus. Goor. Procenten waren ons vooral boven het hoofd gegroeid.

Hufter. Van boven naar beneden of van beneden naar boven. Snob. Plant een boom. Maar niet in de tuin van de burens. En niet op 1 april. Al is de leugen nog zo snel, de waarheid achterhaalt hem wel, stennis. Vertrouwen komt te voet en gaat te paard. De arrogantie van de macht.

Armageddon. Zout in de wonde. Je kunt niet trouw zijn die zichzelf ontrouw is. Partijleden keken wat vrolijker. Crisis, het is duidelijk aan de oorzaak waar geen kapitaal vernietigd moet worden, dat vereist enige mensenkennis. Daar zit 'm de kneep. In omgekeerde volgorde wordt het land onbestuurbaar. Staat. Sotto voce. Een speciaal agentschap in de Verenigde Staten zou mensen in dienst hebben die zelfs vee verminken en rondspreiden om dat aan aliens te wijten. Daar zal wel een politieke reden voor zijn die met onze wereld heeft te maken. Waar is zij, en wie is dan de alien? Biodiversiteit. Niet met een kluitje in het ranke riet sturen. Tuinman.

Een land zonder cultuur is als een huis zonder ramen. Niveau: er zat een duif in een boom van de buurman te broeien waar ik naar keek, het nest is weggehaald, de hele buurt kon me al niet aan. Vlak daarna verloor de buurman zijn portemonnee. Zie de economische crisis. Chaos. Toen men erover begon, was er binnen de minuut felle hagel en felle zon. Ik draai mijn hand er niet voor om. Met mijn ziel onder mijn arm.

Schoonmaakwoede. Opkopen of -knopen. Zachte dwang. Ik draai ervoor op. Klimaatop in Kopenhagen. Eén zwaluw maakt nog geen zomer. Armetierig. Wat aan de basis besteed wordt, zal de basis versterken, en in de samenleving terugvloeien. Het geld van de rijken vloeit niet automatisch naar de armen toe.

Lachebekje. Het hele universum wordt bestuurd door wet. Meteorieten worden niet door terroristen naar ons gegooit. Sociale zekerheid. De normale omgang van iemand die geen zelfkennis heeft, is bemoeizucht. Het heen-en-weer. Er zijn mensen die het weten en niet uit kunnen leggen, en die het niet weten en wel uit kunnen leggen. Dus geen water bij de wijn.

Muggenziften. Sociaal contract. Wijzen en wijsheid. Geen onbewoond eiland. Vrij spreken is vrijspreken. Competitie. Ik accepteer niet dat ik geaccepteerd word. 'Heer, let op mijn vrienden; op mijn vijanden let ik zelf wel.'

Individuele vrijheid geen inruil maar in ruil voor bescherming.

Veroveren. Guur weer. Rigueur. Goeie genade. Zelfspot. Onweer.  
Wrijving. Wrang. Stormenderhand. Geen genade. De lucht klaart op.  
Hondenweer, blaffende honden bijten niet. Onguur. Een slag in de ruimte.  
Ik sta er pal achter. Hondenbaan. Placebo. Louche. Pluche. Rust in de tent.  
Fluwelen revolutie. Spitsroeden lopen. Diehard. Aartsrivaal. Keet schoppen.

Levens zijn geruïneerd, en incarnaties die bewust zijn genomen, werden verwoest.  
Waar Christus werd voorspeld, werden ook genezingen voorspeld. Vreemd genoeg  
toen je de lering bestudeerde waarmee Share is geaffilieerd, kreeg je een handicap.  
Als je sindsdien iemand sprak in die kring, hoorde je telkens hetzelfde verhaal, abc,  
alsof je helemaal niets weet. Dus met het naamkaartje van de wonderen heeft jouw  
prijskaartje bewezen dat je een beginnening bent. Een bevriend katholiek ging vaak  
naar Lourdes, en nam genezend bronwater voor je mee; daar je niet genas, werd je  
verdacht van subversie tegen God. De geruchten leidden tot je stigma. Fascistoïde.

Waar eerst religie werd beoefend in de steden en de provincialen heidenen waren, is  
de situatie omgedraaid. Een econoom die ik ken, woont niet ver van Lourdes, ik zei al  
dat hij wel gezond zal zijn. Atheïsme is anders dan heidendom, het gaat er niet zozeer  
om ongeïnformeerd te zijn of achterlijk, het kwam van de materialistische kant van de  
hogelijk vervuilde stad met haar ziekte, en was als voorheen haar godsdienstijver.  
Daarom woonden meesters natuurlijk liever op het platteland, het was er de hemel.

De eer met gezondheid te maken zie ik als bron van ziekte, er kunnen claims gelegd  
worden. Dat was het geval in de geneeskunde. Er staat een prijs voor alles, dat is de  
ziekte. Daarom nemen mensen minder risico om op pelgrimstocht te gaan dan naar  
een kliniek. Deze vrijheid zou wellicht ook belangrijk kunnen zijn voor een genezing.

Ik dacht even dat Groot-Brittannië Nederland wilde volgen dat zichzelf ziet als  
nummer één in tolerantie, waarmee het alleen de nakomelingen heeft geëerd en  
ontheven van slaven, die zo zelfgenoegzamer zijn dan ze werden gezien, in het gevoel  
zwellend. Sommige mensen maken daarom gebruik van de grenzen van tolerantie,  
omdat tolerantie repressie is geworden van vrijheid van niet alleen meningsuiting.  
Ook mijn psychiatrische belangstelling voor Engeland is beroepsmatig, onderzoek.  
Karl Marx werd een groter instituut dan het British Museum waar hij kwam.

Tolerantie is als samen delen, het kan gemakkelijk een concept worden. Mexicaanse  
immigranten in de Verenigde Staten werden wel gelegaliseerd om hun broers aan de  
grens met Mexico tegen te houden. In het duister tasten en niet je grenzen kennen.  
Zo zat het mechanisme van tolerantie in elkaar. Dat dit allemaal maar normaal is.

Niet te makkelijk te verkopen. Vader- en moederland.  
Hoge *tol*. Stokje voor steken. Vrije vogel. De grens is bereikt.  
Ongekend. Samen delen is een betere uitleg van geweldloosheid.  
Ik gaf mijn gitaar maar weg. Aan een misogyn. Sfeergevoelig. Omstander.  
Beter een betrouwbare tegenstander dan een onbetrouwbare medestander. Ratio.  
De misantroop. Als filantroop. Ontmaskeren. Schoonmoeder?  
Het kan geen toeval zijn dat er zoveel meisjes geboren worden.  
Select. Twee is een gezelschap, drie is een schare. Aan de stok.  
De wortel en de stok. De wortel van twee. Stokpaardje. Raad ma.

Moederbinding en dubbele binding. Irrationaal getal. Irrationeel.  
Niet van gisteren. Moederkoek en navelstreng. Baarmoeder en hysterie.  
Wat doe je hier dan? De ander en zichzelf schaden met emotie. Opvoeding.  
Het is vermoeiend om een aap die wiskunde heeft geleerd iets uit te leggen.  
Die navelstreng moet nog doorsneden worden. Eerst ma slaan, dan praten.

Hier is de wijsheid: wie verstand heeft, berekene het getal van het beest, want het is een getal van een mens, en zijn getal is zeshonderdzesenzestig.

Openbaring, 13, 18.

Het ongeluksgetal geeft geen energie. Op apegapen. Mallemolen. Malloot.  
Ver zoeken of verzoeken, ver gaan of vergaan. Naar zijn mallemoer helpen.  
Toch kunnen we op tijd zijn, en hoeft er niemand uit te vallen, omdat er niemand in valt te halen. Er zijn zeker drie niveaus van lezen, van de woorden, tussen de regels, en binnen in de woorden. Je legt me de woorden in de mond. Uitgemond.  
Lezer of laser, ik lees het liefst door het kaft. Uitgelezen. Draaimolen. Kaffer.  
Formalisten. Ze blijven achter met de vorm, lege huls. De verplichte boekenlijst.  
Voorkomend. Persoonlijke leefstijl. Voorkomen is bezig dan genezen. Kant-en-klaar.  
Het kaf van het koren scheiden. Eén voor allen, allen voor één. Mensenkennis de ziel.  
Aar. Er is beweerd dat de Mona Lisa aanvankelijk wenkbrauwen had, die op het laatst zijn aangebracht en mettertijd zijn verdwenen.  
Toen ik op een dag langs een bekend museum liep met een kunstminnaar, die zegt alles gelezen te hebben van Da Vinci en Rubens, stond hij plotseling stil en vroeg of ik wist hoe de Mona Lisa was geschilderd. Geen maggi.  
Hij deed me wat te lang gissen om de suspense te versterken die al duidelijk is in het schilderij zelf. Maar het verhaal is interessant, en is toch helemaal geen code. Mona Lisa leefde in de omgeving van Leonardo Da Vinci, zei hij, en was vaak gedeprimeerd, en kwam dan bij haar buurman in het atelier. Leonardo sprak net zo lang met haar tot ze glimlachte en schilderde dat. Delen. Uitwisselen of -wissen. Je wist niet. Je weet.  
Auteur van de Global Icon Art Collection (en de Global Jazz Art Collection), Henk Mommaas, schilderde in zijn huisatelier, garage, aan de straat, naakten die hij zijn muzen noemde, en bekend werd als portretschilder, koppensneller. Jazz draait om souplesse. Die probeerde iedereen stuk te krijgen. Hij zag zijn geschilderde collectie jazz als pendant van North Sea Jazz. Blijft het feit dat de meeste mensen enkel met zichzelf bezig zijn. Ik sprak over portret, ik ben bijgespijkerd in de jazz. Onorthodox.  
Hij probeerde de ziel te vatten, en hij hield er meer van mannenkoppen te schilderen, wat niets te maken heeft met seks. Voor hem was het naakt bij uitstek het portret van de vrouw. Hij was misschien niet heel erg geëmancipeerd in dat opzicht, maar hij was erg direct; hij was een dubbele Ram die enige van zijn inspiratie haalde uit de levende nalatenschap van de Mayacultuur in het zuiden van Mexico, een trotse mannelijke, die zichzelf ziet als enkel een schakel in de eeuwigheid. Hij noemde een portret ook wel een landschap: "Wat voor landschappen zie je anders in een stad?" Opstopping.  
Jazz is geen file claxonnerende taxi's, die van een parkeerterrein af tracht te komen. Hoofdstuk op zich, fileren. Henk zag in al zijn portretten zichzelf. Tact. Afrekenen.  
Mahendra kende hem, en vroeg of hij Mahendra's grootvader kon schilderen, naar Mahendra's eigen zeggen de niet meer levende maharadja die in bezit was van een van de oudste bibliotheken ter wereld, waaruit Madame Blavatsky nog had geleend.  
Het plan ging van de baan. Henk schilderde liever niet de doden, al hij zag helder. En face. Souplesse is geen soep. Het zinde hem niet zo. En profil. Niet veel soeps.

Er zijn veel speculaties geweest over Leonardo da Vinci, en de Mona Lisa, bijvoorbeeld dat het schilderij een man voorstelt, en er zijn veel andere theorieën. Toch blijft een van de meest magische portretten in de geschiedenis dat van een vrouw. Zij was echt. En ze frons niet. En dus was de vrouwelijk uitziende figuur in Het Laatste Avondmaal van Da Vinci toch een man, zij het geen verstopping.

Ze vragen zich af waar ik vandaan kom. *Wanneer*, vraag ik me af. Ze mogen me in ballingschap. Ik ben altijd weer het verhaal van de ketterkoning en de diaspora beu. De zon, God, is overal en je hoeft daar niet bruin voor te zijn. Ze stellen Maitreya ook altijd dezelfde vraag. Ze zijn vermoedelijk nog betrokken bij voorouderverering.

Op dezelfde manier als de ongelukkige mensen altijd vragen waar ik vandaan kom, vragen ze of ik homoseksueel ben of bijvoorbeeld blij. Het is bemoeiziek, niet zozeer vanwege de vraag op zich, maar omdat ze in werkelijkheid niet weten waar ze zelf zijn, omdat ze niet weten wie ze zijn en het ze ook niet kan schelen, noch wie ik ben. Langzaamaan, maar alarmerend uit die onwetendheid, ontstaat een algeheel gevoel van controle door de spanning, haar herhaalde projectie. Ik kan wel dromen wie wat zal vragen. Het heeft niets te maken met vragen, maar in twijfel trekken. En de hele desoriëntatie, desinteresse, werd zelfs een staat van hypnose onder vrienden, er zijn allerlei uniformen voor hen uitgevonden. Dat is waar ik besloot dat ik alleen minder eenzaam ben. Ze zijn alleen geïnteresseerd in wat ik doe met mijn harem en met mijn vrouw om te weten of God bestaat. Niet stuk te krijgen. Het is behelpen. Heel puntig.

De kat stoort zich nergens aan. Er speelden een stel kinderen om me heen van een jaar of zes, zeven, die toen ineens aan iedereen begonnen te vragen of ze homo zijn. Ze roepen ook af en toe homo, ze vinden het allemaal geweldig. Ze moeten het wel ergens opgepikt hebben, maar ze hebben het niet van mij gehoord. Ik maakte me al een beetje zorgen. Mogelijk hebben ze het opgepikt door een fluïdum. Het contrast.

Zoals ik al zei, competitie is aangeleerd. Ik zag weer voormalig voetballer van het eerste van Sparta, die daarnaast jeugdtrainer was. Er was een goede speler in het team dat hij nu traint die echter sommige andere spelers te zwaar bekritiseert die daardoor onzeker worden. Ik hoorde ook dat er spanningen waren in de club, niet zozeer op het veld, in die zin dat er kleine groepjes omheen worden gevormd die er toch invloed op hebben. Kinderen worden met hun eigen identiteit geboren, zei ook beeldend kunstenaar Henk Mommaas al. Hij gaf zijn leven voor dat principe. En zo vertelde hij zijn opgroeiende zoon dat identiteit niet is aangeleerd maar gegeven, en dat die enkel geopenbaard kan worden hoe en waar en wanneer het individu dat zelf wil of niet. Ik heb zelfs eens tegen hem geprotesteerd dat kinderen niet worden opgevoed door hun ouders maar andersom, en dat is vaak hoe ouders bij elkaar worden gebracht. Maar niet altijd, *daarin* zit de competitie. Op staande voet. Zelf stond ik dus rechtsbuiten. Ik voel me een ander mens. Force majeure.

Subsidie maakt de kunstenaar vaak niet alleen financieel afhankelijk van de staat, waardoor hij staatskunst gaat produceren (zoals in de nazitijd), gruwel van iedere onafhankelijke kunstenaar. Voorheen was de katholieke kerk de werkgever van de kunstenaar, wat wonderen tot stand bracht, maar een keerzijde heeft. De staat heeft zelfs minder verbeelding dan de kerk. En de kunstenaar wordt vaak gecontroleerd door ambtenaren, banen, met nog minder verbeeldingskracht. Afschepen. Kritiek is de mest waarop de kunstenaar groeit, zei hij. Een oogje in het zeil houden. Overstag.

Vlag op een modderschuit. Sirene.  
We zien wel waar het schip strandt.  
Boordevol vertrouwen. De peilingen.  
Voorwenden. Zijlijn. Dubbele bodem.  
Alle zeilen bijzetten. Mouterij. Het anker.  
Een klacht indienen. De waan van de dag.  
Het spookschip. Reilen en zeilen. Kielhalen.  
De leefruimte wordt steeds verder ingeperkt.  
Averij. De Vliegende Hollander. De holle frase.  
Tegen de klippen op. Ik ben de boot misgelopen.  
Voorgeven vergeven. Gaat u voor. Voortvarend ...  
De onderstroom. De welvaart. Vervaarlijk. Sereen.

Omzeilen, ik volgde een interview met twee schrijvers, waaronder de Nederlander Thomas Rosenboom die in Publieke Werken de bouw van het Victoriahotel en het tegenovergelegen Centraal Station in Amsterdam aan het eind van de negentiende eeuw gebruikte als decor. Hem werd gevraagd of het niet de taak was van de schrijver het huidige tijdsbeeld te beschrijven, wat hij meer iets vond voor de journalistiek. Hij voelde zich niet heel erg thuis in de huidige tijd, hoe je hier al verzeild geraakt bent. Hij had nu een boek over dieren geschreven, en hij had een konijn met een belletje aan en een vriendin. Hij leek zelf het verband niet van belang te vinden. De bel gaat. Zijn Vlaamse collega, die zichzelf in hetzelfde interview een fascist noemde (ik vroeg me even af of dat geen plagiaat was op mij) want dat is een nobele zelfkennis die per definitie afwezig is bij in ieder geval iedere Nederlander die er echt een is, schreef over parenclubs als commercialisering van de vrije liefde uit de jaren zestig. De man gaf toe niet goed te weten wat vrijheid is. Dat krijg je met zo'n bouwput, betonmolen. We kunnen niet altijd met recht een sociaal gevoel op de omgeving afwentelen, het gebeurt in het zien en het project. Begrijp me goed, ik ben niet tegen elke vorm van vrijhandel, maar de commercie waar we inzaten, is een gehaktmolen. Politiek mag geen vleesindustrie zijn. Vleesgeworden woord. De hele geschiedenis is geplagieerd.

De kwaliteit van leven wordt vermeerderd door verminderde controle. Het nobele communisme stond en viel met mechanisatie, en alle kernwapens ter verdediging stonden er tot vermeerderd gevaar van hun maker. Machines zijn niet emotioneel, maar in wiens beheer? Er is een persoonlijke keuze bij betrokken. Markten die al bestonden en over langere tijd zijn ontwikkeld, zijn ook niet helemaal op rationele argumenten gebaseerd. Men zag wel in dat emoties in de weg stonden van rationele handel en dat mensen onderdeel waren van het probleem. Dat kun je wel zeggen, ze werden verhandeld. Men kan persoonlijke emoties overslaan op het vliegtuig, en vertrouwen op de machine, maar minder in de beslissing waarheen te vliegen. Kijk naar de relatie tussen Britse belastingen op thee in de achttiende eeuw in Amerika, smokkel uit Holland, de Amerikaanse Onafhankelijkheidsoorlog (1775-1783) en de conservatieve Tea Party Movement rond 2010. Een automatisch handelssysteem is bijna een soort smokkel. Not my cup of tea. Handel en wandel. Hollen of hollen. De harde politiek tegen drugshandel in Singapore was gebaseerd op de opiumhandel van landen als Nederland en Engeland in het verleden, en op een antikoloniaal gevoel zoals Azië werd onderworpen. Poor ... Singin' in the rain singein' in the rain. When it rains it pours. De Tea Party in Amerika had ongeveer dezelfde achtergrond als war on drugs. De Verenigde Staten zijn dacht ik tenminste *geologisch* ouder dan Europa. En muziek, Mozart, geneest het innerlijke oor en de cortex, centrum van het denkproces.

Roken zou dus de geest van competitie doen afnemen bij de deelnemers. Koers. Elke smaak is taboe. Nooit aan toegekomen. Het verkoopt. Er tabak van hebben.

Water naar de zee dragen. Het tij is gekeerd. De – het – woelige baren. Barbaren. Ik vond Oostende en de Belgische kust altijd wat, zeg maar veel, weg hebben van de Berlijnse Muur. Die heeft meerdere lagen. Een steek onder water. Vaste voet aan wal. De scheiding tussen Oost en West liep synchroon aan die tussen Noord en Zuid. Het einde van de Koude Oorlog – de val van de Berlijnse Muur – liep synchroon aan dat van apartheid. Wonderbaarlijk. Veelgehoord en veelgevraagd nummertje. Schuim. De oorlog aan de terreur kwam geheel voort uit de Koude Oorlog en laat zien dat je oorlog winnen is vaak je verstand verliezen. Want de oorlog was niet echt gewonnen door het Westen. Omega. Terrorisme was de staart van de oorlog. De slang bijt in zijn eigen staart. Vervelen en vervellen. De slang laat zijn huid achter. Onzin uitkramen. Likken naar boven, trappen naar beneden. En wat is boven en beneden. En wie likt. Alles wat er over was van de Berlijnse Muur was de straat, Wall Street, het centrum van de geldhandel in New York. Likken naar beneden. Trappen naar boven. A'dam: een Russische professor marxisme verkoopt zijn aquarellen op het Rembrandtplein. Ook was er talent dat kan schilderen met twee handen, uit Sri Lanka, links en rechts. De schutting. Nee, ik sta niet voor schut. Het uitschot. Niets is toeval. Gemiste kans. Ik ben niet de idioot zoals mensen me doen, een voordeel nadat ik zie hoe gevaarlijk ze werkelijk zijn. Maar ik ben zo lief mogelijk gebleven. Tot het tegendeel is bewezen. Voetbal werd steeds belangrijker na de val van de Berlijnse muur, en de invoering van de euro, een complot van Frankrijk, met als hoogtepunt dat het land wereldkampioen werd. Voetballers en hun clubs, niemand zag de tragiek, werden gekocht en verkocht. Ze maken iedereen verdacht, loonslaven denken dat ze absoluut geen schade kunnen. De zwakkere broeder. Of ik erbij kan. Het winkeltje. Of ik Jezus ben? Sommige mensen vatten hun privacy wel erg hoog op. Hoeren noeste loonslaven. De schade kan niet zomaar in één leventje gladgestreken worden. Hij had maar één dag geleefd. Alle andere waren plagiaat. Desalniettemin. Iedereen is in zijn leven één keer geniaal. Voor hereniging van Oost- en West-Duitsland was er een grotere interesse van West-Duitsland in Europa. Duitsland kreeg later dezelfde interesse in Europa als Europa in Duitsland, ze zijn als twee benen die samengebonden zijn als een. Te linken. Hinken. Als je niet weet wat je taak is, heb je er een. Met vlag en wimpel. Als je wel weet wat je taak is, wordt het een systeem, of controle.

Men zegt dat de grootvader van Achnaton van moederskant, Yuya, dezelfde was als Jozef de droomuitlegger uit Genesis. Farao betekent huis. Achnaton schijnt de eerste te zijn die zo sociaal werd aangeduid. Hij had zes dochters van Nefertiti. Een van zijn laatste opvolgers was Toetanchaton, de naam werd later verwerkt tot Toetanchamon (naar de oude Ramgod, van het Ramteken Amon), die na opgraving, duizenden jaren later, beroemd werd door zijn gouden doodskist en dodenmasker, en niet zozeer zijn liefde voor de zon thuis. Het is niet alles goud wat er blinkt. Tijd is nood. De annalen. Tijdnood. Men meende dat vader en moeder van Toetanchamon broer en zus waren.

Door elf broers als slaaf verkochte Jozef die van verkrachting beticht gevangenzat, en zeven magere en zeven vette jaren voorzag, koeien, werd topadviseur ... Graanschuur.

Graniet. De Steen van Rosetta met dezelfde tekst in zowel Egyptische hiërogliefen, het Egyptisch demotisch schrift en het Grieks, gaf de sleutel tot het ontcijferen van hiërogliefen. Maar sinds Achnaton is er geen echte politieke leider meer geweest.

De filosofie van Piet Blom, de architect van de kubushuizen, die Rotterdam weer wat gezelliger maakte, is niet altijd door iedereen zo goed begrepen als door mij die geloof in samen delen en Maitreya. De vorm van de kubus verwijst waarschijnlijk naar vorige levens in Egypte waar ikzelf een belangrijke rol speelde in de achttiende dynastie. Het model van de snel opgezette stad van Achnaton, die een sociale revolutie voorstond, in de woestijn, zie ik nog steeds terug in de gevels, de architectuur van de Amsterdamse grachten, de façade, alsmede in de moderne architectuur. Achnaton werd het eerste individu ter wereld genoemd. De in Amsterdam woonachtige Mahendra placht zichzelf wel te zien als de architect van Achnaton; van de open stad met vensters – van de zon – Achetaton, in dat leven. Achnaton zette het land op zijn kop en werd verketterd. Charisma. Loffelijk. Hebben en houden. Uithouden. Ze zijn er nooit meer van afgekomen. Discretie. De tijd gaat langzaam. Koppig, in diskrediet. Ontpopt.

Het verschil nu met de oudheid is even groot in Egypte als Israël. Popi. Onhoudbare situatie. Symfonie. Samenspelen of samen spelen. Er spelen allemaal kinderen om me heen. Pop. Populier. Populair. Populist. Lettervreter. Treurwilgen en terreur. Samendelen of samen delen. Popiejopie. Houden en houden van. Onthouden en onthouden. Er is geen houden meer aan. Als je iets over moet brengen, is het van belang je zo behoedzaam mogelijk uit te laten, en te doen alsof je niet weet waarover je het hebt. Dat vinden mensen leuker, heb ik wat te laat ontdekt. Geen akkoord, maar toch ben ik hierin getraind door een meester. En van binnen en buiten. De twaalf werken van Hercules de sterrenbeelden.

Als een lier. Vallende sterren. Tegenhanger. Patrouille. Lyrisch. Sterrenregen. Ver spreekt. De idioot. Plaatsvervangend. Sterrenwacht. Lier als muziekinstrument, katrol en sterrenbeeld. Aan de wilgen hangen. De fout, beste Brutus, ligt niet in de sterren besloten, maar in onszelf. Versprak. Shakespeare zich. Ter overbrugging. Lyriek. Spraak als luister, bloem van gehoor. Der sferen muziek, patronen zijn in organische en anorganische materie in zowel de hele wereld als het heelal te vinden, en bevatten de sleutel tot hun spanne. Er was al muziek voor spraak. Het lichaam is een snaarinstrument, zenuwen zijn snaren. Als mensen hun individuele sleutel hebben, is de mensheid een koor. Wat nodig is, is een dirigent die iedereen kent, die ons, toekomstmuziek, op elkaar kan doen afstemmen.

Zo heb ik het gespeeld. Concert. Op een akkoordje met de wetenschap. Fijnbesnaard. Vroeg in de ochtend werden gebruikelijk de dode lichamen van zwervers op het looppad onder de brug opgehaald door de politie te water, voordat iemand ze zou zien, totdat het pad werd afgezet met een hek. Het orkest. Het museum daarnaast werd gerestaureerd. Niet de boot afhouden. Overbruggen. Niet je geduld verliezen.

Levenskunst. Rode wijn of witte wijn. Requiem. Toerist in eigen stad. Te vriend. Een gemeenschappelijke vijand is nog geen vriend. Ik heb er mijn bekomst van. De imbeciel. Sprektijd meerkeuzevraag. Ja of ja. Ja of nee. Nee of ja. Nee of nee. Kerkje van Scharendijke staat leeg. Straks staat er in de kern een supermarkt, ik ben niet echt een kerkganger, we zijn in een mild religieuze omgeving opgegroeid, en dat heeft misschien een interesse mogelijk gemaakt in esoterie, ik wist genoeg om ook de schaduwkant te zien, die nog steeds cultureel is. Ik zag als kind dus niet vaak een kerk vanbinnen. Maar in een van de meest liberale steden in de wereld te hebben geleefd, Amsterdam, begon ik me oprecht af te vragen waarom mensen zo'n dreiging zagen in religie. Niet zonder kleerscheuren. Van de wereld. De zogenaamde crisis in het geloof

is hier begonnen met het toerisme, God was door de mens geschapen. Ze wilden hun burens naaien zonder zich schuldig te voelen. Dat heeft meerdere lagen. Gemankeerd. Ik ben gediscrimineerd omdat ik niet naar de hoeren ging, en ik werd hierom zelfs gezien als een religieuze maniak, en ik werd her en der weggestuurd, omdat ik geen moeite deed de mensen aan te moedigen wel naar de hoeren te gaan. Zo werd zelfs de islam door atheïsten gebruikt, als voorproefje van de hemel, de rosse buurt (wat ze allemaal niet van plan zijn met die maagden) en kwam mijn leven in gevaar. Ik hou van rationele argumenten, maar mensen waren de weg verder kwijt dan door de rede verklaard kan worden. Religie heeft dit al lang geleden verklaard. Maar mensen houden er niet van voorspeld te zijn, of liever houden er niet van voorspelbaar te zijn. Ze willen van de bewijslast af. Eer de haan kraait. Excursie. Goddelijke interventie.

Hoe kom je eraan? In Amsterdam zaten de hoeren rond de kerk achter het raam. Een man had een dochter, nog een tiener, die daar als hoer in de buurt werkte. Een Ierse vriend van me zei dat in Ierland een vader zoiets nooit zou accepteren, en nog eerder met een stuk hout achter haar aan zou gaan. Een andere vriend interviewde een oudere prostituee op de radio. Zo schepte ze op dat mannen, die zielige figuren, denken dat het over seks gaat, daar heeft het allemaal niets mee te maken! Ze was professional. Boetedoening bonte boel. Bedoeling hele bedoening, mee opgezaaid.

Legalisering betekende belastingen. Broeinest. Erop of eronder. Geteisem. De incrowd van weleer is verdwenen met zijn onderlinge normen. Halfjaar. Peeskamer. Tuk. Ik heb nog nooit van een huwelijk buiten de politiek gehoord. Prostitutie werd een industrie, met geïmporteerde slaven, en een component van de toeristensector. Als men niet klaar kan komen, gaat men wel aan liefdadigheid doen. Ik heb dus geleerd dat je nooit een compliment moet geven aan een hoer, ook vooral niet sympathiek bedoeld, want dan krijg je een probleem met de pooier. Je komt er niet meer van af; ik herken ze meteen die zo beleefd zijn, ze zijn volledig opgegeven.

Munt. Eenheidsmunt bedreigd door de bank? Gepaste munt. Geen genoeg. Het doel heiligt de middelen. Onder één hoedje. Aandrang. Baas in eigen buik. Voorspel. Flora en fauna. De parasiet. De kat op het spek binden. In het nauw. De verboden vrucht en de boom van de kennis van goed en kwaad. Van het front. Het lange en diepzinnige gesprek, over een nat kutje. Ze is enkelvoud en meervoud. De seksuele fantasie van een vrouw is algemeen, massa, die van een man is specifiek. Voor je eigen bestwil. Mijns inziens. Door schade en schande. Je kon het schudden, zijn we overeengekomen. Ik uitgezonderd. Belangenverstrengeling. Smoor. Verliefd. Aan hun kruis genageld. En op een dwaalspoor gezet. Stom. Stomen. Stoom. Taboe. Beter begrepen als economische crisis. Afkappen. Hitsig hit. Tatoeage. Ogen in je zak.

Smoor in. Op. Geklaard vrijbrief. Wat ik wil? Wat gebeurt. Onderwerp. Ik voorspel niet maar ik realiseer. Peulenschil. Transmissie meditatie. Naadloos. Getoetst. In een wip. Klaar. Ik word vervolgd. Credo. Insteek. Muizenissen. Landerig. Spotlight. Als de kat van huis is, dansen de muizen. Pienter. Spotlust. Eenmaal. Veldwerk. Ik kwam een studente tegen in gender studies. Andermaal. Crisis. Noodweer. Zwaar bekomen. Je moet wel wat. Vent. Interventie. Ontiegelijk. Hardmaken. Bewijs verduisteren. Zo geil als een dragonder. Leuren. Een loer draaien. Lor. Nood breekt wet. Akela. Bijblijven. Of blij. Appels met peren vergelijken. Die akelige man weer. Beraadslagen. Ploert. Diva, Eva, deva. De val. Vrouwen bij de marine. In de rij. Boetekleed. Sores.



G-spot en clitoris. G-string en slip. Ik wil ook weleens publiek. Eén pot nat. Alles wat je hartje begeert. Er valt echt niet mee te overleggen. Rare snuiter. Kotsen en onkosten. Oorlog om oorlog te beëindigen. Medische interpretatie. Opstal. Het beste paard van stal, op stal. Ruggelings. Kunstmatige intelligentie. Gesneden koek. Geen zuivere koffie. Je herkent de mensen die erbij willen horen. Zonder simpele oprechtheid is intelligentie een weg naar de hel. En zonder weerga. Een klein landweggetje waar alleen ik kwam, was binnen de kortste keren verbreed. Ze weten dat ze op moeten passen, daarom zijn ze sympathiek. Een klagelijk publiek. In goede banen. Gemalverseerd. Handige jongen. De pot op. Maten verlinken. Depot.

Competitie is als een kattenmand waar twee katten om vchten. Toen ze er twee kregen, keken ze er niet meer naar om. Denken het te weten is het ergste gevaar. Competitie is niet altijd winnen, maar zo verhinderen dat de ander vooruitkomt. Je plan trekken. Rare sprongen. Voor een paar domme centen ... Kat in het nauw, politieke huisvesting, en anderen hinderen om je eigen saaie werk leuk te maken. Als je langer op een plek woont, is de huisvesting verveeld dat ze, dat je, niets doet.

Vrouwen uit Marokko mochten niet meer op pelgrimstocht Saoedi-Arabië binnen, vanwege het gevaar die te gebruiken als prostituee. Stereotypen van Marokkaanse loverboys die Hollandse meisjes in de prostitutie trokken en hoerenjongens aan de grens van Marokko waren geen echte bedreiging, maar de omstandige sentimentele en militante vrouwen die zulks generaliseren. Marokkanen kwamen ook wel binnen als Iraaks politiek vluchteling. Ze hadden hun paspoort gewoon weggegooid. En het gastland was moreel verplicht hun religie te omarmen. Energetica en bio-energetica. De stringtheorie moet elektromagnetische kracht, sterke en zwakke kernkracht en zwaartekracht verenigen.

Stichting. De bodem. Rapport.  
Deemoed. Teer. Symbiose. Teder.  
Chaperon. Speldenprik. De tijd dringt.  
Deerniswekkend. Dat is toch heel normaal?  
De graal en de speer. Lans. Binnenkomertje. Die lui.  
Dan moe. Studie is afgerond, naar beneden. Nou moe!  
Handigheid inkrijgen. Vrijer. Hoe ga je eraan. Griet. Grutter.  
Eer wie eer toekomt. Hoe kom je er weer van af. Ervan afzien.  
De mens wikt, God beschikt. Pompen of verzuipen. Vrijbuiters. Aard.  
Half-om-half. Paaientje. Super! Ingrijpen. Oneerbaar voorstel. Ontaard.  
Wanstaltig. In het complot. Een potje. Opgeruimd staat netjes. Bonafide.  
Aanmaak van nieuwe hersencellen. Koppijn. Op je nummer. Neringdoende.  
Een reddingsvest. Peer 'm. Ervaringsdeskundige. Bord voor je kop. Pompeus.

Een deerne werd wel bekend als prostituee omdat ze geen geld meer had om af te studeren. Dit toont alleen aan hoe sterk de universiteit was gecommercialiseerd en hoe academisch seks is geworden. Practical joke. Nat uur. Boeiend. Geldingsdrang. Geld. Hoge nood. De kost gaat voor de baat uit, rooie oortjes. Assistent met boeien. Een lans breken. Toch een laag rapportcijfer voor biologie. Godzijdank. Vergelding. Ik begrijp nu beter waarom de bachelor een graad is, deze en gene nobel klinkende universiteitsgraden zijn aldus ook in Nederland ingeburgerd. Klaarkomen. Terdege. Studies zijn erop gericht om meer pragmatisch te zijn, dat betekent in de praktijk dat een student snel moet leren geld verdienen, zoals we kunnen zien. Dat is consequent. De gelegenheid te baat nemen. En volharden. Meijuffrouw. Innerlijke merite. Deernis.

Er zijn zoveel regels die elkaar verdringen dat als je er iets mee doet, je erin verdrinkt.

Het heeft geen zin, en toch is het er; dat zinloosheid zin is wil zeggen dat als je iets doet terwijl je geen belangen meer hebt iets een extra dimensie heeft. En daarmee zijn we gelijk op het spirituele vlak. En dan krijg je te maken met het onderscheid tussen het algemene en het bijzondere, dat veel mensen niet konden maken, en waarmee ze in ieder geval zowel mijn privacy als de algemene adem die mijn ziel is aan hebben getast en die gebruiken voor specifieke doelen zonder het te weten, en soms ten nadele. Waar is er een wet die hierover schrijft? Ik hoef niet ver te gaan, ik ga gewoon naar winkel of café, en het gebeurt. Ik ben geen mysticus, maar ik zie, misschien wat te veel naar de smaak van sommige mensen. De rudimenten. Er zijn weinig mensen die deze dingen verwoorden, of plaatsen, het gaat om het onderscheid dat al direct effect heeft, iedereen begrijpt het, het gaat erom het te definiëren zodat er een halt toegeroepen wordt aan de brutaliteit van slap geouwehoer, die de enige oorzaak is van en het fascisme zelf. Ik ben geen wetenschapper, maar een kunstenaar met een oog voor anekdote. Ze hebben geen schijn van kans. Zonder het te zien gaan ze er zienderogen op achteruit. Burgerzin. Een variant op achterdocht is de behoefte aan specialisme, die bij de burger zo sterk aanwezig was met het idee lastiggevalen te worden door mensen zoals ik, met risico zelfs voor hun leven, omdat men algemeen en bijzonder niet kon onderscheiden. Ik vind het zonde dat mensen zich dit aandoen, het kost heel lang voor ze doorhebben dat het niet meer mijn belang is waar ik het over heb, maar dat van henzelf. Franje. Bevolkingsaanwas. Het is veel makkelijker om miljoenen anderen te bereiken dan de buurvrouw. Vrouwengek. Een vastberaden indruk als ze aanklopt. Betonrot.

Accuratesse. Stapje voor stapje. De duivel zit in de details.  
Na aan het hart. Medewerker tegen wil en dank. Decoratief.  
Het kwam allang de keel uit. Hijgend hert der jacht ontkomen.  
Een blauwtje lopen. Schreeuwlelijk. Daar kunnen we aan werken.  
Aftroeven. Vlijmscherp. Koopkracht. Aderlating. Roeping of beroep.  
De koorbal slaakt een zucht van verluchting en gaat nu ook kut roepen.  
Valkuil. Standaard. Luik. Ontluiken. Ardennenoffensief. De economieles.

Dubbele agenda. Kerstbal. Tegen het zere been. Profiteur. Verstomd.  
Onderwijs werd dus prostitutie en prostitutie onderwijs. Koste wat kost.  
Steekhoudend. Gefopt. Fair play. Wordt vervolgd. Beroepshalve. In de tang.  
Tieners op school werden gedwongen dissertaties te schrijven over allerhande onderwerpen, op een eerlijke manier en als uit ervaring, waar ze niets uit de eerste hand van af konden weten. Hun is die illusie alleen op die manier opgelegd, waar ze niet meer van afkwamen. Men krijgt cijfers en graden, en ze zijn conditioneel en staan voor erkenning. Het eerste veroorzaakt inherent verveling, leegte en hypocrisie, het tweede stress en/of arrogantie. Ze zijn getraind als leugenaars op een leeftijd waarin seks hun eerste zorg is, dit blijft hen achtervolgen op dit vlak, en dus waren zij die in de echte wereld van de prostitutie stappen de nieuwe actiehelden. Bulken. Achtervolgingswaan. Ze zijn er zwaar aan toe. De lachers op je hand. Het balken. Oproep. Protectionisme. Lief. Twee handen op een buik. Randgeval. Verborgen.

Er stond een kunstwerk van een paar belachelijke kale bomen met dito puntige takken met een paar enorme ronde lenzen erin op een plein bij de Universiteit van Amsterdam. Het kostte me enige tijd om de symboliek te herkennen, maar ik vond die nadat ik de mensen beter zag. Ik vraag me af of de maker het zelf realiseerde,

maar de betekenis is dat mensen de natuur proberen te modelleren naar hun eigen eerbare manier van kijken naar de wereld. Takken van dezelfde boom. Mooipraten. Zo krijg je de absurditeit van bomen met een bril op om te kunnen zien. Mensen zouden beter om kunnen keren en natuurlijk worden dan kunstmatig de bladeren weg te halen van al wat leeft, zoals ze zich alles wat natuurlijk is aan zichzelf hebben ontnomen. Dan zullen ze in staat zijn zich uit te drukken zonder de hele wereld te beledigen en te verwoesten. Als ze al goeddoen, is het per toeval. Razend populair. Al het andere is een belediging. Travestie. Zonder iets te zeggen. Ongemeen. Dor. Ongemeend. Aldus een zegsman. Ondermaats. Sjoemelen. Prozaïsch. Versteend.

Thuisloos. Waar ik ook door de arrogantie keek, werd ik verstuurd. Al wat ik wist of waar ik in geloofde, werd bijna onmogelijk door de betweters die altijd denken dat ik ze niet kan volgen. Als ik ze belachelijk maak, worden ze meedogend. Het treurspel. Netelig. Net. Schaamspleet. Met je rug tegen de muur. Het gaat niet altijd over rozen. Een man ging naar de dorpskroeg, en er was een stripteasedanseres die op zijn schoot kwam zitten. Zijn vrouw was net thuis. Een paar dagen later komen haar vriendinnen die erbij waren een kijkje nemen op haar werk. En haar vrouwelijke collega vertelt haar dan maar wat er aan de hand was. Avondje stappen. Inpakken en wegwezen. We dachten dat de nacht een bepaalde intimiteit of privacy gaf, omdat de verharde gezichten van mensen enigszins verzacht worden door het lamplicht. Iedere keer komen de burens, vrouwen, midden in de nacht thuis, met hun aanstellerige houding en hun klikkende hoge hakken, het is alsof de fascisten binnenmarcheren, wat ze echt zijn, omdat ze niets anders hebben. Opstapje. Een hak zetten? Ze doen alsof zij verkracht worden. Giechelen. Eer gevoel. Eergevoel. Men doet ook altijd net alsof men het laatste feestje heeft gemist. Vergeleken bij alle plekken is in Amsterdam het nachtleven nog wel de grootste intrige, een subcategorie van een mislukt multicultureel experiment, obsessie en vulgariteit, van de Universiteit van Amsterdam, en het is honderd procent harteloze pretentie. Ik zag het al honderd keer aankomen. Bingo. Hakkelen. Dildo. Het bruisende uitgaansleven lijkt een compensatie voor thuis en thuisplaats, maar is in werkelijkheid niet anders dan een graad in vampirisme. Vervolledigen. Extensie. De multiculturele samenleving is de directe voortzetting, uitbreiding van verzuiling, en maskeert die. Als ik autochtonen over allochtonen hoor, weet ik nooit waar ze het hebben (en zij nog minder, maar dat mag je niet zeggen, want anders hebben ze niets om over te praten); ik heb zelf met meerdere allochtonen intensieve contacten gehad, en vriendschappen – alle zijn voorbij door het multiculturele debat en de vraag wie of wat allochtoon is, en de eis me verontschuldiging uit te drukken, zoals de Vlamingen zich wel in het Frans moeten uitdrukken tegen de Walen in België. Ik ben nu zelf een allochtoon. Nu ben ik dus een onverbeterlijke klager? Het is de meest pure vorm van begoocheling, een kristallisatie van een oude gedachte- en geloofsvorm. Daarnaast is het misdadig. Iemand zei me eens: "De Nederlander wordt voorbereid op de nieuwe slavernij." De klagende Nederlander doet me denken aan een tekst die ik zag op een toiletmuur: "Weg met (landvoogd) Alva", de Tachtigjarige Oorlog, de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden. Wegwijs. Het enige onderwerp van gesprek. Weg wijs.

Watergeuzen bezetten Brielle. De sluis is opengezet, en van het opkomende water kunnen de Spanjaarden Den Briel niet heroveren. Dus op 1 april verliest de hertog van Alva zijn bril, het is 1572. En pas eind twintigste sluit Zeeland vrede met Spanje.

Co-existentie. Dictators komen vaak uit grensgebieden.  
Faalangst. Fallus. Faliekant. Toedracht. Dijen. Vermalen.

Vermaledijen. Een opmerking. De kerels krimpen al ineen.  
Estheet wacht met smart. "Minkukel. Laat me niet lachen!"

Je leven zuur maken. Wereldwijs. Wereldwijd. Wrevel.  
Laatste kans. Puinruimen. Proefkonijn. Orders. Kregel. Kregelig.  
Opstanding. Trekpleister. Promotie. Wetboek van Strafrecht.  
Op en neer. Naam en namaak. Replica de repliek. De kriebels.  
Kop-van-jut. Slappeling. "Slapjanus!" Zelfvertrouwen opkrikken.  
Met zachte hand verwijderen. Wijder. Pruim. Pover. Aandoenlijk.  
Waarde van de verhouding van omtrek en diameter van een cirkel.  
"Eikel!" Hoogmoed is moed omhoog te staan. Niet te doen. Uitwijden.  
"Wat ben ik blij dat ik jou niet ben", was ze voldaan. Resumerende. Teneur.  
Ondoenlijk. Nijver. Op dreef. Immanent. Imminent, eminent. Grillig. Gruwelen.  
Bedje is gespreid. Niet pluis. En niet hard maar realistisch. Opdrijven. Pommade.  
Promenade. Kroelen en krioelen. Ontsnappingsclausule. Januskop. Tijd is oorlog.  
Lastpak. Hard. Dierbaar. God is een dierenliefhebber. Gepromoveerd. Souteneur.  
Goed in je vel zitten. De uitzondering die de regel bevestigt. Hybris. Erectie paraat.  
Niet afdelen. Ambtenaar in functie. Hoe kom je rond. Enkel of retour. Piraat. Praat.

Pi. Scharen mensen. Dampkring. Onomwonden. Wond.  
Opgewonden. Interview. Gebakken lucht. Voorschriften.  
Aanranding. Cirkel is rond. Scharendijke moet een rondweg.  
Perceel. Onteigenen. Zede. Extensieve veeteelt. Eva. Ex. Bloot.  
Adam en Eva werden dus allebei uit de Hof van Eden verdreven.  
Sappig. Snoeshaan. Wat een nare man. Ontegenzeggelijk. Extensie.  
Scharrelkip. Het hof maken. Conciërge. Afscheiden. Humor is vocht.  
Een hoer is een vrouw die niet maar kan begrijpen dat ze getest wordt.

Een leven als een luis op een zeer hoofd. Crux.  
Honger. Slecht humeur. Gewoon niet te pruimen.  
Zuurpruim. Vecht. Rechtszaak. Opgedroogd. Hoon.  
Er ingeluisd. Een dieptepunt. Smeken. Kruisverhoor.  
Te recht. Leuze. Zo kaal als een luis. Symmetrie. Hoffelijk.  
Roeien met de riemen die je hebt. God helpt die zichzelf helpen.  
Met je lelijke rotkop. Notitie. Rechten voorbehouden. Pikhouweel.  
Luis in de pels. Ik weet het nog niet zo net. Hardvochtig. Luizenleven.  
Kreet. Equivalent. Een secreet. Boekenlijst. Eindexamen. Dienstklopper.  
Ik moest me wel laten misbruiken, omdat ze anders niets met me konden.  
Wetboek van Strafvordering. Nieuwe druk. Het Oude en Nieuwe Testament.  
Met gezwinde pas, meesmuilend broederliefde. Haat en nijd, werd me te veel.  
Serpent. Chaos. Leuke vriendin. Fundamenteel onderzoek materie. Het broekje.  
Topologie. Top. Volgens het boekje. Memoires. Dagboek van een atoomfysicus. Dag!  
Uitgeroeid. Loep reddingssloep. Drukbezocht. Ik heb je nooit een rozentuin beloofd.

Een campagne tegen het maoïsme in India is als een campagne in China tegen Tibet  
(een communistisch taboe over religie in het algemeen), in Spanje tegen daklozen, in  
Nederland tegen mij, of in Vaticaanstad tegen Maitreya. Ik kon niet uitleggen waar ik  
mee bezig was, en kreeg allerlei misverstanden met mensen die zich toch om me heen  
voortplantten. Misverstanden en mensen. Beter zwarte tanden dan een zwarte ziel ...

Tegenwicht of evenwicht. Vorm en inhoud. Heikel. Een klus.

Dubbelspion. Tweelingen zijn dubbelzinnig. Synchroniseren.  
Rassen en volken zijn familiegroepen, verschillende leefvormen.  
Religie in China is meer een soort hobby. En knuffelen knutselen.

Satire mag als je haar niet meent, en toegeeft dat je een leugenaar bent.  
Schoonheid schuilt in het oog van de waarnemer. Dus geen fictie maar nieuws.  
Iemand wil aandacht, het gevoel een filmster te zijn, en daarbij hoort dat fans je privacy aantasten om een glimp van je op te vangen, en dus is er de set-up, want niemand is echt in je geïnteresseerd. De lol is eraf als de privacy wordt beschermd, het is zoiets als cruisen. Voorbijgangers die in dezelfde contreien hun hond uitlaten, of op een bankje uitrusten, zijn deswege in elkaar geslagen, omdat ze verondersteld cruisen. En dan is plotseling de privacy van de homo aangetast, en heeft iedereen het erover, en wordt de man op het parkbankje gearresteerd. Anonieme seks. Er zijn enkel problemen veroorzaakt voor anderen, en hun privacy, die niet zo ijdel zijn.

Seks met kinderen werd wel gezien als zoiets tussen kinderen. Seks in het algemeen werd in dezelfde orde van grootte gezien als later verkrachting. Toestemming met een vrouw door een vrouw was misschien nog niet zo zwaar. Om seks te hebben met een vrouw had men toestemming nodig van een priester, alleen seks buiten het huwelijk maakte seks een zonde. De vrouw heeft de rol van priester overgenomen. Omdat een priester niet getrouwd was, kon alleen hij een onpartijdig oordeel hebben. Priesters kenden, de biecht afnemend van hun kudde, alle hypocrisie. Voor een priester was seks met een vrouw waarschijnlijk de ergste zonde, alleen door de erfzonde waar hij telkenmale mee geconfronteerd werd. Ik ben geen getuige noch een rechter, noch verdedig ik iemand. Een priester was even intiem als familie, als een vader. Seks tussen mannen werd niet gezien als seks, met kinderen nog minder. Mechanisatie is de illusie van onsterfelijkheid, waarvoor ik ben gebruikt met alle gevolgen van dien, wie in competitie met me in hun eigen val getrapt zijn, historisch materialisme, de hete adem van het monster van Frankenstein in mijn nek. De biecht. In wat voor wereld wil je leven? Zodra ik een stap opzij doe, blijven ze achter in competitie met zichzelf. Net zoals seks leven kan geven, was die met kinderen een afwijking die op de wens tot onsterfelijkheid is gebaseerd, daarom is die zo taboe, ook de kerk was dusdanig vooringenomen. Tand des tijds de stem des volks. Te bestemder tijd.

Zo makkelijk als het in termen van fysieke kracht voor een volwassene is om zich tot een tiener te wenden voor seks, zo makkelijk is het in termen van mentale kracht om dit te veroordelen. Beide zijn eenzelfde soort zwakte die wanhopig opgehouden werd als superieur, de wortel van beide is hypocrisie. Ik wilde niet tussenbeide komen, om het bewijs in pure vorm boven water te krijgen. In de loop van de tijd. Zeer verguld. Bijna altijd als iemand over pedofilie begon met me, was er een bijbedoeling. Men had geen ander argument om een vrouw te naaien dan pedofilie te veroordelen, of soms racisme, want er zijn steeds meer vrouwen in het buitenland naast dat ze steeds rationeler zijn en argumenten nodig hebben, maar nog steeds dubbelzinnig zijn, dat alles waaraan men herinnerd moet worden om succes te hebben. Niet om uit te staan. Naarmate men in het Westen meer wanhopig en onsuccesvol is om een vrouw te versieren, was het oordeel over pedofielen heftiger, en over mij. Ik was aanvankelijk licht gealarmeerd door deze coïncidentie, maar wachtte lang genoeg om de sleutel te vinden. Een uitzondering is wanneer het gaat over Chinese vrouwen, die kleiner zijn en meer de fysiologie hebben die op kinderen lijkt, hoewel ze over het algemeen meer succes hebben gehad die voort te brengen.

Toen ik eens met mijn beste vriend in de auto zat, en er een driedubbele regenboog was ten gevolge van mijn staat van verlichting die dag, vertrouwde hij me enthousiast toe dat dat een teken was om aan een nieuwe vriendin te beginnen, wat hij vlak daarna deed. Hij had zo'n haast dat hij me ergens afzette zonder te groeten.

Ik ontdekte boven iedere twijfel verheven een patroon. Toen hij haar met de auto ophaalde en ze midden op de kilometers lange Zeelandbrug plotseling terug wilde, begon ze zo aan zijn stuur te rukken dat de twee bijna over de reling in zee vlogen. Men hield in deze moderne tijd van het complexe als waarheid, of de maatschappij een technologische productie was, zelfs vriendschap is politiek, vrienden zijn nodig om de benadering coherent te krijgen, ideologisch; de kranten staan vol met de jacht op een enkele verdwaalde pedofiel ofzo, aangegrepen om daar een coalitie te kunnen verkrijgen, één blok te vormen, en over de fragmentatie heen te komen. Aangrijpend.

Er was een psychologische oorlogvoering die een nieuw symbool zocht toen in Amerika door een seksschandaal van zijn voorganger Bill Clinton, George W. Bush niet nog eens een derde keer als president gekozen kon worden en een oorlog aan de terreur kon beginnen. Festiviteiten. De dagelijkse verstoring van de openbare orde. Er bestaat een ongezonde symbiose tussen seks en politiek, die aan de zenuw lag van het sociale leven, overtredingen scheppend, zeg maar in de vijver springen, van stilstaand water dat gaat rotten, en allerlei bacteriën aantrekt. Een wandaad. Wilhelm Reich leverde een bijdrage seks als energie te interpreteren. De hele wereldbibliotheek staat vol romantiek hierover, die alle generaties hebben gezocht. De interrelatie van het etherische web van allen met dat van de aarde de verstoring waarvan vaak de oorzaak is van het specifieke geval, maakt een eenzijdig oordeel van schizofrenie onmogelijk en grotesk. Dat is enkel mogelijk en onvermijdelijk in een materialistische visie. De schandpaal. Je kunt kiezen. Kiezen of delen. Springplank. Genotzucht is wel de tragiek van de levensgenieter. In handen van psychiaters is het spirituele een negatie geworden van het materiële, zogenaamd het immateriële, geen romance maar een gevaarlijke dreiging en een ziekte die alhoewel echt geworden zijn.

Wat niet onderschat werd is het sociaal goed verborgen trauma van vrouwen wier libido, seksuele energie, wier etherisch web, geschaad is met gevolgen gelijk aan verkrachting. Soms ontsprongen die aan een taboe op maagdelijkheid uit de vroege tienerjaren waaruit het slachtoffer zich zoekt te bevrijden om sociaal geaccepteerd te worden. Onder pubers is dat van belang, zij die geen maagd meer zijn of de eersten waren hun maagdelijkheid te verliezen, hebben de hogere status op school en in de samenleving. Pas veel later als ze vaak tekortgekomen blijken in hun prestige (vaak relatie, kinderen), brengen dagdromen hen terug naar hun eerste affaire. Alleen dan zien ze hun falen in. Dit is trouwens ook van toepassing op hen die niet op tijd waren hun maagdelijkheid te verliezen. Kuieren. In het krijt. Geef 'r maar gewoon een zoen.

Krijzen. Kras. Opkrassen. Klap voor je hasses. Stumper. Zwoel. Ze zwol. Competitie leidt zowel tot mentale als fysieke problemen. Troel. De trol. Er schijnt al competitie te zijn tussen de kinderen om te worden geboren. Ziekten zijn vaak complex. Vormen van stress kunnen zelfs erfelijk worden. Ik kan me niet concentreren rond sommige mensen, hun onzin komt uit de aura. De bron van veel problemen is duidelijk door de onverschilligheid van de anderen. Competitie overal, mensen die erin zitten weten niet eens meer wat het is, door te geleidelijke erosie van de hersencellen, is de bron van stress en verwarring. Er zijn ook veel vormen van zorg die min of meer egoïstisch zijn, en sommige worden

opgedrongen terwijl er nog geen problemen zijn. Delen is iets wat we opnieuw moesten leren. Opsteker. Daar lijkt het op. Het feest kan beginnen. Afgestoft. De strijd tussen de krachten van het licht en de duisternis. Sommigen zijn gevoelig, iedereen is erbij betrokken. Zelfkennis is een dienst. Veel mensen, misschien was ik er een, zien niet waar ze in de gevarenzone komen.

Ik kreeg een paniekaanval toen ik terloops een rekening moest betalen en geen geld had. In een winkel is men zich bewust van economische crisis en gratis wordt er een psychologische waardering toegevoegd aan waar je staat. En dat is alles wat gratis is. Velen hadden een soort brutaliteit, in hun psychoanalyse vanachter de kassa. Ik ben naar het platteland vertrokken, en niet meer teruggegaan. Gekken zouden de helden zijn, competitie interpreteert dat om held te zijn je krankzinnig moet zijn. Hulp komt eraan. Kardinaal, vast, beweeglijk. Veranderlijk. Ik ben het feestgewoel ontvlucht.

Sinterklaas komt er alweer aan. Met vlagen. De wereld is verdeeld. Flamboyant. Onder premier Jean Luc Dehaene werd het land een federale staat. Er waren wat vlekjes weg te werken. Een splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde werd onderzocht. Open Vlaamse Liberalen en Democraten, Open VLD, stapte uit de regering omdat er geen besluit kon worden genomen over de opsplitsing van het tweetalige kiesdistrict. Door de PVV, Partij voor Vrijheid en Vooruitgang, om te vormen tot VLD, wilde men een einde maken aan het anti-Vlaamse – Pest Voor Vlaanderen – imago van de partij.

België zou dus Boogschutter zijn met als persoonlijkheid Tweelingen.  
Het Verdrag van Lissabon is getekend. En de kat werd heilig verklaard.  
Herman Achille Van Rompuy, een Belg, als eerste president van Europa.  
Napoleon kan in Frankrijk nog wel, in België misstaat hij wat anno 2010.

Zuster en broer,  
Romp en roer,  
Kop of munt,  
Stand of stunt,  
Wal en schip,  
Steiger of trip,  
Walen en Vlamingen,  
Nieuwe bepalingen,  
Hoe het ook kwam:  
Water en vlam.  
Achillespees,  
De staat is wees,  
Wie ook won  
De marathon.

Vergeten van de grijze kiezer staat gelijk aan dat van de blanke kiezer. Overpeinzen. Een studie gepubliceerd in het Britse blad Psychopathology ontdekte een link tussen internetgebruik en depressie, stond er in de krant. Maar wat komt er het eerst, de kip of het ei? Je moet je erop toeleggen, de haan. Iedereen wordt verlinkt. Windeieren. Ik ging naar de dokter en vertelde hem hoe gelukkig ik was. Benjamin Creme, Share International, spoorde me hiertoe aan. Ik zei namelijk dat ik Koot Hoomi ben, in een vorig leven de apostel Johannes. En dus schreef de arts internet voor. Ik wist er niets van, hij zei dat ik het best de Britse krant kon lezen. En het hielp. Ik ben nu een echt eihoofd. Dus, ja, de kip komt eerst. Niet lang geleden kwam het geluk weer terug, en de dokter zette me op een streng dieet, commentaar, en dwong me dat zelf te geven

van het tehuis waar ik ben geïnterneerd. Om de andere dag word ik gecontroleerd door een zuster en een specialist, en ze zijn tevreden met de vooruitgang die ik heb gemaakt. Overrompeld. Kipling was een uitgesproken pleiter voor het imperialisme. Zo schreef hij het gedicht *White man's burden*.

Geen gras over laten groeien. Flamengo.  
Buiten het lichaam om denken is intuïtie.  
Als protestant ontving ik wel de communie, à la carte.  
Maar ik werd ook na een tijd uit de kerk gezet. In de rust.  
Zo groen als gras. Grassroots. Gaza. Het gazon op een wolkenkrabber.  
Maaïen. Naaïen. Ontgroenen. Het gras is altijd groener aan de overkant.

Sigmund Freud zag in Atom, Aton, de enige ware religie van liefde. Voelbaar.  
Hoofd van het Internationaal Atoomenergie Agentschap (International Atomic Energy Agency, IAEA), de Egyptische Mohamed ElBaradei, begreep dat ook wel.

Wat echt alarmerend is, zijn de nieuwe sociale groeperingen die van de desktop komen. De meeste definities van prostitutie zijn van het verleden. Ze zijn vervangen door autobiografieën. Exploitatie is zelfexploitatie. Ik lijk ook al niet te zijn die ik ben. Alles wat niet uit vrijheid voortkomt, bevordert slavernij. De piek piekeren. Paniek. Keuringsdienst van waarde. Een beetje te zwaar ingehakt. Het gedoe. Blauwe maan. Een vriend was ingelicht door een vriendin: "Het is simpel. Als je mij wil, wil ik jou niet. Als je mij niet wil, wil ik jou." Dwaalweg zelfacceptatie tot plooiing. In de maak.

Een schip op het strand is een baken in zee.  
Avontuurtje. Je weet hoe ze zijn. Evenwijdig.  
Je meent het! Ik geloof daar helemaal niets van.  
Graantje meepikken. Perplex. Ik ben er klaar mee.  
Uitgekleed. Geen mouw meer aan weten te passen.  
Voor elk wat wils. De perfecte misdaad. Vermakelijk.  
Tegendraads. Klooien. Doodvallen. Schadepost. Klojo.

Zodra het over seks gaat, is iedereen er als de kippen bij. Ze hebben de pik op me. Pik à pik. Ik ga niet naar een prostituee, ze is ook te duur. Maar hoeveel vrouwen moedigen een man hiertoe niet aan om zichzelf minder eenzaam te voelen? Kusje.

Oppikken. Het moet niet te gek worden. Wat te zwaar gevallen.  
Ik weet dat jij het weet, en jij weet dat ik het weet, niet te genieten.  
De droogkloten hebben me bij de kloten genomen. Gegoede burgerij.  
Ze willen je het liefst met je kloten op het nachtkastje: het klootjesvolk.  
Hielden ze hun mond maar. Die vrouw zit me af te tellen en af te rekenen.  
Appartement. Uit de boot vallen. Op je tellen passen. Ontrafelen. Negeren.

Uitgegleden. Ondersteboven. Huisarrest. Multicultureel. Maatkleding. Postuum.  
Ik ken iemand met twee blanke ouders die als kind een zusje kreeg dat zwart was.  
Zijn ma was door een neger genaaid, en had niets gezegd. Zijn ouders hebben het kind maar als een van het gezin opgevoed. Naald en draad of op de mouw spelden.  
Ouwe koeien uit de sloot halen. Slapeloze nachten. Zenuwenwerk. Haken en ogen.  
Kosten. Kostuum. Vermaken. Postuum. De draad oppakken. Ter lering en vermaak.

Amsterdammer. Waarin verschilt een ambtenaar van een slaappil?



Hij werkt niet. Amsterdam moet meer geld uit Rotterdam uitgeven.

De tweede viool. Braaf. Bravo. Bravoure.  
Slaapwandelaar. Zie je kans. Het is maar wie het zegt.  
Tegenprestatie. Een hond ruikt als je bang voor hem bent.  
Oenen. Geroezemoes. Rumor. Tokken. Klaaglijk. Tokkelen.  
Bloedspoor. Teef. Teven. Loops. Tevens. Model staan. Beloop.  
Aspergesoep. Voor de poen. De waarheid boven tafel. Braderie. Fat.  
Blackmail. Met goed fatsoen. Ik zag het al aankomen. De gouden greep.  
Ordinair wijf. In de waagschaal stellen. Leven. Onder de loep. Flinterdun.  
Met het mes op tafel. Men zuigt of voelt de warmte, maar ziet niet het licht.  
Bloedserieus. Het met iemand eens zijn is plagiaat als je niet oppast. Klaagzang.  
De bureu. Bel en del. Bédelen of bedélen. Model. Poets bakken. Een is niet eens.  
De bureu hebben elke avond een halfuur zon, en ieder jaar een nieuw zonnesherm.  
Men zegt kloek dat de meesters geen tijdsbesef hebben. Maar ze zullen toch wel klok  
kunnen kijken? Zoals het klokje thuis tikt, tikt het nergens. Inboedel. Viooltjes. Oost  
west, thuis best. Huis-aan-huisbezoek. De deurwaarder. Niet de allermiste. Module.  
Omgelegd. Routine. Smaakvol aftaaien. Ziel aan de duivel verkocht. God noch gebod.

Een grote vis in een kleine vijver. Eenduidig.  
Er is geen dummy run in het leven. Eb en vloed.  
Hoe leer je een vis op het droge zwemmen. Cliché.  
Een school vissen. Puik. Fuik. Er is iets niet in de haak.  
De cognitieve status van een wetenschappelijke theorie.  
Geen negerzoenen, en geen blanke vla. Maar een aquarium.  
Bot vangen. Gedwongen integratie is gedwongen segregatie.

Touché. Overspel.  
Pluk de dag. De kip.  
Loeren, loer gedraaid.  
Horen, zien en zwijgen.  
Exorcisme. Fabeltjeskrant.  
Kloek. Heilig of schijnheilig.  
Mis. Informatie. Sleur sloerie.  
Min, minnen, minnaar, minnares.

De zwakke kip in de ren deren, kapotpikken.  
Heb je weleens een normaal mens ontmoet?  
Blauwe maandag. Vreemdgaan? Zwart-op-wit.  
Je grens verleggen. Miserie. Misère. Miniserie.  
Niets is zo vreemd als een vrouw. Misser de mis.  
Misschien. Uitglijder. Misser schreeuwt om meer.  
Schenen. Uitslover. Misgaan. Clou. In de klauwen.

Getijden. Beetgenomen. In de zeik. Van de regen in de drup. Zwemvest.  
Via mij hebben veel stelletjes elkaar ontmoet, ik heb iets van een pooier.

Ik had een vriendin die al eerder dan ik doorhad dat er een ander was.  
Toen ze me dwong te kiezen, had geen van beiden nog interesse in me.  
Ze zijn enkel met elkaar bezig. Eenwording. Slachting der geslachten.  
Ik zat er mee in mijn maag. Fusie. Mager. De oorlog der seksen. Trio?

Achten. Scheiding der machten. Er zijn er toch nog niet zo gek veel gek.

Iedere verhouding is een driehoek. De derde hoek is de ziel of anderszins en staat omhoog of omlaag of is er in de willekeur: gewoon iets of iemand anders van opzij. Opzij. In de prijzen gevallen. Misprijzen. Schuin opzij. Gewoon op een zijspoor dus. Tirade. Koelbloedig. Onderkoelen. Raap. Rap. Rapaille. Reptielen zijn koudbloedig. Wat ze boven het hoofd hangt. Het hoofd koel houden. Triade: lichaam, ziel en geest. In een rechthoekige driehoek is het kwadraat van de lengte van de hypotenusa gelijk aan de som van de kwadraten van de lengtes van de rechthoekszijden. Hou je haaks.

Ik ben ertussenuit geknepen,  $a^2 + b^2 = c^2$ . Test.  
Hardleers. Biologische landbouw. Veeteelt. Luren.  
Rancune. Bemesting. Boer zoekt hoer. Luren allure.  
En ondervoeren heeft meer dan een betekenis. Niet te.  
Vreten. En ze stikken. Even buiten adem. Adem en Eva.  
Concertgebouw. Variaties op een terreur. Hallo, à propos.  
Compositie. Kost. Om een pot eten te maken zijn ze al te stom.  
Kinderen krijgen is zoiets als naar de supermarkt gaan voor ze.  
Consumptie. Baby babylonische spraakverwarring. Allegaartje.  
Ze hadden zelf een moeder. Dokter, dominee en politie. Kost. Baar.  
Het mens. Het klikt. Het asiel. Bloedzuiger. Lekker. Stuk. Van stuk.  
De zenuwen. De takke. Lui. Eruit werken. Fratsen. Eigenliefde. Leep.  
Gepokt en gemazeld. Samenraapsel. Oplepelen. Zichtbaar aangedaan.  
Bagger. De moeite niet waard. Mazzel. Ik hou van je. Ik hou ook van me.  
Liefde is magnetisme. Vibratie moet putten. Je moet niet te diep graven.  
De magneet. De doodskist. Flater. Defaitisme. De ellendigen. Nagellak.  
De gordijnen en het tafelkleed. De doden spreken. Van de trut. En je kop.  
Boven het maaiveld. Ik kan wel een abonnement nemen op de begrafenis.  
Gluren door de jaloezie. Jaloezie heet liefde bij een vrouw. Studieobject.  
C'est la vie. Pierewaaaien. Zo dood als een pier. Big bang. Uitgeschud. Hoi.  
Bed opschudden. Knus. Verkwanselen. Levend begraven. Wraakzucht. Mol.  
Would-be. Je darmen eruit vreten. De kliek. Doem. Foei. Trek. Bemiddelen.  
Als er seks is, is er competitie en controle. Competentie is zoek. Opgesmukt.  
Lekkere jongen! Het bloed kruipt waar het niet gaan kan. Grafisch. De vaat.  
Niet onbemiddeld. Hij zag haar als een goeroe, terwijl ze het spoor bijster was.  
Hoog van de toren blazen. In de luren. Blaaskaak. Kenau. Grafiek. Grafscript.  
Blazoen, van toeten noch blazen weten. Veeg uit de pan. Spatjes. Afwas. Puzzel.  
Dood spoor. Doodsteek. Trap in je maag. Aan je trekken komen. Afdrogen. Graf.  
Zodra er maar iets was tussen mij en een vrouw, sprong gelijk iedereen erbovenop, wilde ziel en lichaam, om het stuk te maken. Zijzelf inclus. Dagje uit. Mij uitdagen.

Levensvreugde. Finishing touch. Misstap. Sterfbed. Op waarde.  
Schatten, schateren of schutteren. Vondeling. Niet mijn pakkie-an.  
Mannenman, vrouwenliefhebber. Spion en pion. Spin. Soap. Vondelpark.  
Het sop is de kool niet waard. Hoe mooier een vrouw is, hoe harder ze liegt.  
Mensen met hun machtsspelletjes proberen je afhankelijk te maken van materie.  
Nooit op een vraag heb ik antwoord gehad van een vrouw die er niet omheen draaide.  
Als mensen niet delen, is alles wat ze doen diefstal. Met lege handen, gat in hun hand.  
En mensen die niets kunnen, kunnen altijd elkaars ellende exploiteren. Bloeddorstig?  
Nee. Levenloosheid. Tegenspartelen rommel. Een pak rammel. Pur sang ... Etenstijd.

Liefde van een man gaat door de maag. Rammelen. Op iedere hap vreten word je gechanteerd. Iedere voorzichtige stap die je doet, dreigt er gevaar. Eet smakelijk. Voldaan. Dat is de vrouw die voortdurend de gleuf zoekt waardoor ze je nog kan kleineren, afpersen, haar eigen gleuf waarom haar leven draait: engerd. Gedaan. Kan zij één dag bestaan zonder te kwetsen? Nee, dat kan ze niet. Huiselijk geweld. Existentialisme. Geen touw aan vast te knopen. Ze chanteren je zelfs op je moeder. Als ze niets meer hebben om voor te leven, willen ze je helpen. Doodgemoedereerd. Als kind vroeg ik mijn moeder al me te slaan in plaats van haar mond open te doen. En toen begonnen ze te experimenteren met euthanasie. Te goed voor deze wereld. Categorische ontkenning. Eigen zaak. Naar zijn ouwe moer. Detailhandel. De pot op. Zo. Iedereen vergeleek en werd vergeleken, en moest gelijk zijn in competitie. Ik val niet over woorden, maar er is een verschil tussen competitie en ambitie. Weet u het al? Kan ik u soms ergens mee helpen? Zaak afgehandeld. Mensenschuw. Hapklaar.

Tegoed. Op gang. Limiet. Op touw gezet. Zaak af. Open deur intrappen. Egotisme is vereist. Afzakken. Voor de kat z'n kut. Karaktermoord verplicht. Foutief. Een definitie is een beëindiging. Dood in de pot. Handvest. Het laatste stukje maken ze stuk. Mennen. Venten. Fervent. Juiste antwoord. De definitie van waanzin is een politieke keuze. Mannen hebben geen menses. Maar ze zijn toch menens mensen. Failliet. Misinformatie. Iedere vergelijking gaat mank. Hyperventilatie. Ventiel. Emancipatie begon ermee mannen te vragen of ze nog maagd waren. De meeste daklozen zijn nu mannen. Een man een man, een woord een woord. Vrouwelijke seksualiteit: een poosje op hoge hakken met een rechte rug om des te sneller met een kromme rug en een stok te lopen. Ik ken het klappen van de zweep. Dag en uur openingszet. Tweesnijdend zwaard. Toch maar niet een non-conformist. Panisch. Draconisch. Kromme poten. Niet bij te benen. Dus een tien met een griffel. Kies. Sufferd. In vorm. Sikkeneurig. Griffel. Griffioen. Mannequin. Een nederzetting.

Sommige wonden genezen sneller als je ze doorprikt, en het pus eruit kan. Niet te na komen. De waarheid als een koe. Vibrator. Niet navertellen. Kuis. Duf. Koevoet. Men kan geen ijzer met handen breken. Uit de voeten maken. Ze vinden zichzelf heel erg geil. Doorstart. Een ontzettend stuk. Lik-op-stuk. Het heeft heel wat voeten in de aarde gehad. Naar je hand zetten? In de aula. Uilen, spiegel, en uilskuikens. Au. In de rouw, in de rui. Verder alles in orde?

Koehandel. Handjeklap. Gelukkig? Gelukkig niet. Vuile handen. Voetangel. Want van wanten weten. Woonstichting. Een leugentje om bestwil. Wormgat. Het takkewijf. Hij stierf in het zadel. Inruil. De worm. Er lag vanochtend een dooie merel bij me op de stoep. En de volgende dag weer een. De fakkel is doorgegeven. De eer viel hem te beurt. Doodgevroren. Wat tegenwind. Sceptisch of septisch. Reputatieschade. Scepter. Celibaat?

Absoluut en relatief. Vast, vloeibaar en gasvormig. Aggregatie. De vier windstreken. Vrouwen hebben zich onvervangbaar gemaakt door manipulatie en afwijzing van de wet van liefde, en zoveel mannen hadden niets anders. Celibaat is een concept, zoals liefde, en zoals seks. Men kan ongeveer tot drie tellen. Quitte. Administratie op orde.

Achnaton slaagde er niet in een wereldreligie te stichten. Hij was ook getrouwd. Wellicht reïncarneerde Pythagoras als de apostel Johannes die er wel in slaagde. Er zijn veel mensen die begoocheld zijn dat ze in hun vorige leven farao waren. Dat is de vloek van de farao, wist u dat de vloek echt bestaat, en afkomstig is van Achnaton? Hij dacht dat hij bestond. Ketter, maar koning. Hij is het namelijk gebleven. De valse baard van de farao was van geitenhaar, die verbond hem aan God. Geiten dragen ook een sik. Het is dus onwaar dat de duivel er zo uitziet. Ik kijk nu met heel andere ogen. De buste van Nefertiti stond in Berlijn. Zaliger. Makelij. Litteken. Wond of wonder.

Voor een gekozen burgemeester. Lieve schat. Prins Carnaval. Je daarmee verhouden. Veel mensen die ik kende, waren in groepen jarig op dezelfde dag. Zo ontmoette ik in dezelfde week afzonderlijk drie meisjes die op dezelfde dag jarig waren, en elkaar niet kenden. En ineens heette iedereen om me heen Jaap. Zo geloof ik wel in de astrologie. Een trok ik een horoscoop, dubbele Schorpioen: seks en dood; ik zat er niet ver naast. Als de macho een wijf kan neuken, denkt hij dat hij God is. Zo niet, verdrijft hij je, de tijd, ik wilde geen suggestie wekken. Misdaad van omissie en misdaad van commissie.

En dan staan er zomaar aan de deur een stel sociaal werkers die zich zorgen maken, en dat je daar niet thuis zou horen, en die je een huis aanbieden, onder toezicht. Pas als je je uitlaat als een seniel, zullen ze je inderdaad zeggen dat je te vertrouwen bent, en moet je automatisch inschrijven, of ben je zo ingeschreven, in de smiezen. Een gehuurd huis mag je niet op je kind over laten gaan en iemand die bij je ingeschreven staat. Want dat zou traditie en energie, cultuur, kunnen betekenen. Relaties zijn gedwongen afhankelijk van geld gemaakt, van generatie op generatie. Iemand met een uitkering, met een handicap, mag dus geen vrienden hebben, laat staan samenwonen. Dat iemand helpt, is uitgesloten. Alles wat niet hun persoonlijke gevoel van eer raakt, is onmogelijk voor de dienstdoeners. Aalmoezen. Smoezen. Een zinnig gevoel zou alles omdraaien. Te voet. Balen. Bal. Malen. Doe niet zo mal. Geen onderhuur, wel daklozen. Op het dak geen onderdak. Glad. Als een aal. Moes. Rustig slapen in je eigen bed is al niet toegestaan. Ieder bed is geïmpregneerd met de suggestie van seks. Al draagt een aap een gouden ring. Malversatie. Sociale recherche. De malloot moet wel eerst een tweepersoonsbed om te bewijzen dat hij het kan.

Kosmologie. Achterhouden. De vreugde van samen delen. Double Dutch. Bedlegerig. Bedillerig. Zie geloof wetenschappelijk en wetenschap gelovig. Je bent geboren waar je taak ligt, maar dat is toch niet alleen maar in bed.

Kom. Kommer en kwel. Kern.  
Wapen. Pas, grapjas. Spits afbijten.  
Niet mals. Kosmos. Komisch. Go Dutch.  
Ik heb het geweten. Er mankeert altijd wat.  
Aan gruzelementen. Vrij zinnig en vrijzinnig.  
Knudde. Zondeval. Timing. Kudde. Hommeles.  
Recycling. Carnaval en karma. Potpourri. Hommel.  
Vrouwenvlees, mannetjesputter. Hemel, hummel. Hum.  
Vastentijd. Ik heb nog nooit een integere vrouw ontmoet.  
Jodenstreek. Koosjer. Op de spits laten lopen. Maitresse.  
Iemand is Joods als zijn moeder dat is. Pietluttig. Matras.  
Piet Snot. Ontmoedigingsbeleid. Toespitsen. Gozer.  
Tegen heug en meug. Lummel. Farce. Cosmetisch.  
Relikwie. Ach. Emmer snot. Geheugenverlies.

Met een cadeautje gladstrijken. Heuglijk.

Komeet. Traan. Kom. Het niets en het zelf. Het omhulsel. Op de loop. Tirade.  
Grachtengordel: schillen van een ui. Huilen. Am-ster-dam: openluchtmuseum.  
Snugger. A'dam, Am\*dam: open inrichting, patiënten zelfbestuur. I AM\*DAM.

Iemand die ik al langer kende, kwam bij me in de straat wonen en beschuldigde me dat ik zo vaak langs zijn huis liep, hij had er geen baat bij. Vervreemding is verplicht. Wat ik niet weet, is wat ik buiten beschouwing laat om vooral geen energie aan onze zelfvernietiging te geven. Kansarm. Zodra je je ergens thuis voelt, moet je vertrekken.

Raad maar aan. Aanraden aanranden. Tiran.  
Senang. Gas terug. Stop. Contact. Gas en elektra.  
Miniem. Het belang koesteren. De aard van het beestje.  
Een nachtje over slapen. Verraad met voorbedachten rade.  
De mond snoeren. Een sociaal mijnenveld. In het geval dat.  
Raad maar. De aarde. Aard ontaarden. Ontraden. Aan de randen.  
Voetstuk. Zolang de voorraad strekt. Tel maar na. Zoete broodjes.  
Bakken. Belerend. De tering naar de nering zetten. Mensonterend.  
Op grote voet leven. Als een vrouw geil wordt, gaat ze je versturen.

Zelfgenoegzaamheid dicteert de misdaad. Als je met de helm geboren bent, betekent dat nog niet dat iedere voetganger, rijwieler of ambtenaar op zijn werk verplicht een helm op moet, of ervoor een loop-, rij- of zitbewijs moet hebben. Kamermeerderheid.

Geen gezag. Idool. En toen moesten de kinderen naar de tandarts.  
Het snoep was even zoet geweest als het geouwehoer van de ouders.  
Misdadigers gezocht in de krant: iedere lezer is zelf de grootste van al.  
Uit de losse pols. De kinderen waren te ver. Vinger aan de pols houden.  
Er werd even vertrouwelijk en indringend als onbaatzuchtig gehandeld.  
Er werd een kies getrokken. Oma had het liefdadig over haar kunstgebit.

Ik moet eens naar de kapper. Haren zijn de antennes van de ziel, zei hij.  
De wereld is wat kaal geworden. Er zit niet meer in hun hoofd dan erop.  
Eigendunk. Er is geen haar op mijn hoofd die eraan denkt. Broodje aap.

Lanterfantten. Lijken in de kast. Tot hier en niet verder. Gajes.  
Het kastenstelsel was in feite niet meer dan het klassenstelsel.  
Onaanraakbaar en onaantastbaar. In de kou staan. Op de tocht.  
Perfide, als je het nieuws niet blijft volgen, volgt het jou. Gelikt.

Partner in crime. Niet voor de poes. Ik ben daar helemaal niet blij mee.  
Het gehannes. Als kinderen hun mond opendoen, grijpt men naar de eer.  
Het dubbelleven van een tandeloos monster uit een andere hoek bekeken.

Romantiek of reumatiek. Bloemetjes en bijtjes. Bijenkorf.  
Woon ik op Bijltjespad? Bijna Bijltjesdag. Bijl in de muur.  
Poolshoogte nemen. Waarom eten ijsberen geen pinguïns?  
Ijsberen leven op de Noordpool. Pinguïns op de Zuidpool.

Honger maakt rauwe bonen zoet. In de lik. Hartstocht. Van een koude kermis.

Thuiskomen. Met andere woorden, blondjes zijn toch niet zo dom. Vluchtgedrag. We kregen van wetenschappers te horen hoe moeilijk het was in Amerika voor hun werk subsidie te krijgen. Dat wetenschap niet nuttig voor het leger niet vooruit kon komen, was politiek, een keuze, waardoor wetenschap in feite onwetenschappelijk werd verklaard. Elders was dat niet het geval, dus kon Amerika naar de maan omdat het op aarde achter de feiten aanliep. Daarnaast had het nog acht jaar boycot van de planeet goed te maken door niet aan het eerdere klimaatverdrag van Kyoto mee te doen. IJskoud. IJstijd. Gefeliciteerd met mijn verjaardag. Van harte gelukgewenst.

Blokken. Voor het blok.  
Rechtsgang. Blokkeren.  
Hout, hakken of snijden.  
IJsberen. Dictée. Historie.  
Kap, kappen, kapitaal. Wartaal.  
Geen koopavond in Kopenhagen.  
Het geld groeit niet aan de bomen.

Voor de bijl, niet alleen de toepassing van grof geld is de oplossing. Nota. Geen jota. Het is enkel rationeel dat een beter en duurzaam beheer van de regenwouden wordt betrokken in een klimaatakkoord, het werkelijke kapitaal niet van alleen maar arme ontwikkelingslanden. In wezen zijn regenwouden net zoals internationale wateren van iedereen, of van niemand. Beide zijn met de lucht die we inademen van direct belang voor de planeet. Dat opwarming van de aarde door de mens een fabeltje is, is hetzelfde soort fundamentalisme dat groeide in reactie op de evolutietheorie, of dat van het jodendom dat men zegt dat in vervlogen tijden meerdere bronnen naar zich toetrok om het volk te doen handhaven. Voor je in te nemen. Goede doelen. Kanjer. Van Brahma en Sarasvati tot A-braham en Sara. Uitgestreken. Ark van het Verbond.

Na de ziekenhuizen (ingestort), scholen (leerlingen zaten buiten in de sneeuw) en villa's (helemaal in orde) van ontwikkelingsgeld gebouwd, kreeg ik even het gevoel dat ik een normaal mens ben nu er geen reddingsmissie in touw is. Ik was er net zo voor als voor Israël, omdat ze anders mij nog zouden redden. Stilaan villen, veilen.

Als mijn moeder bij het eten bad, en ik genoopt werd mee te doen, was het alsof God over mijn schouder mee zou gluren (ik voelde dat lijfelijk, mijn rug, nek en schouders zaten ook in elkaar door een ongeluk dat ik heb gehad). Zo zitten christenen zelf in elkaar, en zelfs met atheïsme zijn ze er nooit van afgekomen, en ook niet met islam. Islam is het lam. Geen procent van het land gelooft en is, kerkbezoek en gebed bij elkaar, geen procent van de tijd daar bewust mee bezig (bij mij is dat omgedraaid, daarom ben ik verbannen). Met diezelfde controle proberen ze God politiek uit het graf te krijgen, daarin enkel geholpen door de massavernietiging van de joden die verantwoordelijk zijn voor verreweg het grootste deel van de Bijbel, die plagiaat is met een korte appendix van Jezus die om zijn kritiek daarop werd vermoord maar in dezelfde sfeer is getrokken van de doodsdrift. De vrienden die ik had, waren bijgevolg doodshoofdjes, iconen, van de door de militaire junta vermoorde mensen die Daniel Rey Piuma, artdirector, als verzetsman op foto uit Zuid-Amerika had gesmokkeld. Hierin zag ik pas de eer. De ene negatieve energie loopt naar de andere, dit wordt wel de heksenkring genoemd. Zo kom je via een omweg terecht bij de oorzaak van je problemen. Op je hals gehaald. Je zit er goed in. Wichelen. Een wig gedreven.

Bijeenkomst. Abel Tasman ontdekte niet alleen Nieuw-Zeeland.

Een directe nazaat van hem woonde op een boot bij me om de hoek.  
Nieuw-Zeeland is een tweeling. Een samenloop van omstandigheden.

De natuur absorbeert veel koolstof, en maakt zuurstof. Rob Tuankotta gaf ons de formule  $VOC = CO_2$  om over na te denken. Het commerciële kolonialisme van de VOC heeft zich voortgezet in de uitbuiting van de natuur, die toch niet zo gratis was als gedacht. De mens speelde dus een rol in de opwarming van de aarde. De exacte gevolgen waren niet eens te meten, alleen de marges waren te bewijzen. Maar veel mensen zijn sceptisch en achterdochtig omdat ze al zo jong teleurgesteld waren toen ze erachter kwamen dat Sinterklaas niet bestond. En net nu het sinterklaas is, moest ik denken aan Benjamin Creme die dan ook jarig was en beweerde dat samen delen de oplossing is voor problemen tussen mensen onderling en mens en natuur. Het is dus niet dom voor de mens om weer natuurlijk te worden. Maitreya is heel genereus, maar hij is geen sinterklaas. Geen goed gevoel. Hij kan zich alleen niet permitteren om de hele wereld door de schoorsteen te duwen. En wij kunnen dat ook niet. Ons aan laten leunen. Groothandel. Maar geen koopavond in Kopenhagen, Den Haag. Behaagd. Er staat meer natuur op het spel dan onze haag. Wonderbaar. Lijk. In je slof. Even een keer niet snoeien. Niet te koop. Zetel van de regering. Ja.

Nee. Dat zal je geen windeieren leggen. De wondere wereld der natuur. Wat heet. Bedaagd. Bestemming. Koekoek. Een baan als consumptieartikel. Op gelijke voet. Charles Darwin, hij moet het hebben voorzien, wordt wel gezien als de enige ware opvolger van God. Alle religies zijn in een crisis, de tussenhandel. De evolutietheorie in een notendop. Het uur van de waarheid is aangebroken, waar we vandaan komen, en of we wel zijn geëvolueerd. Raden. Radicaal. Urine. Fout nest. Gerieflijk. Animus. De soorten. Na-ijver. Gestaag. Scheur open. Aan de bak. De boekhouder wil. A. Anus. B. Anaal. In kleinere portie. Bekende Nederlander. De beste remedie is geen remedie. Zo zie je maar. Daar hebben we het vaak over gehad. Lekker wijf. Hard werken. Schoffelen. Het heeft weer pijpenstelen geregend. Leuk poesje. Eelt op je ziel. Vertel mij wat. Werknemers. Hun tactiek is dat ze nergens iets mee kunnen. Opvulling. Geen enkele democratie is geheel volmaakt. Overgeleverd. Zonder dralen. Bestellen. Draaikont. En de boer, hij ploegde voort. Wig drijven. Een leuke baan. Iedereen moet meedoen. Poespas. Gelikt. Schofferen. Schoft. Op volle toeren. Niet binnen roken. Gelijk. Desperado, starter. Parafrase. Verboden toegang. Wet. Weten. Weet. Je verlaten op verlaten inborst. Installeren. Misstand kanaliseren. Een vermogen. Rang. Voorman. Anima. In de bak. Animaal. Animo. Minimaal. Allemaal. Supergemotiveerd. Snoek. Misbaksel. Treed je veel op? Hou erover op, Charles. De mussen vielen van het dak. Het kan vriezen en het kan dooien. Op je sloffen. En uit je slof. Radijsjes. Je moet alles afzwakken. Onverlaat. Schaap slachten. Kiplekker. Zak af. Overwerkt. Magnifiek. Startbaan. Gymnastiek.

Opgeslagen. Miljoenen bedelen om voedsel; het is er, maar miljoenen sterven. Om te beginnen werd er geld verdiend aan kunstmatige tekorten. De schaarste. Wat ze leuk vonden aan hun werk, was te kankeren over hen die het niet hadden. Het taboe van voedsel is hetzelfde als van seks, ik zag hoe de daklozen groeiden om me heen en ik die richting opgeduwd werd, en hoe erover gepraat werd, en over mij.

Hiertoe aangezet emmeren ze maar door over hetzelfde, de schellen vielen me van de ogen. Daar hoef ik niet voor naar school. Ze weten toch nooit wie ze voor zich hebben.

Zij die niet kunnen, geven les. Zij die niet les kunnen geven, geven gym. Zij die geen gym kunnen geven, geven hier les.

Woody Allen.

Groos. De grossier. Ik hoorde eens dat ufo's de dampkring via de polen binnenkomen. De eerste ufo's in 8 zag men op 11 oktober bij de openbare bibliotheek in Amsterdam. Ufologen hadden die tijd al aangemerkt als vruchtbaar in de omgeving, werd er van een marsman vernomen. Een maand later, op 11 november, waren waarnemingen van ufo's daar in de buurt in het nieuws. Weer een maand later, op 12 december, voorspelde Share de manifestatie van een ster aan de hemel. Detaillist. Gearriveerd.

Ondraaglijke lichtheid van bestaan. Lieflijk, voor het gros zwevende kiezers. Zwever. Ik kijk maar. Ik doe niks, in de kerk. Niksen, ik mediteer. Niks hoor. Ik draai in kringetjes rond, de dief, vogel van het geslacht Circus, kiekendief, cirkelt ook maar wat rond, voor hij als een pijl naar de grond schiet om zijn prooi te nemen. Rare vogel. Het verlossende woord. Ja Pan. Alias Jaap Aap. Jaap, Japa, Japan. Ja pa.

Toen de Sovjet-Unie aan het instorten was, en Gorbatsjov haar probeerde te redden, en er een kans was de zuidelijke republieken nog in een Unie te houden, stonden die verbazend snel apart op de wereldkaart, in de winkel, nog midden in een dialoog als het ware. In briljante kleuren, dat moet gezegd. Ze willen toch altijd weer wat anders. De bureaucraat heeft iets met ruige mensen zoals in Afghanistan, ze zijn ver weg, en ze sturen er graag troepen naartoe, ze missen het midden om zich de realiteit voor te stellen. Als je dochter is ontvoerd, grootgebracht en verkracht door haar pleegvader, is hij haar echte vader? Kasjmir is een beweging en een ideologie verpakt in grenzen. Gevoelige snaar. Maar wie zou er op de knop van een nucleaire holocaust drukken?

Wereldvreemd. Nieuws. De ene desintegratie broedt de andere.

Rusland kreeg goede banden met Iran waar het liever niet voor uitkwam.

Internationale betrekkingen draaien hierom: hoe urgenter het is van kernwapens af te komen, hoe moeilijker. Kernwapens die al gedeeld waren door zo'n twintig landen als teken ter afschrikking kon er ook toe leiden dat ze ondergronds gaan, privatiseren. Als mogelijke wapensmokkel vanuit een voormalige Aziatische Sovjetrepubliek van of door Noord-Korea naar Iran mysterieus was vanwege een tussenstop in Thailand, zou men des te nieuwsgieriger worden welke belangen hier zijn, en in mogelijke interne conflicten en hun achtergrond. Fröbelende kruimeldief. Bangkok.

Bang. Kok. Dezelfde verwarring lag achter de oorlog aan de terreur.

Objectieve informatie heeft een subjectieve, subjectieve een objectieve kant.

Bekokstoven.

De vredesprijs: een lichtende spiraal viel bijna samen met de ontvangst door Obama van de Nobelprijs voor de Vrede op 10 december 2009.

Nadat op 9 december een ongebruikelijk licht boven Noorwegen werd waargenomen, gaf het Russische ministerie van Defensie een mislukte test van een intercontinentale raket van een nucleaire onderzeeër toe in de buurt in de Witte Zee, en de mislukking werd gezien als een schande, nobel. Glazen bol. Men liet het erop aankomen.

Inderdaad kondigde Share International in december 2008 aan dat er een heldere ster in de lucht zou worden gezien ten teken van het eerste openbare interview met



Maitreya in Amerika, allang voorspeld. Deze fonkelende ster werd later door Share gespecificeerd als een ruimteschip. Aarden. Partij gekozen. Schipperen. Sinds december 2008 werden er waarnemingen gerapporteerd uit de hele wereld, ook in de media, en gearchiveerd door stichting Share die er honderden foto's van ontving. Het licht boven Noorwegen is beweerd van hetzelfde type te zijn als daar ongeveer een jaar tevoren al was gesignaleerd. Geen schande voor de Russen nu, maar in de ruimte werd het spel met kernwapens beschouwd als een nog grotere schande dan is toegegeven. De verwarring is compleet. Kokhalzen. Je hebt het.

Macht met daaraan verbonden fysieke begoocheling heeft invloed gehad op niet alleen fascisme of slavenhandel, Afrikaanse negers waren sterk volk, vooral die de overtocht naar Amerika overleefden. In die context zijn de krachten van de yogi die hier de spot mee drijven tamelijk humoristisch. Pauper. Vrijgesproken.

Waar het ontregelde kompas geweten wordt aan onderzeese magneten van Atlantis, zijn de mysterieuze verdwijningen en bepaalde weersomstandigheden in de Caraïben wel toegeschreven aan de verdronken slaven die door de Hollanders overboord waren gezet voor het verzekeringsgeld; gaan koopman en dominee nog steeds hand in hand?

'Volg Mij, en Ik zal u vissers van mensen maken.'  
Met spiegeltjes werden inboorlingen begoocheld.  
Dat staat als een paal boven water. Broodje paling.  
Wie is de mooiste van het land? Atlantische Oceaan.  
Niet zo de moeite waard. Dol. Fijn. Niet te vermurwen.  
Ten overvloede. Een duik in het diepe. Gematst. Het arsenaal.  
Bermtoerisme. Ietwat winderig. Onderweg ... Bermudadriehoek.  
Aspiratie, inspiratie, transpiratie. Matroos in de mast. Vlag halfstok.  
Als het kalf verdronken is. Dempt men de put. Niks aan de hand. Haven.  
Kade. Het vissersdorp. Oester en parel. Hond voelt aardbeving aankomen.  
Spiegeltje, spiegeltje. Aan de wand. Op het vinkentouw. Alle hens aan dek.  
Gehavend. Thuisbaken. De zeeën zijn leeggevestigd. Epicentrum. De thuishaven.  
Uithuwelijken is misschien achterhaald, keuzevrijheid wordt nauwelijks nuttig.

Stonehenge zou gebouwd zijn door late Atlantiërs, reuzen op de vlucht die hun enorme stenen met fysieke kracht hebben verplaatst, ook in Carnac in Bretagne, ik was teleurgesteld dat ze omschreven werden als eenogige cyclopen, met een oog in hun achterhoofd, nog niet op gevallen, dat later het zogenaamde derde oog werd, en dat ze eigenlijk tragische figuren waren, losers. Ik had gehoopt dat er een of andere magie bij betrokken was zoals bij de piramiden in Egypte. Verzand. Afgekalfd.

Sinds vrijheid (van meningsuiting) een categorie werd, ging zij er niet op vooruit. Er zat wel iets in dat op dezelfde school in Amerika de prestatie van arme kinderen vooruitging, en van leerlingen uit de middenklasse hetzelfde bleef. Prestatie op basis van inkomen is echter omstreden. Een reden is dat de prestatie gelijkgeschakeld zou zijn omdat het onderwijs zelf zich op die consensus heeft ingesteld en daar politiek mee kan voeren. De term zwarte school is misschien stigmatiserend, maar dat hoeft niet. Obama heeft gezegd dat de zwarte bevolking geen aanspraak meer kan maken een bepaalde achterstand te wijten aan het systeem. Hij dacht misschien in de eerste plaats aan zichzelf, maar dat zei hij zeer zeker niet. De leerling is van leer getrokken. Er was een aardbeving, paar honderdduizend doden, er werd veel geplunderd, op kapitalistisch Haïti – buurland van Cuba – hulp kwam wel aan maar niet door, een

Kamerdebat in Nederland over de oorlog in Irak, en Maitreya heeft in Amerika voor het volk gesproken. Er is ook een eind aan de oorlog in Afghanistan, nu het menselijk gezicht met de Nederlanders vertrekt. Het kabinet zal hier meevallen. En Wouter zal niet meedoen als leider van de Partij van de Arbeid, omdat iedereen moet meedoen. Emancipatie van mannen is nooit begonnen. Vrienden ben ik zo kwijtgeraakt aan respectievelijk, met inbegrip van ikzelf, een vrouw en een baan, de verdere volgorde van desinteresse en gebrek aan alertheid. En dat is geëxploiteerd. Er zijn sociale wetten, maar zo dat bepaald wordt waar je woont, hoe en wanneer. En ze blijven controle uitoefenen. Velen kiezen als alternatief op straat te leven. Discriminatie is dus met goede bedoelingen regel in plaats van uitzondering. Op z'n best heb je een huis maar geen thuis. Men is constant is aan het verhuizen, diaspora is continu. Als je er niet aan meedoet, denken ze dat je niet goed bij je hoofd bent. Er is geen gevoel voor traditie en persoonlijke sfeer. Er zijn mensen die een geile auto hebben, maar geen huis. Iemand stond dertig jaar op de lijst voor een woning. Vervreemding is gevaarlijk omdat ze niet gerealiseerd is. Mensen met een baan denken ze dat ze niets fout kunnen. Ze willen me alleen op mijn plaats zetten, of nog liever die innemen.

Op een zeker moment voorzag ik een aardbeving in Turkije die puur negatief karma was waaraan een evenredig negatief sentiment is verbonden, en wie daar iets mee hebben, hebben ook het hardst gegeven toen die inderdaad kort daarna kwam. Dat betekent niet dat er niet iets constructiefs gedaan kan worden, maar zij die daar het meest onverschillig voor zijn, voelen zich vaak bij verrassing het meest emotioneel geraakt door een ramp, want zo ziet het sentiment er nu eenmaal uit. Communisme draait om een goede distributie. Net voor een aardbeving kruipen de slangen al uit.

Sinds ik naar een lezing ging van een Indiase goeroe die sprak over eenheid en vrede, en ik sprak met een paar militante jongens uit Bangladesh, die buiten op me wachtten om me in elkaar te slaan, *don't do me any favours as they say*, gaf ik het maar op om het nog met mensen eens te zijn, en steunde ik strikte anti-immigratiewetten. Ik kan geen thuis hebben door parasieten, en zie het als fair dat ik geen overeenstemming accepteer. De oorlog aan de terreur was onnodig geweest als dat beter was begrepen. Met mijn laatste vriend had ik een verstandhouding dat overeenstemming niet altijd hetzelfde is als vriendschap, en vaak het tegengestelde. Het met elkaar eens zijn is niet goed besteed aan sommige mensen en ook niet onder elkaar als niet een zeker punt in evolutie is bereikt. Bang. Als je het eens bent met een dief, wordt hij vals.

De eerste keer dat de media (de British Broadcasting Corporation, BBC) in Engeland een aankondiging voorbereidde aangaande een buitengewone figuur in Londen die zichzelf christus noemde, bezet Argentinië de Falklandeilanden, de Falklandoorlog was het commentaar van Groot-Brittannië, dit alles volgens aanhangers een reactie van de krachten van de materie (het kwaad) om de media-aandacht af te leiden van, en tussenbeide te komen in, het naar buiten treden van Maitreya, hetgeen geslaagd is. Dit alles schiep een patroon, en zoals Argentinië in 1982 de naburige Islas Malvinas (Falklandeilanden) van Groot-Brittannië bezette, bezette Irak in 1990 Koeweit. De Koeweitoorlog was het commentaar van Amerika dat zich voortplantte in de bezetting van Irak in 2003, de Irakoerlog. Toen de stekker eruit was getrokken, en Maitreya in 2010 op televisie kon verschijnen in Amerika, om over de mogelijkheid van vrede te praten, was plotseling ook de Falklandcrisis weer terug in de belangstelling door de wet van affiniteit. Maar persoonlijk zou ik liever de Bermuda-eilanden hebben.

Adoptie.

Het verschil tussen rijke en arme landen zou weleens de oorzaak kunnen zijn van heel wat aardbevingen, heel wat explosies, bijvoorbeeld een geboorte-explosie. Zo zeggen mensen uit rijke landen die zich kinderen kunnen veroorloven en ze niet krijgen wel dat de natuur overbevolking in onderontwikkelde landen balanceert door een natuurramp of een of andere oorlog in hun naam en van de mensen die kinderen krijgen en ze zich niet kunnen veroorloven. Eerste persoon. Hier hou ik me aan vast. Er waren veel psychische problemen in arme landen, we mochten ons afvragen of de criteria van westerse psychologie, ontwikkeld onder de last van weelde, nuttig zijn om de armen te redden. Onder vreselijke omstandigheden zijn in het Westen mensen wel gemarginaliseerd in krankzinnigheid. Iemand zei me dat de problemen in de wereld min of meer verdeeld zijn, in dat de bewoners van rijke landen meer psychische problemen hebben, en die van arme landen fysieke. Zouden we het redden. Bij elkaar geschaard ter wereld gebracht. Waarop het aankomt.

Als het Leger des Heils de algehele verrotting van het maatschappelijk bestel mag blootleggen door hele horden mensen bij te voeden op de hoek van de straat, dan kunnen de dieren in de Oostvaardersplassen in de winter ook bijgevoerd worden. Er is geen natuurlijke balans meer, de mens heeft zich voorgoed verplicht om de dieren in stand te houden. Dit is een van de voorwaarden om zichzelf in stand te houden, en om ten eerste niet zelf niet tot dat peil terug te vallen. Daklozen, geen allochtonen, worden ook al ingezet om het Amsterdamse Bos te beveiligen. Het is beter dan buitenlanders als beveiligingsbeambte in een supermarkt of de Universiteit van Amsterdam te zetten. Dat bevordert racisme bij de meesters. De kosten daarvan zijn bovendien veel hoger dan wat er gestolen kan worden of gegeten in de mensa. We hebben zo Haïti mogen aanschouwen. Geen peil op te trekken. Doorvoeren die hap, en geen roet in het eten. Inheemse diersoorten mogen dus worden beschermd.

Met de noorderzon vertrokken. Ik bedoel ik. Ledikant. De Russen eisen de eer op. Ik moet hier ook weer aan Osama denken. Tabak is ongezond omdat hij straling uit de omgeving opnam. Patstelling. De bringer van het slechte nieuws werd onthoofd. Ik zag daar ook niet altijd de lol van in. Eerst stond er een ster telkens op een andere plek. Van november tot en met de eerste lentenacht zag ik haar op onbewolkte avonden en zonder regen rond tien uur op dezelfde plek, op het platteland. Mijn enige, een jongere, zus heeft haar ook gezien. In de eerste lentenacht flikkerde net zo'n ster helder heen en weer van geel tot briljant blauw. Ik begreep toen dat een normale ster niet zolang op dezelfde plek kan staan. Schot in de roos. Geflikt. Uitzicht op het universum, bloementuin. Gevoegd naar het lot. Eruit geflikkerd. Er is een glazen wand van muur tot muur met gordijnen waar je naar buiten kunt. Als ik buiten een luchtje ga scheppen, zeg ik dat ik het podium opga, er is niemand. Overwinteren, als de lente begint, zie ik al herfst aankomen, als ik feestvierders uit hun dak zie gaan, er gebeurt hun hele leven niets. Het regent dat het giet. Stortbui.

Er waren 7 kerken, en er is een dorpscafé. Charlie, Chaplin de komiek, er staan wat memorabilia. Hij zei niets. Nieuwerkerk zal wel 777 jaar zijn. De kroegbaas was er de zoon van een predikant. Het dorp was al in het nieuws met een graancirkel, door een ufo, en later een imitatie, al dan niet geveinsd, met entree. Nieuwerkerk heeft ook de enige zeskantige kerktoeren van Nederland, midden in het dorp. Wel goed doordacht.

Doordenker. Ik hou me op de vlakte.

Duende is niet berekend. Zodra er duende is, komt de ambtenaar met de kruidenier in opstand. Duende komt meestal pas tegen sluitingstijd. En al kan hij eindelijk weg,

dan zal hij nog eerder overblijven om een straf te verzinnen dan je te laten begaan en zelf met dat gevoel te vertrekken. Ik heb nog nooit een gevoel van blijdschap gehad waar ik niet voor moest betalen. Dat is het fascisme. De fanaticus. Een geweldenaar. Objectiviteit. Even apart nemen. Grootgrutter. Buiten zinnen. Hij gaat door het lint. De plek des onheils. Erfelijk verderfelijk. Vamp. Fier. De rekrut. Ferm. Inmenging. Pose. Een dief keert altijd terug naar de plek van de misdaad. Poos. Positie. Poseren.

Dat ik minder anoniem zou zijn mijn naam en adres te geven, is de illusie van de slaaf, daarom zijn er zoveel psychopaten. Ze zouden me wel de rol van getuige van een moord willen afdwingen. Dat was ook de enige reden dat die is gepleegd. Geen kant kun je op. Ik hou dus mijn mond. Waar je mee omgaat word je mee besmet. Te kijk. Egoïsme is onnadenkendheid. Rechttoe rechtaan. Het nakijken hebben. Alle eigenschappen, goede en slechte, bestaan al voor ze een object tegenkomen. Goede eigenschappen zoeken geen object, slechte wel. Het object ontstaat pas als weerstand om je iets duidelijk te maken, het probleem. Te na. Ze kijken wel uit.

Thee na. Ze voelen de bui al hangen. Aaien. Dat is geen kattenpis. Femme fatale. De merries waarop de Mongoolse ruiters reden, vanwege hun melk, hadden niet zo vaak het nadeel dat ze achterna gezeten werden door de hengst van de tegenstander. Adoratie. Ze moest kiezen tussen haar katten en een man, ze had er haar hele leven over gedaan; ze bleef katten. En een vrouw die een vriend had, zag jou wel zitten. Ze wilde een verzekering voor het geval ze het uit zou maken. In een vloek en een zucht.

Navelstaren zou gezond zijn. Een kat in de zak. Eigen ding, die les hoorde ik voor het eerst van iemand die zich afwendde. Dat ding was bij hem wel zeker een vriendin. Ik sprak met Ángel Alloza, historicus en criminoloog uit Madrid, die van de Europese Unie onder meer onderzoek heeft gedaan in Nederland, Engeland en Spanje, en zich verbaasde dat iedereen hier zo alleen op zijn eentje, los van vrienden en familie, zeg maar van God los, met zichzelf bezig is, over Maitreya en samen delen; hij sprak er zijn zorg over uit dat mensen vereenzaamd raken, en zelfs totaal de weg kwijt raken, met hun eigen ding. We weten nu hoe dat komt. Zorgvuldig. Zo gaan die dingen nou. Kopzorg rotzorg. Infectie. Over het Ich, het Es en het Über-ich. Afdingen op de feiten.

Modus operandi. Aanpassing is meestal richting de incriminatie van heerszucht. In de pan, hersenpan, gehakt. Iedere organisatie en iedere structuur bevatten kritiek. Maar iedereen heeft een eigen levensritme, dat van sommigen dat op de eeuwigheid is geënt, kan aanzienlijk afwijken van dat van de meerderheid. Pas wanneer dat wordt gerespecteerd, zal de samenleving vrij kunnen ademen. Dat kan alleen niet als de meerderheid deze uitzonderingen inpakt of aan zich onderwerpt, waardoor kleine individuen, gehaktbal, die zich hieraan optrekken, gelegitimeerd zijn of zich voelen om de vrije gang van diegenen en die genen te determineren of uit te sluiten.

Heilig verkeer. Condoom. Hij gen. Generen.  
Doceren of doseren. Aan gene zijde. Intelligent.  
Gent. Feesten. Dienblad. Geen blad voor de mond.  
Knoeien. Condoleren of consolideren. Gêne of genie.  
Met meel in de mond praten. De kater is gecastreerd.  
Gierigheid, etiquette, wordt almaar erger. Consoleren.  
Opscheppen. Uit je duim zuigen. Geil op macht en roem.  
Als ze eten voor je opscheppen, kun je wel doodhongereren.  
Maal of maling. Monddood. Mopperen mop. Inbegrepen.

Duimen. Gradatie en degradatie, de generatie degeneratie.  
Tegensputteren. Merite. Pathologie. In rep en roer ... Mail.  
Ik ga er niet in mee. Het blijft bij je. Er een schepje bovenop.  
Aan mijn zijde. Alles wat ik zeg is gestolen of anders gelogen.

Epos. Epicurus. Curieus. Bunkeren. Uitzuigen. Uit de bocht. Curve.  
Overblijven. Als je openlijk één kant op kijkt, gaat iedereen dat doen.  
Grafiek. Wel vaker met dat bijltje gehakt. Oorzaak en gevolg omkeren.  
Statistiek. Mondjesmaat. Kramp. Ze willen dat je het verhaal voortzegt.  
Doe je dat, dan word je beschuldigd van plagiaat. Geplagieerd te plagen.  
De parabool en de hyperbool. Doodgezwegen. Ik heb mezelf geplagieerd.

Ga in andermans schoenen staan. Stoute schoenen.  
Verdekt opstellen. Blickvanger. Pedicure. Vergevorderd.  
Kwallen kwijlen, kwalen kwelen. Gedempt. Curator. Ik zie.  
Stoffer en blik. Blijk van verstandhouding. Ogenblik. Inzage.  
Specialisme. In blik. Er een handje van hebben. Handjes thuis.

Vrienden van Israël, sinds Israël bestaat, staat de wereld op de rand van een kernoorlog. Het zal wel allemaal bij mij zijn begonnen. Van atoom tot Adonai.

Handvat. Lay-out. Alles berustte op een misverstand. Arbeit macht frei.  
Ik zie dit veel ruimer. Als een catastrofe zoals de massamoord in concentratiekamp Auschwitz in Polen in de Tweede Wereldoorlog een dergelijke metafysische dimensie aanneemt, vind ik het zelfgenoegzaam om vast te houden aan de meest voor de hand liggende uitleg. Als het testen op kampgevangenen in nazi-Duitsland farmaceutische bedrijven het succes heeft gebracht dat ze nog steeds hebben, zijn ook de naoorlogse werkmentaliteit en de daarmee gepaard gaande stress gebaseerd op dit concept boven de ingang. Racisme is geen label dat de lading geheel dekt. Maar het zijn in elk geval politieke manipulatie en exploitatie waardoor de massa misleid en geobsedeerd is. Voor een poosje was er nog niet de monstrueuze en dwangmatige interpretatie van werk met de mechanisatie en fixatie van de menselijke geest, maar exploitatie had een succesvolle comeback in werkgelegenheid als nummer één om de economische groei aan af te meten, daartoe afgeleid met een thema als racisme. Dat de Duitsers het niet geweten hebben, klopt, het is de onwetendheid zelf die tot een wereldoorlog leidt. Veel mensen staan zonder het te weten aan de verkeerde kant. Monter.

De brandweerman die een kind had, getrouwd was met een vrouw, onderging een operatieve sekseverandering tot vrouw, bleef getrouwd en bleef bij het gezin, maar zette zijn baan voort als brandweervrouw. Brandschoon. Meer dan schoon genoeg. Opgemonterd. Licht ontvlambaar. Moord en brand. Furore. Monteren. Uitgeblust. Niemand heeft eigenlijk ooit tegen me gelogen, men drukt zich alleen niet goed uit. De multiculturele school. Oorlogscorrespondent. Van Adonis tot en met Aphrodite.

De verschroeide aarde. En de pyromaan. Hoogspanning. Furieus. Letsel. Let op. Furie. Mentale hygiëne. Elastisch. Gewicht in de schaal leggen. Beletsel. Let wel.

Ik was een fascist in dat ik dacht dat een groot hoofd hebben betekent dat je meer hersenen hebt, wat weer betekent dat veel Noord-Europeanen intelligent zijn, wat waar is, maar ook beperkt, ze nemen in ieder geval veel informatie op. Vetzucht is hieraan gerelateerd. Er is een analogie tussen binnenstebuiten, buitenstebinnen en

dun, dik. Iemand bleef wat dik nadat ze zwanger was, en ging op dieet, wat hielp, en dus volgde ze dezelfde cursus om anderen te helpen en maakte dat haar werk. Dikte is ook aanstekelijk, als er een van een koppel dik is, wordt de ander dat soms. Haar dochter was dun, maar had een dikke oppas, en werd plotseling ook een beetje dik. Zwaarwegend. Dikke vrienden. Export, import. Stukje bij beetje. Dat zit er dik in.

Als er een klein ongelukje is, moet gelijk het hele land afgegrensd worden. Een ongeluk komt voort uit die innerlijke spanning. Het aanbod is afgeslagen. Hoe sneller een schip gaat, hoe meer weerstand en deining, de golven. Euforie. Aforisme. De bakens. Er zijn niet genoeg vrijwilligers bij de brandweer. Gezet. Op het spel. Er was nog steeds een sterke sociale stroming die al dan niet bewust gelooft in de tactiek van de verschroeide aarde, en wel letterlijk. De onderstroom.

De oorzaak van de economische recessie waren een gierigheid, exploitatie en verkwisting die tot een hiërarchie van waarden hebben geleid met het milieu en onszelf op de bodem. Ontwikkelingslanden hoeven niet eerst door de vergissing te gaan van ontwikkelde landen om de prijs hiervan te kunnen begrijpen, eerst te groeien door vervuiling en dan pas bescheiden en duurzaam te worden. In het marginaliseren van het Kyoto-protocol zodat er een patstelling zou komen in het hele verdere proces, was voorzien door de ontkeners van de milieuproblematiek. De antirokers, stromannen, hebben het probleem maar tot een banaal huis-tuin-en-keukenniveau teruggebracht. Opduvelen. Tuinier, in het gareel. Uitgerookt, uitgekookt. Om de tuin leiden. De kat kromt zijn rug. Aangrijpen. Ik zou de cynici, die geloven dat zelfmoord pijnloos is, zeggen dat ze wel zullen ontdekken of ze gelijk hebben, maar dat is zoiets als de holocaust als argument gebruiken. Ze zien een dreiging voor een dreigement aan. Of als een dreigbrief.

Elastiek. Kinderlijk dan wel kinds.  
Krijg het heen-en-weer. Dementie.  
Wat dan ook de prijs. Negen levens.  
Hersengymnastiek tegen alzheimer.  
Mijn grootvader was geloof ik veerman.  
Ik denk dat ik nu maar de Bijbel ga lezen.

Weer moet ik denken aan de huishoudster. Ze maakt muren schoon met een bezem die er allerlei vegen achterlaat. Ik ben te bang om te zeggen voorzichtig te zijn. Ik heb dat eens gedaan, maar ze is erg verlegen en vat dat op als persoonlijke kritiek op haar of haar achtergrond, dus ik durf het niet meer; het zou racistisch kunnen zijn. Ze weet als Poolse alles over Auschwitz. En dan begrijpt ze plotseling de taal niet meer. Is dat dementie? Linksaf of rechtsaf. Ruimteveer. Als ze weg is, kan ik niets meer vinden.

Parttime. De Tien Geboden. We zien al uit naar de comeback van de huishoudschool. Ik denk niet dat vrouwen uitsluiten van de verkiezingslijst van de partij strijdig hoeft te zijn met de grondwet of met gelijke mensenrechten. De hele politiek bestaat uit het interpreteren van die grondrechten, zelfs de hele beschaving. Waren die automatisch duidelijk in de praktijk, dan waren er geen politieke partijen nodig. Ik hoorde net van iemand die op de partij voor de tulpen, Tulpen voor Amsterdam, had gestemd, en ik vroeg me af of dat misschien geen discriminatie is van buitenlandse bloemsoorten. Ooit stonden er een technische school en een huishoudschool tegenover elkaar in de straat. Competitie op de school tussen meisjes en jongens samen is flauw, er ontstaan seksuele frustraties, we hebben al ontdekt dat meisjes het daarom beter doen. Tussen

mannen is er soms nog een bepaalde code. Rond tachtig procent van homoseksuelen is dat trouwens sociaal bepaald. Ik vraag me af of vrouwen sociaal bepaald vrouw zijn, en of dat een speciaal Nederlands verschijnsel is. Ik ken een cartoon van een dansend stel dat net gescheiden is: ja ja, jojo, nu kunnen we eindelijk weer met elkaar omgaan.

De nieuweling vroeg hoe agni yoga te interpreteren. De vijf permanente leden van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, de Verenigde Staten, Rusland, het Verenigd Koninkrijk, China en Frankrijk, waren na de Tweede Wereldoorlog de enige erkende kernwapenstaten onder het non-proliferatieverdrag, dat ze nucleaire wapens hebben getest voor 1967. Het is progressief als het vetorecht van deze nucleaire club in de VN afgeschaft zou worden. Dat is wel het enige redelijke argument van de atoombom van andere landen zoals India met zijn Agni. Als mensen gelijk hebben, dachten ze altijd dat dat ten koste van iemand anders moet zijn. Het vuur aan de schenen, ik ben die ik ben. Terwijl hele landen op drift zijn, moet ik gefixeerd worden? Er is een correlatie.

Overeenkomst tussen Rusland en Amerika tot vermindering van kernwapens ... De Poolse president, zijn identieke tweelingbroer was zijn premier, komt met zijn hele politieke kader om bij een vliegtuigongeluk in Rusland, waar hij massamoord, het bloedbad van Katyn, precies zeventig jaar daarvoor op Poolse, deels militaire, elite – gevangengenomen bij een invasie van het Rode Leger (van de Sovjet-Unie) in het zojuist door Duitsland bezette Polen, het begin van de Tweede Wereldoorlog – zou gaan herdenken. De huishoudster is net naar Polen op reis. Synchroniciteit. Ambigu.

In oorlog is er maar weinig tijd voor reflectie, dat is een van zijn slechte kanten. Aan het einde van de oorlog werden zo'n twaalf miljoen Duitsers in wier naam de oorlog was gevoerd uit Oost-Europa verdreven, waarvan al honderdduizenden van zes miljoen Duitse vluchtelingen voor het einde waren uitgeroeid die niet tijdig door Hitler waren opgevangen, en werd de Poolse grens, en de Russische, zo ver mogelijk naar het Westen opgetrokken, en werden Polen uit het oosten in het westen verplant om de Duitsers te vervangen. Het ongeluk is een ramp die mensen wel willen dat een militaire top overkomt die een oorlog ontketent. Je hoort vaak van die dagdromen als protest tegen een vergeetachtige God. Af en aan. Bon ton. Toneel. Het dubbeltje valt.

Hoewel het aantal rijke landen is uitgebreid, was de crisis waar ze inzitten het gevolg van hun onderscheid in de rest van de wereld, onder die landen waar velen niet eens weten waar economie over gaat. En wie dat wel weten, helpen meestal niet hun eigen (land), dat is misschien het beste begrip dat we kunnen krijgen. Ook is het geval van Russische spionage in Amerika onderschat, er zijn meerdere vestigingen in Rusland van de Amerikaanse fastfoodketen McDonald's waar de koks niet in staat bleken het recept te vinden voor een betere smaak. Beroemdheid: je staat wel gelijk op televisie.

Er valt toch niet te praten met fatsoenlijke mensen als er niets fatsoenlijks te beleven valt, en we al in de banaliteit vervallen zijn, daarom heb ik zo'n hekel aan mensen die vissen naar het gehalte aan prestige dat ze zouden kunnen ontlenen, en me anders in de stront duwen. Ze zien niet in dat vooral het eerste al het tweede betekent voor mij, ik heb nooit aan tentamens meegedaan, daarom weet ik meer op een andere manier. Ik heb die dingen genoteerd omdat toch rationele mensen enkel bewijzen willen (eer die bij mij niet te halen valt, ook niet voor mij), ik heb die enkel gegeven tegen hen, ter intentie van afsluiting van ieder verder persoonlijk contact. Normaal leef ik uit vertrouwen, niet uit berekening. Fatsoensrakker.

Straatartiesten die in McDonald's en dergelijke kwamen, kregen aanzienlijke gezondheidsproblemen na een tijdje, er waren overal spiegels waarin je je iedere kauw en beweging van je hoofd ziet; mensen die met zichzelf gefascineerd zijn of blind, gaan er binnen, of die veel honger lijden. Hier was ook de ontmoetingsplek voor de allochtonen die verdere zelfmoordaanslagen beramen. Met fastfood ben ik mijn revisie begonnen van de Apocalyps, het initiatief tot McDonald's was religieus, ik verkreeg veel inzicht, ik zie andere hongerende miljoenen voor me. McDonald's had ook veel sociale projecten, bijvoorbeeld voor kinderen; die nu volwassen zijn, leven veelal aan de Afghaanse grens, met Al Qaida. Denkelijk vermoorde onschuld.

Een heksenjacht werd soms beoefend door hen die zelf heks waren. Heksenbrouwsel. Na de Bijlmerramp, toen er een vliegtuig in de Amsterdamse Bijlmer was neergestort, en de buurt met regelmaat in het nieuws kwam, werden er thuis bij mensen uit Afrika dode baby's gevonden om geofferd te worden, die men zegt daar geïmporteerd waren. Vrouwen die hiervan hoorden, voelden empathie met de beoefenaars van deze vorm van eredienst, en waren zelfs verontwaardigd dat ze betrappt waren. Met de botte bijl.

Zedenmeester. Rechtsbijstand. Tucht en ontucht. Misdrijf. Aanhankelijk. Moet je mensen telkens uitleggen hoe ze zijn? Af. Men werkt tegen wat men denkt te helpen en niet kan begrijpen. Kranig. Invallen en uitvallen. Voor een dubbeltje op de eerste rij.

Afgezet aan geen toekomst, geen afspraken een verrassing. Door het stof. Een voorzaat lag als tiener geregeld met haar ouders in het schip op de gracht in Amsterdam, vlak bij het huis waar haar Joodse leeftijdgenoot Anne Frank met haar familie in de Tweede Wereldoorlog ondergedoken was voor de nazi's. Anne Frank Huis. En ze durft de dokter niet tegen te spreken. Stof om na te denken. Westertoren. Schoonmaak, opvoeding. Ze moest altijd het schip schoonmaken. Ze heeft dit drama romantiek verleend, en haar zoon die kant opgeduwd. "Iedereen gaat toch dood?" Het dagboek, Het Achterhuis, van Anne Frank lag haar leven lang in haar slaapkamer – hij wist dat nog niet – de eerste uitgave, toen het nog niet zo was uitgemolken door feministen, psychologen en hun collaborateurs. Nu zei hij dat hij eindelijk begrijpt waar zijn problemen vandaan kwamen. En de dokter zegt ... Etcetera. De dokter is dol op bejaardenhuizen. Het systeem. Hij wilde liever niet dat er een zoon bijkwam. De bende. Schoon schip maken. En ze zoekt de hele dag haar portemonnee. De wal. Elke dag komt de zuster een drie etages hoge doos met tientallen pillen controleren en aanvullen die ze moet innemen, eten. Een simpel natuurmedicijn dat hij voor haar had, ziet ze niet. Als hij erover begint, kijkt ze of ze snot ziet branden. En dan gaan ze roddelen om hem onder de duim te houden. Haar beste vriendin heeft een dochter met man die allebei aan de alcohol verslaafd zijn. Ze praat graag met tante To over hem, dat begrijpt u wel. En zo zit de hele maatschappij in elkaar. De wijk nemen. Andere vrienden heb je niet. En dat is zo geregeld. Op praat gaat iedereen prat. Ik wen moeilijk op een plek, en ik hecht wel, dat is dus altijd onmogelijk gemaakt voor die allochtonen, het gevolg. Daarom is er ook zoiets als een sloophamer om de energie te verwoesten die ik wetmatig ritmisch heb opgebouwd. Dat kan toch niet? Opgepoetst. Even later komt er een tweede zuster binnen, met een schelle stem. Ze zeggen dat ze het druk hebben. Wel is het zo dat je ook op je oude dag beter niet opgesloten moet worden, of afgeruimd, dokter. De wijkzuster. Wijken en afwijken. Thuiszorg. Wijzen en afwijzen. Wat je over je heen haalt. Vergeetachtig. Uitwijken. Razzia. Van zich voelen gediscrimineerd tot discriminatie. Work in progress. School.



Hoe strengere eisen mensen aan je stellen, hoe makkelijker ze daar zelf mee omgaan, de vernedering. Inval ingeval. Invalide. Afwijzen voelt wel gewichtiger dan aanname. Sinds verschillende burens van me op straat waren gezet, eronder die meer dan tien jaar op straat hebben geleefd, als stok achter de deur, en ikzelf bijna op straat werd gezet omdat ik ze soms onderdak gaf, heb ik me nooit meer op mijn gemak gevoeld. En je betaalt je blauw terwijl je nauwelijks iets hebt. En daarom verkozen ook veel mensen de straat. Ook dat werd ze weer onmogelijk gemaakt. Ik kon dat al niet met een handicap, en ik ben altijd gechanteerd. Na emancipatie van vrouwen en homo's konden ze niets anders vinden, en werden mensen steeds zwaarder geanalyseerd en in stukken gesneden. Het canaille zette je constant onder druk. Zo gek als een deur. Het is net zo moeilijk ervoor uit te komen dat je hetero bent als homo, omgeven met evenzoveel intrige voor de dag. In feite is homofilie eenvoudiger, omdat vooroordeel hierin gefocust is, terwijl die in het andere geval alle mogelijke denkbare richtingen op gaat, misschien omdat er nu eenmaal meer mensen straight zijn dan gay, en er numeriek meer competitie is. Hetero's zijn vaak straight in maar één opzicht. In homo te zijn, zijn man en vrouw politiek gelijkgeschakeld als van hetzelfde slag, terwijl in dit geval mannen en vrouwen uniek verschillende seksen blijven, ook in de manier waarop ze mogen discrimineren, om welke reden ook. Nauwgezet. Aan kant.

Ik woonde op een studentenflat, maar kreeg een handicap, ik ontmoete heel wat mensen die ik voorbestemd was te ontmoeten, niemand realiseerde zich dat. Het kostte nogal een tijd om een goede sfeer te ontwikkelen. Dus ze wilden van me af. Toen ik besloot te blijven, en ik tijd had dingen op een bovenmenselijke manier te regelen, realiseerde ik me dat er een kamertekort was en er veel waren die zo'n plek nodig hadden, maar mijn situatie was uniek, en dus werd er een ov-kaart verzonden dat studenten beter thuis kunnen blijven en goedkoop naar school kunnen met het openbaar vervoer. Later werd deze kaart zeg maar verplicht voor heel Nederland, zoals is gebeurd met het evangelie geschreven ten tijde van Christus. Maar nu dan Maitreya is verschenen, waarin ik een rol heb gespeeld, wilden ze het hele gebouw afbreken, door de geïntensiveerde energie die men er niet kan volgen, zoiets is een fundamentalistisch patroon. Op de schopstoel. Ik werd er al op het kleinste bestolen. Het studentenhuus was vaak iets anders geweest, ik zag er niet zo gek veel studenten. De keuken. Maar ter zake. Ik was bij mijn moeder, en die dementteert volgens de dokter, ze krijgt pillen, en ze wilden haar in een rusthuis opsluiten, waar ik al over heb nagedacht toen ik tien was, en zij mij pillen wilde geven als ik daar last van had. Toen ma een halfuur later op was, stond de hele buurt bij haar aan haar bed. De burens hadden een sleutel. Ik kan nog met haar praten over onderwerpen waar de meeste mensen niet bij kunnen, die me in een hoek van idiotie willen vermurwen. Ze wordt onredelijk van de burens, en misschien de zusters die haar bezoeken. Ik sprak met die vrouwen. Het hele dorp is voor haar in de weer, en ziet al me als een bedreiging, vooral dat ik er overnacht. Eén zuster die me kende van de middelbare school, vertelde me dat haar eigen halfbroer uit China daar niet alleen van school is gestuurd, zoals ik, door bemiddeling van onze leraar Nederlands, maar dat hij het land uit werd gezet, omdat hij niet helemaal legaal was. Dat is hun wel bijgebleven. De familie heeft hem nooit meer teruggezien. De meerdere levens van de underdog. Mijn moeder die ik probeerde te helpen op een non-reguliere manier, werd zo onredelijk, dat ik haar een klap gaf, zoals ze had gecalculeerd dat ze de zuster kon vertellen die een paar minuten later binnenkwam, en die probeerde me te beleren. Dus legde ik ze samen uit hoe ze fascistten waren, ook de zuster, en dat die er nooit van verlost zal worden tot ze haar moeder slaat, en dat toen ik tien jaar oud was, ik mijn moeder al op mijn knieën smeekte om me liever te slaan dan mijn ziel te

ondermijnen met haar retoriek. In plaats daarvan kreeg ik een hersenscan in een ziekenhuis, of ik niet een probleem had met mijn hersenen. Maar ze is al te oud om nog te leren, zei ze toen al. Huisvrouw. En toen vroeg ze me al wat ik daar dan doe. Ik was hier terug omdat de oplossing van al onze problemen ligt aan de bron, waar ze begonnen zijn. Zo reïncarneren we. Ik zei de verpleegster ook dat ze mogelijk haar halfbroer weer zou ontmoeten, als ik de zaak overdenk, maar dat ze waarschijnlijk de les daarvan niet zal begrijpen, en die zelfs tegen me zal gebruiken, omdat ze een baan heeft, en het trauma van haar familie dat ze noemde zal prefereren boven dat er iets gebeurt, en dat ze deel is van het betrokken karma. In elkaar geflanst. Rolberoerte. Ze weten zelf hoe ze zijn. Rol. De leraar overleed in een jaar ofzo nadat ik vertrok. En hij niet alleen. Verleidelijk. Criticaster. De beuk erin.

Voor- en namiddag. Er is niet een paradox in dat de leraar niet in ieder opzicht beter is dan een leerling, of een coach sterker dan een sportman. Vooravond, middernacht. Een zwerver begint, het koningshuis schrikt, bij de Dodenherdenking te schreeuwen, en krijgt een hoge straf van het Openbaar Ministerie. Maar dat soort dingen gebeurt iedere dag. Het koningshuis heeft eindelijk een gewone dag Amsterdam meegemaakt. Alles wat je onderdrukt, wordt alleen maar erger. In de spanningen van de Koude Oorlog is de bevolkingssamenstelling gewijzigd. Maatschappelijke structuren zijn weleens toe aan een mondiale revisie. Dode zielen. De schijngestalten van de maan. Ik heb het dagboek van Anne Frank gelezen. Het boek als fenomeen heeft iets ontroerends, je kent het eigenlijk beter voor dan na je het gelezen hebt. Het stelt teleur. Als ik me verdiep in de auteur, begin ik me te ergeren aan bepaalde beelden die bij me opdoemen. Natuurlijk is het een historisch document. Ik heb me ook wel afgevraagd hoe ze is aangegeven. Dat er in dit land collaborateurs waren, is vooral een geheugensteuntje voor zowat een miljoen allochtonen, altijd is me dat voor de voeten gegooid door deze mensen. Als je dat relativeert, zijn ze bijna geagiteerd. Ik geloof niet alleen in reïncarnatie, waarmee ik niet de Holocaust vergoelijk, maar ik ken mensen die in de oorlog slachtoffer waren, en waarschijnlijk omdat ze voortijdig stierven daarna snel reïncarneerden. Dat geldt wellicht ook voor Anne Frank. Ze zijn niet geïnteresseerd in wraak, maar hebben soms een leven nodig om van dergelijke gevoelens af te komen die hen vaak door de omgeving in herinnering worden gebracht. Ook zoeken ze soms naar een diepere betekenis van allerlei zaken die hiermee naar hun gevoel in verband staan. Economische binding. Onze-Lieve-Heer heeft rare kostgangers. Het zit ze in het bloed. Sommigen wonen zelfs weer in de straat van toen, al of geen vergunning. Van sommige gemeenten moet je toestemming hebben om er te wonen. De enige legitimatie van je godgegeven bestaan is je inkomen. Je strookje. Er zijn vriendschappen tussen mensen die in de oorlog tegenover elkaar stonden. Ik speculeer hierbij niet, ik durf uit te komen voor persoonlijke verhalen die mij ter ore kwamen. Maar wie door een allochtoon is bestolen, is een racist. Bloednieuwsgierig. We zullen echt ons verstand moeten gebruiken zonder stokpaardje. De Tweede Wereldoorlog heeft een kentering teweeggebracht die wetmatig is, en heeft een veld van mogelijkheid en dienst gecreëerd. Hoge pet. Hoge piet. En ... Zoals mensen op hun data door fascisten misbruikt en ingedeeld worden, apartheid, in ruimtelijke ordening, zo worden ze dat in de tijd met dezelfde gevolgen, de leeftijd. Volgelingen zijn eerdere tegenstanders, dan wel de laffe risicoloze toeschouwers van gisteren. Wendt men zich af, is het alternatief normaal de catastrofe waardoor men kijkt als het te laat is, ziehier de fanaat. De tijd betekent *niet* automatisch aanpassen.

Waar rook is, is vuur. Ontstoken.

Als het over apartheid gaat, kent iedereen plotseling Nederlands.

Ik ben dat kind, en ik kan alleen maar zeggen dat ik dat verborgen hield. Ik zag alles als natuur, en niet als techniek. Gebruikmaken van bovennatuurlijke krachten voor het circus is geen goed karma, het leidt af. En nog is de hele maatschappij bezig om hier beslag op te leggen, zowel mensen die er op sensationele wijze mee bezig zijn als zij die zich hier weer tegen verzetten als ware het allemaal illusie.

Het is alles afgunst. De dingen die ik soms doorkrijg alleen al als ik de krant inzie, zouden als bovennatuurlijk mijn plicht beschouwd kunnen worden.

Zodra ik meer weet, en ik moet er een examen over afleggen, is het niet meer natuurlijk. Dan ga je willen scoren. Dat is met al onze talenten zo. Daarom heb ik daar wel wat de spot mee gedreven, en heb ik nooit gescoord, als ik het technisch gezien zou kunnen. De eer eergisteren.

Dat als mensen het over me hebben ik het hoor, is een manier van spreken, want daarbij gaat men gelijk fantaseren over 'stemmen horen' enzo. Ik vang de gedachte op, en dat is al niet zo bijzonder, het zou ook een correcte inschatting kunnen zijn. Maar ik herken soms de intonatie van de gedachte die bij een karakter hoort, en ik herken hieraan het karakter, niets bijzonders. De stembus.

In naam en adres ben ik niet zo geïnteresseerd, daarom weet ik meer. Die dingen gaan niet zo goed samen. Het zwakke geslacht. Geen instemming in de stemming.

Als we het bijvoorbeeld hebben over de meesters, die geen aandacht kregen of wilden als er te veel ambitie aan gekoppeld wordt: hun boodschap is al minder gehoord door sensatie, het lawaai dat velen deformeerde, wat ten koste ging van dienst en correcte menselijke verhoudingen die zo hard nodig zijn. Onevenwichtig. Gedachtelezen.

Wel lag sensatiezucht mogelijk meer bij het publiek dan bij sommige paranormaal begaafde mensen zelf, die, anders dan ik, de arena instappen. Zij hebben u aan het denken gezet op een manier die mij zou vervelen en roepen dezelfde onderdrukking op die anders op het normale leven losgelaten wordt. Net als in het dagelijkse leven heb je oppervlakkige en diepzinnige mensen, en bestaat er ook trucage, in het 'boven'natuurlijke. Vuur is gedachte. Geen bijgedachte. Waakvlam.

Au, kocht ik tomaten in een karretje aan de weg, de volgende dag was er een artikel op de voorpagina over tomaten, en was er een camera op de kar, al had ik ze betaald.

Sinds het Roerich-pact, ook wel Rode Kruis van de cultuur, Pax Cultura, is opgesteld in de Internationale Conferentie van Amerikaanse Staten in Uruguay, Montevideo, in 1933, en bekrachtigd in 1935, als een bolwerk van vrede tegen de groeiende spanning in de wereld, en toch de Tweede Wereldoorlog begon met de prijs, zijn relaties tussen de Verenigde Staten en Latijns Amerika ook verslechterd. Het schijnt dat in brieven aan president Franklin D. Roosevelt, Helena Roerich (de echtgenote van Nicholas Roerich) schreef dat er een plan bestond om de Amerika's te verenigen.

Hou het licht brandende. Geen dwaallicht. Vuur met vuur bestrijden.

Ik verzond een artikel over de meesters naar een kennis die het weer naar mij stuurde, veel mensen die hiertegen zijn, weten er niets van, of hebben weerstand omdat ze niet tegen autoriteit kunnen in het algemeen. Op die manier begin ik te twijfelen of ik zelf een autoriteit ben, want ze zijn ook tegen mij. Ze doen wel aan achterklap, dat moet gezegd. Mijn beste vriend stuurt me meer artikelen over een wereldsamenzwering dan ik maaltijden krijg per dag. Temperatuurschommelingen. Ik was een rebel op school, omdat ik tegen geen enkele autoriteit kon, en ik kon ook niet tegen een psycholoog om mijn geest te determineren, en zo kwam ik door mijn broer in contact met een helderziende die als het ware om de hoek woonde, en door wie ik van de meesters vernam. In zijn tempeltje.

Er was een kleine groep die daar samenkwam, die viel uit elkaar, desintegratie begon weer met een psycholoog. Mijn broer kreeg ook al vlug een probleem om de meesters achter de man van de man zelf te onderscheiden, dat zag men ook bij mensen die zich bewust waren van Benjamin Creme die in contact zou staan met een meester. Wat me dus een beetje hindert is dat Benjamin een monopolie had op meesters, als je hier iets over zou zeggen, werd je automatisch getypeerd als een volgeling. Dat strookt. Op je duimpje, onder de duim. Zolang de schutter zelf maar buiten schot blijft. Ik kan wel tegen autoriteit die de vrije wil respecteert. Inschakelen, doorschakelen. De meesters hebben gewoon een menselijkheid ontwikkeld die wij nog niet hadden.

Scharreleieren en zevenmijlslaarzen.

Ik heb mijn schepen achter me verbrand.

Onderwerp en lijdend voorwerp. Oververzadigd.

Talmen. Ze talen er niet naar die treuzelen, ze laken me.

Mensen werken je alleen tegen omdat ze niet anders kunnen.

Met hangende schouders. Schot voor de boeg. Toeschouwers.

Samenzweringstheorieën: theorieën zijn ook samenzweringen.

Samenzwering bestaat in wat je wel kunt bewijzen, maar ook niet.

Ze hebben uit hun zelfgenoegzaamheid op mijn dood gespeculeerd.

Ze waren zeker dat ik dit zou verliezen. Zie verder het wereldnieuws.

Als je iets zegt, luistert niemand, als je niets zegt, luistert iedereen mee.

Als ik luister, zegt niemand iets. Als ik niet luister, praat iedereen met me.

Nu kun je niet in je eentje overleven, ook niet als de hele wereld eraan gaat.

Je rechten horen in de eerste plaats gebaseerd te zijn op wie je bent, niet wat je bent, of wie je hebt, of wie je heeft, of wat je moet doen. Wat je doen moet is gebaseerd op wie je bent. Niemand kan (en mag) je dat leren. Je kunt al niet uitleggen wie je bent.

In Katyn is een massamoord en hoe die te vermijden, vervangen door een ongeluk met hetzelfde resultaat. Dezelfde logica is van toepassing op nucleaire bewapening. Ufo's ruimen misschien radioactiviteit op en hebben ons gered tegen atoomconflict, dat de hele planeet zou hebben verwoest, terrorisme, dus privéondernemerschap, is hier niet aangemoedigd. De wisselende gemoedsstemmingen. Belastende feiten.

Terwijl de prijs van een postzegel almaar veranderde, met een prioriteit waardoor de post een dag sneller werd verzonden voor wat meer geld, op een gegeven moment kon je er niet omheen, en kon je ze enkel nog in serie kopen, en postkantoren verdwenen, werd het openbaar vervoer door dergelijke diensten verwoest, terwijl er nu overal een nieuw centraal station verrees. In de grootste bibliotheek van Europa, internationaal, er kwamen daklozen uit de hele wereld, was geen boek meer te vinden in de kast. Wie graag in de bibliotheek kwam, moest maanden op één boek wachten uit het depot. Na aanhouden, en telkens opnieuw vragen, kreeg de lezer standaard te horen dat het niet gevonden kon worden, en werd hij eruit gezet. Ze zaten ook niet op hem te wachten ...

Ik had een gratis diner in de tempel van de Hare Krishna, en kreeg te horen van de toekomst over miljoenen jaren. Het smaakte goed, een beetje te gekruid, ik hou me dus liever aan het hier en nu, waarin alles ligt vervat. Kosmische tijd is niet precies chronologisch. Om tijd beter te begrijpen, moeten we miljoenen mensen voeden die niet te eten hebben. Dat is ook de manier om van atoomdreiging verlost te zijn. Het atoom bestaat ook niet zozeer in tijd, daarom is splijting zo gevaarlijk. Atoom is van dezelfde aard als atman (ziel) in het Sanskriet en atmen (ademen) in het Duits. We

hoeven niet verstikt te worden. Omdat alle atomen in de natuur intergerelateerd zijn, is iedereen verantwoordelijk voor de atoom**bom** en afgeleid daarvan het gebruik van kernenergie die de vernietigingskracht van atoomwapens maskeert. Lekker smullen.

Als iemand naar zijn werk gaat, komt hij alweer thuis in zijn gevoel. Veteraan. De linker en de rechter hersenhelft. Vrijwilligers, zonder vrijheid is er geen wil.

Ik heb idealen, en zo kwam ik weleens in gesprek met een vluchteling. Zo ken ik van die mensen die als er een gevoel van sympathie ontstaat en je daarop terugkomt, op een gegeven moment spontaan op me beginnen te vloeken en vanzelf bijval krijgen. Asiel aanvragen in Iran is me aanbevolen door dezelfde idealisten die gewoon een leger buitenlanders willen rekruteren uit hun persoonlijke concurrentie, met wie?

Schilderen heeft altijd wel iets te maken met actie. Maar de beste act is niet acteren. Gedachte is wellicht sneller dan de daad, is eraan gekoppeld, maar is in principe niet verschillend. Action painting.

Op een ochtend ging ik in Amsterdam naar een esoterische genezer om de oplossing te vinden voor een handicap die ik had. Onderweg bedacht ik me en ik ging naar het Van Gogh Museum. Terwijl ik plaatsnam in het restaurant, kwam er een vrouw naar me toe die een man in een rolstoel opzij naast me aan tafel parkeerde, de welbekende zwaar gehandicapte natuurkundige en kosmoloog Stephen Hawking. Zo kon ik delen, niet vertellen, dat in het heelal eigenlijk enkel in de singulariteit geen toeval bestaat. Daarom ging ik hiernaartoe. Waar tijdruimte verdwijnt is toeval – absoluut – niet. Aliens waren een uitvinding van de politiek om het fenomeen van de ufo te denigreren, de benaming is ook een beetje min, alsof we te maken hebben met mensen die absurd zijn of gehandicapt. Hoe ze eruitzien, of hoe ze aan ons zijn voorgesteld als min of meer inferieur zoals in mijn ervaring veel mensen elkaar aandoen, betekent nog niet dat ze (mentaal) inferieur zijn, zoals Stephen wel kan begrijpen en wij door hem. Die aliens uit de ruimte waren gewone Hollanders. Een buitenlander kreeg al beter een binnenlands paspoort dan een binnenlander. Aliens kwamen ook niet van zo ver als we veronderstellen, ze komen veelal uit ons zonnestelsel. In die ruimere context is er geen competitie zoals in onze wereld waar fysieke bronnen overvloedig waren maar beperkt en verkwest in dat opzicht dat we die niet delen. Mondialisering onderwijs: meer aliens op aarde dan ergens anders.

Er staat een prijs op het geheim van het universum ontrafelen, zoals Hawking heeft aangetoond, en zelfs van je buurt, zoals ik heb aangetoond, om boven de kleinzielige conditie uit te stijgen die alles miniseert tot eigen niveau in haar eindeloze strijd om niets. God waarschuwt hiervoor. We pikken wat terloopse dingen op uit de Bijbel, en herinnerd aan wat we net niet gekocht hebben in de supermarkt, denken we dat we hier te ver boven uitgestegen zijn, te lui om terug te gaan, terwijl we echt vervloekt zijn. Lezen is consumptie, zoals al onze entertainment, banen, vanwaaruit we God zien als de baas die net iets meer verdient omdat hij de goederen beheert waarmee wij enkel de vakken mogen vullen. We realiseren niet dat we onze stupiditeit projecteren, terwijl de sleutel voor onze neus ligt, die we niet zien, omdat onze geest vol roddel zit. Pletten. Opletten. Ze zien me al aankomen. En op ieder niveau. Laat ze in de waan.

Meesters van wijsheid, sommige de genieën die aan de wieg van de beschaving stonden, waren terug in het dagelijkse leven, zich aanpassend in de moeilijkheden van scheiding die meer specifiek was aan onze wereld dan aan andere werelden en

het zonnestelsel waar leven op verschillende niveaus bestaat, in contact met het onze om het te helpen voor zover dat niet de gevaren zag die van onszelf kwamen.

The Loneliness of the Long-Distance Runner is een boek dat ergens over gaat, of iemand, hij stopt net voor de finish, ik las het op school en hield er de drift, op z'n minst de behoefte, aan over die niet af te maken.

Door zekere vormveranderingen vermoedde ik al dat er meningsverschillen bestonden. Zo gaat dat vaak met vrouwen. Pas daarna wordt de lijn uitgestippeld. Als je een probleem hebt, moet het blijkbaar per se een ramp zijn om te overtuigen. Door een handicap waar ik mee leefde, werd ik als acteur beschouwd, in elk opzicht werd het probleem gecompliceerd, al de ongevraagde psychologische ondersteuning. Ik heb dus geen vrienden. Dit bepaalde geheel mijn gevoel van eigenwaarde. Toen ik sommige vrienden bekeek en ik dacht wat ze voor me zouden betekenen indien nodig, concludeerde ik niets. Daar ik een handicap kreeg, waarmee ik kon overleven, had ik daarbovenop een miljoen andere problemen van mensen die in hun volle capaciteit geen tiende hadden van de mijne, waarvoor ze me afgunstig waren en zowat alles onmogelijk maakten. Ze stonden altijd voor me klaar. Haute couture. Moloch. Vaak heb je vrienden omdat je vrienden hebt, en je hebt ze niet altijd gekozen. Jezelf te kennen ontdek je hoeveel contacten een ketting zijn rond eenzelfde frustratie. Om echte vrienden te hebben moet je wel terug naar de leeftijd van vier. Om jezelf te zijn en vrienden zou makkelijk samen moeten gaan. Ze hebben een baan. Ik ging van het platteland naar de stad voor vriendschap, daar is een enorme puinhoop van gemaakt. Daarom moeten we wel terug naar de leeftijd van een jaar of vier. Alles wat bij me is gebeurd, is door vriendschappen ontstaan. En als ik in competitie ben, is het als een vierjarige. Rooskleurig. Conclusies binden. Veeleisend rantsoen. En dan de pudding.

Uitvalsbasis. Erbarmelijk. Je rooit het wel. Zoetsappig. Een blind paard kan er geen schade doen. In dienst van een corrupt regime ben je medeplichtig. In elkaar, gezakt. Bliksemactie. En anders dan ze zich inbeelden. Als je vrienden hebt, heb je vijanden.

Poker. Hij had het over koetjes en kalfjes. Het linkerpad is het pad van materie. En bij links staat achter iedere boom Hitler. Vege lijf en vegetariër: carnivoor en karma na. Het casino, 10 plus, 20 plus, 30 plus, 40 plus, 50 plus, nul, nul, nul, nul, nul. Min, min, min, min, min. Inzetten. Ouwe lul. Punt is jong geleerd, oud gedaan.

Ajax, Sparta, Heracles. Door een koe te grazen genomen. Penoze. Het rechterpad is van de ziel. Ik heb mijn hele leven bij de ondergrondse gezeten. De slimste mens ter wereld. De grasmat. De nobele gevoelens van de koe. Koeioneren. De sympathie, als je erop ingaat en als je er niet op ingaat, ben je de lul. Ieder moment van de dag is er die dreiging in sommige steden. En men weidt er graag over uit als je krankzinnig zou zijn. In geuren en kleuren. Dat ze het zelf altijd maar weer bij het rechte eind hadden.

Stadion. Eredivisie. Kordon. Slaags. Stadia. Op leven en dood. Inmaken. Sfeergevoel. Voor een paar hooligans bij een voetbalwedstrijd wordt de hele buurt omsingeld met overvalwagens van de mobiele eenheid, maar niet voor een ambtenaar die misschien meer kwaad doet. 'Dat kan gebeuren.' De klos. Nuloptie. Dat kun je toch niet maken?

Je eigen nest bevuilen. Het is enkel omgeving zonder inhoud waardoor de soorten hun evolutie aanpassen, naar omlaag. Eed en meened, van kleinood tot grote nood. Karma: als je de oplossing voor je neus krijgt, zie je haar niet, maar haal je je neus op.

Ik ben wel wat gerustgesteld door het idee van een wereldleraar om de misverstanden op te lossen die ik niet kan. Als ik niet zou weten over de achtergronden van Maitreya, alleen al wiens naam te noemen me verbannen heeft doen worden, zou ik geen enkele andere optie hebben dan me aan te passen. Iemand suggereerde dat je belasting moet betalen door een soort gasmasker dat de hoeveelheid zuivere lucht moet meten die je inademt. Dan zou de belasting in sommige steden wel erg laag zijn. Wat hoog ingezet.

Kapen kappen. Kapper, er was geen gezondheidsplan dat de gevolgen van het verdwijnen van levenschenkende oerwouden voor commerciële doelen goed zou maken. Eerst werden de wouden gekapt voor schepen om de derde wereld tot stand te brengen, daarna werden de wouden van de derde wereld gekapt voor het vervolg.

Kapseizen. Wat was er nog over? Loom. Sloom. Lommer. Geschenk. Scheel. Geen bezwaar. Was het maar waar. Het scheelde. Geen haar.

In feite zijn wij geëxploiteerd die volgestopt en verstopt zijn, die denken dat we kunnen leiden terwijl we geeneens op kunnen staan van de vetzucht, de slaven, kapel. Het is moeilijk om de juiste woorden te vinden voor een egoïst. In zijn doodsstrijd klampt een wanhopige drenkeling zich vast aan zijn redder, en slaat wild om zich heen, ieder voor zich, en God voor ons allen. En niet alle stellen op prijs. Zogezegd.

Ik kwam in een existentiële crisis (alsook een over mijn seksuele identiteit) toen ik tien was en de andere jongens plaatjes van voetballers verzamelden. Ze waren altijd beter, en ze hadden er altijd meer. Ik had ook geen medailles, toch slaagde ik erin er een paar te bemachtigen in de avondvierdaagse enzo. Ik kon me nooit hun namen herinneren, en van het begin liep ik achter, wat ik later probeerde te compenseren met een voorliefde voor Franse cultuur, en zelfs Amerikaanse, ik dacht dat er geen voetbal was. Wat een dwaas was ik, heeft iemand ooit American football gezien? Ik kreeg een handicap. De vele papieren en de post te maken met verzekeringen enzo geven me hetzelfde gevoel van onvermogen en mentale achterstand. Al hou ik van dieren, ken ik hun namen niet, ze kennen die van zichzelf geeneens. Ik stel me nu voor dat twee dingen van belang zijn, het gras is groen en de bal moet in een doel.

De lezers werden net zoals consumenten in een supermarkt veracht door de leuke verpakkingen en getrainde stemmen en verondersteld een guirlande te zijn om de editor aan de kassa. Men vond het altijd aantrekkelijk van het algemene naar het bijzondere te rekenen, een supermarkt is een extensie van deze regel die de media leek te beheersen waarmee ze de lezers voorinnamen en zichzelf en hun eigenbelang afdekken. Dit is een vals eigenbelang, zoals ik al heb aangetoond. Ik draai de dingen om, ja, maar zoals ze werkelijk zijn. Daarom was ik ook niet zo populair. Komt dus de mens uit het nieuws voort of andersom? Ook roddel claimt het algemene. Terug naar Johannesburg, in het wereldkampioenschap voetbal in Zuid-Afrika, zou een belangrijke rol spelen in de opening en de finale, in 2010. Omgangsvormen. Ik hou er niet van voorspelingen te doen, want daardoor wijzig je de loop der gebeurtenissen al, en zie je de vrije wil geparadeerd. Daarnaast geeft zo iets een slechte naam aan hen die het misschien echt weten en advies geven over iets wat belangrijk is. Daarom zou Nederland maar wereldkampioen moeten worden. Kaapstad. Sorry.

De kosmische wet schrijft een aantal levens voor op aarde, de mensheid kan haar loon niet ontwijken, dus als die niet mogelijk zijn, kan zij alleen als een vampier voortleven tussen hemel en aarde. In ik wil niet naar de hemel met een verrader.

Ik was al gechoqueerd van sommige vrienden te horen dat als je volwassen wordt je van nature conservatiever wordt. Dit drukt zich uit als een reactionaire kracht in het dagelijkse leven waar ze de problemen maken. Ik moest me terugtrekken, sommige tragische mensen, zoals een vrouw, bleven enkel achter letterlijk mijn dagen te tellen. Door hun warme gevoel werken ze zelfs iedere vooruitgang nog tegen. Ze scheppen een groepsgevoel dat magie is. Het cynisme is pure speculatie, emotioneel van aard met een rauwe ondertoon die anderen met zich mee in de afgrond tracht te trekken, en ze vinden elkaar in gezamenlijke afgunst. Als ik niet genoeg scepsis had gevonden, zouden ze me al fysiek hebben vermoord met hun ongefundeerde maar doelgerichte groepsgedachte. Ik heb gewaarschuwd, maar het hielp niet. Pas nog zocht ik iemand op, dat doe ik al sinds jaren af en toe, die plotseling uitbarstte in negativiteit me weer te zien. Ik waarschuwde hem dat hij zich conformeerde aan een negatieve sfeer die hij niet kende, en dat hij met de andere vrienden hiervan samen zou komen na de dood, als hij dat niet voorheen doet, zoals door ongelooflijk toeval gebeurde met anderen die ik kende, maar die elkaar nog niet kenden, in mijn afwezigheid, wat nog zuiverend is omdat ik het weet, en ik in leven ben. Het enige wat ze overeen hebben is rancune. Mensen reïncarneren op dezelfde manier. Ik zie dit al, maar ik moet ze behandelen alsof ze met een schone lei zijn begonnen. Ze hebben geen keuze. Dan elkaar naar de mond praten. Stuipen. Op maat. Ze verkneukelt zich. Knekels. Letter. Letteren. Eten.

Vrekken. In één woord. Verrukkelijk. Verrekt. Triomf. Fit. In één ruk door. Verrukt. Hoe de wereld te redden in 24 uur. De verwevenheid van banaal en diepzinnig is wel uitzonderlijk, en de reden dat je niemand kon vertrouwen. Ik gebruik geen stopwatch. Het tijdloze is mijn geheime wapen. In kannen en kruiken. Geen kruiwagen, kruitvat.

Verrekend. In economische crisis werd heel wat risico gegeven aan de privésector. Links wordt rechts and rechts links; wat daarmee werd bedoeld is misschien dat de verantwoordelijkheid van de publieke sector werd overgedragen aan de privésector.

Gehandicapten met een uitkering keuren om de ergste gevallen eruit te halen, en uit te keren en wat meer, en de anderen eruit te krijgen en niets te geven, was om er van zoveel mogelijk af te komen, vertelde een voormalig hoofd van een uitkerende instantie toen die nog een overheidsinstantie was, nadat die was geprivatiseerd. Een klassensysteem in de ziekte helpt niet de eigenwaarde van mensen met een handicap te vergroten. Klasse, competitie daarin, lijkt de ziekte. De post en het extra papier van een nieuw verzekeringsstelsel heb ik allemaal al weggegooid, waardoor ik illegaal werd. Ik kon er echt geen wijs meer uit worden. Voor het hoofd gestoten. Ik citeer iemand met een handicap die daarnaast mentale problemen kreeg, er was een voortdurende suggestie in die richting in de media dat die bijdrage waar hij van kon bestaan is misbruikt: "Ik werd schizofreen opnieuw opgeroepen te worden voor een test, evenzeer door de constante controverse in de media en de vele mensen om me heen die indirect mijn handicap in twijfel trok waarmee ik probeerde als een normaal mens te leven, wat me onmogelijk werd door een verslechterend sociaal klimaat dat gepolitiseerd werd." Niet alle handicaps zijn makkelijk aan te tonen. Voor die tijd deelde hij, leefde, nu leeft hij apart met erkenning van de handicap en niets anders, sociaal monddood gemaakt. De kinderbijslag voor het derde kind zou



worden afgezegd met dezelfde intentie, alleen de meeste allochtonen hebben meer dan twee kinderen, het buitenland, arbeidsmoraal.

De mechanische kant ook van masturbatie werd steeds aantrekkelijker, en werd almaar geperfectioneerd, mannen hebben al een hulpmiddel, moraal, ze zijn niet onvervangbaar. Er zijn meer winkels met dat spul dan drankwinkels, bijvoorbeeld ook leuk als sinterklaasgeschenk te geven aan je wiskundeleraar. Reken maar.

Masturbatie is misschien louter zelfhulp, maar vaak zijn er natuurlijk projecties, die opgevangen worden door een gevoelig iemand, dat kan wel tamelijk lastig zijn op het werk. De seksuele fantasie van vrouwen is meer algemeen en anoniem van aard. Toch is het wel voorgekomen dat als ze seks hebben met iemand, al dan niet zo bedoeld, ze denken aan iemand anders in het bijzonder, die de vibratie opvangt. Net zoals er een korte- en langetermijngeheugen is, heb je dat met seksueel gevoel. Vrouwen hebben een langere golf, die kan gewoon de hele dag doorgaan. Ze maken er grif gebruik van.

Ik volg het voetbal om te leren hoe de massa te manipuleren. Misschien heb ik in een vorig leven gefaald in de propaganda voor Adolf Hitler, maar ik heb het nog steeds in me. De commentaren als er iets gebeurt zijn briljant, want er gebeurt niets, en toch legt de commentator zo'n gewicht in zijn stem. Normaal kom ik door de kerstdagen zonder aanmerkelijke hersenschade, maar het wereldkampioenschap voetbal kan ik niet omheen. En het is veel gezonder dan masturbatie, werd me verteld. Ik weet niet of dat nou wel echt zo is, maar ja, het is overal. Het klopt, mijn psychiater zegt dat ik schizofreen ben geworden absoluut van het voetbal, de stemmen in mijn hoofd die ik hoor kunnen allemaal helder en duidelijk herleid worden tot de voetbalcommentator. In mijn slaap praat ik soms al zoals hem, soms doe ik zoiets als schreeuwen als het nationale team aan het verliezen is. Sommige van mijn vooruitgang is zo opgenomen. Toegegeven ben ik in het echte leven nog niet zover. Ik kijk echter met wezenlijke professionele backing en een sterke dosis medicijnen, intraveneus. Mijn dokter zegt dat zonder voetbal ik geen enkele hoop meer heb op herstel. Hij zei ook dat ejaculatie natuurlijk kan volgen zonder enige inspanning. Je moet ervoor gaan. Een injectie.

Of een druppel sperma gelijk zou staan aan een of meer liter bloed, was waarschijnlijk bedoeld naar analogie van de levenskracht, als ik de drama's zie, kan ik eenvoudig een hoeveelheid bloed die op het slagveld vergoten is, berekenen. Amusement. Bijgevoel. Ze konden je bloed wel drinken. De druppel die de emmer doet overlopen. Literair.

Hoewel het spel in minder dan een uur zou beginnen, en ik bij iemand was die een professioneel voetballer was, en we een praatje hadden over het klassieke karakter van de wedstrijd tussen Engeland en Duitsland, vertrok ik om wat buiten te zijn, en ging ik wat later naar iemand die retorisch uitlegde wat er was gebeurd, een doelpunt voor Engeland, via de lat net schuin in het doel, dat de scheidsrechter niet had gezien, en niet had goedgekeurd. Mijn gastheer verwachtte nog dat Engeland kon winnen. De stand was 2-1 voor Duitsland. Na enkele minuten viel de derde goal voor Duitsland. Na de vierde goal, de einduitslag was 4-1, vertelde hij me dat als hij de weg zocht in Engeland, men wel had gevraagd waar hij vandaan kwam, om te weten dat hij geen Duitser was. Het is mijzelf niet zelden overkomen dat ik de verkeerde richting werd gewezen. En zo was het onverdiende doelpunt, op de lat recht naar beneden, voor Engeland in de finale van 1966, toen Engeland het wereldkampioenschap met 4-2 won van Duitsland, uitbalanceerd. Rücksichtslos. Teruggefloten.

Ik woonde bij een Braziliaans café waar wedstrijden tegen Nederland populair waren, Nederlanders droegen daar een Braziliaans voetbalshirt. Nederland won van Brazilië met 2-1 en ik kreeg in café Charlie een Braziliaans shirt als souvenir. Kien. Meesters beïnvloeden het elektromagnetisch veld van zowel de aarde als dus de bal. Een volgend wereldkampioenschap zou plaatsvinden in Brazilië? Rusland! Ten takel. Misschien verliest Nederland dan. Er waren wat schermutselingen. Er is nog bijna gevochten in Charlie, men droop af. We zijn bevoorrecht. Octopus Paul in een dierentuin in Duitsland, Sea Life Aquarium, in Oberhausen, voorspelde wel het resultaat van iedere wedstrijd van Duitsland die het dier werd voorgeschoteld goed uit een van twee dozen met vlag van de strijdende landen als eerste een mossel of oester te kiezen. Dieren zijn mediamiek. Ik zit nog steeds te prakkiseren over de speciale nationale affiniteiten van de trainer, de oppasser, van het dier, die ook de nederlaag van Nederland tegen Spanje blijmoedig voorspelde. Er waren nog heel wat overtredingen. International School for Humanities. Maar vol bewondering ging de hele wereld achter het beest aan. (Openbaring 13, 3.) Hoe had anders Nederland kunnen verliezen? Miljarden mensen waren op de hoogte. Niets te verliezen. In ieder geval felicitaties aan de zoo. Er is geen bal te doen. De tegengestelde prognose van, plots opgedoken, Nederlands vrouwelijke octopus op het laatste moment voor de finale mocht niet baten. Ook niet die van Mani de parkiet die tussen twee omgedraaide kaartjes met vlag van beide landen de Nederlandse koos en naar boven draaide; sekse speelde geen rol. Nederland verloor. Lastig parket. Iedereen aanbad de draak, omdat hij het beest gezag had gegeven. Ook het beest zelf aanbaden ze, met de woorden: 'Wie is gelijk aan het beest? Wie kan het tegen hem opnemen?' (Openbaring 13, 4.) Ik volgde de wedstrijd, ik ging naar het café, waar iedereen voor de finale van het wereldkampioenschap een shirt van Oranje aanhad, maar ik had een rood shirt aan, de kleur die Spanje normaal draagt. Ik had er niet bij nagedacht. Er werd de hele tijd geroepen voor Nederland, en er kwam een knap meisje binnen met een tatoeage op haar onderrug, zag ik toen ze vlak voor me op een barkruk ging zitten en me het uitzicht benam. En iedereen raakte haar aan. Ik dacht altijd dat knappe vrouwen intelligent waren. Crisis. Schrander. Er werd veel bier gedronken, en niet gekeken door de mannen die Nederland bleven roepen. Nog toen het 1-0 was voor Spanje in de verlenging en ik zei dat ze al verloren hadden, zei een meisje nee. Ik legde al uit dat Nederlanders altijd gelijk hebben. Geen profetie. Er moest ook een nieuwe regering worden gevormd. En Fidel Castro voorzag een kernoorlog. Stratenmaker. Niet dat ik Paul de Octopus nog wil tegenspreken. Tentakels. Het bleef 1-0. Afgeknapt. Er is een omgekeerd evenredig verband tussen kwantiteit en kwaliteit. In zekere zin zouden democratische verkiezingen ermee gediend zijn als alleen de verliezer plaats mocht nemen in de regering. De publieke opinie is de regel die bevestigd is door de uitzondering zonder welke ze niet kon bestaan. In het bekende balspel van de Maya symboliseerde de bal de zon in haar schijnbare baan om de aarde. Het spel was een allegorie van de bewegingen van de planeten. Daarom konden de Maya's het in elke combinatie van zeven spelen, tot drie aan een en vier aan de andere kant, zo de vijf dichtstbijzijnde planeten vertegenwoordigend plus de zon en de maan. Deze spelen gingen gebruikelijk door tot de dood erop volgde. Er waren verschillende typen. Als hoogste eer werd de aanvoerder van het winnende team onthoofd door die van het verliezende. Het hoofd werd mogelijk als bal gebruikt. Een softe, populaire, versie, is waarin verliezers werden geofferd. Overwonnen oorlogsvrijdigers werden het veld opgestuurd voor hun laatste strijd. Ze konden wel niet anders dan die verliezen.

Kopbal. Blaffende honden en krijsende vrouwen achter je daargelaten. Bekoorlijk.

Ik probeerde wat brieven rond te sturen in het dorp waar ik nu ben, omdat er een reden moet zijn dat ik hier ben, en ik werd getroffen door twee dingen: de gouden brievenbussen en borstels die het onmogelijk maken er een vel papier in te duwen. Er is een relatie tussen de goede, zwaar bestrafte Job en het welvarende Laodicea.

Er zijn in de winkel nogal wat terroristen tewerk als portier die eruitzien als Osama, de boodschapper behandelend als de terrorist. Misschien was internationale politie op zoek naar terroristen om dezelfde reden, van werkloosheid. Politie politiek. Polite. Nog niet zo lang geleden zat hij aan het stuur toen ik een taxirit had. Of ik vergis me. De soeficultuur was een van de meest vredelievende culturen, de enige die ik niet diepgaand heb bestudeerd, om teleurstelling te voorkomen. Het is pijnlijk hoe de mooie cultuur die in Kasjmir zij aan zij floreerde met de (Arische) rishicultuur is geïnfiltreerd met fundamentalisme, net zo pijnlijk voor de islam als de Ariërs van Kasjmir die door onwetende westerlingen worden geassocieerd met de Ariërs van Hitler dat zijn voor het westen. Opsporing verzocht. Kletspraat. Een duit in het zakje.

Het is niet zo moeilijk homeopathie te verklaren als we de chaostheorie bezien. Het minieme heeft de grootste impact. Hoe de subtiele krachten van de natuur te meten met een knots? De hollen mens zag de vlinder niet als een bedreiging, ook hij was soms bang voor het kleine dat hij aanbad als teken van de goden, of aanviel, maar hij had al dingen door die wij niet zien; we bestrijden zijn bijgeloof, niet het onze. Manieren om bewijs te verkrijgen zijn veranderd om de energetische aard van de natuur te kunnen benaderen. Logica gehoorzaamt dezelfde wetten als de natuur en is daarvan afgeleid. Men spant het paard achter de wagen. De natuur isoleren slaat terug op onszelf, men raakt geïsoleerd van de natuur almaar zeker zelf in een gevangenis die men vermeed. Persoonlijke details hebben me niet erg geholpen, mensen zijn slim genoeg me te categoriseren, en dat heeft me erg ziek gemaakt. Ieder geval is uniek, leerde ik van mijn studie, anamnese kan wel een heel leven in beslag nemen, alle relevante data medisch en sociaal, ook van onze voorouders, in ogenschouw genomen; niemand is helemaal gezond, de hele wereld behoeft genezing. Het homeopathische principe wordt in de reguliere geneeskunde toegepast en bestaat ook als wetenschappelijk bewijs, maar als er ambivalentie is tussen de maatstaf en het beoogde resultaat, dat blijkbaar niet altijd onze gezondheid is, is dat resultaat ook ambivalent. Het gelijke geneest en trekt het gelijke aan. Theater is hier ook op gebaseerd, de nemese. We zien ons eigen drama. Als homeopathie niet algemeen wordt erkend, is dat geen nadeel, je voordeel ermee doen is een risico, de afwezigheid waarvan een zelfgenoegzaamheid die ziekte veroorzaakt, de geneeskunst die dat op moet lossen is van dezelfde soort, wat al een vorm van homeopathie is. Met de ene splinter haal je de andere eruit. Ampersand. Atoomproef. Splintergroepering. Veroordeeld tot levenslang.

Bikini, er zijn tientallen kernwapentesten gedaan op Bikini, en toch zegt speciaal adviesgroep van het Internationaal Atoomenergie Agentschap dat er niets aan de hand is. Geen enkel risico, mocht je in de buurt zijn. Hoe je het in je hoofd haalt.

Ik vroeg me al af wie met het verhaal van de hoer en de heilige is begonnen dat me maar bleef lastigvallen. Het was waarschijnlijk mijn oudere broer die een puriteinse trek had en de neiging ter compensatie de hoer te idealiseren. Ik zou dat niet zeggen als ik pas geen droom van hem had waarin hij zei dat, nadat ik eens terugkwam uit Los Angeles (waar hij mogelijk vermoedde dat er nog iets van me terecht zou komen, belangrijk, hijzelf was ambitieus en niet al te belangrijk), en hij me vroeg waarom, ik verondersteld had geantwoord dat ik nu op zoek ben naar een poesje op het dorp. Ik

herinner me dat weliswaar niet, maar het is mogelijk, hij heeft sindsdien niet meer met me gesproken. Misschien maakte ik een grapje, zijn dispositie kennende die me mogelijk al in de richting van een pijnlijke relatie had opgeduwd. Zijn projecties in combinatie met een analytische aanleg hadden misschien wel een gevaarlijke situatie doen ontstaan. Ik denk dat de analytische aanleg van veel westerlingen gerelateerd is aan een puriteinse trek, met een bepaald fanatisme daaraan toegevoegd. Mijn broer had blond haar en blauwe ogen en was atletisch, hij zag er goed uit. Maar hij had een wiskundige kant gemist, naar zijn mening, en deed alles om dat te compenseren, en toen hij niet effectief kon oordelen, werd hij bang. De enige keer dat hij me eens echt probeerde te helpen was naar Los Angeles te verhuizen, en zo gelijk van me af te zijn, hij werd niet beroemd. In een helder moment. Ook hij moet eraan geloven.

Voor belangstellenden, de droom ging zo: hij kwam uit een zijdeur ergens waar ik zat. Mijn moeder en zijn vrouw waren vaag op de achtergrond aanwezig. (In het echt had ik net zijn vrouw ontmoet die zijn kant van de familie eigenlijk niet eens van hem mag zien, maar ze was ineens op bezoek bij mijn moeder, voor Moederdag, een bloemetje brengen, omdat ze toch in de buurt was, en ik kwam er ook net aan, en dus zei ik dat ze zich voor kon stellen dat we ons weleens afgevraagd hebben wat er nu aan de hand was.) In ieder geval, hij kwam uit een kleine kamer aan de rechterkant, maar het was eigenlijk de slaapkamer in een nieuwe plek die ik net had. Het leek echter of ik in een concertzaal zat, en hij zei er op een tamelijk pompeuze manier: "Ik zal je nu vertellen wat er aan de hand is!" En toen zei hij het. Ik ben blij dat ik daarvoor niet de politie op mijn dak heb gehad. Wat ik me herinner is dat hij in de droom een beetje leek op een Benjamin Creme toen hij een podium opkwam om de Heiland aan te kondigen. De wereld is een dorp. Hoe verzin je het. Van heinde en ver. Waar ik op aanstuur.

Marionet.

Het dunkt mij.

Geschikte figuur.

Wereldkampioen.

De goegemeente. Hip.

Mind over matter. Yoga.

De geest stuurt het lichaam.

Wie a zegt moet ook z zeggen.

Aanvechtbaar. Voorzienigheid.

Filter tussen de mens en zijn lot.

Aanstalten maken. Niet omkijken.

Aanrader. Het getal nul. Aanrander.

Aan de praat. Aangepraat.

Ze hebben erom gevraagd.

Niet veel tegen in te brengen.

Naarstig naar: raar maar waar.

Ik zie ze liever gaan dan komen.

Je moet weer verder met je leven.

Een verschil van mening. Na alles.

Een korte opsomming van de feiten.

Waar het over gaat, waar het overgaat.

Ik ken geen genade meer. De weg kwijt?

Vooraf overleven: leven over en voorbij.

Om een lang verhaal kort te maken. Een fortuin.

Energie is de massa maal lichtsnelheid kwadraat.  
E = MC<sup>2</sup>. Tijd is tijdgebrek. Kindermishandeling.  
De waarheid kan alleen ongevraagd gezegd worden.  
Luchtig. De worm maakt grond vruchtbaar. Theorie.  
Van gewin, eigen gewin en de wind. Zelfoverwinning.  
Niet waar je vandaan komt maar waar je naartoe gaat.

De dorpsgek. Op pad. Soms, som, sommige.  
Hoe verder van de bron, hoe meer decadent.  
Mafkees. Liever maf dan mof. Vastgebeten. Muf.  
Yankee is Jan-Kees. Dan maar alles. Janken maar.  
Sta me toe. American dream. Klaar is Kees. Weltevreden.  
In spelling en punctuatie ben ik niet zozeer een held, *hero*, *here o*.  
Amerikaans is geen taal maar een spraakgebrek, zei een Engelsman.

Van binnen naar buiten, van buiten naar binnen. Thuis. Geen kwaad in de zin.  
Mij werd verteld dat ik in het verleden leef, maar toen leefde ik al in de toekomst.  
Tussen mijn tiende en twaalfde sliep ik nooit. Ik piekerde mijn naam te veranderen.  
In het ziekenhuis vonden ze niets bijzonders aan mijn hersenen, de huisarts dacht dat ik een kleine Johannes was. Mijn moeder was dusdanig bezorgd en vooringenomen met het huishouden, dat ze alleen de figuur van Martha uit het Nieuwe Testament als niet-spiritueel voorbeeld kon aanvoeren. Maar ze kon in ieder geval eten maken. Mijn ouders zouden allebei het sterrenbeeld Kreeft hebben. Mijn vader zat ook nog eens bij de politie. Inbinden, ik moest dus verder maar bewijzen dat ik geen moederskind ben. Doe jij het licht even uit? Ik was dus gewoon altijd wakker. Met volle teugen. Lifeline.

Vrijblijvend. De hoofdprijs. Ouwe koek. Nooit goed.  
Nauwkeurig. Bestendigen. Non-stop. Wereldkundig.  
Ten dode opgeschreven. Eén keer moet de laatste zijn.  
Reality, ik ben het schandaal. Punctueel. Een intens genoeg.  
Welterusten. Niets nieuws onder de zon. Alle tijden zijn tegelijk.  
Mijn oosten of mijn westen. Vluchtelingenwerk. Ver genoeg. Naar God.  
De spirituele werkelijkheid geeft kleur aan de materiële, niet andersom.  
Naarmate je contact krijgt met de inhoud, worden meer vormen om je heen bevorderd, en gaat men je versturen, omdat de inhoud even ver gevoeld wordt.  
Op eigen houtje, niet beter kunnen bedenken. Als de dood. In een oogopslag. Plat.  
En de hele kutmentaliteit probeert tussen je eigen persoon en ziel, je bron, te komen.

Ik zag ook weer mijn vriend en klasgenoot Jan met een vrouw in de stad, een kleine vrouw, ik dacht dat het zijn zus was die ik eens in het café met hem aan de bar zag. Ze was erg kort en donker, ik kan me herinneren dat hij me toen snerend vroeg gaf of ik vlees aan het keuren was, omdat ik naar omlaag keek en ze nogal een strakke broek aan had, een beetje flauw, of het was misschien een grapje, zij vond het niet erg. Jan was toen geloof ik verliefd op een ander kort donker meisje, ik ben haar naam kwijt. Ik weet nog dat hij al een beetje achterdochtig was naar me, omdat iemand die naast me zat op de middelbare school, overleed bij een motorongeluk, ik zag dat toen in de context van dat meisje waar hij net als die jongen een beetje verliefd op was. Jan was verbaasd dat ik zo onbewogen was bij het nieuws van zijn dood, maar ik wist het al, ik had een ingeving gehad dat hij niet meer zou komen. Ik heb weleens vaker zoiets meegemaakt. Ze hebben buiten de waard gerekend. Zelfrealisatie. Bewaar me.

Als iemand iets zegt, betrek ik dat op hem. Ik weet wat voor vlees ik in de kuip heb. Jammer dat mensen zich afschermen. Daar werden ze in gevormd op school. Ik heb dingen verteld die ik wist en van belang waren, en die niet besproken konden worden, omdat je eigenlijk alleen maar mag praten over dingen die die specifieke structuur aangaan, en er toch een reden was dat ik er was. Klaarwakker.

Ik ervoer eenheid van iedereen. Dit maakte me eenzaam, maar minder eenzaam dan iedereen die dat niet kende, realiseerde ik me. Achter de schermen, het schermen. Er bestond geen structuur om het hierover te hebben, en ik ben gaan schilderen, omdat woorden gemanipuleerd worden, ze dachten me de eer te versturen.

Toen Jan me uitnodigde voor de reünie, bij de dierentuin, zei ik dat ik nooit in de examenklas had gezeten, maar hij zei dat de organisator me er toch bij wilde. Dus begreep ik dat die dit begreep, en de groep zag niet alleen in de context van de structuur. Hier ging mijn conflict ook over. Ik ben liever verlicht dan verplicht. En hierover gaat samen delen, en waarom niemand dat kan en dat is geleerd.

In ieder geval, de organisator vond een vrouw.

Ik kon met bijna niemand anders meer contact krijgen, en ik dacht onderweg dat dat ook op de reünie onmogelijk zou zijn, en ik nog minder zou kunnen uitleggen, omdat iedereen op dat spoor is doorgegaan, en daar binnen de context was, en ik beoordeelde zou worden als iemand die nog op het niveau staat van toen. De loef afgestoken.

Ik stond paf, en ik zag iedereen voor me, en dat stond ik toen ook zo. Paffen.

Ik kon ook niet gaan voorwenden, ik zou me schamen voor mijn lafheid, dat ik een verhaal zou hebben van samen delen, terwijl ik de mensen om me heen oversla. Ook kon ik niet inbreken in de privésfeer van mensen zoals ik toen deed, en waarom ik verstuurd ben. Ik heb toen een ervaring gehad waarin ik het hele proces voorzag. Ik weet op welk niveau mensen aan me refereren, dat was ook al van tevoren bekend, daarom ben ik zoals ik ben. Feest. Ik mag weer meedoen. Vandaag de dag. Na-apen. Decoratie. Zo klaar als een klontje. Personalia. Daar kwam ik ook van terug.

De lesstof bestaat uit de psychose van hen die er zelf niet van af zijn gekomen.

Voor iedereen die de lesstof heeft afgemaakt, is dat dus ook verder onmogelijk.

Als er een stier briesend van woede op je afrent, doe je een stap opzij. Na u.

Een lange adem. Ik hou van mensen voor wie ze zijn, niet wie ze denken dat.

Om het even. De lange afstand. Medeleven van de vervloekten is niet aan de orde.

Ik kreeg een uitnodiging van een Amerikaans blad om mijn persoonsgegevens te geven voor publicatie. Die gaf ik, maar ik zei dat registratie in Amerikaanse alsook andere media mij te complex is, ze willen soms zelfs je inkomensstatus hebben. De discussie schiet zo niet op. Ik zei ook dat de details die ik in mijn schrijven gaf, wel waren gebruikt om een hele generatie te categoriseren, wat gebeurde toen ik over de Tweede Wereldoorlog schreef, waarover ik niets kan weten. Toen ik mijn details gaf, vroegen ze om nog meer, ik zei te twijfelen, omdat iedereen die mij leest, in feite een potentiële terrorist is, ook van het blad zelf. Gluiper. Dan kunnen we wel stoppen.

Een leuke vriendin. Het is extra pijnlijk te ontdekken dat de ruzies die ik zag als een film werkelijk zijn. Illusie? Ook omstanders kopiëren het soort onderzoek op intieme zaken om meer intiem te zijn, en halen je leven overhoop. Het is politiek. Publiek? Ze zijn helderziend. En als je ze serieus neemt in hun volharding, een mantra, willen ze je niet meer. Blijft dat ze altijd met zichzelf te maken hebben: verder trappelen.

Menu. We hadden zelfs ruzie of ze een meisje was of een vrouw. Ze was woedend.

Onder de oppervlakte ligt een wereld van vooroordeel, van familie, het verleden, of zelfs vorige levens, heb ik gezien, en competitie in de samenleving. De bemoeizucht

ontaardt zelfs in een soort mededogen die wordt opgepikt van generatie op generatie, een karaktermoord. Ik heb hier dus een vrouw aan overgehouden die ik nooit spreek, maar die al kritiserende op details op me contempleert. Me complementeert ze. Ik kan hier met niemand over praten, met gevaar van verbanning of volledig alleen gelaten te worden, een optie is als schizofreen te worden afgedaan. Een gevaar voor de samenleving. Die dingen zijn echt gebeurd naar iedere maatstaf van objectiviteit. Ik vind ze ziek in deze eenzame samenleving die ze hebben geschapen, eenzaamheid is aangevuld, aangevoeld met hebzucht. Clan. Van de kaart. Ver genoeg vergenoegd.

Er zijn er die nu met me willen trouwen, nadat ze me eerder voor schut proberen te zetten, en die laat ik gewoon verder met rust. Ze zien me erg graag als bitter ofzo, ze tellen niet meer mee. Ik zie het als verkwiste levens, niet omdat ze alleen zijn, maar omdat ze denken dat ik nu nog sta te juichen voor ze, omdat ik toch niemand anders kan krijgen. Zo denken ze. Er zit soms een element van predestinatie in een vrouw ontmoeten, maar er is ook een sekseoorlog, die was onder meer de reden dat ik er genoeg van had. Het is manipulatie, vaak zie je totaal foute relaties, dat is geworteld in die scholen, of in die leeftijd, en in een sociaaleconomisch model. En dat is geen poëzie, kan ik je vertellen. Waarom leer je dat niet op school? Verabsolueren. Ik ben buitenstaander, en ik werd hierin gestigmatiseerd en gediscrimineerd, want dat is het naar alle maatstaven die op buitenlanders worden losgelaten, die binnen een week hier in Nederland aan een vrouw komen en een huis, en op vrouwen. Ik doe er dus niet aan mee. Daarom had ik gewoon ergens een kamer, om beweeglijk te zijn, maar dat was ook het enige waar ik aan getypeerd werd op een gegeven moment. De burgerlijke structuren die ten grondslag liggen aan relaties, maar ook de aspirituele kant eraan, vind ik afschuwelijk. Meisje. Als je erover begint, sta je al voor schut. De hele literatuur die we op school moeten verteren, kunnen we rangschikken onder het trauma hierin, daar werd ik nou echt schoolziek van, kameraad, de boekenlijst. Het zijn in de eerste plaats liefdeloze relaties geworteld in een banenstructuur die ik om me heen zag, waar ik van schrok. Ik schaam me nog als ik ze zie. En daar word je aan afgemeten. En iedereen gaat naar de hoeren, getrouwd of ongetrouwd. Nee, dan liever een levenslang trauma over een jeugdvriendinnetje, want we moeten tenslotte die boekenlijst doorwerken, en dan gaan ze je troosten als ouwe man, makkelijk. Ze zijn zo geboren. Ik kon het christendom niet meer inhoudelijk accepteren, maar ik heb de symbolieken leren begrijpen, maar daar gaat het me niet om, het gaat om een normaal sociaal gevoel, met een persoonlijke esoterische studie ben je getypeerd als een sektelid, en weer word je te schande gemaakt in een land dat de hele dag kakelt over discriminatie. Vrouwen kunnen dus bepaalde dingen niet en kunnen bepaalde dingen niet begrijpen, dat is genetisch, en de emancipatie heeft dat onvermogen tot verplichting gemaakt. Een brevet van onvermogen. Afgeschoven. Het tweede plan.

Als de politie om je naam en adres vraagt, mag je die ook van haar vragen. Maar daar gaat ze nooit op in, het probleem is dus niet alleen anonimiteit, maar schizofrenie. Ze wil zelfs weten hoe laat je naar bed gaat. Het is goed dat de identiteitskaart afgeschaft wordt. Ik kan mezelf verklaren. Een meerkeuzevraag is alleen geschikt als je snel van school wilt. Ik vraag vrouwen nooit hoe oud ze zijn, dat zie ik al als ze geboren zijn.

Het kind ging naar een kinderpark, er was een draak die vuur spuwde als je aan een hendel trok. Ze stond in de rij te wachten, toen het kind voor haar aan de beurt was, bleef het aan de hendel trekken, zij mocht niet zei het jongetje. Dat heb je met de rij.

Een slaatje uit slaan. Politiek vluchteling. Ramen wassen. Colporteur. Bloedeigen.

Je eigen glazen ingooien. Participatie. De joker. Naar mijn beste weten en kunnen. Ik heb mensen proberen te vertellen over waar ze door beïnvloed worden zonder het te weten, tenzij ze dat doelbewust tegen me gebruiken. Is dat onwetend, daarom zien ze me niet zo graag. Daarom ook ontmoet ik de individuen wetmatig waar ze zich aan ophangen. Ik weet al hoe laat het is. Het begint net spannend te worden. Boud. Bout.

Het verschil tussen publiek en privé werd onduidelijk. Men wil niets horen naarmate er inhoud is, men wist niet eens wat inhoud is. Het verschil tussen publiek en privé is dat tussen vorm en inhoud, dat nogal wazig is, wat betekent dat de inhoud weg is. Tot mensen weten wat delen is, zullen ze nooit het verschil tussen publiek en privé inzien, wat betekent dat ze nooit zullen weten wie ze zijn, en dat ze dus altijd een onderwerp van exploitatie zullen zijn. En niet de machine maar de mens is verantwoordelijk. De machine is enkel de reflectie.

Machten van materie, het kwaad (ze bestaan blijkbaar) zijn instinctmatig gericht op je persoonlijke belangen waar die er ook maar zijn, maar hoger komen ze niet. En als die er niet zijn, scheppen ze die wel. Ik heb er altijd zo weinig mogelijk gehad, maar als er iets mee aan de hand was, gebeurden er altijd bijzondere dingen, vaak allerlei morbide rampen ook. Sommige lieden zijn al zo overtuigd van zichzelf dat ze de ander in de meest onmogelijke positie dwingen: het maakt nu toch allemaal niets meer uit.

Oecumene. Doorgaan tot je erbij neervalt. In de goot. Tot hier en niet verder. Afgeschrokken. Bij het scheiden van de markt leert men de koopman kennen. De hoogste berg beklimmen is één ding, ervan afkomen is een ander, het probleem. Ik heb het altijd jammer gevonden dat de hoogste top ter wereld niet in Amerika ligt. We kunnen ervan opan, we zullen allemaal de top bereiken voor we het alfabet leren.

Geen niveau. Iemand nam je mee naar een feestje van een Nederlander, hippie met een Indiase vrouw, die de rivier de Ganges die aan de Himalaya ontspringt met zijn bedrijf had uitgebaggerd, je gang gaan. Zoals gezegd. Ze zag er als een berg tegen op.

Mount Everest, maar ik heb al een heuvel van honderd meter beklommen in België.

Ik sprak met meerdere mensen uit de Himalaya bij wie voetbal erg populair is, maar ze hebben niet mijn twijfels weg kunnen halen hoe de bal er dan niet van de berg rolt.

Hoewel de Schotse spreker, door wie ik misleid ben, over het naar voren treden van de meesters van wijsheid, me meer eenzaamheid bracht dan samen delen, is die van hem te wijten aan het gebrek aan aandacht dat hij kreeg. Het Schots nationalisme is misschien een populaire versie van de zaak die hij bracht van delen. Samen opgerold.

Er bestond ook al in Engeland verwarring waar taal en cultuur in het algemeen vandaan komen. Britten zien zich als de bron. De Fransen voelen zich daardoor gegriefd. Britten konden het Europese vasteland nooit bereiken dan als soldaat. De Romeinen wilden zo graag de Galliërs overwinnen dat ze vast op een eiland terechtkwamen. Zoals een Brits historicus zei: "Ik moet nu even gaan liggen."

Rijkswaterstaat. De Branding. Aan de andere kant van het duin met de trap. Strandtent kan nu niet bereikt worden, omdat het strand op die plek zodanig aangetast is dat de palen van het paviljoen geregeld in de zee komen te staan.



Troebel. Klandizie, van het algemene naar het specifieke, de beerput.  
De doorslag, dynamo, van het specifieke naar het algemene, het riool.  
Penibel festijn op het slappe koord van lieden uit de beerput. Kandidaat  
koorddansers, langs elkaar heen praten en lopen, over elkaar heen lopen.

Ik had nu alweer een paar jaar eerder beschreven hoe ik van een strandtent  
weggestuurd was in Renesse, en liet het geval, om de betekenis te onderzoeken.  
Ik heb de eigenaar gesproken en die wilde niet luisteren, en heb voorgesteld dat ik  
hem bekend zou maken, ik schreef hem nog een brief, maar daar ik begreep dat het  
niet veel zin had, stuurde ik die met uitleg naar de burgemeester van Amsterdam die  
hem weer doorstuurde naar hem, waardoor hij me toen ik hem weer eens tegenkwam  
verwonderd vroeg waarom ik hem niet direct naar hem gestuurd had. Hij had weinig  
gevoel voor humor. Eigenaardig. Boegbeeld. Continuïteit van bewustzijn.  
De brief was blijkbaar gezien, en werd voorzien van afzender van de gemeente.  
De oorzaak of althans het begin was vermoedelijk dat ik uitgenodigd werd aan te  
schuiven bij de stamclub, een kliek, die ook begon over mijn broer, waar ik nooit  
contact meer mee had, wat ik weigerde. Ik kwam er vanwege de schoonheid van de  
natuur, vaak op niet-toeristische dagen, soms sprak ik weleens toeristen uit Berlijn  
ofzo, niet allemaal slecht volk. Renesse was een van de eerste Europese gemeenten.

De strandtent kon inmiddels niet goed bereikt worden, omdat het strand er zo smal  
was van de stroming dat de palen van het paviljoen in zee stonden dan wel het zand  
eronder weggespoeld was. Dat was al een paar jaar een probleem, stond in de krant.  
Men maakt zich niet zozeer zorgen om een overstroming als wel om de klandizie.  
Ik was kwaad op de eigenaar die niet gelijk in de gaten had wat voor soort vrouwen  
erbij betrokken waren dat ik eruit gegooid ben. Of hij moest er mogelijk iets mee. Ik  
heb hem gelijk gezegd dat dit natuurlijk slecht uit zou vallen. Bijzaak maar verkocht.

Ik liep nog eens langs en zag alle vlaggetjes hangen voor het wereldkampioenschap  
voetbal. Ze hebben de hele wereld al vernietigd met hun circus. En dus kijk ik enkel  
nog voetbal niet vanuit nationalisme maar vanuit racisme.

Engels werd een wereldtaal omdat er minder regels zijn en meer golven, sommige  
talen worden ontwikkeld in kunstmatige omstandigheden, zoals van een zwembad.  
De student heeft nog nooit in de zee gezwommen, en de editor is de badmeester die  
zelf niet kan zwemmen. Geneesheer, genees uzelf.

Een zwembad zou even gratis moeten zijn als de zee, maar is het niet omdat men  
overal problemen schept, geen wet kan hier grip op krijgen. Dus worden er telkens  
nieuwe regels ontworpen, er ontstaat zo in stilstaand water misschien wat deining,  
turbulentie zoals in een zwembad, maar geen stroming. Hetzelfde geldt ook voor de  
economie. We staan zelf stil en hebben turbulentie binnenin, maar geen stroming of  
ontwikkeling. De regels volgen alleen. We zien het complexe, niet het simpele, dat is  
het echte probleem. En dus als er geen problemen meer zijn, scheppen we die om te  
begrijpen. We leven in die illusie, of liever we leven schijnbaar. Niet mijn slag.

Nat. Ik heb hier geeneens een zwembroek aan. Het minimale. Nationalisme.

Mijn bewustzijn waarin mensen zwemmen wordt niet alleen onbewust misbruikt,  
maar vervuild en tegen me gebruikt in intrige, hierin zelfs aangemoedigd door de  
badmeester, en zodra ze zich dat realiseren tegen elkaar En dan beginnen ze mij te  
corrigeren op mijn spelling. En ze verdrinken. Dat wordt weer veralgemeniseerd in  
overdreven controle. Verwerpelijk. En velen zijn voor niets geboren. Alumnus.  
In openbare aangelegenheden bestaat er een algemeen misverstand, waar humorloze,  
maar vooral harteloze maniakken zich uitdrukken als zijnde de rest. De rest is zo dom

dat zij dat als compliment opvat en zich ook zo gaat gedragen. Op die manier wordt er een groepsbewustzijn ontwikkeld van het soort dat altijd instinctmatig zoekt naar het laatst overgebleven stukje onschuld. Arme mensen gaan zelfs zover dat ze meedogend worden met hun slachtoffer en daarom populair worden. Wat heb je daarop tegen?

In India streelde men zijn geld wel om te verifiëren of het wel echt is, ik voelde dit als ironie naar mij. Het is geen schande om arm te zijn, door Mahendra zal ik historisch verantwoordelijk gehouden zijn voor alle ellende in India en Zuid-Afrika.

Indiërs hadden soms een bepaalde rancune tegen het Westen.

Gandhi werd gevormd door zijn ervaring in Zuid-Afrika waar hij niet eersteklas mocht reizen, terwijl hij een geldig ticket had. Hij is van de trein gegooid toen hij niet naar de derde klas ging, en hij wilde een onafhankelijk India van de Britten. Bepaalde theosofen waren daar al mee bezig. Maar er is niet alleen maar een Mahatma *Gandhi*. Mahendra gelooft nog wel, in reïncarnatie. Doorkruisen, je moet met je tijd meegaan. Kruising. Swastika. Met de klok mee. Een hand kan strelen en kan slaan. Uitgeslapen. Gebruik je tijd. We zijn op een kruispunt aangekomen. Hakenkruis.

Mahendra vertelde dat hij weleens op tijgerjacht was geweest als kleine jongen, met zijn grootvader, de maharadja, in de Himalaya, en welke mensen hij er had ontmoet, zoals een yogi die een dreigende tijger had gerustgesteld, en voor alle expeditieleden en volledig diner materialiseerde. Ook hooggeplaatste Britten deden wel mee aan de tijgerjacht. Deze elitaire sport had veel weg van diplomatie; de (witte) tijger werd een bedreigde diersoort. Idem dito.

Het Taj Mahal-hotel werd in Bombay gebouwd door Jamshetji Tata onder Britse overheersing, verondersteld uit wraak van de opdrachtgever die uit een Engels hotel was gezet waar alleen blanken mochten komen. Bij de opening was er verondersteld een teken aan de deur: "(Mad) dogs and Englishmen not allowed". Door een deal met de onderkoning, die tamelijk sportief was, werd het teken weggehaald, alsook een omgekeerd soort teken voor het Engelse hotel dat in de eerste plaats de oorzaak was van hotel en teken. Ik weet niet of het exact zo is gegaan, maar waar rook is, is vuur, sommige bezoekers zijn onverbeterlijk. Dus na de terreuraanslag van 2008, renovatie en heropening in 2010, weet ik niet of er nog restricties zijn, of dat er een teken aan de wand is dat bepaalde bezoekers niet langer binnen mogen in het hotel in Mumbai. Tataren ofzo. Tataar was Tata niet.

De Tweede Wereldoorlog met het minder koloniale Duitsland en Japan, de agressors, heeft de wereld uit haar verband gerukt, en de ontwikkeling gehinderd van die delen die daarvoor onder koloniale heerschappij waren van het Westen, en die niet hebben gedeeld in de positieve uitkomst van die oorlog waar ze toch deel van uitmaakten, na eeuwen van relatieve onwetendheid. Nergens genoot het gewone volk buitengewone prioriteit, en het delen van weelde was nog niet mogelijk door de latere technologisch ontwikkelde infrastructuur en de opvoeding van de massa.

Geploeter. Het is niet zo eenvoudig het verleden aan het heden af te meten.

Er is meer in een eeuw gebeurd dan in millennia ervoor. Imperium legde de grondslag voor een internationale structuur die in stukken werd gesneden terwijl ze moest ontwikkelen in iets humaners dan waaraan boze geschiedkundigen reflecteren.

Van de baan.

Ik ben nog niet van de baan, er is al veel geschreven over de herdistributie van weelde, die iedereen als nodig ziet. De middelen verschilden, van kapitalisme tot

communisme. Marx schreef Het Kapitaal, ik weet niet geïnspireerd door de Indiase traditie, misschien de meer recente. Zeker is dat de wereld intergerelateerd is, en dat is geen mystiek. Niemand kan goederen inwinnen zonder andere materiële middelen, het gelijke geneest het gelijke; geld is een gehaat symbool, dat dit probleem niet tijdig opgelost is, kwam omdat er een romantische stroming is die nog steeds denkt dat er een optie is het fruit van de boom te plukken zoals Adam en Eva het doen, er werd een kassa met caissière voorgezet die niet meer kan worden weggedacht. Kapitaal ontwikkelde centraal, gaandeweg gedecentraliseerd, niettegenstaande dat we een centrale bank hebben. In de filosofie bestaan er kwantumsprongen, dat is ook het probleem van de overgangsfase waarin we zaten. De onafhankelijkheid van India en andere werelddelen was wat slecht getimed, en dus zagen we verwarring, schaamte, alsmede een voortzetting en vernieuwing van bijvoorbeeld de holocaust onder de armen. Vlegel. Arm in arm, omgepraat. Krachtige taal. Daar hadden ze niet van terug.

India bezat de neiging tot een innerlijk conflict waar Mahatma Gandhi op dreef, wat hij probeerde te compenseren, en waarvoor hij geliefd was als een bijzonder man in contrast. Waarom nu is karma een Indiaas begrip? Omdat het land er zo'n enorme toevloed van heeft, waarvoor het geschikt is met woestijnen die het heeft gecreëerd, en andere natuurlijke disbalans gereflecteerd in stompzinnige kinderachtigheid dat zo'n term nodig was. India had niet alleen moeten staan, het had de mentaliteit nog niet van een tiener. Ahimsa, geweldloosheid, heeft zelfs kanten die Gandhi niet zag.

De paus komt op bezoek in Schotland, een lange reis, in de tijd, van Rome naar de franje van het oude Romeinse Rijk, nog altijd levendig. Manhaftig. In de flank.

Er was verwarring over oorsprong van het christelijk geloof, wie eigenlijk wie is, en wie daar overenthousiast aan toevoegen, voor wie in de waarheid is geïnteresseerd. Er was ook onduidelijkheid over valse profeten die er waren voor de zoeker, ook de paus was daarvan niet gevrijwaard. Laten we ook stilstaan bij de weg. En het leven. Uit intelligentie wordt liefde en dan macht ontwikkeld, de derde, tweede en eerste straal. De derde wereld is de materiële wereld. Downsyndroom.

De vele speculatie heeft me sympathieker gestemd naar de kerk, die fouten maakte, maar die door ups en downs toch een simpele leer over het complexe drama, feitelijk of intellectueel, over goed en kwaad in stand hield door een tijdperk van onvervulde verwachtingen, illusie en desillusie tot een climax in de scepsis. Ik weet niet waarom miljoenen zich gediscrimineerd voelden als homo door één man, de paus; denk aan de veel populairdere discriminatie door miljoenen als zijnde de antichrist of een van zijn volgelingen. Echt. Scheiding van kerk en staat. Tafel en bed. En café.

De paus bond de strijd aan met atheïstisch extremisme. Ik vroeg hem of hij niet eens met Benjamin Creme kon praten, die eens in twijfel trok of ik Jezus ben, dat komt op hetzelfde neer als ontkennen dat ik God ben. De paus zou ook London bezoeken. Van Maitreya had ik al wel gehoord ik over het nieuwe Jeruzalem; toen ik begreep dat die in Londen leefde, viel ik bijna helemaal van mijn geloof. Wat ik je brom. Avondrood.

Schilderen was mezelf zijn, ik kon niet naar school, die dat deden werden conducteur. Ik zat met Hell's Angels aan tafel. Helder en duidelijk. Zodra er tijd is, en leeftijd, is er corruptie. Ik stopte met schilderijen, en ik stopte de samenleving, omdat men maar twee vragen had, hoe oud ben je, en waar leef je van. Verbeelding reikt niet verder. Ik werd gechanteerd op het bezit van schilderijen, dus ik gaf ze weg. Het gaat erom waar je voor leeft, niet waarvan, al moeten er vanzelf wel faciliteiten zijn, dat is ook kunst. Schilderend kwam ik de duistere uren van onze herfstcultuur door; ik deed het ook in de winter, als het vroom, soms wel buiten. Dat zal nu wel verboden zijn, men vindt het

aanstootgevend als je geen baan, auto, hebt. Dus zit ik te denken aan zwart-witfoto. Soms zag ik mezelf als Van Gogh. Ik vraag me eigenlijk af of je geen vergunning nodig hebt voor zelfmoord. Zwartmaken witwassen. Tot in de puntjes verzorgd.

Geld moet zo anoniem, kunst zo persoonlijk mogelijk zijn. Op school leer je de weg van de minste weerstand; je moet in de tijd leven. Er is niet voor niets gesproken van het tijdloze van kunst, zij moet in het tijdloze zijn geworteld, dat niet kan bestaan in de verplichting die aan je plakt. Sommige mensen kon ik niet zo goed portretteren, ze hadden een wat rigide zelfbeeld, ontdekte ik achteraf. Anderen weer wel. Om model te zijn is ook een kunst, daar worden kunstenaars veelal voor opgeleid. Daar kan ik niets aan doen. Kunst kan genezen. Zonder leven en delen is ze zinloos. Geld maakt soms ziek. Als mensen in contact met me kwamen, gingen ze schilderen, omdat ze kapitaal hadden, en ik niet. De kunstambtenaar is het ergst. Geld is overal, maar de kippen zitten soms op lege eieren te broeden. Als je kunst maakte, moest je er al van uitgaan dat je de helft verliest, zoals misschien de halve vloot met bemanning van de Verenigde Oost-Indische Compagnie op reis verloren ging. Musici zijn kwetsbaarder in sommige opzichten. *He art. Heart*. Per ongeluk ingerold. Kogel door de kerk? Van afblijven. Des te beter. Met hun gore tengels. Pik het niet. Tegenstaan, niet alles went.

Ter verantwoording geroepen. Centrale verwarming.  
Curriculum vitae een doelbewust systeem van vernedering.  
Mensen kennen enkel hun eigen gevoel, en komen er niet meer uit.

Bureau. Zeitgeist. Een baan was een kussen dat het sociale klimaat vaak verergert. Simpele banen, ook aan het loket, werden veelal bezet door buitenlanders die zich aanpassen, en sociale voorzieningen controleren, en allang blij zijn dat ze veilig zijn, ze hebben erger voor ogen, en hebben niets geleerd van hun ellende, ze zijn daar ook gevoelloos in. Daarom waren ze zo populair, als je ze tegensprekt ben je een racist en lig je op straat, negentig procent van de dak- en thuislozen die ik zag, was autochtoon.

Miljardairs als Bill Gates schenken de helft van hun vermogen, aan liefdadigheid, terwijl ze graaiend om een cent het leven ingewikkelder blijven maken, en steeds nieuwe dingen (laten) uitvinden, en maar zand strooien in hun machine en de ogen van de toeschouwer, de consument. Copyright is een wichtig motief in mensen die zelf alles hebben (gestolen). Door voortdurende modegrillen van dit soort mensen kon je vaak nergens normale schoenen of een broek kopen. Ze kopen politici op in hun eigen muizenhol van gierigheid opdat iedere simpele dienstverlening complex wordt, een complot is, dan wel verdwijnt. Je kunt je leven ieder jaar, iedere maand, dag of minuut opnieuw beginnen door commercialisatie. Ze zijn zo verveeld dat ze alles verwoesten wat betrouwbaar is om aan de slag te blijven en de situatie van de armen te verduisteren waarover continu, zelfs nog meer, wordt gekankerd, want je kunt niet fiksen wat niet stuk is. Macht is rijkdom. Met je ogen in je broekzak.

In dilemma aan een zwerver te geven, worden we gevoelig, en kunnen we ons dat inbeelden op ons gericht te zijn, en zullen we zoeken naar een meer fundamentele oplossing, in plaats van uit te zoeken of we worden bedrogen, als het niet te laat is. Ik had zoveel gehoord van mensen die Maitreya hadden ontmoet als zwerver dat ik dacht dat iedere zwerver Maitreya was, daarom gaf ik ze geen geld, vooral omdat ik hoorde dat veel mensen denken dat ze Maitreya ontmoeten terwijl het hun projectie is. Op een gegeven moment stonden er wel honderd voor de deur. Ik gaf echter toch eens wat geld aan een Indiër die uit het niets recht op me afkwam, en me mijn leven

wilde uitleggen. Ik luisterde en gaf hem wat, omdat hij gelijk had over de vrouwen, aan de andere kant weet een zwerver die dingen altijd, anders was hij geen zwerver. Hij wilde geld om meer te vertellen, ik zei nee. Hij zei dat ik eerder een belangrijke kans had verspeeld, ik zei dat ik dat weet, dat zegt iedereen. Recht voor zijn raap.

Het heeft heel wat moeite gekost een verhaal op te bouwen, dat wel mondiaal is geworden, de sociale context is weggehaald, op het laatste moment begon ook u dwars te liggen, dat ligt misschien atmosferisch in uw aard, (op) me af te schuiven.

Niet het achterste van je tong laten zien. Vergewissen. In alle poriën. Redeneerkunst. Het pleit is beslecht, niet wat je hebt, maar wat je bent. Als ik niet zo bescheiden had geleefd, had ik geen oprechtheid kunnen ontdekken, want iedereen speculeert. Daar wilde u dan de spot mee drijven, zo heb ik het bewijs. Hoe oud bent u eigenlijk? Laat maar. Mensen die nooit hebben geleefd hebben, moeten niet voor anderen bepalen hoe zij moeten leven; er is een vrije wil, als je die niet gebruikt of gunt, ook uit het werk, dan heb je het fascisme. Van het een komt het ander. Te woord staan. Ik ben genadiger dan u, omdat ik alles al heb bestreden waar u voor staat. Ik kan hier niet zoveel mee? Uit de tent gelokt. Ik strijd niet met u en face, dat kent u niet. Dus feest niet al te vroeg. Zo goed en zo kwaad als het kan. U hebt me scherp gemaakt. Zo heb ik weleens gezegd dat ik niet meer buitenlanders wil, die in mijn vuilnis neuzen, niet dat er een miljoen zouden worden vermoord in het buitenland. Menswaardig bestaan. Men had altijd wel een of andere reden me te discrimineren, op steeds iets anders, de gevolgen voor me werden weer een toegevoegde waarde aan de groeiende legitimatie ervan, en de objectiviteit, die al automatisch werd tot en met de dood. Voorspellen.

Hoe belangrijker iets is, hoe erger kleinigheden waar men het tracht ingewikkeld te maken, zodat je er geen wijs meer uit kan. Dingen in het vizier die je opvangt zijn de interpretatie van een sfeer, die zich zal uiten, je bent alleen wat snel die te vertalen, daarom denken de luitjes zo graag dat je geschift ben, pulp, en helpen ze je zo graag. Ze hebben hun zin doorgedreven, en geen rekening gehouden met mij, met wie ook. Als ik al iets bespreek met wie een vrouw hebben, denken ze dat ik met haar wat wil, om maar een voorbeeld te noemen, terwijl hun weerstand tegen mij de oorzaak is dat ze er nog een hebben. De logica met vrouwen is hier evenredig aan, netjes iets anders. Gierigheid zit in de kleine kieren, het fatsoen van de vrek, decent de cent in het kutje. Verbergen. Over en uit. Gieren. Door de feiten gestaafd. Aan de hand van een vrouw. In- en uitvoer. Onderlicht plat. Enerzijds. Anderzijds. Platitude. Kruisen. Erover. Uit.

Aan het kruis. Nauw betrokken. Mankement. Onder de zeden of onder de zoden. Zieden van woede. Schoonmaakwoede. Verlokkelijk gierig op conclusies. Schavot. En allemaal. Ik heb ze maar aangehouden. Verantwoordelijk gesteld. De pijngrens. En wie je gaan vertrouwen, gaan je versturen. Welke goede vrienden ik ook had, ze zagen het pas in na hun dood. Ze volgen me niet omdat ik dat niet wil. Je kunt voor- of achteruit met me, of onderuit. Ze zijn sympathiek om niet door de mand te vallen. Hoe liever je iets wilt, hoe makkelijker je te chanteren bent, ziehier de burgermoraal. Klantenbinding. Ze hebben dus maar een loopje met me genomen. Er is geen houden meer aan. Vakkundig. Kwijnen. Kwijlen. Kwelen. Kwel. Een ommetje doen. Pertinent. En een goeroe gaf een workshop vrije liefde; toen hij erachter kwam dat zijn vrouw er dus met een van zijn studenten vandoor was, joeg hij de twee de hele stad na in de les. Als de meisjes doorkrijgen dat eronder iets aan de hand is, krijg je dat niet meer goed.

Baryons, mesons enzo zijn hadrons die weer bestaan uit quarks en dus antiquarks.

Baryogenese ging vooraf aan de big bang waar licht werd gevormd, de subatomaire baryons die zich tot octetten vormen, maken deel uit van protonen en neutronen die de meeste massa van het universum uitmaken. Er was dissymmetrie in baryonische en antibaryonische materie die nog niet verklaard kon worden. Toch staat de grafiek van het getal 8 voor materie en antimaterie, het hangt ervan af hoe je het schrijft, we leerden al de lijnen te kruisen. Die beweging wordt in homeopathie al gebruikt om een stof te verdunnen en te dynamiseren. Quarks waren nog elementaire deeltjes.

Zijn de geheimen van de natuur ontaard? De neerwaartse en opwaartse spiraal. Pythagoras liet geen sporen na, behalve voor wie hun intuïtie gebruiken. Tijd is beweging. De big bang is getint door onze preoccupatie met explosieven. Er zijn twee krachten, uitdijing en inkrimping, zelfs in het dagelijks leven, de twee samen zijn big bang. Voor een explosie hebben we contractie nodig tot uitbreiding, uitbreiding leidt tot inkrimping. Anticlimax. Meubilair. U hebt het getroffen met elkaar. Privéterrein.

Of God of zwaartekracht onze bron is, iemand vertelde zijn psychiater dat er zoveel grondstoffen gedolven worden die weer in de lucht uitgestoten worden, dat hij zich zorgen maakte over de afnemende zwaartekracht, de massa van de planeet die haar koers beïnvloedt, de psychiater zei dat het niet zo werkt. Jargon. Het daagt wat, uit. Honger in de wereld kon herleid worden tot koloniale tijden toen veranderingen werden ingevoerd hoe voedsel werd verbouwd. Land dat verschillende gewassen produceerde werd omgezet tot land dat een enkel gewas produceerde, en armoede, overbevolking en schade aan het milieu waren het gevolg. Later konden de boeren niet zo goedkoop de hoeveelheid voedsel produceren als meer geïndustrialiseerde landen, toch konden ontwikkelende landen zelf heel wat voedsel verbouwen of het geld verdienen om het te kopen, als vertegenwoordigers, tussenhandel, boeren en arbeiders niet zouden exploiteren, en schaarste creëren om de prijs op te voeren.

Natuurlijk is voedsel politiek. Ik heb gewinkeld, en vond twee enorme gedroogde zonnebloemen voor vijftig cent, en voor dezelfde prijs wat groenten aan de kant van de weg, bij de oprijlaan van een boer, er was een bakje waar je geld in moest doen, er was in de wijde omgeving niemand te zien, op het platteland, ik was nog niet gewend dat er geen wachten zijn die je niet als een dief behandelen. Onderwijs tussenhandel. De brief kwam niet aan. Hoe slechter de dienstverlening, hoe hogere eisen men stelt aan degenen aan wie de dienst verleend wordt. Daarna komen de zorgverleners. Hoe moet je bestaan als het nooit anders kan? Ik had de brief, en heb gecontempleerd aan de aura, en die gezuiverd, en hij was dus een heel klein beetje vies, misschien was hij daarom niet als legitiem beschouwd, en werd dus door de post genegeerd. Zo gaan die dingen. En hoe goorder, hoe beleefder. Mevrouw. Als ik alleen al van u te horen krijg, die de administratie bijhoudt, en het zo goed bedoelt, slaat de schrik me om het hart. Toon geen medelijden. Ze verslinden je. Machtspolitiek op de vierkante millimeter. Of het schikt? Wat zal ik zeggen. Correspondentie. En dan bent u nog sympathiek. Ik geef toe dat ik ook wel verdwaalde bloemkolen van het veld heb meegenomen. In een oude versie van de strip Sjors en Sjimmie identificeerde ik me met Sjimmie, zwart jongetje met één haar op zijn hoofd, in een herziene, realistische druk van de snelle, gladde jongen met zijn haarzalf ben ik racist. Ze kunnen geen kant meer op.

Een vrouw werkte in een groot bedrijf dat niet wilde dat employees (ook mannelijke employés) tijd verspillen, op een groot scherm werd elke minuut bijgehouden dat ze niet acuut werkzaam waren, even naar het toilet gingen, lunch hadden of een praatje hadden, het effect was dat ze niet gerust nieuwkomers meer kon helpen om geen tijd

te verkwisten, veel tijd en efficiency werden verspeeld; ze werd neurotisch en als een van de betere werkrachten moest ze ontslag nemen. Enige bron van inkomsten.

Iemand die ik op straat tegenkwam, een jongen, en later sprak, vertelde me dat toen hij geboren was zijn moeder een visioen had van de piramiden. Ik had al een dergelijk gevoel van hem voor ik hem sprak, hij is uniek, toen ik hem mijn indruk vertelde, zijn antwoord was erg grappig, zei hij dat ik begoocheld was en een roddelmentaliteit had, hij was zelfs oprecht kwaad, maar licht geconfronteerd, werd hij wat zachter en vergaf me min of meer, als ik maar niet meer over die triviale onzin zou beginnen, en dat toegegeven hij een van de laatste farao's was geweest die hun spiritualiteit waren verloren, en decadent waren. Hij heeft verschillende boeken geschreven, op een typemachine die hij uit een etalage stal waar hij het raam van had ingegooid.

Hoeveel Hollanders hebben zich in Brussel niet uitgesloofd Frans te spreken om te ontdekken dat ze zich uitgeput hadden tegen iemand die vloeiend Nederlands sprak maar het weigerde voordat de Hollander binnenstebuiten was gekeerd en ingestort. Nergens was de francofone taalpolitiek zo somber als in Brussel. Door merg en been.

Naar zijn einde toe werd door Rome christelijk geloof geïncorporeerd. Het product rooms-katholicisme werd afgewezen door het kind van Rome om door te gaan. Mijn interesse in zowel geloof als wetenschap begon en eindigde met een these in filosofie van mijn broer over de cognitieve status van een wetenschappelijke theorie, die ik zo doornam, sindsdien heb ik niet meer met hem gesproken, hij trouwde; ik denk dat hij namens zijn vrouw sprak, zoals klaarblijkelijk de meeste academici.

In je oor knopen. Op je eigen vlak proberen te trekken. En over me heen stappen. Proefexemplaar. Gekke bekken. Slok op. Omgekocht. Bewezen diensten lopen terug. Prijs de dag niet voordat het avond is. Wat moet ik sparen wat er niet is. En wie ... Ik lust ze niet rauw, maar helemaal niet. Geen trap na. Wie niet horen wil, moet voelen. Ongeloof. Verspreking. Niet gezet. Aan zet. Ik zet voort. Ongezien. Niets te verwijten. Ik zie. Op persoonlijke gronden. Een eilandcultuur heeft iets eigenzinnigs. Tot ziens. Laten vallen als een baksteen, je raakt betrokken met wie of wat je niet te maken wilt hebben. Uit de doeken. Je kunt niet meer stuk. Uit de klei getrokken. Links en rechts. Je moet niet te vroeg juichen. Komen en gaan. Aan je voordeur. Je weet er geen raad mee. Als je niet alleen kunt staan, kun je niet eerlijk samen zijn. Aanslag verijdeld. Ik ken ze beter dan ze zich kennen, die mij beter kennen dan mezelf. Grofvuil ophalen, ik zeg. Nog eentje om het af te leren. Hindoe betekent zwart, Sanskriet hervorming. Wild. In goed gezelschap. Laat je niet kennen. En je kunt niet altijd winnen. Gewild. Jazeker. De doodstraf was niet alleen de rede als de rede faalde, maar dat zij faalde. Dreischor vlasdorp. Ver gebracht. Carte blanche. Beschonken staat. Geldige reden.

In Amsterdam was er in het weekend veel goedkoop toerisme vanuit het buitenland, cafés verloren gaandeweg hun gezicht, en de stamgasten werden een kermisattractie. In het weekend zijn vooral de Britten geïnteresseerd, vol begrip, naar de menselijke kanten van de overgebleven stamgasten die dan hun verhaal doen, die wijzen altijd graag de weg naar de rosse buurt. Dit heeft Engeland iets rustieks gegeven. Ik had al een interesse in het menselijk karakter, wat in Nederland niet werd gewaardeerd omdat ik geen vloeiend Engels spreek, en dus leerde ik het gezichtspunt kennen van de Engelsen, ik liet ze meer praten dan ik zelf deed, en raakte ik betrokken in iets anders. Rondleiding. Rage. Ravage. Het is een feit. De vrijende paartjes vervelen. Pimpelen. Protagonist en antagonist. Ze zoeken het maar uit. Op de step.

Drinkers uit Engeland vinden de Nederlanders erg beschaafd omdat ze allemaal Engels spreken. Veel dingen die in het Nederlands erg bot klinken, lijken in het Engels nog cultureel. Ze zitten gebeiteld. Ze zijn er. Kort en klein. Na enige aarzeling. Maitreya werd ook wel gesignaleerd in Nederlandse cafés, ik was waarschijnlijk de eerste die zoiets ooit meldde, maar het werd afgedaan als larie; iedereen zou tenslotte sterven. Een sprintje trekken. Uitgedokterd. Lachertje. Memento mori. Kaduuk. Omleiding. Ze zieken het maar uit. Een record te vestigen. De fijne kneepjes. Komende uit Amsterdam, was ik geschokt dat er in een stad zoals Los Angeles nauwelijks cafés waren, een existentiële crisis. Ik zag hierin wel een bevattelijkheid voor oorlog. Openbare dronkenschap. En masse. Tot waanzin vervallen. In Amsterdam waren er misschien wel meer cafés dan in heel Amerika. Massage. Toen happy hour, een Amerikaanse vinding, werd geïntroduceerd en populair werd in Europa, was dit het einde van de stamkroeg. Twee voor de prijs van een. Drinkgelag. Oorsprong maakte plaats voor toeristisch in horden binnen het uur dronken worden, waar dan ook, de vrije markt. Alcoholisme. Bacchanaal. Democratiseren. Hoe je eruit te redden. Niet meer op terugkomen. Rariteit. Kom op. Dat winnen ze niet meer.

Slavernij en holocaust zijn zo niet herdacht dan wel verankerd als hetzelfde in het bewustzijn van de massa, en de eerste wordt wel gezien als rechtvaardiging van de laatste. Hoevelen zeggen niet dat de ondergrondse van hetzelfde slag was? Als ik zeg dat ik familie in de ondergrondse had, is het meest waarschijnlijke antwoord dat het ook vaak fascistten waren. Het klopt dat er zo iemand die in de Tweede Wereldoorlog zich tegen de bezetting verzette en op het punt stond gedeporteerd te worden, in een groep gered werd door een collaborateur, die de invloed had hen te laten gaan.

Ondanks alle interessante mensen met wie ik op een bankje heb gezeten, ben ik geen verzamelaar geworden, van bankjes. Een bijzonder exemplaar een Indiër, die als men niet onmiddellijk begreep wat hij zei, opstond en wegliep, was niet alleen astrologisch een leeuw. Ikzelf maar een zielig pseudoniem, is die biografie een stukje geschiedenis. Hoe daarmee weg te komen. Waren er al Joden die humor bezaten over hun komaf, ik heb er niet al te veel van ervaren in mijn omgeving. Toen 'maharadja' Mahendra, telg die erg ontevreden was met geschiedenis, en die Joodse achtergronden had, dat geeft wel respect, een vriend van me ontmoette, die me zijn Jood-zijn nog nauwelijks had genoemd, werden ze gelijk de beste vrienden, en hun koortsachtige onderzoek in de filosofische achtergronden van de Holocaust waar ik niet erg van genoot, werd om die reden een intrige tegen me. Niet meer te helpen, 'k was het ook goed zat in het vat. Mahendra's grootvader van moederskant was de vader van ene Harry Winston, een juwelier in New York, de laatste eigenaar van de mysterieuze Hopediamant die rond 1660 in India was gekocht. De steen was eigendom geweest van onder meer de Franse Zonnekoning, Lodewijk XIV, en werd bekend als De blauwe diamant van de kroon of als Frans blauw. De blauwachtige diamant werd tijdens de Franse Revolutie gestolen en daarna vergeten, maar dook in 1812 op in Londen, werd in 1824 door Henry Philip Hope gekocht, en droeg sindsdien zijn naam. Harry schonk hem aan een museum. Geloof je het? Diamantkloven was aanvankelijk een hobby van de maharadja's.

Ik kwam eens een Egyptenaar tegen die buitengewoon sympathiek was, maar die volgens zijn vrienden, die wat kortaf waren, leed aan schizofrenie. Hij had soms de gewaarwording dat er sperma vanaf zijn kruin naar beneden stroomde, en dat een stem hem vertelde wat hij moest doen, zelfs wanneer te slikken terwijl hij at. Hij zei dat het allemaal zeer vervelend was, maar dat hij zeker niet gek was, en de man was zo sympathiek dat ik werkelijk worstelde die gedachte bij me opzij te zetten. Maar



iedere keer als ik hem zag, herhaalde hij hetzelfde met zo'n oprechtheid dat ik aan mijn eigen verstand begon te twijfelen. Het probleem was begonnen in Italië waar hij gewerkt had en een korte check in het ziekenhuis had, met een of andere injectie, en hij verdacht de Amerikaanse inlichtingendienst ervan hem zo niet alleen te kunnen controleren, maar te dirigeren. Hij was toen naar Nederland gekomen, waar ik hem tegenkwam. De man was kort van stuk, keurig gekleed, en hij had iets weg van een Toetanchamon ofzo uit de oudheid. Hij vroeg me hem te helpen een brief op te stellen die gericht was aan de Verenigde Naties en aan de koningin, en ik kon me er niet meer van afmaken. Ook het Internationaal Gerechtshof heeft een brief gekregen. Kortom, het probleem was dat hij in alle opzichten een van de meest redelijke mensen was waar ik mee te maken kreeg in die tijd. Of de boodschap aankomt.

In het laatste boek van Sigmund Freud, de man Mozes en de monotheïstische religie, geschreven in 1939, het begin van de Tweede Wereldoorlog, daar zit symboliek in, is Achnaton de grondlegger van het monotheïsme, en Mozes die de verdrukte Joden uit Egypte leidde en het voortzette een Egyptenaar. Mozes was zoon in het Oudegyptisch. Freud was Joods en was naar Londen gevlucht voor de nazi's. Op haar bekende buste inmiddels in een museum in Berlijn, op koningin Nefertiti, was Hitler dol, gedraaid. Amenhotep III was de vader van Achnaton, die als model diende voor Oedipus, Achnaton's moeder speelde een vooraanstaande rol in de politiek. En de culturele revolutie van Achnaton werd niet overal begrepen. Amenhotep III heerste over een imperium, hij zal een groot harem hebben gehad, Achnaton werd intiem samen met zijn ene vrouw afgebeeld, alsook hijzelf met een vrouwelijke kant. Misschien was dat geen perversie, of een ziekte die hij had. Punt was dat er één god was, die mannelijk en vrouwelijk in zich verenigde, en dus één koning. Aton moest meer de mannelijke kant van de zon vertegenwoordigen; er was dan ook een probleem met de vrouwelijke Nefertiti, die ineens weg was. Het dilemma van seks in religie is nooit opgelost en ligt aan haar bron. Enigma. Aanstaande. De constante aandrang achter de hele frustratie.

Naam en vorm. Bij geen benadering. Lek als een zeef. Blonde vrouwen verfd en hun haar zwart om hun verkrachting door de donkere medemens, de buitenlander, tegen te gaan. Een nieuwe rector van de Universiteit van Amsterdam zei bij zijn aantreden al dat de universiteit een open markt moet zijn voor iedereen. Wel net eruit gegooid. Bal terugspelen. Als het niet samen kan, dan maar alleen. Wantoestand, voordat u negentig procent van uw ego opgeeft, valt er niet te praten. Hoe ze eruitzien maakt niet uit. Van het ene op het andere moment. Afschuiven naar het tweede plan. Hard. Hart. In het vizier. Zonzijde. Op heterdaad betrapt. Vertel mij wat. Je hapt naar lucht. En jij dan, presteert het. Leven langs een meetlat. Geen weg terug. Leren. Annuleren. Kop noch staart. Door het lint. Even terzijde genomen. Daar loert gevaar als je meer weet dan goed voor je is. Wereld draait door. Licht ontdaan. Ingewilligd. Afgepeigerd. In het slop zitten. Voor je je mond opendoet, ben je al bekend. Chanteur. Hij redt zich overal uit. In de wetenschap wordt omhoog beter samengewerkt dan omlaag. Halend.

Een kinderhand is snel gevuld. Een kinderziel ook, voorzichtig. Aanhalen. "Wat ben ik blij dat ik geen vrouw ben", zei hij. Platzak. Het geheim van de smid: ambachten gaan verloren door gierigheid. Men moet het ijzer smeden als het heet is, niet als je grootje tijd heeft. Vulkaan. Ambachtsschool. Hittegolf. Esthetiek ethiek. Ben ik abstract? Huppelend op heet asfalt. Lonkend lont. Hardwerkend. U staat in de rij. Is de big bang niet de oorzaak van bestaan, misschien van de vernietiging. Kolere. Enige humor is u niet vreemd. Megafoon. Zwaar werk. Wat zegt u?

In het gezichtsveld. Niet wat je zegt, maar niet zegt. Wat de gek ervoor geeft.  
Hoefijzer. Eigenbelang en algemeen belang zijn niet strijdig, behalve dat het  
eigenbelang het algemeen belang niet kan bevatten, en omgekeerd. Lokroep.  
Business as usual. Duwtje in de rug. Billen. Bedillen. Spilziek. Aan de leiband.  
Niet in- of uitgetogen. Platvloers. Schrikbeeld. Opgetogen. Uitbarsting. Barst.

Nieuws was wat bevooroordeeld, media namen wereldwijd zonder al te veel nader  
onderzoek berichten over van elkaar, uit gemakzucht, of filosoferen maar wat naar  
aanleiding van een en hetzelfde persbericht om hun persoonlijke smaak uit te testen  
op het publiek van hetwelk de smaakpapillen al niet meer functioneren, belangrijke  
levensreddende informatie werd weer categorisch ontkend of het publiek onthouden  
dat sterft van de honger. Hypochonder? Al dolblij een normaal mens tegen te komen.

Verstedelijkt in goeden doen. Zwaarmoedig. Spraakwater. Rommelmarkt.  
De leukste van de klas. IJdele mensen denken dat alleen zij humor hebben.  
Zwartgallig is het misschien. Als ik slaap, vallen ze me nog lastig met de eer.  
Ze voelen zich niet alleen in hun recht staan, ze voelen zich hiertoe verplicht.  
Niets wat de goedbedoelende mensen in me herkennen herken ik als mezelf.  
Wie in de maling genomen wordt, mag zichzelf niet verdedigen. Het kan niet.  
Niet nagekomen beloften zijn als wensen die niet vervuld overdreven worden.

Geloof en wetenschap, gevoel en verstand.  
Waar ik affiniteit zie, ziet de ander conflict.  
Dan zou loyaliteit verraad veronderstellen.  
Dat gaat ons contact niet ten goede komen.  
Verschoppen ver schoppen. Verafschuwen.  
Uit elkaar zoals ze elkaar hebben ontmoet.  
Als ze er niet uitkomen, gooien ze je eruit.  
Spil. Spilzucht. Pil. In staat van paraatheid.  
Klasse. Het is zwak iemands zwakte te zien.  
Zelfzucht is een innerlijke tegenstrijdigheid.  
Gierigheid is niet met jezelf in contact staan.  
De aswol. Verse groenten en fruit. Stilleven.  
Het een of het ander. Duizend-en-een dingen.

Je neemt er geen genoeg mee. Vrijheid.  
Als je niets hebt, valt er niets bij je te halen.  
Van een kikker kan men geen veren plukken.  
Daarom doen creatieve mensen dat zo graag.  
Decent. Je leven is geen cent waard. Ambitie.  
Foute rol. Inboezemen. Kopje rijst. Spijt wrok.  
Kale kikker. Knipoog. Beurs op de knip. Centje.  
Aan de strijkstok blijven hangen. Erg geholpen.

Knettergek. Een-op-een. Je rug toegekeerd. Gezicht. Het niet hebben en het verliezen.  
Veevoeder. Razen. Aan het gras. Gedeelde smart is halve smart. Chagrijn. Inzichtelijk.  
Opvullen. Hecht wassen neus. Bonje. Vreemde eend in de bijt. Die het zat is. Humeur.  
Solide. Hou je hart vast. Solidair. Handje helpen. Humus. Lekker lokeend. Eendracht.

Alles in je opnemen. Alles erop en eraan, ja. Heel wat te verduren gehad. De prijs.  
In de armen gedreven. Vreemdeling. Mooi weer spelen. Nadrukkelijk. De kous af.

Niet te harden. Schijn van heiligheid. Uitdiepen. Sta ervoor in. Altaar. Met kop en schouders erbovenuit. Handen van aftrekken. Waarheid ligt in het midden. Om en nabij. Vergeefse moeite. Aannemelijk verhaal. Dimmen. Ik was eraan toe. Je zit vast als een spijker in de muur. Geen schilderij. Je bent er beter van afgekomen dan je in het echt bent. Men kwam niet verder landinwaarts dan de kust, met de slavenhandel. Het beestje moet een naam hebben. Wie ik ontmoet is onsterfelijk. Voor het moment. Weer op mij voorzien. Je strijkt met je hand over je hart. Een ander kan van je leren, en je kunt ook al van een ander leren. Op- en afknappen. In der minne geschikt. Een verademing. Serendipiteit. Ziekenboek. Op de proppen. Serenade, onbekend, bemind.

Ga je? Vogelverschrikkers. De burens stonden weer kraaien weg te zwaaien. Eerst hakken ze een boom om in de tuin voor meer zon, daarna zetten ze er een parasol. Naarmate het landschap begon te verdwijnen, werd het populairder voor de kunst. Gajes! De vanzelfsprekendheid van het tuig. Gaan we nu moeilijk doen? Getuigenis.

Tuig van de richel. Weddenschap. De pruimenboom. Omver. De nadagen. Nagedragen. Secuur. Vrekkigheid tast vruchtbaarheid en spontaniteit aan.

Op- en aftuigen. Op- en afdrijven. Najagen. Zwemdiploma. Een voor een. Getuigen. Je kunt toch tegenwoordig overal een kunstkerstboom inkopen? Welsprekend. Een slag om de arm houden. Onderscheid en onderscheiding. Uitvlucht. Met het mes op tafel. Pittig. Ik heb mijn bedenkingen. Drinkebroer. De hele bevalling. Rook als een ketter. Doe-het-zelven. Pit. Achter het net vissen. Ik ga naar mijn nest. Ons eiland. Kort en krachtig. Wilhelmus. Dan zeg ik. Ongebruikelijk. Een snipperdag. Moet je nagaan. Stage. Je bent jong en je wil wat. Primeur. Vrijgezel. Klakkeloos. Stagiaire. Onderbuik. Onbetekenend. Weer wat wijzer. Het vertikken. De situatie. Robuust. Versnipperen dan. Exact. Je moet wat. Zeg dat wel. Je zit gebakken. Altijd al gezegd. Pils. Ze kunnen je toch niks maken ... Hij zit, met de gebakken peren.

Het portret, de dood is een lijst die we altijd om ons heen hebben. Iemand trouwde, en gaf mij een ring. Een man een man, een woord een woord; een vrouw een vrouw, een woordenboek. Het opstel. De vogeltrek. Droom en werkelijkheid van de evolutie. Op het tropische eilandenrijk de Malediven, populair huwelijksparadijs, stond zo het ene eiland bol van de romantiek, terwijl het volgende een vuilstortplaats vol ratten is waar mensen niets hebben. Misschien is dat symboliek. In verzet. Verzet je. Verzetje. Alleen gymnastiek was gescheiden op school, jongens en meisjes, dat had te maken met seksuele voorlichting. Anders was ik niet geïnteresseerd in de meester die ik bad dat ik werd verlost, ik werd nietsontziend van school getrapt. Ik koesterde geen wrok. De sport is tenslotte voor te wenden dat het hartstikke leuk was. De bullebak deed er niet aan. Meisjes vonden het vooral intrigeren hoe de gymleraar een erectie bedwong. In een samenleving waar seks wel onderdrukt werd, is yoga tamelijk oppervlakkig en mechanisch gebruikt, sommige soorten die al in Atlantis beoefend werden, en centra stimuleren gerelateerd aan het fysieke lichaam en seks, werden regressief, en konden krankzinnigheid bevorderen. Men keert de rug toe wat goed is, of maakte er misbruik van voor een beetje status. Seks in combinatie met onwetendheid kan erg zijn, en was misschien wel de oorzaak van veel sociale chaos, maar kon in combinatie met esoterie zwarte magie worden, en kon zo de achterliggende oorzaak zijn van aids die een eigen leven ging leiden en de mensheid misschien kon uitroeien. Links of rechts. Knelpunt. Als eenmaal een ziekte is verspreid, is niet iedereen persoonlijk verantwoordelijk, het is als in een oorlog, waar mensen zijn omgebracht die geen directe persoonlijke keuze hadden, maar die gezamenlijk verantwoordelijk worden gehouden, groepsbewustzijn.

Als eenmaal een ziekte is verspreid, is niet iedereen persoonlijk verantwoordelijk, het is als in een oorlog, waar mensen zijn omgebracht die geen directe persoonlijke keuze hadden, maar die gezamenlijk verantwoordelijk worden gehouden, groepsbewustzijn. Makkelijker gezegd dan gedaan. Afgerekend. De dief kent de waarde vaak niet te kies van wat hij heeft gestolen, materieel of immaterieel, en verkwist zijn verkregen goed. Mensen die hun hele leven geruzied hebben over een cent in de supermarkt, de plek waar ze hun vrouw ontmoet hebben, en hun kinderen gekocht, vragen erom slaaf te zijn, ze verdienen het. Te huilen in hun eigen val. Hoe hard ze zijn, ze gaan eraan. Als ze nu geen kinderen meer nemen, hebben ze alles bereikt, monsters proberen er nog steeds aantrekkelijk uit te zien, en indruk te maken op anderen, en ze te intimideren. Rariteiten, ze hebben voor vrije seks gestemd, en ze kregen het. Niet te versmaden. Nachtwacht in niemandsland. En ze leefden nog lang en gelukkig, ze zien overal wel iets verkeerd in. Schoorvoetend. Hoe daarbovenuit te komen. Omhoogvallen. Zoals vanouds; ze hebben hun langste tijd gehad. Terugdeinzen. En er was geen weg terug. Laatste uur geslagen. Knel. Achterop geraakt, teruggeroepen. Zo de kleur terughalen.

Men begrijpt vaak niet waarvoor men geboren is, met een taak in groepsverband. Op een mooie nazomermiddag in augustus kwam ik op een verlaten terras op het platteland in gesprek met een aardige vrouw, die zich liet ontvallen als kind eens ongepland met haar familie in de Alpen een tijdje met het koninklijk gezin van Nederland in hetzelfde hotel te hebben gezeten op vakantie. Openhartig. Ze was als Nederlandse geboren in Nederlands-Indië, had gevangengezeten in een jappenkamp in de Tweede wereldoorlog, was daaruit gekomen, en had veel van de wereld gezien. Veel woestijn. Ze woonde nu in het dorp. Mijn geboortedorp. Ze had onder meer in Libië gewoond, waar ze bevriend raakte met de toenmalige regerende koning Idris die vlakbij woonde. Er waren twee adellijke families in het land. Haar man werkte daar toen. De vorst was al oud en wilde eigenlijk niet meer regeren, en zocht een ontsnappingsroute. Via een aangrenzende tuin waren ze met elkaar in contact gekomen. Er was nog een echte hofnar, die alles mocht zeggen, en iedereen met elkaar verzoende; als enige van het gezelschap mocht hij later zijn rol voortzetten bij de bekende militaire heerser die in het ontstane vacuüm alle macht had gekregen als opvolger, toen onbetekenend, hem een stap voor eigenlijk. Kaddafi zag eruit als die figuur die op school altijd de leuke meisjes weghaalde. Annie was dermate intiem met de koninklijke familie geweest dat ze zelfs officiële meetings bij had gewoond, zo ook eens met de Amerikaanse Zevende Vloot die tijdens de Koude Oorlog in de Middellandse Zee op bezoek kwam en de haven van Tripoli aandeed, en waarvan ze de hele bemanning, honderden mariniers, een hand moest geven. Toch was ze geen liefje van de koning, zoals wel gedacht zal zijn door toevallig aanwezige bekenden. Hij had geen kinderen, of niet meer, en de familie zocht een opvolger. De moeder van de bereisde dame was een dubbelganger van koningin Juliana, bleek bij de coïncidentie van hun bergvakantie en de koningin had haar dubbelganger eens geïnstigeerd hier een grap over uit te halen met de lijfwachten van de koningin, die inderdaad het verschil niet hadden gezien. Ze had zelf weleens van een afstandje naar de koningin gezwaaid in de veronderstelling dat het haar eigen moeder was. Verschillende kinderen van de koningin, ook kroonprinses Beatrix, waren er. Later kwam ze Beatrix weer tegen toen ze ging studeren, in Leiden, ze mocht haar aanspreken bij haar voornaam, niet zoals haar bodyguard dat deed, als Bea, waar Bea een enorme hekel aan had, maar als Trix. Ze herinnerde zich nog het eerste buitenlandse staatsbezoek aan Nederland dat Bea bij moest wonen, van de sjah van Perzië toen, het latere Iran, en hoe de prinses voor de gelegenheid ergens een jurk had geleend die ze daarna weer terugbracht, en ook hoe ze Claus had ontmoet die

haar man werd, ze had gezegd dat ze zich niet kon permitteren met een Duitser te trouwen, maar mijn tafelgenoot had gezegd door te gaan, inleiding, omdat ze toch al eigenwijs was.

Ze had trouwens in Engeland gewoond, had er volwassen kinderen die ministers kenden. Een dochter had net Nick Clegg ontmoet van de Liberal Democrats, die een Nederlandse moeder heeft en zelf Nederlands sprak, hij werd in 2010 vicepremier. En ze had een zoon, van veel later datum dan, die op dezelfde dag jarig was als Beatrix. Destijds in de Alpen werd haar familie herkend omdat die in de Tweede Wereldoorlog een zak met gouden munten had geschonken aan het verzet tegen de Duitse bezetting van Nederland, om te laten omsmelten. Het Nederlands koningshuis was toen al gevlucht naar Engeland waarvandaan Prins Bernhard, de echtgenoot van koningin Juliana, tot steun op had geroepen, de munten waren toch niets meer waard. Indië werd bezet door Japan.

De vader van mijn tafelgezel had een bedrijf in Indië gehad, en had Soekarno gestimuleerd in Delft te studeren, en omdat een van de oudste universiteiten van Europa daar stond Leiden, en hij zou voor zijn studie betaald hebben. Desondanks, ingenieur, werd Soekarno na 350 jaar (Nederlands-)Indië eerste president van een onafhankelijk Indonesië.

Ik had net de dag ervoor Charlie Chaplin's portret dat ik had gemaakt aan café Charlie gegeven. Argeloos. Het werd wel opgehangen. Evenzogoed werd ik er door een groepje mannen met mijn leven bedreigd voor mijn boek dat ze daar al dan niet gelezen hadden, bijna even erg als de onverschilligheid. "Nooit meer", zei iemand. Gehuldigd. Het schilderij werd weer van de muur gehaald. Kunststuk. Ingelost.

Piekfijn. Arrestatieteam. Geen flauw benul. We zijn dezelfde mening toegedaan. Geen ontkomen aan. Uitgaansleven uitgekamd, makkelijk zat, enigma. Opgedirkt. Diagnose. Struis. Wel een gevat antwoord. Lach- en huilvrouwen. In quarantaine. Verlaagd. Uitbuit. Nooit eerder meegemaakt. Nog een potje breken. De verloren zoon op aangezien. Maar overheen stappen. Maatregelen treffen. Je het leven te na staan. Insteek. Te beurt gevallen. De bietenbrug op. Braaf. Afdrogen. Alwaar. Speels. Het buitenleven. Zonder hiërarchie blijft alleen nog over geschiedenis, archaïsch. Zo lust ik er nog wel een. Kat legde een dooie muis neer. Je kunt er al geen kant mee op. Uitmaken. Uitgemaakte zaak. Niets meer te vertellen. Compromitteren. Ten zeerste. Bekommer je. De volgende halte. Dispensatie. Bij de lurven. Dat zal me worst wezen. Goedschiks of kwaadschiks. Zero tolerance. Klokkenluider. Biertje? Pico bello.

We werden geconfronteerd op onze fysieke glamour die niet zozeer ligt in het feit dat we zo gespierd zijn, maar dat onze hersenen alleen maar op hetzelfde niveau werken. De fysieke aanwezigheid van mensen schept telkenmale een suspense dat je ze nodig hebt. Zonder pardon. Oproer. Geen gebruik maken van een gelegenheid; gelegenheid maakt gebruik van jou. Ik moet snel even de hond uitlaten. Ik heb er alleen nog geen.

Op stang gejaagd. Cultureel erfgoed. Pers. Personage. Uitpersen. In de schijnwerpers. Zowel met egoïsme als altruïsme alleen kun je niet overleven. Om zelfzuchtige doelen te realiseren heb je de gemeenschap al nodig, zelfs in een oorlog. Ook het leger is een gemeenschap. Soms als je een kleine dienst nodig hebt, kon je gedwongen zijn tot een heel nieuw systeem van bestaan, de kleinste nood of vraag die voor iemand belangrijk is, kon uitgebuit worden. Gierigheid kan gepaard gaan met wiskunde, maar schept geen individu. Een gierig gevoel verpest de beste doelen. Als gierigheid de norm is, moest individualisme wel altruïsme zijn. Alter ego. Alweer een klimaatop, Cancún.

Er waren kunstenaars uit de hele wereld op het Rembrandtplein, vooral veel Russen. George, de voormalige professor marxisme uit Rusland, verdiende het meest, hij had een eigen auto; hij schilderde alleen maar tulpen, hij zong Russische liederen of droeg gedichten voor, als er geen klanten waren, met een kleine slok erbij. Russen noemden zich wel de Russische maffia. Er kwam maar af en toe een aantrekkelijke Russin langs die een karikatuur wilde, die was al van grote afstand door het hele plein gesignaleerd als de echte maffia. Maar waarom zou ik die zwevers meer geld geven? Ze moeten niet meekijken als ik geld opneem, en ze moeten accepteren dat ik rook, ik trakteer wel als ze naar mijn verhaal kunnen luisteren. De vrouwen moeten aantrekkelijk zijn en goed geproportioneerd. Beha: een B-cup is wel in orde. Je moet niet al te veel eisen stellen. Ma werd vroeg in de ochtend opgehaald door je zus en in het tehuis gezet, toen je nog lag te slapen. De kat was al een tijdje onrustig; zij bleef alleen. En de burens wilden jou ook liever niet meer zien. Kanserziekte in de vernieling. Wie kent zijn pappenheimers? Toen je de dokter vroeg wat er aan de hand was, zei hij dat je hem op kon zoeken voor jezelf. Je fiets werd al net gestolen. En toen kwam de paljas aan dat je het op een oude fiets moet leren. En de bedden staan zo hoog dat je er niet in kan komen zonder hulp. Eerst kwam je er maanden niet, toen dagelijks, zusters zijn niet zo heel erg blij met je. Ze kon niet goed meer lopen, en als je er langskwam, moest een zuster je binnenlaten. Ma wenkte door het raam, terwijl je er niet in kon. Ze moest 's avonds vroeg naar bed. Soms werd je er dan even voor negenen uitgezet. Er zat een kaartje in haar adresboek. Uitvaartverzorging. Een sleutel kreeg je hier natuurlijk niet. Zorg- en dienstverlening. Ze viel uit bed. De zusters trokken maar aan haar of ze naar bed wilde. Ze wilden je er weg. Ma probeerde je te zeggen 'waarom', en dat het goed gaat, om je niet te kwetsen. Onachtzaam, pa stierf al eerder na een foutje in het ziekenhuis. Het gemeen tehuis. Onlangs overdacht ik wiskunde, een patroon van onmenselijkheid bestuderend dat begon met mijn broer die er op school niet erg goed in was geweest, waarvan hij zijn familie de schuld gaf, zeg mijn moeder, die hij onder alle omstandigheden vermeed nadat hij zijn vrouw had ontmoet wier vader ingenieur was, hij maakte het goed die dingen te studeren, en op te klimmen, overdacht ik dus toen ik ma alleen zag in zo'n tehuis, waar ik nauwelijks en toen helemaal niet binnen kon komen. Dus net zoals ik moeite heb met winkelpersoneel, waar ik meer niet van af kan komen, heb ik dat met verpleegsters. Maak er wat van. En gecondoleerd. Contact met ma was het enige waar geen sekse-element bij betrokken was. Wiskunde was een voorwaarde voor bijna alle probleemsituaties die ik heb gezien. Voorbeeldig gedragen. Ze wisten het altijd beter.

Carlos Marcos zag vernietiging van de natie door financiële bommen wel als vierde wereldoorlog tussen financiële krachten. Globalisatie homogeniseert en betekent in een enkel model gestandaardiseerd een verlies aan traditie, planetaire oorlog van de ergste soort tegen de mensheid. Als zij wil overleven, lag dit in de kernen van verzet. De derde wereldoorlog was de Koude Oorlog volgens hem, de vierde zat juist weer in de opwarming van de aarde. Passe-partout. Mensen werd steeds killer. In de passage.

Het enige waar ik aan kan denken om het aantal slachtoffers van genocide in Papoea niet te vertrouwen, is dat er veel talen waren, elk soms gesproken door een stam van pakweg honderd man, en dat hun kennis van de rekenkunde niet verder ging dan hun vermogen tot drie te tellen, in feite twee, want drie betekent de massa. En wat betreft de cuisine, het getal kan verder vertroebeld zijn doordat sommige stammen hun eigen soort opaten. Veel mensen in dit deel van de wereld waren getraind door christelijke missionarissen, wat wellicht de reden is dat er nog steeds zoveel miljonairs waren in Indonesië; ze zijn nooit aan de Bijbel toegekomen, dit is alles wat ze kregen.

Jan Pieterszoon Coen bereikte voor de VOC met uitroeiing van inheemse bewoners op de Banda-eilanden in 1621 een handelsmonopolie op nootmuskaat, zo zeggen de Marokkanen ook altijd. De favoriete specerijen, als je het lawaai hoort, begrijp je de leegte, pas op met nieuwjaarswensen, angst die realiteit wordt, politici maken werk van de rauwe rudimenten. Soekarno die in Indië het verzet tegen Nederland aan de kant van de Japanse bezetter in de Tweede Wereldoorlog leidde, leefde later in zijn eigen gevangenis, je weet niet van zijn geweten. Molukkers vochten aan de kant van Nederland, maar kregen geen eigen land, al won het voetbalteam van de Zuid-Molukken tegen Papoea, op penalties. Papoea was al Nederlands tot 1962.

Van meet af aan. Geen behoefte aan. De klad erin. Bij elkaar geveegd. Vertil dan wel vertel. Het beste van twee kwaden. Goed en kwaad zijn functioneel, vermenging was het groter probleem. Beter iets slecht wel weten dan iets fout niet weten. Waar je het vandaan haalt. Racisme, de vreemdelingen die onderling minder gemeen hebben dan met inwoners van het land waar ze leven, en naar elkaar toetrekken op basis van hun kleur? Een sikh, synthese van moslim, christen en hindoe, was de laatste ontmoeting.

Drieluik. Commercie: iemand besmetten met de ziekte om hem het medicijn ervoor te verkopen. Schaapachtig. Blaten, enerverend maar toch civiel. Op je wenken bediend. Het onbewuste is al boven het niveau getild van tegen de grond te worden geslagen in een café, al valt de wetenschap soms terug. Vreemd hoe van dorp tot dorp, van gebied tot gebied, maar een paar mijl uit elkaar mensen zo verschillen in uiterlijk en gedrag, het zou iets biologisch kunnen zijn. Racisme. Er was in de buurt ook al een wijngaard waar vrijwilligers druiven plukken, archetypen. Voor een fles wijn dan. Maat houden. Een klein dorp waar om de week een ander bushokje was, werd steeds verwoest door de schoolkinderen, vandaliserend, stelend. Autoriteiten hebben het bushokje met een park erachter met een bankje verschillende keren omgebouwd en toen maar helemaal weggehaald om een open ruimte te creëren waardoor de jeugd beter gezien kon worden. Wederkerigheid van goed en kwaad. Overdragen, vernielzucht. Kul.

Knul. Genoegzaam. Het speelgoed werd afgepakt; het was er steenkoud in de winter. Mijn hele kindertijd op de basisschool was er een bully, en ik had het soort discussie die hij oplegde waar ik me niet aan kon onttrekken, de logica van een bul is werkelijk afschuwelijk, en een van zijn kwalificaties is dat hij slecht luistert en niet deelt. Zijn vragen verhullen maar net zijn zelfverzonnen en vaak insinuerende antwoorden, die net onder de oppervlakte liggen en bedoelen een regel te zijn om zijn pupil belachelijk te maken. Achter iedere vraag zit altijd een van tevoren bepaald oordeel, en innerlijk verwijzend naar geweld is hij er zeker van dat hij een vooruit gepland gevecht zal winnen, hij voelt zich een uitverkorene van God. Adrie was erg gevoelig voor verraad. Een bully wil alleen zijn en uniek, hij wil een leider zijn. Straatvechter van kindsbeen had hij een bijnaam, iedereen noemde hem bully of gewoon bul, als vanzelfsprekend, hij werd nooit bij zijn echte naam genoemd. Ik had als taak de hele ziel van het joch te peilen, want hij, keu, woonde bij me om de hoek, en zo ontdekte ik dat er een of ander innerlijk mechanisme was waarop hij nog reageerde, hij had inderdaad zijn gevoelige kanten, zo werd onthuld na een uitvoerige esoterische studie, en daarna werd hij zelfs min of meer mijn beste vriend, hij liet me met rust en viel me niet meer aan, na welke opvoeding ik werd geïnteresseerd in spiritualiteit en Maitreya, de wereldleraar wiens vertegenwoordiger Benjamin Creme alhoewel dezelfde karaktertrekken vertoonde als mijn eenkennige vriend. Uitgeleide gedaan. De wespen zijn er weer vroeg bij dit jaar. De bul bestond in alle lagen van de samenleving, academisch en ordinair, staat en straat, op alle niveaus; het feit dat hij er is, was veel lastiger dan zijn parade, die in combinatie met roddel zeker zo effectief is, waar vrouwen van mee kunnen praten.

Commando goede manieren. Statig, min, onmin. Minpunt mispunt de eer gegeven. Er zijn verschillende soorten anonimiteit. Aanvankelijk leek anonimiteit een van de kernelementen van verkrachting, en dit staat nog in een tijd waar meer anonimiteit is, terwijl de definities van verkrachting variëren. Het is mogelijk dat de anonimiteit van de aanklager een voortzetting en legitimatie zou zijn van anonimiteit in de daad zelf. Er zijn ook vormen van verkrachting zijn die niet noodzakelijk erg seksueel zijn, maar even schadelijk, ook op dat niveau. Het gaat in de definitie om het verruimen of beperken van twee zaken, seks en verkrachting. Behalve anonimiteit is aantasting van de vrije wil een essentieel element van verkrachting, en in hun gruwelijke combinatie vertegenwoordigen ze corruptie. De omstandigheden in ogenschouw genomen, in het geval van verkrachting, is het effect niet ondergeschikt aan het feit dat. En zo kon een aanklager zeer wel de verkrachter zijn. Salomonsoordeel. Wij op enigerlei wijze. Taxi. Natuurlijke bescherming, traditie betrokkenheid. Half bewust onbewust. Sterallures. In de remise. Verziekt familieverhaal. Bekneld. Smet op de aarde, praatpaal, kom, eet. Toen ik mijn gestolen fiets terugvond, oppakte om te kijken of het hem echt was, hem terugzette en omkeek, zag ik de buurman met een blik vol afkeuring in het gezicht. Toen ik me weer omdraaide was de fiets weg, en ik was een fietsendief. Een leemte. Ik het zwijgen opgelegd. Me moeite getroost. Betiteld. Een schoonheidsfoutje.

De allochtoon werkt op zijn wortelcentrum, en was dus gefixeerd op seks en racisme. Het einde van de wereld, hij werd er geil van. De bullebak die kon ik nog net wel aan. De allochtoon die in zijn waan verwacht dat je de ogen voor hem neerslaat niet meer. Fysiek kon ik de aura van sommige mensen al niet aan. Ik was geboren met een taak. Camouflage. Over het hoofd gezien. Kwalijke zaak. Je moet het fijne ervan afweten. Verzieking, in je hum. Moed bij elkaar geraapt. Hoe krijg je het weer goed. Vechtjas. Aan de tand gevoeld. Niet echt vrolijk wat je zoal te wachten staat. In voorbereiding. Iemand had jarenlang een vriend aangehouden om op een gevoelig punt te dumpen. Schutkleur. Een anoniem bericht over me, met politie die me eruit gooide, heeft een vloek tot stand gebracht. Ik spreek als een krankzinnige die ik werd geacht. Dat is de vloek ook. Die gaat nooit meer over en niemand is ervan uitgesloten nadat ik gepeild heb wie of wat erachter zit. Het feit dat seks en liefde niet gescheiden zijn, is vooral een notie van vrouwen. Die vaak beide verpesten. Roet in het eten. Het raffinement. Wanneer de toerist naar Amsterdam gaat, ontdekt hij dat de Amsterdammer en zijn bedrijf zo vriendelijk voor hem is dat hij ter plekke de stamgasten voor hem uit zijn café verwijderd. Maar stelt u zich voor langs de gracht slenterend, ineens vast in een straatje waar de oproerpolitie met traangas oprukt tegen de voetbalsupporters, ze is er ten minste iedere week opuit. Je zag nooit een hooligan die ze bestrijdt, maar de politie is er de hele tijd, bij het minste gerucht, en ook zonder. Buurtbewoners waren zelfs niet toegestaan om hun eigen straat in te gaan, en in staat hun voordeur tijdig te bereiken. Er zijn echter andere plaatsen waar de toerist zo bewierookt wordt dat met een waterkanon niet alleen de zwerver van de straat gespoten wordt, maar iedereen die al in de weg staat gewoon wordt vermoord, opdat u zich maar op uw gemak voelt. Ik zal niets zeggen over de buitenlandse student waarvoor men op straat gezet wordt. En de politiestaat, het voetbal, werd gecomplementeerd door de jaarlijkse Gay Pride.

Koning Willem I dacht al dat de afscheiding van het zuiden slecht zou zijn voor de economie. De opstand in Brussel in 1830 tegen officieel Nederlands op school was een set-up. Niet enkel Wallonië maar de Vlaamse elite was Franstalig en katholiek. Sindsdien is het imago van de Vlamingen angstvallig dom en onderdanig gebleven. We hadden alleen de keuze dat verder te exploiteren, daarom zijn we natuurlijk zo sympathiek en behulpzaam. We hadden geen andere keuze meer. De Grote Markt.



Tol van de inquisitie. Gehoorzaamheid aan God. De angst zit er nog in. Tolerantie.

Het medium draagt de norm aan. Sinds je van school kwam, werd de controle erger. Technisch correct gedrag om te zien. De camera kwam omdat men geestelijk blind is. Toen je langs een klein wegrerestaurant kwam en een frietje nam op een houten bank buiten op het parkeerterrein, er was genoeg afstand, het uitzicht was mooi en je had een gevoel dat mensen nog ergens naartoe gingen, en nog een koffie wilde, moest je die bij het café ernaast halen en achter het plastic hek erbuiten nuttigen. Je kon niet uitleggen wat er mis is, het zoontje van de eigenaar was officiëler, trotser dan zijn pa, en voelde zich blijkbaar al voorbestemd hem te verbeteren. Je zag de lol hier wel van. Maar dat moet je niet laten merken, dan worden ze achterdochtig. Beter niets dan iets half weten, achterdocht. Slechte smaak. Op dezelfde manier werden de atoomwapens steeds beter. Als er maar genoeg ongehoorzame kinderen op school zijn om de wereld te redden. De portier moet zijn grenzen kennen; kinderen zijn van niemand, iedereen.

Men probeerde psychische aandoeningen even biologisch te verklaren als het werk, wat op zich een van de problemen zou kunnen zijn die met autisme te maken hebben. Eenvoudige realiteiten waren al bijna niet onder woorden te brengen. Autismes is toegenomen, sommigen brachten dat in verband met het milieu en de meer onbekende dimensies van radioactiviteit, dat geldt ook de frequentie van dementie op steeds jongere leeftijd. Nu ik het heb over de werkvloer, moet ik zeggen dat ook ik weleens dacht dat ik gestoord was, en dat er dingen door mijn hoofd gingen die wellicht niet direct met klimaatverandering in verband staan. Ik had soms tal van ingevingen op momenten dat ik niet op een speciaal eraan gerelateerd onderwerp was ingesteld, die een schrijver waarschijnlijk graag zichzelf toedicht, maar die toch niet altijd even authentiek zijn, ze bleken afkomstig te zijn van een vrouw die ik bijna nooit zag, maar die met me bezig was, ik heb haar hierover benaderd, ludiek op zich voor iemand die je eigenlijk nooit gesproken hebt, maar ik had gelijk, niet dat het veel geholpen heeft. Ik heb wel ontdekt dat mensen meer delen dan wordt aangenomen, in de wetenschap. Ik was niet het probleem, maar de oplossing, buiten de structuur.

Ik voelde de verdenking dat ik niet goed snik ben van mensen doordat ik hun beperkingen zie. In Amsterdam grensde de dreiging aan dakloosheid, ze zaten allemaal in de buurt; de daklozen, zelfs die zagen me niet zitten. De vrouw die ik kende die wel erg lang op me verliefd was, en dat nooit opgegeven had, wist dat ik haar opzij zou kunnen zetten, ze gaf me de kans er niet toe niet door uit de buurt te blijven. Vrouwen die ik ontmoette, voelden dat. Erover te praten werd je voor gek versleten. Ze was nu een volwassen vrouw, die me met mijn leeftijd confronteerde alsof ik aan haar toe was, terwijl die dingen voor mij nooit zo gespeeld hebben naar de ander in elk geval, wat de rijkdom was van mijn leven die armoede werd. Ik had het al over de wederkomst van de Christus in een historisch perspectief (vanuit het oogpunt schizofreen te zijn, dichterbij kun je niet komen aannemelijk te zijn) hoe ik hiermee te maken kreeg, hoe de mensen in mijn omgeving daarmee zijn omgegaan. En hoe zij verantwoordelijk zijn voor een catastrofe op persoonlijk en mondiaal niveau door de daaraan toegevoegde zelfgenoegzaamheid, en hoe die twee zich verhouden. Ze zouden willen zeggen dat er een grote ziel van ons is heengegaan.

Markant. Wespennest. 'Maar ik heb tegen u, dat gij uw eerste liefde hebt verlaten.' Debuut. Ik hoorde van een groep vrouwen hoe ze als kind een jongen hadden geïntimideerd voor hun eerste kus, ze hadden het grappend over 'de arme jongen'.

Als kind al wilde ik nooit aan mijn moeders hand lopen, of haar kussen, waardoor ik van het begin af aan als een uitzondering werd gezien. Te kust en te keur. Toen de meisjes op school seksueel begonnen te ontwikkelen, was er subiet competitie en onrust op school, en de vredige kinderjaren waren voorgoed voorbij. Er was niets meer aan. Eén jongen liet me porno zien, die ik nog wel grappig vond, er zat minder competitie in dan in deze keuring. Iets van je gading. Groezelig. De belangrijkste vragen waren wie wat wist over seks. Je werd voortdurend voor schut gezet. Dat is allemaal deel geworden van ons dagelijks leven en onze carrière. Ik zie het iedere dag om me heen. Later kwamen er de donkere medemensen uit de derde wereld om de zaken verder te compliceren. De ondergrondse stress die ik ontkende, veroorzaakte me om die reden een ongeluk en fysieke armoede, waardoor ik nog verder geridiculiseerd werd. Rabiaat. Ik werd zelfs als pervers gezien. Wat de eerste kus dus betreft, ik was al bang voor de verantwoordelijkheden, en ik kon me niet meer herinneren wanneer die technisch gesproken plaatsvond, spontaan. Kussen: je moest het ook leren, vreselijk, en van wie, en het prestige was erger dan van de examens die al getint waren door deze onderneming. Strafschop. Je kon zo zien dat er kinderen waren die nooit seksueel up-to-date zouden zijn, de verliezers. En dan het constante getreiter wie er al dan niet een homo was waarin we ons moesten bewijzen. En de limiet aan beschikbare leuke meisjes. En de vrije markt die hun aantal zou doen toenemen. Overdwars. Om beurten. Mietje. Geattendeerd. Ik kan me wel de suspense herinneren die zo lang duurde, en waarin ik de wereldgeschiedenis bestudeerde. Als meisjes me wilden kussen, waren ze al op de hoogte van mijn dispositie, dat ik niet zo makkelijk voor één gat te vangen was, wat extra beschamend was, maar het garandeerde in ieder geval hun levenslange verhouding tot me. Om ervan af te zijn, kun je ze het beste wel kussen. Ik moet dandy zijn, maar de eerste echte kus was zoals gebruikelijk van iemand waarvan ik de behoefte voelde, en die het getroffen meisje recht voor mijn neus een ander deed zoenen en me voor gek zetten alsof ik nooit had bestaan. Ik ken een vrouw die toegaf te zijn getrouwd om dezelfde reden, nadat ze gescheiden was. Ook seks vindt vaak plaats op deze manier. Daarom houden mensen ook van porno. Wijsneus. Meestal missen we het punt volledig. We denken aan onze carrière. Ik heb gedacht en gedacht, en kon er maar niet opkomen wanneer, myriaden herinneringen van de hooiberg en voetbal tot buitenaards leven waarden door mijn geest, en plotseling schiet me te binnen dat pijnlijke herinneringen een dieper spoor achterlaten. Er zijn bizarre dingen gebeurd, dus denk ik ineens aan een begrafenis waar ik na vele jaren een mollige vrouw tegenkwam. Mijn familie was ooit op vakantie met haar. En er was een meisje van mijn leeftijd, niet haar dochter; we sliepen in één kamer, het lot bracht me naast haar, ik ben er nog steeds niet helemaal zeker van, maar ik moet het geprobeerd hebben. Ze zag er verrukkelijk uit in haar nachtjapon, blauw. Maar om een lang verhaal kort te maken, de tante vertelde me dat ze heel jong gestorven was, net toen ze getrouwd was. Ze keek me daarbij zo diep in de ogen, dat ik me het incident herinnerde, en me schuldig voelde. Ik realiseerde me toen dat het meisje het haar verteld moet hebben: ik was verantwoordelijk voor verkrachting en moord. Effe kijken. Ik was ongeveer zes. Mijn leven spoelde terug. Er zal mogelijk meer voorgevallen zijn in mijn verleden dat diep weggedrukt is, dat nog niet bestemd is voor een ruimer publiek. Geen nood. Scherven brengen geluk. Ter excuus, er was wel die vrouw die op afstand met me praat, wat ik oppikte. Ik confronteerde haar ermee, en ik bleek gelijk te hebben. Toen ik dit wat kennissen vertelde, en roddels officiële kringen binnendrongen, werd ik als schizofreen bevonden, en lastiggevallend door de medische diensten. Dan weet je het zeker. Ik voel me nog wat verlegen. Arbeidsmarkt. Vertederd. Verpulverd wanbetaler.

Toen ik was gevlucht, kwam ik de vrouw tegen die verliefd op me was toen ik tien was, een tweeling die als kinderen inmiddels zelf weer een tweeling, twee dochters, had. Ik zag haar in een massa mensen, ze herkende me gelijk, en zwaaide al naar me van een afstand. Weg van de bewoonde wereld. Ministerie van Verkeer en Waterstaat. Komkommertijd. Lekker ding. Zedenzaak. Niet dat ik haar ooit gezoend heb. Zoethoudertje. Maar de kring sluit zich rond de laatste onschuld. Eenling.

In conclaaf. Nooit eerder vertoond. Equilibrium. Nietsvermoedend. Frivool. Binnendringen in je privacy is norm in verhouding tot vergetelheid naar je toe wanneer je iemand nodig hebt. Iemand erin betrekken die er niet om vraagt, is hetzelfde niveau als onverschilligheid voor hem als hij er wel om vraagt. *U-turn*, iedereen gelijk. Als niemand weet wat autoriteit is, of wat officieel en inofficieel is, wordt de u-vorm op steeds onwaarschijnlijke wijze gebruikt een sociologische vergissing onthullend die de ergste soort discriminatie impliceert, onder het mom van een compliment, vernederend. Wie zich niet in zijn vel voelde, droeg hier toe bij en liet zo zijn ware kleur zien zoals men zegt, vrouwen of andere potentiële partners worden collegiaal aangesproken, er zijn vele karikaturen. Draai van 180 graden. *U-turn*, ik heb afscheid genomen. Mijn plezierigste herinneringen. Het enige voordeel van de mogelijkheid dat er iets kan gebeuren was dat het is gebeurd, wat betekent dat we na kunnen denken over het feit dat in plaats van de mogelijkheid die niemand zou geloven. We hoeven ons niet druk te maken over het bewijs dat misschien ook gewoon de manier is waarop het uit de hand loopt.

Op school waren er een paar meisjes die op vrij jonge leeftijd aan seks begonnen, ze waren arrogant in de klas, en ik kon er niets aan doen, een grapje hielp niet: ik werd van school getrapt. Ze waren goed op school. Later hoorde ik hoe een lokale popster was gestorven, hij was gewurgd in de seks door een van hen in nauwe samenwerking met hem. Soms is er ook iets saais aan sport, hoewel ik me herinner weleens bij een vriend naar het voetbal op televisie gekeken te hebben, zijn moeder had wat koekjes gebakken, er waren wat drankjes. Veel later keek ik voetbal in het buurtcafé. Het viel me op dat niemand echt goed keek, men sleept zich gewoon voort naar het volgende doelpunt. Ik beeldde me nog in hoe het spel zou gaan. Het was nog steeds de moeder die het 'm doet. Alleen was het nu grootschalige alcohol. Ik vond een jonge houtduif die uit zijn nest gevallen was, de veren leken genoeg ontwikkeld om te vliegen, maar hij kwam niet omhoog. Ik nam hem mee naar huis, hij zit wat te rusten en zijn veren te pikken. Ik moest weer denken aan de duivensport. De postduiven gingen weleens op een vlucht mee, ze vlogen terug, er was misschien een beetje te veel competitie, de telepathische kant eraan was spannend. Ik bekijk sport waar mensen het werk doen op dezelfde manier. Televisie. Die bestaat overal als je kijkt. Mijn grote broer zag het als avallig. Hij speelde klassieke muziek. Maar de piano was zwart en er zat een geur aan die aan een graf doet denken.

Ik moet bekennen dat ik nooit in competitie ga met of over een vrouw. Als er zo iets was, meestal was die er, gaf ik het op ondanks het feit dat het leven van de vrouw op het spel vandaar zou worden verspild, eindigend in dood, zelfmoord, huwelijk, een politieke partij, planetaire oorlog of zelfs Share. Mijn strijd met kosmische wet, een vaag geweten, is wie verantwoordelijk is voor deze moord. Ik ben inderdaad een van de eerste Pythagoreërs; de eerste Griekse filosofen combineerden wiskunde nog met de natuur, de eerste stelling was de polariteit in de natuur tussen man en vrouw, die eindeloos wordt herhaald, nog steeds niet zo goed begrepen. Ik definieer een man of vrouw hieraan. Zo las ik dat een man die avances deed, hij keek, naar de echtgenote,

Nefertiti, van de farao Achnaton, door haar echtgenoot de woestijn in werd gestuurd voor een kar met stenen tot hij dood in het zand viel. Zij werd wellicht verbannen. Als je naar een popconcert ging, kon het muzikaal op niets neerkomen als je er met ongeveer tien man staat, maar in een menigte van honderdduizend klonk het geheel misschien uniek. Onze perceptie verandert voortdurend door andere elementen dan waar een metafoor voor is om te beschrijven. De hersenen zijn het podium van deze indrukken, maar je zou daarom het concert dat is geprogrammeerd en geregistreerd en waar je naar verwijst niet ontkennen, alhoewel ondergedompeld in de massa onze eigen verwachting als het werkelijk menu van onze ervaring wel vaker werd ontkend.

De burens deden toch niets voor een ander, en als er niets is, raken ze in paniek. Pijn en vreugde. Het nuttige met het aangename verenigen. En op voor laten staan. De nieuwjaarsduik in de Noordzee werd gesponsord door Unox en kwam op de buis, behalve dan de duik op het strand bij Westenschouwen, juist omdat Unox overal liefdadig snert en worst serveerde en de glazen strandtent daar niets aan verdiende. De facto. Sommige strandtenten zijn volautomatisch, er is geen bediening, andere zijn stomweg supermarkten op het strand. Praatjes vullen geen gaatjes. Verstrooid. Dat was voor mijn tijd. Onregelmatig. Spuitje. Van de week. Gedraag je. Rampspoed. Ze worstelen nog te veel met hun verleden. Plicht ontdoken. Spoedberaad. Connaisseur. Trots. Als een rots in de branding. Zeewier. Bijgewerkt. Defilé. Kempphaan. Recht door zee. Reddingsbrigade. Er is er een jarig. Opgeduikeld. Restitutie. Te zijner tijd. Belasting. Hansworst. Plakker. Kortgeleden. Waarschijnlijk doen de worsten alleen nog maar mee voor de commercie. Want een echte dief voelt zich beledigd als je hem iets geeft. Klapper. Duizelingwekkend. IJskoud. Je mag de zee in als je een Unox-muts draagt. We houden ons goed. Goed en wel. Met z'n allen. De portier. Aangenaam verrast. Dit is slechts een voorbeeld hoe gecommmercialiseerd mensen waren, er aan iedere stap die ze doen en iedere hap een belang kleeft, en deze natuurliefhebbers eigenlijk onbezoldigde figuranten zijn die één minuut de zee inspringen om de rest van het jaar automatisch reclame te mogen maken. Daar kunnen ze het mee doen. Ondernemen. Aan de andere kant worden de strandtenten gesubsidieerd, en staan de daklozen in de stad met honderden te verkleumen voor een kop soep van het Leger des Heils. Zo is er iemand die keer op keer de vlag op de Noordpool placht te plaatsen voor een ijsje. Iglo in. Ingezetene. Voor het voetlicht. Nu maakt het niet meer uit. Faam. Het is al gedaan. Met hem. Merknaam. Niet meer te redden. Klaploper. Arbitr. Assimilatie. Straffeloos. Baas boven baas. Die heeft zijn portie wel gehad.

De wereld was vol vriendelijkheid waarvoor u de rekening achteraf kreeg. Er was geen wet tegen, het ergst wel de glimlach van de gelukkige mensen. Als mensen een vooruitzicht kregen, begonnen ze ook wel te denken over de dood, gelijk ziende hoeveel er is verspild. Een jongeman trof voorzorgsmaatregelen voor euthanasie voor het geval het niet goed zou gaan en vervolgens nam hij een vriendin. Men wist absoluut niet hoe tot een redelijke gedachte te komen. En een jonge vrouw legde uit waarom ze geen kinderen wilde. Mensen die geen kinderen willen, zijn vaak de betere ouders. De illusies zijn zo absurd dat men dacht dat die een voorwaarde zijn om kinderen te hebben. Inhoudsloos, je had er beter uit tevoorschijn kunnen komen.

Broer had zich al van begin af aan te goed gevoeld, en dat heb je nooit zo begrepen, hij zag overal een probleem in en dat gaat al onder je huid zitten, en zo zien we hem als oorzaak van de problemen, en een bepaald zelfbeeld dat hij je opdrong. Die sport is hij blijven beoefenen, op een gegeven moment werd hij wel zo lief, dat is net zo fijn

als die vrouw die je wil, een of ander snugger inzicht had dat je haar opzij zou zetten, zo op je is ingesteld dat ze je de kans er niet toe wil geven, en zo ver uit de buurt blijft, dat je tegelijk niets heb en ze er altijd is, waarmee ze je chanteert, zoals de broer door alle contacten te verbreken. Zo is een patroon ontstaan. Zo is het gegaan. Onhartelijk. Wat betreft winkeldiefstal door een groep tieners op mijn school die daar werden verstuurd, een paar kinderen verlieten de school uit vrije wil in samenwerking met hun ouders, zoals denk ik een familielid van een bekende bankdirecteur, de rustige jongen in de hoek van de klas is misschien begonnen met dat soort opstand, hij gaf zelfs geen antwoord op een vraag van de leraar, ik heb sindsdien niet meer met hen gesproken. Ik heb ook nooit verder onderzoek gedaan, als kind heb je geen rechten. Dat is nog geen reden voor vrouwen die gehoorzamer zijn op school en zo succesvol, geen kinderen te nemen die meer alert zijn dan wie hen onder die omstandigheden verwekken. Misbaar of onmisbaar. Indenken. Onmiskenbaar. Naar het leven staan.

Over beperkingen klagen zou alleen meer beperking doen ontstaan. Mensen zijn er om te sterven. Dit zijn de regels, en ze willen het fatsoenlijk. Opgezegd. Uit een innerlijke frictie problemen veroorzaken die je op zegt te lossen. De mens doet goed of kwaad, het probleem in het vermijden van alle kwaad zou kunnen zijn dat er alleen dood is. En het systeem was dood. Als ik de enig mogelijk redelijke conclusie trok, zouden de gevolgen rampzalig zijn. Ik moet dan ook illusie toestaan voor u om een keuze te maken. De enigste kans. Quatsch. Na die tijd de hel.

De manier waarop het is gegaan geeft me het gevoel dat ik in dezelfde soort situatie zit, en dat is waar ze me willen. Het is een automatisme waarmee mensen proberen anderen met slechte gezondheid als gevolg van hetzelfde systeem te helpen. In mijn geval komt alles samen, omdat ik alles samen zie, anders dan de meeste mensen, in mijn waarneming. Opzeggen. En ik ben niet eens zo heel erg thuis in vergane glorie.

Er doet weer wat op. Anders afgesteld. Geldschiet. Met elkaar opschieten. Reclame. Metterdaad. Het topje van de ijsberg, oude snoeper. Alles op ingezet. Hoe de zaken ervoor staan. Chance. Toemeten. Loopbaan. Voor hetzelfde geld. De zaak de zaak laten. Bruidsschat. Door de wol geverfd en te kennen gegeven. Men moet het boek lezen, niet alleen de kaft, zo is het ook met de menselijke ziel. Had men dat maar gedaan met mij. Maar ja, ik ben in een andere taal geschreven.

Het hele circuit draait om de kapsalon en in het verlengde daarvan het eigen huis, daar is iedere samenhang weg, er wordt niet gedeeld, persoonlijke hygiëne van de vrouw in seksueel perspectief staat centraal en de inbreuk daarop door de man, een cultuur ontstond waarin die telkenmale met zachte dwang wordt afgevoerd, ook op politiek vlak, met kleine maatregelen die het steeds onaantrekkelijker maken om te blijven, de hypocrisie om het eigen wensleven was zo erg geworden dat ze niet meer herkend werd, en als tolerantie wordt uitgewerkt in een systeem van integratie. De wereld wordt steeds ingewikkelder gemaakt, en wij moeten ons dagelijks hiermee bezighouden, geen plichtsverzuim, we zijn daar erg trots op, het heet cultuur.

Je weet niet hoever vrouwen gaan, of je moet eraan meedoen. Er zijn maar twee soorten mensen: die leven en dus onsterfelijke zielen zijn, en die dood zijn, en die anderen meetrekken in hun doolhof, iedere dag opnieuw, de ene of de andere kant. In een democratisch land was aanranding een geëvolueerd en gevarieerd thema. Als helderziende ben ik altijd verdacht en getest op onderwerpen wie seks heeft met wie, en hoe, ik kon nooit een helder beeld krijgen in de humane kringen die me als fascist

hebben opgesteld door ijdelheid die mijn kansen om anders dan als aap te bestaan tot nul hebben gereduceerd. Je moet al op je hoede zijn met gezichtsuitdrukking, de neus is een reflexzone van de penis. Iedereen is een beroemdheid. Seks veronderstelt dat je een imbeciel bent. Mimiek. Dus doe alsof je er niet bij kunt, of je krijgt een aanklacht. Emancipatie, diplomatie, dringt zich met geweld op aan je; als je tegemoet komt, is ze ongeïnteresseerd. Je kunt toch al in zeer beperkte mate de grap in het fanatisme zien.

Ik weet dan niet waarom ik begonnen ben, maar ik ga door omdat ik al begonnen ben. Imposant. Vlekkeloos, de indruk is gewekt dat met de brokken zitten die zelfs zichzelf schaden om een ander te kunnen schaden, als het te laat is. Dubbel motief. Bezwoeren. Aanslag op je geweten. Omgebogen: aan de handicap kon niets worden gedaan. Veto? Er waren er nog veel die de armoede bekijken zoals kinderen chirurgie wel spannend vinden, en peinen over een carrière; de sociaaleconomische theorie is maar ten dele oké. Delen is een meer directe oplossing voor de problemen, waarin we minder hard hoeven werken, en hetzelfde bereiken, zelfs beter. En je hoeft er geeneens mij voor te onderdrukken. Nu het probleem te dichtbij komt en het mijne wordt, zegt men dat ik om die reden in de meester geloof. Maar ik zag het altijd simpel en ben daar altijd om veracht. Ik bevestig dit nu. Hetzelfde geldt voor racisme; die het veroordelen, hadden een dubbel motief en zijn deel van het probleem. Niet alleen de prater vertoefde daar.

Volgens de onmiddellijke nooddrufte logica óf geloofde men óf wees in die mate af. Ik was bekend met enige logica, en zo wist ik dat mijn ervaring authentiek is, en zie ik de keerzijde hoe die werd misbruikt in populaire meningen in combinatie met weinig ervaring. Ja, ik heb een geschiedenis, mijn probleem was dat ik er te veel zie met geen enkele. Er was een trend beledigd voelen te beledigen, en die op die manier toegewijd zijn aan de wetenschap, door wie zelf niet rationeel zijn. Het advies wordt in de wind geslagen, de orkaan kwam eraan, en de tsunami, en zo wordt de gebruikelijke scepsis herhaald op het allerlaatste moment van onmiddellijke dreiging, het armzalig bewijs. De ene vrouw wordt opgezet door de andere, instinctieve en dierlijke telepathie, zo is de maatschappij georganiseerd onder de titel van emancipatie, maar vaker nog in het geheim, mannen lijden hieraan en moeten zich maar aan de lopende band bewijzen of verdedigen, de bron van hun agressie, een ratrace verergerd door de meest primitieve kerels, trots op hun verovering, wie niet meedoen, moeten homo zijn of op een andere manier inadequaat. Dat is de hele verrotting in de samenleving; de mondialisering die al onze rechten heeft gemarginaliseerd en geprivatiseerd. En ik zou dubbelzinnig zijn. Kloppen. Ze hebben geeneens het recht in hun eigen huis bij mij op bezoek te komen.

Toen ik naar de nieuwjaarsduik ging kijken met een paar vrienden, wat niet meer dan een paar minuten duurt, vroeg ik of we niet beter nog wat konden drinken, en iemand zei op de terugweg dat we dicht bij huis wat gingen drinken, en hij zette me af bij mijn moeder, die ik zei dat ik hem nu af zou zetten, zij schaamde zich ook, en ik wist dat zij het voelden, die avond probeerde hij zelfmoord te plegen, zoiets was nog nooit eerder gebeurd. Mijn broer begrijp ik wat beter, die zich tegen me keerde in het roddelcircuit nadat hij me in verband bracht met allerlei doden en zelfmoorden om me heen, ik zag nooit een connectie. Het is ook niet zo dat ik afscheid heb genomen van de mensen, ik bevestigde alleen dat zij afscheid van mij hadden genomen. En de kerstboom stond er nog. Vanwege een handicap was ik inderdaad niet representatief, die was niets anders dan een gevolg, er was eerder altijd weer een andere reden; als ik die ijdeluiten naast de inhoud die ze inbrengen zie, accepteer ik die niet. Er zijn er al heel wat gesneuveld.

Ik moet altijd oppassen voor zwarte magie, voor ze zich materialiseert geconcentreerd op de ijdelheid dat mensen boven me staan in mijn getergde uiterlijke aanblik, als een Achnaton vergeleken met Nefertiti, die ik al niet meer wil.

In de stalinistische tijd was er een herverdeling van mensen over de delen van de Sovjet-Unie om een uniform gezicht te geven aan de natie. Met de val van de unie wilden ze allemaal terug. Al naargelang van hun verlangen. Op de hak genomen.

De statistiek lezend van rassendiversiteit, in onze instellingen, bibliotheek, film, om het even welke leefsituatie, gewoon thuis met je vrouw, zagen we direct de opgelegde menging van rassen die je in een percentage kon vertalen, niet zoveel meer, iedereen speculeerde, een verkrampde situatie waarin iedereen racist is. Enkele waar ik kwam waar altijd hetzelfde personeel werkte dat wist wat het deed, had plotseling elke week een andere gekleurde man in dienst, een soort gastspeler; zijn tewerkstelling was bij wet verplicht, iedere keer werd hij weer ontslagen omdat hij er een zootje van maakte, dat is bij de wet blijkbaar ook mogelijk als je niet houdbaar bent of schade berokkent. De gaststerren zagen eruit alsof ze met een parachute uit een vliegtuig waren gedropt, even voorzichtig, nerveus of agressief als de gemiddelde Amerikaan die in de Tweede Wereldoorlog in vijandelijk gebied was neergelaten. Niemand doet niets. Grandeur. Door het winkelraam zien we een mars, een demonstratie tegen racisme van enkel blanken, voorbij struinen. Een van mijn burens, die aan de voorkant van het gebouw woonde, ik durfde niet naar binnen via de vooringang, ik had ook een achteringang, was zwart, hij was groot en had een machinegeweer en een blondine, en hij was een rock-'n-rollster, in de lucht schietend gebruikte hij zijn machinegeweer als vorm van muziek bij een openluchtconcert, op een dag gooide ik per ongeluk een emmer afval van een paar verdiepingen daarboven door het raam naar beneden, die op zijn hoofd kwam, de gootsteen was toen verstopt. Hoofdschuddend. Ik liep in de gaten. Ontzag. Je geboortegrond missen wordt wel veroorzaakt door een gevoel dat je elders gefaald bent, misschien is dat geen compliment. Tegelijkertijd zijn deze gevoelens een vorm van pr. Het succes van mensen is deels te danken aan talent, deels aan het feit dat ze delen onder de omstandigheid, hetgeen ze de inspiratie geeft die ze toeschrijven aan hun idool, als ze nog in dezelfde straat wonen, en er zijn er miljoenen die dat zo voelen. Een grotere vernedering is onmogelijk. In het geweer, je staat er alleen voor. Er zijn soldaten waarvan de kinderen pacifist werden, dat lijkt het tegenovergestelde, maar het ligt nog steeds in dezelfde sfeer, een poging de voetsporen van hun ouders te drukken. Ze hebben de kunsten niet tot een zeer hoog niveau gebracht, onnodige rode stoplichten die de spot drijven met voetgangers op een lege straat in het midden van de donkere nacht van de ziel heb je niet gehoorzaamd. Maar ik heb tal van dergelijke mensen in de rij zien staan. Nuttelose gehoorzaamheid in een fascistische structuur is al absoluut niet door hen begrepen, en onbewust expliceren ze hun ouders in dezelfde eigenliefde. Ze zijn lui, dat mogen ze als pacifisme zien, de schade was even groot. Dat iedereen sterft is de wortel van discriminatie, legitimering om te doden. Denken en vrije wil hierop gebaseerd is meestal gestimuleerd door een kritieke toestand, van leven op dood, zonder hetwelk men hiertoe niet in staat is. Zonder filosofie is denken spasmodisch, en moord onvermijdelijk. Dat er mensen zijn die onsterfelijk zijn, is als arrogantie opgevat, en is gebruikt om te incrimineren, en is de bron van massamoord. Soms ben ik verveeld. Onlangs ik liep door de velden en ik kreeg een aanval van een groot gevoel van futiliteit, ik ging zitten voor ongeveer een uur, en toen liep ik terug, en ik zag een klein park, waar ik naar binnen ging. Ik was weer opgewekt. Ik bezocht het meerdere malen, ik vernam later dat er kosmische energie was, er was een kleine toegangsprijs voor een deel van het park met vijvers, enzovoort, waar de energie zou

zijn. Ik had nog geen andere bezoekers gezien. Als ik bezoek, ga ik liever elke dag voor een korte tijd, in elk geval regelmatig, zodat ik niet kan betalen, ik kwam het park in via de achterkant. Ze verkochten er ook een variëteit aan planten, en ik kocht er bijna een, maar ik realiseerde me ineens dat ik druk bezig was geweest dezelfde soort plant uit mijn tuin te krijgen, die overal doorheen was gegroeid. Een prijskaartje maakt iets aantrekkelijk, dat is saai. Aanlokkelijk wie in de gelukkige omstandigheden verkeren.

En ik zag in het groene dorp kippen achter een hek zitten, de eigenaar kwam eraan. Ik zei hem dat het leuk is dat er nog kippen zijn in de bebouwde kom, ik had gehoord dat ze die wilden verbieden. Bij wet zou je echter tweehonderd kippen mogen houden. En de vakbond was ingeschakeld dat als ze wegmoesten de gemeente een tientje per stuk moet betalen; de gemeente (Schouwen-Duiveland) had zich toen teruggetrokken. Een harde tante zei nog dat er mensen zijn die last hebben van de kraaiende hanen, zoiets als stress hebben van spelende kinderen. En zie, ik was in de geest, ik hou van kippen.

Steen, plant, dier en mens zijn vier bestaansniveaus die niet gescheiden zijn. De mens, vier, omvat de eerste drie, vijf is de ziel die hen verenigt. De planeet en het zonnestelsel zijn zes en zeven. Het laagste reflecteert het hoogste in omgekeerde volgorde. De steen is niet levenloos, maar het leven is er vergrendeld. Dat er zeven niveaus bestaan van de zon tot het mineraal, is aangemerkt in de steen der wijzen, sleutel tot onsterfelijkheid. De idee dat het mineraal niet geheel levenloos is, werd gesymboliseerd in de technologische toepassing hoe de mens naar onsterfelijkheid streeft, het vervoer; hoe meer hij autorijdt of het vliegtuig neemt, hoe onsterfelijker hij zich voelt. Plankgas. Het kan verkeren. De afstand tussen behoefte en vervulling.

Envelop. Met inhoud. Paraaf. Het openbaar vervoer de beginner.  
Precessie. Gewicht in goud waard als de trend zich doorzet. Ostentatief.  
Reces. Voorzorg nazorg. Er zijn misdaden van commissie en van ommissie.  
In een ommezien. Opgebeurd. Recessie. Dat wordt zelfs een Hollander te veel.  
Ik zag het gevaar al dat men buiten mij zou rekenen, hoe mijn invloed werkt door kleinigheden die men voor me doet, momenten van altruïsme zijn geen standaard.  
Rauwdouwer. Heden ten dage is de massa betrokken bij nalatigheid, er is niemand.  
Politiewerk is nog gericht op de ouderwetse mogelijkheden, duistere lust, en is de bron van veel misdaad. Het type politiewerk heeft de trend gezet voor een nieuwe vorm van criminaliteit. Criminelen zijn inventief, en de mensen worden niet meer vermoord door onbekenden. Maar de mogelijkheid zorgt voor veel angstige relaties die eruitzien als een misdaad, bron van intrige en mondiale armoede. De metropolis heeft een tijdperk ingeluid waar alles wordt gedeeld, ook misdaad. Wat er is gebeurd, is dat er in principe alleen misdadigers waren overgebleven, voor wie de allergrootste angst is een onschuldig iemand tegen te komen. Een stap te ver. In het volle daglicht. Niet meer energie insteken. Politiek was dezelfde woestenij van gelegenheid. Fameus. Samen delen is nodig, maar met essentieel de instandhouding van de eigen identiteit, die zelfs ontkend wordt voor politieke doelen, waar het klimaat zich toe eigent op een speldenknop. Komt tijd, komt raad. Jacobs ladder. Lelijk eendje dat een zwaan werd. Energie van aandacht konden niet veel mensen aan. Toen er nog geld was.

Ze hadden vermoedelijk de verkeerde, bij het minste of geringste, neergeschoten. De bullebak zou me een zuiger willen noemen; hij mist de kwaliteit van de druppel die van een blad valt, maar toch zegt hij nuttige dingen. Mijn critici, als het poëtisch moet, zijn als de beer die zich afvraagt waarom een vlinder niet voor hem wegvliegt. Deze houding tegenover het sublieme bracht me in een identiteitscrisis. Wie betaalt?



Het geweld dat ik heb ervaren is een weerspiegeling van de dynamische macht van de monade in de stem van de stilte waar mensen op gereageerd hebben met verachting, tot aan een punt dat ik me daarvoor verantwoordelijk begon te voelen, en ik werd ook inderdaad verantwoordelijk gehouden waar ze die sfeer niet zo kunnen bevatten. Wel zag ik terrorisme en oorlog ontwikkelen uit de verzamelde minachting. Ik moet doen alsof. Realiteit zoals een adept die ziet, kan alleen worden uitgedrukt in ontkenning. Het publiek identificeert de spelers en denkt mee met de scheidsrechter als de politie die een bon uitdeelt, en het identificeert zich met de ellende. Voetbal heeft veel aandacht in de media opgezogen die was bestemd voor de meesters van wijsheid die terugkeren naar het leven van alledag dat men maar wilde verwoesten, ze zijn vaak verward met een of andere topvoetballer, die de last maar nauwelijks aankon zonder tot waanzin te vervallen. De wereldleraar zei al dat de krachten die onze planeet aan de rand van de afgrond hebben gebracht na de Koude Oorlog niet plotseling zouden verdwijnen maar een nieuw onderdak vonden in de commercie. Het is deze gapende afgrond die is opgevuld met voetbal. Slippertje. Bijgepraat. Op eigen gronden. Het tragische leven van sommige voetballers met een even tragische achtergrond als een extra impuls om te scoren werd door de kijkers, soms wel drie keer per week in het café, een groot scherm maakt de publieke gelegenheid een bioscoop, niet altijd gezien, ik vroeg me al af wat er zich in de geest van het publiek afspeelt, een vruchteloze bezigheid, het is niets. Ik kan niet tegelijk grappig en serieus zijn, het publiek mist die behendigheid om over te schakelen, daarom was de samenleving de hele tijd bezig met voetbal. Er is een angst die ik alleen maar kan interpreteren als de fixatie op het einde van de wereld, en dat begrijpt men. Bij dergelijke gelegenheden heb ik mezelf diepgaander op de hoogte gesteld van het voetbal, en de intentie daarvan; de essentiële plaats van het doel, en de duidelijke aanwezigheid van een bal die als nut had erin geschoten te worden met de voet waren kenmerken die ik al tamelijk snel doorkreeg, en na een tijdje kon ik net als de anderen opscheppen, of een terloops commentaar geven, zoals dat de grasmat er weer goed bij lag. En ik dacht zelfs hiervoor applaus te krijgen. Het was voor iemand anders die net terug uit het toilet was gekomen. Ik was te slecht in namen onthouden, zodat ik voor- en tegenstanders door elkaar haalde. De voetballer en zijn club werd steeds doorverkocht. Anders hadden ze nooit kunnen winnen. Het proletariaat.

Boel bij elkaar houden, tegenstander meewarig uit de weg geruimd. Is omgegaan. Onder een gunstig gesternte. Werelddeel in de kerstboom, is me bij blijven staan. Maridjan werd in biddende positie dood in de lava van een vulkaan gevonden. Hij wilde niet vertrekken toen die onrustig werd, omdat hij zich zag als wachter die in contact stond met de geest van de vulkaan. Onderonsje. Dubben in de late uurtjes.

Als je niet gewoon je vrouw slaat, denkt ze nog dat je helemaal niet om haar geeft. Op het hart gedrukt. Terug te voeren op de sterren van de hemel. Op je ziel getrapt. Spoed en tegenspoed. Omhooggevallen. Aanbod. Zware kost. Stennis. In de straat. Infiltratie. Ettelijke malen aan bod nog geen genade gekend. Lijzig verdiende loon. Afgedaald. Getransponeerd. Laaghartig. Zondagsrijder. Maagdenvlies gekalmeerd. Geheugen oprissen. Op een hoger plan versproken. Huisarts, was niet op vakantie. Samen in het rusthuis, met je ergste vijand en buurman die je in elkaar wilde slaan. Een diepgelovig man hier, omdat je op zondag los buiten bij hem in de straat loopt. Dissociatie. Juiste man op de juiste plaats. Vrucht van je werk. Ik peins er niet over. Ze weten al hoe het zit, niet subjectief. Massavernietigingswapens dienen geen doel. Je eigen ding in het dingenland. Seksuele voorlichting vond plaats vanaf je vierde, dat is een voorwendsel van vrouwen om in het centrum te blijven. Mannen hadden al niet

veel te vertellen, door angst, gebrek of opvoeding. Opvoeding ging gewoon altijd door, ook als volwassene werd je behandeld als een vierjarige. Samenleving was harteloos, seks maar geen liefde. Doodsoorzaak onbekend. Ondoordacht. Plat. Maar op je tenen. Goederen delen is iets anders dan mensen. Er zit een banaliteit in de houding ten aanzien van immigratie die wil bewijzen dat die arme mensen hiernaartoe komen omdat het hier zoveel beter is en dus de landen van herkomst ons systeem zouden moeten omhelzen. Wapengekletter. Knowhow. Oorspronkelijke cultuur verdween.

Werk zat, onstuimig. Van je taak gekweten. Geheel kwijt. Als voorbeeld. Benauwen. Vriendenprijs. Op losse schroeven. De hond blaft, het is zijn werk. Geld maken moet. Je aan Hollanders overlaten. Immigratie was Amerika. Maar u hebt geen land meer. Amerikaans viel me aanvankelijk makkelijker dan Engels. De uitspraak van een taal wordt beïnvloed door verschillende raskenmerken. Ik kende iemand die me nogal kritiseerde voor mijn Engels dat als briljant werd gezien door sommige Amerikanen: hij zei me dit niet een Engelsman te laten lezen, zodat ik me, maar licht, aanpaste. De man had een dochter van een Engelse moeder die voor haar zorgde, en hij stelde me voor als donor te fungeren voor een vriendin van haar, heel vriendelijk, hij gaf me haar adres, omdat ondanks mijn aanstootgevende Engels ze erachter gekomen waren dat ik wel een genie moet zijn. Hij was zeker een snob in een bepaald opzicht. Ik heb niet gereageerd, een rijke kunstenares die financieel voor mijn baby zou zorgen. Hij was zelf niet Joods, maar hij dacht dat ik dat op een of andere manier zou zijn, wat niet echt het geval is. Schommelingen in de temperatuur. Midzomer en midwinter. Een Engels woordenboek zei dat analyse geschreven kan worden als *analyze* omdat dat dichterbij het Oudgrieks staat. Ik ben een oude Griek, die alhoewel geen woord Grieks ken, en ik kan u zeggen dat ik niets van die logica begrijp. Ik ontmoet regelmatig mensen die ik maar oppervlakkig ken, die ineens in de oudheid geïnteresseerd raken, ontdekte ik, nog niet zo lang geleden zelfs in een lampenwinkel waar ik kwam, kort waarna ik de eigenaar per toeval privé ontmoette, nadat hij in de tussentijd op vakantie was geweest naar Samos, Griekenland; de hele gewone man weidde uit over het standbeeld dat hij had gezien van Pythagoras die daar was geboren. De inzet van het betreffende woordenboek is hetzelfde. Energieverbruik. Amerikaans en Engels roepen dezelfde sfeer op als hoe Servo-Kroatisch werd opgedeeld in Servisch en Kroatisch na de burgeroorlog in Joegoslavië en de creatie van verschillende landen. Om hun onafhankelijkheid aan te tonen werd de spelling aangepast in de details (de duivel zit in de details). Een Servisch leider probeert dat nog steeds uit te leggen voor het oorlogstribunaal. Het ging hem niet veel beter af. De gezamenlijke oorlog aan de terreur heeft de culturele verschillen niet kunnen overbruggen tussen Engeland en Amerika. Na veel passen en meten. Servies. Aan diggelen. De oude garde had hier geen herkenbaar aandeel in de wingerd.

Ik kwam weer in contact met mijn moeder, ze kreeg een brief van een vrouw die niet meer zelf kon schrijven, maar de brief voor haar had laten schrijven. Mijn moeder las de brief voor. De vrouw was de verloskundige bij mijn geboorte, een vroedvrouw dus. Verschillende mensen om me heen, met inbegrip van mijn oudere broer die geen contact meer met me en ma wilde (veel mensen worden niet graag een moederskind genoemd) denken dat ik niet per toeval werd geboren, maar doelbewust, dit werd thuis besproken, er zijn er niet zoveel, waardoor de situatie wat ernstiger is, niet alleen wat betreft mezelf, maar de betrokkenen die de bedoeling hebben verstoord. Ik kan me niet meer herinneren wat voor soort melk ik dronk. Maar ik wilde niet zo willekeurig sterven als de mensen bij me hebben aangedrongen om hun punt te bewijzen dat geboorte (en leven en dood) per ongeluk plaatsvinden. Nulpunt.

Alien is een neerbuigende term voor de mensen die overal in de kosmos leven, dus waarom zouden ze dan geen president van Frankrijk kunnen zijn? Op Mars en zelfs Jupiter is Frans niet de voertaal, maar ze hebben daar wel gestudeerd, en ze weten genoeg van andere culturen af om zich in een land als Frankrijk staande te houden. Sekte, seks onder het mom van filosofie. Was Frankrijk niet het eerste land dat de geheime archieven over ufo's in het bezit van de staat weergaloos openbaar maakt? De mensen zeggen gedag alsof ze het niet doen, je raadt maar, ze zijn wantrouwend. Ze zien eruit alsof ze je graag de waarheid vertellen die ze nog niet kennen, het zuigt. Als je ze terug gedag zegt, doen ze alsof ze je niet zien; zo niet, gaan ze je uitvloeken. Miserabele mensen eisen dat je gelukkig bent. De kampen zijn weer verder verdeeld. Ik zie ik ze zelf liever niet lachen, want dan zijn ze welzeker niet meer te vertrouwen. Schooltassen. Op school was geen uniform verplicht, ik was de enige die er een droeg. Spreekbeurten, alsof ik aan de democratische verkiezingen meedeed, stonden me niet erg aan, waardoor ik mogelijk nog een dictator wel zie zitten. Ze waren niet te dragen. Als ik door anderen nazi genoemd wordt, doe ik het zelf ook, anders begrijpen ze niet meer waar ik het over heb, misschien zou ik er wel een worden; dat hebben ze bereikt. Men zoekt onwetend karma door associatie met iemand die belangrijk is door hem te schaden, daar er niet veel toe valt te voegen. Dus ben ik bescheiden. Echte criminelen, niet de gebruikelijke die zelf weer slachtoffer zijn, begrijpen niet dat samen delen een kosmische Wet is. En niet alleen dikke mensen zijn verantwoordelijk voor de honger.

Zachtzinnig. Het enige boek waarin ik notities maakte, was de Mahatmabrieven. Dubbel zinnig, daarom durf ik zonder pijn te beweren dat ik ze zelf geschreven heb. Wederkerigheid van mens en natuur kan niet door wetenschap overstegen worden. Revolutie in Egypte kort na de volle maan tussen Steenbok en Waterman in januari 2011, en opstanden over heel de Arabische wereld, kwam de opstand in Libië, tegen de dictatuur, en was er een tsunami in Japan plus een ramp met kernreactoren. Ik ontmoette al dagelijks onverdiend mensen die ruziën over een paar cent, zoals in de winkel, die je zouden laten verhongeren als je niet onderdanig lacht naar hun minachting. Zie ook onze geliefde spreker die het had over het intelligente toeval van vrouwelijke presidenten, en vele anderen die een loopje nemen met meesters van wijsheid, zich verschuilende achter hun vrouw, en je hebt de sleutel waarom de revolutie wel van dezelfde moet komen die mijn bloed willen zien. Omdat ze niet wilden luisteren, ik weg was, en ze me niet konden vinden, wilden ze de Libische leider Kaddafi of anders u. Ziehier de nucleaire holocaust. De verveelde lui stonden al te paraderen in de winkel. Dan nog liever een Kaddafi die wist dat hij niet geliefd was en overeind stond. Misschien was hij de laatste. Maar ik wens de mensen veel geluk ondanks de rij. Nergens voor gaan staan. Zeggingskracht. Het liep op rolletjes. Op een gegeven moment ging ik naar een bibliotheek waar een tentoonstelling werd geopend door een minister, over de ouderwetse bibliotheek met boeken, die verdwijnt: witte doorschijnende gordijnen waaiden door de geopende vensters naar binnen aangedreven door een propeller erachter, de wijn was gratis, vele bibliotheken zijn inmiddels digitaal geworden; boeken, die er al afsteken, zijn er niet meer. Mensen worden aan het werk gehouden, daarom wordt ook grammatica steeds aangepast. Dus je bent altijd verkeerd, het is opzettelijke discriminatie om bezig te blijven. Er zijn tal van professoren, docenten en schrijvers die ik ontmoette, die een gebroken hart hebben van de diepte waarin onze cultuur is gezonken. Bajes. Een intellectueel deed vrijwillig een inburgeringtoets voor buitenlanders om hun burgerschap te bewijzen, en zakte, omdat de toets zo simpel is. Ineens moest elke binnenlander zich op hetzelfde infantiele niveau bewijzen. De ziekteverzekeringen werden ook gevarieerder om geld te genereren en je te verplichten terwijl je in een

ziekenhuis niet werd geholpen. Dit en nog meer was onderdeel van een en hetzelfde rijexamen dat men je over wilde laten doen om minder verkeer op de weg te krijgen. Mensen zijn de magische aanraking van een boek allang kwijt zijn, het organische gevoel. Ik bewaarde boeken als een middeleeuwse monnik zijn bijbel. Het bestaat niet meer. Mensen zijn zelfs antagonistisch, als je iets dergelijks hebt, aan de sfeer, zelfs als het je moeder is, en werken je tegen. Er is een culturele hetze zoals in communistisch Rusland, maar erger nog, het is willekeurig, zowel tegen schilderijen als boeken gericht. Geen stijl. Genadeloos wel. Ik gaf ze weg voordat ik vertrok. We gaan weer terug naar een oud systeem waar alleen de brahmanen toegang tot cultuur hebben. Het antwoord is een verlengde van de vraag. Silhouet. Spoedcursus. Er zijn kinderen die alle woorden van een boek kunnen tellen, verder weten ze niets, wiskunde, de domste wetenschap, ziet men als briljant. Gen. Geen puntenstelsel. Mijn laatste boeken gaf ik aan iemand (er kwam geen nieuwe cultuur uit voort, het was water naar de zee dragen) later bleek wiens familie een van de oudste bibliotheken ter wereld bezat, in India. Toen begreep ik waar ik sta. Ik heb het experiment gesloten. Parafernalia. Luchtkasteel. Daarom steun ik een kastenstelsel. Je hoeft niet zoveel te weten, niet zoveel te veel. Genoeg. Niet geopend voor publiek. Op de kast. Lachen is huilen. Navenant. Misslag. Aanhangsel. Globetrotter geschorst. Als je naar de supermarkt gaat, is men intiem nieuwsgierig als je bij de kassa staat om te betalen en zo snel mogelijk weg te kunnen zijn. Aanranding; eerst probeerde je nog je boodschap in een tas te doen voor de caissière klaar is, maar dat bleek ondoenlijk.

Dag van de Arbeid. Plot. Osama bin Laden lijkt gewoon doodgegaan te zijn. Antiek. Discipline wil in de ander hetzelfde kwaad beheersen dat die niet heeft als in zichzelf. In hun relatieve onwetendheid waren Hollanders toch nog de as waarop Duitsland, Engeland en Frankrijk draaien. Daarom mogen ze zich stilhouden, dat de anderen kunnen bewegen in hun eigenwaan. Toch zou het wel goed zijn je huiswerk te doen. Een vriend vertelde me dat hij niet zoals ik was, alleen maar problemen makend op school toen ik hem kende als losbol. Hij zat niet bij mij op school. Later vertelde hij me dat hij geen losbol was, hij had al meerdere boeken geschreven. Ik vertelde hem nu dat de meeste mensen elkaar niet kennen, zelfs en vooral waarmee ze in één bed liggen. Dat zou ook te beschamend zijn. Dat toont de prioriteiten aan die ze hebben als ze een vriendin hebben. Experts. Ik moet eerlijk zeggen dat ik ze sindsdien nooit meer serieus heb genomen. Lokaal. Toerist. Ik ben nog steeds bezig op dezelfde toer. Begin als er afgesloten is; ik sluit niet af. Schots en scheef. Doen toekomen. Afgeven. Scriba. Afspraak is afspraak. U, als er een belang is. Dood gevonden. In die regionen. Spontane actie. Lintje einde der dagen. Magistraal. Hou voor je, hoe dat afgelopen is. Afgunst onder burens werd uitgebuit en gestimuleerd. Liberalen willen gewoon een situatie waar haatdragende vrekken weten voor wie ze belastingen betalen, aan wie voor hun gevoel, en ze zullen zich altijd bedrogen voelen. Je te kennen, kunnen ze je beter een knokploeg sturen om je te vermoorden, zoals toen ik op de zondagavond in een dorp wat post rondstuurde in een straat, en iemand op me in begon te slaan, en opschepte dat ik al eens bijna was vermoord, omdat het de dag des Heren was. In de week of overdag had ik geen tijd. Hij bevestigde, zonder zich dat te realiseren, dat een soort van anonimiteit in het verzenden van mijn nieuws verstandig was. Ze willen nu meer details. Sociale controle. Een strop, lesmateriaal. Commerciële ruimtevaart? Eigen straatje vegen. Ik woon nu in een kleine plaats die sommigen een republiek noemen, ze voelen zich graag onafhankelijk van de rest, dat ze voor zichzelf zorgen. Zie ook hoe de burgeroorlog in Joegoslavië is begonnen. Dit zijn de echte feiten.

Een kennis waar ik jarenlang op bezoek ging, stuurde me weg toen ik bij hem in de buurt was komen wonen en weer bij hem langsging, hoe ik zijn vriendschap zocht waar ik nog vreemd was, anders was het niet leuk, het was in mijn geboorteplaats. Op zo'n kans hebben veel mensen jaren gewacht je te vriend te houden. Doodkalm. Om de hoek komen kijken. Het recht in eigen hand. Kom je mij weer vervelen? Het is al een wonder dat ik hier kon wonen. Maar nee. Laten we niet denken dat het systeem toeval is, het is opzettelijk. Persoonlijk. Zelfs vrienden hadden liever dat, en ego erin, dan solidariteit. Toerental. Gezwets. Ik noemde de krachten van het kwaad. Pronkstuk. Een zijstraat. Let wel, die huizen niet in het grote maar het kleine.

Weer bericht. Hemel en aarde bewogen. Processie. Plaatsbepaald. Opgehelderd. Kritiek begon fysiek en werd op gevoel, verstand en ziel gericht. Niet te ver dienen. Als er een ontbrekende schakel is, toegewijd aan een rationele oplossing, kan toch waanzin het resultaat zijn. En een hele filosofie en politieke fractie kunnen worden gebouwd op zelf een ontbrekende schakel aan de basis te zijn. De graad van waanzin. Dronken mensen zijn zo eerlijk, zegt men wel. Als ik mensen serieus neem, nemen ze zichzelf even serieus, zoveel menselijke herkenning hebben ze, en word ik eruit gezet. Er is het ik, de psyche en het fysieke lichaam van de mens dat tamelijk automatisch is, los van het feit dat we het moeten voeden. Het gevaar de werking van de psyche toe te schrijven aan ons biologische apparaat, in bijvoorbeeld schizofrenie, is dat het fysieke tussen het ik en de psyche geplaatst wordt, wat het geval is in schizofrenie en andere storingen van de geest alsmede in dit verband van het ik dat zo geheel afwezig lijkt te zijn. Daarom werd sport zo populair, in feite een psychologisch probleem. Patent.

Er is een mechanisme in de natuur dat gebeurtenissen en storingen daarin worden herhaald. Mensen hebben een verantwoordelijkheid dat zij deze gebeurtenissen en hun herhaling kunnen beïnvloeden. Wetten die de natuurlijke stroom onderbreken, kunnen zo het leven zelf onderbreken en veroorzaken deze storingen, wetten die wel willen voorkomen wat ze uiteindelijk zelf veroorzaken, door mechanisatie van onze natuurlijke waarneming, van onze zintuigen. Ook, als mensen niet in harmonie zijn met de natuur, moeten ze manieren vinden om dat te compenseren; geleidelijk aan verliezen ze hun identiteit zonder het te merken, ze vertrouwen op oplossingen van buitenaf. Er stond een stelletje ruzie te maken voor hun woning, een vrouw deed de deur van hun auto die daar was geparkeerd dicht, en die zat nu op slot. Ze legt haar vriend uit dat er een auto langskwam, en ze niet anders kon. Hij hielp haar de auto uitladen. Ik dacht dat ze loog. Ze communiceerden niet goed. Ik doe of ik niets in de gaten had of ik zou deel zijn van het probleem. De volgende dag had liep ik toevallig langs, en er stopt een politieauto voor de deur, de jongen dient een klacht in dat de burens potplanten op straat hadden, waarom hij zijn auto kon niet kan parkeren.

Als ik ooit een expert in statistiek was, ware het om te berekenen op welke tijd het min of meer veilig is om naar de winkel te gaan. Het is een soort psychotherapie. Ik vermeed mensen al voor hun hobbyistische interpretatie van tolerantie. Betalen was makkelijk gemaakt met de betaalkaart, maar vervolgens waren er allerlei extra kleine acties om de stroom mensen naar buiten te stagneren; die kleine irritaties die mensen nooit een kans hebben te uiten komen nu naar voren, omdat je in de rij staat. Immers je kunt geen kant op; een klant voor en achter, caissière voor, manager met camera's op een niet-gespecificeerde locatie, sportschool in de buurt van de deur, ben je als het ware in een hoek geduwd de uiteindelijke chantage te ondergaan, terwijl vragen over je gerief lijken te suggereren dat je zojuist een dure massage hebt moeten ondergaan. Als je geen goed antwoord geeft op alle vragen, afhankelijk van caissière verschillend

van toon en inzet, met dankbaarheid, nemen je overlevingskansen af; iedereen moet eten. Na geslacht.

De waarheid interesseert me zelfs niet als het waarheid is, die is al beschadigd. Alles heeft een tijd van relevantie. Er zijn mensen die hun minachting niet rechtvaardigen, ze beschrijven je, je doet dit, of bent dat, en de modder van hun aura stroomt vrijelijk naar je toe. Zwakte van een spion (vele spionachtige individuen zijn gewone burgers, ze hebben geen moraal van een hogere orde met uitzondering van tolerantie, die zijn uitgenodigd om de staat te helpen als vrijwilliger) zou zijn over een vorm van respect te beschikken, of een waarnemer te zijn zoals je je een spion zou voorstellen. Dus om u anoniem te gedragen, moet u van tijd tot tijd onbeschaamde vragen stellen, alsof u eigenlijk al weet dat de mensen om u heen verrot zijn, en ze in de gaten houden. Doe dit alsof u geen controle hebt over uzelf. Wees vooral geïnteresseerd in iedere leugen.

Je kunt niet van werk houden, toch kan het te doen plezier geven, een zekere trots, een vooroordeel tegen hen die het niet doen. In de avonden dan de dromen bij een glas over allerhande uitzetting, die men zelf wel organiseert, zo zette men zich ook over de aanvankelijke weerzin tot een holocaust. Men liep er niet gelijk warm voor. Men wilde de doodstraf invoeren toen men zelf al hing; onder de omstandigheden dacht men wat harder en werd men vaak democratisch. Ik had al last van mijn rug. Om minder kwetsbaar te zijn voor intrige van diegenen die er al een hadden, kreeg ook ik een mobiele telefoon, die me als kind al heel leuk leek, Ik kocht een kaart van twintig euro, die halverwege een kort gesprek leeg was. Een recept van water, zout en suiker hielp tegen acute verhogering. Rassenrellen. Ik kom er eerlijk voor uit. Het is niet fair de coïncidentie met het mobieltje van hersenkanker te wijten aan techniek in plaats van het gesprek. Genetische manipulatie om de perfecte mens te creëren die de uniciteit van ieder individu ontkent, heeft zich weliswaar in een minder spectaculaire vorm vertraagd voortgezet, zij was nog steeds gericht op de standaard die racisme zou uitbannen, en natuurlijk seksisme. Uitgevogeld. Motor. Van onderen, onder anderen.

Het voordeel van donkere medemensen in de politie was de politieke oplossing in overwegend blanke landen. Want als je het niet eens was met ze, ben je een racist. Seksuele voorlichting is soms zo ingrijpend dat er alleen vrouwen worden geboren. Effecten van spelen met de waarheid zijn in filosofie wel even gevaarlijk als politiek, waar oorlog het gevolg kan zijn, zoals aangetoond. Imitatie van autoriteit is vals spel. Rekel. Je standpunt goed onderbouwen. In seks koesterden veel mensen hun meest geheime en zelfzuchtige wensen en ambities. Zodra je een gedachte had hierover, of om het even waar ook over, moest je al oppassen, ze begonnen al te storen zonder te weten waar ze op afkwamen. Seks is niet alleen maar lul en kut, maar is geworteld in het etherisch web dat mensen delen, dat als antenne werkt. Hoe meer je dat begrijpt, hoe meer tegenwerking je kreeg juist van de oppervlakkige, bemoeizuchtige mensen die dat zelf ervaren als aantasting, bijna verkrachting waarvan ze je hebben verdacht onder het mom, de eigenwaarde of rechtvaardiging van hun moraal. Hier was dan de maatschappelijke beeldvorming op gebaseerd. Zodra je ziet dat veel van het bijgeloof, de onderdrukking en dwang daarin geworteld was, zie je met andere ogen. Existentie. Voor sommigen is hun emotie weghalen erger dan hun leven weg te halen, en daarom hebben ze weinig respect voor het fysieke leven. En plotseling waren we gedefinieerd op etniciteit, de conflicten werden geïmporteerd. Om tot onderdanigheid gedwongen te worden is niet de integriteit van het zelf, want vrije wil is de essentie van het zelf en uiteindelijk vrijheid, de groei ervan doet minachting toenemen bij de volgzame meute die wil immigreren. Wat ze overeen hebben is dat ze erg gevoelig zijn dat hun publiek

hen zou betrappen, dus dekken ze zich hier altijd voor in. Ze hebben geen toegang tot mijn cultuur, en dus hebben ze een publiek nodig. Doodse stilte. En daarna het leger. Het probleem van een kwestie als samen delen, dat eenvoudig lijkt, volgde me al een tijd. Een soort bescheidenheid is dan betrokken bij onderlinge afhankelijkheid, maar onderling afhankelijke besluitvorming zorgt niet altijd voor betere resultaten. Er zijn individuen die beter zien hoe de wereld afhankelijk is, en er zijn er die echt overtuigd moeten worden van de realiteit in hun dwaze experimenten. Zo zie ik voor mezelf hoe mijn familiehuis leeg moest zijn net voor de vangst en liquidatie van Osama, terrorist, door de Verenigde Staten, president Obama, de eerste van de maand, of in ieder geval op maandag de tweede, en hoe de buurman die er nog niet zo lang woonde een mooie heg had weggehaald, en vervangen door een hoge en lelijke schutting, waar hij allerlei problemen mee had door de wind, er waren stutbalken in onze tuin aangelegd om die stabiel te krijgen, wij zouden toch wel vertrekken? Aan de andere kant was hij er niet aan begonnen als we niet naast hem hadden gewoond. Toen je bezig was er de laatste spullen te verhuizen, werd hij spraakzaam. Kijk, ik ben niet altijd ik-persoon maar u.

Voor een politiek geheim hoefde ik nauwelijks Amsterdam te verlaten, waar ik op die manier iemand ontmoette die voor het Rijksmuseum placht te demonstreren, en geld verzamelde, en hij was erin geslaagd een bootje daarachter te bemachtigen waar hij 's nachts sliep, het hele jaar door. Hij sprak goed Engels, maar hij was een Duitser. Hij was een marxist die voor de staat had gewerkt, een econoom die in Engeland had gestudeerd, maar hij was het slachtoffer van wat hij een samenzwering noemde, of een schandaal waarin zijn vrouw uiteindelijk van hem scheidde en hij zeggenschap verloor over zijn dochter Rosa, genoemd naar Rosa Luxemburg, marxistisch politica, filosofe en revolutionaire. Ik ken slechts ten dele het verhaal van hem, de rest vertrouwde hij toe aan een vriend, die Joods was en meer wist. Ik werd niet betrouwbaar genoeg geacht, hij nam ook aan dat ik te pro-Amerikaans was, wat hij als een illusie kon afbeelden, waarschijnlijk was het die veronderstelling waarom hij me niet alles vertelde. Hij zag Amerika als hoofdoorzaak van een hoop ellende in de wereld. Toen hij genoeg geld had verzameld, vertrok hij. Hij zag er sympathiek uit, en dat was hij ook, maar hij sprak als een dogmaticus. Hij was goed op de hoogte. Onze wederzijdse vriend legde me later uit dat de vader van de man een hooggeplaatste nazi was geweest, een generaal aan het oostfront tegen Rusland in de Tweede Wereldoorlog. Ze hadden een oprecht wederzijds respect, voelde ik.

Publieke omroep. Herdershond. De mazen van de wet. Benen wijd. Terreinwinst. Ik kende een paar plekken om een goedkope douche te nemen, ze zijn er niet meer, het werden culturele centra. Ik ken ook de architectuur van een latere periode, met diverse functies, die wegmoest, er kwam een winkelcentrum. Ik hield voorheen van die plekken, misschien door de moeite die het kost om hen en hun doel te begrijpen, openbaar. Glas was het lot van de mensen. Je kijkt er dwars doorheen, maar wat telt is dat ze naar ons kunnen kijken, zelf kijk je liever niet. Begrijpelijk dat u een plek als van toen miste, voordat er niet een meer is, en het sociale gevoel ook verdwenen is. Ik beveel een bezoek aan een kerkhof aan, u kunt er nog vrij rondwandelen zonder tegen uzelf, of iemand anders, te hoeven praten. Ik ken er een waar ze echt vriendelijk zijn. Misschien zullen in de toekomst de stenen worden vervangen door ramen, een beetje zoals in de rosse buurt in Amsterdam. Elk (bad)huis heeft een bepaalde psychologie.

Er zijn veel slangen, maar zuivere rede eindigt in een gevoel van zinloosheid, de slang die in haar staart bijt, de leegte, het niets. Is de natuur in een museum omstreden, het intellect in een universiteit is dat zeker. Niet in de laatste plaats. Onbeschaamdheid.

Van kinds af aan voelde ik in bijna elke omstandigheid het soort beschuldiging die naar een punt toewerkt, en terwijl ik ervoor zorgde iedere vorm van roddel of schandaal te voorkomen, zag ik hoe die in allerlei verschillende richtingen kronkelend in de hoofden van mensen, het zogenaamde creatieve proces, steeds flauwer en vuiler werd. De invloed van vrouwen als je nog steeds een ziel hebt om die te voelen, speelde hierin zeker een rol. In geen gesprek was ooit de dreiging van een beschuldiging geheel afwezig. En wanneer speculatie beschuldiging bereikte, waren ze allemaal opgelucht. Ik maakte een studie tot inzicht in de innerlijke wereld die niet zou worden gegeven door die de mogelijke misdaden en overtredingen of tekortkomingen van de ander het best inspecterend het minst over zichzelf onthullen, een sport waarin anticiperende zelfverdediging de hoeksteen van het moderne leven werd. Tachtig procent van nieuws en entertainment een dubbelzinnig spel, ergerden de meest intelligente zielen zich naar hun toenemend niveau het meest. Pijnlijk. De anderen verspilden hun leven in halve ellende die ze tot een half geluk flatteren door de mislukkingen van anderen zoals ze gekleed zijn, en ze voelden dat ze het recht hebben om dat andermans leven te doen, waar de politiek zich voor leent, terwijl ze je dagen tellen en je laatste pleziertjes in het leven weghalen, zodat ze zich beter over zichzelf voelen, en succesvol, terwijl ze zich er pas echt goed bij voelen dat ze je dat voordeel kunnen geven. Mensen met ervaring en begrip van economische zaken, begrepen de implicatie van deze bombastische onzin het best als de helft van de wereld al is omgekomen. Nooit is er een manier geweest om een vrouw te versieren, zonder schending van de vrije wil, en er is niets in de wereld gebeurd zonder een dergelijke inbreuk. Half-en-half. Liaison. Zolang u het maar naar uw zin heeft. Nageslacht. Lichaamssappen te over; kolonialisme eindigde net voor het vruchten af begon te werpen, rond de Tweede Wereldoorlog. Dit was onderdeel van het plan van Hitler, waar we de schuld van kregen, terwijl zijn nazi's bevrijders werden net voor allerlei vooroordelen in koloniën zouden verdwijnen die, daaraan toegevoegd de haat tegen ons, de grondslag werden van de nieuwe landen. In het westen waren nu betere huwelijksvoorwaarden in de wet vastgelegd, maar ze garanderen nog geen betere huwelijkspartner. Integendeel. In arme landen waren er meer mensen en dus meer vrouwen, die harder werken; het systeem was gebaseerd op een overschot in plaats van een tekort. In deze landen werd het huwelijk door derden geregeld, de vrouw werd uitgehuwelijkt, maar elders hebt u helemaal geen keuze. Voortdurend werd je het verkeerde type vrouwen opgedrongen, maffia, en ik vermeed ze zo veel mogelijk. Dus ik denk een huichelaar te worden als iedereen, te trouwen en ervan af te zijn.

Als je enige kennis hebt van de wet van leven, word je alleen serieus genomen als je je als schizofreen voorstelt. Eenheid is een eerste stap in het geestelijk leven, een van de laatste stappen is geïsoleerde eenheid. De moeilijkheid is die eenheid die niet gevoeld wordt door zelfs vrienden enzovoort, te moeten isoleren, de marteling is een constant misverstand van diegenen die liefde zoeken of willen geven, het vereist oplettendheid. Je moet invoelen wat hun perceptie is van leven, en die is grof. De ergste test ligt in de sekse, vanwege het verlangen naar de eenheid. De wens vernietigt de eenheid die al is gegeven en die niet kan worden bereikt. Dat relaties uit elkaar vallen heeft niet alleen te maken met gebrek aan moraal, maar met dit feit. Niemand zou om diezelfde reden scheidende partners krankzinnig verklaren, al klagen de belastingbetalers nog zo. De reden dat ik geniet van de natuur, wat je niet altijd kan, is dat die niemand toebehoort en iedereen. Het niet begrijpen van dit principe is de wortel van de meeste psychische aandoeningen, alleen al hun definitie. Dus gaan ze je weer met een nat kutje sturen. Yvonne die in het stamcafé werkt, loste altijd kruiswoordpuzzels op, waar iedereen aan meedeed. Men bezag het woordenboek als vroeger de Bijbel. Dat was 't gesprek.



Best gekleed. Langzaam afbouwen. Dat moet hij toch niet bij mij doen. Trek je toch niets aan van al die mensen. Maar dan word je net zo. Hebzucht heeft dat niet in de gaten. De buurman had de appelboom die pa achter in het tuintje had geplant alvast maar weggehaald, net toen ma uit huis was, achter zijn privéschutting diagonaal uit onze tuin gestut. Niet dat ik het familiehuis had kunnen behouden; daar rekent deze man op. Persoonlijke bezittingen uit het huis gingen naar de vuilnisbelt. Toen wilde men ineens wel helpen. Dezelfde man zou me direct aangeven bij de politie als ik een grasspriet uit het gemeenschappelijke paadje achter het huis zou stelen. En diezelfde verhouding zat ook achter de verwoesting van het oerwoud. Er zat in de vuilnisbak op het kerkhof waar ma ligt een prachtige plant die ik maar niet heb meegenomen toen ik een nieuwe tuin aan probeerde te leggen. Ze stierf iets later in het tehuis, ze zat nog op wat spulletjes te wachten. Toen ze uit bed viel, was het snel voorbij. Broer en zijn familie waren nog net langs geweest. Dat deden ze nooit toen ze nog in orde was. Zijn kinderen hadden haar nog niet ontmoet, of het was bij de supermarkt toen ze er niet omheen konden. Ma had het daar wel een jaar over. Na haar dood kreeg ik de sleutel. En mocht ik zomaar bij haar langsgaan. Na onweer is de luchtdruk normaal, daarom zoek ik altijd ruzie. Daar ben ik weer, over de morele dimensie van het woordenboek.

Tegen waar men niet voor kan zijn, aan het werk te blijven. Op bestelling. Die mag er best zijn. Tussen haakjes. Stelen op de rekening. Kwakkelend. Jolig, de enige grap die overblijft is bloedserieus te zijn. Obsceen eigenlijk. Zelfs van de terugslag, altijd weer op het verkeerde moment, leert hij niets. Als je van de neergeslagene die je overeind helpt een klap voor je kop krijgt. Het gaat alle perken te buiten. Het komt je makker weer net niet zo gelegen. Stationair. Steun betuigd. Torenhoog. Muurbloempjes. Op de fles genomen. Lomp bezweken onder eigen gewicht. Verpauperen, dat ook nog. Uitsluitel. Nieuwsgierig aagje. Met je neus in mijn zaken. Toch uit ander hout gesneden. Die zal het ook niet lang maken. Ingehuldigd landleven. Huwelijk ingezegend. Kern het geloof. Familiedrama. Sluiproute. Rare wereld. Aan een zijden draad. Goeie vraag. Voor in de bres gesprongen. Ze keek als een geslagen hond. Zwier. Dagtaak. Gelukkig maar. Kringloop. In je sas. Vooraanstaand. De rij opgestuwd. Ondernemingszin. Onverminderd hulpbehoevend. Goedertieren tandengeknars. Samenscholing. Iedereen maakt de keuze tussen leven en dood, recht of onrecht. Wie niet in de gelegenheid wordt gesteld, maakt geen keuze en dus de verkeerde. Ik ben geen bedreiging. Je vleugels uitslaan. Impliciet goed gezien. Hart ophalen. Altijd op het verkeerde uur een fascist. Expliciet je vakantie in het water gevallen. In ieder geval ken ik niet zoveel vrouwen die hun borsten verloren aan een baby.

Even uitpuffen. De burens raakten pas geïnteresseerd als er een sterfgeval is. Ze hebben zich ingezet. Altijd een ander probleem: zo was dat zelfbewustzijn. Die leven ook niet meer. Gebeier. Lijken uitwisselen. Ze kunnen nergens heen. Zonder vooroordeel kom je tot de eenheid die weer licht werpt op de omgeving. Waar het vooroordeel weer verergerd wordt en op jou gericht voordat het oplost. In je hoed genesteld. Gaaf. Over. Gave. Nachten doorgetrokken. Naar de knoppen. Opgeslurpt je pet te boven, het gaat niet meer uit je systeem. Je zit aan de knoppen. Je enige vriend was dood, iedereen zat zijn dood op een ander af te vuren. Branche. Zijn tijd was gekomen. Omheind. De ziel als verschrompelde paddenstoel. Pardoës. Buitenechtelijk, koeien melken. De oversteek gewaagd. Trek je even terug. Aftands.

Het kader tart iedere verbeelding. Uithaal. Haal. Er moet een relatie zijn tussen wijn en vrouwen.

En met hen die je thuis geen borstvoeding geven.  
Generatiekloof. De spanningen waren te snijden.  
Niet in hun voetsporen te treden. Dan maar niet.  
Hint. Speelruimte. Dood. Absolute tijd. Laconiek.

Om de zoveel tijd. Oerknal. Een kalme zee. Betoog.  
Het vuurwerk is gedoofd. Ik heb het helemaal gehad.  
Thuisland. Evenveel misverstanden als mensen. Nors.  
Onverkwikkelijk. Geld. In de mand. Ontgeld. Ontmand.  
Druk op de ketel; de pot verwijt de ketel dat hij zwart ziet.  
Dof. Navelstaren. Dooie boel. Verslaving. Klef, al om de eer.  
Doof. Klopt. Eigenwaan is bij voorbaat beledigd. Gemoedelijk.  
Opgeklopt. Mensen proberen je net zo klein te krijgen als ze zijn.  
Maar ze zijn altijd vol sympathie als je er maar beroerd aan toe bent.  
Ze vroegen me om wat minder poëzie en wat meer rechtstreeks te zijn.  
Stapelbed. In je schulp gekropen. Hoe omzeil je de vrije wil in versieren.  
Je draai. Draai aan geven. Pingpong. Partner maar pantser. Op de valreep.

Prerogatief. Sinds mensenheugenis.  
Lafheid rekent zich de meerderheid.  
Binnenbrandje, zijn wat je niet bent.  
Alweer in de zandbak met je vormen.  
Twijfel. Absoluut. Ermee leren leven.  
Eruit. Ga jij maar lekker even spelen.  
Toen keken ze niet meer naar me om.  
Onoverwinnelijk. Hoogvlieger. Vlerk.  
Ruimtekromming. Solidair is solitair.  
Glansrijk. Het ei. Naar eer en geweten.  
Nee, ik kwam weer bij mijn positieven.  
Make-up and set-up. De godganse dag.  
Waar de typen zich achter verschuilen.  
Aardig iemand. Die vlieger gaat niet op.  
Ziel. Enfant terrible. Zielig. Bewaarheid.  
In de verste verte nog niet bijgeschoold.  
De zon breekt door. Als je leven je lief is.

Een momentopname. IJlen. Aan het einde van de wereld. Jongstleden.  
We doen maar een eind raak. Van moment tot momentum. Geen aanloop.  
Debet, credit. Rehabilitatie. Feit in theorie. Noodoplossing. Theorie in feite.  
Vergeef me. Geduld. Op. Weg ermee. Antecedent. Stom toeval. Mijn schuld.  
Leef bij de dag. Attent gemaakt. Tijd. Toentertijd. Hoe kom je erbij. Te kwaad.  
Sociaal in alle eerlijkheid. Op de voet gevolgd. In een mum van tijd. Nadenken.  
Aandenken. Oeuvre zielenheil. Niets aan toe te voegen. In de verte doorverteld.  
Hoe ver moet je gaan. Het einde of de einder. Vrijpostig. Precedent. Schoolziek.  
Boosdoener. Evenzogoed. Geen omkijken meer naar. Gissen betekent vergissen.  
Pak van mijn hart. Ik hoor de horizon. Zon, zonde, gezond. Ik kon het niet laten.

Maximum en minimum.  
Dat geeft de burger moed.  
Avant la lettre specialiteit.  
Toelage toelachen, gelicht.

Een vernietigend oordeel.  
Wat er allemaal te koop is.  
Prijsgeven is de hoofdprijs.  
Het heeft erom gespannen.  
Daar kan ik van meepraten.  
Er is niets meer aan te doen.  
Het moet niet te lang duren.  
De kwadratuur van de cirkel.  
Utopie. Zouden we het halen?  
Ervan afkomen is erdoorheen.  
Snapt elke boerenlul eigenlijk.  
Te goed was ook weer niet goed.  
Wel een goede kijk op de dingen.

In alle hevigheid losgebarsten. Kennis is macht. Via via.  
Als je niet je goeie gevoel kan toevoegen, kun je toch niets.  
Kort van memorie. Belezen. Je gal spuwen. Verstrijkdatum.

Intellect is als een kooi, de vogel de ziel; de tralies zijn de feiten.  
Je moet erdoorheen kijken, ik heb het nog niet eens over vliegen.  
Smetteloo. Directie. Blasé. Van origine. Vergrepen. Oud en Nieuw.  
Delen op kleine schaal was nodig om het op grote schaal te kunnen.  
Strik. De jaren. Strikt. Polariteit. Onverhoeds. Niet gewonnen geven.  
Oase. Op je klompen. Voor joker. Als het puntje bij het paaltje komt.  
Punt. Lijn. Het vlak. Dimensie. Ver. De wereld. In zijn uppie. Pardon.  
Einde oefening. Epileren. Epiloog, voor ze weer een probleem maken.  
Kikker. Epilepsie. Slot, op de deur. Integer integraal. Zenuwspanning.  
Eigenhandig. Kwantummechanica. De scherpschutter. Kik. Uitsmijter.  
Ongedwongen man. Zich meester gemaakt over de situatie. Stekeblind.  
De allerergste vermoedens zijn uitgekomen. In- en uitlopen. Tweespalt.  
Alleen sta je kwetsbaar, daar wordt misbruik van gemaakt in de afgunst.  
Als kind was ik op een jeugdkamp van school door de leiding zoekgemaakt.  
In die tijd kon je nog ergens binnenlopen zonder gestigmatiseerd te worden.  
En ik hoorde een jongen van een afstand roepen: "Geen paniek, geen paniek!"

Stemmen. Als je geen stem hebt, moet je klagen, niet.  
Uit hoofde van acht in het oor gefluisterd verachtelijk.  
Beducht aan de ketting. En onder de rook van de stad.  
Bestaansminimum. Al je huis uitgezet. Niets voor jou?  
Met zwager en kinderen zwalkend. Je zus. Wispelturig.  
In een oogwenk. Puntgaaf. Staande blijven. Pontificaal.  
Diametraal. Hier tegenoverstellen. Er lijnrecht tegenin.  
Aan duidelijkheid gewonnen van het toneel verdwenen.  
Vragen naar de bekende weg. Van geen velden of wegen.  
Je ei niet kwijt gekund niet om de hete brij heendraaien.  
In de nesten. Man voor machine ingeruild, ver te zoeken.  
Wereldoorlog. Hoe de ene burenruzie tot de andere leidt.

Onder geen enkele voorwaarde.  
Man ging onverstoord zijn gang.  
Problemen. Wie zoekt zal vinden.

Dat soort. Tegen me ingespannen.  
De ware omvang van de problemen.  
Eeuwige strijd tussen goed en kwaad.  
Beklonken. Zwaard des onderscheids.  
In één adem. Geen hoop. Op één hoop.  
Weet je wat. Een dezer dagen. Expertise.  
Het werd allemaal steeds ingewikkelder.

Innerlijke frictie snijdt de levensstromen af.  
Niet je verstand gebruiken als het niet nodig is.  
Driftkikker en sprinkhaan zijn te goeder trouw. Tip.  
Delen en delen. Als je niet deelt, dan word je gedeeld.  
Dat kan niet langer op het platte vlak, dat al hellende is.  
Hel, zie het bovenstaande en onderstaande. Nabestaande.

De lieve vrede bewaren. Onderwereld en bovenwereld.  
Zwart schaap. Tegen zichzelf gekeerd. Te rechtschapen.  
Opkikker. Enteren. Entertainment. Ruis. Geest en stof.  
Gruis. Korte metten. Vrij spel. Samen uit, samen thuis.  
Dissident. Lineair, non-lineair. Dissonant en consonant.  
Hele volksstammen gingen erin mee. Alle beetjes helpen.

Manie. The jewel in the crown. You can't have your cake and eat it.  
In het steegje. Steeg je. Over de brug. Zelfbedacht. Ruchtbaarheid toe. Enfin.  
Troon tronie. Manusje-van-alles. Manas, verstand, in het Sanskriet, is mens.

De nazaat van een maharadja uit Punjab die in Amsterdam woonde, claimde  
jarenlang de Kohinoor terug van de Britse koninklijke familie. Een brug slaan.  
Al kom je daar nooit meer overheen. Toch kreeg hij de beroemde diamant niet.

De hele binnenstad van Amsterdam behalve ik werd door de Verenigde Naties  
voorgedragen voor een werelderfgoedlijst. Ik vertrok net op tijd, burgers waren  
museumstukken in het depot die nog maar niet tentoongesteld kunnen worden.

Aanwijzingen. Pretpark. Smaakvol gekleed. Compliment. Exceptioneel neergezet.  
In de seks is er een omgekeerd evenredig verband tussen binnen- en buitenland.  
Vrije wil is een grotere wil dan die verbonden aan de waan om te marginaliseren.

Zelfkennis: licht zonder schaduw.  
Voortvluchtig. Uit de voeten komen.  
Ik ben er eigenlijk een beetje op uitgekeken.  
Amsterdammertje. Schot in eigen doel. Noen.  
Als je iets wilt bereiken, moet je eerst vertrekken.  
In het geniep. Uit Amsterdam. Al doende leert men.  
Macaber. Buitenspel. Extase. Tegen de lamp gelopen.  
Dubbel en dwars. Uiteraard. Onder de tafel. Je ouwelui.  
Voor gezien houden. Verbeter de wereld, begin bij jezelf.

Plunje. De weg naar de herberg is mooier dan de herberg. Zonder vastomlijnd plan.  
Een paar dagen opruimen is makkelijk; het opbouwen heeft honderden jaren nodig.  
Ik spreek niet altijd voor mezelf, dat doen veel mensen niet, ze weten het alleen niet.

Dezelfde mensen die niet lastiggevallenen willen worden, klagen dat ze niet op tijd zijn ingelicht, omdat hun bewustzijn ligt in het geniepige en ze gebruikmaken van zoiets als een café en van elkaar. Daarom zijn ze ook zo rigide. Je schrikt je nog een ongeluk. Als iemand je dus om hulp vraagt voor een serieus probleem (dat hij aan je te danken heeft, daar hebben we het nu even niet over), haal je nog de informatie eruit om je eer op te vijzelen, er hem verder afhankelijk belachelijk mee te maken, samen 'm te delen. In vertrouwen gegeven, is informatie populair tegen je gebruikt alsof je imbeciel bent.

Op een laag pitje gezet. Ze kregen er lucht van.  
Met ingehouden woede. Stad en land. Nog steeds.  
Niet in het brandpunt. Ruzie bijgelegd. Begeleider.

Lava. Pluk de dag. Kerkbalans. Door de zure appel heen bijten.  
Het staat niet aan: het ontstond. Ertoe aangezet en terechtgesteld.  
Mist, water, vuur, vrouw en man. Uit de brand, band. Een of ander.  
Afval. Altijd weer hetzelfde liedje. Vastgelopen geen tijd te verliezen.

Mens in wording. Wereld in wording.  
Hobby. Afvallig. De eerste mens. Na data.  
Een nieuwe vriendin. De marge oprekken.  
Verkering. Zonder het te begrijpen. Verkeerd.  
God trok Adam een rib uit zijn lijf en schiep Eva.  
Straatje om. Flauwte. De wereld is te klein. Appél.

Strak in je vel. Straks. Door alle eeuwen.  
Klokhuis van de twintigste eeuw. Applaus.  
In het centrum. Pregnant. Notatie. Idyllisch.  
Mokum. Gedateerd. Connotatie. Gemarkeerd.  
In goede handen. De angel uit de strijd. Periferie.  
Hemelvaart. Pinksteren. Moordend. In. Adequaat.  
Op de achtergrond. De appel valt niet ver van de boom.  
Schuchter. Niemendal. Schichtig. Op elkaar aangewezen.  
De dood is net een andere vrouw. In de vaart der volkeren.

Pijn. Bij voortdurend verraad. Een appeltje schillen. Pijnappelklier.  
Appeltje voor de dorst. Zo niet linksom, dan maar rechtsom. Uitstorting.  
Eeuwigheid ligt besloten in een moment: de slang liet Eva de vrucht eten.  
Eerste hulp bij ongelukken. Nog dieper ingegraven. Melden bij de receptie.

Bluf. Stellen en ontstellen. Het middaguur.  
Naakte waarheid. Ergo ze kreeg schaamhaar.  
U prijst uzelf. Rechtgeaard. Conditietraining.

Beter ten hele gekeerd dan ten halve gedwaald.  
Menstruatie. Ongesteld. De dood viel in. Ontsteld.  
Aan mijn kant. Van kant. Vacant. Amsterdamned.  
Listig. Borderline. Erfelijk. Afvallen. Geloof. Crisis.  
Eva heeft de sukkel verleid om mee te doen. Adam.  
Ze was niet meer weg te slaan. Ze kon er zelf niet bij.  
Komaf. Er niet bij kunnen is het oneens zijn. Naakt.  
Je kunt er alle kanten mee op. Je acteerde om te zijn.

De mens lijdt het meest door het lijden dat hij vreest.  
Gein. Magere Hein. Controle tot voorbij de voordeur.  
Erbij. Hoe haal je de honing eruit. Geen ontsnapping.  
Lijfblad. Het vijgenblad. Schaamte. Niet in het minst.  
Maandverband. Meen je dat nou? Ik dacht het wel, ja.

Afslanken. Evenement. Vooruit. Van onschatbare waarde. Voorruit. Spieden.  
Oprit. Afslag. Binnendoor. Afrit. Je hebt een zaak. Goed figuur. Duizendpoot.  
Spons. Ze wist niet waar ze moet kijken. Verjaard sponsor. Vereerd donateur.  
In cultuurhistorisch perspectief. Z'n vrouw nam al wraak voor ze wil trouwen.  
Een woord ontleent zijn betekenis aan gebruik, zo ver reikt mijn Bijbelkennis.

Bezoeking. Niet zozeer bevallen.  
Erg eng. Goed gevallen. Engelen.  
De eer van ons werk beviel, beval.  
Dezelfde kans komt nooit meer terug.  
Het grote boze dierenbos. De kabouter.  
Geronseld, geranseld, niet te zeer gedurfd.  
Aangeschoten wild. Ook niet te ver trouwen.  
Referentiekader. Het gaat weer de goede kant op.  
Executie. Vakkennis. Evenknie. Excentriek. Afwachten.  
Verknocht. Laten we niet overdrijven, ex is ermee begonnen.  
Psychologiseren. Rauwkost is gezond, discussie aangezwengeld.  
Heks. Het vege lijf, redden, ze kreeg het op haar heupen. Blootleggen.  
Uitdrijven. Zegswijze. Het slaat nergens op. Het tweetal. Onder de deken.  
Is het zo? Punt uit. De pennenlikker. Abracadabra. Verzachtende omstandigheid.

Cultuur ontwikkelt zich in gevoel en common sense, zij wordt een ongesproken  
begrip dat sommigen alhoewel niet hebben of niet kunnen uitleggen. Afscheid,  
afscheidingsbeweging. Het gaat niet zo. Het is zo. Een goed zanger; hij is dood.

En dus willen ze de schil bespreken. Wat zal erin zitten, of wat zat erin enzovoort.  
Het zit er niet in. Slaag. Oorlog hielp soms, maar dat is niet van nu maar van de tijd.  
Veel lieden denken pas als hun reputatie op het spel staat. En dan denken ze fout na.

Hoe dramatischer het is, hoe drastischer het waarheidsgehalte al begint toe te nemen.  
Allereerst schaamden we ons voor exotische namen die we als heidens zagen, en toen  
voor de inlandse en voor onszelf, waar door ons ook continu de spot mee is gedreven.  
De zon heeft vele namen in vele talen, en toch blijft de zon de zon. Door weer en wind.

Madeliefje. Ik vrees met grote vreze. Naadje van de kous.  
Ik kan me bijkans iedere dictatuur inbeelden. Uit de naad.  
De perfecte moord. Met de deur in huis vallen. Ontknoping.  
Een ambtenaar mag dus niet in het publiek zijn mening geven.  
Verder, de figuren met witte boorden of gewoon in witte jassen.  
Op de man af. Ook niet thuis, de leukste. Aan het verkeerde adres.  
Goedaardig. Exit. Onovertroffen. Manmoedig. Begin er maar niet aan.  
Hartelijk. Perfectionisme. Tussen hamer en aambeï. Koekje van eigen deeg.  
Moordenaar en slachtoffer worden met elkaar in contact gebracht na de dood.  
Om te bepalen wie er het eerst dood was. Maar niet alleen dan. Inleven of -leveren.

Schijnheiligheid herkent zichzelf meestal niet.  
Elkaar misgelopen; ze hebben het goed voor elkaar.  
Getraceerd. De gulden middenweg. Het begint te dagen.  
We doorzien, we doorzagen en we zagen door. Leef of tijd ...  
Obstinaat. Ogenschijnlijk. Steilorig. Feit is. Zijn en niet-zijn.

Overal waren er varenachtige planten in de tuin, je probeerde ze overal weg te snijden; ze bleven opschieten. En er was een boom die geen bladeren kreeg. Het duurde even om te ontdekken dat de boom een klap had gehad, stervende was en ondergronds ging om zichzelf te redden. Dat was het geval met de economie, met geld, met wortels en rellen, teneinde niet te doen sterven werd de boom gesnoeid.

Non-dualisme. Ik heb dus een soos opgericht. Het hele dorp hielp mee, delen is de sleutel tot het oplossen van maatschappelijke vervreemding. Zo is ook ongeveer de eerste kerk ontstaan. Maar waarheen leidt nou het voetspoor? Iedereen heeft er een. Materieel en een spiritueel ik. Men mist wel vaak de laatste uitzending. Bestaan is dualiteit, God is dus in feite niet-bestaand. Niet te traceren. Nonnen. Godvergeten. Onhoudbaar. Aan ootmoed. Insecten in sekten. Connectie. En van kletsoor kniesoor. Ongewenste intimiteiten, losse handjes. Toeval, authenticiteit, kun je niet afdwingen. Godgeklaagd. Keeper midvoor. Om schuilnaam scheldnaam. Achternaam roepnaam. Ik heb respect voor u. Daar zijn veel mensen niet aan gewend, en daarom kunnen ze het ook niet spontaan geven, dat wil zeggen niet op het juiste moment. De laatste eer. En ik spreek namens mezelf. Hoe meer je jezelf bent, hoe meer tegenwerking je krijgt. Hoe meer je voor ze bent, hoe meer ze tegen je zijn, die geen vrijheid hebben gekend. De mate waarin ik alleen sta, is de mate waarin mensen groepen vormen. Onder ons. Mijn gebeden zijn altijd verhoord, maar door de verkeerde mensen die ze al opvingen. 'Ik ben het niet eens met wat u zegt, maar ik sta met mijn leven in voor uw recht om het te zeggen.' Wiens brood men eet, diens woord men spreekt. Voor hen die vielen.

Op het puntje van je stoel. Ter nagedachtenis. Dat moet er een keer uit.  
Delict. Patroniseren. We hebben uw diensten niet meer nodig. Ter ere van.  
Schamele restjes. Kostenplaatje. Rolluik. Onconventioneel. Stemverheffing.  
Er zijn geen woorden voor te vinden. Van afschuw vervuld. Geheel de uwe.  
Zo gezegd, zo gedaan. Je eens op komen zoeken. 'Wat zit je te kijken, joh?'

Tot de tanden gewapend.  
Niet te bewaren bezwaren.  
Op- en afleiding. Noblesse.  
'Dat moet je nog eens doen.'  
Bespaar me je uiteenzetting.  
Ik ga niet zover, ik ben zover.  
Maar niet meer terugkomen.  
Ze voelen hun einde naderen.  
Dat zullen we nog meemaken.

Dood is bewezen. Naderhand.  
Respijt. Ontslagen. Onderhand.  
Inkomen. Ik kan er goed inkomen.  
Onderhands. Onderhanden genomen.  
Inlichting; in een kringetje, ook wel opgelicht.  
Oog om oog, tand om tand. Als haren op je hoofd.

Spijt. Achter de hand houden. Met je bek vol tanden. Hand.  
Haven. De hand mee gelicht. Het is te laat voor een compliment.  
Zij die wilden of konden delen of leven, moesten dus maar bedelen?  
Ultimatum. Het atoom, niet gedeeld, is al gedeeld. Opluchting. Ultiem.  
Het atoom is interactief en intergerelateerd, als de ziel, atma. Echt. Al met al.

Beamen, Samen delen bevestiging van die verbondenheid; als we het doen, moet de scheiding langzamerhand wel goed komen. In mijn haar. Handen. Hemel en hel zijn gescheiden door een haar. En alle haren worden geteld. Tanden, laten zien: de ratten verlaten het zinkende schip dan wel vreten elkaar op. Met hand en tand, huid en haar. Democratie werkt door middel van hen die een risico nemen om iets te zeggen in het veld, niet hen te ridiculiseren. Onschuld roept soms de meest duistere wraakzucht op. Met oprechte deelneming. Hoe langer men u kent, hoe meer genoeg men van u heeft. Waren we hier maar nooit aan begonnen. Begrijpt u niet dat men zich verveelt met u? Voorbijgangers liepen elkaar in de weg en ketsten elkaar af en gaven de indruk dat je iets van ze wil, of ze ergens voor nodig hebt, waar ze je vol plichtsgevoel en dunk voor van de hand wijzen en aan banden leggen. Maar heel langzaam kregen bedriegers het gevoel dat ze iets gemist hebben en vielen ze je aan. Tranendal, haveloos gekleed. Onttoverd. Hofhouding. Trompetgeschal. Het is er niet van gekomen. IHVH.

Kuren. Ooit als je een appel had gestolen, werd je als crimineel naar het buitenland verstuurd om koloniën te helpen stichten, als onderdeel van je opvoeding. Nadat de hele wereld was ontgonnen en in kaart gebracht en er niets meer te ontdekken viel, begon de nationale identiteit nijpender van belang te worden. Inconsistent.

Laten gaan. Uit verband.  
Dagvaarding van de nacht.  
Signatuur. Ontzagwekkend.  
Bloedsomloop, de stelligheid.  
Onder je huid. Wat dat betreft.  
Voor de vuist weg. Impromptu.

Buitengehouden. Behoorlijk aan de weg getimmerd.  
Ingedeukt. Tweede natuur. Bijklussen. Hard toeslaan.  
Maar van afgezien. Met een gerust hart. Van je afgezet.  
Handenwringend. Zwaar op de hand. Weer of geen weer.  
En zodra ik die deur uitloop, kom je nooit meer van me af.

Tegen de wind in. Zo fris als een hoentje. Wat doet ie. Van de wind.  
Topper. Wie wind zaait, zal storm oogsten. Weerspannig. Weerhaan.  
Delen is geen vermenging in het moeras, maar een onbewolkte lucht.  
Mededeling. Die afgedankt zijn, danken af. Die zijn afgedaan, doen af.  
Onontgonnen. Onbegonnen werk. We hadden er geen boodschap aan.  
Met alle toeters en bellen wisten we niet waar we het zoeken moesten.  
Mekaar kennen. Hand overspelen. Als je in het huis bent, zie je het niet.

Eenvoud is het kenmerk van het ware. Genoeglijk. Als je iets kwijt bent, kun je blijven zoeken, en als je het dan vergeet, vind je het door een plotse ingeving, en zo ook jezelf. Er is daar voor ons geen echte minder- of meerderheid. Naar mijn zin. Over en weer. Om niemand lastig te vallen hou ik overdag in de gaten dat de halve mensheid slaapt.



Rondstruinen.  
Contact. Breuk.  
Tot je te nemen.  
Contract. Breuk.  
Al luttele malen.  
Genoeg is genoeg.  
Schuld vereffenen.  
Is me niet ontgaan.  
Aaibaar. Draaibaar.  
Maakbaar plooibaar.  
Voor laten gebruiken.  
Meedelen of me delen.  
Vooral niets te missen.  
Niet zozeer niet zo zeer.

Hou me ten goede. Deelnemen. Delen en nemen.  
Ga heen en vermenigvuldig u. Tegenwoordigheid.

Bij de tijd. Smartlap. Onverstaanbaar. Onbestaanbaar.  
Hartgrondig. Levensboom. Links of rechts laten liggen.  
Weerhouden, weer houden. Vastleggen loslaten. Alinea.  
Knuppel in het hoenderhok. We hebben elkaar gevonden.  
En er is allen hetzelfde weten en allebei het tegengestelde.  
Er was geen opzet in het spel. Niettemin. Maar niet te min.  
Met onbekende bestemming. Het weer is weer non-lineair.

Er is geen kruid tegen gewassen.  
Bloemen kennen niet hun naam.

Ze deden me niet te vertrouwen.  
Ze wilden me niet te vertrouwen.  
Ze kregen me niet te vertrouwen.

En laat ik nou mezelf tegenkomen.  
En er was geen vuiltje aan de lucht.  
Onvergeeflijk. Knagend. Toonbeeld.

Je mag van de hak op de tak springen.  
Ze zijn er geweest. Ze kunnen me wat.  
Van verveling ga je de schapen al tellen.  
Ik heb het ook weleens te bont gemaakt.  
Toen. Geef ze dan maar liever van katoen.

Inspraak. Wat ik zeg is inherent relevant.  
Schaamte, plaatsvervangend is niet nodig.  
Voorkómen. Nadenken is achteraf denken.  
Vóórkomen. Gelijk hebben is niet gelijk zijn.

Je werd ermee doodgegooid. Vooruitzichten.  
Alles op alles. In opspraak. En achterstevoren.

Vraag en antwoord zijn niet strijdig met elkaar.  
Boontje komt om zijn loontje. Van oordeel dan.  
Met een open hart. Onberekenbaar. Feestvieren.

Als ik niet mag zeggen wat ik wil, dan doe ik het.  
Ik spreek over hen tegen wie ik niet mag spreken.  
Als je ze gelijk geeft, weten ze dat je het niet hebt.  
Ik neem het u kwalijk, en ik ertoe ben gedwongen.  
Hollen of stilstaan, mede mogelijk gemaakt door u.  
En ik had liever niet begrepen wat ze niet begrepen.  
De techneut boogt op een schroef. Over de schreef.  
Smeerboel. Lijn trekken. Vredestichter. Welgezind.  
Janboel. Nieuwe regeling. IJverig. De grote afwezige.  
Hoe ze met elkaar zijn omgegaan. One for the road.

Erezaak. Halsbrekend. Rumoer. Slijk der aarde. Halszaak.  
Bloedheet. Het paviljoen. Bekaf. De laatste ronde. Wat heet.  
Over de kop. Geestdrift. Gekuste versie. Gekuiste versie dan.  
Ik heb gezegd. Op mijn tandvlees. Breek me de bek niet open.  
Dat zet geen zoden aan de dijk. Hoge prijs, dure plicht. Slinger.

Heel wat mankracht. Alles staat in de weg.  
Versie. Er ingetuind. Tot zover. Los of vast.  
Ken alles. Van buiten. Van blijvende waarde.  
Te laat. Scharminkel. Hou je goed. Laat lopen.  
Intermezzo. Moeder was zo trots als een pauw.  
Dubbeltje op zijn kant. Ik heb mijn eigen leven.

Ik hoop dat niemand het met me eens is. Zich vergrijpen. Afgedane zaak.  
Vorm boven inhoud is dood, slaven mogen niet met elkaar communiceren.  
Ze zijn de verkeerde tegengekomen. Dat ik dacht te sterven, stierf iedereen.  
Respect, respectievelijk een tien en een tuin. Lachwekkend. Onverzadigbaar.  
Pro Deo. De bloemetjes buiten zetten. Ze hebben het met hun leven bekocht.  
Overal voor te vinden. Jezelf onmogelijk maken. Geen woorden maar daden.  
Bezwangerd. Dossier. Uitgedost. Verborgen verbolgen. Overal voor te vinden.  
Opmerkingsgave. Voor God. Weer zin. Met een grote boog eromheen. Déjà vu.  
Geen antwoord, verantwoordelijkheid. Wat de boer niet kent, dat vreet hij niet.  
Opslagloods in de oorlog. Eenheidskoek kan alsnog de goedkeuring wegdragen.  
De scholen zijn weer begonnen. Meedogend, eigen besogne. Aan komen waaien.  
Lotusbloem. Lastig vallen die zonde. Puissant, of niet. Wat komen gaat, wel thuis.  
Tot leven komen. Wat zich recht voor je ogen afspeelt. Alles op zijn weg vernietigd.  
Beetje bedompt. Behoorlijk uitgeleefd. Wetenswaardigheid. Alarmklok. Lesrooster.  
Braakliggend terrein. Uitgekraamd. Eigen weg. Roemrijk geslacht. Tegensputteren.

Uitbetaald snoeven. Horizonvervuiling de fanfare.  
Er bestaat geen plaats die niet aan me toebehoort.  
Even een frisse neus halen. Verse lucht opsnuiven.  
Achterstand. Achtereenvolgens. Gemeenschapszin.  
Alles was er maar het moest anders georganiseerd.

Adagium. Mijn leeftijd is ongeveer een meter tachtig.

Wat voor mij vanzelfsprekend is, moest blijkbaar uniek.  
Moedwil, je moet wel. Afzetting of ontzetting. Dwangbevel.  
Alles moet uit de hand lopen. Tot de laatste snik. Amnestie.

Voor waar nemen. Pas ervoor. Je hiermee meten. Waarnemen.  
De stand van zaken. Door de vingers zien. Te laag, de volle laag.  
Met uiterste zorg omringd, het enige wat er van je verlangd word.  
Weerzien halverwege. Ik weet alles. Ik ken. Ikken. Uitstel is afstel.  
Dat lucht op. Grote vaart. Een hele onderneming. Grote oversteek.  
Kennis van zaken. Gehucht het gerucht. De eer is gewoon te groot.  
Er valt nog heel wat te verdraaien. Gedane zaken nemen geen keer.  
Bij benadering. Het mag bijna geen naam hebben. Op het nippertje.  
Kop tegen de muur. Geen imago meer op te houden. Erin gebleven.

Het doen gebeuren alsof het niet gebeurt. Het gaat weer voorbij, dan begint het pas.  
Volgende stap seks, ras. Hard voor geknukt. Taboe is de keerzijde van het archetype.  
Gedaagd. De mens als graansoort. Liever gratie dan integratie. Nergens te bekennen.  
Onbewezen. Onaf. Alibi. Handdoek in de ring gegooit. Ik heb geen informatie gelekt.  
Een liefde van de mensen voor elkaar die vanzelf als de haat op mij werd afgewenteld.  
De structuur was zielloos voor mij en u, u hebt er alleen minder directe ervaring mee.  
En u bent beleefder, dat was de ondergang van veel mensen die het niet zo zien zitten.  
Fractal. Niet wat gezegd maar niet gezegd wordt. De bliksem komt voor het gedonder.

De morgen stond. De lucht is open.  
Het laatste oordeel. Het dorp en ik.  
Ik heb mijn woord gestand gedaan.

Reünie.  
Ik dank, dat ik ben.  
Ik denk, dat ik ben.  
Ik bijvoorbeeld. Dan wel.  
Dat laat ik me geen twee keer zeggen.  
En dan mag je nog van geluk spreken.  
Doen en laten. Optreden. Voor westerse begrippen.  
Adres niet nader bepaald. Je taak ontstaat onderweg.  
Het was maar een dagboek. Zoveel heeft men begrepen.  
Ik ben jarig op de vijftiende. Een tijd van komen en gaan.  
Het woord gedaan. Je kunnen plaatsen. In de aap gelogeed.  
Pseudoniem. Mijnheer. Bedachtzaam. Spuit elf. Hoofdkwartier.  
De moeite genomen. Ego speelde je parten. Artis. Artist bedoel ik.  
Delegatie. Nu. Nudist. Eigen huis. Uitgepraat. De lusten en de lasten.  
Vast en zeker. Of meer. Vers stopt min of meer. Gerechtigd, rechtmatig.  
Voor God en vaderland. Dat het een lieve lust is. Uitgevraagd. Omlijsting.  
Op een gegeven moment kruisen de paden, geluk bij een ongeluk. Andersom.  
Zonder enig voorbehoud. Eigen aard is goud waard. Aangenaam. Renaissance.  
Broodnodig. Omgerekend rechtsstaat, heel wat in huis. Van je stokje, nog sterker.  
Weggekeken. Hele pief. Bezitten en bezeten. Omgetoverd. Trouwens. Ben je nu klaar?

*Ik bijvoorbeeld.*

Qui-vive.